శ్రీ పండితారాధ్య చరిత్ర

శ్రీ శివాయనమః.

శ్రీమాన్ జగద్గురు మల్లికార్జున

శ్రీ పండితారాధ్యచరిత్ర

శ్రీమదష్టభాషా సుకవిత్వ రచనా బిరుదాంకితులగు

పాల్కురికి సోమనారాధ్యకవిచే రచింపబడినది.

ఇది

మ॥ రా॥ నిడుదవోలు సుందరపంతులవారిచేతను

శ్రీగురు శ్రీగిరి దిగంబర మల్లికార్జునస్వాములవారి సేవకుడగు

చింతకుంట పసపుల నాగయ్యగారిచేతను

మూడుప్రతులనుచూచి సవరింపబడి

చింతకుంట పసపుల నాగయ్యగారిచే

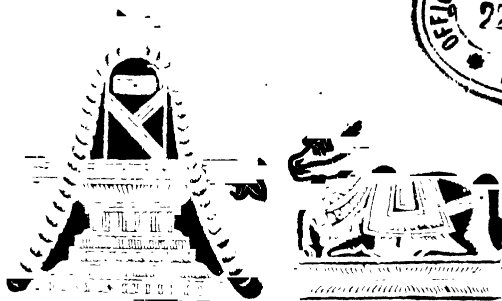
శ్రీ విజయరామచంద్ర ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రకటింపబడియె.

విశాఖపట్టణము

1914 ఆనందసం॥ర ఆషాఢ బ ౧3 సోమవారము.

వెల 1 రూపాయి.] [పోస్టేజీ గాక.

ఉ. శ్రీభసిత త్రిపుండ్రక పరీత విశంకట ఫాలు జాట జూ
టీభర దారు నిర్మల పటీపటలావృత దేహు నక్షమా
లాభరణాభిరాము బసవాక్షర పాఠపవిత్ర వక్త్రుఁ జి
చ్ఛోభిత చిత్తు పాల్కురికి సోమయ దేశికు బ్రస్తుతించెదన్.

పండితారాధ్యచరిత్ర దీక్షాప్రకరణము.

శ్రీ రుద్రోపనిషత్తున్ను రుద్రసూక్తములున్ను వేదసూక్తములున్ను ఆగమయుక్తములున్ను పురాణయుక్తములున్ను బసవపురాణ విశేషయున్ను గణాడంబరమున్ను దృక్పటిత్వదృగంతములున్ను వ్యాసాష్టకమున్ను చేరియున్నయవి. శైవులకును జంగములకున్ను ఆరాధ్యులకును శివభక్తులకున్ను ముముక్షాపేక్షులగు భక్తులకున్ను అత్యంతోపయుక్తమయినది.

ఈ గ్రంథములు కావలసినవారలు చింతకుంట పసపుల నాగయ్యగారి పేరనుగాని కర్నూలుజిల్లా కోవెలకుంట్ల తాలూకా యింజేడుగ్రామ నివాసులగు బచ్చు చెంచయ్యశ్రేష్ఠిగారి కుమారులు సుజనప్రియుఁడగు చిన్న వెంగయ్యశ్రేష్ఠిగారి పేరనుగాని వ్రాసి తెప్పించుకోవచ్చును.

దీని వెల వకరూపాయి.

పీఠిక.

శ్రీమించు నాంధ్రదేశము। క్షేమమున కర్నూలుజిల్ల శిరువళ్లయునే
సీమన తాలూకనవర। గ్రామము పెదచింతకుంట గలదప్పురిలోన్.

కర్నూలుజిల్లా శిరువళ్ల తాలూకా పెదచింతకుంట గ్రామనివాసి వైశ్యరత్నాకరుండగు పసపుల పుట్టయ్యశ్రేష్ఠివారి కుమారులు నాగయ్యగారు తండ్రిగారగు పుట్టయ్యశ్రేష్ఠిగారు తీరిపోవునప్పుడు సత్కార్యము యాచరించుమన్నందుకుగా యీపండితారాధ్య గ్రంథమును చదివి చూచి యింతకు నాకు మేలులోచక రెండు తాటాకుల గ్రంథములున్నా నకటి చేతివ్రాత కాగితపుస్తక గ్రంథమును యీనాగయ్యయును పెకండవోలు సుందరశాస్త్రులవారును వివరముగా చూచిన వెనుకనే యీనాగయ్యగారు పుట్టయ్యగారివాక్యమునకుగాను అచ్చుకు విడిచియున్నారు. శ్రీగిరి షణ్మఠస్థాపనాచార్యులగు దిగంబర మల్లికార్జునస్వాముల సేవకుడును పడకండ్ల వీరయ్యగారికి ముఖ్యశిష్యుండును అయిన యీనాగయ్యగారు గురువాక్యమునకు శ్రీమహేశశతకమును శివార్పణముగా సమర్పించియున్నారు.

క. పడకండ్లపురము పడమర। దడయుచు యయ్యోటితూర్పుదరి గురుకృప
మృదు।గుడి మోలిపమఠమునందా।ప్పుడి శ్రీపద్మసాలెవీరయ గొలుతున్.

గీ. విజయరామచంద్ర విభవ ముద్రాంకుర। శాల పండితేంద్ర సచ్చరిత్ర
దొడ్డిరి చిన్నకోట దుర్గరావులసభ। చర్చజేయబడె విశాఖపురిని.

క. గృహమున నీకృతియుంచుక
బహుళమ్ముగా చదివివిన్న భాగ్యములొసగున్
సహగమును పఠియించిన
సహజంబుగ ముక్తియొసగు శంభుడుకృపతోన్.

శ్వేతవరాహకల్ప వైవస్వతమన్వంతర కలియుగ ప్రథమపాదమున శ్రీ[illegible] అగు నేటి ఆనందనామసంవత్సర ఆషాఢ బ ౧౩ సోమవారము పండితారాధ్యచరిత్ర పంచమప్రకరణము యుక్తమయినది. మునులవాక్యమునకుగాను యీ నాగయ్యగారికి విక్రమనామసంవత్సర మార్గశిర బ ౧౦ లు యత్యాశ్రమమును శ్రీగిరి మల్లికార్జునస్వాములవారు యిచ్చియున్నారు.

విషయసూచిక

కథలయొక్క నామములు

విషయసూచిక.

శ్రీ సదాశివాయనమః

పండితచారిత్ర.

పీఠిక

అసంఖ్యాతనూతన పురాతన భక్తమాహేశ్వరపాదాభ్యాంనమః.

శ్రీమచ్ఛైలవరమావరున్ నియమిత శ్రీచెన్నమల్లేశ్వరున్। ధీమం
తున్ నిగమాగమస్మృతిమతోద్గీతార్థ్యవేత్తన్ బుధ। స్తోమస్తున్ ప్రభు
మార్గసేతు సుగుణాఢ్యున్ బండితారాధ్యులన్ । గావింతు న్నుతి
యింతు గొల్తు దలతున్ కామ్యార్థసంసిద్ధికిన్।

మరియు బండితారాధ్యుల చారుచరిత్రంబునందు కృతిపతినిరూపంబు
ను భక్తప్రార్థనయు కృతిఫలంబును గురుస్తోత్రంబును భక్తప్రశంసయు
భక్తానుగ్రహణంబును కవీశ్వరనామంబును ప్రబంధకృత్యస్వీకారంబును
నిజవీరవ్రతానుపాలనయు కావ్యకళానుక్రమణికయు కవిత్వలక్షణంబు
ను తద్దోషంబులును వేదవేదాంత శాస్త్ర స్మృతిహాస ప్రమాణంబులు
ను ఆరాధ్యగురుపరంపరయును ఆరాధ్యసముద్భవంబును వారువిప్రుల
తో వివాదంబునందు విభూతిరుద్రాక్షమహిమంబును ఊర్ధ్వపుండ్ర
శంఖచక్రధారణనిరసనంబును పాదోదక ప్రసాదోదక ధారణంబులును
లింగార్చనమహిమయు లింగధారణంబును అర్హానర్హ నైవేద్య నిశ్చ
యంబును షడ్విధనైవేద్యనిర్ణయంబును అధికారవిశేషంబును ప్రస్తా
వవశాత పాణాగ్నిహోత్ర యజ్ఞకర్మనిరసనంబును పితృశేషదోషం
బును అదీక్షితప్రసాద స్వీకారదోషంబును వ్యాసజైమినీసంవాదంబును
అష్టమూర్తిసముద్భవంబును లింగానర్పితభాగదోషంబును విమిశ్రితదో
షంబును విమిశ్రితప్రసాదఫలంబును అందుయింద్రనారదసంవాదంబును
మంటాళకథయందు సూర్యుని ఖండించుటయు [illegible] కథయును
[illegible] పరిశీలించుటయు [illegible]చరిత్రంబును సారమాంబక

థయును అందు విప్రదుర్మంత్రంబును శివుండంత్యజులరూపు ప్రబంపించిన వచ్చి యాయమ్మగృహంబున నారగించుటయు అందు విప్రవిజృంభణంబును తన్మందిర లక్షణంబును భక్తనిందాఫలంబును శివశాసనమహిమయు చెప్పుటయు మరియు నంత్యజుండంతర్హితుండై గృహాంతరంబున నురులింగమై యవతరిల్లుటయు ఆప్రసంగవశంబున భోగి దేవయ్యకథయును సామవేదులకథయును అందును మాసహితంబుగా నీశ్వరుండంత్యజుండైవచ్చుటయు ఆవేషంబు భజించిన సామవేదికి పాదోదకప్రసాదోదక లింగోదకంబులు సంభవించుటయు ఆవాహనస్థాపన సన్నిధాపన సమ్ముఖీకరణ సన్నిరోధనమస్కారంబుల శివునకారగింపంబెట్టి పురాతన నిందోస్తుతి జేయుటయు విధినిషేధ ధర్మకుల నిరసనశుద్ధభక్తియు భక్తకథాకథనంబులు చెల్లుటయు తిరునాళ్లపోవిరకథయును కక్కయ్యకథయును గుడ్డవ్వకథయును శివనాగమయ్యకథయును జెప్పి సూరసానమ్మ మెరయుటయును యారాధ్యదేవరలింగార్చనోపక్రమంబును అందు పంచశుద్ధి సకలీకరణాభ్యాసయోగసోహమానస్నానధ్యాన జపతప ఆవరణసింహాసన పూజానిరసనంబును తన్నిమిత్తోపకృత భక్తగుణోత్కర్షయు యారాధ్య దేవరలింగస్వరూపదర్శనవైభవంబును లింగంబునందు గాఢదృష్టి ఘటుత్వంబును దృష్టివిన్యాసంబును దృష్టివిలీనంబును దృష్టినిర్వికారంబును దృష్టినుభామృతంబుగ్రోలుటయు స్వాశ్రనసుఖంబున వ్రాయుటయు స్తోత్రపఠనోత్సవంబును తనుగుణవిలీనంబును అంగవిక్రియోపచారంబును సానుర్యాగోపచారంబును లింగప్రార్థనయు పండితేందుగుణకీర్తనంబును అవస్థాంతరజనిత మర్మవ్యాఖ్యానంబును పండితేందుండు దనలింగంబులోన జంగమంబుగని మొక్కుటయు లింగమంతరీక్షంబుననుండుటయు జంగమంబు లింగమర్త్యంబుగా నిష్కర్షించుటయు యాయయ్యలింగంబునకుదోష్తలంబ్రాగ్గిన భక్తిమహిమయు భక్తపూజావిశేషంబును ఉత్తమమధ్యమాధమపూజయు సమయానుష్ఠానంబును త్రివిధస్థలనిష్కర్షంబును భక్తసేవయు నుపన్యాసంబుచేసి శూలియందు సాద్భి వర్తించుటయు తత్ప్రసంగజనితంబున బసవరాజుచరిత్రంబును అందుబసవసంభవంబును పూర్వధర్మనిరసంబును గంగమాంబాపరిగ్రహణంబును దం

డనాయకత్వంబును వార్తాకఫలంబులు లింగంబులుగాఁజూచుటయు జొ
న్నలు ముత్యంబులుగాఁజూచుటయు రాజునకుబంగారంబుండఁజూపుటయు
తత్వంబును దృష్టిసుధామృతంబుగోలుటయు శివుణనకించుటయు తక్ర
భాండంబుపట్టుటయు శివునిహృదయంబున సిద్ధరామయ్యఁజూడ నవతరిం
చుటయు భార్యకర్ణపత్రంబు జంగమంబునకిచ్చుటయు పెద్దభక్తునిచేతిఁవ్రే
ళ్ల నమృతంబువరపుటయు భార్యవస్త్రములిచియిచ్చుటయు విషమా
రగించుటయు మరియు బసవన్న బాహ్యంబుమరచి శివయోగనిద్రఁబొం
దుటయు దానింజూచి చెన్నబసవన్న బహిఃపూజోపకృతంబుగా నంతః
ర్విషయావస్థాంతరంబులు నిర్ణయించుటయు అందునిర్వికారయోగని
శ్చయంబును అభ్యంతరపూజావిధానంబును అష్టాంగయోగంబును త్రి
పుటిసంధానదాసోహంబును భావపూజయు మనఃపూజయు దశావస్థ
యు జీవన్ముక్తియు ఇంద్రియార్పణంబును త్రివిధార్పణంబును గావించి ర
హస్యోపదేశంబులుగా బసవరాజునందు నిరూపించియు సన్యసించుటయు
బసవండు జంగమప్రాణిగా నిర్వర్తించి బసవయ్యప్రాణంబులు వడయు
టయు తత్ప్రసంగంబున కళ్యాణ పురాతన సంఖ్యాకథనంబును కిన్నరం
న్నముక్తుండైన బసవన్న ప్రలాపించుటయు దానివిని మాచి దేవయ్య బస
వన్న సేణకిరచుటయు దానివిని బసవన్న కిన్నరన్నగలయుటయు యివ్వి
ధంబెరింగి చూచిమాచిదేవయ్య యిరువురప్రాణంబులు వడయుటయుబ
సవకీర్తనంబును లింగప్రాణిభక్తకీర్తనంబును మాచిదేవయ్యకీర్తనం
బునుప్రాణలింగభక్తికీర్తనంబును ననువృత్తాంతంబుల నొప్పి రెండు వేల
ద్విపదల పరిపూర్ణంబై యుండు దీక్షాప్రకరణంబు॥ శ్రీ శ్రీ శ్రీ॥

మరియు నారాధ్యదేవర పుష్పాపచయంబును మహాదేవన్న పాదం
బులుత్తరించుకొనుటయు దానినెరింగి పండితయ్య పాదఖండంబులకు
మొక్కి యభినుతించుటయు భక్తానుమతంబున దాన్ని బడయుటయు
తత్కారణంబున కళియంబకథయును అందు భక్తపాదక మహిమవ్యా
ఖ్యానంబును అతడు కులాంగనచేతులు నరుకుటయు తత్ప్రసంగంబున
చండేశుకథయును కాటకాటనికథయును నిమ్మవ్వకథయును వీరచోడ
వ్వకథయును నరశింగమొన్నయనారికథయును వర్తించుటయును బిల్ల

సదయునారిచరిత్రంబును అందు వాయయ్య యారాజు కాంతచేతులు బడయుటయు నొక్కవెలమనిప్రాణంబులు బడయుటయు శల్యంబులకుప్రాణంబులువడయుటయు దసరయ్యకథయును అందు కాయయ్యకమహత్వాపక్రియావిడంబంబును దుర్జనులాయయ్యనవభండునిచేతం గారింపబడుటయు అదిసహించిన సదాశివత్వంబునకు నవభండునకు సర్వాంగంబులువచ్చుటయు దసరయ్యచరిత్రంబును గురుభక్తయ్యచరిత్రంబును అందుగురుపూజావిధియును దీక్షావిధియును దీక్షితలక్షణంబును గురుభక్తిఫలంబును దీక్షితానుష్ఠానఫలంబును అతండు పాదంబు లుత్తరించుకొనిపడయుటయు పట్టెమంచంబును శూలంబునెక్కించుటయు నిజగుణకీర్తనంబును గురుభక్తాండారికథయును అందు నతండొక్కస్త్రీకి మోహించి పిలిచిన నె నొల్లననుటయు అతండు దానితోడమ్మృదుత్వంబును నిపుణత్వంబు నుదారత్వంబును మెరసిపలుకుటయు దానినపహరించి యువ్వానితనతనిమెరుకయు రసికత్వంబును నిపుణత్వంబును లింగావధానత్వంబును నిరసించి అతిఖేదంబునకు కారణంబులగు సమయసముచితోపచారంబులనోడించి యతని నూకిపలికి విశేషించి యతనివృత్తాంతంబు నిషేధించి నిజాచారంబుప్రకటించి మరియు వేశ్యావిడంబనంబును అందు వేశ్యలను వారిరూపంబులును భావంబులును చూపులును మాటలును గుణంబులును నలుపును సోలుపులును హేయంబులుగా జూపి చెప్పినం బోవకస్న మరియు నవ్వసిత రంభాస్వోతసంవాదంబును మలహణుచరిత్రంబునుం జెప్పి యందు వేశ్యాడంబరంబును తదనుబంధవశీకరణ మర్మకర్మానుక్రమణంబును మల్హణవియోగంబును తదంగనానుమక్తియు మర్హణునును గణికాసహితంబుగా శివలోకంబునకుంబోవుటయు కుమారపాలభూర్జరచరితంబును అందు నతండు నపూర్వంబైన నెత్తంబాడుచు నవ్వటయు పీజాంగనవ్వవ్వాశాసింపుటకు నతండోహిళయ్యకథ చెప్పుటయు అందునతని మహావీరఘోరవ్రత పూజాపరత్వంబును దానిం దిరస్కరించి తపసులు పూర్వపురాతనోపన్యాసంబులు సేయుచు విఘ్నంబు లాపాదించుటయు నరణ్యంబున నోహిళయ్యపాదపద్మంబులకు ముల్లుగొనుటయు శిశుదు గిరాతుండై గారవించుటయు నిర్మాల్యపత్రభక్షణంబును జేయుచు

తత్తద్వ్యాకేపంబు లగ్గించుటయు నందు యుచితాహారనిరసనంబును సమ
తివాక్యత్రిసంగంబును ధీరత్వంబునం జలంబున నటించుటయు ఓహిళయ్య
ధూపాగ్ని జొచ్చుటయు నందు శూరత్వంబును వీరప్రతిజ్ఞయు మెరసి
ధూపదమాచయ్య వీరశంకరయ్య గుగ్గుళకళియారి యోణమూర్తి దీప
దకళియారికథయునుం జెప్పి మరియు ఘోరప్రతిజ్ఞ సేయుచు ధూపధూ
మ్రదేహుండై శివునికడకుం బోవుట సతికిం జూపి కుమారపాలుం డోహి
ళయ్య దిరస్కరించి నిజాంగనకుగావీరణంబులను వాగీశనయనారిని పి
ళ్లనయనారును శ్రీపతిపండితులను వంకయ్యాయును తిలకవ్వను కలికేత
బ్రహ్మయ్యను మోళిగమారయ్యను ముసిడిచౌడయ్యను ఏణాధినాథుని
యేలేశు కేతయ్యను కుళచ్చిరియాలిని పూసలనయనారిని వేమను సా
మవేదిని శూలాయుధుని సిరియాలుని మలయరాజును మిరుమిండని మా
నకంజారుని వృషభుని జొమ్మయ్యను మల్హాణు నంబెన్నను విశేషించి
యోహిళయ్యను దిరస్కరించుటయు వానివిని తదంగన రోషించి యోహి
ళయ్యనుద్దేసించి గాఢుకత్వంబు కామ్యత్వంబును వ్యసనత్వంబును సం
హారకత్వంబును రసికత్వంబును బతికి సంపాదించి యణకించుటయు వా
నికన్నిటికి సదుత్తరంబుగా రాజులను మూర్ఖనయనారిని అనురక్తి క్రి
యామర్మంబులు జెప్పి ఆపొద్దె పురసహితంబుగా శివలోకంబునకుం బో
వుటయు చెప్పినం బోవకున్న గురుభక్తాండారింజూచి గురుస్వీకారంబు జె
ప్పుటయు అదివిని మూర్ఛిల్లి తన్ను మరచి ప్రలాపించుటయు మరి యిం
ద్రియజనితదోషంబులు క్రియాజనితదోషంబులు గురుపత్నీ సమానస్త్రీ
నిర్ణయంబును ప్రాయశ్చిత్తనిర్ణయంబునుం జర్చించి తద్దోషహరహితుం
డగుటయు వేమయ్యచరిత్రంబును అందొక్కరాజు ప్రాణంబు వడయు
టయు గారుడప్రపంచంబును మాదిరాజయ్యకథయును అందు చిక్క
మాదన్న ప్రాణంబువడయుటయు వాడికుమారు శైశవ వృత్తులు దేశం
బులగుటయు కదిరె దేమయ్య యేడుదినంబుల పీనుగు బ్రతికించుటయు
చాటల వేమయ్యచరిత్రంబును అందు ధాతువాదమమక్రియావిడంబంబు
ను ఆయయ్య మెనిమన్న రసంబుగా నిచ్చుటయు జాగ్రత్స్వప్నసుసుప్తి తు
ర్యాతీత సమర్పితావధానంబును బసవణ్ణావోపచార పరవశత్వంబును

వాక్యశిశువుప్రాణంబు వడయుటయు ననువృత్తాంతంబుల నొప్పి రెండు వేల నేడు నూటయిరువది ద్విపదలంగలిగియుండు బురాతనప్రకరణంబు॥

మఱియు ఆరాధ్యదేవరవాదంబునకు బోవుటయు అందునాయయ్యావిభవాడంబరంబును మహిమాడంబరంబును క్రియాద్వైభవంబును వెలనాటిచోడని సభావిజృంభణంబును వేదవాద కర్మవాద కాలవాద వేదాతిసాంఖ్యచార్వాక ప్రచ్ఛన్న పాంచరాత్రాంతరాశిక బౌద్ధనిరసనంబును జైనవాదనిరసనంబును అందు దేవరదాసయ్య కోవూరిబ్రహ్మయ్యయేకాంతరామయ్య పిల్లి నయనారు నిడుమూరయ్య వాగీశనయనారు యిరిత్తాండారి సాంఖ్యతొండనికథలుజెప్పి నిరసించి వెండియు నారాధ్యులు చంద్రధారణంబును హరును బ్రహ్మలలాటంబునంబుట్టె ననుటయు శల్యధారణంబును త్వగ్ధారణంబును అర్ధనారీశ్వరత్వంబును భిక్షాటనత్వంబును గంగాధారణత్వంబును గంగోత్పత్తియు హరిహరపాదనిరసనంబును ద్విపురుషైకవాదనిరసనంబును అందు షట్త్రింశతత్త్వనిర్ణయంబును నందివాహనత్వంబును నగ్నత్వంబును దక్షాధ్వరంబును సర్వసంహారణంబును అందు గణాడంబరంబును ఊరుతాండవంబును అందు భూతసృష్టియు వీరప్రతిజ్ఞావిభవంబును సవిస్తరంబుగా వ్యాఖ్యానంబుజేసి విజృంభించుటయు ననువృత్తాంతంబులుగలిగి రెండువేలద్విపదలనొప్పి పైనిరువైయుంటిచే గలిగియుండు వాదప్రకరణంబు॥ శ్రీ శ్రీ శ్రీ॥

మఱియు బౌద్ధుండు వాదంబున నోడిపోయి కాకాకాలని మల్లికార్జున దీపమాలిక యొప్పించుటయు అదివిని కదిరరెమ్మయ దేవయులతని జంపుటయు తదీయభక్తకీర్తనంబును దానివిని చోడదండ పండితయ్యమీద రోషించిపలుకుటయు విని యతనితోడ నద్భుతప్రతిజ్ఞావిభవంబు మెరసి పలికి కన్నులుపుచ్చుకొనుటయు మఱియు విజృంభించి భయంకరప్రతిజ్ఞాకుతూహలంబున గన్నులుపుచ్చికొనిపడయుటయు దానింజూచి చోడం డీసూయాలంపట్టెండై కన్నులుపుప్పించివేచి పోవుటయు అంత మహోత్పాతంబులుబుట్టుటయు పండితయ్య శివునాజ్ఞాపించి యతని నిర్మూలంబుగా నాసింగ్రి యసంఖ్యాతసహితంబున ననదపురమండలంబు వెలువడి యమరావతంబునకుంబోవుటయు చోడండు నిద్రాసమయంబున శూ

లిశూలసంఘాతంబునంబగిలినోచ్చయు పండితయ్య ప్రమథగణంబులును
యోగాచార్యులను అరవత్తుమువ్వుర షోడశులను పోట్లచెరువుగణంబు
లను దశగణంబులను ప్రభాతగణంబులనుగా సహస్రనామంబులు పఠి
యించి యూర్ధ్వనేత్రంబులువడయుటయు దత్పురిసంగంబున జలంధరాసు
రవధయును చక్రసముద్భవంబును విష్ణుండు చక్రంబువడయుటయు కాళి
దాసుకథయును అందుగవినామంబులును మయూరుకథయును బాణుని
కథయును అంబెన్నయిరుత్తాండారి శివనాగమయ్య కన్నప్ప వెల్లగొండ
మహాదేవయ్యయు కంకళదేవయ్యయు కరికాలుండును శంకరదాసయ్య
నంబెన్నకథలును అందునంబెన్న సముద్భవంబును పరమనాచియుద్భవం
బును హరుడువిప్రుండై జడయూరి నపహరించినం బేన్నంగోనిపోయి పెం
చుటయు మరియుం బరిచారకుండగుటయు పరమనాచినోడగూర్చుటయు
వడిముక్కులాళ్వారికథయును అందునుత్తుంగ బోడిసిస్త్రీకి బరమనాచి
యింటి ముంగిట బిండప్రదానంబు సేయుటయు గయాసురుకథయుం జెప్పి
మరియు నాయయ్య శునకంబె చేత వేదంబులు జదివించుటయు విప్రవా
దంబుననాయయ్య పంచాక్షరివిభూతి రుద్రాక్షపాదోదక ప్రసాదదాసో
హస్మరణ భక్తదర్శనభక్త మహోత్వంబును సవిస్తరించి బ్రాహ్మణుని బ్రహ్మ
హత్యవాపుటయు శివబ్రహ్మణునికథయును అందు బ్రాహ్మణుండుదనకొడు
కునంబెన్న పెరుబెట్టుటయు వానినొక్క మొసలి మ్రింగుటయు నంబెన్న
యేడుసంవత్సరంబులకు వానింబడయుటయు నంబీబెరమశివదర్శనంబును
పండితయ్య కర్ణాటభాష బసవయ్యనడగపుచ్చుటయు వారువిభూతిపుత్తెం
చుటయు పండితేంద్రుండుబసవన్న జూడబోవుచు పానుగంటివిడుటయు అం
దు భక్తవిభవంబు మెరయుటయు ఉదయనరేశ ధవళేశనామయ్యలు
సంవాదంబును అందు నాతండు బసవరాజాదుల జులకబలుకుటయు అది
విని నామయ్య బసవమహత్వంబును అదపదరేచయ్య మహిమయుజెప్పి
శైవశాచార శివాచార సమయాచారంబుల కుదిరియంబులు నిర్ణయించి
రాజాదిరస్కరించి శపియించి నామయ్య శివలోకంబునకుంబోవుటయు నిం
తవృత్తాంతంబునెరింగి యారాధ్యదేవుండు సమస్త నిష్ఠాంబుగా శపి
యించి కళ్యాణాభిముఖుండై వనిపురంబునకుంబోవుటయు అందు వీర

శంకరయ్య మందిరంబుననుండ బసవయ్య లింగగర్భంబు జొచ్చెననుటవి ని తన్నుమరచి నానావిధంబుల ప్రలాపించుటయు మరలి శ్రీపర్వతంబున కుంభోవుటయు ననువృత్తాంతంబులనొప్పి రెండువేల నూటయిరువదిద్వి పదలంగలిగియుండు మహిమాప్రకరణంబు॥ శ్రీ శ్రీ శ్రీ॥

మరియు నారాధ్యులముందట శ్రీపర్వతంబున్న సదాశివుండైయుండుట యు యాపర్వతేంద్రంబు నుత్తమప్రకారంబులం బ్రస్తుతింపుచు వెలటూ రనుంకుటయు తమశిష్యుండైన దోనమయ్యకు పర్వతుజన్మంబును ంప ర్వతుతపంబును తద్వరప్రాప్తియు పర్వతుని యాకారంబును తన్నామం బును పర్వతేంద్రంబును దర్శనముక్తివిధంబును సదాశివు పంచవక్త్రక మంబును శివునినివాసత్వంబును సరసాయనసుధారసముదయంబును సురమణి సురధేను సురమహీజసుర సింధుసముదయంబును నాల్గువాకిళ్లు ను యిరునాల్గుదిక్కులను పదియారుసోరేనగండ్లును ముప్పదిరెండు మకర తోరణంబులును నగరంబులును బిలంబులును నదులును తీర్థంబులు కుం డంబులు మహాస్థానంబులును దివ్యలింగంబులును జ్యోతిర్లింగ మణిలిం గ రత్నలింగ స్వర్ణలింగ తాంమ్రలింగ లోహలింగ చంద్రకాంతలిం గ సూర్యకాంతలింగ ఆయస్కాంతలింగ అమృతలింగ స్వయంభులింగ సముదయంబును ప్రతిష్టితలింగంబును మల్లికార్జుననామోదయంబులను పూజయు బుణ్యంబును లోకంబును భోగంబును ఫలంబును ప్రాప్తియు పదంబును మోక్షంబును సౌఖ్యంబును గోచరంబగుటయు సవిస్తరంబు గాజెప్పి నిజవీరవ్రత క్రియాకలాపంబు గిరీంద్రంబుమీాద బ్రవర్తింపబంపు టయు దోనమయ్యయు బ్రవర్తింపబోవుచుండుటయు ఆసమయంబున మ కుటపట్టవర్ధనజంగమంబును తదీయవేషంబులును మిండజంగసమూహం బులును తదీయవేషంబులును శిలాహార సంపన్నసందోహంబులును త ల్లక్షణంబులును అభ్యాసయోగీశ్వరసమూహంబును తదీయ్యవేషంబు లుదల్లక్షణంబులును పుణ్యస్త్రీపురుషవివరంబులును తదీయ్యవేషంబులు తల్లక్షణంబులును తత్కాదావినోదంబులును భోగిభోగిస్త్రీయుగ్మ నికురం బంబులును తదీయవేషంబులు దల్లక్షణంబులును పిచ్చుగుంటితండం బులును తదియవేషంబులు తల్లక్షణంబులును తదీయవాగ్జాలంబులును

నిత్యానిత్య్రవ్రతౌఘంబులును తదీయవేషంబులు తల్లక్షణంబులును ఆట
కూట భక్తనికరంబులును తదీయవేషంబులు తల్లక్షణంబులును దాసో
హాసమగ్రగౌరవంబును మెరయ స్వప్రమాణంబైవచ్చు పరమతోత్కటియు
ను అందు దేశభాషా పరంపరయు అష్టాదశవర్ణంబులును వీరమార్గవిడం
బినులై విదుల ముత్యంబులును నానా దేశ దేశీయ సంఖ్యాకథనంబులును
వైరాగ్యవాగ్జాలంబులును శివరాత్రిమహిమయు చంచుప్రసంగంబును
దోనమయ్య పురాంతరంబున లింగార్చనా పరవశత్వంబున నుండుటయు
నానానటీక జనసంకులంబును గలసి భృంగినాథుండు నటించుటయు వీణా
సంఖ్యాకథనంబును అందు శ్రుతినిబద్ధలక్షణంబులును శివణాంగ వాద్య
చూడాదులనామంబులును నూటొక్క తాళంబులును అందు ప్రథమ తా
ళ శుద్ధతాళ మిశ్రతాళంబులును అష్టాదశస్వాంగుళంబులును అందు
యిరువది రెండు గతులును సప్తగ్రామంబులును పురస్వతినియమంబులు
ను యిరువది రెండు గమకంబులును ప్రత్యేకగమకంబు లేదునూటయెని
మిది రాగంబులు అందుధ్వనిచతుష్టయంబులు పండ్రెండువాచకంబులు
ను పండ్రెండుతిరుపులును పద్దెనిమిదుపహాణిభేదంబులును ముప్పది రెండు
శుద్ధతాయంబులు పదియేనుసాళగతాయంబులు ఆరుదెదంగులయాళతు
లును మరియు లాస్యవిధంబులును అందునర్తనభేదంబులును చతుర్దశభు
వనాధిపతుల సేవాలంపటత్వంబును శివుడు తపోధనుండై దోనమయ్యస్వ
ప్నంబున బొడసూపి క్షేమకుశలాదిభాషల సంతుష్టుజేయుటయు ఆయ
య్యచేత దోనమయ్య కదలీవనమహాత్వంబును అందు శివునిక్రీడావచనం
బులును గర్మమహేశ్వరమహాత్వంబును బల్లహుచరితంబును పాలుట్ల
మహిమయు మరియు వృక్షలతో గుల్మమృగదర్శన స్పర్శనమహాత్వంబు
ను ద్వారపాలకభైరవ విజృంభణంబును తదీయ కపట మాయోపాయ
విఘ్నయాచ్ఞావిడంబనంబును తత్ప్రసన్నత్వంబును బిల్వమహాత్వంబును
కరవీరచరితంబును అందు శాంకరీపురప్రశంసయు వృషభమహాత్వంబు
ను వుదయతాళిమహాత్వంబును యోగవాగసంప్రీతిమహాత్వంబును మ
రియు నానావిధచిత్రవినోదంబులును పాపబిలమహాత్వంబును మహేశ్వ
రమహాత్వంబును త్రిపురాంతకమహాత్వంబును జుజుంగదేవయ్యలచరితం

బను సిద్ధవటమహాత్మ్యంబును నందిమండలమహాత్మ్యంబును అలంపురిమహాత్మ్యంబును కూడలి సంగమేశ్వరనివృత్తి సోమశిలమహాత్మ్యంబునుంగూడి శ్రీపర్వతంబు ముప్పదిరెండుయోజనంబులు నొక్కమాత్రలోన వివేకించి యాయ్యాయ్యెడ సర్వాంగాలింగితసమస్కృతుండై యమ్మహాత్ముననుమతంబున శ్రీశైలంబుడిగ్గి యంతవృత్తాంతంబు గురులింగజంగమంబునకు విన్నవించి తత్కృపాసన్నిహితుండగుటయు పండితేంద్రుండు తనకుమారులం కేదారదేవతమభక్తి పట్టంబుగట్టి సంసారమాయాసంభ్రమంబున శివలింగదేవుగీర్తించి లింగగర్భంబుజొచ్చుటయు ననువృత్తాంతంబులనొప్పి మూడువేల యాపదిద్విపదలం గలిగియుండు బర్వతప్రకరణంబును పంచప్రకరణంబులుంగూడ పదనకొండువేలయెన్మనూటపదకొండు ద్విపదార్ధంబులచేత పూజింపంబడు పంచప్రకరణంబులను పంచవక్త్రంబులతోడ నారాధ్యదేవు చరిత్రంబును లింగమూర్తికనీభవించి శోభిల్లు నదియెట్లనిన॥ శ్రీ శ్రీ శ్రీ॥

చాయాకాయా ద్వయోనాస్తి। మాయావిద్యా ద్వయోన్నహి। నిర్వికారం నిరాధారం। నిష్కళం పరమామృతం॥ ౧॥ నిర్గుణో నిష్క్రియో నిత్యో। నిర్వికల్పోనిరంజనః। నిర్వికారోనిరాకారో నిశ్చబ్దో నిర్మలోచలం॥ ౨॥ కోటిసూర్య ప్రతీకాశం చంద్రకోటి శశీతలం। స్వయం జ్యోతి పరబ్రహ్మ చిదాకాశమయంశివం॥ ౩॥ వ్యోమాతీతం పరంవ్యోమ పరమార్థం పరాత్పరం। సత్యంసర్వగతంబ్రహ్మం సఏవ పరమంశివః। ఆనందపరబ్రహ్మాయ చలంవంసదా। శుద్ధబుద్ధమహాల్లింగం సఏవ పరమం శివః॥ ౪॥ బిందుమధ్యే జగత్సర్వం బిందుస్త్రైలోక్య దర్పణం। బిందుమధ్యస్థితంబ్రహ్మం। బిందువచలమవ్యయం॥ ౫॥ విష్ణుర్యోనిసంయుక్తం। రుద్రాల్లింగమేవచ। బ్రహ్మాణబిందుసంప్రోక్తం। త్రిమూర్తి జగదోద్భవః॥ ౬॥ అస్తిభాతి క్రియంరూపం నామచేతవ్యపంచకం। ఆద్యత్రయం బ్రహ్మరూపం జగద్రూపం ప్రకృతిద్వయం॥ శ్వాసలునడిచే కాలనిర్ణయము ద్విపదన్ తెలిపెదము.

శ్రీ గురవే నమః.

శుభమస్తు - అవిఘ్నమస్తు.

పండితారాధ్యచరిత్ర

శ్రీగురుమూర్తి నూర్జిత పుణ్యమూర్తి। నాగమాంతస్ఫూర్తి నానం
దవర్తి। వృషభస్వరూపు నవిద్యాదురాపు। విషమప్రతాపు నిర్విషయక
లాపు। పరమకళ్యాణు సద్భక్తధురీణు। శరణాగణప్రాణు సజ్జనత్రాణు।
ప్రమథైకవిశ్రాము భక్తలలాము। కమనీయగుణధాము గణసార్వభౌ
ము। నీతజంగమదాస్యు నిగమమయాస్యు। భూతలైకనమస్యు బుధజనో
పాస్యు। శివభక్తసింహంబు చిన్నివాసంబు। భవగిరికులిశంబు బసవలింగం
బు। తెల్లంబుగానస్మదిష్టేశు చెన్న। మల్లికార్జునదేవు మహితరూపం
బు। దానయ్యాబసవన్న దండనాయకుని। జానొందమత్కృతి స్వామిగా
వించి। కమనీయసరళ నిష్కళతత్వమయుల। ప్రమథులత్రిభువన సప్రమ
థులదలచి। నుతపురాతనభక్త నూతనభక్త। వితతిలింగంబుగా వీక్షించికో
రి[illegible]య్యారూఢముగ మల్లికార్జునపండి। తారాధ్యులచరిత్ర మద్భివర్ణిం
తు। పండితారాధ్యుల బ్రస్తుతించినను। నిండారుశివధర్మ నియతివర్తిల్లు।
పండితారాధ్యుల బ్రస్తుతించినను। పండినసద్భక్తి భాగ్యంబుదొరకు। పం
డితారాధ్యుల బ్రస్తుతించినను। చండోరగాదివిషంబులుగ్రాగు। పండి
తారాధ్యుల బ్రస్తుతించినను। మండెడుదావాగ్ని మంచయివిరియు। పం
డితాధ్యుల బ్రస్తుతించినను। దండిభవాంబుధి తరతరమింకు। పండితా
ధ్యుల బ్రస్తుతించిన న। ఖండితైశ్వర్య ప్రకాశమింపొందు। దుండగంబగు
బహుదుఃఖంబుబాయు। భావింపనటుగాన పండితారాధ్య। దేవునిచరిత్ర
గీర్తింతునెట్లనిన॥

చిరతమోగుణ పరిస్ఫీతుండు శివుడు। వరసత్వగుణ వికస్వరుడు పం
డితుడు। అక్షయనచరలింగమాలింగమూర్తి। అరుదైనచరలింగ మా పం
డితయ్య। అసమలోకాధీశు డంబికారమణు। డసమలోకారాధ్యు డా పం

డితయ్య। అఖిలలోకమయుండు హైమవతీశు। డఖిలలోకాశ్రితు డాపండితయ్య। లోకానుసారి త్రిలోచనుండిలన। లోకానుసారశీలుడు పండితయ్య। అరుదగులోక సంహారుండు శూలి। కరుణమైలోకోపకారిపండితుఁడు। అసితకంఠుండు దానసమాలోచనుడు। భసితకంఠుండు దాపండితేంద్రుండు। ఊర్ధ్వైకలోచనుండుడు రాజవకాళి। యూర్ధ్వాలోచనయుగుండా గిపండితయ్య। భక్తైకదేహుండు పరమేశ్వరుండు। భక్తసంత్రాణుండు పండితస్వామి। మల్లికార్జునసామి మల్లికార్జునుడు। మల్లికార్జునకీర్తి మహిఁబండితయ్య। మహిలోన బండిత మల్లికార్జునిని। మహిమవర్ణింపంగ మనుజులదరమె॥ కదునర్థిఁ బుత్పత్తి కర్తనా బ్రహ్మ। వడిబ్రహ్మను బ్రహ్మసాదులదృంచి। హరభక్తియుత్పత్తి కధిపతినాగంబరిగెనుతొల్లి శ్రీపతిపండితయ్య। స్థితికర్త హరిమమాపతికి మ్రొక్కించి। క్షితివిష్ణుపాదుల గీటణగించి। చెనసిభక్తిక్రియా స్థితికర్తయనగ। జనియెను లెంకమంచన పండితయ్య। గాఢమైసంహార కర్తయెయనుచు। సాధారణముగ నీశ్వరుబల్కుభక్త। దూరాన్యసమయ సంహారుడై చనియె। శూరుండు మల్లికార్జున పండితయ్య। భ్యాసిత భక్తికి కారణపురుషు। డై పండితత్రయంబన భువిజనియె। తనరు నీపండితత్రయములో మాన్యు। డనఁనొప్పు మల్లికార్జున పండితయ్య। అట్టిపండిత మల్లికార్జునుమహిమ। యిట్టిలంబుగనుతియింతునెట్లనిన॥ ధరతత్కథాను సంధానంబు వినుఁడు। కరమొప్ప దక్షిణకైలాసమనగ। జను సర్వపర్వత సార్వభౌమాఢ్య। తనుచేయు శ్రీగిరీంద్రంబు దానదియు। అనుపమప్రమథగణస్థానవేది। మునులముముక్షుల మొదలిబండరువు। బాగొందబండితు పండినతపము। ప్రోగైనముక్తి శంభుని యశోరాశి। కరువుగట్టినమహాకాశంబుశ్రుతుల। శిరము ఖసీభవించిన పరంజ్యోతి। తరగనిపుణ్యంబు త్రపనిధినుతుల। గురుసదాశివునియంకురమద్రిజాత। వలపటివేరిభక్తవరులయిల్వేల్పు। చలనంబు లేని విజ్ఞానాబ్ధికడలు। ధృతిముద్దగించిన దివ్యామృతంబు। లతగరిగొన్న మూలస్తంభమనగ। జెలువారునట్టి శ్రీశ్రీశైలశిఖరి। కలితత్రిలోక విఖ్యాతియశఃప్ర। పూర్తి శ్రీస్వయంభూలింగచక్ర। వర్తియసమకీర్తివారి తనతజనార్తి శ్రీమన్మల్లికా

జ్ఞానలింగ। మూర్తియై వ్వారు సముత్సన్న తనుదాము। అట్టి శ్రీమన్మల్లికార్జున
సత్భక్తి। పట్టబద్ధులును శ్రీపర్వతక్షేత్ర। వాసులు యామ్యకైలాస రూపాభి।
భాసితానఘ్య విభ్రాజితమణులు। వరభుక్తి చిరముక్తి కరభక్తి వతులు।
నవచర్మధరకర్మ హరధర్మపరులు। కృతకృత్యహితభృత్య ధృతసత్యరతు
లు। వ్రతధామభృతశీమా జితకామమతులు। చిరకాపవరతాప ఖతపాప
హారులు। హరతంత్రగురుమంత్ర పరతంత్రచరులు। ధన్యులుసుకృత వదా
న్యులువిగత। దైన్యులులోకైక మాన్యులుపరమ। పాత్రులుప్రసాదైకగా
త్రులుకర్మ। జైత్రులు భవలతాదాత్రులు త్రిమల। దూరులుశుభతరా
కారులు గతవి। కారులు విజితసంసారులు దయావి। నిద్రులు కలియుగరు
ద్రులు వీర। భద్రులు కరుణాసముద్రులు బుధమనోజ్ఞులు దూరీకృతాజ్ఞు
లు శుద్ధితివి। ధిజ్ఞులు వినుత దైవజ్ఞులహార్యు వీర్యులు శివపదాచార్యులు
ప్రణమి। తార్యులు త్రిభువనవర్యులనంగ। రాజ్యతశుద్ధిబలస్ఫుట వీరభ
క్తి। రాజైకమహిమాభి రతిసుఖించుచును। మానితాసంఖ్యాత మా
హేశ్వరులు శి। వానందలీలమై యందొక్కనాడు॥ అనుదగు శ్రీమల్లికా
ర్జునదేవు। నురుమంటపస్థలి నోండోలగమున। శివభక్తితత్త్వగోష్ఠి ప్రసంగ
ము। తవిలినూతన పురాతన భక్తమహిమ। లంకింపుచును నిజాపాంగ
హాస్యాంశు కంకణంబులురాల కరుణనంజూచి। యాలోనమృదుమధురాం
చితాలాప। జాలంబు కర్ణరసాయనంబుగను। వీరమాహేశ్వరాచారవ
ర్తనుల।వారిదృష్టాదృష్టవైభవోన్నతులు।దండితాఘులుఘనదండనాయ
కులు। పండితసత్తముల్ పండితాదులును। విస్తరించిరితొల్లి విఖ్యాతిగా
బ్ర। శస్తసద్భక్త ప్రసాదాతిశయత। ఖ్యాతిగా సద్భక్త గణాలాలసముగ।
నూతనంబుగ జగన్నుతముగామున్ను। బసవపురాణమొప్పగ రచించితి
వి। బసవపురాణ ప్రబంధంబునందు। ప్రథిత పురాతన భక్తగణాను। కథ
నంబుదితహాస ఘటనగూర్చితివి। వరవీరభక్తి సవైరికంబుగను। విరచించి
తివి. చతుర్వేదసారమున। బసవన్న మహిమ శుంభద్భక్తియుక్తి। బసవిం
చితివి గద్యపద్యాదికృతుల। అణ్ణుగావావృతధాత్రి నట్లొప్పు బసవ। వ
ర్ణనచేసిన వరుసనవీను। లారంగగురుమల్లికార్జునపండి తారాధ్య
చరితంబు నట్లువర్ణింపు॥ పరిశిష్ట పరిమిత పావిత్ర్యసత్కృత। చరితంబు లితి

హాస సంగతినొలయు। సంధింపుపండితు చరితంబునందు। బంధురతన్మహా
భక్తైకమహిమ। బసరించుమసమవాక్పాటవశక్తి । నసలార నొసగితిమని
ప్రసాదింప॥ నిండారుభక్తితో నిఖిలభక్తులకు। దండవమన్కృతి త్రయ
మాచరించి। సరససద్భక్త ప్రసాదేక్షణామృ। తరసాబ్ధికేళినితాంతసౌఖ్యం
బు। పేరచితసద్భక్త పాదారవింద। పరిమిళోత్తంస విస్తారవైభవము । అ
సమసద్భక్తపాదాంకితరేణు। లసితఫాలస్థలాలంకృతమహిమ । భాసిత స
ద్భక్త పదనఖముకుర। భాసమానాంగ విభ్రమముదవిల్వ । భవదీయ
కారుణ్య పాత్రుండనైతి। భువినేనధన్యుండ పుణ్యుండనాదు। వీరభక్తస్థ
లవిశ్రుతాచార। సారవ్రతాదులు సఫలతనొందె। వాయారభక్తులవర్ణిం
పగంటి। పాయకనాజింహ పావనంబయ్యె। బ్రదికితినాజన్మ ఫలమెల్ల నేడు।
తుదిముట్టెననుచు సంతోషంబెలర్ప। శివభక్తతతియాజ్ఞ శిరమునదాల్చి।
శివకవుల్ హర్షింప జెప్పుమకవిత। ధరను మామాతా పితా రుద్రయన
గ। వరపురాణోక్తి నీశ్వరకులజుండ। పేరెన్నబడిన శ్రీచెలిదేవివేమ। నా
రాధ్యులను పరమారాధ్యదేవు। మనమనిశిష్యుండ మద్గురులింగ । ఘన
కరుణాహస్త గర్భసంభవుడ। మునుబసవపురాణమున నెన్నబడిన। పెను
పారుజనులకు పెంపుదుకొడుక। బసవపురాణ ప్రబంధమర్మ పేరి। బసవపు
రాశియట్టిగలాడ। బసవనిపుత్రుండ బసవగోత్రుండ। బసవేశ్వరశ్రీపా
దపద్మశేఖరుడ। బసవన్నబాగడుబొల్పదుగపిందుండ। బసవన్నబాడపా
ల్పడు పారకుండ। బసవన్నదూతనే బసవన్నబంట। బసవన్నలెంకనే బస
వన్నలింగ। బసవన్నయిలుపుట్టి బానిసకొడుక। బసవన్నసన్నల పన్నగా
వునను। బసవన్న పేగిట పాత్రవ్యమగుట। మసలకమాచెన్న మల్లికా
ర్జునిని। బసవనామంబిడి భక్తి పెక్కువను । బసవలింగంబని బ్రణుతించు
వాడ। భవికృతారంభసంభవ ధాన్యనిచయ। భవినిరీక్షణరసపాకవితాన।
భవిహస్తగతఫలిపత్రశాకౌఘ। భవిగృహక్షేత్రాంక పతనవర్జితుడ। భవి
జనదర్శన స్పర్శనాలాప। వివిధదానాదాన విషయదూరుడ। శుద్ధభక్త
స్థల శ్రితిమతాచార। శిష్టవీరవ్రత శీతాన్వితుండ । నలిబాల్కురిసోమ
నాథుడనంగ। వెలయువాడనబౌజితశ్వేద పారగుడ। నైనమత్కృతి వినన

ష్ఠుండవలయు। గాననీవర్ధి నాకర్పింపవలయు। వినుసూదనామాత్య విన
మితామాత్య। యనఘసాంగత్య దృగంచలశైత్య। పరమపవిత్ర యాప
స్తంభసూత్ర। హరితసద్గోత్ర విద్యాపుణ్యగాత్ర। బసవాంతరంగ శుంభ
ద్గుణోత్తుంగ। యసమవిలాసాంగ యారాధ్యానుషంగ। వీరభక్తిస్థైర్య విపు
లశౌర్యవీర్య। సారతరౌదార్య సంచితధైర్య। వీరపోతేశ్వర విశ్రుతాచా
ర్య। కారుణ్యహస్తాబ్జ గర్భసంభవుడ। చరలింగగురులింగ సాహిత్యలిం
గ। చిరసమనిష్ఠైకశీలవర్ధనుడు। కడమంచిశివునకు గన్నులర్పించి। బడసిన
దృఢవీర భక్తివర్ధనుడ। నీదృగర్పితపునరాదానరతిని। నీదానధర్మవినీతికి
మెచ్చి। బసవేశుదక్కనా భక్తుండవనియు। నసదృశలీల మాకనుగులంబని
యు। మచ్చికనాముద్దుమరిదివీవనియు। నెచ్చెలికాడవు నీవె కాకనియు।
చాతుర్యసాహిత్య శాలివీవనియు। శ్రీతత్వమునకు బాత్రుండవీవనియు।
రచియింతు పండితారాధ్యచరిత్ర। మహిచలితప్రీతి కణిశయభక్తి। బుద్ధి
యు భవదియ్యపుత్రపౌత్రాభి। వృద్ధియు సంపత్సమృద్ధియు జిదభి। వృద్ధి
యునిష్టార్థ సిద్ధియునాత్మ। శుద్ధియులోక ప్రసిద్ధియునాయు। రారోగ్యభా
గ్యసదైశ్వర్యసౌఖ్య। భూరిసమృద్ధియు బొందెదవనుచు। దీవించి నిన్నుసం
భావించి శ్రీత। గావింతుసచివాగ్రగణ్యసూరార్య॥ తత్కథావిషయంబై
దగ్గ్యమెట్లనిన॥ సత్కృతియనఘాత్మ సంగతిదనర। తొమ్మిదిరసములుత్తో
లుకాడవాని। యిమ్ముడివర్ణన లెసగతద్విగుణ। మగునలంకారంబు లెసో
లారవాని। ద్విగుణార్థభావనుల్ దీటుకొనంగ। తేలతెనుంగున ద్విపద
రచింతు। బాటిగాకత్కథా పౌఢియట్లనిన॥ జాతులుమాత్రాను సంధా
నగణవి॥ నీతులుగాన్నియతిగణ్ణైకి। నియునుప్రాసోపాయనియు యతి
ర్యాయ। నియుజెప్పుచందోలిని హితోక్తిగాన ప్రాసమైననుయతిస్థైవడి
యైన। దేసిగానిలిపియాదిప్రాసనియతి। దప్పకుండగద్విపదలురచియింతు।
నొప్పెద ద్విపదకావ్యోక్తి నావలదు। ఆయాధ గద్యపద్యాది ప్రబంధ।
పూరితసంస్కృత భాయిష్ఠరచన। మానుగాసర్వసామాన్యంబు గామి
సౌను దెలుగు విశేషప్రసన్నతకు। అట్టునుగాక కావ్యపౌఢిపేర్మి। నెట్టన
రచియింప నేర్చినజాలు। నుపమింప గద్యపద్యోదాత్తకృతులు। ద్విపద

యు సమత భావింప, సెల్లనిన। సరళత్వసరణి ప్రసన్నత చెన్ను। పరిణతగణపదపద్ధతి శబ్ద। శుద్ధప్రయోగ ప్రసిద్ధగళోన। వృద్ధి నానుడింపడిమతి యతియర్థ। పుట్టినైజమురస పుట్టవినూత। సృష్టివిశేష్య విశేషణశ్లేష। సొంపుకుమారత, పెంపుమాధుర్య। మింపుమృదుత్వంబు గుంఫోజ జదువు। యుమకంబు గమకంబు యతిగతికార। కము పూరకమ్ముగ్రియ కాంతివిశ్రాంతి। రంగుబెడంగు మెరంగుసమాన। సంగతియుతుర శయ్యాసంఘటన। నిపుణతరసికత నెరిసమాసార్థ। ముపమాన మవధానము త్ప్రేక్షులక్ష్య। లక్షణవ్యక్తియలంకార ప్రియుక్తి। దక్షతనుమతి విశక్షతయునిన। జాతుల రచనా ప్రణీతులకావ్య। నీతులరీతుల నేతులుట్టంగ। వరకవుల్ గొనియాడ వర్ణనకెక్క। ధరజెప్పు కృతియయుద్వ్యత్క్రృతిగాక। జెల్లుపూరక మపశబ్దమక్రమము। పొల్లువ్యుత్క్రియజిడ్డుపొందుసంఘటన। కాకువ్యర్థంబసంగతివిరసంబు। వైకల్యమత్యుక్తివైరిపదంబు। తలవిరుపసమగ్రత శిలబంధములుదబధంబు గ్రామ్యోక్తి గంటకము। బాహ్యఛందోవిరుద్ధంబాదియగున। లాబప్రలాపోక్తి లాఘవంబనక। పసిగూర్చుకృతుల్. నావద్దను బెరుగు। బిసుగుచందము బిలిబిలికృతులగృతుల। అటుగాక యభివినుతానందితోక్తి। పటుగద్యపద్య ప్రబంధస్థామ్యముగ। కావ్యకళాప్రౌఢి గల్పింతుద్విపద। కావ్యంబు భావ్యంబుగానె నట్లయ్యు। నవికల వేదవేదాంతేతిహాస। వివిధాగమ పురాణవిహితసూక్తముల। నిదమిద్ధమనుచోట నివియె। ప్రామాణ్యపదములు గాగ ద్విపదలు సంధింతు। స్తోత్రరత్నంబు చుట్టును బసిడి। గట్టినభావన నెట్టన దెనుగు। సంధిబూర్వాపరసంఘటనముల। బంధురచందోనిబద్ధముల్ గాగ। వేదసూక్తములకు వెరవైనమాట। లాదట గిన్పింతు నదిజల్లి యనక। పలనెరింగియు వేదవాక్యంబు ద్విపద। కొలది నేపల్కుకుటకును మదిమెచ్చి కేల్మిముద్రికదత్త్రకీలననేయు। చొవేశమైనవచ్చున రత్నమట్లు। సొట్టినరత్నంబు చుట్టునుబసిడి। గట్టిటయతివివేకంబిట్లయయ్య। దేసిగావడియింతు ద్విపదకువట్లు। శాస్త్రసంబులును పొందుపడగ దావల్లయు। ననుచ్చదదీయసూక్తాక్షరపంక్తి। జెనకకయింతొప్ప జెప్పనేయనుభు. నన్నుతి జేయ్యుము సత్కవులలర। తిక్కన్న నిసూక్తుల ద్విపద రచింతు। నదియునుగాకైహికాముష్మికముల। పద హేతువవులద్విపదగాబరగు।

ద్విపదాంబురుహములు ధృతిబసవేశు । ద్విపదాంబురుహము లతిప్రీతిబూ
ను। బసవలింగము కృతిపతియట కృతియు। రసికతబండితారాధ్యచరిత్ర।
నటపాల్కురికి సోమనార్యుడు సుకవి। యట్టికథాశ్రోత్ర సూరామాత్యు
డట్టి। కృతిపతి కృతికవి కృతికథాశ్రోత్ర। క్షితిజెప్పనొప్ప దేశికభక్తసభ
ల॥ శ్రీశైవసమయ దేశికచక్రవర్తి । పాశమోచనకళా పారీణమూర్తి ।
శుంభద్దిగంత విశ్రుతసితకీర్తి । శాంభవదీక్షాభిజాతానువర్తి। యుత్తమో
త్తముడు సంయుతవీరభక్తి। వృత్తచిత్తుడు చతుర్వేదార్థవేత్త । గహన
సంస్మృతిశిరః ఖండనహేతి। మహితపంచాక్షరీ మంత్రసిద్ధుండు । వేదాగ
మపురాణ వివిధశాస్త్రాదిను। పాదితరుద్రాక్ష భసిత భూషణుడు। యమని
యమాది వ్రతాచారసారి। శమదమోత్కృష్ట నిష్ఠామహిష్ఠుండు। అంత
ర్బహిర్ధ్యాన యజనవంతుండు। వాంతరియ్యయనంగ మాతగణాధ్యుండు ।
వారిశిష్యుండు దుర్వార సంసార। దూరవీరవ్రతోద్ధురవర్తనుండు । శైవ
ధర్మోత్తమాచార్యుండు నతని। దైవుండు నద్వైతతత్వ తత్పరుడు । న్యా
యవైశేషికోదాత్తశాస్త్రాదిన । పాయదర్శన పరిపాల నక్షముడు । స్వ
కృపావలోకనోత్సాదితశిష్య । నికరమలత్రయ నిష్ఠితేంద్రియుడు । తం
త్రాద్భిగతవీర తంత్రస్వతంత్ర। మంత్రాధిగత రాజ మంత్రసిద్ధుండు। వేద
వేదాంత వివిధపురాణాను। పాదిత కేవల భక్తివర్ధనుడు। పండితనతిపా
ద పద్ముండుసుకవి। మండలివిబుధ సమాజపూజితుడు। ఆరాధకీర్తి కొండగు
క్షోట్టిపల్లి। యారాధ్యులనగ లోకారాధ్యమూర్తి। అప్పమతదీయ్య లో
కారాధ్యశిష్య। వినరాగ్రగణ్యుండు వీరవ్రతుండు। చన్నస్వరుద్రానాత్రసం
శయోయనగ జనియించినట్టి సాక్షాద్రుద్రమూర్తి । పశుయోగవాదాది
పరవాదివిసర। విశసనప్రత్యక్షవీరభద్రుండు। దండితాఘుడు జగత్పావన
కార। ణుండు విశ్రుతజగన్నుత సితకీర్తి। అధికశాపానుగ్రహసమగ్రబలస
మధిగత దివ్యపంచాక్షరవేత్త । వాదదూకానీక వాగ్బంధనక్రి । యావి
శారదుడు లోకారాధ్యమూర్తి। పరగశైవేదశ పత్రిత్యయాఖ్యునగ । బసు
వడిజనుదశపత్రిత్యయాన్వితుడు। ధన్యుండు దేశికోత్తముడు లోకైక।మా
న్యుండుపండిత మల్లికార్జునుడు। అట్టిపండిత మల్లికార్జునారాధ్య। పట్టు

భ్రదు ప్రని నమున్నవమెట్టులనిన। అపమాంబకుకుశీ ప్రప్రథమ నాయకుని। బసవనామంబిడి ప్రముథానుమతిని। వాలారుసద్భక్తి వర్ధనార్థముగ। భూలోకమునకర్థి బుత్తెంచుతరిని। అనుపమ పరమపరానందమొసగు। తన పాదభక్తియు తన్నందికేశు। సర్వజ్ఞతయు భృంగిసహజనిష్ఠతయు। దూర్వాసముఖ్యుల దురివశాపశక్తి యుక్తపాదాదుల యతులితవాగ్మి। చతురితయుపమన్యు సద్గురుత్వంబు। మహానియ్యనది ప్రమథగణాధిపుల। సహజస్వకియ్య ప్రసాదైకరతియు। ప్రాక్తనసూతన భక్తగణముల। వ్యక్తదుష్టపరిత్యాగరూఢమహిమ। ఘనవీరభద్రుని విఖ్యాపితశౌర్య। మును గూడనట్లొక్క మూర్తి గాదలప। ముక్కంటిదలపున్నమై మూర్తిభవించి। చక్కనభువి జక్కజాగిలి మొక్కి। నానందుడై శంభుడామూర్తి కవుడు। నానాపురాణ విజ్ఞానంబునొసగి। తనదుప్రసాద సుధావృష్టి నుంచి। అనుపమప్రమథ కణాస్థానమలర। బసవకుమారుని పజ్జనీవు। వసుధకు మద్భక్తి వర్ధనార్థముగ। నరుగుము నేము లోకారాధ్యమూర్తి। కరచరణాద్యంగకములతో వచ్చి। శిష్యుగానిన్ను శిక్షించి రక్షించి। శిష్యప్రశిష్యప్రసిద్ధుగావించి లోకగురుత్వము లుప్తవైభవము। ప్రకటస్వసమయపాలనత్వంబు। పరసమయాంతరపరిధితప్రశక్తి। పరమపాండిత్యవిభ్రాజితమహిమ। వీరభక్తిస్థల విశ్రుతాచార। సాగవ్రతైకనిష్ఠాపరత్వంబు। వేదవేదాంతోప పాదితమత్ప్ర। సాదవిశేషసంపాదన ప్రతిభ। శివతత్వసారసంచిత కళాప్రౌఢి। ప్రవిమలవైరాగ్య భక్తికందంబు। సముచితవినియోగ సంపత్సమృద్ధి। అఖిలదివ్యప్రత్యయాంచితమహిమ। అవమశాపానుగ్రహ సమగ్రతయును। రసవిషయాది వైరాగ్యవర్తనము। ఘోరనిస్సార సంసారవారాసి। పారగమునుగళా పరతంత్రతయును। నొసగెద్వేగి మహేశ్వస్థలమున। నసమానలీల ద్రాక్షారామమొప్పు। అప్పురంబున సముద్యన్మహామహిమ। నొప్పు శ్రీభీమేశ్వరోరులింగంబు। రూఢితద్దేవపురోహితశ్రేష్ఠు। డీడితదివ్యసమహిమ్ముండువీర। భక్తిసత్త్వముడు సద్బ్రాహ్మణోత్తముడు। వ్యక్తకారణవంశ వర్ధనకరుడు। పాతుర్యుడు భీమన పండితేంద్రుడు। పుత్రార్థియై మమ్ము భువిభజింపుచును। శ్రీదివ్యపంచాక్షరీ సిద్ధమంత్రి। మాందటళ్ళుద్ధాత్ముడై యనుష్ఠింప। బహుపురశ్చరణాలు పాటివెని

వుడు। మహినొప్పు శ్రీగిరి మల్లికార్జునుని। సన్నిధి నోకపురశ్చరణ గా
వించుచున్న వాడతనికి నుదయింపుమనుడు। ననురక్తి సాష్టాంగుడై యేగు
దెంచి। జనియించె భీమాఖ్య సాధ్వీగౌరాంబ। జఠరంబున జననిజఠరక
ఠోర। పితరాపహరణ కర్తృడుడు సమతిని। మల్లికార్జునమూర్తి మహిత
శ్రీశైల। మల్లికార్జున దేవు మహనీయ్యనామ। మకుటపండిత మల్లికా
ర్జునుండనగ। నగణిత ప్రీతి దాక్షారామమునను। జనియించి మఱియుం
త సద్గురుమూర్తి। యనఘుడు కోటిపల్యారాధ్య దేవు। దేవునిసత్కృపా
దృగ్విలోచన సుధావార్ధి మధ్యగత క్రీడవలన। సంకీర్ణ బహుపూర్వ జన్మ
మలాది। పంకంబణచి వీరభక్తి దీక్షాది। విధిక్రియానుష్ఠానవిధులాచరించి।
విధిలిఖితలలాట వివిధమతతు। రావణమాయ భస్మాభిషేకప్ర। భావసంగ
తి భూతిపట్టంబుబూని। శస్త్రసదాచార్య హస్తన్యాకియ్య। మస్తకసయోగ
విస్తారవిధుల। పాంచభౌతికశుద్ధి భావశుద్ధియు నృ। జించితదీయ్య దేశిక ద
యాయాఢి। శ్రీమూలమంత్రదయామృతసార। కామితనిజకర్ణ కలితసంగ
తిని। ధృతిపశుపాశపతిజ్ఞానదృష్టి। షుహి వెల్గమాయాతమంబుదూలించి। స
ద్గురుకరుణా సముద్గతపరము। చిద్గతతన్మంత్ర హృద్గతలింగ। సన్నివా
తాంగ సత్సంగతలింగ। సన్నిహితప్రాణ సంబంధకళల। సప్రాణలింగలిం
గ పౌణమథన। సుప్రసాదానుభవ ప్రమథేంద్ర। సావధానము విషశూ
న్యసుఖేత। రావధానము తదియ్యాసక్తి జేసి। "విధినిషేధా తతవీరశైవోక్త।
విధిః గ్గురుభ్యో నివేదయెత్త"నగ। అవికలప్రాణ దేహార్థముల్ పూర్వ। భావ
భవిభవ సముద్భవహరుసకల। భవహరుస్వాప్తాతి భవుజితభావ। భవుశి
వు శ్రీకోటి పల్లియారాధ్య। దేవుని శ్రీపదీం దీవరంబులకు। భావంబె లర్పన
ర్పణ మాచరించి। భావంబెలర్ప నర్పణ మాచరించి। బడసిప్రాణార్పణ
ప్రాణలింగంబు। బడసిదత్తను సమర్పణ ప్రసాదంబు। బడసెదద్దన సమ
ర్పణజంగమంబు। బడసె తత్పూజాను భవభజనంబు। భూడబడవీరి ప్రి
తోద్వ్యక్తి నడవ। బుడిబుడ్లుబోవుచు భూసురుల్ నరులు। పండితుజూచి
సైపకనొక్కనాడు। పండితయ్యాసీవుపౌరాణికుడవు। సద్వైబోత్త ముడవుసు
చ్ఛరిత్రుడవు। విద్వాంసుడవు వేద వదుడనట్లయ్యె। భూతియురుదాక్షము
లు దాల్పనగునె। సితియొలింగ సన్నిహితమై యునికి। పాదోదకంబు ప్ర

సాదంబుగొనక। భూదేవతార్హ్యమే వైదికమతమే। హరివిరించాది సురాస్మ
తమునిని। కరముదాల్చినవారు గలరె మున్నాది। అనుచుఁగించిద్దరహసితా
స్యుఁడగుచు।గన్నుఁగొనియాద్యులగాన రేవినరె। యితరులేచదువ రేయెరుగరే
నీచ। మతులై భూత్యైన ప్రమదితవ్యమనఁగ। "ఆయజుఃశ్రుతి తదీయార్థంబ
కాదె। మోక్షయున్నద్ధేఃసముద్ధాయయన్ సూక్తి। తత్త్రిపుండ్రస్య చ ధార
ణోక్తనియు। మరియు న్నన్నైవ ప్రమదితవ్యమనియు। ముఖ్యాఖ్య మఖిలవ
మ్మతమథర్వణము। జన్మవిమృజ్యాంగాని సంస్పృశేత్తనఁగ। తదనంతరంబ
కాత్యాయనగుంహ్య।మరియు దేహనాంద్రిమాయుషంబనఁగ। నొంద
గాలాగ్నిరుద్రోపనిషత్తు। నందు దానసపునరావర్తయనఁగ। పరగనారా
యణోపనిషత్తుయందు బరువడి విరజావిపాప్మాయనంగ। అరలేక మరియు
శ్రీమాగమసూక్తి। గురితద్బలంకోటి గుణితంబనంగ। సంశయంబేల భస్మ
స్నానమనఁగ। సంశయోయన భువిజాటుచునుండు। నొలయు శ్వేతాశ్వ
తరోపనిషత్తు। దలమంత్రితం భస్మధారయేత్తనఁగ। పాటిమైపరగుజాబా
లోపనిషది। మాటసవిష భస్మజ్యోతియనఁగ। వరుసదీనికి మానవపురా
ణసూక్తి। వెరవుగాజ్యోతిర్భవిత్యేవయనఁగ। తారాద్రిమైనబోధాయన
స్మృతియు। వారకభూత్యేహ వామహేయనఁగ। భాతిగాశాత్యాతపస్మృ
తిసదభి। సాంగమైమోక్షియు లోకాక్షకస్మృతియు। దంగద్ధరే త్రిపుండ్రం
బ్రాహ్మణోయ। నంగదావిద్వాననంగ గూర్మమున। లలిమన సాపినలం ఘు
యేత్తనఁగ। తలియంగ శ్రుత్యావిధియ్యతేయనఁగ। యస్మాత్తనంగ తత్యా
యనంగ। విస్మృతిపతితోభవేత్తనట్లు। అడరి త్రిపుండ్రవాక్యము చాట
నైన్న। బడగమీదసుర విప్రాణామనంగ। సురలకు ద్విజులకచ్చుగ త్రిపుం
డ్రమ్ముగ। నరుదొంద భస్మమర్ధ్యాంబుదాల్వంగ। వలేవర్తులం నృపవైశ్య
యోయనఁగ। లలినృపులకు వైశ్యులకు వర్తులముగ। సాంగంబుగానర్ధచం
ద్రింతునాయ। నంగశూద్రాణామనంగ శూద్రులకు ధృతినర్ధచంద్రాకృ
తియుసగనున్న। యితరజాతులకు నన్యేషామనంగ। స్ఫుటభస్మనాచోర్ధ్వ
పుండ్రంతుయ్యనఁగ। బట్టుగూడదాల్పనర్హముభూతియందు। ప్రతినగ్నిదగ్ధేన
భస్మనాయనఁగ। ధృతినగ్నిదగ్ధమిత శ్రుతియనఁగ। రయమొంద గూర్మపు

రాణమిట్టులను। వియస్రష్టసృష్టిచవేనార్హ్మమనగ। పరిత్రిపుండ్రప్రశస్యతే
యనగదా। దరిసనజఁ-చాలలాటం హితిర్యక్క-। నగమయూర్ధ్వంబనంగవ
గ్గులను। నగసృష్టిసేయుచో నాడాయుతముగ। జేసెనోసదుర్వయ్యజేసెనో
పాడవు। జేసెనోవక్త్రన జేసెనోమున్ను। భూతిత్రిపుండ్రముల్ బూయుదే
హులకు। భాతిగాజేసెనో ఫాలముల్ మరియు। పానవేమిటికిలుంపంతి ద్వై
వళిఖ। తానినానేతానితానినామొదలు। జగతివెండియును శ్రీస్కాంద
సూక్తంబు। తగిలియధీతం శ్రుతంతేయనంగ। పెనుపొందయేన ఏపేణ
సిరసియు। నమత్రిపుండ్రం భస్మనాధృతంబనగ। తగిక్కృతంస్యాదకృతం చై
వయనగ। దగశ్రుతిమధ్యేశ్రుతి భవేత్తనగ। ధరనధీతమనధీతంచయనగ।
ధర త్రిపుండ్రం హియో ధారయేత్తనగ। ననసేల వేయు సర్వాగమోత్త
రము। ననసా స్త్రిభస్మంవినాసత్వమనగ। పొరినదీక్షానతపోమంత్రమనగ।
ధరనయజ్ఞాదేవతార్చనమనగ। జడనువేదాగమ జ్ఞానంబనంగ। వడిభస్మ
మాహాత్మ్యవర్జితంబనగ। గరుడపురాణ విఖ్యాతసూక్తంబు। ధరనభావే
ఫ్రాతధాపాక్షమసిగ। తగలాకిగాగ్నేస్తదాహారేత్తనగ। వగవకభస్మ
నైవప్రభుర్వ్రతి। యననకుర్యాన్మృత్తికాదిభిరన్యమ। లినమదపోషింమలిన
ధారయనగ। రతినట్లవాసిష్ఠ రామాయణమున। తతియడసత్యం మృదా
ధార్యామనగ। అతిశయ ప్రీతి బ్రహ్మాండపురాణ। మతమహామోహా
ప్యమహత్మ్య మనమొ। మొదలద్రిపుండ్రం మోక్షదంత్యక్తమనవి। ర
శిమేతదన్యత్రరమతేయనగను। చితసూక్తియట్లవాసిష్ఠవైగ్యంబు। మతమ
హేమోహాస్య మాహాత్మ్యమనగ। జనమయావక్తుం నశక్య తేయనగ।చె
వసియన్యత్ర విచేష్టితంబనగ। సతతంబునదెసూత సంహితాసూక్తి। మత
మహేమోహాన్య మాహాత్మ్యమనగ। వడిమునీంద్రాబ్రహ్మ వాదినోఝు
నని। గుడభస్మసంత్యజ్య కుర్వన్ననంగ। అత్తరితత్ప్రిత్య యాహితాయన
గ। సత్తుగాజను భవిష్యత్పురాణమున। చనుసూక్తిశుధ్యతే సర్వపాపైశ్చ।
యనశివభస్మనాయనుమనుప్రోక్త। మయిశ్రుతయః స్మృతయశ్చైవయ
నవె। లయుబురాణాన్యఖిలానిచయనగ। నలరుచు భస్మ మాహాత్మ్యంబ
నంగ। యిలతతస్తద్ధారయేత్సదాయనగ। కయ్యికొనియట్లన కారణాగమ
ము। క్రియభస్మవామకరే స్థాప్యమనగ। మతిదక్షిణేనాభిమంత్రితంబనగ।

రతిశివధర్మశాస్త్రప్రఖ్యాపితప్ర। యుతసూక్తి వారణముత్సృజ్యయనిని। యథ
తిస్నానమాగ్నేయ మూచ శేత్తనగ। ఘనతరంబైన లింగపురాణయుక్తి।
ననుమక్తి సర్వతీర్థావగాహాళ్ప। యనగభూతిస్నాన మనగనుత్తమము।న
నుభవిష్యత్పురాణమునిరతంబు। అనుమతిరతూర్ధ్వమున మంగళార్థ। మన
బవిత్రిర్థంచయునగలింగార్థ। మనభస్మదత్తం మరియూపురాయునగ। నను
పమవేద వేదాంత స్మృతితి। హాసపురాణాగమాదులనిట్లు। భూసురార్హ
మని త్రిపుండ్రంబు జెప్ప। వినిహతజ్ఞానులై వేరొండుదాల్ప। జనునూర్ధ్వ
పుండ్రం ద్విజాకుర్యారనగ। ధరరీలయాచక దాచనయునగ। నగితవాకా
రణశాస్త్రణయనద। గిలిభిత్య తేయమకింకరైరి। తలపరెయముచేతనుదం
డనంబె। ద్విజాలునూర్ధ్వపుండ్రంత్రిశూలంచ యానమ। పలివర్తులంచార్ధ
చంద్రకంబనిన। యెడలలాటిధార యివ్యంతియన॥ గడిమనుష్యాః పావ
కర్మిణోయునగ। పాపాత్ముడతడిట్లు పారాశరాది। ఖ్యాపితలీలశ్రీస్కాందం
బుమోత్రియ। ధరనశుద్ధంచతథాపోక్తమనగ। పొరివర్తులంతూర్ధ్వపుం
డ్రకంబనని। సగియశుద్ధంచార్ధచంద్రత్వమనగ। నగుకీర్తి తశ్చాంకుశాది
భిరనగ। జనుసాంబమాసూత సంహితాసూక్తి। కొనరనశ్రితంబు లూ
ర్ధ్వపుండ్రాదు। లనలలాటేశ్రద్ధయానహాయనగ। మునుధారయివ్యంత
మోహేనయునగ। నందపాషండోప హతనాబురాణ। నందితంబైన మా
నవపురాణోక్తి। గతినధార్యం వైదికర్జనైరనగ। స్మృతులనవాదీనె మ
నుస్మృతిమూర్ధపుండ్ర। మప్పునె సూర్ధ్వపుండ్ర మనువాని మొగము। తివి
రిచూడగ ముఖరి దృష్ట్వాయనంగ। జరియింపవలయును చాంద్రాయణ
ముని। సరె వ్రతం చాంద్రాయణంచరేత్తనగ। అటుగాన శంఖచక్రాం
కితులైన। కుటిలాత్ములనుజూడగూడునెయెట్టి। యెడనాంకయర్ణ నదయద్దే
హామనని। గడదహెచ్చ్వత్యాముకారతాయునగ। బోధాయనస్మృతిభు
విశ్రితవిధికి। న్నాదిశుద్ద్విపదగ్ధాంగనానెట్లు। తెలియంగనాంకయే ద్విప్రా
యునంగ। లలిదేవతాయుధలాంఛనైరనగ। కొనసియుందయువివాంజోత్ర
హంతమనగ।(జననతత్రైవనసంశయోయునగ। గౌతమస్మృతి యనాంకం
దహేత్తనగ। మాతృతాయుక్తియమస్మృతిసూక్తి। యిలనాంకయెన్నద
హేన్గాత్రమనగ। లలిదేవతాయుధ లాంఛనైనవగ। నత్తరిబాలిత్య మన

యాతిదత్తే। శాంత్వ స్మృతినివహార్థంబులరయు। సరసమై చనుసూత
సంహితోక్తులను। సరినరుద్రాక్షదండ సన్నరోయునగ। అరయకుర్యాచ్చ చ
క్రాద్యైరనంగ। పరిచితత్త్యైవ నసంశయోయనగ। న్యాయోక్తిబరగు
మానవపురాణంబు। నాయుధైశ్శంఖచక్రాద్యైర్వరనంగ। తగనదహేచ్చక
దాచనయనగ। దగనాధికారీక దాచనయునగ। అపునసంభాష్యే ద్విజాది
భిరనగ। నవలనదర్శ యేత్తనగనునృపతి। వేవేగతనభూమివెడలింపవలయు।
వావిరిశీఘ్రం ప్రవాసయేత్తనగ। పలుకజూడగరాని బ్రాహ్మణునైన। నిల
శంఖచక్రాంకుడేనివెండియును। పురిసదహేచక్ర పూరకానగ। తిరసం
కతోయశ్చదేశాంతరమున। శాసనంబెసగ రాజాశీఘ్రమనప్ర। వాసయేత్త
న బతివాసిదేశంబు। చనువెలార్పగ పరాశరపురాణంబు। ననయంబుజా
టు బ్రాహ్మణునైనయపుడు। పదపడియజ్ఞవైభవ ఖండసరణి। తుదికస్యాచ
ల్లాంచితోమర్త్యయనగ। మొదలనసాక్షీసర్వదా భవేత్తనగ। లలినాధి
కారి చలాంచితోయనగ। చనులాంచితోహి ససంభాష్యయనగ। పెను
పొందునందున స్పృశ్యాయనంగ। అవలనదర్శన యాత్తనతని। తవిలి
చూడగముట్ట దర్శింపరామి। భంగిగారాజాయనంగదేశాత్త। నంగదద్వి
జుల వానరపతియపుడు। వేవేగదనభూమివెడలింపవలయు। వావిరిశీఘ్రం
ప్రవాసయేత్తనగ। అటుగానశంఖచక్రాది ముద్రలును। స్ఫుటతరంబుగ
నూర్ధ్వపుండ్రముల్ దాల్చు। పాతకిముట్టంగ బలుకంగజూడ। నీతిగాద
నిచాటి నిగమస్మృతితి। హాసపురాణాగ మాద్దులవినరె। భూసురులం
దాల్ప బూయంగదగువె॥ <u>అదిగాన శుభ్రితులరుద్రాక్షధారణ</u>ను। ముదితర
హస్య ప్రసూక్తులెట్లనిన। విలసిల్లు నాయజుర్వేద సూక్తోక్త। మలరిమె
తానిరుద్రాక్షాణీయనగ। అందమేధాధారయంతియనంగ। అందదేవా
ధారయంతియనంగ। అయినవైగ్యంబు రుద్రాక్షధరశ్చ। చియునంగమ
రిశివష్టియ్యు తేయునగ। భ్రమింతులేమత్స్యపురాణంబునట్లు। రమణరుద్రా
క్ష ధరశ్శుచిరిసగ। తినరారికూర్మంబు తరహితిస్నాన। మనిధారయంతి
రుద్రాక్షాణియనగ। ఆయాతిమృణ్మయం చాపియనంగ। శేయాతి పర
మాంగతింయునట్లు। విచిత్రశైవోక్తియె విప్రవంభాధి। షుచకర్మసుయ
నంగ సూతసంహితయు। అరయ చతుర్ద శాశ్వానియనంగ। సరిగాదెయా

డిత్య సంహితసూక్తి। న్యాయోక్తియదికింపు నమాఱనుపాది। యాయస్ని
మ్రోయగ వెయేలనట్లు। మరియు జరా రాగమశ్రుతిస్మృతులు। నరలేక
చెప్పు రుద్రాక్షకల్పములు। అదిగాక భూతిరుద్రాక్షముల్ దాల్చి। వదల
కశివుగొల్చి వారలవినుడు। అచలితప్రీతి బ్రహ్మాండపురాణ। వచనంబు రు
ద్రాక్ష వలయాయనంగ। వతిజటాజూటవిరాజితీయనిని। యెతిద్రిపుండ్రం
బు మృగాజినమనము। వినమెదద్భస్మావలిప్తసర్వాంగ। మననొప్పు బ్రణ
వమవ్యావర్ణనంబు। పొగడంగ రుద్రాక్షభూషణాయనగ। తనజటామం
డల ధారణేయనగ। తరినక్షమాలాక దాశ్వితయనగ। నెరికమంజులుకరా
న్వితమానానంగ। ఉరుద్రిపుండ్రవళ్ళియుక్తాంగియనగ। గురిరుగ్య జుస్సామ
ఘోషణాయనగ। యిలనైవసేవేన్మహేశ్వరంబినగ। నలరుగాగాయత్రి
వ్యావర్ణనంబు। రతిత్రిపుండ్రేణ విరాజితంబనగ। వ్రతయుక్తిరుద్రాక్షన
లయోాయనంగ। సోగశిఖభ్రజ జూటయనంగ। వగవంగన విక్రతువ్యావ
ర్ణనంబు। సరిత్రిపుండ్రోద్భాసి సర్వాంగయనగ। మరియంతరుద్రాక్షమం
డనైరనగ। వడివాయదియ సావర్ణిసంహితల। నడిసన్నదియుదాసవిద
భిధాన। దేవతావ్యావర్ణనావృత్తియనగ। దావెండియుబురాణతతులలో
దెల్పు। సరిత్రిపుండ్రాంకిత సర్వాంగియనగ। మరిధృతరుద్రాక్ష మండ
నోయనగ। నదిగాక మొదల శుద్ధాత్మయనంగ। నదెవర్ష దేవతావ్యావ
ర్ణనంబు। తివిరిత్రిపుండ్రకోద్దీప్త్యైరనంగ। నవిరళప్రీతి రుద్రాక్షైరనంగ।
ఉదిశు శుభేసతతోవిష్ణురనగ। నదియుభస్మస్నిగ్ధమనగనవిష్ణు। వ్యావ
ర్ణనము యజుర్వ్యావర్ణనంబు। శైవాదులందిట్లు సాంగంబుమరియు। పోలం
గవిభ్రత్రిపుండ్రయనంగ। లీలలక్షాభీరుద్ధూళితయనగ। మనసిడి రుద్రా
ంక్ష మాలికాయనువ। చనము రుద్రాక్షపంచబ్రహ్మమనగ। గిరియథర్వ శి
రఃశిఖేయనునివి మొ। దలతుదబెనగ రౌద్రముల మంత్రములు। వెల
యబంచాక్షరి విద్యాయనంగ। నొలయవడక్షరియును జపించుచును। యి
టపూజయేత్పరమేశ్వరంబనగ। స్ఫుటభక్తినీశ్వరపూజాభినిరతు। డనగన
వ్యాసునివ్యావర్ణనంబు। మును కాశికాఖండమున జెప్పిమరియు। భువి
నొప్పురుద్రాక్ష భూషణాయనగ। నవుత్రిపుండ్రాలంకృతాంగాశ్చయన
గ। పొరినక్షత్రమాలా విభూషితాయనగ। అరుదుగా స్వాయంభువాది

మనువుల। వ్యావర్ణనము జెప్పఁగావుననిట్లు। యావిధివిష్ణుసురాసురమును
లు। భాస్వన్మహిమగూర్మ ఫణీతిస ర్వేత। పస్వినోయన జటాభసితరుద్రా
క్షు। ధరులుశివార్చనా పరులుగావునను। ధరనవ్యలాంచవ ధము లెవ్వరిం
క। అదిగాకశ్రోతుల ముఖ్యంబైన విజిత। మదనుపాదోదక మహిమయు
వినుడు॥ ధృతినథాతోమహా దేవస్య యనగ। గతివరం పాదోదక విధిమ
నంగ। చనగవ్యాఖ్యామ శంఖంప్రపూర్య। యనగంధ పుష్పాతాదిభిరని
నశ యతినయంమేతి రభ్యర్చ్యయనంగ। రతిరుతంసత్యం పరబ్రహ్మాయనగ।
ప్రీతినతిప్రభిభేత్త నదదను। భూతిపాదోదకంబులు గొనజెప్పు। వేడుక నా
యజుర్వేద సూక్తోక్తి। రూఢిమైభగవాశ్చ రుద్రఃప్రవిప్ర। యనశతధాత
సహస్రధాసమః। నవిపరిమితధాయనంగి ననంత। మనగతదీయ సూక్తావ
సానప్ర। జనితవాక్యముల శ్రీశంభుపాదోద। కం శుభంబనుచు ద్రాగగజె
ప్పుమలిన। సంశయముంబుగ మూడుసంధ్యలయందు। శివపురాణములు
ప్రసిద్ధిగానిట్లు। భువినిపాదోదకం పురభివమనగ। రతిపాశజాలం హరం
పరంబనని। యతిపాణిశుక్తిభి రాదాయయనగ। నిలపపురికామ గణేశ్వ
రాయనగ। బెలుచపాదోదకం పీత్వాయనంగ। ఆదిపాణిస్థలంబను శుక్తి
యందు। పాదోదకముగొని భ్రాంతి పశ్చోద। శుచిశంకయాయనసూత
కియత్వో। శుచియయ్యో జేయయుంచును యతిమోహా। మున య్యయా
చేమతిమోహేనయనగ। గొనకొని బెగడి నైకోన గదలుచు। ఖలుడవిం
ద్యాబ్రహ్మఘాతుకయనగ। తులువయా బ్రహ్మఘాతుకుడు వెండియు।
యిలభూమిభాగాశ్చ యేశుభాయనగ। యెలమితీర్థోదకస్యేతేయనంగ।
యిలనుపూతోభవత్యేష యసంగ। తలపోయపాదాంబు ధారణోత్త నగ।
శ్రితికళానార్హంతి షోడశిమనవీ। యతిదశపూర్వాన్ దశాపరానజ్జ।
నదియొగవ్యాగమనంచైవయనగ। యిదిదురాచారాశ్చ యెనరాధుయ
నగ। మరిసర్వమంగళ మాంగళ్యమనగ। పరిసర్వపావన పావనంబనగ।
లలిసర్వతీర్థఫలం సత్వమన బో। దలిప్రాప్యతె మూర్ధ్నిధారణోత్తన
ద। విలియశౌచం నైవవిద్యతేయనగ। గిలిసూతకిపేలిత కేతథాయనగ। ష్ఠ
దగ్రహేదయేసిప్రసూతాయనంగ। పాదలుచునండష్ఫంభోగోత్త నంగ। బ్ర
బలిదూషితశ్చాపి పాదాంబువనుగ్రి। యులపిచేచ్చధియువాప్న యాత్ర

నగ। జగతీను త్పాత ప్రశమనంబనంగ। బిగిసర్వరోగ ప్రభేదనంబనగ । ప
రగిదుష్టగ్రహోపశమనమనగ।ధరనిష్ఠశుద్ధిప్రదాయకంబనగ।నవియాదిగా
గ బ్రహ్మాండపురాణ। వివిధనూక్తుల వేనవేవ్విధంబులను । కరకంఠుపాదోద
కము విస్తరించు। మరియు లింగార్చన మహిమ యెట్లనిన॥ వినరె శౌతస్మా
ర్త విధులుశోధించి। ననిచిధ్యానావర్శనాద్ధారణోద। పియనంగ విష్ణుప్ర
భృతి సురల్ మునులు। బ్రయతసంసారతారక మదామనకి। దియెయెంచు
వీరభక్తస్థలచిత్తు। లయిమనుతో మర్దయంతి నాశు)తిజ। నివరుద్రమ త్తె
జనిమచారు చిత్రమనదె నణోపిగుహ్యంబనవిష్ణు। దును బ్రహ్మయును నిం
దు)డును సురల్ గొలిచి। పనిగొనితమతమ పదవులు వడయ । సనసంద
నుయుజాయు జామహేయునగ। మునులు గ్రియాసాంగముగ భజియింప।
మాయంప్రమృత్యువు బొమయజామ। హేయంచు మును బ్రమథేందు)
లుగొలువ। గర్భాపదలు మాయనర్భకుల్ గొలువ। గర్భోపనిషదివ్యక్తం
బగుసూక్తి। ములయందియోన్యాన్ ప్రముచ్చాపియనగ। యిలప్రపద్యం
తేమహేశ్వరంబనగ। చనతదర్థముసూతసంహితసూక్తి । మునయుదియో
న్యం ప్రముంచామి యనగ। యిలతంత్రపద్యే మహేశ్వరం బనమ। సలి
విరజానలజం భస్మమనగ। నొగిగృహీత్వాచాగ్నిహోత్రజంబనగ। దగు
సముద్ధూళ్య సదాధార్యయనగ। వినబ్రణీప త్యాత్మవిద్యయాయనగ । జ
నుమీదసంసారసాగరంఘోర। మనలంఘుయామ్యహామాత్మనోయనగ।
షనిగొనదలచంగర్భగతుండు మరియు । అలికలాగమపురాణామ్నాయ
ముఖ్య। సవిశేషశివధర్మశాస్త్రా)దిసూక్తి। ములజనరావృత్తి మోచనంబ
నద। విలిపునర్జన్మనవిద్య తేయనగ । హారుబూన్చునొకపువ్వుమటుల జన
నిజ। ధరపటుకోట రాటనముహరించు । ననిననానాకుసుమావలిబూన్చు।
ననఫలము లే మనవచ్చుమరియు । పురహరునొకతుమ్మి పూవునబూ
న్చి। పరగవిష్ణుత్వంబు బడసెవిష్ణుండు। బ్రహ్మకుదో)ణపువ్వంబుల బూ
ల్చి। బ్రహ్మబ్రహ్మత్వంబు బడసె వేయేల । యొక పూవు స్వేతుడే యుక్తినో
పూన్చి। ప్రకటసురాధీశు పట్టంబు దాల్చె। అర్కపువ్వముల నర్కార్క
బూజించి। యుర్కుండవడసెడానర్కపదంబు । అక్షతలంచు ఫాలాక్షు
బూజించి। బుభుక్షుడువడసె ముక్షేంద్రపదవి । శ్రీవృక్షదళముల శివుని

పూజించి। శ్రీవనితయు నిజశ్రీత్వంబుబడసె। అవియేల వేయు మహాయజ్ఞ
నిచయ। వివిధదానానేక విపులధర్మౌఘ। సకలతీర్థవ్రజజపతపోధ్యాన। ని
నికరనానావ్రత ప్రకరసంజనిత। ఫలకోటివాక్కు పుష్పంబీనుబూన్చు। ఫ
లముతో వెయిపాళ్లు పాలికినెనయ। వసుపురాణము బ్రహ్మాణాదులు విన
రె। వానరంగన్యస్తైక పుష్పస్య యనగ। పౌరీసహస్రాంశం నపూరయే

త్తనన। లరియప్రమాణఫలం లభేత్తనగ। మరిలింగధారణ మహిమ వేద
ముల। నెరుగరెనవియుఁదానెయ్యలియగ॥ అదిగాదెరుకన్నోక్తి యనుభవ
రోగ। భిదమయం మేవిశ్వభేషజో యనగ। రతియంశివాభిమర్శనసనాగమ
తిని। యతినయంమ్మాతాయ యాపితాయనగ । నటనయంజీవాతురాగ
మత్తనగ। ఘటియిల్లుముంజేతి కంకణంబునకు । దర్పణంబెలయిదంత న
ప్ర। సర్పణంబంచు రుక్సంహితజాట। గూఢ వేదాంత సంకుల శిరోరత్న।
గూఢి వెండియును శ్రీరుద్రోపనిషధి। వడిప్రథమెదాను వాకేనయనని। గ
డుప్రథమాను వాకప్రసూక్తంబు। అరయతే రుద్రయనగ శివాతనూర।
ఘోరాయనినోడునన పాప। కాశినియనెడు వాక్యమునకపాప । కాశితివ
పురసంగాశుద్రితం తేన। యనుమహాస్తోత్రవిన్యాససిరూఢి । దనరిశిష్టాః పేరి
సిద్ధాభగవన్న। వాపాయనగ భఃపుభక్తులు భువిని। పాపులుః సిద్ధులు పర
మశిష్టులును। వ్యక్తమతస్తది యానపహాయ । భక్తానసశివ భక్తులుద
క్కు। అన్యులశిష్టపాపాత్ములు మరియు। నన్యానశిష్టాననగనితినిశ్చి। నో
యినానిటుజగన్నుతినిశ్చయించి। నామహాస్తోత్రి సూక్తార్థ మయ్యాది।
జనురుద్రసూతార్థి సరణిదానిట్లు లనన ఘోరాంగుండవైన యోరుద్ర।
మొగినిమహాలింగ మూర్తియట్లొప్పె। సగనవినాభావ సంబంధలీల। జనగ

పాపులయందు సరిప్రకాశించు। ననియెడుగానని నిరంతదలింగ। సహితులు
భువి పాపరహితు లిమ్మాడ్కి మహిదాల్చినట్టి సన్మతులెవ్వరనిన। అవిక
లవేదాగమార్థప్రయుక్తి। సవిశేషశివధర్మ శాస్త్రమార్గస్తు। డయి
యింద్రనీల మయంలింగమనగ। నాయింద్రనీలమయం పులింగంబు । విష్
ణుండు ధరియించి వేడ్కభజించి। విష్ణుత్వమొదిదనవృత్తిగాబడసె। అప్పా
టుశైలమయం లింగమనగ। తప్పక చంద్రకాంతంపులింగంబు। బ్రహ్మాయు

ధరియించి భక్తిభజించి। బ్రహ్మత్వమతిదన పాలుగాబడసె। నిచ్చలులింగ మణిమయంబనగ। నచ్చుగాగనిమణిమయపులింగంబు। యింద్రుండుధరి యించియింపారగొలచి। యింద్రత్వమదిదనయిరవుగబడసె। మసలిలింగ హేమమయమనిమోృయ। నసలార హేమమయంపులింగంబు। ధనదుం డుధరియించి తవలిభజించి। ధనదత్వమదిదన ధనముగాబడసె। నతులిత రౌప్యమయం లింగమనగ। ప్రతివాసరంబు రౌప్యస్ఫూర్తి వెలగు। శివు దాల్చికొల్చి విశ్వేదేవతులును। తలిలవిశ్వేదేవతాత్వంబు వడసె। నేగు నారకూటమయంవాయురనని। సగునారకూట భాస్వల్లింగమూర్తి। వా యువుధరియించి వరునభజింజి। వాయుత్వమదిదన వరముగా బడసె। క డుభక్తితో కాంస్యకమయంబనగని। గడివసకాంస్యకం లింగమనగ। వ నువులుధరియించి వారకకొలిచి। వసుపదంబడి తమవలతిగాగొనిరి। భం గిగాపార్థివలింగం బనంగ। సంగపార్థివమయ లింగంబుదార్చి। యశ్విని దే వతలతిభక్తిగొలిచి। యశ్వినిదేవత్వ మరుదుగాబడయ। నినువుస్ఫాటిక మయం నిర్మలలింగ। ననగనాస్ఫాటికాయత లింగమూర్తి। వరుణుండుధ రియించి వసుధభజించి। వరుణత్వమదిదన వరముగాబడసే। ననుష కిన న్నమయం లింగమనగ। ననుపమితాన్నమయంపులింగంబు। నగ్నిదాను ధరించియసయంబుగొల్చి। యగ్నిత్వమదివిని యతముగాబసె। ధృతిదా రుజంనిరుతిశైవయసగ। మతినుబ్బిదారుజమయలింగమూర్తి। నిరుతి యుధరియించి నిష్ఠభజించి। నిరుతిపదముదన నెలవుగాబడసె। ఘనభక్తి దామ్రిలింగం బదాయగ। ననిశంబు తామ్రిమయంపు లింగంబు। సూ ర్యుండు ధరియించి సుమతిభజించి। సూర్యత్వమదితన సొమ్ముగా బడసె। నలితో క్తి ముక్తాఫలమయంబనగ। వెలుగు ముక్తాఫలవిశదలింగంబు।చం ద్రుండుధరియించి సద్భక్తిగొలిచి। చంద్రత్వమదిదన సరకుగాబడసె। లలిద లిర్వగప్రవాళమ్మయంబనగ। నలరుదముదమరమణగాబడసె। జానొందగ ద్రవుసిసమయంబనంగ। మానితత్రపుసీసమయలింగముల బి। శౌచముల్ దాల్చి పూనిష్ఠమై బి। శౌచత్వమదితమ జాతిగాబడసె। కదునర్థిగ్రా లోహ్యాకమయలింగంబు। కహ్యాకత్వముదమ కోర్కెగాబడసె। డతులిత వజ్రిలోహపులింగములని। యతివజ్రలోహమయంలింగమనగ। మహాత్మ

క్షల్ ధరియించి మక్కువగొలిచి। నాత్మకత్వముదమమయముగా బడయ।
మునువిభక్తిద్రుమమూర్తి యనంగ। ననుపక్తి వృక్షమయంపు లింగంబు।
లక్ష్మిశిరంబున లలిదాల్చితాల్చి। లక్ష్మిత్వమదిదన లగ్గుగాబడసె। చాముం
డిసైకతం సాక్షాత్తనంగ। నామయసికతామయంపు లింగంబు। చాముం
డిధరియించి సద్భక్తిగొలిచి। చాముండితాత్వంబు సరకుగా గొనియె। ఆ
దుర్గపిష్టమయంపులింగంబు। యొగిగంధలింగ మనోన్మనీయనగ। తగమ
నోన్మనియు గంధమయపులింగంబు।ఆసక్తి దూర్వామయంలింగమనగ। నా
సరస్వతియు దూర్వాకలింగంబు। మరిగిసర్వందది మయమనుశ్రితులు।
తిరముగుభక్తి దధిమయ్యలింగంబు। నియతిమంత్రాహ్యాజ్యమయమనుమం
త్రి। చయమాజ్యలింగంబు సతతంబుదాల్చి। ధరగు శాగ్రమయ ముత్త
మమనమునులు। గరమర్థితోకుశాగ్రమయలింగంబు। తాయమోమూర
కతంబన యముడు। పాయకమరకతస్ఫారలింగంబు। వడినవనీతంగ వాంకు
లమనసె। గడినవనీత లింగంబు గోకులము। కరమర్థిబుష్పలింగమన వ
జ్ఞాదు। లరుదారపుష్పమయంపు లింగంబు। భజియించి తమతమ పద
పులుపడయు। నజవిష్ణుముఖ్యులు నాదిశక్తులును। మునులు నయ్యోయంగ
ముల లింగమూర్తి। ననయంబు ధరియించి యర్చింతురనిన। జగతిపద్మ
పురాణ సంహితలందె। సగె శంభురాఘవ సంవాదమునను। జలజజిహా
రిముఖ్య సకలదేవతలు। నలిమస్తకేధారణః శుభంబనగ। మునుకొని వి
న్యస్తముకుటేషుయనగ। ననిచియంధారణం శుభంబనగ। మునుకొని
విన్యస్త ముకుటేషుయనగ। ననిచి యంతర్ధారణం శుభంబనగ। ముకుటం
బులను లింగమూర్తులదాల్తు। రకుటిలభక్తిబాయక దివానిశము। నలిల
లాటేధారణంశస్తమనగ। నలికాగ్రములదాల్తు రత్యంతభక్తి। తగయ
థాలక్ష్యో ధృతంపురాయనగ। జగతిలక్ష్మీముఖ్యశక్తులన్నియును। మున్ను
శాణుషుభ్రితం మూర్ధియనగస। మున్నతీ నట్టులమూర్ధ్ని ధరించు। ని
రవందనెప్పుడునితరరాక్షసులు। ధరవినిర్భిదతథాగాత్రమ్మనగ। దేహ
ముల్ ప్రవిచ్ఛిత్తద్వారప్రతోక్తి। లోహపాత్రముల్ల దాల్తురు మహోత్సుకత।
కంఠేషుయనహార కంఠాదిమునులు। కంఠంబులనుసదా కాలంబు దాల్తు।
గితరులు దమతమయిష్టాంగకముల। రతిదాల్తురఖలపురాణంగమాది। న

గునయుం మేన హస్తోయనంగ। భగవాన్ననసమాసంబంధోక్తిరుక్కు। నఢ
దు జెప్పినయట్ల నాపురాణములు। దండడి వెండియు ధారయేద్వస్తు । హ
స్తేనయనగ లింగాకారమనగ। హస్తతలేపిచయనగనాహస్త। తలమున
మస్తకేధారణంబనగ। నిలమూర్ధ్నివాధార యేల్లింగమనగ । గ్రీయుగొ
ను నుత్తమాంగేగళేయనియు। లియను త్తమాంగేగళేవాపియనగ । రతి
గళేభక్తి పరాయణాయనగ। హితమతినాభాచ హ్యాదయేచయనగ। తను
నొందదే యదసరతలదాలి। చిన శుచివ్యాప్రశుచిర్వాపియనగ। యెంగిలి
యుచ్ఛిష్టమితి నిశ్చలంబు। నంగను విభ్రతో లింగంబనంగ। దగసదావై
లింగధారణంబనగ। నొరికదాచిన్న వియోజయేత్తనగ। నెరితద్దైవ మను
సాన్నిధ్యబనగ। నురినిమిషార్ధం వియోగేనయనగ। రమణనీలింగ ధారణ
శేవంబు గ్రిమమిదియనుచు సాంగంబుగానిట్లు। ధాత్రిగా వేదపురాణా
గమస్మృ। తీతిహాసాదుల నిటుబ్రిస్తుతించి। పండితేందుడ్రిమదమ ప్రశ్చన్న
లగ్నయును। ఖండింప ఖండింప నుండజాలకయు । అన్నియు నదియెట్టు ల
య్యెబోయిల్లు। జన్నెయిూశ్వరుని ప్రసాదంబుగొనగ। నిదియవైదికమా
ర్గ నిదివిపరీత। మిదికదునుద్ధృత మిదికర్మహాని। గా విరుద్ధము నిషిద్ధంబ
ప్రసిద్ధి। మే వేదమున పురాణేతిహాసాగ। మాదులవిందుమే స్వాద్యులుగల
రె। కాదెయెచ్చటనైన గందుమే శివుడు। నలినవర్ణంమమనైవేద్యమనగ।
గలుగునిత్యాది వాక్యంబులు వినవె। యుదుగళభక్తిమదోద్రేకబుద్ధి। గు
డిచిననితరులు గుడుతురుగాక। వేదాఢ్యులగుమహా విప్రవంశజులు। కాద
రణీయ్యమే యట్లునుగాక। తగిలిపాణాగ్ని హోత్రంబెట్లుసేయ। నగు
దదియెట్లు లింగార్పితాంన్నంబు। అదియునుగాక లింగార్పితశేష । మదిపి
తృదేవతార్థమె శ్రార్ధములకు। అల్లాటపంచయజ్ఞాదికర్మముల। నెట్లగ్గ
మగ్గునయ్యీశ్వరార్పితము। గానబ్రాహ్మణులకు గాదుసేవింప। దాసీశ్వ
రప్రసాదమని గ్రహింప॥ పండితనతపాద పద్మయుగుండు । పండితారా
ధ్యుండు భక్తివర్ధనుడు। చిరశుద్ధసిద్ధప్రసిద్ధప్రసాద । వరమహాత్మ్యాన్నతివ
ర్ణింపబూని। నలినవర్ణంమమ నైవేద్యమనిన। పలుకునకర్థంబు దెలుపంగ
వలశి। నయ్యాననైవేద్య శబ్దేనక్తిమభి। ధియ్యతేయనుచు దీపితప్రౌఢి। నైవే
ద్యశబ్దంబు నానార్థదాచి। గావుననదిముఖ్య గాణార్థవృత్తి। ఇదమిద్దమని

నిశ్చయింపగలేక। నవియెట్లనిన హాస్యార్థంబులెరుగ । నవృషడ్విధంతథా
యనగ నిర్మాల్య। ముపులయొక్కొక్కండయారువిధమ్ము । లలియవ్వియ
నినదివ్యాగమోక్తమున। దివిరిదేవస్వంబు దేవతాద్రవ్య। మునుమరినై
వేద్య మునునివేదితము। వానరజండద్రవ్యమును బహిఃక్షిప్త । మునుగా
గషడ్విధంబన జెప్పనొప్పు। వినుపింప నీయారువిధములలోలి। మొగిదేవి
స్వమ్ము భూములు గ్రామములును। యొగిదేవతాద్రవ్య ముపకరణములు।
ధనధాన్యవస్తుగోధనభూషణములు। ననుపమచత్ర ధ్వజాదివస్తువలు। లివి
రిసంకల్ప్యతు దేవాయయనగ। చవిలితత్సంకల్పితంబులై మున్న। శివుని
కై ముట్టజెప్పిన పదార్థములు। నవియన్న పాదాది యత్సర్వమనగ। యన
యెంగనైవేద్య మితికీర్తితాబు। నను శివోద్దిష్టంబు నైవేద్యమిదియు । మ
తిజూడత్రివిధనిర్మాల్యమనర్హా। మితికీర్తితం బనినివియనర్హములు।మా
నవత్రివిధనిర్మాల్యంబుబొందు। నేనియువానికహీన రౌరవము । అవునర
కేకాలమక్షయంబనగ। భువివెండియు శివోపభుక్తంబులైన। అన్నపానా
దికం యత్సర్వమనప్ర। పంన్తోపభుక్తంబు జనునివేదితము। పయిబడియది
యు పద్భక్తార్హమయ్యె। క్రియగొను బాణలింగేచరేయనగ । నదిరత్న
లింగేస్వయంభువియనగ। తుదినచండాదిక్కృతోభవేత్తనగ । గలుగు ని
త్యాది లింగంబులుదక్క। నవిస్థాపితం విధినాలింగమనగ। వాయూరగా
సురైర్వాయునిభిరైవ। రైర్యన త్రివిధనిర్మాల్యైనయనగ । నాయమరము
ని నరాదిరైతిష్ఠి। తాయతలింగమహాస్థానములను। గలుగునిత్రివిధలింగ
ముల నిర్మాల్య। మలరజండద్రవ్య మదియట్లుగాక। మరిపూర్వసంఖ్యాసమ
ర్పనవేళ। తరమిడినిర్మాల్యతతి బర్హిక్షిప్త। మనియన్న బరగు నియాంటి
తోన। జనునివేదితములుశరణార్హమయ్యె। నట్లాటనైవేద్యమదియనర్హం
బు। నట్టునుగాక గాణార్థమూహింప। నదియు నట్టులభవిష్యత్పురాణప్ర।
ముదితదివ్యాగమ మూలమైయాది। జనువ్యాసజైమిని సంవాదమునను।
జనసుతవ్యాస్మలా జైమినిజూచి। నలినసర్వంమము నైవేద్యమనగ। నలరు
నీశ్వరుని వ్యాఖ్యార్థమెట్లనిన। తనరియె వీరభద్రశ్చ పితాఅసు। ననువీరభ
ద్ర గణశ్రేష్ఠుచేతి। శాపదగ్ధులకును నరిననృదైవ। తాపరులకు శివాత్మక
దీక్షలేని। యితరులకును శివునితరదైవములు। ప్రతివోల్పుఖలులకు భ

క్తిహీనులకు। ననునెల తేషా మనర్హమీశస్య। యను బ్రసాదచతుష్టయంబి
బనర్హంబు। గాక భక్తులకు శ్రీకంఠు ప్రసాద। మాకాంక్ష భోగించుటది య
నర్హంబె। యనుచు జైమినికిని యర్థంబువ్యాసు। డనుభక్తి జెప్పుచు నం
తటబోక। నలినవర్హం మమ నైవేద్యమనగ। నిల్లసీశ్వర ప్రసాదేతరం బె
ద్ది। సకలవిశ్వపదార్థ జాతంబులెల్ల। సకలేశుమూర్తి ప్రసాదముల్ గావె।
అదియెట్టులనిన దివ్యాగమవేద। విదితమీయర్థంబు వినుడి వెండియును।
వీనులకింపుగా విశ్వరూపాయ। వైనమోయనగ విశ్వపతిభ్యయనగ । వి
శ్వతశ్చక్షుశ్చవిశ్వగర్భశ్చ। విశ్వరూపాయనా వేదాంతసూక్తి। వరుసయ
దేకమవ్యక్తంబనంగ। ఒరగియనంత రూపంబననంత। ననిచి విశ్వం పురా
ణంబనమీద। జనుదమసః పరస్తాదితియనగ। పెనగితద్విశ్వరూపేణ నా
వెండి। యును బరమేశ్వరాదుత్పన్న యనమ। సలిపుష్పసోపేత పద్వాహా
హార। జలపుష్పజాతాని సర్వాణియనగ। చనునభిదేవ ప్రసాదలబ్ధాయ।
యనభవేయుర్ధనం భస్మాత్ర నంగ। అపరమేదంకించి దనగదత్సూక్తి । విపు
లభావ్యంబిట్లువిండెరియనంగ। లోలతదగిలి యల్లోకేశయనగ। జాలియో
గ్యపదార్థజాతంబనంగ। భువిని వెండియును పభుంజితయనగ । తివిరి దేవే
భ్యావిధియ్యతేయనగ। నైశ్వర్యగతిమీదనస్మాదనర్హ। మీశ్వరనైవేద్య
మిత్యాదియనగ। వచనసమర్థితవ్యర్థంబనంగ। పచరించుసూక్తి కర్థం బెట్టు
లనిన। ననమాత్మునకు సర్వజ్ఞావధానముగ। బ్రసరించుసూక్తి కర్థంబెట్టుల
నిన। విశ్వరూపుడు పరమేశ్వరువలన। విశ్వంభరను సంభవించినపడ్రి। స
ములతోగూడిన షడ్విధాహార। సముదయజలపుష్ప జాతముల్ మునుని।
పాదించి చూడతత్పరమేశ్వరదిరి। సాదలబ్ధముల నిశ్చయమట్లుగాక। సా
హజమించుకయైన శంభుప్రసాద। రహితమైచనుపదార్థంబులులేమి। యె
షసిలోకములయం దేదియునొకటి। చనుతదీయపదార్థజాతముల్ క్రతు
ల। అనుభవింపగ యోగ్యమైయుండుమున్ను। అనుభవింపగ యోగ్యమై
ద్దేవతులకు। సర్వజ్ఞార్హములగు ననగయయీశ్వ। రార్పణాన్నాదుల న
ర్హమనుసూక్తి। కర్థంబువ్యర్థంబు నాగమోక్తులస। మర్థింపరాదు యదా
ర్థంబుమరియు। తల్పసంగాత్సదన్నిజాంగంబు । వలననంగా త్సంభపసి
నాగదంబ్రడి। యంగంబు సుతునంగమై సంభవించు। నంగనాత్మావై యనగ

శ్రుతిపుత్రి। నామాసియనఁగ జనకుఁడు దాఁబుత్రి। నామంబుడఁగఁబుట్టినానా
దిరుదర్తి। మూర్తి వలనను సముదితమైయుష్ట। మూర్తుల్ చరాచరమునకు
నిమిత్త। కారణోపాదన కరణంబులగుచు। దారుండువారి యుత్పత్తియు
ట్లనిన। మొదలిరు గోమ్నాయమున బ్రాహ్మణంబు। తుదిఖండలందు చ
దువుపురు ద్విజవ। రులు నమోభగవతరు దార్రియ యనమొ। దలబ్రణ
వాను బంధంబగుసూక్తి। మునిశ్రుతి భవుపదాంబుజముల కెరుగుచును
జగదుత్పత్తి సూచించువేళ। విమలినమది యజుర్వేదంబునట్లు। రమణామై
బృహదారణ్యోపనిషధి। పురుషసూక్తమున తత్పురుషసుహాత్వ। మరు
దరుదనుచు వేదాధ్యులు మొదల। చెనసియాది సహస్రశీరుషా పురుష।
యునసహస్రాక్ష సహస్రపాత్తనగ। తుదిసభూమిం విశ్వతో వృత్వాయనగ।
నధియత్యతిష్ఠ దశాంగుళంబనగ। యెనయతత్యశ్వనా యీశా యనగ।
జనునుపనిషది పంచబ్రహ్మాయనయ। శంబాసగాపురుషం కృష్ణపింగ। ౧ం
బననిజలక్ష్య లక్షణోక్తముగ। వెలయుదత్పురుషాయ విద్మహెయనగ। స
లువొండనండ పూర్వంపురుషాయ। యనగసోభ్యాయ మహాపురుషాయ।
చనగనుత్తమ పురుషాయయన్ సామ। మరుదొంద మిన్నంది యాయజు
ర్వేద। పురుషుడాది పురుషుబొగడుచుపురుష। సూక్తమారవ పదిసోగి
యాదిస్వర్గ। వ్యక్తంబుగా జెప్పనాదిరుక్సూక్తి। మీదయీతక్ష్య తే మే
నుకో కాంక్ష్య। నాదనరుచును మానాధుండువేర్చి। నియమితాతీత ప్రళ
యగతభూత। చయబీజసంచయ స్థానకారణము। నైననిజాంగముల్ దాని
రీక్షింప। తోనసయ్యాష్టమూర్తులు వుట్టసందు। అరయంగ జక్షుష యాది
త్యయనమ। గుడమీదిశ్రుతుల చక్షోసూర్యయనుచు। మతినిమన శ్చంద్ర
మాయనమీది। శ్రుతిచంద్రమాన సోజాతశ్రబి। యతముఖాద్వాచో
గ్ని యనమీద శ్రుతిని। యతిముఖాదింద్రశ్చ యనగనగ్నిశ్చ। యనగప
ద్భ్యాంభూమి దననందుక్రింప। జనితమైశ్రోత్రాది శాయనమీది। శ్రుతి
తదర్థఃంబది శ్రోత్రాయనంగ। నతిరతియాత్మన యాత్మనోయనగ। ఆది
న రేతసియాపోయనంగ। నాదటనట విరాడాపోయనంగ। నాతతత్ప్రీతి ఖ
భ్యామస్నయాన। రీతినాసిద్ధాంతరీతుంబనంగ। ఆవిర్భళంబుగ తదియ్యాష్ట
మూర్తులను। భవునినానాంగ సంభవమయ్యెనందు। హరునేత్రజుండర్క

డగుటఁదదీయ। ఖరకరాంతర్భావ గతుఁడీశుఁడగుట। చనఁగసూర్యుండీశుఁ డ
నసూర్యసోమ। యనఁగనీశ్వర ఏవసోపియనంగ। దానిభావ్యంబు భూతా
నామనంగ। దానిమీఁదట బదార్థానామనంగ। యిలరసమాకర్ష తీత్యర్థ
యనఁగ। తపపదార్థ భూతప్రాణరసవి। తానమాకర్షింప దవనుచేఁబడుట।
బూనియత్సారోర్వ భుక్తినిష్ప్ర। సాదంబు సకలవిశ్వపదార్థజాత।మా
దినవహంబులనిపాయజనునె। ధృతితండులైజయొతియన వెండియు వి।ది
తము లాజైర్జుహోతియన జెలంగు। గానయిత్యాదివాక్యములు వ్యర్థము
లె। పూనియిత్యాదివాక్యానియునంగ। దానిటమీఁద వ్యర్థానిస్యురనఁగ।
మానకతండులాదీనామనంగ। అవలనిర్మాల్యత్వ మనవ్యాసభాష్య। వివిధ
సూక్త్యర్థంబు వినరె వెండియును। మదనారి రేతస్స ముదితాంబుజాల। మ
దిజలరూపోమహాదేవయనఁగ। నాతదీక్షణా యనసూర్యకిరణ। జాతప
యోవగృహీతవిముక్త। జలములు శివపాద జలములుగావె। యెలమిద
స్మేఘగృహీతత్యజమపి। యనఁగతదీయసూక్తావసానమున। నొనర శివస్య
పాదోదకమేవ। యనఁగనయ్యర్థంబు నాయజసూక్తి। దనరనాపోవాఇదం
సర్వమనన। లలరుచుతస్మాత్సకలంజలమీశ। చరణాభిషిక్తప్రసలీలనదిప్ర।
వాహస్వసూపమేవయనంగ తత్ప్రి। వాహముల్ విశ్వవిశ్వంభరాయనఁగ।
విశ్వవిశ్వంభరా న్వితతీర్థజలము। శశ్వంమహేశాంఘ్రి జలమును గాదె।
యవియువిసర్జనియ్యములైయల్లైన। తివిరితీర్థస్నాన తీర్థేహితేత। యనఁగ
దాబ్రాదేశ యాన్నాగ శ్రుతులు। వినరెయింతియువామ వేంషియునం
డు। భవునాసికోద్గత ప్రాణసంజాతు। డవుజగత్ప్రాణుండహరుపాటజేసి।
సరివాతరూపేణ శంభునాయనఁగ। లరిగృగృహీత పరిమళానిపుష్పాని। ప
త్రాణియనితత్ప్రభంజనోపహాత। పత్రపుష్పాదె యనర్హముతె। యది
యెతత్పుష్పమనఁగ పుష్పముని। వేదించుచు ప్రసాదవిభవంబులొందు। న
నుశ్రుతివ్యర్థమె యట్లనుగాక। ముచుమహేశ మనస్సముద్భవంబైన।యా
శ్రశానిధి కళలందె దేవతల నాకులమతి నజరామరుల్ గారె। భువిశివనిర్మా
ల్య భూతయనఁగనె। సలిసుధాకర కరాసారప్రసారిత సుధాభిషిక్తనాదవిత
క్రీహ్యాదు। లనహూతు నిర్మాల్యమవియనర్హముతె। ప్రవితతమాహేశ్వర

ముఖవినిస్సృత్య। తవికసీభూతవేదై రాగమైశ్చ। శబ్దరూపైశ్చ నాశబ్దంబున
ర్వ। శబ్దముల్ శివుని ప్రసాదంబులగుట। బ్రాపింపపరమేశ్వరముఖయనం
గ। సోపినిర్గతశబ్ద రూపశ్చయనగ। వడిబ్రపంచశ్చసర్వస్మిన్ననంగ । నడ
రంగ సర్వాణ్యనహాని తాస్యాత్త। నంగశబ్దంబుల నహాంబులనితో। లం
గవచ్చునె యిత్తెరంగు నమరియు। ఆత్మనయాత్మనో యనబరమాత్మ।యా
త్మబుట్టినయట్టి యాత్మయొకాత్మ। యయ్యునణోరణీయాన్మహతోమ ।
హీయాయనంగ దదీయసూక్తంబు। అంతరాత్మా గుహాయని హితోస్య ।
జాతోర్యనగ సర్వ జంతువులందు। చైతన్యరూపమై చనుతదీయాత్మ। చైత
జరాచర భూతజాలంబు। చేతనింపుట జేసి శివుని ప్రసాద। చైతన్యవర్తులు
జంతువులగుట। యవ్వారోల్లనివార లెవ్వియనహా। మివ్వేదవాక్యంబు
లెరుగరె చదివి। దూషింపదగునె రుద్రోహియనంగ। నేషయదగ్నినాని
టయజసూక్తి। నినుపారజలగియ గిన్నామరుద్ర। యననగ్ని నామాంకుడ
గురుదు౯వలన। భంగిగాయత్వాక పరివర్తితంబు। నంగతత్సర్వం బనంగ
శివోప। భుక్తంబనశివోప భుక్తముల్ గావె। వ్యక్తిపాకాదులె వంశ్యా
త్తనంగ। రతిదేవతోపహారము వైశ్వదేవ। హుతముఖప్రాణాగ్నిహో
త్రంబుద్ధతిథి। సంతర్పణములన జనుధర్మమువలన। నంతపక్వాన్నాదులలి
యనహామ్ములె। మున్నుయంతత్సర్వ మన్నంబనంగ। నెన్నరుద్రోభిష్ట
మేవనామరియు। పరమేశ్వరవ్యాప్త పరమేశ్వరాథ । పరమేశ్వరోచ్ఛి
ష్ట పదపదార్థములు। కలవెలోకంబుల గావునమరిస్వకలములు పాదో
దక ప్రసాదములు। అట్టటశివుప్రసాదాన్యంబులెందు। బుట్టవువేదోక్తియ
ట్టిదయట్టి। వేదోక్తముగను నైవేద్యమర్థ శబ్ద। మాదిగారవుదశో న్యస్త
మనంగ। తెలిదర్శతస్వాక్ష తేమయాయనగ। నవిరసాద్భక్తస్య నాథాదిక
నుగు। ణముగాగజింహోత్తనంగనశ్నామి। కమలోద్భవాయని స్కాందం
బుమోియ। భక్తహ్యాన్మధ్యస్తు భక్తవాత్సల్య। వ్యక్తిగాప్రాణాది హా
యుస్వాసూపు। డగుబరమెశ ప్రిత్యర్థభావమున। దగిలిప్రాణాగ్నిహో
త్రము చిత్తుదేవ। తాతిథిసంతర్పణాదులజేయ। పుతాంబుపరమేశ భుక్త
శేషంబు। గానవిప్రులకు లింగప్రసాదంబు। దానశ్మాఘుకుముదార్థంబెట్టు
లఖిన। సకలవిశ్వపదార్థ జాతంబులెల్ల। సకలేశుమూర్తి ప్రసాదంబయోని।

జనులెల్ల లింగప్రసాదులు గోరె। యనఁ దారు శైవోక్త మగుదీక్ష లేమి। చను
మహేశ్వరకృతం సర్వంబనంగ। యనయనభక్తా మహేశ్వరో యనఁగ। వి
నరె కృతిఘ్నా భవిష్యంతి యనఁగ। మును కృతఘ్నో పివమూచ్ఛతే యనఁగ। త
న దేహమలదూషిత ప్రదేశంబు। మనుజుఁ డెట్టులఁ బొందు మనసున రోయ।
మలహారుఁడును నట్ల మనసున రోయు। మల దేహి చండ నిర్మాల్యంబు గొనిన।
ధరమల దేవ్యన్నధారయై తనఁగ। సరిన భుంజెచ్చి వశాసనాత్తనఁగ। పరువడి
లోభాంన్న భక్షుమైత్తనఁగ। మలదేహులకు లోభమానసులకును। మఱి
హరుశుద్ధ నిర్మాల్యప్రభుక్తి। ధరను సంస్పర్శన దర్శనాపాది। పరిలంఘన
క్రియల్ పాపహేతువులు। నెరి భక్షయెచ్చివ నిర్మాల్యమనఁగ। నెరిధార
యెచ్చివ నిర్మాల్యమనఁగ। నెరినిర్మలత్వాచ్చ నిర్మాల్యమనఁగ। గరినరో
నైర్మల్యకారణంబనఁగ। ధృతిమతి గురుకృపదీక్షమై విమల। మతులకు శి
వుని నిర్మాల్యప్రభుక్తి। ధరను సంస్పర్శన దర్శనముఖ్య। భరితక్రియలు వీర
భక్తిహేతువులు। కానివారికి గాదు గాక శ్రుత్యుక్తి। నైనభక్తులకనర్హ
మె ప్రసాదంబు। తవిలి ప్రాణాగ్నిహోత్రం బాచరింప। శివప్రసాదంబు
నిషిద్ధమన్ బెద్ది। భంగి నిషంతశుంపశుప తేతేయ। నంగ దానద్య బధ్నామి
యనంగ। దనరి యగ్నే సుకృతస్య మధ్యేయ। ననుచు వెండియును మన్య
స్వాన్యామరీయ। సుయజా యజామయన్ జుష్ఠంబనంగ। రయ మొరద గా వ్యా
కరణసూత్రియుక్తి। తడయక జుష్ఠమన్ తత్త్వార్థ మరయ। పడిసి జప్రీతిసే
వనయూయనంగ। వరుసదత్త్వాత్త్ దేవానామనంగ। నరయంగ నిదమస్తు
హవ్యంబనంగ। దివ్యయజ్ఞములందు దేవతాదులకు। హవ్యకవ్యంబులక
ర్హమే యుండ। ధరను ప్రాణాగ్నిహోత్రక్రియాదులకు। హరభుక్తశేష
మనర్హ మెట్లయ్యె। స్పృహ బరమేశ్వర ప్రీత్యర్థ మనుచు। రహితాగ్నులు
ను నవివహితాగ్నులును జనంగ పాణౌకరణం కరిష్యేత్త। ననుశ్రాద్ధవేళ
నన్నంబు పితౄళ్ల। కనురక్తి వడ్డింపఁ గటమున్న కాదె। యాయావిచ్ఛిన్నా
గ్నులగ్నౌకరణస। మాయత విశ్వేదేవా వశిష్ఠంబు। పణితివివిచ్ఛిన్నాగ్ని
షలు ప్రాణాగ్నౌక। రణహవిశ్శేష పరపరాన్నములును। మొదల వడ్డింత్తు
రిమ్ముల హవిశ్శేష। మదియెట్టులయ్యె బ్రాహ్మణహూతుల్ గొనఁగ। మున్ను
హవిశ్శేషము నకలంకుఁ బెహరుని। సన్నుతభుక్తశేషము నిషిద్ధంబ। నన్న మ్మో

నైవయునంగ సామ్యంచ। రున్నిర్వాపేత్తనశ్రుతులందు వినరె। సకలహవి
శ్శేషచరుభక్షణాదు। లకును బ్రాణాహుతుల్ వలవనియట్లు। పాఁబిత్రు
శేషాన్న భోజనాదులకు। వరుసబ్రాణాహుతుల్ వలువదోమరియు। చ
నదో బ్రాహ్మణునకు శ్రాద్ధభోజనము। జనునో బ్రాహ్మణునకు శ్రాద్ధభో
జనము। ప్రాణాహుతులు శ్రాద్ధపఙ్క్తి కివలెనో। బ్రాణాహుతులు శ్రాద్ధ
పఙ్క్తి కివలదో। శ్రాద్ధంబులగుడువజని యెడువిప్రు। లిద్ధరతమతమయిండ్ల దొ
ప్పలను। కొంతకొంతయుకూడు గొనిపోయికొండ్రు। అంతదొప్పలను య
య్యజమానులిండ్ల। కొలదినెవడ్డించుకొండ్రొ బ్రాణాహు। తులకనియొక
కొంత దొలగనెకతను। అటుగాక పితృదేవతార్పితాంన్నంబు। లటువిధి
యించి ప్రాణాహుతుల్ గొండ్రొ। అట్టైని పితృదేవతార్పితాన్నంబు। లె
ట్టుప్రాణాహుతుల్ లెట్టశ్రాద్ధముల। నైన విశ్వే దేవతార్పితాన్నంబు।
లెట్టుప్రాణాహుతుల్ లెట్టశ్రాద్ధముల। నైన విశ్వే దేవతార్పితాన్నంబు।
దానుబ్రాణాగ్ని హోత్రమునకానేని। వగవంగ బితృరూపవసుపమర్పణ
ము। దగిలిబ్రాణాగ్నిహోత్రమున కానేని। నలిబితామహారుద్ర నామూ
ర్పితంబు। తలపబ్రాణాగ్ని హోత్రమునకానేని। ధృతిప్రబితా మహాది
త్యార్పితంబు। తతినిబ్రాణాగ్నిహోత్రమున కానేని। క్రమమున శ్రాద్ధ
రక్షకుడు విష్వ్వర్పి। తమును బ్రాణాగ్ని హోత్రమునకానీని। శివుప్రసా
దంబునిషిద్ధమెట్లయ్యె। దవిలిబ్రాణాగ్నిహోత్రంబాచరింప। వ్యాసస్మృ
తియు వేదవచనప్రయుక్తి। భాసురంబుగ యద్యభక్తంబనియును। కరమర్ధి
ప్రథమమాచచ్ఛేత్త యనియును। అరయదద్ధోమీయమనియును మో్రి
య। శివుప్రసాదంబు నిషిద్ధమెట్లయ్యె। దవిలిబ్రాణాగ్ని హోత్రం బాచ
రింప। అదిగాకబోధాయ నానుమతోక్తి। యదియుతద్ధోమీయయన్నియ
ట్లుమ్రోయ। శ్రుతిమతిశ్రీస్కాందశ్రుతసూక్తిపూర్వ। గతియధారో
యకల్పితంబనగ। లీలనట్లునుగాక లింగపురాణ। మోలినయ శ్రాద్ధమున
కాపెయనగ। దినసితాహారభుక్తశేషందదాతి। యనహారభుక్తశేషాన్న
పానములు। తివిరిభక్త్యా పితృదేవతానామ। సవినుండ్రు పితృదేవనివహం
బులకుదో। డుగితినైనపిండైస్సతినైవ। నంపిండముతేర్పణము సమర్పింప।
ప్రాప్తినాకల్పకోట్యాపేతరస్తు। తృప్తినాబితుర్కోటితృప్తినొందంగ। పా

మందులకుగాక భ్రమసితత్ప్రితుగ్రని । శేషంబు హరునకిచ్చినవాడు సభల।
తబిత్రు శేషంబు మోదద్యాత్తనగమ। హరిబితాళ్లకును రేతమిచ్చినవా
డు। భంగిగాగహరాయ బరమాత్మనేయ। నంగ రేతోద్దాయ నంగపితు
స్తస్య। యనగ్లేశభాజనుడనువాడుబోలు। పనుపసత్వ్యంక్లేశ భాజనోయనగ।
నోపాత్తులెరుగ రెండును హరుభుక్త। శేషాన్నభుక్తిని షిద్ధంబయోని। అ
దియునుగాక మున్నాయజుర్వేద। మరియురుదేర్గ్శాన్నమమృతంబనం
గ। వ్యక్తంబుగాగ దేవావైయనంగ। భోక్తృకామాయన భువి దేవతు
లును। ఘనవంతిధేవాశ్చ కామయం తేయ। నను వేదపురుషులు నల్ప్రసా
దంబు। పొరిపొరి కామించి భోగింతురనవి। నరె భవిష్యత్పురాణము నట్ల
జెప్పు। విన నెరుపాటిగా వీరభద్రాశ్చ। యనభ్రమధాదయో యనప్రమ
ధులును నె। రెంగిమరియుజహరీనహపాత్రిక। నాగకంజజరమానాథాదులై
న। త్రిదశులునట్ల విధించిబాణాసు। రదశాననాయన రాక్షసాదులు ని।
యతిబాణేని నిశ్చకణాదశ్చయనని। యతిగపిలోగౌతమాదయోయనగ।
నిష్ఠితవట్టకణనిధులు వ్యాసోవ। సిష్ఠవాల్మీకినా స్మృతి కారకులును వా
రి తాఘుంధు దూర్వాసుడగస్త్య। నారదముఖముని నాధయూథంబు।చ
ర్చక్షేత్రితస్మార్తసరణినిష్ఠించి। యర్చనాద్ధారణాదపి యనవినరె। శైవవ్ర
తోత్కృష్టసరణి ప్రసాద। సేవనాత్తనగ నిశ్రేయఃసుఖైక। కారణంబన
గ లింగప్రసాదంబు। గోరిభోగింతురకుంఠితభక్తి। వారువైటీకులోయన్వైది
కులోవి। చారింపలింగ ప్రసాదవిదూరు। లగు వేద బార భరా శాన్తులని
న। గగనవైబ్రాహ్మణ గార్ధభంబనె। గడిశ్రుతిమోపరి గాడ్లయు మోవ।
బడిన బ్రాహ్మణగార్ధభంబులు కంటె। కర్మచండాలులకంటెనామ్నాయ।
నిర్మాణమెరుగంగ నెరరోయిట్లు। తగుశ్రుతిమతము నాద్యస్వీకృతంబు।
నగుప్రసాదంబనర్హమె శాపదగ్ధు। లకు నిదానింతనులకు వేదవిముఖు।
లకు ననర్హమెకాక లక్షింపనిట్లు। తొల్లిటిసురల నాద్యుల జెప్పనేల। తె
ల్లభబుపార్వణోద్దిష్టకాలములు। నగునుకాదోవ సురదాత్రిదిత్యరూప। ముగ
భువిబెట్టిన మూడుపిండములు। మధ్యమపిండంబు మగువలకెల్ల। విద్యుక్త
మనికోన విహితమైయునికి। తొలుమబల్క్ని పాశ్రీ మొత్తనుసూక్తి। దలపో
యు శ్రుతివిరుద్ధమె ప్రసాదంబు। తవిలి శ్రీస్కాందసూక్తంబనునట్లు। భువి

షుధ్యపిండస్తు పుత్రదోయనఁగ। బహుకంపునర్భవాలు భాషణైయనఁగ। మృ
దుప్రసాదం బర్హమెకాదెశ్రుతుల। ననిపండి తేంద్రుఁడీయర్థంబుశ్రుతుల।
వినుతిసూక్తులఁజూప వెండియుఁదలఁచి। అంతదాత్మదధియయనసందగుద్రు।
శంతమభిరనురుక్పంహిత్ర్యోక్తికిని। చనువ్యాసజైమిని సంవాదజనిత। విను
తభాష్యార్థంబు వెరవెట్టులనిన। హెరుద్రయనఁగ దా నోరుద్రయనుట। ఆ
రతిగద్వర్తయా యన్నుటమీ చేత। ననుట వెండియు దీయయనుట భుక్త్వా
యు। ననుజనుపదయుక్తి నలినారగించి। ఆపటద త్తేభియని యుదత్తే ప్రబి
సాది తేయనియు ప్రసాదింపబడిన। శ్రుతిశంతవేవాభి సుఖతమేనయన। న
తిసుఖతమమునై యశ్యాయమనఁగ। జనును సంసారస్యయనభేషజేపి। నన
భేషజైర్యన నౌషధమనవి। శేషించిసంసార చిరరోగమునకు। నౌషధం
బై పట్టి యాప్రసాదంబు। చేతగాఁజేసి తత్స్వీకృతబుద్ధి। ధ్యాతిశతంహిమా
యనఁగశతంస। మాయనదనజీవ మానాంతముగశి। తాయుః పురుషయు
నన్నట్టి ప్రతిజ్ఞ। భంగిగాఁగవితతం పరమన్నైవంబ। నంగదాభక్త జనంబననె
ట్లు। జగతితదేక నిష్ఠాపరతంత్రు। లగుశీలసంబంధులగు భక్తజనుల। కను
బంధమై స్వాతయస్వానా వెండి। యును నాత్మనా సహయోజయాయనఁగ।
దనజీవితోసిరంతద సాహచర్యా। లనుజేయుమనుచు నుల్లాసంబెలర్ప। ని
లయధాయోయన యెవ్వడెనిట్లు। నలుపకనడుచు నస్మద్వేషమనఁగ। నాం
కృతివర్జితయనఁగదానిట్లు। హంకృతిబాసి వ్యహవిగతపాప। యనఁగవిగత
పాపుడైకమిపాయ। యనుభక్తియుక్తియైసనుపీశేషించి। పరమభవత్ప్రా
ద భక్తిమైపొందిం సురుచిరంబుగ నవిసూచియనంగ। వసుధమేధావిభవ
తియనసంత। నసలార మేధావియై ప్రవర్తించు। ననఁగదత్సూక్తభాష్యంబొ
ప్పుచుండు। జనువ్యాసజైమినీ సంవాదమునను। వినుతింపఁబడి యజుర్వే
దాంతమగుచు। దనరుశ్రీరుద్రసూక్తంబని శ్రుతుల। కనుపమంబైయట్ల
యచ్ఛంచయోశ్చ। మనురాయజెపితయ నతదశ్యామ। తవరుద్రయన
ప్రణీతాయనఁజనిస। యవిరళసూక్తభాష్యార్థమేట్లనిన। హెరుద్రయగ
దా నోరుద్రయనుట। వారికమరియతవ ప్రణీతాయు। నంగపూర్వార్థము
నంగనీయొక్క। సంగతి లింగపూజావేళయందు। పూసియోర్త్సనుమంత్రతే
ననానెద్దు। మెనియు నొకమంత్ర మిలదానిచేత। నవునుభవంతం భవాయ

జేత్రనఁగ। తవిలిమింబూజించెదము మీఁదయస్త్వ। మనఁగనేది నిమిత్తమ
నఁగదత్సూక్తి। గనుగొన సర్వలోకానాం పితాసి। యనఁగలోకముల కెల్ల
నుదంశ్రీవగుచు। నొనరుదుగాన తదోపభుక్తంబు। ననుమీఁర లాదరించిన
ప్రసాదంబు। ననయంబుగుడుతుమెను శ్నామియనఁగ। తేనయనంగ దత్రి
యలుగాజేసి। పూనిశంయోాయన భువినెల్లజనులు। కెరుగబడగ వైషయిక
సుఖంబనఁగ। మరియందులన పరమాత్మాయనంగ। వెదయబ్రాప్తోతినో
నిత్యార్థమనఁగ। జనుటనువిషయ గోచరములుగాని। యీభంగిజనుపర
మేశ్వరసమర। సీభావసుఖమున జెందుదుదమనుట। ఆదిరుద్రోణాత్మ మ
శ్నాతియనఁగ। నాదటబోధాయ నార్ధమెట్లనిన। ఖ్యాతిగారుద్రేణ యను
టనారుద్రు। చేతననుటమరి ధాతుసూత్రోక్తి। బరిగియాత్తంబన్న భక్షణ
యనఁగ। సరినాత్తమనఁగ భక్ష్యముల పేరనుట। బరువడిభక్షింప బడుప
దార్థములు। నరుదుగానశ్నోతియనఁగుష్టురనుట। పెనుపొందరుద్రేణపీ
తంపిబంతి। మనుశబ్దముఖ్యార్థమారుద్రుచేత। భావింపనజముఖ్యపానియ్య
సమితి। ద్రావంగబడిన విద్రావుటమనుట। అనువొందనాఘ్రాతమనఁగజి
ఘ్నంతి। యనఁగఘ్రాణాదులు నట్లతాననుట। సరసబూర్వాపర సంఘట
నార్థ। సరణికవ్యాహార సంగతిదలప। ననయంబుయువ్వారే హరుప్రసాదం
బు। ననుభవింతురు తదీయాది సూక్తార్థ। సంగతిమరియు తస్మా బ్రాహ్మ
ణ్యాయు। సంగవారలు బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులగుట। తరువాతజనుప్రశాంతమన
సోయనఁగ। మరివారెయతిశాంతమానసులగుట। వారకమరియువిద్వాం
సోయనంగ। వారెయుత్కృష్ట విద్వాంసులునుట। నిర్మాల్యమేవయన్ని
ర్ధారణంబు। నిర్మాల్యమగుటయే నిర్ధారణార్థ। మీాక్షింపననవలదితరాన్న
మనుట। భక్షయంతి యనుట భక్షింతురనుట। యీవిధిదోక్తికి నెసగు ని
ర్మాల్య।మేవనిష్ఠవేత్తనా వెరెకొనక। చెనసినిర్మాల్యంబు సేవింతుమర్థి। న
నుటవెండియును ప్రశ్నాంతరంబునను। శ్లాఖార్హమగు యజుసంవ్యాతశే
ష్వ। లాభిభవతి కేవలాదియనంగ। నిక్షేపమతినట్ల నిర్మాల్యమేవ। భక్షణే
యనుచు బూర్వాలంబుమోాఁయి। క్షితిపేర్మినందభుంజయాత్తనుచువిధ్రు
దశల సర్వతో ద్విజయంచుమోాఁయి। సైవమాద్యందినశాఖనిర్మాల్య। మే
వయంచునునట్ల నేర్పడిమోాఁయి। రతిబృహత్తాలోత్తనషును నాగమని।

ధ్యుతిభక్తి భాక్స దైవాన్యథాయనగ। సరిగర్మణా మనసావాచయనగ। ధ
ర త్రిబిధం బాధ్వితం శుభంబనగ। జదురొందనీశాన సంహితాగమము। స
దిభుజ్యతే యనునట్లమున్ లలిత। భైరవాగమము నేర్పరగ నిర్మాల్య। ధా
రణోత్తనుచు నుద్యద్వృత్తి మోప్రియ। ననవేలవేయు గాత్యాయనగుహ్యా।
మునదినచర్య విప్రులకు విధింప। బడిన మోదు చాప్రియ పధిపధేయనుచు।
స్వధుచుపఃం బర్పణము జేసి మరియు। వడినమోరు దాప్రియ వలసదేయ
నుచు। తడయక యర్పించి తడియువనంబు। లగుమనోరుదాప్రియయనుచు
నర్పించు। తెగిచొచ్చునవ్యూవ దేయననీరు। అరదస్మాత్తన యత్కించనయ
న। వారకకత్మ్రకుర్యాస్యాత్తనంగ। యూథిసర్వంమనో రుదాప్రియయనగ।
గూడంగ నిత్యేభ కుర్యాత్తనంగ। అర్పించిసర్వక్రియలు బొందునట్ల। నే
ర్పలర్పగ ధరణీసురోత్తములు। అనుదినోన్నిద్ర నిదాఖ్యాంతరమున। ది
నచర్యయట్ల వర్తింపంగవలయు। ననుమతియాయాక్రియా విధాతవ్యా।
యనుచు వాతూలంబున దట్లమోప్రియ। మరియునుగార వామ్నాయంబు
నందు। నెర్రిదిగుప్సాతమశ్చే యాత్తనంగ। దనరుదత్పూర్త్కర్థంబు దానె
ట్లు। లసద్రిగుత్రిగుణితయ త్రిగోశబ్ద। మనగతద్గోశబ్ద మదియు వ్యాకరణ।
జనితధాతుపాఠ్త సంఘటనమున। సరజత్సురింద్రియ స్వర్గపశ్వాది। పర
నామములయంద వర్తింపుచుండ। ననుపమ ప్రకరణార్థా చిత్యములను।
జనుటచానట్ల గోశబ్దేనచతుం। రుచ్యతేయున దత్ప్రియోగపదాతు। రచ్చ
తిగామి నిరసికులట్లొప్పు। ననగద్రిసోప్రియూప్రిననుయు సమాసంబు। జనగ
నమీదట జాత్పుసియన్య। యనగనాత్రిగుణ నటాత్రిగోశబ్ద। జనితపూ
ర్వాపర సంఘట్టనలద్రి। యంబక యిత్యర్థ యనగచందోగ। ణంబులిమ్మద
రదేనస్సాతమనగ। భంగధాతువునదస్సాభక్షణేయ। నంగదస్సాధాతురే
నగదత్సంధి। నినుపారికర్మణా నిష్ణాతమనగ। నినుపారకర్మణి నిష్ణాతియు
క్తి। దానస్యాతం భక్రితమువద్రియంబ। కెనభక్షితమైన గ్రియబ్రసాదం
బు। నంగదళ్ళియాత్తనగ దత్ప్రిసాద। మంగీకరింపంగ స్వర్గమైయుందు।
అనయంబునుసది పాప్మానర్పితంబు। ననుదెద్దేనోప భుమ్యాతనట్లుమరిగిప్రి
మింభుక్ష్యయనగ ముంభుక్ష్యయనన। ఘూంభుక్ష్యయిననధో. గచ్ఛనామ
రిధయ। ధోగచ్ఛయనులిప్ప తుదియుగాభావ్య। మహాగమోత్తరమున వ

ల్లనుష్ఠించు। నెడశంభునవధాన హీనమైదాన। గుడుచుటతింట ద్రాగుట
యదిదాని। రంతరంబును శ్వమాంసాస్థిమూత్రాణి। భుంతేన నశ్వ
మాంసములు గొంటబాధ। తియనంగ నెమ్ములు దింటయు పిబతి। చయు
న మూత్రము ద్రాగుటయునని చెప్పు। గాన విప్రులకును గోప్రసాదం
బు। దానర్హమింకను దాసినవచన। ములు నఖిలపురాణములు నాగమ
ములు। దలప శివార్పితేతరములుచాల। జుష్ఠంబుబహ్వాపిస్తోకమేవాపి। శి
ష్ఠమన్నమిలిమి శ్రితమనుగాన। లలిమిశ్రితం నిష్ఫలం భవేత్తనుచు। నల
రుగావున దదియార్థమెట్లనిన। పలపత్రశాకాన్న పానాదులోలి। నలి
మనః పూర్ణంతు నైవేద్యమనగ। భువినయనానంద పూరితంబనగ। నవి
మనంబారంగ నరసిశివార్థ-। మతిని నాత్మీయార్థమన కొక్కమారె।
రతిగూడనడ్డించి ప్రాణలింగార్ప। ణముజేసి సావధానమున బ్రసాద। మ
మలినమతిగొనుటాదిమార్గంబు। తడబడి యటుగాక తత్ప్రసాదంబు।
గుడుచు చోఘనమైన కొండకమైన। శిష్ఠాన్నమంపు మిశ్రిత మయ్యెనేని।
దుష్ఠమనర్పితోద్దిష్ఠంబుగాన। కుడుజిక్కెనగాయ గూరలన్నంబు। వడకళ
మమీదవడ్డించుకానిన। క్రియతదేవాన్నత కిల్బిషంబనగ। రయమునగూ
లు నరకవార్ధినిజము। మిశ్రితశ్రుతిమత స్మృతిపురాణోక్తి। విశ్రుతశ్రీవా
యలీయసూక్తంబు। దనరారుచు నివేదితంచ దేవాయ। యనియుదచ్ఛేషం
చయనియును జెప్ప। తివిరిజుష్ఠంచ తచ్ఛేషాన్న మనిన। యవిబూర్ణమయ్యె
సిద్ధాంతపక్షములు। అవిమిశ్రిత ప్రసాదైక్యసేవనము। వివిధవేదాగమ వి
హితమార్గంబు। తెలపోయవాతూల తంత్రాగమంబు। దిలనసమర్పణం
యదిశాయయనుచు। ధరవస్తు కించిత్కదాచనయనియు। సౌరిక దాచి
నొన్నప భుంజితయనియు। బాయకమరిశివ భక్తిపరాప। రాయని వెండి
యు మ్రోయంగమరియు। భువినుపభాగాయ పూతోయనంగ। నవియు
నుదత్తత్సమర్పణ దేవాయ। యనస్వేష్ఠలింగస్య యద్దత్తమనగ। చనుజే
రకేతన్నసంశయాయనగ। మొనయంగ దత్ప్రాశయేత్తస్థదని। కనుకూ
లముగ బ్రదేశాంతరసూక్తి। సంచిత వాయువ్య సంహితదత్స్వ। యుంచ
భుంజీయత నాప్రసాదంబు। ప్రాశించు నదిస్వయం ప్రశ్నాదనంగ। ప్రా
శింపనొల్లక పరులకిచ్చినను। నాద్యోక్తయందనాన్యస్యైవయనన। దత్వా

త్తనగమలి ధరగోజలాదు। లందిడి నరకాగ్నులందుదురిత్తు। దిందానుగో
జలాదిభ్యోయనంగ। గనుణదధ్యాచ్ఛన్నరకమనదిదియ। క్రమము గేవల
ము లింగప్రసాదములకు। తత తనులింగార్పిత ప్రసాదంబు। దమకెయహా
ము యథార్థంబుల్లగ్గాక। శతయుంచుప్రియవ్యాఖ్యాతనారదుడు। భూతిగా
హరివంశమున విముక్తిప్ర। మోదైకకారణంబు కదాచిదిశ। పాదాంబు
నిర్మాల్యపరిమిళితోయు। సంగమిళిత శివానాదాంఘ్రిసలిల। మంగళనిర్మా
ల్యమారుతంబొకల। యనలిపస్నగ పవనాశనయనని। గడి నిపీతః పుణ్య
కారణోత్సవగ। సురగమొక్కంతు పుణ్యోపేతుడయ్యె। సరిదాళిలి విశ్వ
విశ్వంభరాభార। యప్రఘునిణత్వ మనాప్నోతియనగ। దనరువిశ్వంభరా
ధారేయతయను। వసుసభోగీశ్వరత్వామ చలమనగ। ధరసీశభూషణతా
యుననపుడ। నహిపాలనత్వంబు నచలితత్వంబు। బహువిధపార్వతి పతి
భూషణత్వ। ముర్వివెండియును దదుక్తమధ్యమున। సర్వజ్ఞతాను సంజా
తదేవేంద్ర। సహిసంశయోయన సర్వజ్ఞతయును। సహజంబబడసె నిస్సం
శయంబింద్ర। చననంద సాక్షాత్ప్రసాద భోగేన। యనమరిభక్తాయ మ
నలభ తేప। లంబన శివు కేవలప్రసాదమము। దంబునగుడుచు ఫలంబు తె
ద్యక్తు। ముఘనహిమేశక్తి యనదగిరాము। ననుగిరాంపత్యుడనంగ నాకెరు
గ। నొక్కింతశక్తి లేదొండేమి మరియు। కృతి తేనజానంతి కిన్నరాయన
గ। నితరుల్ ప్రసాదమహిమ యెరుంగుదురే। అనుచుదదీయ మహాప్ర
సాదంబు। ఘనతనారదుడు ప్రకాశించెనేనిట్లు। ఆదివిష్ణుపురాణమ దేహ
రివంశ। మాదటజెప్పువాడదె నారదుండు। ఆగమోక్తంబదెయదియును
ముక్తి। చెగనైయెగరిగొన్న శివుప్రసాదంబు। మహిమప్రత్యక్ష ప్రమాణ
మైయిట్లు। విహితమైయుండంగ వేరొండ దేల। కృతి తేసజానంతి కిన్నరా
యనగ। నితరుల్ ప్రసాద మహిమయెరుంగుదురె। తానునులగు శాప దగ్ధ
విప్రులకు। సామాన్యులకు గర్మచండాలులకును। శ్రీమత్ప్రసాద ప్రసిద్ధ
మహత్వ। మేఘునగాపచ్చు దేలచేకురుశి। వప్రసన్నుల కశిష్ప్రసాదముశి।
వప్రసాదస్తు శివప్రసాదతయ। నంగలింగ ప్రసాదాంగికరణము। సంగత
లింగ ప్రసాదులమహిమ। కరముప్రసాదయుక్తానా మనంగ। నరియనాజ్ఞా
హైనయననొప్పు దద్వ। ధముపాంసవః పర్వతాయనబర్వ। తమగుబాం

మువ్వు బర్వతము ఖాంసువగును అదియునుగాక దివ్యాగమములు। విదితే-
తిహాసముల్ వినరెయెట్లనిన॥ శ్రీకంఠమూర్తి ఘంటాకర్ణుడనని। రా
కులకీర్తి దిగంతరాళమందు। మదినిష్ఠ లింగనిర్మాల్యపుష్పాను। గతమకరం
దమాశపిడింపమూర్ఖ। యప్పునై తాల్పగభవదం దంగీకృతంబు। లవుశివని
ర్మాల్యమణు రేణుమూరు। తానలచంద్ర సూర్యాంతపాంబువులు। చెనుప
హాతమగు శివప్రసాదంబు। భరింతురె భక్త పుంగవులిశ్వ। సాంగమ్మం
బుల ననహాణాంచైవయనగ। చనునాత్మ లింగప్రసాదపుష్పములు। కను
గొనముట్ట నాకపిడింపనెట్లు। వచ్చు నెనీకు దివాకరసీవు। గ్రచ్చరమ్మరో
గంబు నగుందు। మనచుఘంటాకర్ణుడారవితోడ। గన్నలియ మోఘంబుగాశ
పియింప। వడరెగుమ్మ వ్యాధియాగమోత్తరము। నోడువుమార్తాండ భా
నోకుష్ఠయనుచు। అంతసూర్యుడు భయాక్రాంతదురంత। సంతాపమున
జక్కడాగిలి మొక్కె। కలదపరాధంబు గావవెప్పృథివి। గలపదార్థణంబు
లాకపిడించినట్లు। మొరుగకాకర్షించితిశాపశిఖకి। గురినైతిదెనయుదిక్కు
ను నీవమరియు। నాకన్యధా శరణంబొందులేమి। చేకొనిరక్షింపు శిక్షిం
పుమనుచు। వెండియు ధరణిమార్తాండుండు మొక్కె। యుండఘంటకర్ణుడు
రుదయుజూచి। ఆదిమనోహరుండను గణనాధు। పాదోదకముల చెపడయు
నిమేను। నావుడుభానుండు ననిమనోహరుని। భావించి ప్రార్థించి పాదోద
కములు। బడసిశరీరంబు బడసెగావునను। నడిసన్న లింగ ప్రసాదులు భు
వని। ఆపమశాపాను గ్రహసమర్థులఘుని। రసనుల్లు త్రిభువనారాధ్యులుమ
రియు॥ యొక్క మునికుమారుడునుగనిక్షితి। పెక్కువెక్కని క్షితుండనన
గ। గవకమై నెవ్వతో కడగిమే తేర। పాశగనిబిట్టు నాపోపుచుమండ। న
క్కజపడితంత్రి యాత్మ జజూచి। మిక్కుటంబగు తొలిమేని దుష్కర్మ।
ఫలమిదిమరియొంట శాయదిభంగి। మలహరుసద్భక్తి మహిమనే కాని।
యనివీరమాహేశ్వరాచారదీక్ష। ననుపారలింగ సన్నిహితుగావించి నా
ఖిలయుడిగి మహావీరభక్తి। లోభంబువందతి లోకుడైయున్న। లింగప్రసా
దావలిలానుభావ। సంగతినిరవధి సౌఖ్యసమృద్ధి। సతతంబువాదల ప్రసా
దప్రసూనా। ధృతిశిరోభాగుడై ధృతి బవర్తింప। తతని ప్రసాద నిష్ఠాన వ
రతని। యతి పెంపుహర్షప హారుడుదలంచి। యొక్క ప్రసాదపుష్పోదరంబు

వను। గ్రక్కుననొకకీటకంబు గల్పింప। గనుగొనియదియు లింగప్రసాదం
బ। యనిశిరంబునదాల్ప నంతకంతకును। బొదలుచు నత్తల పునకయుద
క్క। మెదడునురక్తంబు మేనిచర్మంబు। నెమ్ములుదక్క మున్నిటదోల్చి
తొల్చి। గ్రమ్మరభక్షింపగా లెక్కగొనక। నతులప్రసాద నిష్ఠాంచితవ్రత
ని। యతిజలింపకయుండె నభవుండునీకు। మెచ్చితినిచ్చితి మృత్యుత్వ మ
నుడు। నొచ్చెల్లనాకది యోగ్యమెజియ్య। హింసకునోర్తు నెయిందుకళా
వ। తంసయిక్కర్మంబు ధర్మువేపనుప। ననుడు మదియ్యార్పితావధానాభి।
జనప్రసిద్ధ ప్రసాదిమై పరగు। నిర్మాల్యనిష్ఠైక నియతుడునుభయ। కర్మాప
హారుడు నిక్కంబట్లుగాక। సెరియునకర్మాహేతుయనియు నిగమోక్తి। నె
రియకర్మాహర్తుండనియు మ్రోయుగాన। నన్నుతలింగ ప్రసాదివినిన్ను।
పున్నెంబు పాపంబు బొందదెట్లనిన। వసుధ చేకొన్న జీవంబులు ప్రబలు। వ
సుధచేకొన్న జీవంబులుమడియు। జలములచేగొన్న జంతువుల్ మలయు।జ్వా
లనుని చేగొన్న జంతువుల్ ప్రబలు। జ్వాలనునిచేగొన్న జంతువుల్ మడియు।
శ్వాసనునిచేగొన్న జంతువుల్ ప్రబలు। శ్వాసనునిచేగొన్న జంతువుల్ మడి
యు। అందు పృథివ్యాదులైనభూతములు। బొందునె యయ్యాయిబ్బుణ్య
పాపముల్లు। యెందుమదీయ్య మహీయప్రసాద। బొందునె యట్లును పు
ణ్యపాపములు। సత్యమిట్టిదియని శంభుండుదెలిపి। మృత్యుత్వమొసగె నా
మృత్యుదేవతకు॥ అటుగాక నుభయ కర్మాతిక్రముండు। స్ఫుటతరలింగ వి
శుద్ధప్రసాది। దూర్వాసుడ పరరుద్రుండు మునీంద్ర। సార్వభౌముడు శైవ
సహితప్రసాది। సేవాన్వితుడు క్రోధసిద్ధతపోని। యతుడు స్వైరవిహార ర
తుడువిజ్ఞాని। యుతుడుద్వారావతి కొక్కనాడరుగ। కృష్ణుడు దానురుక్మి
ణియుసంభ్రమతి। యుష్ణీవమునుగుచయుగముపై కొంగు। అటయిటదూలి
సాష్టాంగులైమ్రొక్కి।పటుతరాభ్యాగతప్రణిపత్తి సలిపి। పాయసాహారిమప
రిహారముగస। మాయతభక్తి పెంపారవడ్డింప। నమ్మునీశ్వరు డీశ్వరార్ప
ణజేసి। నమ్మతలీల ప్రసాదభాగంబు। గావించితత్ప్రసాదావశిష్టంబు। గ్రో
వింపుకదుటార గుడిచిచిక్కనది। పూసికోసర్వాంగములనంచునొసగ। నా
సక్తిగుడిచి భుక్తావశిష్టంబు। అరికాళ్లదక్క సర్వాంగంబులందు నెరిబూ

సుకొనుటయు నీవిదియేమి। ఆరికాలబూయవైతచ్చోటనీకు। నెరసుగా
నొకబోయ నిసితబాణోప। హతిమరణంబు నీకయ్యెడిననుచు। నతికుపితా
త్ముడై యతనిశపింప। మృతిబొందెకృష్ణుండు మృకుసప్రసాదు। లతిశయ
మహిమయేమని చెప్పమరియు। మునువామనపురాణమున నితిహాస। వి
నుతకథాయుక్తి వివరింపనొప్పు। శీలవంతుండు ప్రసిద్ధప్రసాది। శూలిభక్తు
డు సుకేశుండనుగణము। సర్వాంగలింగ ప్రసాదోపభోగి। సర్వప్రసాదప్ర
సాదిగావునను। భూతపంచకగుణంబులు దదంశములు। భూతపంచకముల
బుట్టిద్రవ్యముల। అవిమిశ్రిత ప్రసాదైకవర్తనలు। భవునకర్పించికొన్ భా
తిధానెట్లు।హరునకీవలయు బాహ్యాభ్యంతరముల। బరుగురూపాది రూపద్ర
వ్యతతులు। నగుస్వరూపములు భయార్పణార్హములు। నగునిరూపంబులె
శార్పణార్హములు। కల్పితఖండితా ఖండితస్థితిన। నల్పాల్పరూపంబు లగు
వానిలోన। దేరాదుమనముచేతికి మనంబునకు। నీరాదువెన్నెలలెండలె
ట్లనిన। నొందుఖండితరూపనోషధి ప్రభృతి। యుఁగదఖండితరూప మవనీత
లంబు। కలయనీరానియాకయు మెట్టరాని। కలితతదీయకా ఖండితపృథి
వి। తొడరిప్రసాద పాదుకములుమెట్టి। వడిజరించుపగిది వర్తింప రాదు।
ఖండితాఖండితా కారముల్ గాన। వెండిజలంబుల వేగయ్యు వాని। వ
లనవాహంబు ప్రవాహోదకాదు। లిలదక్కనిచ్చునట్లై బొందరాదు।
ఖండించిలింగసంస్కారంబుజేసి। మందుదీపాగ్నుల మూడ్కనీరాదు। అ
వ్వగాతద్విషయంబగువాయు। లిచ్చిపొందెడుమాడ్కి నివిబొందరాదు।
అవకాశమర్పించి యంబరాంతరము। దవిలిబొందెడుమాడ్కి దాబొంద
రాదు। జలదభూరుహ గృహచాయాదులిచ్చు। పొలుపునర్పించిపొందం
గరాదు। గంధాదులట్ల యకామ్యకత్వంబు। సంధిల్లునంత ర్విషయములు
గావి। విషయపంచకములో వివరింపనాల్గు। విషయంబులాంతరవిషయం
బులొక్క। విషయంబుదాబాహ్య విషయమాస్పర్శ। విషయసుఖంబా
త్మ విషయంబుగాన। స్పర్శనాద్రవ్యంబు బాహ్యంబునొంద। స్పర్శనసుఖ
మాత్మ బాటించుగాన। పరిమితంబైన రూపంబులభాతి। దరసి యంగము
చేత నర్పింపరాదు। మదిసిరూపములట్ల మనసుచేతులను। చెరవకీరాదు
దృగ్విషయముల్ గాన। బెరయురాదెట్లు నర్పింపరాదొక్క। చెరవునర్పిం

ప వెరవయ్యె చేని। పర దైవకరణసంస్పర్శనార్పణము। ధరణిసుర్గ్గాశ్రితం బ్బొట్టులైన। మతియె కారణము దామర్త్యులకెల్ల। ధృతిసత ధాలింగ్యతే ప తిరనుట। చాలదెమునుమాన సంబర్పణంబు। నోలి బాహ్యమున నీకున్న నేమనిన। అగునిరూపంబు దానై పొందుచోట। దగుమనంబున నర్పితము సేయుగాక। మనుదానయర్పించి ముట్టురూపములు। మనమున నెల్లు సమ ర్పింపగూడు। రెగవాంసర్పిః శరీరస్థమనగ। నాగమోక్త మెనూన సార్ప ణంబరయు। ధరనకరోతిహితం స్పర్శయనగ। హరుడుహితంబుసేయగ నే ర డెల్లు। కావునశుద్ధమూర్త ప్రసాదులకు। నే వెంటబొందవా లెంక వెన్నెల లు। అనుచునాదిత్య చంద్రాతపద్యుతులు। తనుబొందనీని నిత్యవ్రతనియ తి। మందరభూధర సుందరసుకర। కందరాంతర్బిల మందిరుండగుచు। అస్థ తదీయశివమాలంఘునవ్ర। తస్థితి భక్తులు దానువర్తింప। నారదుండట్లొక నాడేగుదేర । ద్వారపాలురు దనువారింపమగుడి। యినలోకమున కవు డేగి భాస్కరుడ। వినుసు కేశుండను వెడగుభక్తుండు। మందరభూధర సుం దరసుకర। కందరాంతర్బిల మందిరంబునను। నినుజూడరాదంచు నీకిరణ ములు। తనుబొందనీనంచు ధరనున్నవాడు। అనిమిష శ్రేష్ఠుండవై యుం డియొక్క। మనుజునిచే నవమానతనొంది। బ్రతికెదుబ్రతుకుదా బదటికే యనుడు।* మదినల్గిసూర్యుడా మందరాచలము। పటపటవ్రక్కలై పడగా స్త్రియతని। చిటచిటవ్రేల్చెద శీఘ్రంబెచూడు। మాముతీశ్వరయంచు నా త్మసహస్ర। ధామసంజనిత నిదాఘాగ్ని శిఖల। నాయద్రిగాల్పహోయనక్షవ మోభ। వాయశర్వాయ శివాయయున్ రవము। చనజననొత్తిలి సంస్తు తింపంగ। విరిరుద్రుడతికోప వివశాత్ముడగుచు। తప్పకచూచుడు తరణియు ధరణి దొప్పనబడి శివస్తుతులు సేయుచును। కావవె భక్త యోగక్షేమ యుక్త। కావవే కారుణ్య కలితాత్మయనుచు। వసుధపై వేమారు వల్లగొని మొక్క। సనమాత్ముడా భువనాత్మువీక్షించి। చిద్భరితాత్ములు శీలసరేప న్నా। లద్భుతచారిత్రుల శరణశరణు। లనఘులు నిత్యలింగార్చనానిరతు। లనకమాభక్తుల కపకారివైతి। ఘనుని ఘంటాకర్ణ గణసాధు లెక్క। గ్గొ నమినితనువున గుష్ఠుబ్రాపింప। నాదిమనోహరుడను గణసాధు। పాదో దకములపై బడసినవిధము। యొండొంటికిని దక్షునూదినకతన। పంపులు

వ్రానాడే పదమువోనాడి। పన్నగాముసు శివభావాంగులింగ। విన్నాగ
నీపదివేళ్లనర్చబూన్చి। అడరనాపడి వ్రేళ్లనాదినిపదము। బడసినవిధము
నిప్పుడు మరచితివో। కలహాభోజనము నికష్టునారదుని। పలుకులు వినుప
ద భ్రష్టుగావించె। యెడసేయకింక నీవిప్పుడపొమ్ము। వడిడొల్లిడొల్లి శ్రీవా
రణాశికిని। రమణబాలార్కేశ్వరం బననచట। క్రమమొంద నొక్క లింగ
ము బ్రతిష్ఠించి। బడయుమునీసూర్య పదము నావుడును। వడిడొల్లిడొల్లి
శ్రీవారణాసికిని। బోయిబాలార్క శుభువిబ్రతిష్ఠించి। యాయతభక్తిసూ
సూర్యత్వంబుబడసె। గానవిశుద్ధలింగ ప్రసాదులయ। నూనమహత్వంబు
నుతియించపదగమె। యనుచుపండిత మల్లికార్జునుడాది। డనుశుద్ధలింగ ప్ర
సాదులమహిమ। యును బ్రసాదమహత్వమును జెప్ప విప్రజనులు। గీర్తిం
పుచుజనిరి యిక్కడను॥ వీరభక్తిస్థల విదితపోరండ్ల। సూరసానమ నాధా
రుణిబరగు। నరిదిమున్నాయమ్మ చరితమెట్లనిన। నరయుబోరండ్లనుగ్రహా
రమున। పతిపరోక్షంబున ప్రథితసద్భక్తి। నతివయుదొల్లింటి యట్ల సంత
తము। జంగమారాధన సలుపుచునుండ। వెంగళుల్కూడి విప్రులందరును।
నాయూరిప్రజలును నధిపతిగాన। బోయియిట్లనియెం భూమీశ వినుము।
ధరణిమాయూర నుత్పాతముల్ బుట్టె। మరయంగదగు సూర మవ్వాక
యసగ। సాధుమార్గమున నచ్చటయుండియుండి। వైధవ్యవర్తనల్ వరద
పాల్ జేసి। ఆరయనుమృత్తికాయులు దిన్నయదియె। మరులు గొన్నది
యొము మున్నదిదప్పినదియొ। కనుగొనజెక్కిళ్ల గణతలగడవ। ననయ బూడి
డిదె మెత్తుకుని మేనబూసి। తలన రత్తజెవుల చేతులనురుద్రాక్ష। ములుప
టికంవుపూసలును ధరించి। ధరణినిక్కపుభక్తి పరురాలువోలె। తిరిపెం
బై మనుపుగా దిరియుబోడలకు। వ్యక్తిగావిను పెద్దభక్తులె పెద్ద। భక్తుల
నుచుకాడ్ల బడికడ్గితాళ్రిపు। చేకొనికుడిచిడించిన మెక్కునంత। బోకమా
గ్గలపెసి భువిజన్ములెరుగ। ననవేలనీయగ్రహారమంతయును। పనిగొన మా
లల పాలయ్యెనిట్లు। తానునుమాలలుదనయింటనుండ। గానవ్పజూపినగల
వా దండిగప। ననవుడుజుట్టింపుడని యల్కరాజు। వనుపవిప్రులు బొంచి
కొనియున్న యడన్ను। వద్దమొగంబును వలుదచేతులును। బద్దచిరి దొడ
లు బరుడు పొక్కలును। కాయేగాచినయరిచేయినదోల్లు। గోయదాకిన

యసిగోతదా చెయ్యి। మట్టుపాదంబులు మలినంపుమేను। మిట్టనుదురుప్రమ
క్క మెడయును బొ్రకు। పట్టినయరవిడిపంచ్లా బొంకంపు।బొట్టయు పెడగ్రుం
డు బోయునవీపు। బొడ్డికన్నులు ముడిబొమలు వ్రేజ్జెవులు। దొడ్డముక్కు
నుగుజ్జు దొడలునుబరడి। వ్రేళ్లనుగమలిన గోళ్లలో వంక। కాళ్లనుగుంది
న కటములునదుర। తెలుపారుబూది నొసలినిండమెత్తి। కలయ జేతుల
పెండెకట్లుదాబూసి। నలిదొడ్డగుదాత్రములువల్లపటిక। ములుసూలమా
నీ పూసలపేరుదాల్చి। కురువెంట్రుకల వెడగొప్పలోపలను। కరకంఠుగ
ద్దెన గరుగానుపింప। బలువుగాశివ సూత్రముల వడగట్టి। మొలనరవణి
దూంటితలనరజుట్టి। యారెయుగత్తియు నట్టలమోపు। వారెనల్ మోకు
లు వలచేతనెక్క। సింబలికోలయు జెన్నుగాశిపుడు। బంపిన యంత్యజు
భావంబుదాల్చి। యచ్చ్గా జనుదెంచి యగ్రహారంబు। జొచ్చి యల్లంత
భూసురులురాజూచి। చెంగుచుశెంబలి శెంబలియనుచు। వంగుచుదొలగు
చు వాడవాడలను। భోరునమోత్రికులు గోరెవారెనలు। గోరెయనుచు
లింత గూతలెట్టుచును। అమ్ముచుజనుచు నంతంతనిల్చుచును। క్రమ్మరవచ్చి
న గ్రంతవచ్చుచును। కలయంగనింటింట బిలుపించుకొనుచు। వెలయంత
యనిన నగ్గలము జెప్పుచును। వెడజట్టిజూపుచు విప్రులయిండ్ల। కెడనెడబ
లుమారో నేగుచుజనుచు। కరకంఠభక్తుల గన్నంతదవుల। సరణార్తి సర
ణార్తిసరణార్తియనుచు। కరమర్థివారిచే కాళ్లరగొనుచు। పొరిబొరి
పాత్రచెప్పులు ముడుచుచును। వెనువెంటమును పొంచికొనివచ్చు విప్రు।
లను నెరింగియు నెరుంగనియట్లుగూడ। యిప్పొటనూరెల్ల ముప్పట్టువెట్టి।
చొప్పరుపడియుండ నూరసానమ్మ। యింటికినేతేర యింతియుగాంచి। పం
టింపకెదురుగా బరతెంచిమొక్కి। యలరివారెనలుమోత్రికులుపుచ్చియె
దిరి। చిలుకకొయ్యదగిల్చి చేతికత్తియును। ఆరెయుముంగిటియరుగుపైబె
ట్టి। వారుసెంబలికోల వాచూరజెవిరి। పాదముల్ గడిగి యప్పాద్యోదకము
లు। నాదటబ్రాశించి యంతలోపలికి। దోడుకొనుబోయి యుత్సుకలీల
తోడ। గడియగ్రక్కునబెట్టి కడుగడునలరి। సింహాసనాసీను జేసియాశ్చర్య।
సంహారులింగావసరము జెల్లించి। కదలీదలంబిడి కనువనియంగ పదపదా
ర్థంబులు పక్వాన్నములును। దెక్కొనగూడ వడ్డింపనాయయ్య। అక్క

జంబుగలోననారగింపంగ। యెట్టకో సూరమయింతకాలంబు। కట్టడిపైమా
లగలిపితియూర। చిక్కితిగాక మా చేతనీవింక। నెక్కడబోయెద యిల్లుబో
డలకు। పోడిగానంబలి బోసినఫలము। నేడుగదానీకు నిండారబండె। మం
టిసఫలమయ్యె మన్నిఫలంబు। యింటిలోననసుఖయింతుగాకనుచు। వెలి
బొంచికొనియున్న విప్రులాతణము। తలుపుదగ్గరజేర్చి తాళంబువెట్టి। కొం
దరువాకిట గూర్చుండబెట్టి। కొందరనిలుచుట్టుకొనియుండ [illegible]లిపి। యో
గోరియజ్ఞమయోగోరిజిన్న। యోగోరిబలభద్ర యోగోరిమైలార। మత్తె
నలోబడె మనవిప్రసహిత మత్తలారులబిల్వోడననంతలోన। సోమయాజు
లపెద్ది వామనభట్టు। దామోదరప్పనవామనసూచి। కెసవ ఘటశాసికె
మ్మసపిన్న। పాశముమైలారు బట్టువధ్యాయి। చప్పళ్లిపెద్దియుంశముసూర
పోతి। పప్పుకేశవుడు సంభవులమాధవుడు। మానంపుమారెన మంచియ
ద్దొడ్డ। దోయనభట్టును ధూర్తవిఠలుడు। చిమ్మనమల్లికూచెనగారితుమ్మికొ
మ్మనప్పవబొల్లి కోపెయల్లారి। ముణ్ణమువారి పేర్నొజ్జలుగంప। కృష్ణము
యరగడ్డకేమనకూచి। పరగడ్డవారి కుప్పనయాజివంగ। పరక యజ్ఞమ
వుంటి భాస్కరయొజ్జ। కందిగింజైతన కామయజ్ఞంపు। కుంవెనదక్షిణాగో
పాలమంచి। మెడిచెంట్లైయ్యన మిండవల్లభుడు। దూడకడ్పప్పన దుష్టురా
ఘవుడు। యెత్తుగాలెదన యీశ్వరభొట్లు। నత్తరిపీరెల్ల నాదిగా గలుగు।
ద్విజులును దలవరుల్ దీర్పరులెల్ల। ప్రజలును నట్లున్న భంది నెవచ్చి। య
ధిపతిబిలుపించి యందరిలోన। నధికుడైయున్న బ్రాహ్మణుడిట్లనియెనో
డేమిజెప్పుదు నుర్వీశ నేడు। పండెనీసూరమవ్వకగారితపము। వెలయంగ
దేనిమిటివెనకనిట్లుండ। వలవదాకడరాలి వర్తనయొప్పె। కడుసాంగ మ
య్యెనీ గరితెభక్తియును। కడుగడుగారయ్యె కథలేమిచెప్ప। వీధివీధులవిం
తమ్మోదిగెబత్తు। డాదటమ్రొక్కులు నమ్ముచువచ్చి। యిల్లిల్లుదప్పక యెడ
తాంకిమ్రొక్కు। లొల్లకున్ననుడస్సి మెల్లనవచ్చె। నింతలోగని యెదురేగి
త్తామొక్కి। యంతియుసంప్రీతి యింటికి దేచ్చి। కాళ్లచెప్పులు మునుగ్రొ
క్కనదిగిచి। కాళ్లుగడిచినట్టి కంచుపజూడు। చెరివిసదదెచూడు పెంబలి
కోల। యురుసుపైనిదెచ్చూడు మారశ్యుగతి। యివిమాడుదా దెననీచిల్క

కొయ్యా! నదెవమానుమామోఱ్రికు లాదిల్క కొయ్యా! నక్కజంబందుచు నం
దురుజూడ! లెక్కసేయక లోపలికిఁగొనిపోయి। తలుపుమూయుచు నంత
తాలంబులెట్టి! స్ఫురింపించితిమిమిమ్ము పృథివీశ యంచు! జెప్పుచుండఁగ లోన
శివునిమూర్తి యును! జప్పఁగుఁగాంగనా స్వాదించు జుఱ్ఱు। జుఱ్ఱుసబడిదం
బు జుఱ్ఱుచుగ్రు! గఱ్ఱున దేన్పుచు గాయు లేమేని। కటుకునకరచుచు కర
పెరలెసగ! బటువుగానములుచు బారంమింగుచును! మానుగాఫలమువే
మేనిబిల్బుల్లను! నానుచున్క్రియ నదినారగింప। చెలువార వాసిల్లు సీత
లోదకము! నలుచుగ్రుక్కగ్రుక్కసనాని దాఱ్ఱుచును। పూరించిగళగళ
పుక్కిలించుచును! సారించియుమియుచు చప్పుడుగాంగ।నాలుక దోడయు
చు నలిబలువరుస! వేఱ్లిడి బాఱ్ఱుచు వినఁగ్రింటిగ్రింటి! వెండియు నుమి
యుచు బిక్కృతులుసేయు! చుండంగవినివినియుడంగరాగ! శరమగ్గిఱ్ఱులు
గ్రక్కునలేచి! ధరణీశవింట్రిగ దామత్తిగాడు! శంక్కింపడెంతయు చప్పు
డుగాంగ! గొంకకయింటిలో గుడుచుచున్నాఁడు! అగ్రహారంబున నడుకవ
లేక!యగ్రజన్ములు యిండులని వెరలేక! తనుబట్టవచ్చిరక్షతలకును లేక!మన
మున్న వారమంచును భీతిలేక। చిక్కితినని యెడి చింతయులేక। యుక్కడ
గింతురన్ యునుకున్నులేక। నలగుచుదానొక యయగారివోలె। నిలవేష
ధారిజంగిలియున్న వాఁడు! వచ్చెదనకుజావు వడిదప్పదనుచు! చెచ్చెర కుడి
చైసనచ్చెదననుచు! నాయంత్యజుండుండేబోయట్టులనైన! నీయింతి జూ
డు డాయిండరిలోన! యీలువువోనాఁడు టిదితప్పనాక! శీలంబులిడుచుట
చేటువోమనక! యిలువరుసదల్చులేఁ మెగ్గుబొమ్మనక! విధవత్వమునకును
వెలితియోననక! విధిలేదు సతిచెడ్డ విధియింపననక। యిట్టైనవిప్రుల కెడ
యాదుననక। పుట్టపుట్టిగుమాలపోతువీడనక। పతికినిబితుఱ్ఱిలో గతిదప్పు
ననక। పతివిన్న ప్రాణంబు పైవచ్చునసక! బంధులలో నగుబాటగునునక!
సంధిల్ల గానిదుజాతిపీడనక! కులమున కెల్లనుగుద్దలిగొనిపోయె! కులవెల్లగొ
నిపోయి బిలమున గలిపె। వింటిమివినవిట్ట కంటిమిగాన। కుంటిమిలేమ
న కూరివారెల్లె! జూడుఁడోయనుచు భూసురులు గట్టలిగి। గోడలుగూలు
గ్రక్కున గొట్టుఁడనచు! తలుపు నెమ్ములు గ్రక్కదలడన్నడనచు । నలుదె
సలును నెక్కి యిల్లువచ్చుడనుచు! గడియాలో పలికూడి పట్టబొడుడనుచు!

కడకపెండెలువిర్గ గాదివుడనుచు। నెట్టణనింటిలోనికి నుక్కఁడనుచు। దొ
ట్టరులిరువుర బట్టీతెండనుచు। పచ్చిబత్తులవాని బడగొట్టఁడనుచు। చచ్చే
రనటుగూడ చిచ్చుడుడనుచు। నందరు భూసురులత్తలవర్గులు। నందడించు
దునాతి జడియకిట్లనియె। అంత్యజుడంత్యజు డనుచుగూయిడెదు। రంత్య
జులకు జొరనది యెల్లువచ్చు। నరుదగుమీయట్టి యగ్రజన్ములకు। హరభ
క్తులిండులు చొరగరాదనుచు। కన్నులగానరుగా కింటిలోన। నెన్నంగకు
లహీను లిట్లున్నవారె। రుద్రభక్తులయిండ్ల రూఢిబ్రత్యక్ష।రుద్రులెకాక
మఱిక్షుద్రులున్నారె। మాహేశ్వరుల నిజమందిరంబులను। మాహేశ్వ
రులెకాక మనుజులున్నారె। ప్రమథకులీనుల పాలినగళ్ల। ప్రమథులేకా
క దుష్పాత్రులున్నారె। లోకవంద్యనిగణ లోకాలయముల। లోకవం
ద్యులుగాక లోకులున్నారె। శరణగణప్రాణ శరణాలయముల। శరణు
లెకాక నిస్సారులున్నారె। భవరహితునిభృత్య భవనంబులందు। భవర
హితులెగాక భవులున్నవారె। కులజాగ్రగణ్య దాసులయింటిలోన। కుల
జులేకాక దుష్కులజులున్నారె। లింగసన్నిహితులియంగణంబులను। లిం
గులుగాక మాదింగులున్నారె। పరమేశుసద్భక్తి పరులనిందించి। నర
కాగ్నిశిఖలచేనరిమఱిఁగెదరు। నిటలాక్షుభక్తుల నిటుచెడనాడి।కుటిల భ
వాంబుధిఁగులమగ్గెదరు। కాలకోలాహల గణములబలికి। కాలదండంబుచే
గూలమగ్గెదరు। అంతకాంతకు శరణావలిదెగడి। యంతకుపాలికి నరుగ
మగ్గెదరు। కర్మసంహరునిజాంగము నొవ్వబలికి। కర్మగతులపాలు గామఱి
గెదరు। గాకబ్రహ్మత్వంబు కలిమికిబలమె। శ్రీకంఠుభక్తుల చెట్టలాడెదరు।
యింటిలోనున్నవాడీశుండు భక్తి। కంటకులార శక్యమె మీకు నెరుగ। భ
వుడున్నవాడు మాభవనంబులోన। భవులార మీకు సంభవమానెయెరు
గ। లోకైకనాథుండు లోనున్నవాడు। లౌకికులార యాలోకింప గలరె।
యాడితకీర్తి మహేశుండునీడె। చూడశక్యంబేని చూతురుగాక। ప్రతిమా
టలేటికి బట్టినన్నింక। ప్రతిజూపకునికి దాబాడిగాదనుచు। గడియ గ్రక్కున
బిచ్చి క్రమ్మరతలుపు। కద్దుబార దెరచును కనుకనిద్విజులు। చొచ్చునంత
టిలోన సోమార్ధశేఖరు। యచ్చెరువందని రాకారుడగుడు। లోపలనంత్య
జరూపంబుగాన। కాపోయెపోయెడాననుచు నోవరులు। గొందులపెడ సం

ద్ధు సందులదాఁపు। మందసంబులచెంత మదురులపొంత। దేవార్చనంబు
పందిరిమీఁదనరుగు। కేళ్రివలపీఠము క్రిందనుదీప। గంబాలమొత్తున ఘంట
లవెనక। గంభీరములు కొల్పుగాదెలలోన। యిరికిళ్లగుమ్మ్మల యెడలనుత
లుపు। మరువునపన్నార్ల మాటులనడ్డ। గోడలపజ్జను కుదిటిరికిటను। గో
డుగాడనుచును గూడనిల్లెల్ల। వెదకిదారత్యంత విస్మయాక్రాంతి। హృద
యుడై కానక యిదివిచిత్రంబు। చనియెగోడలు నూకికొనియందమేమి। చ
నుచోటగోటగోడ నూకినచొప్పు లేదు। యిలుప్రచ్చికొనిపోయె నితడం
దమేన। వలువదెయిలుకప్పు ప్రచ్చిన చోటువాకిట వెడలినవాడందమేని।
వాకిటమునమున్న ద్వారమెట్లైగె। పొంతులోననేడాగి నాడందమేని। నే
డింటిలోగల్గిన గానమెట్లు। మాయమయ్యెనో కాక మహిమందమేని। మా
యంబుగానెమృనె యిట్లునరుడు। పానలిన్నియునెల పడతిబట్టినను। వా
నిజూపక పోవవచ్చునెయనుచు। నాయమ్మడగ్గిరి యదియాలయింక। మా
యలుపన్నక మాదిగకొయ్య। జూపుము చూపు మెచ్చోట నున్నాడు।
చూపుము చూపుమెచ్చోటడాచితివి। యనిసందడించు నయ్యధమపాను
లను। గనిసూరసానమ్మగారుగోపించి। మాటిమాటికిఁ క్రివ్వి మాదిగెయ
నుచు। నేటికిబలుక ధర్మేతరులార॥ మాదిగెయెల్లొల్లి మహియెల్లనెరుగ।
మా దేవుడంత్యజు మార్గంబుదాల్చి। చెచ్చెరమరియొక్క చచ్చినపెయ్య।
యచ్చుగా మెడనిడి యెరిగికెంభాగి। భోగయ్య యింటికి బోవుదు నతడు।
స్వాగతాసనముఖ్య సముచితార్చనలు। జేసిఖండములుగా జేసి పాకంబు।
జేసియాపెయ్యను శివునిమూర్తికిని। యారగింపగబెట్టి సంతనయ్యగ్రహా
రంపుభూసురు లందరుగూడి। గుండలుబడియలు గొనివారివారి। నెం
డారుగడువంగ నుద్వృత్తినేగి। యిట్టులచెనక నయ్యీశు మూర్తియునా
నట్టివికారార మగుడునుభోగి। దేవయ్యయును దావెళ్లియపుడు। బోవ
గనంత కెంభావిలింగములు। భోగయ్యవెనుకను భువిజొల్లిజొల్లి। వేగం
బెపోవుడు విప్రులుజనులు। నరిగియందఁద సాష్టాంగులైమ్రొక్కి। గరమ
ర్థిపార్థింప గరుణభోగయ్య। యరుదుగాల్గింక పరికరుండగుచు। మరలి
కెంభావికిఁ నరుగుదెంచుదును। నాలింగములు భక్తిమతు శాసనముగ। నోలి
వనిలిచె నొండొండుపీఠముల। నటుగానభక్తుడే యాకృతినున్న। నిట్ల

సేతు్రిడుకాక నిందింపదగునె। ఆమహాదేవుండు నట్లునుగాక । సామవే
దులు జన్నసాలలోపలికి। చచ్చినపెయ్యదాచండాలుపగిది। నచ్చుగావె
డనిడి యతఁగుతేరంగ। కురుచమట్టుపాదవు కురుజఘనములు। పరికివెంట్రు
కలును నౌరుగుపాపుటయు। నడ్డంపుముక్కర యసియాడునడుము। దొ
డ్డుకక్రలచీర తూఁగుబయ్యాదయు। నలరుగమ్మావియు నన్నువనుదురు। క
లికివాల్గన్నులు కరివాకబొమలు। నల్లనిమైదీగె తెల్లబల్వరస। తెల్లవిభసి
తాపు తిలకంబువెండి। గద్దెనగరుదాచు గనియుంబుకీలు। నిద్దంపు పాంజా
యనిండుబాలిడ్లు। క్రంగుక్రంగనుకాళ్ల కంచుమట్టియలు। నుంగరంబులు
పల్లయూరులునల్ల। గాజులుతగరంపు కడియముల్ వచ్చ। గాజుపూసలును
సంకంపుపూసలును। నలిగొన్న నల్లపూసల బన్నసరము। గలయలోయ
రతి నాల్గమిగ్గుదనర। గంపజాకిటనిడి గారియు వెనక। నింపారజను దేర నిర
వురగాంచి। సామవేదులువచ్చి సతియును దాను। భూమి సర్వాంగముల్
బొందంగమ్రొక్కి। కడుసంభ్రమంబున గపటచండాలు। మెడనున్న పె
య్యదా మెడబెట్టుకొనుచు। నెక్కానసంతోష మొసగదోడుకొని। చ
క్కనజన్నసాలజొరంగ। కనుకనివిప్రులు గనిపారిపోవ। మనుజులు వి
స్మయమానసుల్ గాగ। నంతనయ్యీశ్వరు నర్థిఁదోడ్తెచ్చి। సంతోషముస
యాగ శాలాంతరమున। నాదట మెడపెయ్య నటుబెట్టిసామ। వేదిపాదా
బ్జముల్ వేడుకగడుగ। గిరిజమూపుననొక కరమిడియున్న। గరమును దన
కటి గడియించి నైపము। కుందటకినిడాలి మూడుగన్నులును। నందం
దదనదు పాదాంబువులందు। నలరుచు తళతళ యనుచు వెలుంగ। వెలుగు
దోంచుడు సామవేదులభార్య। యదుగుల కర్ఘ్యపణ్యములు బోయుచు
నే। బాడగనిబిట్టుల్కి పడిసంభ్రమమున। నోలీండదేవర దేవర యనుచు।
శావించిదనచేతి పసిడిగలంతి। ఘటుబెట్టియత్యద్భుతా క్రాంతయగుచు।
నిటలతటకరాబ్జ నీయతమైయుండు। తనసతిగనుగొని దరహాసరసము। క
నుగవదులుకొన గాసామవేది। మనుజుడెమున్నెమి కూన్పినియింత। యు
నుమానమేల సీకనుచుయ్యునొ్పంగి। పాదాబ్జములు గడ్గపడుటనజేసి। పా
దోదకంబున బడెనొతజ్జలము। అంబికాధవునీడయుంమదోచుడు నే। యం
బుసలింగోదకంబయ్యెనదియు। శివుడుబ్రసన్నదృష్టిని జూచుమాత్ర। నవి

ఘు బ్రసాదోదకాఖ్య చేదనరే। నొక్కటదత్రివిదోదకంబులును। నెక్కొన
యునికికి నెమ్మనమలర। యిలదురితేంధనంబులు గాల్పవాద। జలములే కా
క యాజ్వాలనునివళమె। అప్పులబ్బంగగాదండ్రు యాలింగ। మప్పులబ్బం
గ కృతార్థతగాదె। జననుతంబగు నీప్రసాదోదకంబు। గానతల్లి చను
బాలకును వైరిగాదె। అగమోక్తి పశువయాపోయనంగ। పేగంబె పశుపా
శ,లిలయంబుజేయు। యాత్రివిదోదకం బిలనిదిగడు వి। చిత్ర మిట్లనుచు
జెచ్చెర దానుసతియు। నంతసాత్రివిధోదకాబ్ధినోలాడి। యంతకాంతకుని
సుఖాసీనుజేసి। ఆయతభక్తిమై యర్చనలిచ్చి। బేయపాకముజేసి పెక్కు
చందముల। అటమున్న యజ్ఞార్థమై సర్వశక్తి। పటుమతిగూర్చిన పద
పదార్థములు। శాకంబులొనగూర్చి శంభుమూర్తికిని। యాకాంతుతోడ
సమర్పణసేయ। నత్యంతపరితుష్టుడై యంతనపుడు। ప్రత్యక్షమూర్తియై
భర్గుండునిలిచి। యభినుతంబగు భక్తికాత్మ మెచ్చితిమి। యభిమతార్థ
ములిత్తుమడుగడుగుమన। వారకదాసయ్య వస్త్రంబుగట్టి। యారగింపక
పోయినట్ల బోరాదు। కోరికచీరతొండు కొడుకువధించి। యారగింపకపో
యినట్లువోరాదు। అరయబల్లహు నిలనాలంబుజేసి। యారగింపకపోయి
నట్లబోరాధు। కూలంగజలముల గుండయ్యముంచి। యారగింపకపోయిన
ట్లవోరాదు। కూరిమినంబెన్న కొడుకనిపట్టి। యారగింపక పోయినట్ల బో
రాదు చేరమముందర చెచ్చెరనాడి। యారగింపకపోయినట్లబోరాదు। స్థా
రంపుయొణుమూర్తి చందనంబలది। యారగింపక పోయినట్లబోరాదు। ఆ
రనోహిళుని ధూపావసరమున। నారగింపక పోయినట్లబోరాదు। ధీరుం
డునమినంది దీపముల్ జూచి। యారగించక పోయినట్లబోరాదు। చెరిపిళ్ళ
యనారిచేభూతిగొనవియు। నారగింపకబోయినట్లబోరాదు। నిక్కమెట్లనే
వినునొక్క విన్నపము। ముక్కంటినీకు నేదక్కినబంట। రూఢినసంఖ్యాతరు
ద్రులబంట। పాడానబాడిన ప్రమథులబంట। చన్నపురాతన శరణుల బం
ట। యున్ననూతనభక్త యూథంబుబంట। మదియును బేర్కొను మాహ
హేశ్వరులకు। గొరలుసద్భక్తులకును బంటుబంట। నటుగాననన్ను దయాదృ
ష్టిజూచి। పటుమతినారగింపవె ప్రాణనాథ। చెన్నగణాధీశు జిహ్వాగ్రము
నను। చెన్నుగా నారగించిన చందమునను। ఆకాంతుగోరికాళవ్వ పడ్డింప।

చేకొని యారగించిన చందమునను । అలరుచు పెట్టుపిట్టము సమర్పింప ।
చెలువుగా నారగించిన చందమునను। ఆసక్తి సురియ చౌడయ్య శేగల్లు । చే
సాంచి యారగించిన చందమునను। జగతిలో నరిపాలు శాల్యాన్న మింపు।
జిగురొత్త నారగించిన చందమునను। ఆయతివీర చోడవ్వ వడ్డింప। జేయా
రనారగించిన చందమునను। యిచ్చమైనిమ్మవ్వ యింటికి వచ్చి। చెచ్చెర నా
రగించిన చందమునను। నవిచినగూర్మి గన్నప్ప నర్పింప। ననుప క్తి నార
గించిన చందమునను। గొనకొని యలయదంగుళి మారియింట । దనిసన
నారగించిన చందమునను। పరమభట్టారక పరమస్వతంత్ర। పరమేశ పర
మాత్మ పరమపరుండ। యజ్ఞశిరోహర యజ్ఞసంహారణ। యజ్ఞేశయవిక
ల యజ్ఞసత్ఫలద। యిలనసంఖ్యాత రుద్రులను దేశించి । ఆలరంగ ప్రమ
థాధిపులను దేశించి। కలయబురాతన గణసమూహంబు। పొలుచునూత
నగణంబులను దేశించి। పవిత్రతంబగు పంచభక్ష్యాన్నములుగ। నవధరిం
చుటకు మహాప్రసాదంబు। స్వాదైనదివ్యాన్న పక్వంబులుగ । నాదరిం
చుటకు మహాప్రసాదంబు। నారంగరుచ్యుపహారాన్నములుగ। నారగించు
టకు మహాప్రసాదంబు। అంచుసాష్టాంగులై యాలునుదాను। మించిప్రా
ర్థించికీర్తించుచున్న। భక్తైకదేవుండు భక్తవత్సలుడు । భక్తప్రియు
డు భక్తపరతంత్రమూర్తి। శ్రీనీలగళుడు భవానీశుడీశు। డానందలీలమై
స్రానారగించి। వెలదికినాసామ వేదికిగరుణ। దళుకొత్తదనప్రసాదముగ్ర
పజేసి। బలసియుగ్రకమున్న ప్రమథులురుద్రు। లలరుచు నిరుగెలంకుల జే
రిగొలువ। ముందటనందండ మొ్రొక్కుచు భక్త। సందోహమచలితానందం
బునొంద। శ్రీవాగ్వధూనాథ జిష్ణులునవిక। లావరణస్థులై యభయముల్
వేడ। మస్తకవిన్యస్త హస్తులై మునులు। ప్రస్తుతంబైనట్టి ప్రస్తుతుల్ సేయ।
నారంగ చండకీర్త్యాదులు చెలగ। వారివారికి గైవారముల్ సేయ। శివదుం
దుభులు మ్రోయ భువిపుష్పవృష్టి। యవిరళంబుగ గురియనంతభర్గుండు। వె
లయంగమునుసామవేదియజ్ఞమున। కలరుచునే తెంచి యట్లున్న భూసు।
రావళి ముప్పదియార్గురేల్లవారు। గావునవారెల్ల గాపున్నయట్టి। నతిశు
పురములు సతిసామవేది। నుత్తమమణిహేమయుతవిమానములు। గొని

పోయె గైలాసమునకు నీశాను । డనుపమలీల దొల్కాడ నక్షణము ॥
శివరహితముగ జేసినదక్షుదుర్వి। వివిధాశ్వమేధంబు విఫలతనొందె। శివ
సహితముగ జేసిన్ల సామవేది। సవిశేషయజ్ఞంబు సఫలతనొందె। భక్తిహీ
నులు సేయు బహువిధఘావళులు। యుక్తంబులే దోషయుతములుగాక। ద్వి
జులకు జెల్లును దేవయజ్ఞంబు। భజియింపసంగన బసవన్న భాతి। భూసురుల
కగును భూతయజ్ఞంబు। భాసురంబగు చెన్న బసవన్న భాతి। నమరమను
ష్య యజ్ఞము సిద్ధరాము। క్రమమున జెల్లును శాస్త్రజ్ఞావలికి। నజగణకా
యస్థమగు బ్రహ్మయజ్ఞ। మజవంశజుల కెలయగునట్లుగాక। వెలయదక్షుని
యజ్ఞఫలము దాతొంటె। తలపోయి మేషంబు తలనియమించె। నలరాజు
సగరుల యశ్వమేధంబు। ఫలమొక్కమునికోప లిలయాగ్ని కొగ్గె। పరికిం
పనహుషభూపతి శ్రేతుఫలము। ధరపెద్దసర్పమై చెరియింపజేసె। సంధి
ల్లధరజు జన్నంపుఫలము। బంధుక్షయమ్ము నాపదలుగావించె। నిలసా
మవేదులసీమ ఘోరాద్యాగ। ఫలము సదాశివు బ్రత్యక్షుజేసె। పారమొందిం
పడే భక్తిరెవాత్ర। కారణాత్మునకు శ్రీతిగతి యట్లుగాక। క్షోణిబేర్కొను
రాజసూయముల్ వేయు। నేణాధినాధు సేయుడికి పమంబె। సారగోమేధఫల
క్షులును భోగయ్య। గారిసెంతకు నెన్నగా సదృక్షంబె। అరుదగు పౌండరీ
కాధ్వరకోట్లు। పరగంగనిరవత్తు భక్తికిసరియె। ఆసురంబుగ నరయాగా
బ్జాదంబు। లాసిరియాలు కృత్యమునకు నెనయె। బహుసువర్ణక్రతుపద
పద్మములు। మహిలోన బసవయ్య మహిమకు నీడె। ప్రవితతసద్భక్తిఫల
మహత్వంబు। భువినగమ్యంబొక్క పుష్పమాత్రమున ఖ్యాతంబుగ శత
క్రతుఫలమెల్ల। శ్వేతునికెనయన్న జెప్పిడిదేమి। కావునసద్భక్తగణము
లమహిమ। దేవుడేయరుగు తద్దేవుని రాక। వ్యక్తంబుగానితరాకృతినున్న।
భక్తుండెయెరుగు తద్భావమెట్లనిన। బహురూపమాడుచు పాటి[illegible]। స
హంజంబుజూపకె జాడవచ్చినను। అరయునెరుంగ మధ్యంబుననున్న। త
రుణియెరుంగదె తనమగడౌట। హరుడుభక్తుల మనంబరయంగ దలచి।
యరుగుదెంచును వికృతాంగముల్ దాల్చి। వచ్చుభావము భక్తవర్గంబు
లెరిగి। ముచ్చుగాభువిగొని యాడుచుండుదురు। హరుడులీలార్థమై యథ
మవేషంబు। ధరియించిమీదట తద్రూపమగుట। అతిదియె యనవలదభ

వులాంఛనము। ధరియించుననఁగఁ బ్రత్యక్షరుద్రుండు। తప్ప దెట్లనన వి
ద్రావిళభూమిఁ జెప్పనొప్పుతిరునాళ్లప్రొద్దుటనగ। ప్రాకటంబుగనొక్క
బ్రాహ్మణునింట। జేకూరికసనిగార్చి చవితంబుగను। లింగార్చనంబు వర్లీల
జేయుచును। జంగమారాధన వలువు జనవంత। నాగికొనుమట పులియూరి
తిరునాళ్ల। కగణితప్రీతిమై నరిగెనువేక్క। బూదిభూషితుఁడ దాఁకొదన
నగ। నానాటికిల్లు దినంబులు చనగ। వారక వంద్రెంట వర్షంబులకును। ఘో
రుననాయయ్య పున్నంబునిండ। నావిప్రునొసు నత్తి యొప్పురంబునకు। బో
వంగబడుదు నుప్పొంగి యంతయును। గోలుప్రాఖ్యము చెట్టి కారణంబున
ను। సొలుచూడఁగఁ గంటి వోయెదననుచు। విప్రునిపై తాను వెట్టికిఁ బోవ।
క్షిప్రంబపనిబూని సుత్రవవాడమున। ఘనతరంబుగనొక్క కనవుడాపె
త్తి। కానిపోవ్వ చెడగుండు గూర్చినభంగి। వారక వర్షంబు వరదగాఁగురియు
భోరునబోవుమ పోక చిక్కనమును। నూరెట్టకేలకు చేరుదుతోఁడి। వారె
ల్లనటమున్న భోరునబోవ। గ్రక్కున చీకటిగవయంగ రాత్రి। యొక్కరుం
డును కోట మొత్తునన్నారగి। మొలబంటివరదలో నిలుచుండి కనవు। తలక
ద్దుముకొని తడియు చుండియును। యొప్పుడెప్పుడు శ్రీపతి తిరునాళ్ల।
యొప్పుచూడఁగగందునోయనుతలఁచె। కానియొండెఱుగఁడు కదలఁడు మొద
ల। దానందలీలమై నట్లు లెంగినను। తిరునాళ్ల జూచు సంబరమున నుండ। హ
రుడు శ్రీపతినాదుడరిగి స్వప్నమున। ననుగై నయట్టి మహాభక్తతతికి। నవి
రూగమునకు డా నిట్టులననియె। నీపురితూర్పున నీకానుడెనను। గోపుర
ప్రాకార కోణంబునందు। కనవుడా ప్రత్తమాంగమున నుండియును। పసి
గొనిపైమల్లక గనవుకిందటము। వరదవారగమీద వానయుఁగురియు। బర
తెంచుకనవు తెప్పలు బడనూంక। నాఁగిటీదనరములు బిగికదుప్రాద। గ
గురుపొద్దుభుమేను గడగడవణఁక। వలువంటవార రెప్పలువాంక జింహ్వ
దల మొక్క నధరంబు వెలవెలఁబార। వ్రేళ్లసందులును నూరల్లు గానంగ।
గాళ్లువావగనర కాళ్లను ప్రవయ్య। వానదడియుచున్న వాడటమున్న। యే
మ్మనునాయయ్య నడుగుడాఁబోయి। యాలనవద్దన యిట్లున్నవాడ। భాతి
గాగైజేసి భద్రగజంబు। గనిపోయియాతని గొని తెండు వేగ। నసవుడు నం
దరు నవుడు మేల్కాంచి। క్రంతక్రంతలనిల్పి కలలు చెప్పంగ। నంతవాన చె

లుప వణులభక్తులును। సకలవిరోగంబు చక్కఁజేయి। ప్రకటతరంబు
గా ఛత్రగణంబు। నెక్కొంచిమాయయ్య నెలమిడోజ్ఞేర। గ్రక్కునగుడిజొ
చ్చె గానంగరాక, నలిగొన్న శ్రీపతి నాథునియందు। కలసెనంత్యజుడన గానె
ట్లువచ్చు॥ నిక్కమట్లుతుగాక మక్కంటిగణము। కక్కయ్యమహిమ ప్ర
ఖ్యాతమెట్లనిన। తుత్తియేక వివరుజాత్రమనిచాలు। నితరంబు గాగని యి
తరదైవములు। ప్రస్తుతించుపురాణ భట్లనుభువి। ప్రశస్తంబుగానపుడ చం
పివైచినను। అవిప్రవరు దేహశాతుగాంబునను పూర్వులపోక యి దూవరి
యుండ। నటుగానదోవారులను నెట్లువచ్చు। పటుతరంబుగభక్తి పరులకొం
డియును॥ మాదరదూడయ్య మహనియ్యమహిమ। యీ దేశమంతయు
నెరిగిగీరిం ఒప। గాదెవారాయయ్య పాదోశచయని। పాడితంబగు రొంపి బ
ర తెంచిపోకల। పోరలనెణ్ణూర్వర భూసురోత్తముల। కరయుకుష్ఠవ్యా
ధులడగ వెండియును॥ భువిజెప్పనొప్పు గుడ్డవనాగనొక్క। యువిదసద్భ
క్తినియుక్తిమెట్లనిన। నరయనావిరిడిగ నట్లొక్కనాడు। వరదనామునకే
గె పురివిప్రులెల్ల। ఖంగింపుచునుగూడ బరతెంచియులిపి। చంగత యుచ
టికి జను దెంచెటిట్లు। గాత్రలుచు ధరణి నిక్కపుబత్తురాలు। బోలెరు దాత్రి
కుముల్ బూదియుదాల్చి। చనిపోయి డెదువరద నమశ్శివాయ। మనుచు
నెరుంగరె హరుమాత్వంబు। చండాలురాలికి శ్రద్ధలేలనుచు। గుండుమబడి
యయుగొనితమయూరు। వెడలంగగొట్టుడు వెలదిసత్త్వను। బడయక
సొత్తు నెపల్లెయింకనుచు। ముచమునసౌరాష్ట్రమున కెంగ నెంగ। పరయుష్ణ
ముమూసి కదలరాకున్న। ధారుణిబడిపడి తాబోర్లిపొరలి। వారకచనమే
ను ప్రక్కలైవిరియ। సచ్చరితకుమెచ్చి సౌరాష్ట్రనాథు। డచ్చటికెదురు
గా నపుడయే తెంచి। నెలతకు మేనిచ్చి వెలనెసోమేశు। డలరనావిరి దిశ
నట్లు విప్రులకు। మేనులుజెడియె నామెలత శాపమున। గాన గుడ్డవనొంద్ర
నానెట్లువచ్చు॥ మరియును శివనాగమయ్యనానొక్క। కరకంఠ భక్తుడ
క్కజము దన్మహిమ। దండనాయకుడును నానునుగూడిక యుండంగ భూ
సురు లొండొండబల్క। బండరుబసవన దండనాయకుడు। ఖండమై తనభ
నాగయ్యహస్తమున। పరమామృతము వెల్లిబెరపడజల్లి। శరణులుబొగ
డ బిజ్జలు సభాస్థలిని। కర్మదుష్టులు జాటగా కులభ్రాంతి। ధర్మంబయ్యెతో

చు తత్త్వోక్తనియతి। అటుగాన నాగయ్య యమృతశరీరు। కుటిలచండాలకు
లు దనఁబనునె॥ విపరీతచరితుండు వేయాలమరియు। శ్వపచయ్యనాగనా
సామవేదములకు। నారాధ్యులటయింక వారిమహత్త్వ। మూరంగ వినఁజెప్ప
నలవియె కాదు।సన్నుతిమాదర చెన్నయ్యమహిమ।మున్నెఱుంగ రెవ్వనియు
న్నంగనేల। కావున శివభక్తగణములంతయును। భావింప నీశ్వర ప్రతిబిం
బతనులు। కులజులు కులజులె కులహీనులైన। కులజులు సద్భక్తి కలిమిఁ జె
ట్లనిన। పసిడియు పసిడియె పంచలోహములు। పసిఁడియె మఱి రసస్పర్శఁగా
వేసి। శారదమేఘముల్ సంధిల్లునపుడు। నారంగ ధూమాదులవి గప్పిన
పుడు। తాసిర్మలమె కాక తన్నభంబునకు। న్యూనాతిరిక్తంబు లేనాటఁగల
వు। తాఁ బిడున బాము రజితంబు శుక్తి। చూడంగ గోరదును చోరుండు దె
లియకున్న నెవ్వరికైన భిన్నభావములు। సన్నుతిఁ దెలసిన సహజరూపము
లు। కర్మదృష్టి నిజూడ గాకులభ్రాంతి। ధర్మంబయుని తోచు తత్త్వోక్తి శైవ।
ధర్మదృష్టి నిజూడ తత్కులభ్రాంతి। ధర్మేతరంబ సద్ధర్మమై తోచు। ప్రథితమి
ట్టులశివభక్తులమహిమ। కథలును నీతులు కారణంబులును। జెప్పి మాటల
మిమ్ము జప్పరించుటలు। చొప్పగు నె ప్రతిజ్ఞ పెద మీకు॥ సకలంబు ముప్ప
ది యారుతత్త్వముల। శిఖరంబుగాయున్న శివలింగమూర్తి। హరివిరిం
చాద్యుల కరయనాద్యంత। విరహితమైయున్న యురులింగమూర్తి। సన
కాదియోగీంద్ర సన్మనోగతుల। కనుపమంబైనట్టి హరలింగమూర్తి। అల
ఘుపురాణ సిద్ధాంతశాస్త్రములు। నెలవెఱుంగనియట్టి నిజలింగమూర్తి।
శేష వాసుకిబహుజింహ్వాగ్రవినుత। భాషలఁ గడచిన పటులింగమూర్తి।గా
నంగనలవియె మానవులార। యైన జూడుండు మీరటదొల్గుడనుచు। నవి
మున్నారగించుచును। శివమూర్తి గూచున్న సింహాసనంబు।
దొల్గఁగబుచ్చుడు ధళధళప్రజ్వలించు। నలరెనక్షణమ స్వయంభులింగంబు।
తలపనాయమృతహృద్గతమూలమంత్ర। మిలమూర్తివంతమయ్యెనో కాక
యనగ। వనితశివైక్య భావధ్యానసుఖము। చెనశిఖనీభవించెను కాకయ
నఁగ। నావారు పరమశివాచారవల్లి। చేవదానంకురించెను కాకయనగ।పా
నరభామిసినేయు పున్నెంపుపంక। దనలారి కరుడు కట్టెనో కాకయనగ। జ
లజాయతాక్షి విశ్వాసంబు నివ్వాళ టిలఁగండరింపబడెనో కాకయనగ। నల

రారు సతిదీపికామ రుద్రిమము । ఫలము దామహిఁదె జరిలెగాక యనఁగ।
లిలనహృద్యాన లాలనపరంజ్యోతి। నెలకొని భువిప్రజ్వరిలె గాక యనఁగ।
పనిగొన నాతిస్థాభాగ్యాతిశయత। మెనయుచు గరిగొనిమెనొకాకయ
నఁగ। మునుమూర్తి హీనమయ్యును రాహువవని । యినశశిగ్రహణంబు
లేరుదోఁచునట్లు। గణుతిలపరూపు లేకయు మారుతంబు। తృణరేణుసంగతి
దీపించునట్లు। హరుడునిరాకారడయ్యుసద్భక్త। కరమనోగ్రహణంబు గా
వంగబడియె॥ సంగనజనవయ్య సద్భక్తిమహిమ। వంగకాయలు బాగ్రి
లింగంబులయ్యె। తెల్లంబుబల్లేశు మల్లయ్యరతికి। సల్లీల వెలయ కుంచము
లింగమయ్యె। పాటిపీరుడు కాటకోటయ్యగారి। మెటపెంట్రకయుదాని
లలింగమయ్యె। యిమ్ముల బాఫ్వారి బ్రహ్మదేవయ్య। నమ్మిడిల్బ్బదునుజొ
న్నలు లింగమయ్యె। సరసనద్భక్తిమై చండేశ్వరునకు। సురతెల్లజూడని సు
కలింగమయ్యె। ఆనయనారికి నఖలంబునెరుగ। మానుగానాబోతు మహి
లింగమయ్యె। భాసిల్లు దేవర దాసయ్యబాన। కానక్తిఘట సర్వమదిలింగ
మయ్యె। అమితసన్మతికి సిద్ధమరాయనికిని। రమణమై తనశరీరము లింగ
మయ్యె। ననగవిందుము దొల్లి యాద్యోక్తులందు। కను[illegible]న బడియె ని
క్కంబుగానిపుడు। అంగజ్ఞ సూరసానమ్మగారికిని । జంగమంబు స్వయంభు
లింగమైతోఁచె। ననుచు సద్భక్తగణావలియుబ్బ । యనురాగమంద సూ
రాంబయునంత॥ అందమైతనరారునాలింగమూర్తి । నందందతనకన్నులా
రజూచుచును। నలిరెంగిపీడువ్రా నాయింటిలోన । చెలగుచు నారగించిన
జంగమంబు। పీడువోభవుడన విశ్వధరిత్రి। పోడిగాబుట్టించుబుద్ధిమంతుం
డు। పీడువోమృడుడన విశ్వధరిత్రి। నేడునురక్షించు నిజదయాపరుడు । పీ
డువోహరుడ నవిశ్వధరిత్రి। వేడికంటనుజూచు విషమపత్రితాపి। పీడువో
వేనలెవ్విధముల బొగడ। మూడుమూర్తులకును మొదలైనమూర్తి । పీ
డువోవిష్ణుని విధిగాడుబరచి। నాడురు లింగమైనలినున్న వాడు । పీడువో
రుద్రుండు విశ్వాధికుండు। గాడన్న వ్యాసుని కతముగొన్నతడు । పీడువో
పోక్షలేక వీనువీధిదిరుగు। మూడుపురంబులు మున్నేర్చినతడు । పీడువో
హరిపుత్ర విషమ సేతాగ్ని। జూడభస్మముగొంగ జురుపుచ్చి నతడు। పీడు
వోజగములు వినుతింపుచుండ। నాదరూపము నగమైయున్నయతడు। పీ

డువో కలడన్న వీరశైవులకు। వెండినవరములు వెదచల్లునతడు । వీడువో
జగములు వెరచుచునుండ। మూడుకన్నులు దాల్చి మురియుచున్నతడు। వీ
డువో దక్షుని విశిరస్కుఁ జేసి। వెండిమిదాల్చిన వీరభద్రుండు । వీడువో య
ద్వైత విధులనుష్ఠించి। లేడన్న మునుల దూలించిన యతడు। వీడువో నిజ
తత్త్వవేత్తలజట్టి । శాడైభవాంబుధి గడిపెట్టువాఁడు। వీడువ్రోయలచతు
ర్విధమోక్షములకు। రెండునామహిమ మీరినయట్టి యతడు । వీడువ్వో
మిమ్మెల్ల వెరు్రిలజేసి। నేడంత్యజుండని నెగడినయతడు। నగుచు హాషాఁ
ఘురిలపాంగమార్గముల। జనగజేతులుజూచి చాచిమూఘుచున్న । యనుకీ
ర్తి సేయు సూరాంబికనంత। గనుగొనిద్విజులు రాజును సర్వజనులు। మది
నద్భుతము సంభ్రమమ్మును మొరసి। ముదముతో నొందొంద ముప్పిరి గొ
నగ। నంతంత సాష్టాంగులై సూరసాని। కెంతయుభక్తితో నిలజాగిమ్రొ
క్కి। హరునిగానంగ మాకిలవిమెతల్లి। హరుడవునీవ సద్గురుడవునీవ।దా
తవునీవ విధాతవునీవ। మాతవునీవ వేమాటలేమిటికి। యిట్టునెట్టణభక్తి
యిట్టివిశ్వాస। మిట్టిసాహసవృత్తి యెందునుగలదె। వింటిమెయటమున్న
వేదశాస్త్రముల। కందుమె మూడులోకంబుల దొల్లినల్లవో మాయమ్మ న
ల్లవో తల్లి। నల్లవో పార్వతి నల్లవో గౌరి। యగణితంబగు నీమహాతిశయం
బు। బాగడంగగోచరంబగు నమ్మమాకు। నెరినొక్కమాటికి కరకంతుడైన।
నెరయనీమహిమ లెంతెరుగ లెండనిన। యేమని చెప్పుదు మేమనియందు।
మేమనివర్ణింతు మేముమర్త్యులము। మందబుద్ధులము సన్మార్గదూరు
లము। ఛాందసులము వెదజడులము కర్మ।.చండాలురము సదాచార దూ
రులము। దండధరాయన దండపాత్రులము। తప్పులుమాయందు దలపం
కవలవ। దప్పుడేమధమ చర్మావృతరుద్రి। నంత్యజుడంత్యజు డట్టిమాయ
య్యా। యంత్యజుడెయయ్య నంత్యజుడన్న । ద్విజులమువార మంత్యజుల
ముగాక। ద్విజులమెయని జాగివెండియుమ్రొక్కి। సకలమానవులుమస్త
కతటవ్యస్త । ముకుళితహస్తులై మొగిజయవెట్ట। భూతలేశ్వరుడును చేతు
లుమొగిచి। యాతతభక్తి సాష్టాంగుడై మ్రొక్కి। పరమానురాగ సంభ
రితాత్ములగుచు। హితభక్తులే తెంచియాసూరమాంబ। పాదాబ్జములమీ
ద బడియుండువారు। పాదరేణువులందుబడిపొర్లువారు। పాయకచుట్టును

ప్రణుతించువారు। నాయమ్మనెత్తుక యాడెదువారు। నాయమ్మ నాయక్క నాముత్తాయనుచు। నాయత్ప్రీతి ముద్దాడెదువారు। మొలలను దలలను మోకులువారె। నలుజుట్టుకుని ప్రీతి నటియించువారు। చెలగుచు వాచూరి సెంబలికోల। నలిదుస్సికొని కెకి నలుగొట్టువారు। వారకకత్తియు నారెయుబట్టి। యారంగగిరిగిటు లాడెదువారు। ఆలరియా పాదరక్షలు దాల్చితార। తలలపైనిదుకొని యిలనాడువారు। పోటిహర్ష మునసంబువులో క్కడొండ। తాటించియాడుచు ధరియించువారు। నా చెప్పులోడయుచు నందంద నెగర। వైచుచుపట్టుచు వడియాడువారు। చుట్టును చప్పటల్ గొట్టి బిట్టుబ్బి। నెట్టణగుళిసి గునిసియాడెదువారు। ముదిత సద్భక్తి సమున్నతమహిమ। పదపద్యములుగూర్చి పాడెదువారు। ప్రకటించి దండనాయకులగీతములు। సుకరోక్తి పాడుచు సోలేరువారు। మరియు బురాతన మహితగీతములు। తదితదిబాడుచు తమకించువారు। పంచమహావాద్య పటలంబులీయ। సంచితప్రీతిమై నాడెదువారు। కోయనియార్చుచు గునిసెడివారు। ఖేదుంచుచ్ఛాంగు భలాయనువారు। ప్రీతి వెలర్ప విభూతి వసంత। మాతతభక్తిమై యాడెడివారు। తవిలి యప్పాటభక్తవాశ్రిత ముబ్బ। శివమహోత్సవములు చెలగి సేయుచును। పరగ నయ్యూరి యాబాలవృద్ధాదు। లరుదొంద పుణ్యాపణ్యాంగనల్ మరియు। చనుదెంచి పాదాంబుజంబుల కెరగి। యనుకీర్తి సేయంగ నాసూరసాని। యప్పురంబున వొంటి యట్లసద్భక్తి। నెప్పారవర్తించుచుండె వెండియును॥ జంగమసహిత సంసారవిరహిత। భంగురగుణజైత్ర ప్రమథాశ్రునేత్ర। సద్భక్తితిలక సంజనితముత్పులక। సద్భావనోపేత సత్యసంధాత। గద్గదకంఠ హృద్గతశితికంఠ। తద్గతభక్త సందర్శనాసక్త। పరిచితవిఖ్యాత భక్తినిర్ణీత। అల్లివర్గగిరిశంబయుగు <u>సూరమాంబ</u>॥ భక్తచైతన్య ప్రణుతపర్జన్య। యుక్తాదిమాన్యపాదోదకధన్య। నపనీతిమన్యుని యంత్రితదైన్య। నపహృతభవజన్య నఖలైంమాన్య। ధూతమాలిన్య నిర్జాత్యకాస్త్యన్య। వీతమన్మథసైన్య విగతకాఠిన్య। నమితవదాన్య ననన్యసామాన్య। శమిత జోఘన్య సాక్షాదుపమన్య। ఖండిత భవభోజదండితవిషయు। మండిత స

ద్గురు పండితారాధ్యు। ననదృశభక్తి రసామృతవార్ధి। దెసలవసుంధరదివి
నిట్టవోడువ। అంతర్నిహితసాంబ యఘగిరిశంబ। శాంతగుణకదంబకాం
తసూరాంబ। పేరెన్నబడినశ్రీబెలిదేవివేమ। నారాధ్యులాదిగా నఖిలజంగ
మము। దవిలిపండితభుజుదర్శించువేడ్క। నివురంగసద్భక్తనివహంబుతో
డ। నరుగుదెంచుచునుండ నంతనిక్కడను॥ పరమమాహేశ్వర పట్టభ
ద్రుండు। శివభక్తిసిద్ధుండు చిదభివృద్ధుండు। భవదయారుద్ధుండు ప్రణవశు
ద్ధుండు। దమితనిషిద్ధుండు శమితక్రుద్ధుండు। సమయసంసిద్ధుండు సత్ప్రబు
ద్ధుండు। గతవిరుద్ధుండు లోకప్రసిద్ధుండు। హతజైనబౌద్ధుండు రుతసమృ
ద్ధుండు। పోద్ధతశ్రద్ధాని బద్ధకారణవి। శుద్ధసంతతసమిద్ధహృదబ్జ। మ
ధ్యవికస్వర మహితశివైక। సాధ్యుండుపండితారాధ్యుండు శివపాదధ్యా
న సుఖనిరంతరుడొక్కనాడు। మధ్యాహ్నవేళసమ్మదమువర్ధిల్ల। నధ్యా
త్మవిద్వేతరాధ్యాగమోక్త। విద్యుక్తతంత్రసాన్నిధ్యసత్క్రియలు। సాం
గమైతనర లింగార్చనోద్యుక్త। సంగతమతి ప్రహర్షముదళుకొత్త। నతి
విహితము గృతమతులకుభూతి। శ్రుతివిహితంబగు రుద్రాక్షచయము।
సంతతకృతకర్మ సఫలభావమున। నెంతయుబ్రీతి వహింపంగవలయు। గా
వున వేదవేదావసానోక్తి। శైవశాస్త్రాగమ సంహితలందు। యిమ్మలదా
ననేంఖ్యేయగుణాధి। కమ్మనమీది యర్థమ్మునవంద। నెనరంగవారుణము
త్స్రజ్యయనియు। ననువక్తివాజ్ఞేయు మాచరేత్తనియు। భసితమహాత్వ
మింపెసగంగమరియు। ప్రసరించుటనుజేసి పలుతీర్థములును। మునుగు జ
లస్నానములు వేనవేలు। మొనయుభూతిస్నానమున కెనగావు। పూని
భూతిస్నానహీనుండుసేయు। స్నానంబులవిగజస్నానంబులగుట। కప్ప
లుమీలు జలగలు నీటిలోన। నెప్పుడునుండియు నిలశుచిగావు। కత్తిగో
సినమేను జొత్తిల్లగడుగ। నత్తిరిశుద్ధి గాదనువాక్యమునికి। వేయువిధంబు
లవెలిగడ్డబదరీకాయలోపలిచేదు బాయనియట్లు। తలపవెండియు బు
రాతనమతంబునను। తెలియనుత్తమము భూతిస్నానమనియు। రుద్రా
వీరావతారుండు పరిత్యక్తు। రుద్రుండు మల్లికార్జునశివయోగి। అలవి
భూతిస్నానమంగీకరించి। కలయద్రిపుండ్రరేఖలుధరియించి। శిరమున
నజేతుల శిఖనుకర్ణములు। నురమున గళమునసుపలీతభావి। శివపురా

ణాములందు జెప్పినయట్టి। లవిరళలప్రతి రుద్రాక్షముల్ దాల్చి । అద్యాస
ద్భక్తసంపాద్యగీతములు। గద్యపద్యమ్ములువాకొంచు బోధముసు । పదు
వృచువేదికా స్థలమువీక్షించి। మొదలు జంతువులను మెల్లనపోకి। ఖ్యాత
సూక్తులసర్వ కావ్యేషువస్త్ర। పూతోదకంబని పొలుచుగాఘనము। వా
లసినవస్త్ర పూతోదకంబులను। నలి రేగిసమ్మార్జనంబుగావించి । కళుక
ఘుపత్రముగ్ కమలముల్బంధ। ములుమాలికలంబులు ముఖ్యమ్ముగాలగ। ని
గ్గోరుపంచవన్నియలతో గూర్చి। ముగ్గులు పెట్టినముదితసంప్రీతి। గ్రక్క
న సకలోపకరణంబులోలి। జక్కల్పిదీపంబు తెక్కుడునిల్పి। ముసలారగా
సిండి యారతుల్ వెండి। పసిడియారతులకు ఫలమెక్కుడనియు, భ్రాజిల్ల
పిండియారతులు గావించి। రాజతముల పళ్లెరంబులనిల్పి। క్రమమున హ
స్తోదకము సీతలోద। కముదగు నుష్ణోదకమును శోధించి। ఫలములక్షతలు
పుష్పములు పత్రములు। నిలధూపదీపపాత్రములు గుగ్గులంబు। కలపంబు
కస్తూరి వెలయపన్నీరు। కనికుంకుమయు చందనమును గంధంబు । కర్పూ
రసహితంబుగా విడియంబు। నర్పింపబడని పదార్థంబు లేదమ। దిక్కునని
డియట త్రివిధోదకములు। కొక్కొక పడిగంబు లొడగూర్చిమున్న । మ
స్తకంబున గృపామతితోడ గురుడు। హస్తంబిడుటనాత్మ కదిశుద్ధిగాగ ।
తనుశుద్ధిజేసినా దనకు దావశమె। తనుశుద్ధిజేసుకో జావనేర్చెవను। మును
గురు డెలనిమ్ములనట్లుగాక। శివుడున్నయవచ్చోట నదిముక్తభూమి । యవు
టపూజాస్థాన మదిశుద్ధిగాక। మున్ను శుద్ధినస్థానమున గూరుచుండి । కొ
న్ననచ్చట శుద్ధి యేటికిజేయు। దేవదేవుని సన్నిధిని భూతబడయ । భావిం
పతత్పదార్థావలిగాక। యిద్ధపదార్థాళి కెట్లుసిద్ధించు। శుద్ధిపంచేంద్రియ
ముంబకుచేత। శుద్ధానిషిద్ధప్రసిద్ధప్రబుద్ధ। సిద్ధవేదాంత సంసిద్ధ లింగంబు।
శుద్ధిజేసెదనను సుగ్గుండు జడుడు। బుద్ధిహీనుడు భవబద్ధుండుగాడె ? అఖి
లిశాఘోర పంచాక్షరిపాశు। పతపురోగమంత్రైవ మాతంత్రవితతి। యా
నీలకంఠ నామాక్షరాత్మకము। గానమంత్రముశుద్ధికరమ్ముగాదెని। యెమం
త్రమునసగు నీమంత్రశుద్ధి। యీమంత్రశుద్ధి దాసదియట్టులయ్యె। భావిం
పనటుగాన పంచశుద్ధులును। గావించుమాడ్కియె గాదుతప్పనుచు । బా
నములింగోదక ప్రోక్షణ్యప్రశు। ణనిరీతుణీస్పర్శనంబులవలవ। నాఖినిర్మల

పదార్థావలిశుద్ధి। గావించి లింగసంస్కారంబు జేసి। స్వార్థాల యోగాం
గ భోగాంగపూజనము। లర్థిఁ గావించు నయ్యవసరవేళ నున్న భక్తావని
యుత్సవంబంది। సన్నుతిసేయుచు సంస్మృహత్వమున। మల్లికార్జునుఁడు
సస్మితినాచరించు। తల్లింగపూజా విధానంబు జూచి। అతిశయవిధి నిషే
ధాతితభక్తి। మతశివాచార సన్మార్గప్రయుక్తి। సకలేంద్రియకరణ సత్ప్రి
సాదాంగు। లకుసకవకరణ కలాపమేల। నాసక్తలింగ సింహాసనాత్ములకు।
నాసనభేదంబు లలజడులేల। వలవదంగన్యాసములు గరన్యాస। ముఖ
భక్తివిన్యాస కలితచిత్తులకు। వరుసనదిగధీశ వందితభక్తి। పసులకేమిటికి
దిగ్బంధనక్రియలు। దోషముల్ శోషించి ధూర్జటిభక్తి। పోషకులకు నేల
శోషణక్రియలు। మహితసద్గురు దయానిహితచిద్వహ్ని। దహనాంగుల
కు పునర్దహనంబులేల। అలఘుతరప్రసాదామృతప్లావ। నులకేల ప్లావనసం
బులు రిత్తదలప। ప్రత్యక్షసద్గురుప్రతిబింబమనయ। నిత్యస్వతంత్రసన్ని
హితలింగంబు। నప్పటికట్లావహింప। దప్పులుదామ సన్యస్తాత్ములగుచు।
గురుడానపాంచిన వరలింగమూర్తి। ధరవిసర్జించు విస్తరపాతకులకు। సం
తతప్రాణ నిరంతరలింగ। వంతులులిండ్రైమె లడినెట్టిలనిన। ధరణి వెల్వ
నావహనంబు జే। ధరవిసర్జించిన వరపుడో వేల్పో। గురుడావహించిన వర
లింగమూర్తి। ధరనిసర్జించిన హరుడో వెరొండో। అటుగాన నింద్యంబు
లావాహసములు। వటవిసర్జనములు నవియట్లుగాక। అంగ మభ్యంతరం
బగునుప్రధాన। మంగజాడికి బాహ్యమగుతత్ప్రధాన। మంగజారికి బా
హ్యమగుతత్ప్రధాన। మంగీకరింపక యభ్యంతరాగ। మంగీకరించుటయు
వసీతియనక। నూహింపనభ్యాస యోగమార్గములు। సోహముల్ గీహ
ముల్ దోహముల్ గాన। అక్కలింపులువాయు లెక్కనూర్చుటలు। ము
క్కబట్టుటలోలు దృక్కుజూచుటలు। నిరనిరనీల్గుట నెకొనవీపు। విరి
చికొనుటలుదా పెడమముద్రలును। బిడిముడిమానముల్ జీకిలించుటలు।
బుడిబుడిజపములు పూసలెన్నుటలు। కుడుచుచుగట్టుచు మృదుబట్టబయ
ల। మడియింపదలపోయు మానసార్చనలు। నావరణాది సింహాసనపూ
జ। గావించుటయు గూడిగానిట్లుకర్మ। యోగంబుమీరు వేదోక్త సద్భ
క్తి। యోగంబునకె కూర్చునుగ్రిడెట్లనిన। ప్రకటించె గాక చెరమనీశ్వ

రుండు। ప్రకటించె సకలీకరణ కళాత్ములను। మానకంజారుని మన్నించున ట్లు। మానులదపసుల మన్నించెశివుఁడు। కేశిరాజుశిరోనివాసుఁడైనట్టి। ఆస నవిధులకు హారుఁడుండెనెట్లు। తివిరియుత్పత్తిస్థితిన్యాసవిధులు। దవిలెభోగ నవెన్క దగిలినయట్లు। వలచెనోహిళునకు వరదుఁడాభంగి। వలచె ముద్ర లకు నావహానంబులకును। పూనిబల్లహు వాక్యమున నానునట్లు। నానె శోపణదహనములు। తటిచీరబరచి చల్లెడియర్ఘ్యములకు। నోడబడియనె భక్తి కొడబడినట్లు। మృదుచౌడనిచేత గుడిచినయట్లు। గుడిచెనేవిధుల బేగషిజేసిపెట్ట। అట్టునుగాక కారాకునబోదివి। పుట్టికలోబెట్టి నట్టిచోశి వుఁడు। యుండెనే భక్తుని యొద్దసత్యార్థి। నుండుగాకనుచు నప్పండితయ్య యును। యీక్షితిజనుపూర్వపక్షసిద్ధాంత। పక్షముల్ తత్కర్త భాగైక పూర్వ। పక్షేతరజ్ఞాన పక్షసిద్ధాంత। పక్ష వేదార్థోపపాదిత పరమశై వాత్మికాచార సంసిద్ధశుద్ధ। కేవలభక్తసద్భావోపేత। వీరమాహేశ్వరా చారమార్గాను। సారమైశివతత్త్వ సారసంస్కృతిని। కాదె కేవలభక్తి గతి ప్రతిష్ఠించి। యాదటదానును నట్లవర్తింపు। చున్నవాడని వెండియును ప్రశంసింప। మన్నసపేర్మిన మల్లికార్జునుడు। అష్టవిధార్చనవ్యతిరిక్తమై న। అష్టాంగభక్తిక్రియల సాంగముగను। ప్రతిషోడశోపచార క్రియాతీత। రతిరాజవదుపచారములు శోభిల్ల। సహజైకలింగ నిష్ఠాపరతంత్ర। పసి తసద్భక్తి సమగ్రతదనర। నభిరమ్యలీలలింగార్చనసేయ। నభిముఖుడై హృ దయాబ్జకర్ణికకు। రెప్పవకా తనప్రాణలింగంబు। సజ్జయుప్పరించుచు తచ్చి యోరులింగంబు। ధళధళయని ప్రజ్వరిలుచు నాత్మాను। కలితమైచ్వజ్ఞానో గమ్యమైవెలుగ। నాలింగమూర్తి నెయ్యంబులియ్యంబు। మూలంబుదా లంబు ముద్దునుదుద్దు। భాంతియుకాంతియురంగుబెడంగు। శాంతివిశ్రాం తి లక్షణము సద్గుణము। ఖ్యాతియునీతియు పదమును ముదము। ప్రీతియు రీతియు బెంపునుసొంపు। యేపునునోపును యెలమియుగలిమి। పొంపును దాపును రూపురేఖయును। మురవును వరవును మొగియును జిగియుంబు రులును నుకులు ప్రస్ఫూర్తితన్మూర్తి। చెనునునగును చేలువునునలువు। నున్నతిదన్నతి నొప్పునునొప్పు। లళియునులుళియును లాగునులాగు। పొ లుపును మెలపు ప్రభూతివిఖ్యాతి। భరితమైపండిత ప్రభుదృష్టియందు। క

రుగనఁబోసినగతి బెక్కుటిల్ల। పండితలోచనాబ్జంబుల యందు।గండగించిన
యట్టి గతిగృక్కదముగ। నచ్చుగానా పండితయ్యకందోయి। నచ్చొత్తి న
ట్లఁదా నచ్చెరువంద। మత్తిల్లిపండితమల్లుచకోరలను। చిత్తరించినమాడ్కి
జిలిబిలిబోవ। నాపండితయ్యయు నటమున్న తపదు। చూపులు శివునందు
చుట్టుముట్టాడ॥ అనిమిష కేసి రాజయ్యలింగంబు। ననిమిషుండై చూచు న
ట్లుచూచుచును। యవుకరు కేతయ్య భవుదనకన్ను। గవపేర్చిపులుగజూచు
క్రమమునజూచు। గజ్జేశుమసనయ్య గారుతన్మరచి। హృజ్జన్మ దపుజూచు
నేద్దేరజూచు। తవిలినాటినకృష్ణు తంతుత్రైయుఁవియ । శివదేవు ప్రభువు
జూచినభాతిజూచి। సంగగుణాతీతుడై లింగమూర్తి। భృంగీశ్వరుడు జూ
చుసంగతి జూచు। నంది కేశ్వరుడవినాభావలీల। కందర్పహరుజూచు క్ర
మమునజూచు। తగిలించుదాటించు దండడిగొల్పు। నిగుడించునిర్ఘించు నె
మ్రించునాంచు। సంధించుసారించు జననొప్పనపు। బంధించుబట్టించు పై
కొల్పుజల్పు। నొక్కొల్పు పెనగొల్పు నెలకొల్పునిల్పు। జక్కొల్పుజరికొ
ల్పు సమకొల్పు గల్పు। జిక్కించునాటించు జెండించు జేర్పు। సొక్కించుజొం
పించు సెక్కించుగూర్చు। పొరయించుబొలియించు బొందుగావించు। దొ
రయించుగీలించు మరిగించునించు। నంతకమున్న నిట్లంతకాంతకుని। రం
తరొకాంతమై యలరుతదృష్టి॥ చిరమూల మంత్రముల్ శిష్యకర్ణ
ములు। పరగజిక్కినమాడ్కి భవునందజిక్కె। ప్రిచివేదాంతముల్ భవు
పదాబ్జములు। మోచినభావనముక్కంటిమోచి। రతికల్పవృక్షంబు బ్రాఁ
కినలతల। రతిజుట్టుబ్రాఁకి లింగమునందమెలమి। పరగలక్ష్యముధనుర్ధ
రు డేయబడిన। శరముల ట్టీశ్వరు నిరుమెయిగాండి। వరసుతుల్ జనకునివడి
గొంగలించు। కరణినెక్కొనసీల గళుగౌంగలించు। కలితంబు మదకరి గ
ట్టినప్రాశ। ములయట్లలింగంబుముచ్చట్లుజుట్టి। మెలయమృగవ్యాధు డొ
డ్డినయురుల। వల్లలుభావమున నీశ్వరు నందదవిలి। ననిచినవరునితో నాతి
యనంగి। పెనగినట్లీశుతో ననగిపెనంగి। జగిగొనినొడ్డొంటశిల్పకుచేత। జీ
గురంటినట్ల పాశివునందనంటి। యలరగంధద్రవ్యములు వోదుపబడిన। వ
లుపచండమున భావజహరుబొదిలి। ధరణిపై పెన్నిధులుతువడిబారి। శర

ధిగూడినయట్లు శంకరుగూడి। నెలకొనిపాలలోపల నుదకములు। గలసిన
పద్ధతి గణనాథుగలసి। యుక్కుంప దప్తలోహంబున జలము। లిక్కినట్లీశు
పై నిరతి వెంచియును॥ దశావధానం దృక్పటిత్వం దృగ్విన్యాసం దృగ్వి
సల దృక్స్తత్వం అవధానం దృగ్వ్యాప్తం॥ తివుదీవులాడక దెలసతు జిన
క। తవులంటుగుండక తమకంబు చూడక। దరళత్వముతితేక తిరుగుడుపడక।
షారిబారిసెగరక జొందొంటనొనక। కెలనికినిగుతక కిగంటజనక। కలగ
కతొలగక చలనంబుతేక। బెదరకసదరక బిడిముడిగొనక। బెదరక వద
లక పిదపిదగాక। క్రొవ్వాడిసూతకకూరత లేక। మువ్వామొదపక తన్వ్యమాం
ద్యంబుగాక। సుడివడక గరకసొలయక జడ్డు పడక పెన్వడకడికవడి తారువో
క।అంకిలిపరపక యరక న్నుగొనక। లెక్కకవంగక పెడగురుపడక। మిరుమి
ట్లుజోవక మీరకసందు। పరపకకంటినీరురకంగనీక। మగ్నతసడలక మ్రా
గన్నుపడక। భగ్నంబుగాక రెప్పలుమూరుపడక। లీనమై తనప్రాణ లిం
గంబునందు। దానిరీక్షణ సుధాధామంబు దనర। మునుమజ్జ నాంబువుల్
ముంచినదృష్టి। సిసువారి తనువూత నిగుడిన దృష్టి। బూనరారి క్రొవ్వి
రుల్ బూన్చినదృష్టి। ఘనధూపధూపంబు గప్పినదృష్టి। పరగంగ నార
తుల్ బరగినదృష్టి। కరము నైవేద్యంబు గరపినదృష్టి। యొసగి తాంబూల
మై యింపొందుదృష్టి। ననుపుష్పంబులు లసలారుదృష్టి। గానీశ్వరా
ర్చన దానిలీక్షణవి। ధానంబుసందసంధానమైవరగి। చెన్నారనీక్రియ ము
న్నవసరము। నన్నుతలింగ దర్శనమాత్రయంద॥ యిదిదృగష్టవిధార్చన
ము రెండో అవధానం॥ ఇక్కడికి దృగవధానములు రెండున్నసరి॥ యివె
దృగ్వ్యాప్తులనబడును॥ యికత్వగ్వ్యాప్తవధానములు॥ మూడింటికిన్ని
మొదటియవధానం రెండు॥ అంతపండిత మల్లికార్జున ప్రభువు। స్వంతసం
బంద సంస్పర్శన నియతి। యొన్నంగ పెదదా పెన్నిధియంట గన్నట్లు ప్రా
ణలింగము నంటియుంటి। యలయించుశరణి మ దేభంబుముట్టి। పొలుపువ
నస్నల గోళుముట్టిముట్టి। శర్వాణిలీలాంబుజము బ్వాల్చునట్లు। గుర్వాగా
శితిశ దాంకునిబట్టిపట్టి। నాతికుచస్పర్శనము నేయునంబి। భాతి స్పర్శనము

మాపతిఁజేసి జేసి। పంబిపాశ్రీశ్వరు బాయకయిన్వి। ధంబున సంస్పర్శనం
బాచరింప। బావలులింగసంస్పర్శన సుఖకు। తూహాలంబంద సమాహి
తలీల। అక్కజంబటమున్న యంగవిక్రియలు। వెక్కొన్నరీతులు నేతులు
ట్టంగ। గద్గదకంఠాలికస్వరస్వరము। ముద్గతస్తవన సంయుక్తవాక్యుడగు
చు॥ హారలీల దేలుచు హారలీలదనర। హారలీలయనుగృతి హారలీలబొగడు।
మహిఁజెప్పబడు మహిమ్నస్తవంబునను। మహిమాకరుని మహామహిమ
వర్తించు। మలహారణంబగు మలహణంబునను। మలహణప్రియుని ద్రిమ
లహరుబొగడు। శ్రీమయంబైన యనామయంబునని। రామయుడగు కరు
ణామయుబొగడు। నాయతప్రీతి హలాయుధంబునసూ। లాయుధప్రియుత్రి
శూలాయుధంబొగడు। పాంచభౌతిక పంచపంచేంద్రియ ప్రపంచదూరుని
తించు పంచగద్యలను। శివతత్త్వసార సంచిత మహామహిమ। శివతత్త్వసా
రమన్ శివకృతిబొగడు। మహనియ్యమగురుద్ర మహిమయన్ కృతిని। మ
హనియ్యుడగు రుద్రమహిమగీర్తించు। నలరుసంసార మాయాస్తవంబున
ను। నలఘుసంసార మాయాదూరుబొగడు। శంకరగీత భాస్వత్పదావలి
ని। శంకరుచరిత భయంకరుబొగడు। ఆనందగీతంబులనుపదంబులని। దా
నందు భక్తగణానందుబొగడు। బండరు బసవన్న బ్రాణేశుబాడు। పా
క్తనసూతన భవ్యగీతప్రి। మాక్తులవెండియు భక్తాత్తుబాడు। పనిగొనని
బ్భంగిబాడుచు బొగడుచును నాల్కకసివోన్నుశివునిగీర్తింప॥ అటము
న్నవిషయ గణావలిఁగూడి। నిటలాక్షునందసాన్నిధ్యత పడయ। మత్తిల్లిశి
ఖలక్కపుత్తడిబొమ్మ। నత్తెరంగున నెడల్ హరునందబొంద। పుప్పుముడి
యనీరనున్నసందడగు। చొప్పన దేహంబు శూలియందడగ। వరుస మహా
బ్ధిలోవషోడ్ఫలములు। విరిసినట్లంగ మీశ్వరునందవిరియ। స్వీతాగ్ని చే
కవనితంబుగరుగు। భాతిసంగము గుణాతీతమైపరగె॥ యిక్కడికి త్వ
గ్వ్యాప్తులుమూడున్నసరి॥ యికమనోవ్యాపులు నాల్గింటికన్ని మొదటి
అవధానం॥ చన్మతదానంద సంజనితాశ్రుసమితి। తనహృదీశునకు మజ్జన
పాటగాగ। తనరుచిత్తాగ్రంబు తడిమొత్తగాంగ। ఘనసత్క్రియారతిగం
ధంబుగాంగ। బొనరుసుమత్పులకలు పుష్పముల్ గాంగ। వినుతత్త్వభూతి
యు మనుభూతిగాంగ। సతతనిజాత్మ వాసన ధూపముగను। నతికయు

జ్ఞానాంశు లారతుల్ గాంగ। భరితనివేదిత ప్రాణిపదంబు। హరునకర్పిం
చు పదార్థములు గాంగ। శమితేంద్రియాను రాగము విడియము గ। నమి
తవాంఛ్మణులు పుష్పాంజలుల్ గాంగ। భావింపమరియుమహాపపరంబుని
విధంబున జెల్లె నిలనట్లుగాంగ॥ జలకంబు సేయుచో స్వామిమీదటను। సల
రతజ్జల ధారలైయుండుమనను। నాసక్తి బూజించు నత్తరిశివున। కాసార
భ్రంబు దానైయుండుమనను। మలహరునకు గంధమలదునచ్చోట। నలరు
నాగంపు తానైయుండుమనను। ఇందువహాళికి ధూపమిమ్మనవ్వేళ। నందు
దావాసనమైయుండుమనను। యీశునకారతులెత్తెడునప్పు। డాశుభమం
గళంబైయుండుమనను। ఆరగింపగ బెట్టినట్టిచో శివున। కారుచి కరముదా
నైయుండుమనను। గానమ్మూర్త్యలకు ప్రధానంబు మనను। తానట్టి మనను
నీశానునియంద। లగ్నమై భక్తికళాయుక్తమైని। మగ్నలీనమై మానో
టజేసి। అతులబాహ్యాభ్యంతరార్చనంబులకు। సతతంబు బీజంబు సన్మతి
గాంగ। భంగిగాదర్శన స్పర్శనంబులను। లింగార్చనం బవలీలదోపంగ॥ గ
ణనాథునంద సంఖ్యాతులైనట్టి। గణములుగాంచి నిర్గత బాహ్యుడగుచు।
శ్రీకంఠునకును పారిషధులకరయు। నేకాలమునలేరు లేకుండుటయును। ఆ
గణంబులమారు గాంగబ్రాణేశు। డేగతిగా నిరూఢినిస్తుతియించె॥ సం
తటవెండియు నాపండితేంద్రు। డెంతయునాపోవరీశ ప్రాణేశ। శ్రుతివి
శ్వతశ్చ క్షురుతయంచునిన్ను। నతిజూడకన్నులు దశకోటికోట్లు రతివిశ్వ
తోముఖోరుతయంచునిన్ను। నుతియించుజింహ్వాలు శతకోటికోట్లు। భ్రా
జిల్లువిశ్వతో బాహునునిన్ను। బూజంపగా హస్తములు కోటికోట్లు। యి
లజనయందేవయొకోయనంగ। దలపమనోముఖంబు లనంతకోట్లు। గానొ
సంగవెనాకు కరకంఠశివప। దానందగురు లింగయట్లుగాదెని। కనుగవ
రొయొడలెల్లగా జేయువయ్య। యనఘయంచును కన్నులారవీక్షించ। కరము
లుయొడలెల్లగా జేయువయ్య। హరుడయంచును చేతులారబూజించె। జి
య్యనాయొడలెల్ల జిహ్వాలు జేయు। మయ్యయ్యయనుచు ధ్యాయారకీర్తిం
ప। చెవులకాయొడలెల్ల జేయగదయ్య। శివుడయంచును జెవులార నుతు
లు। రొయొడలెల్ల మనసుగా నెగిజేయువయ్య। మృడుడయంచుదలంప వడి
మనంబార। పనుగొనసీభంగి ప్రార్థనసేయు। చును జూచుచును ముట్టుచు

ను దలంచుచును। తన్మహిమంబెన్న జానిట్టుభక్తి। చిన్మయానంద వశీ
కృతబుద్ధి। యలిలపవిత్ర గణానంద వార్ధి। దేలుచు మునుగుచు దృఢతరభ
క్తి। శివునిలోఁ జిత్తంబు జేర్చి వెండియును। శివుకంఠమున నున్నయంబు దవులక
యుండి। స్ఫురియింప శివుజూచి జూచి కేళ్లుచును। పాదతీర్థామృతపూ
ని యానికొనుచును। శివుస్పర్శనము చేసి చేసి కౌఁగిలించును। యవిరళోత్స
వమంది యుండి సోలుచును। శివుగుణంబులు దక్కి తక్కి పాడుచును। స
నురాగమున సన్నియన్ని సేయుచును। గణనాథులను గాంచి కాంచి ప్రమో
క్కుచును। ప్రణుతింపలారగ బాడి గాదిసొక్కుచును। లీలాంబునిధి తేలి
తేలియాడుచును। శూలిలో ననజొచ్చి చొచ్చి కాడుచును। సాంగంబుగా
బహిరంగంబునంత। రంగంబు తన ప్రాణలింగంబు గాఁగ। యున్న పండితు
విషయోద్వృత్తిఁ జూచి। పన్నగాంకునిభక్తిపరులు వెండియును। అనిమిషా
ధీశసహస్రాంబకములు। ఘనమల్లికార్జునకను గవ కెనయె। అరయ శివవే
యు హస్తములఁ బండి। తారాధ్యహస్తతోయజముల కెనయె। వివరిం
ప శేషు విద్వేలనాలుకలు। శివకవిమల్లయ్య జింహ్వాక్షు నెనయె। అన నెలచ
తురాననుని కర్ణవితతి। వినుతింపబంధితు వీనులనమమె। సనకాదియోగు
ల సన్మనోగతులు। ఘనుడు పండితు మనోగతికిని బురుడె। పండితారా
ధ్యుల పంచేంద్రియములు। చండవిషాంకుని స్థానములుగావె। పండితా
రాధ్యుల పంచేంద్రియములు। దండధరారి పాత్రంబులుగావె। పండితా
రాధ్యులపంచేంద్రియములు। చండేశువరదు భాజనములుగావె। పండితా
రాధ్యుల పంచేంద్రియములు। ఖండేందుశేఖరు కరములుగావె।* పండి
తారాధ్యుల పంచేంద్రియములు। నండజాశల్పు పవిత్ర్యంగములుగావె। పం
డితారాధ్యుల పంచేంద్రియములు। వాండే మిశివుభుజాదండములుగావె। పం
డితారాధ్యుల పంచేంద్రియములు। పెండియ నీశ్వరు విషయములుగావె॥
వేయేలిక విమల్లు విషయేంద్రియములు। మాయనిలోఁ జేవ జెయనితపము।
రొంగుగని రొరుల తిన్న దవనిమరవు। అరగని మొలుకవ తరగని సనరుశిల
సిపాయనికూర్మి కలలేనిసిద్ధి। గెలుపని తుర్యంబు క్రియా సిద్ధనడుపు। తెవ్వ
ని తెంపు చేతివ్రాతనివి। నవ్వనికూర్మి యూననిపంటపోడి। బెంపని వెం
టయాలింపనివిసికి తెంపని తెంపు నా మంపనివలపు। సతతైనసంతానమిత

రానితమకు। మెడవోని నెయ్యంబు కడివోనితలపు। యేటికిఁగలుగునె యీ
పండితయ్య। గారికిఁగాకంచు వారక బొగడ। అంతని తాంతనిరంతరభక్తి।
మంతుండు పండిత మల్లికార్జునుడు। శుద్ధలింగార్చనా ప్రోక్తక్రియాస। ము
ద్ధతి రతిసాంగపద్ధతిఁ దనర। నియతిమున్ దర్శన నీరాజనంబు। నియతిము
న్నవసర నీరాజనంబు। నియతిమైమజ్జన నీరాజనంబు। నియతితో మంగళ
నీరాజనంబు। నియతిచే శృంగార నీరాజనంబు। నియతిసమరిమహా నీరా
జనంబు। నియతిగా సానంద నీరాజనంబు। నియతినసంఖ్యాత నీరాజనం
బు। నియతిగా నీయష్టనీరాజనములు। క్రియగొనధూపసమయములఁ దీర్చి।
యయ్యయి వేళల నర్ఘ్యపాద్యాదు। లయ్యయి వేళల నభ్యర్చనములు।
నెటుగాల వేళల నింపునుసొంపు। ఘుటియిల్లు శీతోష్ణ గంధోదకములు। కదు
నొప్పునక్షత్ర గంధపుష్పాదు। లోడఁబడ రాజవదుపచారతతికి। సాంగమై
చనులింగ శృంగారరచన। యంగీకరించి ప్రహర్షంబుదనర। నున్నవసర
ము సమున్నతిఁ జలిపి। సన్నుతలీల మజ్జనమాచరించు। సమయంబునను
సూరసానమ్మజంగ। మేముబలిదేవి వేమనపండితులును। చనుదేర నుంగ
లచాంగుభళాయ। నినమంగళధ్వని నిండారిపారి। భాపంబు చెన్నయ దేవు
నియుంద। భావనబోలయుడు పండితేంద్రుండు। జంగమవేషంబు లింగద
ర్పణము। సంగతంబైయున్కి సహజంబుకాన। జంగమరూపంబు లింగగ
ర్భమున। సంగతంబైయున్కి సత్యంబకాన। జంగమరత్నంబు లింగాబ్ధిమ
ధ్య। సంగతంబైయున్కి సాంగంబకాన। పొడగనిబిట్టుల్కి పడియద్భుతం
బు। పెడగుపరపనంగ విక్రియల్ బొదల। జంగమదర్శనసంస్పృహానంద।
మంగళామృతవార్ధి మధ్యావగాహ। వితతసంభ్రమకృత విస్మరణప్రి।
యుతనిజాంతఃకరణోపేతుడగుచు। కూర్చున్నవాడ లింగార్చనకనక। ప్ర
ర్చింపనిదియ మజ్జనవేళయనక। తగదవధానంబు తప్పునోయనక। యొప్పి
గరస్థల లింగమున్నవాడనక। హారునకుమున్న సింహాసనంబైన। కరము
నర్పనలిచ్చు కరమునుమోడ్చి। అక్కజంబు ప్రియంబుహర్షంబు దనర।
మ్రొక్కంగబండితు మ్రోలసల్లీల। నంతనచ్చెరువంద నాలింగమూర్తి।
యంతరీక్షంబున నట్లుండెనునికి। పోలులింగములోన భారయుజంగమము।
నాలింగమునకు సింహాసనంబుగను। పోలయు జంగమరూపమునకు పండి

తుని। చెలువారుభక్తియు సింహాసనంబు। అక్కజంబుగ మమనయ్య సూరాలబు। చక్కనజనజొచ్చి శరణార్థిసేయు। మరలిచూచుడు జంగమతుసందతోచె। నరయుద త్ప్రాణ లింగాకృతియట్లు। జంగమమూర్తి సర్వాంగంబునంత। రంగంబు లింగమయంబ తొల్లనిన॥ జంగమపాదాంబుజంబులు సకల। మంగళతీర్థ సన్మార్గాలయములు। జంగమాంఘ్రులు ఘనసంసారదుఖ్ఖ। భంగురరోగ విపద్భేదజములు। జంగమాంఘ్రులనతిజన చయ్యనిటుల। సంగతాశుభదు రక్షురహరణములును। జంగమాంఘ్రులు గిరిజావరదోత్త। మాంగసన్మార్గ పూజావిధానములు। జంగమాంఘ్రులుభక్తజనాకల్పతరులు। జంగమాంఘ్రులు ప్రాణలింగాంఘ్రిచయము। అరయ జంగమ వామహస్తతలంబు। చిరలింగమూర్తికి సింహాసనంబు। నలరుజంగమహిమ హస్తతలంబు। చెలువారహరునకు శృంగారగృహము। శస్తజంగమవామ హస్తతలంబు। హస్తిచర్మాంబరు నాస్థానవేది। తలపోయజంగమదక్షిణహస్త। తలము లింగమునకు దాజన్మభూమి। దవిలి జంగమమూర్తి దక్షిణకరము। శివునకు బరిచర్యసేయునియోగి। యీక్షింపజంగమదక్షిణకరము। దక్షమఘారికి దగినపూజారి। జంగమహస్తముల్ లింగైక్యసఖులు। జంగమహస్తముల్ లింగహస్తములు। జంగమనయనముల్ లింగంబుమీద। భంగిగానేప్రొద్దు శాయనివిదులు। లీలజంగమదృష్టి లింగంబుమీద। గ్రాలుచునుండు నఖండదీపములు। పరమజంగమదృష్టి ప్రమదాశ్రిసమితి। హరుమజ్జనంబాన్చ సాకలశములు। నెరియజంగమదృష్టి వరలులింగంబు। నెరయగా మెరుగారి యొప్పు బాణములు। జంగమదృష్టిసిశ్వరుకులాంగనలు। జంగమదృష్టిను లింగంబుదృష్టి। పూనిజంగమజిహ్వ పురహరుడధి-। తో వారగించు తద్భోజనపాత్ర। తొడరి జంగమజిహ్వ మృదుదుతారుచులు। కడిచేసికడిచేసి గుడుచుహస్తములు। చెనసిజంగమ జిహ్వ శివుడొల్లకీక। యనయసత్యంబు డాచినకరపటము తవిలిజంగమ జింహ్వ తిప్పకయుండ। శివునంకితములు వ్రాసినపుస్తకంబు। ఖ్యాతిజంగమజింహ్వ బసవలింగంబు। గీతముల్ వాయించు కిన్నరవీణ। జంగ

మజిహ్వయె లింగంబుజిహ్వ! జంగమవాక్యంబు లింగవాక్యంబు! జంగ
మముఖముదా లింగముఖంబు! జంగమకుక్షి యె లింగంబుకుక్షి ! జంగ
మవక్షంబు లింగవక్షంబు! జంగమోదరముతా లింగోదరంబు! జంగమ
భోగంబు లింగభోగంబు! జంగమతృప్తి యె లింగంబుతృప్తి! జంగమఘ్రా
ణంబు శంభునిర్మాల్య! సంగతసారభాస్వాద భృంగంబు! జంగమఘ్రాణం
బు సాధారణంబు! జంగమఘ్రాణ మీశ్వరుని ఘ్రాణంబు! జంగమకర్ణ
ముల్ లింగతత్త్వప్రసంగతామృత పూర్ణచారుకుంభములు! మరియును
తజ్జంగమంబుకర్ణములు! కోరలుశ్రోత్రమ్రితకుండలాంకములు! జంగమక
ర్ణముల్ లింగశబ్దాద్య! భంగినామావళి పలుముద్రితములు! జంగమకర్ణ
ముల్ లింగాలయములు! జంగమకర్ణముల్ లింగకర్ణములు! జంగమలింగ
భాస్వన్మనోమార్గ! మంగజహరుని విహారస్థలంబు! జంగమలింగ భాస్వ
న్మనోమార్గ! మంగజహరుని యేకాంతవాసంబు! జంగమలింగ భాస్వన్మ
నోమార్గ! మంగజహరునకు నంతర్గృహంబు! జంగమలింగ భాస్వన్మనో
మార్గ! మంగజహరునకు నట్లనుసారి! జంగమలింగ భాస్వన్మనోవిధి! లిం
గదేవునకు కేళిమందిరంబు! జంగమకాయంబు లింగంబుశయ్య! విశ్రుతి
జంగమవిదితమానసము! విశ్రమస్థానంబువిశ్వేశ్వరునకు! వేయాలజంగమ
విమలమానసము! పాయనినెచ్చెలిపరమేశ్వరునకు! జంగమంబుమానంబు
లింగకారణము! జంగమంబుమనసు లింగంబుమనసు! జంగమకాయంబు
శాంతవారాశి! జంగమకాయంబులింగాలయంబు! జంగమకాయంబులిం
గకాయంబు! జంగమమూర్తి యెలింగంబుమూర్తి! జంగమవేషంబులింగ
వేషంబు! పరికింపజంగమప్రాణపదంబు! యరయలింగప్రాణమట్లుగావున
ను! ఆదిజంగమమూర్తియైవచ్చిగురుడు! కాదెలింగంబుజంగమమునన య్యె!
నట్టిసద్గురుమూర్తియైనజంగమము! నెట్లనగురుడనినిష్ఠింపవలయు! ఘన
జంగమంబుసాక్షాద్గురురూప! మనుచునర్చనసేత యదియుత్తమంబు! తన
రుజంగమమూర్తి తనలింగరూప! మనుచునర్చనసేంత మధ్యమంబు!
చనుజంగమము శివశాసనధారి! యని సమర్చన సేయుటది తుధికము! కా
నసద్గురుమూర్తియైనజంగమని! జాననంబునదోషముటరు దెలింగంబు! అ
నుచుపండిత మల్లికార్జునస్వామి! పనిగొనజంగమ పరవశోద్వృత్తి ! సం

తముండటికంటె నతిభక్తిరసము। వింతయైదనువుంప విభ్రాంతియొడల।
నరుదొంద వేమనయ్యను సూరసాని। కరమభిలాషమై కౌంగిటజేర్చి। జం
గమశ్రీపాద సంకలితోత్త। మాంగుడై యుందంద సాష్టాంగుడగుచు। శం
కరుభక్తుల శరణంటిభవము। లింకమాలోజాల పంకంబులాఁక । పాపారి
భక్తుల పాదముల్ గంటి। నొవ్వుడుభవముఖ కూపంబు లెడల। నేపార భ
క్తుల శ్రీపాదధూళి। మాపయిబారంగ పాపముల్ బొలిసె। పట్టించు సద
ద్భక్తి భక్తులచెప్పు। విట్టలంబుగ తలబెట్టంగగంటి। భావజాంతకు భక్త
పాదోదకంబు। త్రావంగ గంటినె ధన్యుండనైతి। మృదునిభక్తులుప్రీతి గు
డిచినచోట। బడినప్రసాదంబు గుడువంగగంటి। నమచు గీర్తించుచు నా
డుచు బాడు। చునుజంగమము పాదవనజముల్ గడిగి। పాదోదకము గొని
భక్తినర్చించి। యాదట ధూపదీపాదులొనర్చి। నెగడదీపగంబంబు లిరు
దెస వెలుగ। బడిగంబుమీదట ప్రజ్వరిల్లుచును। నంతరీతుంబు ననలరులిం
గంబు। నంతలోసన జంగమావలిగాంచి। పండితమల్లయ్య ప్రస్తుతించుచు
న। ఖండితైశ్వర్య సంకలితాత్ముడగుచు। చనుచను లింగావసరము జెల్లిం
ప। ననుచునాజ్ఞాపనం బాచరింపుచును। కలగని మేల్కన్న కరణినద్భుత
ము। దొలఁ లింగమునకు దోస్థలంబొగ్గి। నిన్ను గన్నప్పుడుతన్ను నుజగము।
పన్ను గామరువంశ భక్తాత్మవలయు। మరిభక్తుడగుజంగమముఁగనినిన్ను।
మరువవలయుఁ జంగమమున నీవకాన। అలరుజంగమలింగముగు భక్తుగాం
చి। కొలువ జేశివ్వవృథాకోటిపూజలును। శివభక్తివరుల పూజింపకేప్రా
ద్దు। శివపూజలోక కోటిజేసినవృథయు। శివభక్తవరుల పూజించినజాలు।
శివపూజలోకకోటి చేసినవాడ। వేమఁకమడిదోలు కాడనెంతయును। గూ
డభక్తులగొని యాడదేనతని। యాడంబరంపు దేవార్చనలెల్ల । యోడు
నబోసిన యుదకంబులట్లు। కావలింగార్చన కంటెనుత్తమము । జానొంద
గావించుజంగమార్చనము। లింగార్చనంబగుజంగమార్చనము। జంగమా
ర్చనగాదు లింగార్చనంబు। వ్యక్తలింగాంగుడీశ్వరుడనుకంటె। భక్తైకతను
డను భావముత్తమము। పనుగొనలింగంబు ప్రాణమన్కంటె గీ మునుజం
గమముప్రాణమనుట యుత్తమము। లింగార్చనము సేత యంగభోగంబు।

జంగమార్చనసెంత లింగభాగంబు। లింగార్చనముకంటె లీలనెక్కుడుగ।
జంగమార్చనసెంత సరినుత్తమంబు। లింగజంగమపూజలెక్కింపనొక్క।
భంగిన సేయంగ బడుటమధ్యమము। లింగార్చనము జేసి జంగమార్చనము।
నంగీకరింపమి యధమమెట్లనిన। లింగార్చనము లింగమునకుపచర్య। భం
గి జంగమపూజ ప్రాణోపచర్య। కానజంగమభక్తిహీనునిపూజ। పీనుంగ
కై సేయబూసినయట్లు। నినుపార నగ్నిసాన్నిధ్యతగాక। యినుముద్రావగ
నేర్చునె యుదకములు। నెక్కొన జంగమాస్వాదితంబుగాక। నిక్కంబు భో
గింప నేర్చునె శివుడు। మునులింగ జంగమంబను రెండునోళ్ల। గొనక తృ
ప్తుండగునెగురులింగమూర్తి। రెండునోళ్ల గుడువకుండిన కుత్తు। నిండునె
యట్లు భేరుండంబునకును। నెరినంకురించు మ్రానికినీరుమాని। నెరివట్టి
కొరటికి నీరెత్తునట్లు। కుతలుడై జాతినాగులజంపుచును। ప్రతిమనాగుల
కును పాల్వోయునట్లు। వడిగొనిభుజియించువదనముండ్డంగ। గడిజేసిపెడ
తట గుడుపుచందమున। యొనరముండర శిరముండమోకాలి। కినిసెనపె
ట్టంగ క్రియగొనునట్లు। కావునభక్తుండు నీవయ్యమతిని। భావించిమిక్కి
లి భజియింపవలయు। భక్తులగొలుచుట భవుగొల్చుటనుచు। భక్తితో
నేప్రొద్దు భజియింపవలయు। తవిలిభక్తుల ప్రసాదము సంతతంబు। భవు
ప్రసాదంబనిభజియింపవలయు। భక్తులవరవుడ భక్తులబంట। భక్తులయి
ల్పుట్టుబన్ననాశివుడు। భక్తులయొద్దడ భక్తులేదిక్కు। భక్తులె దెసయ
ని భజియింపవలయు। నావారుశివభక్తులేవారివాడ। భావింపదృఢమని
భజియింపవలయు। నని చెప్పగాదె మీరయానతిజియ్య। ఘనభక్తచిత్తప్ర
కల్పితశయ్య। భక్తదృక్కోకముదిపానచకోర। భక్తాస్యదర్పణ ప్రథితసా
కార। భక్తహృదయసరఃసక్తమరాళ। భక్తమనోంబుజ భ్రమరసల్లీల। భ
క్తాత్మమందిరప్రబలప్రదీప। భక్తసర్వాంగసత్ప్రాణస్వరూప। గురుమూ
ర్తి కాయంబ హరుడమీమూర్తి। గురుఘమూర్తి ప్రాణమాచరలింగ
మూర్తి। ధరప్రాణలింగావతారమీమూర్తి। ధరణియాచార్యావతార
మామూర్తి। దగునంగ సన్నిహితమునకీమూర్తి। తగుప్రాణ సన్నిహిత
మువకామూర్తి। సారమంత్రక్రియాధారమీమూర్తి। చారుతంత్రక్రి
యాధారమామూర్తి। మునుయోగమజ్జనంబున నిదితావు। ఘనుభోగ

[illegible] యాత్రాబద్ధాన [illegible]మూర్తి। తనువు సా
ధన స్థానము [illegible] సముద్రికాకార్య సగోచర సీమామూర్తి। యత్న
[illegible] నిత్యానందమూర్తి। [illegible] ప్రకటించెదు।
సతత [illegible] మహాకారములందు। తమకముగ స్పర్శన మునకిచ్చి రమ
ణశిరః స్పర్శనము [illegible]। అభిలాష విషయోపాధి యర్పణం
బించు। సుఖసుఖోప భోగార్పణంబులందు। ప్రాణియాచార్పిత స్థాన లింగమూ
ర్తి। ప్రాణికుచ్యార్పణ స్థానమిహమూర్తి। శుద్ధప్రసాద సంయోజనలబ్ధి।
సిద్ధప్రసాద స్వం[illegible]సంబంధు। తనువునోముల నివేదము దానిందు। తనువు
నొందనవీవె దనము [illegible]। కావున గురు ప్రణామ [illegible]। భావం
బుగాజూచు భక్తి నాకొసగు। తేవుదు తెలియన్న నీవంటనున్న। దేవుడ
య్యు మనోపరసముస్థ। నిష్ఠభక్తుండను భావవిభేద। మావంతయును లేని
యట్లనాకొసగు। అవిలింగమంటు దాని లింగమనక। మదినేకమని యెంచి
మార్గంబునొసగు। ఆట్టిభక్తులకు మునసంటు నప్రీతి। బుట్టెదిప్రాణ్యాలబుబు
ట్టికతొనసగు। మిడితొంగు ధవము తొ్యసేవకతుంలింద్లు। పొదలితొ్యల్లైనను పు
ట్టంగనొసగు। పనిసేయనిమిపుట్టి బానిసెనయ్యు। దునిపట్టనెందునయ్యు
ను నిలుగావ। శునకంబునయ్యును ననయంబుభక్త। ఘనగృహాంబుల బు
ట్టగా గృపసేయు। మాంత్రియెచాలునాక పవర్గపదవిం చింతింపనేనొల్ల శివ
లింగమూర్తి। యనుచు పండిత మల్లికార్జునారాధ్యు। డనురాగలీల లిం
గార్చనసేయ। సూరసానియుగణ స్తోమంబువేమ। నారాధ్యులును సము
ద్యద్భక్తవితతి, ఘనతరలింగ జంగమపారవశ్య। వినుత సుధామ్నత వీధి
నోలాడు। పండితమల్లన్న భావంబుగనియు। ఖండితానందాశ్రు కణము
లుగ్రమ్మ। యిట్టిజంగమనిష్ఠ యిట్టిమహాత్మ్య। యిట్టియాజ్ఞాసిద్ధి యితరుల
కగున బాపురా మాయన్న పండితవిభుడ। బాపురా మాయన్న పండి
తేంద్రగిండ। బాపురామాయయ్య పండితారాధ్య। బాపురా మాస్వా
మి పండితమల్లు। నల్లనో పండిత నతపండితాపు। నల్లనో పండిత నందిత
కర్త। [illegible] పండిత [illegible]। [illegible] పండిత మల్లికార్జు
న [illegible]

బుగా నక! అర్ఘ్యమ్ము పరమమాహేశ్వరార్చ్యులకు । భక్తులకు పురితభక్తోత్తం
ధులకును దూ! శివభక్తియుక్తి పెక్కు సద్వ్రతింపుల్లు! దవితి శ్రీభవనవన దండ
నాయకుడు! సంగతిపాత్రింబు నంథించెగాదె! జంగమాలంబదత చ్చరిత పు
ట్టువిన! స్రష్టయు హరియును సకలప్రపంచ! దుష్టశమూర్తులు బ్రహ్మాండ సం
ఘములు గౌరివివాహంబు గతభావహరము! భూరికార్త్యావళుల్ బుట్ట
కము స్న! యేకాకితైను బరమేకాంతమున జ! దాకారు దీశానుడభదీశ్వ
రుడు! శంభుండుదామనానశక్తి ద్వితీయ్య! శంభుండనంగ నృపభమూర్తి
దాల్చి! ఆదియునాపూనముగా నధిజరింప! నడమతెచ్చ్యాసూత్ర జగములు
బుట్టె! అటుడుగానంత శిలాదుండు దన్ను! చిరతపోనిష్ఠ భజించి మెప్పిం
చి! తానునయోనిజాక్షి నందికేశు! మానితదివ్యాభిధానంబు దాల్చి! వెం
డిశిలాదపుత్రుండు నందీశ్వరు తుండన బరగి నిరూఢిమైనంత! వీరమాహే
శ్వరాచారప్రచార! పారీణమతి జగత్పావనంబయ్యె! అసమసద్భక్తి హి
తార్థంబుగాన! పదుధనీలియాళ్యాసాంధు జననానుమును! స్థిరమతిగన్నాం
ట దేశంబునందు! కరమర్థిహింగుళేశ్వర భాగవాటి! యను నగ్రహారం
బునందు విఖ్యాతి! మనుచున్న మండలగిమాదిరాజతిహ! శ్రీమతిమాదాం
బ శ్రీమందికేశు! నేమించినోమిన నోముఫలంబు! సంభవంబయ్యెన్వయం
భులింగంబు! సంభవంబై నట్లు కుంభినిమీద! సంభవంబయ్యె గాన్వంబున
నగ్ని! సంభవంబైనట్లు కుంభినిమీద! సంభవంబయ్యె నబ్జంబు పంకమున!
సంభవంబై నట్లు కుంభినిమీద! జంగమమూర్తియు లింగమూర్తియును!
సంగతంబై గూడ సద్గురుమూర్తి! యొనగకూడలిసంగమేశుడనంగ । సప
లారులింగంబు యొడితెల పాత్రిణమునకు! నుతయింపవోద్భోత యుదయించె భ
క్తి । యుతయింపక యిపున్న యుదయించె మహామహి మురువంబుజనియిం
ప మరుతంబులోన! పలిమళంబుదయించు భాతిమెట్టిన్ను! శివలింగ సౌఖ్య
ను శమముచన్ బాలు! దవిలినట్లుగ పదుధ్యానంబులెన్ను! వేదాంత సూక్తు
లు వెదుకొల్పు బలుకు! ఆదిమార్గము తప్పకుండగ నడుగు । గాలిం
గపూజాత్మకళ్లితలలియు! ఆలపంబులయి బాలక్రీడలుగను! ఘనతరలిం
గజంగమ భక్తినిట్లు! లనాదివవర్ణమానాంధునైయుంత! సర్వజ్ఞ నందికే
శ్వరమూర్తి గాన! సర్వవిద్యలు సహజంబు గాటిక్లై! తత్క్రమ నయనాతి

కర్మనిర్మథన। కర్మకర్మక శివధర్మశాస్త్రాది। శివరహస్యార్థ విశేషప్రయు
క్తి। దవిలిపూర్వాశ్రమ ధర్మముల్ విడిచి। [illegible]సంగ బలదేవ దండనా
యకుడు। దండిమై గంగాంబధనయ నిచ్చుటయు। వరియించి సతియు సో
దరియునుదాను। గురుదర్శనాసక్తపరవశలీల। యొసగకప్పడి సంగమేశ్వ
రంబునకు। ననదృశరతినెంగి యాసంగమేశు। న్గంద సద్గురుమూర్తియా
కృతిగాంచి। యందంద సాష్టాంగుడై ప్రణమిల్లి। సంగయదేవుండు సద్గు
రురూప। మంగీకరించి దయాంబుధి దేల్చి। తనప్రసాదము లెట్టి ఘనశివా
చార। మనువిట్టిదనిచెప్పి హరుడదృశ్యుడై నిలువ। నతిమృదుమధుర నాదాం
చితగీత। విదితినద్గురుమూర్తి వినుతింపుచుండ। నంత నాదండనాయకబల
దేవు। డంతకరిపుపోలి కరుగబిజ్జలుడు। బసవన్నదోడ్తెర బంచి సంప్రీతి।
ననమసకల నియోగాధ్యక్షుజేయ। జనపతిరాజ్యంబు చక్కబెట్టుచును।
తనలింగజంగమార్చనలు సేయుచును। ననమశిష్యుడుచెన్న బసవన్నద
నకు। ననలారభక్తి సహాయుండుగాగ। మాన్యుండుసకలేశు మాదిరాజ
య్య। మాన్యుండుమడివాలు మాచిదేవయ్య। కిన్నరబ్రహ్మయ్యమున్నా
దిగాగ। పన్నగధరుభక్తి పరులగొల్చుచును। తనుమనోధన నివేదన పర
తంత్ర। వినుతవీరవ్రతాస్వీతసద్భక్తి। నిర్వంచకస్థితి శర్వభక్తులకు। స
ర్వధనంబులుజరుపుచునుండ। వంగకాయలు కట్టుకొంగులబోటవి। లింగ
వన్నిహితుల లిలబోల్పార। గొంగలుబంది వంట్టంగనే తేర। భంగిగాబస
వన్న భావసంస్పర్శ। వంగకాయలు బాణలింగంబులయ్యె। నంగతి
గొంగలు సద్భక్తులైరి। అత్తరినొకజంగమయ్యయే తెంచి। ముత్తియం
బులుకొన్ని మ్రొగ్గునకడుగ। జంగమాగమను శాస్త్రాతివర్షముగ। వంగ
వతనచూడ్కులవియె చిప్పలుగ। వింకజొన్నలరాశి వెలుగుముత్తెముల।
పోంకగావించి యవ్వుడనివేదించె। వెండియు నొకనాడు మిండజంగమ
ము। దండించి యర్థమంతయు లెండడడవ। బిజ్జలు బండారు పెట్టెల
మాడ। లజ్జగంపంబున కట్లనయొసగ। ఘట్టించియారాజు తనయర్థనుడు
గ। నెట్టణబసవన్న నిజభక్తిమహిమ। నందిముద్రలమాడకొండంగ భ
క్తబృందంబుహర్షింప పెట్టెలునిండె। జంగములింగవేషంబు నమరి
యు। సంగయదేవురీడు చక్కనవచ్చి। దొసలికన్నుడుగ ప్రబహసీతాస్యు

డగుచు। బసవన్న శివముఖపంకజంబునను। ముకురంబు నొక్కొల్పి ము
కపిన్పుఁ జూపి। సకలేశయు దెచూడ సహజంబయుము। ముక్కన్ను బొడ
గాంచి యక్కజంబడర। ముక్కంటి దనలోంటి మూర్తి వహించె। గొల్లె
తవేఁడియు గురిజకాళవ్వ। పల్లయమ్మయు జనిచసిరోంపిజారి। పడిపడిద
వ్వాల బసవరోయనిన। పడకుండనిటయుండి పట్టెనాకడవ। బిజ్జలుండద్భు
తో వేతాత్ముడగుచు। తజ్జనులనుదాను తత్ప్రతిబిలిచి। అంతదూరమునసీ
వవనికివాఁల। యింతదూరమునుండి యితడెట్లువట్టె। యిదియేమియాశ్చ
ర్య మెరిగింపుమనిన। యిదిచోద్యమె రాజ యీబసవన్న। యెక్కడనెక్క
నిటభక్తులుండు। నక్కడక్కడదత్పభాంతరంబులను। తక్కక బసవన్న దా
సహైయుండు। యెట్టన్న తొల్లియు నీప్రసంగంబు। బుట్టుడుభక్తులు వుచ్చ
నాతఁణము। శివలోకమున కేగి సిద్ధరాముండు। భవుమోఁలబసవన్న బరి
కించుటెఱిగి। యెపగనీశుడుదనహృదయంబు దెరచి। బసవన్న జూపుడు బా
ర్వతి యెదుర। వినితింపబసవన్న వెండియుగలదె। మనుజలోకంబున మన
భక్తులనిన। భక్తుండనేనని భక్తులందరును। భక్తాత్మ మీస్వరూపంబకా
యనుచు। బసవండుశివుడును భాషించుటయును। బసవమహాత్మ్యంబు ప
ర్వతాత్మజకు। తలియస్యావక్త్రస్థితం దేవియనుచు।రతిబసవేత్యక్షరత్రయం
బనుచు। దనరవసామితత్ర సతతంసత్య। మనుచు సత్యంనచాన్యథాయ
నుచు। జెప్పుటయును వినిసిద్ధరామయ్య। యొప్పజెప్పగవింటి నుర్వీశయ
నుచు। బొనరుచుకాళవ్వ బోయినిబోవ। వినుతిసేయుచు బసవనదండనా
థు। ఖ్యాతిమహాత్వంబు గారవింపుచును। బ్రీతిమైమొక్కుచు బిజ్జలుడుం
డె। మఱియొక్కమిండయ్య మాయిదేవమ్మ। యరిమురితసచెవి యాకెక
పెసగ। చెక్కలివెఁయుడు జెలియవాపోవ। నక్కటనొచ్చెనా యయ్యచే
యనుచు। కరపద్మమొత్తుచు గారవింపుచును। శరణార్థిసేయుచు జంగమమ్ము
బునకు। బసవయ్యయప్పుడు భార్యకఁణారేవు। పసిడియ్యాకిప్పించె భార్యను
గినిసి। మరియుదుష్కులుడని యొరిమిడివిప్రు। లరతోడ శివనాగమయ్య
నిందింప। శివనాగమయ్యయు జెయ్యిచ్చికొనుచు। తవిలిబిజ్జలు సభాస్థలికి
డొత్తెచ్చి। యతులప్రతాప దివ్యామృతదేహు। నిత్యనిర్మలజగా న
న్నంగదగునె। అట్టుమగాకుత్తమాధముల। వట్టంబు దొంచునే వా

రాసిగలయు। ననమఖేసుండ వాయునతనుచ్ఛాయ। లెసగంగనున్న వే హే
మాద్రిసోక। తలపనయుస్కాంత తారాంతరములు। గలుగునేపరసంబు క
డిసినపిదప। అగణితశైల రత్నాదిలింగములు। నొగిబ్రతిష్ఠితమైన నొండన
జను నె। నిజగురుశ్రీహస్త సీరజోద్భూతు। ద్విజసత్తముండు నంత్యజుడనఁ
ను నె। మలయుతులార నిర్మలదేహుడైన। కులహరిసద్భక్తుఁ డకరిసరియె.
భవదుఃఖులార నిర్భవదుఃఖుడైన। భవదుఃఖహరుభక్త పంచాస్య స
రియె। మృతదేహులార యమృతదేహుడైన। మృతిదూరుసద్భక్త మేరు
వునరియె। దుర్మతసప్తధాతుమయాంగులార। కర్మభూసురులార గర్వించి
చూడ। జగతిలోసిద్ధప్రసాదామృతాగు । డగు శివనాగమయ్యకు మీ
రుసరియె। అట్టాటకిదిప్రత్యయము జూడుడనుచు। ధట్టిందుబసవసదండనా
యకుడు। శివనాగమయగారి శ్రీహస్తమొత్తి। తవిలిదివ్యామృత ధారలు
వరపె। బసవన్నకును శివభక్తియన్ సురభి। వెసనివ్వటిల జన్నవసికారిన
ట్టి। లంతనయ్యమృత ధారావళిజూచి। యంతయునద్భుతా క్రాంతుడైన
ర్వ। జనులునుద్విజులు బిజ్జలుడు మొక్కుచును। వినుతింప బసవన్న వె
లసెలోకములు॥ వెండియుమరియొక్క మిండజంగమము। దండియై బసవ
న్న తరుణిగంగాంబ। గట్టినపటవలి పుట్టంబువేండ। నట్టున్నభంగి సభా
భ్యంతరమున। జలియింపకింతి వస్త్రముదానపట్టి। యొలువంగ నొలువం
గ నెక్కవస్త్రంబు। భార్యకటిస్థలి బాయకయుండె । నార్యుడు బసవన్న
పంస్తసంగతిని। యుంగన యభిమానమంతరింపమికి। జంగమంబలరితజ్జం
గమంబంత। దోవమోసినయంత మోపువస్త్రములు। లావునగొనిపోయి
లంజియకిచ్చె॥ వెండియుబోయెలు విభ్రాంతిబొంది। తండరులై ప్రసాద
మునకుబెనగ। నవుగాకతప్పేమి శివుప్రసాదంబు। తవిలిభోగింపగ దలచె
చ రేసి। కొందురుగాకంచు దండనాయకుడు । చండోరగోగ్ర విషంబులు
గూర్చి। యుగ్రింయతనుడాల్ప నోపెడటంచు। నుగ్రాంబకునిమీద నో
టంబు బెట్టి। సురగరాడ్గ్రీవేయకోద్యద్గళంబు। గరళంబువచ్చెనోకాకయు
న్నట్లు। ననమాత్మునిటల నేత్రాగ్ని బోయలును। వసుధనాహుతిగొన వ
చ్చినయట్లు। పాపినిష్ఠాదుల బడబాగ్నిలోన। నాపోశనముగొనినటవచ్చె
ననగ। భుగులుభుగుల్లున బొంగి వెంబొగలు। నెగసివిషార్చులు గగనంబు

నిండి। పరికింపగా పట్టపగలింటి సూర్యు। కరణితప్పక చూడగారానివిష
ము। తరిమిడిమండెడు దావానలంబు। కరణినెమ్మెయి జేరగా రాని విష
ము। యురుతరకాలమహోరగానలము। కరణినెట్టునదోడుకగ రానివిష
ము। త్వరితాగ్ని గాలెడి తప్తలోహంబు। కరణినేరికి ముట్టగారాని విష
ము। పీంకమైనంత నవ్విషసారభంబు। గాంకనిషాదు లందరపుడ చావ।
శ్వాసింపసూరిన ప్రేవులు దెగియె। దావినవచ్చునే దాబ్రతుకనుచు। జ
నులద్భుతాత్ములై సంస్తుతుల్ సేయ। ననఘుడు దండనాయకుడుసవ్వేచు
ను। లింగార్చనం బవలీలగావించి। యంగద భోగించె నాప్రసాదంబు।
వెండియునోకనాడు ద్దండనాయకుడు। నిండారుసద్భక్తి నియతి దోల్కా
డ। జంగమపూజావసానంబునందు। లింగార్చనక్రియా లీలానుషక్తి। స్ఫు
రియింపశివుజూచి చూచికా్రలుచును। తనుగుణంబులుదక్క తక్కపారు
చును। అనురాగమునవన్ని యెన్నియేచుచును। గణనాథులను గాంచి
కాంచి మొ్రక్కుచును। ప్రణుతులారగబాడి పాడిసొక్కుచును। లీలాంబు
నిధిదేలి తేలియాడుచును। శూలిలోనజొచ్చి చొచ్చికూడుచును। లిం
గంబునందిట్లు లీనమైవిషయ। సంగతంబగు మసశ్చరితంబడంగ। హారునం
దసన్మతి యడుగుటజేసి। సరిజేతులాడక సత్క్రియలుడుగ। గద్గదకంఠసం
గతిజేసిచెలగ। సద్గుణస్తుతిసేయు శబ్దంబడంగ। సన్నుతానంద భాష్పం
బులజేసి। కన్నారజూచి నీక్షణములు మునుగ। చిక్కంబుచేరుదీసిన మా
డ్కిమనను। గ్రక్కునదవిలిన కరణేంద్రియములు। రవితోనకిరణముల్ క్షు
విన స్తమించు। పవిదిలింగంబులోపల నస్తమించ। వెలిచూచుదృష్టు దన్వీ
క్షించుమనసు। నలవడలింగంబు నందచిక్కుడును। తన్నునుజగమును ద
లుపునుదృష్టు। సన్నుతాంతర్బహి శ్చరితంబుమరచి। కలితాష్ట దళమధ్య
కర్ణికామధ్య। విలసనుండగు ప్రాణవిభునందయడగ। ప్రవితతయోగా
ను భవభవ్యసుఖము। నివుడంగశివయోగ నిద్రబొందుడును। బసవన్న భా
వసద్భావంబుజూచి। యసలారనా చెన్న బసవన్న మొ్రక్కి। ముద్రితశివ
యోగ నిద్రాతిసుఖస। ముద్రిందు మద్గురుమూర్తిగాక। నిద్రవోవనిజ
ష నిద్రావశులకు। నిద్రవోయిన యోగనిద్రచొప్పడునె। ఊరుశివయో

గనికొనిదితవేళ। గురుమూర్తి యునికిఁ జూపుపుగఁ జూడ। కడలుడిగినయ
ట్టి జడనిధిపగిది। వడిచలనము లేని వాయువభాతి। అరయంగ నిర్మేఘమై
యున్న నభము। కరణేంద్రియములు గ్రాఁ బెఱఁబాసి। నన్ను తానంద విచ్ఛి
న్న భావమున। మిన్నక శివలీల నున్నాఁడో మరియు। నొనరఁగ రస్థలం బా
ద్యుఁనో శివుని। కనుచు ప్రాణ్వర్ధ్మాననాసీను జేసి। పలుమరు శీతోష్ణ సలిలాభి
షేక। ములగందునో లింగమూర్తి మేననుచు। బొనరుచిదభ్ర విస్ఫు
రిత శుభ్రాంశు। జనితపంచామృత స్నతనుగావించి। పుడమిఁబుట్టిన చెట్లపూవు
లుబూన్వ। దొడరి కాఠిన్యంబు దోచునో యనుచు। పుడమిని కెన్నఁడు బుట్ట
ని చెట్ల। నడరు సహస్రదళాబ్జంబుబూన్చి। ఘనధూపధూమ సంగత ఘ్రా
ణనాధు। దనువువిచ్ఛాయ బొందునుయనితలచి। సంగతి విమల విజ్ఞా
నాగ్నిలో దగ। శాంగమిక్షక ధూపమర్పణజేసి। యనుపమ నీరాజ నాం
చిత జ్యోతు। లొనరవేండిమి జూపునో పతికనుచు। విలసితాఖండిత విస్ఫా
రమహిమ। నలరునాత్మజ్యోతి నలినివాళిచ్చి। తూరాన్న ముఖ్యావహార
ముల్ గూడ। గూర్రిమల్ దోంచునో కో శూలికనుచు। పొదలి యొయ్యెడ
బోలి పోవని ప్రాణ। పదమనునో గిరంబాదవనర్పించి। యుపమింప తక్కిన
యుపచారవితతి। యుపచారములెకాక యొడయనీకనుచు। బొనరు నిజాం
తర పూజానురక్తి। మనికుఁడై తనుదాన మరచియున్నాఁడో। అనలార
శమితేంద్రియ ప్రవర్తనము। లసదృశంబై యొప్పు యమములుగాంగ। నే
తుసశివుగాని యెరుగనినియమ। మాదటనియమగుణావళిగాంగ। నిల
యోగనిద్రాప్రవేశాసనంబు। నలరుసుఖాసనంబై నివ్వటిల్ల। తనరుమం
దోశ్వాసతతి యొనగర్భ। మనిన ప్రాణాయామమై పూరితముగ। విలసి
తాంతర్ముఖ విషయచరిత్ర। మలరుప్రత్యాహారమై సంచితముగ। వరలిం
గజంగమ స్వప్న వీక్షణము। స్థిరతరంబైన మూర్తిధ్యానముగను। సారాం
శలింగ ప్రసన్నసద్భావ। సారూప్యలింగంబు ధారణంబుగను। నిశ్చితశివ
యోగ నిద్రాప్రసమాధి। యాశ్చర్యసుఖకరంబగు సమాధిగను। యొనర
నష్టాంగయోగసద్భక్తి। తనుదానమరిచిన తెరియకో యిదియు। తలచు
దానుతన తలపున్నవాత్మ। చలపంగదొంచు నత్తలపునందడగ। చూచు
చూనునుడగ చూపున్నచెలసి। చూచుచో గాన్పించు శుభమునందడగ। పలు

కుచూనునుదన పలుకనుముట్ట। బలుకుచోదీపించు ప్రభునంద యుడగ। వ
లచుచూనును దనవలపునదగిలి। వలచుచోసుఖయించు వరునందయుడగ।
తిప్పుచునున్న జ్ఞాతృజ్ఞానయుగము। నవిరళంబై జ్ఞేయు నందయుడంగ।యె
రుగుదాను దన యెరుకయుమరచి। యరలేక శివమగ్నుడై యున్నవా
డా। తనదృష్టిదాకిన చ్చునా లింగమూర్తి। కనుచుభావము జూపులను
జూచువిధమొ। కరములుముట్టిన గందునోయనుచు। హరుమనః స్పర్శనం
బాచరించుటయొ। పలుకులుదాంకనోపవా శివునకనుచు। నలినాత్మ నా
లింగనము సేయువిధమొ। వినుతింపనొత్తునో పెనుమాత్రలనుచు। తనవి
భుదలచు విధంబొ వెండియును। భ్రమరకీటన్యాయభావననొక్క। రమణి
దాయకతన రమణునినాత్మ। దలపోయదలపోయ దాపురుషత్వ। మలరు
టరతికేళి కంతరాయంబు। కలుగునోయని పతిదలపనోడుచును। దలచు
చునోడుచు దన్వంగియుండె। తలపమరవ స్వాతంత్రంబు లేని। చెలువలవల
పులు జెప్పంగనెద్ది। పల్పాతదన మనోవల్లభుశివుని। దలపంగదలపంగ త
దూపమగుదు। స్వామిభృత్యజ్ఞాన సౌఖ్యంబుదప్పు। నోమీదననుచుద
న్నును నత్తలంపు। మరచిలింగమునంద మగ్నుడైయున్న। తెరగుదానిది
యకో మరియట్లుగాక॥ ననిచినదనప్రాణ నాథుడొడ్డేర। వనజాక్షియొక్క
తె మనసుబంచుదును। చనిమనోహరునితోడను రమియించి। తనుగిలు
బాడెగదామనంబనుచు। నెనయునపుంసకం బిలమనశ్శబ్ద। మనిన పాణిని
సూత్రమాలిసేయుచును। వనితగోపించిన వచ్చెనమ్మనసు। వనితలుముగ్ధలి
వలపులట్టివియు। పనిగొనగురుమూర్తి పతికూటమునకు। మనసున పుంస
కంబన నెట్లువచ్చు। పున్నపుంసక గుణంబులు గల్గెనేని। యెన్నంగ నతి
కామియెనట్లుగాక। మగలకుమగడగు మత్పతిగవయు। మగవారునాండ్రు
గా మరుగుదురనిన। మనసుగూడుట చోద్యమాపతిననుచు। మనసునకట
మున్న దనవిభుగదిసి। మనికుడైతనుదాన మరచియున్నట్టి। యనువుదా
నిదియకోయట్లునుగాక। సాగయంగనొక్కట చూడ్కికిరెంట। వగమ్యా
టనూర్పులు నిగుడనాల్గింట। తాపమైదింటను తక్కునారింట। నేపార గు
ఱువమి యేడింటమరులు। నొక్కటబల్మిమి నొగినెన్మిదింట। నిక్కమూ

ర్పులుశేషు సరిలొమ్మిదిటు। చావుపడిరట్టగచ్చెర విరహాంబులకు। శావింప
విలయుదశావస్థలందు। శావిభుశాయక చావికచచ్చు। సీవిష్ణుయావస్థ
లితరులతరమెం। వివిధజీవన్ముక్తి విషయమైన హేతు। భవుభక్తిలీలన పరవశ
భావ। మస్తోకనిరుపాధి శావస్థ శివుని భాస్తమింతేంద్రియుడై యట్లుచూ
పు। వగపునిట్టూర్పులు జ్వరముతయ్యుటయు। నొగినిరాహారంబు నున్న
త్తవృత్తి। మానసమూర్ఛలు లేమి మరణంబునంగ। దానెన్నబడు నవస్థల్గు
గూడబడియు। మున్ను మరచియు విచ్ఛిన్ననిష్పన్న। సన్నుత శివయోగ
సంచితావస్థ। తానను పొలతి యుత్తరివేకయుద్ధియు। తానమైయున్న చం
దంబు తామరియు। నలవడుభక్తిదేహైక దేహానకు। నలరు దేహంబు దే
హముగనర్పించి। తగిలి భక్తానుబంధ ప్రాణులకును। దగిలిప్రాణము ప్రా
ణముగ నివేదించి। ప్రణుతింప శరణ కరణునకు గరణ। గణములు కరణ
ముల్ గానియోగించి। యిలభక్తగణవిషయేంద్రియేంద్రియున। కిలవిష
యేంద్రియావలులు సంధించి। బండియుం దొండొండ శాయబెట్టుడును।
బండిలేకుండిన పగిదియుబోలె। గుణములొండొండీను గూడనర్పించి। ప్ర
ణుతింపదానను భావంబులేక। బొనరెడు నొండొండు పొరలొచ్చి వైవ।
ననటి దాలేకుండు నట్టిచందము ప। క్రియగొనవద్దు నేంద్రియమనఃప్రాణ।
చయమునపొరలొల్చి శంభునిగూర్చి। అవిచలితానందశివయోగనిద్ర। ద
విలియున్నట్టిచందంబుకో మరియు। మనమిూశ్వరునకు సమర్పణజేసి। తను
వుప్రసాదార్పితంబొదలించి। ప్రాణంబు జంగమార్పణముగావించి। ప్రాణ
మనఃకాయపద్ధతుల్ మరచి। లింగంబునందవిలీనుడై యున్న భంగిదానిది
యకో బసవలింగంబు। వని పెక్కుభంగులనగ్గురులింగ। మున చెన్నబసవన్న
ఘున్నుగీతిజాంప। నంతలోనన దర్శనాసక్తిభక్తి। కాంతుండపూర్వ జంగ
మ సేగుదెంచి। నినుప్రారి శివయోగ నిద్రాతిశయత। పనుగొని యున్న
యా బసవన్న విధము। ద్వారపాలకులచేతను వినియపుడు। మూరారిభక్తు
లు మరలిపోవుడును। బసవన్న జంగమ ప్రాణిగావునను। బసవన్న ప్రాణ
కూ భక్తలింగముల। తోడనేపోవనద్భుత చిత్తులగుచు। గూడితత్పరిచా
రకులు సందడింప। సహజైకలింగనిష్ఠాపరతంత్ర। మహాత్ముండవి సకలేశు
కూడిరాజయ్య। మదనమదోచ్ఛేదిక మత్తమభక్తి। మదకరిమడివాలుమా

చి దేవయ్య। భవనిరాసన కళాభరితలింగాను। భవసుఖకిన్నర బ్రహ్మిదేవ
య్య। వివిధవిశ్రుతభక్తి విఖ్యాతకీర్తి। దివ్యసుమహాత్మ్యుండు తెలుగుజొమ్మ
య్య। పరవాది ధుర్జరభంజనుభక్తి। పరుదుమొడ్డల దేవు బాచిరాజయ్య।
నిగ్రహానుగ్రహాన్వితభక్తిబలుస। మగ్రుందువళాళిగ మారదేవయ్య। స్ఫీత
ప్రతాపుడు వీతకోపుడుని। ధూతపాపుడు కనికేతబ్రహ్మయ్య। ధీకల్పితప
రవాది ముక్కంటిభక్తి। ధిక్కరిదోహడ కక్కయ్యగారు। శౌర్యాధికుడు
జగద్వీర్యుడవార్య। చర్యాడార్యుడు సురేచోడయ్యగారు। దండితపాషం
డఖండితవాది। దండితౌఘుండుముసిండిచోడయ్య। శాంతుడకాంతనితాం
తసద్భక్తి। కాంతుండుద్దాంతుడే కాంతరామయ్య। మంగళభక్తిక్రియాం
గభాషాంగ। సాంగచర్యుండుత్తమాంగదకేశి। పృథుభక్త గణమనోరథ
సుఖప్రదుడు। ప్రథితుండు కన్నడ బ్రాహ్మదేవయ్య। అడరెడుభక్తిమై వ
డిదనశిరము। గుడియుగాబనుకొండ గుడికేశిరాజు। అవిరళభక్తి రసామృ
తాంగుండు। ధృవదమోహాంగుండు శివనాగమయ్య। పరచితభవముక్త
వరగుణయుక్త। గురుభక్తిపరసక్త గురిజకాళవ్వ। యిట్టట్టనాలెక్క కెన్ని
కమిగుల। గట్టుగలీలజన్ హిట్టుగొగ్గవ్వ। యిటుగూడకళ్యాణ కటకంబు
నందు। పటుభక్తిసాంమ్రాజ్య పట్టవర్ధనులు। యెన్నంగలక్షయు నెనబది
వేలు। పన్నుగాజరియించు భక్తలింగములు। పటుభక్తిశివరాత్రి భద్రిదే
వుండు। ఘటికావసరముల కాలకంఠుండు। నలుపసిడి యారతుల వీరభ
ద్రు। డిలపట్టునూలివత్తుల త్రిపురారి। లీలగప్పురపు నివాళి సంగయ్య
యోలిగసురిమెక ముద్భటయ్యయును। వరలుము త్రైపురలింగ వల్లిమాయ
ణ్ణ। నొరలువ్రతస్థులు తొమ్మిదివేలు। యిలనిచ్చపంట మాయిదేవుడా
దిగను। చలపాదిశీలవంతులు పదివేలు। కన్నులు రెండు త్రికాలంబునంద
డు। పన్నుగాశివుబూన్చి పడయువిధమున। నలరుకంగళవిరూపాక్షదేవుం
డు। యిలనట్లనాలుకయీశ్వరుబూన్చి। యెసలారకొత్తజిహ్వానశివుబోగ
డు। హెపనాలిగేయు శివయోగిదేండు। యెప్పుడు తెత్తివులు యుండెలు గ
ట్టి। తప్పకమూదుసంధ్యల శివుబూన్చి। విరచించుమనుజముల్ వినుతింప
చుండ। బరగినపేర్వులప్రఖ్యాతియ్యయును। యొగిమూడుదినములకొక్క
క్కమాటి। తగిలియీశ్వరు తనతలదెస్సివ్వబూన్చి। శిరములు బడయు వి

చిత్రసద్భక్తి। భరితుండుగోవింద బట్టారకుండు। వీరాదిగానతి వీరతబరగు। వీరగణము తోడు వేలనేణ్బూరు। స్నిగ్ధభావనుడు సందిగ్ధచిద్వాహ్ని। తగద్విషయుండు మార్గసంగయ్య। జామునకొకొక్క ఛాయవస్త్రములు। జామునకొకొక్క జాతిపువ్వులు। జామున కొకొక్క చాంతిపూతయును। జామున కొకొక్క చందంపు దొడవు। జామునకొకొక్క భూషకూటంబు। నేమంబుగా నిట్లు నిచ్చలునడుచు। అష్టప్రహార్థసోమాంకి డాదిగను। యిష్టోపభోగంబు లెలమి బొందుచును। నెరనేక లింగమై నిష్ఠ పెక్కువను। మెరయు పండ్రెండువేల్ మిండజంగములు। వెండియు వ్రతవీర వితరణభక్తి। మండిత నిష్ఠాసమగ్రతవలన। కటకంబులో నెన్నగల మహాభక్తు। లటుగూడ నేతెంచి హరసుఖానంద సంగత సంధ్యావసర సమయమున। లింగార్చనావేళ లీల గొల్వుండి। బసవన్న యున్న సద్భావంబుజూచి। యసమాత్మభకు లత్యాశ్చర్యమొంది। యేమిగార్యము యిదియేమి నెపంబొ। యేమిప్రస్తుతమొయింకెరుగంగ వలయు। పిలువుడు పరిచారకులద్వారపాల। కులనిజాప్తలనియోగులకరణములు। నరయుండు నేటిలింగార్చనోచితము। నరయుండు నేటి గీతావసరములు। సరసరగీత భండరుకవిలియలు। నరయుండుశోధింపు డవ్వచనములు। నెట్టణభాషలు నేడేమిపలికె। పట్టినవ్రతములు పగిదినేడేమి। యెవ్వరువచ్చిరి యిటమున్నభక్తు। లెవ్వరుపోయిరి యెవ్వరున్నారు। యెరుగుడు రేక్కార్య। మెరిగింపుడనుడు। పరతెంచి యాచెన్నబసవన్నమ్రొక్కి। యవధరింపుడు లింగానందమలర। శివయోగ నిద్రమైజిక్కియద్గురుడు। వుండంగజంగమంబుద్వృత్తి వచ్చి। నిండారుశివయోగనిద్రమైనున్కి। ద్వారపాలకులచేత నెవినియపుడు। సారించినిలువకసయ్యళవాడు। మగుడియంతజనిరి మరివారిగాను। మొగినెపంబిదియె కానొప్పునెట్లనిన। అక్కజంబక్కజంబన బొసగీత। మొక్కటానతియిచ్చె నొక్కింతమున్ను। దలచిననవియు డొందంబుతద్భాష। పలికిననాలుక బగులు వ్రీయ్యాలుగ। యీభాషమైజరియించెదనసగ। నేభంగినలవడు నేడితరులకు। మానగుభావయు మహిమయునెరుగ। నానేమభంగి విస్మపము జేసెదను। భక్తులకెల్లను బ్రాణలింగము। వ్యక్తసద్గురుడయా యంత లింగ

బు। ప్రాణలింగమునకేర్పడగ తద్గురువు। ప్రాణంబు తద్గురు ప్రతినిధియైన।
జంగమలింగంబు పరిగూకు ప్రాణ। లింగమిల్లాటకీ సంగయ్యసాక్షి। సత్య
మిట్టిదయ నిజవ్రతంబనుదు। నిత్యజంగమభక్తినిష్ఠ పెక్కువను। ధట్టిందు
బాసగీతం బానతిచ్చె। నిట్టిచో పందుమె యిట్టియభ్యాస। తలపంగవచ్చు
నే తలచిరేనియును। పలుకంగవచ్చునే పలికిరేనియును। నడువంగవచ్చు
నే ననుజోటిభక్తి। గడుసరులకు మత్తిగాండ్రకునట్లు। దలపంగనేర్చునా దా
లచినయట్లు। పలుకంగనేర్చునా బలికినయట్లు। చలియింప నేర్చునా జంగ
మ ప్రాణ। పరిభాష మెరసి మీబంటుగావునను। బాసలుపలుకంగ బాస
లునడువ। బాసలబల్లాడ బసవయ్యగాక। బసవన్న పూనిన బాసలన్నియు
ను। మొనగమీకవిలియ కెక్కించుకొనగ। బారమెదింపమీ పాలుగావు
నను। భారంబుగలుగునే బసవేశ్వరునకు। అదిజంగమమువచ్చి యరిగినవి
ధము। యిదిజంగమము ప్రాణపదమను బాస। మెరసిపల్కుటగాదు మీ
సమక్షమున। వెరవకయున్నట్లు విన్నవించితిని। యనుచు సాష్టాంగుడై
యాచెన్నబసవ। డనురక్తి ముకుళిత హస్తుడైనిలువ। పరమానురాగ సం
భరితాత్ములగుచు। పరమమాహేశ్వర పట్టవర్ధనులు॥ పణిహారులను బి
ల్వ బంచియక్షణము। కణకతోకశ్యాణ కటకంబునందు। పాటికెక్కిన భ
క్త భవనంబులందు। నాటకూటములందు హర్మ్యంబులందు। నరసియా
జంగమంబడుగుల కొరగి। సరసరదోతెందు చనుదుమీరనుడు। శివభక్త
రాజికి భువిజాగితొమ్రొక్క। యవుగాక యంచు ద్వారంతనారయుచు। నేత్ర
రదళుకాత్త నేగిజంగమము। దోడ్తెరబ్రాణంబు దోడ్తానబాదలె। బసవ
న్న జంగమ ప్రాణిగావునను। బసవన్న ప్రాణంబు ప్రబలియే తెంచె। భాతి
గాగిన్నెర బ్రహ్మయ్య ప్రాణ। మే తేరదన ప్రాణ మే తెంచినట్లు॥ అదియు
ధానెట్లన్న నాకిన్నెరన్న। పదపడిబసవన్న ప్రాణమైయున్న। తెరవెరిం
గించెద దేవదేవుండు। మరియంతబసవన్న మనసులోతరయ। జూచికిన్నె
రుప్రాణములు దనలోన। దాచుడునత్యుత్కటప్రేమ జేసి। బసవన్న కిన్నె
ర బ్రహ్మయ్యజూచి। యసమశోకాక్రాంతుడగుచు నాయయ్య। నాయన్న
నాతండ్రి నాకులస్వామి। నాయిష్టబంధుడ నాచెలికాండ। మన్ననోరమణి
య్య మన్ననోరమణ। మన్ముఖముకురంబు మాసితెనేడు। ఆస్థానదీపంబయు

డగితే నేడు। సుస్థిరగుణరత్న చోరుఁబోయితివి। సరలోకమెల్ల శూన్యంబ
య్యె నేడు। పరమార్థతత్త్వంబు బయలయ్యె నేడు। నామనోరథము భిన్నం
బయ్యె నేడు। నామనోవల్లి చిన్నతనొందె నేడు। నాభక్తియుక్తి సన్నంబ
య్యె నేడు। నాభోగశక్తి హీనతనొందె నేడు। నాయిలువేల్పు కిన్నరబ్ర
హ్మిదేవ। నాయాత్మతత్త్వ కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాగుణాధార కిన్నరబ్రహ్మి
దేవ। నాగురుభావ కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నామనోల్లాస కిన్నరబ్రహ్మిదేవ।
నామనోవాస కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాదివ్యకీర్తి కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాచర
మూర్తి కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాసత్యమూర్తి కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాసత్యనిత్య
కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాకులాపాది కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాకళావేదికిన్నరబ్ర
హ్మిదేవ। నాకల్పవృక్ష కిన్నరబ్రహ్మిదేవ। నాకులాధ్యక్షకిన్నరబ్రహ్మి
దేవ। హాకిన్నరన్న యహంకారదూర। హాకిన్నరన్న సదాచారపూర।
హాకిన్నరన్న దూరీకృతక్లేశ। హాకిన్నరన్న పూరీకృతాత్మేశ। హాకిన్నరన్న
నిరంతరసౌఖ్య। హాకిన్నరన్న మహాగణముఖ్య। హాకిన్నరయ్య దయా
రమణీయ। హాకిన్నరయ్య శివానందశయ్య। హాకిన్నరయ్య నాయయ్య నా
జియ్య। హాకిన్నరన్న నాయన్న నాచెన్న। యనివిలాపించుచు నడలుచు శోక।
వనధి దేలుచు దుఃఖవహ్ని గాఁగుచును। పొగలుచు బురబుర పొక్కుచు
దద్దిఱ వెగచుచు వెడవెడ వెక్కుచుబట్టు। వనరుచు దుక్క వివశచిత్తుఁడగు
చు। బనువుచు నిష్మాడిక్క బసవన్న యుండ॥ నవసరంబున పణిహారి బాచయ్య।
శివదేవుమదమత్త సింధురంబైన। మడివాలు మాచయ్య మందిరంబున
కు। వడినేగి కిన్నరు వార్త విన్పింప। నచ్చటి కొడయులు వచ్చిరే బసవ। డొ
చ్చెల్ల నేమి సేయుచు నున్నవాడు। ప్రస్తుతం బేమి యేర్పడజెప్పుమనిన। మ
స్తకవిన్యస్తహస్తుఁడై యతఁడు। మాదిరాజయ్యగారాదిగా భక్తు। లాదట
చోలశంబై యున్నవారు। బసవన్న కిన్నరప్రభుఁగాగలించి। యసమశోకా
క్రాంతుఁడై యున్నవాఁడు। నావుడు కలకల నవ్వి యేమేమి। రావచ్చునా భ
క్త రాజి యక్కడికి। బసవఁడు కిన్నరప్రభుఁ గాంగలించి। యసమశోకాక్రాం
తుఁడై యున్నవాఁడె। బాపురె జంగమ ప్రాణవిలీన। బాపురె జంగమ ప్రాణ
సంధాన। బాపురె జంగమ ప్రాణప్రయాణ। బాపురె జంగమ ప్రాణసత్ప్రా
ణ। చాంగురె జంగమ సమసుఖాయత్త। చాంగురె జంగమ సమదుఃఖచిత్త।

పట్టినబాసలు పట్టుపడంగ। నెట్టనప్రాణంబు బట్టియున్నాడు। మాటిచేర్చి
యొక్కొక్కమాటుబసవనికి। నుతభక్తిరసము కన్నులనెక్కొనొక్క। వ
లుకుదుర్ఘటమైన శాపతత్పాప। భోలివోనకుండంగబూరించునతడు। మ
రచేనే మనుజంగమ ప్రాణమనిన। నరబాసయిదియేమి నిశ్చేష్టుడగుట।
వనకుటగుండుట వగచుటయిట్లు। పనిగొనజంగమ ప్రాణులగుణమె। బా
సలుగీసలు పదటిపాల్గాగ। జేసియేమనికాలుజేయుచున్నాడు। బాపు
రేజంగమ ప్రాణులీభంగి। వాపోవుదురె ముండమోపులభంగి। కటకట
మెచ్చునే కల్లినాథుండు। యిటువిందుమేభక్తిహీనంపువార్త। కేవలభక్తు
డె కిన్నరబ్రహ్మ। దేవుడాతని దేవదేవునిగూడు। కానియెబోయాతనిగూ
ర్చుటవారలకు। జనునెయేడ్వంగ సంసారులపగిది। బాసదప్పుటయె సద్భ
క్తిగాబూని। బూసింపనేరము పొచ్చెంబులాడి। తోడేడ్వనేరముదురటి
ల్లయట్ల। పాడంగనేరము బనువుచరిత్ర। వనరంగ నేరము వచ్చిమాచే
యు। పనులేమిదానికి బసవండుచాలు। బొమ్మన ఫణిహారి భోరున వచ్చి।
యస్మత్ప్రహగణరాజి కెంతంతమ్రొక్కి। కొంకుచువణకుచు గోసరుచుమే
ను। శంకింపగరతలాబ్జంబులుమొగిచి। మాచిదేవప్రభు మాటలన్నియు
ను। సూచింపబసవన్న శోకంబడంగి। బిట్టుల్కిపడలేచి పిమ్మటదెలసి। నె
ట్టనతనబాస నెరసునాయిటయు। ప్రాణంబుకిన్నర బ్రహ్మదేవయ్య। ప్రా
ణంబునంద సంబంధించెనంత॥ ప్రాణబంధములగు బాసలుదెలుప। ప్రా
ణంబుతోనెల బసవయ్యయుండు। యొకటిదలంప వేరొకటిఘటించె। నక్క
టయేమనవచ్చు నరలేనిభక్తి। మర్మకర్మములాడ మాచయ్యయెరుగ।న
ర్మిలిజను బసవయ్యయెరుంగు। నటమీదిపనులు మహాదేవుడెరుగు। ని
టువంటివెయ్యెడ యెరుగమేమనుచు। గణకూటమంతయు గలకలంబెస
గ। గణుతింపవిన జూడగాచోద్యమనుచు। ఫణిహారివెండియు బన్నుచుదు
నేంగి। మడివాలుమాచయ్య యడుగులకెరగి। బసవన్నవార్త యేర్పడవి
న్నవింప। నసదృశానందాంతరంగుడైపో గి। బాపురేజంగమ ప్రాణవిలి
న। బాపురేజంగమ ప్రాణసంధాన। బాపురేజంగమ ప్రాణప్రయాణ।
బాపురేజంగమ ప్రాణసంత్రాణ। నల్లవో జంగమానల్పసప్రాణ। నల్లవో
జంగమానవరతప్రాణ। చాగురేజంగమ సంతతప్రాణ। చాగురే జంగ

మనసహజసపాత్రిణ। మజబాపుజంగమ మంగళపాత్రిణ। మజబాపు జంగమ మంగళపాత్రిణ। మజబాపుజంగమ మార్గప్రయాణ। చనుచను బసవనజంగమపాత్రిణ। యనజెల్లు ననజెల్లు నఖిలలోకములు। వినవొప్పు వినవొప్పువిశుత్రభక్తి। యనుపమం బనుపమంబంచు నక్షణము। కల్లినాథునిభద్ర గజమిదియనగ। కల్లినాథునిచేతి కరవాలమనగ। కల్లినాథునిరత్న ఘంటికయనగ। కల్లినాథునిహస్త కటకంబనంగ। కల్లినాథునిపేర కన్యకయనగ। కల్లినాథునియంక కాండితండనగ। కల్లినాథునిగూర్మి కట్టనుంగనగ। కల్లినాథునిచెలి కాడితడనగ। మడివాలుమాచయ్య మహనియ్య మహిమ। కడుబెడంగనియన్నగా మునువిన్న। పరవాదులలఘ సద్భక్తులుసెలగ। పురిభవుల్ దొలగ శంభుడుమదిగలగ। పేరత సాంపెక్క విజయత ధక్క। సూరతదివి నిక్కనుజనులు మొక్క। చూపరుల్ గీర్తింప సురలుశంకింప। పాపులుగంపింప ప్రభువవర్తింప। కడకవట్రిల్ల నక్కటికరంజిల్ల। మృదుభక్తిమేలెల్ల మిన్నుగజల్లి। కేళికల్ సేయ సంకీర్తనల్ మోయ। కాలగర్వము బాయు గణకోటిడాయ। యేతేరనాశ్చర్య మింపుసొంపార। ఖ్యాతి దిక్కులగూర గడురయంబార। నాథభక్తజనులు నన్యోన్యనమస్కృ। తాభిగమన సమహోలింగనములు। దనివిచనగవారు దానుహర్షించి। యనుపమరతి దర్శనాజ్ఞాపన। మడివాలుమాచయ్య మరిభక్తతతికి। బుడమి సర్వాంగముల్ బొందంగమొక్కి। ప్రమథపురాతన భక్త దివ్యాంఘ్రి। కములాంతరంగుడై గ్రక్కునగదిసి। కిన్నరబ్రహ్మయ్యగీర్వాణవంద్య। నన్నుతకీర్తి సాకొమ్మ ద్రమూర్తి। పాత్రమిత్తుండగు బసవన్నబోన। యేణాంకధరుపురి కేలైగవచ్చు। బసవుండుశివునాజ్ఞ వరిపూర్తిగాక। యసువులునినుగూర్ప వదియెట్లువచ్చు। గణములెవ్వరునెరుంగక యుండశివుడు। గుణనిధినిన్నెల్లు గొనిపోవవచ్చు। బసవండుజంగమ పాత్రవ్రతోక్తి। ససలారనీయెంద నడుగుసడంగ। ననమాత్యుభక్తిమహాత్మ్యమంతయు। న్ను। బసవకుమారుని సజ్జనయుడగు। వల్లైనభక్తి శూన్యంబగుగతి। నిల్లేలచెల్లుమిా యిచ్చలబోవ। కావునబసవన్న కలకాలమెల్ల। నీవును బసవన్నసన్నిధినుండబాడి। వేలెమ్మనుడుసవలీలగిన్నెరుడు। లోలతకలగని మేలు

కొన్నట్లు। క్రమ్మనలేచి యక్కజమువట్రిల్లి। నమ్మాచిదేవుని యడుగుల కె
రగి। బసవండు నంతలోపలన యేతెంచి। యనలారమాచయ్య। యడుగు
లకెరగి। నాముప్పూరును నసంఖ్యాతగణాంఘ్రి। తామరసములకు దృల్లీల
మ్రొక్కి। అంతనత్యద్భుతాకాంక్షితులైలింగ। వంతులందరు మడివాలు
మాచయ్య। వీక్షించిసద్భక్తి వెలితిగాకుండ। రక్షింప శిక్షింప రాజవు
గాన। కలియుగరుద్ర సాక్షాద్వీరభద్ర। కలితగుణోన్నిద్రకరుణానముద్ర।
జితభవకదన సంస్మితచారువదన। గతమదమదన సంగతదయాసదన। శ్రి
తభక్తవర్గ వశీకృతభర్గ। హితవీరమార్గ బహిష్కృతస్వర్గ। పరవాదిజయ
శౌండ బహుళప్రచండ। శరణరత్నకరండ శమితవేదండ। నిహిత బిజ్జల
గర్వ నిచితగాంధర్వ। మహితగుణాఖర్వ మన్నితపర్వ। తర్జితసంసార ద
ళితవికార। నిర్జితహంకార నిఖలైకవీర। న్యాయనిష్ఠుర వాక్య నరవశా
శక్య। అయతౌత్సుక్య యుదాత్తశివైక్య। దుర్దాంతశీలవిధూతాఘజాల।
మర్దితలయకాల మావడివాల। సాహిత్యబిత్సౌఖ్య సజ్జనముఖ్య। మా
హేశ్వరప్రఖ్య మాచిదేవాఖ్య। దండితనీచవిఖండితాచౌచ। మండితాం
తఃశౌచ మడివాలుమాచ॥ ముదలింపమనసులు గదలింప జడత। వదలిం
పబాసలు బొదలింపభక్తి। గీలింపశివునాజ్ఞ వాలింపఖలుల। దూలింపజగ
ము నిర్మూలింపగీర్తి। గూడింపబిజ్జలు నోడింపగజము। బీడింప జగము
లల్లాడింపదుష్టు। శిక్షింపశిష్టు రక్షింపంగమముగ। టాక్షింప వ్రతులఁ బరి
క్షింపజాలి। పనివడివచ్చిన ప్రమథేంద్రమూర్తి। ఘనతరభువన ప్రకాశిత
కీర్తి। బసవన్న గన్నర బ్రహ్మయ్యనిప్పు। డసదృశభక్తిమహాత్వంబు మెర
యు। సంజీవితులజేసి జగతి బేర్కొంటి। ముంజేతికంకణంబున కద్దమేల। వ్య
క్తంబయిన భవన్న్యాయ నిష్ఠురహి। శ్రోత్రులు చెవుల కత్యుష్ణంబు లయ్యె।
పథ్యమైమీఁద పద్భలసిద్ధులౌనగు। తథ్యమిట్టిద పదార్థంబు లుపచన। కా
లంబునందుడక వేతెరిక తెరికస। నోవిపక్వాన్నంబులుతకినజావ। ఖవిసెయ
గాక రసనగాల్చుకోరకె। శివభక్తియుక్తుల శిక్షలునట్లు। యుడికించివిదలిం
చి యుడికిఘుట్టించి। మడుచుటమైలలు మడుగుసేయగనా। యలిగియొకా
వున నట్లమీఁశిక్ష। మలినంబు బాసి యుమ్మత్కీర్తితో। న తెలుపొందె

బసవన్న దీప్త ప్రతిష్ఠ। కల్పించె ప్రమథుల కవియుల కెక్కి। మాయిరపుర
వచోమృతమథనమున। నీయసంఖ్యాతమాహేశ్వరమాన। సాలసాలము
నను ద్యత్సివానంద। లాలితకల్పవల్లరిభాసురాంత। రితపల్లవితకోరకితకు
సుమితఫ। లితపరంపరల సల్లీలవర్తిల్లె। నంచు మాచన గొనియాడుచున
తిన। మంచితరతి బసవయ్యనాత్మ యయ్య। విరతి శయాపాంగ నిత్య దయా
మృ। తరసపయోధిమధ్యమున దెల్పంగ। బసవేశుడుండెసద్భక్తులు దాను।
ససద్భృశలీల మున్న సుచునిప్పాట। నాకాంక్షవతుల సింహాసనాసీను। లై కొ
లువున్న మహాభక్తవరులు। తయనివ్వటిల్లంగ దండనాయకుని। పటుమా
ద్కులందంద బరవుచున్నాడు। కూడుకొనియె చంద్రచూడుండు జూడ।
జూడకిన్నరనీవు తోడనేయేగి। మాచిదేవయ్య సముగ్రదయాన। టూచిన
తన వచ్చుటిదియంత నేడు। జంగమంబె తెంచి చనుమాత్రలోన। నంగద
పాణింబు లరిగియాజంగ। ముమ్ముగమ్మసుముదామ మగుడనే తెంచి। నమి
తమహాత్మ్యమేమనవచ్చు బసవ॥ శివశివజంగమ స్వీకృతపాణి। శివశివజం
గమా శ్రితనిజపాణి। హరహరజంగమా యతనిజపాణి। హరహరజం
గమాన్యతవృతపాణి। బాపురెజంగమ పరివృతపాణి। బాపురెజంగమ
పాణియుక్పాణి। మజబాపురె జంగమస్ఫురతాణి। మజబాపురెజంగ
మస్థిరపాణి। నల్లవోజంగ మోన్నత నిజపాణి। నిత్యజంగమలింగ నిష్ఠిత
పాణి। సత్యజంగమలింగ సంచితపాణి। భవ్యజంగమలింగ పరిచితపా
ణి। దివ్యజంగమలింగ దీపితపాణి। ప్రకటజంగమలింగ బంధురపాణి। స
కలజంగమలింగ సంయుతపాణి। జంగమైకపాణి సౌఖ్యసంధాన। జంగ
మైకపాణి సతతావధాన। ధనమునివేదింప ధరవచ్చుగాక। తనువు నివే
దింప దానెట్లువచ్చు। తనువుసీవచ్చు బోదానదానియతి। మనమునివేదిం
ప. మరియట్లువచ్చు। మనమునీవచ్చు బోమచ్చిక వలన। ననయ ప్రాణం
బు దానెట్లియ్యవచ్చు। భావింపనిజపీర భక్తివిస్ఫూర్తి। నీవచ్చుప్రాణం
బు నిలగొల్పమాటు। జంగమంబండ నిజపాణిచర్య। సంగతంబుగ నెట్లు
సంధింపవచ్చు। వారకముసుటం గుటూరిమాచయ్య। గారి ముప్పూరిభా
ష. గదునొప్పెనాతు। [illegible] నరుడుగ నులక చందయ్య। సితమగుభా
ష మున్నను చెప్పబడియె। [illegible] గుడికేశిరాజు। గారి భావ

ముజెప్పగా నిలబరగ। నేమించినత్రేశు చామయ్యభాష। భూమిలో నది యు యద్భుతమనబరగ। లాలనమతి కమలాదేవిభాష। తొళనం బసనె ప్పె మేదినిమీాద। వోనరలింగ ప్రాణులును ప్రాణలింగు। లును నాగదొ ల్లియు వినబడుగాన। ప్రాణలింగులుగవ రాజంగమంబు। ప్రాణంబుగాజ ను భక్తులుగలరె। భంగిగాజంగమ లింగంబుప్రాణ। లింగమన్ బాస జె ల్లెంగదానీకు॥ ననుచు వొడియు బసవనవంశనాథు। ఘనభక్త మండలి గౌరవింపంగ। జంగమప్రాణినా సద్భక్తబరగ। భంగిగాసంగన బసవన్న నాడు। వసుధజంగమపారవశ్యసద్భక్త। యనలారమిాకు లోకారాధ్య నే డు। ననుచువేమారాధ్యులును నూరసాని। ఘనుపండితేంద్రు నొక్కట గొనియాడి। బసవపురాణాను భవసుఖాంభోధి॥ ననమానులీల నోలాడు చునుండె॥ పండితారాధ్య ప్రబంధశృంగార। పండితారాధ్య ప్రబంధ ప్ర పూర। పండితారాధ్య ప్రబంధానుసార। పండితారాధ్య ప్రబంధవిహార। పండితారాధ్య ప్రబంధోరుహార। పండితారాధ్య ప్రబంధచిత్సార। పండి డితారాధ్య ప్రబంధసత్కార। పండితారాధ్య ప్రబంధావతార। పండితా రాధ్య ప్రబంధనిస్తార। సూరకవీంద్ర మందారశుభ్ర। కారవినుమి దీక్షా ప్రకరణము॥ ఇదియసంఖ్యాత మాహేశ్వరదివ్య। పదపద్మసౌరభ భ్రమ రాయమాణ। జంగమలింగ ప్రసాదోపభోగ। సంగతసుఖసుధా శరధినిమ గ్న। సుకృతాత్మపాలకురికి సోమనాథ। సుకవిప్రణీత భాసురతరదండ। నా యకబసవాంక నభ్యాతగుణాగ। జాయతకీర్తి దిగంతత్రిలోక। గురుపండి తారాధ్య చరితంబునందు। కరమిట్లు ప్రథమప్రకరణమొప్పారు॥

సాంబశివార్పణమస్తు.

* బసవపురాణము టీకకలశిన కథనంబున ప్రథమప్రకరణంబు ప్రథమాశ్వాసమని వ్రాయించితిమి॥ ఇచ్చటనుంచి ద్వితీయప్రకరణమని వ్రాయబడును॥

శ్రీ గురవే నమః.

శుభమస్తు - అవిఘ్నమస్తు.

పండితారాధ్యచరిత్ర

శ్రీవృషాధీశ సంచితదయాభావ| భావుకమంత్రీశ పాల్కురికిసో
ర| అంత వెండయుఁ బండితారాధ్యదేవు | డంతకాంతకమూర్తి యట్లో
క్కనాడు| క్షిప్రంబ తానును శిష్యవర్గంబు| సుప్రభాతమున నుత్సుకత మే
ల్కాంచి| పసలిచుక్కలుదివి మాయకమున్న| యనమశంఖధ్వనులలర
కమున్న| యభవాలయంబుల నలరుదీపములు| ప్రభ చేడి వెలవెల బార
కమున్న| పరగ వెన్నెల పరపరగాకమున్న| సరసిజంబులు మొగి విరియ
కమున్న| జిగిచెడి కలువలు మొగుడకమున్న| మొగిచకోరములు నోర్మూ
యకమున్న| సొక్కియక్కొకయడ సుఖియింపదలఁచి| జక్కవల్ కవగూడి
జనకటమున్న| దినమణి తనపూర్వ దిక్సతిమీఁద| మనసెత్తి పిదపాలి మరు
వకమున్న| తొలుకోడికనువిచ్చి నిలిచిమైపెంచి| జలజల రెక్కలు సడలిం
చిసిల్గి గ్రక్కునగాలార్చికంఠంబులిచ్చి| ముక్కునసీకలుజక్కల్చికడువు|
లెక్కించి మెడసాంచి నిక్కిమిన్ జూచి| కొక్కుటకొక్కురని కూసినయట్లు|
ప్రబ్బతనాధ ప్రబ్బతనాధయనుచు| నుబ్బనికోళ్లు గూయుచుకటమున్న|
యనురాగలీలనాత్మారామమునకు| జని పుష్పములుగోయు సమయంబు
నందు| పూనికిచ్చిద్దళంబున శివుబూన్ప| గానమరేంద్రత్వ మీనుచు ను
న్న| పరమమహత్వ సంపదగలయట్టి| కరవీరపుష్పముల్ గమిగాంగ గో
షి| శ్వేతునకొకపువ్వు| చేతప్పిపడుడు| ప్రీతితో దాశివార్పిత మున్నమా
త్ర| గాలుడనక మోక్షంబిచ్చినట్టి| సేవంతి కుసుమముల్ జెచ్చెరగోసి|
చేతులుశివునంద నేత్రులుట్టగవి| సీతులైపూర్వదుజ్జాతులసైనః ఖ్యాతుల
కెక్కు సజ్జాతుల జేయు| రీతులగల విరిజాతులుగోసి| ముక్కంటిపాదాబ్జ
ములకర్థిఁ దమ్ము| నెక్కించుమనుజుని ఘులదమయట్లు| తెల్లంబునిర్మల

తేజిష్ణు జేయు। మల్లికాకుసుమముల్ మాపటికునిచి। యాదటద్రోలుమేవ
సంబాధిత దేహు। పాదముల్ దమ్ముబూన్ప బడునంతనధము। జాతుల నైవ
ను సన్మతినగ్ర। జాతులగా జేయు జాతుల గోసి। తెంచి వైచిన చెంచు
దేవుని పురికి। బంచిన మారేడు బత్తిరిగోసి। అర్కపదంబు దాహరు
బూన్ప నిల్వ। అకలంక్రసూనంబు లత్యర్థిగోసి। కపకపుష్ప సహస్రము
న్నకెనమైన। కనకంపువిరులు నాకాంతమైగోసి। హరియొక్క పువ్వునకై
తనకన్ను। పరిజేశ శివుబూన్ప చక్రంబుకన్ను। నప్పుడశివునిచే నిప్పించి మ
హిమ। నొప్పారు తామర లొక్కొన్నిగోసి। మొల్లపువ్వంబుల నుల్లనంబా
డు। నల్లగల్వలు సమున్నతి గొన్నిగోసి। పరిమళాగతభృంగ పక్షావనిహ
తి। చిరిగిన రేకుల ఛిద్రపుష్పములు। మడిసితుమ్మెదలు పుష్పోడిగోలిల వద
లి। పడియున్న యాస్వాయం పతితపుష్పములు। తనబసరు లెదెట్లు దాలివ
లా వెడలి। మొనలు వ్రాతారిన మొగ్గపుష్పములు। కడివోవనళులానగా
రెకు వెడలి। యుడు దెనేవైన పర్యుషితపుష్పములు। నపవిత్రమని నివియా
దిగా గలుగు। నుపహతపుష్పంబులో వివర్జించి। భర్గువిబూన్పనిష్పలము
లెయనుచు। నిర్గంధయుతపుష్ప నిచయముల్ దక్క। యుగ్రుని బూన్ప న
మోగ్యంబులనుచు। నుగ్రగంధపు పువ్వులావిసర్జించి యాతతంబుగ బ్ర
హ్మకై బొంకినట్టి। కేతకి పుష్పముల్ కీడని మాని। అల్లనాడు మరునకమై
నయట్టి। మొల్లపుష్పంబు లట్లొల్లక కురియు। నక్కజంబుగబెట్టి నందయు
న్నని। యొక్క పువ్వునగగు నొక్కఫలంబు। యాపువ్వుగొనివచ్చి యభ
వుబూజింప। నేపారగోటివే లిక్షఫలంబు। లనుచు పుష్పము లన్నియును
గోసికొనుచు। ననువకెన్నేతేర నంతనిక్కడను॥ మహానియ్యాసద్భక్తిమతి

వెలిగొండ మహాదేవయ్యకథ

వెలిగొండ। మహాదేవుడొక్కంతమునలి మేల్కాంచి। యెవ్వారినడనెడ నరే
గియంతకును। కొల్విరుల్ గోయుదురో కూడననుచు। దాంట్లునుగొనిల
తాత్రంబుల మీద। తెంట్లోసపరిగాఢ్ల దెలివ్వనోయనుచు। మలయాని
లము వెంట నలివచ్చినట్టి। యలిపిందుమునరి మట్టాడునోయనుచు। తుమ్మె
దల్ సెమ్మివాతులు దొల్చితొల్చి। కమ్మని వేగంపుగమియునో యనుచు।

విచ్చినట్టిదమును పెనఁగొలికొలి। యచ్చవాసన వెలిపుచ్చునో యను
చు। దనినన్ భదమును దర బిల్వపిల్వ। చను జగినూరగానునో మన్ని
యనుచు। తొడరిభృంగములు పుప్పొడరొల్పగొల్ప। కడిపోయి రేకులు
గ్రందునో యనుచు। చనిపుష్పములు గొనకొనివచ్చునంత। బనుబోపునో
శివార్చనముపొద్దనరెంచు। వంతయుఁ జగతియువరలపుష్పములు। కాంతయు
సంభ్రమాక్రాంతుఁడై యురుగ। కొల్లశివార్చ్చవకరణముల్ దొంక। కా
ళ్లను రెండు నశుణమగుత్తులకు। కడిఖండలుగఁగొట్టి కలుపరంబుపుట్టి। మృ
దునిముందరబెట్టి మురవడిబట్టి। భవమునకొరగట్టి ప్రతిలేనియట్టి। శివభ
క్తిదుదిముట్టి చింతపోదట్టి। ఆసలతలుగొట్టి యురగనిగట్టి। బాసలుచేపట్టి
పరగుచున్నట్టి। తెరగుగలంతయు నెరిగియద్భుతము। దురగలింపగభక్తి
సెరకులుపొంగ। మతివీరరస సముద్ధతి సుతికెక్క। నతి సంభ్రమాక్రాం
తుఁడై పంచితయ్య। పాదలుభృత్యాచార మిదిగాకభక్తి। యిదిగాకవీరత్వ
మిదిగాక యుచిత। మిదిగాకధన్యత్వ మిదిగాకనేరు। పిదిగాకసౌభాగ్య మి
దిగాక యనుచు। చనుదెంచిమహాదేవ శరణునికాంచి। కనుగవహర్షాశ్రు
కణములుదొరుగ। నాయయ్యగంటిరా నాతండ్రిగంటి। నాయన్నగంటి
రానాస్వామిగంటి। యిట్టుండవలవదా పుట్టినఫలము। యిట్టుండ వలవ
దా పుట్టినజలము। తిరుగునెమిట్టిన ధీరుండుగలన। మురగునెమిట్టిన శూ
రుడెవ్వలన। బాపురా భక్తప్రతాపవిలాస। బాపురాభక్తప్రలాప నివా
స। నల్లవోధర్మ సనాతనకీర్తి। నల్లవోకర్మ వినాశనమూర్తి। వీరభృత్యా
చార విషయైకవర్తి। సారభృత్యాచార సంపత్ప్రపూర్తి।బహుళభృత్యా
చార పథచక్రవర్తి। మహాభృత్యాచార మరయుతావర్తి।గహనభృత్యా
చార గతభవజార్తి। విహితభృత్యాచారవినయవిస్ఫూర్తి। ధీరతనీకొప్పె
తెగువనీకొప్పె। వీరతనీకొప్పె వెరవునకొప్పె। స్వాధ్వృత్తినీకొప్పె చల
మునీకొప్పె। సుద్వృత్తినీకొప్పె యుక్తినీకొప్పె। నెరవడినీకొప్పె నేర్పు
నీకొప్పె। నురుభక్తినీకొప్పె నుబ్బునీకొప్పె। యిట్టిభృత్యాచార యిట్టి
విస్తార। మిట్టిసాహసకర్మ మిట్టిసద్ధర్మ। మిట్టియుదారత్వ మిట్టివీరత్వ। మి
ట్టియుద్ధతభక్తి యిట్టియుద్యుక్తి। యీమహిలోకన్న యితరులకన్న। దే
మహాదేవన్న భూమఃప్రసన్న। నక్కటని భవదియ్య చరితంబుజయ్య। పరు

లకుసగుణధుర్య భక్తాంఘ్రిశయ్య। అతులభక్తివివేక మతిపాదధూళ। మ
తులకగుణకీకమాటీసగుణాక। శమితేంద్రియానీక విమలశీలైక। సముచి
తపరవాక సౌభాగ్యభీమైక। కరుణాన్వితాలోక పరభక్తిలోక। విరటాలిభ
జాలోక వికటితనాళ। పరసమయానీక భంగలుంటాక। పరవాదికులటా
క పటుతరశ్లోక। వీరగణాదిలోక వికసితచార్వాక। ధీరగుణస్తోక ధిక్కృతసా
క। యనిగౌరవించుచు పరభక్తరాజ। కనురక్తి సాష్టాంగుడై ప్రణమిల్లి।
మేదినిమీఁదకొరిగి మృదుపాణిలనున్న। పాదఖండములకు ప్రణమిల్లి మరి
యు। కరకంజములనెత్తి యురముననొత్తి। భరముననెక్కొల్పి శిరమున
దాల్చి। యీపాదములు దాల్చుటా పరమేశు। శ్రీపాదములు దాలిచిన
యట్లకాదె। యీపాదధూళి దానాపరమేశు। శ్రీపాదధూళి ప్రసిద్ధంబు
కాదె। యీపాదవినుతి దానాపరమేశు। శ్రీపాదవినుతికి వేఱుగాదె।
యీపాదములకును నాపరమేశు। శ్రీపాదములకును జెప్పవేర్గలదె। శ్రీప
తిగానక చిక్కనయట్టి। యాపరమేశు పాదాబ్జంబులివియు। నాపోవకబ్జజు
డతిభక్తినొత్తు। నాపరమేశు పాదాబ్జంబులివియు। యేపొందచంద్రునియు
లబ్రిమినట్టి। యాపరమేశు పాదాబ్జంబులివియు। వాపోవ రావణుపడిన
త్తినట్టి। యాపరమేశు పాదాబ్జంబులివియు। చూపోపనంధకాసురు మెట్టి
నట్టి। యాపరమేశు పాదాబ్జంబు లివియు। యోపిగబూసురు వీంకునను
న్న। యాపరమేశు పాదాబ్జంబులివియు। పైబడినభక్తి విరులుపూజించు।
నాపరమేశు పాదాబ్జంబులివియు। యేపారుతీర్థంబు తెల్లవసించు। నాపర
మేశుపాదాబ్జంబులివియు। నాదటమెచ్చగావాశిరోమ్మునన్ను। నాదధిచ్యా
దుల పాదంబులివియు। భవునకుగన్నప్ప పాదాబ్జములకు। ధృవకీర్తి యొ
క్క శిరోమణులట్లు। శరణకోట్లకును నీచరణాంబుజములు। ధరశిరోమణు
ల చందంబులైపరగు। నాపాదములనూతు పూజయిదిపూజ। లీపాదము
లపూజ లిచ్చుభక్తుఁకు। నీపాదపద్మంబువిత్తించుమహిమ। బాపంబుల
గు బరిగరగాదె। యీపాదపద్మంబు లిటుదాల్పగనిన। యేపారదేవగ
ణ్యాత్మకకీర్తి। యీపాదధూళిపైఁదినయతటున। బాపించదే శుద్ధభ
క్తిసంయుక్తి। యీపాదములు నుతియించుధన్యాత్మ। మాపోవకంతయ
ననావశంకౌ। యనవినుతించుచు నాడుభూవాడు। చేసు పాదఖండముల్

జూచి మొ్రొక్కుచును। లలి నీశ్వరుండు జలకమాడినట్టి। జలములై యెల్ల
విషములకు మందు। భ్రమ వెలయొందు శివ పవిత్రణసంకు। లఘునకు దీపతై
లంబయగా పథము। కను విచిత్రమ...క్త గణములకనుచు। దడయక మృదు
దీప తైలంబు దెచ్చి। వడిబేర్చి మును దెంచి వైచిన యట్టి। యదుగుల యుం
దు గుల్ఫాంతంబుల యందు। గ్రక్కునబూసి తునకలను గుత్తులును। జ
క్కాల్పి నిగుడించి సంధించి యొత్తి। యానక్తి భక్త హస్తార్పిత భూతి। బ్వా
సిపై జల్లి యద్భుతము నెక్కొనగ। నా మహాదేవయ్య నంత భక్తులకు। భూ
మిసర్వాంగముల్ బొంద మొ్రొక్కించి। పాదంబులిమ్మహా భక్తులు నీకు। నా
దట కృప జేసిరన్న లెమ్మనుచు। కరమర్థి లేనెత్తి కౌంగిట జేర్చి। యకుదొం
దనదులు ఘోయనిజయ బెట్ట। ధ్రువకీర్తి మల్లికార్జున పండితయ్య। శివ
భక్తులకు ప్రదక్షిణముగా బనుప। నెరిపిమాపరు మొ్రొక్క నిక్కంబు ద
క్క। హరుదయాలత జుట్ట హర్షంబు బుట్ట। దివిప్రముఖులు జూడ ధృతి దొలు
కాడ। సవినయంబొంద ప్రసన్నత జెంద। వీరత యొలయ నుద్దాత్తత వెల
య। ధీరత బెంపార తేజంబు గూర। పరసమయులు వ్రీల బంధముల్ దూ
ల। హరుభక్తులుప్పొంగ సురలు గలంగ। పండితయ్యనుతింప ప్రత్యయం
బొప। దండితనము వోల ధైర్యంబు సాల। భృత్యత సంధిల్ల బిరుదు వర్ధిల్ల। స
త్యంబు దనర నాశ్చర్యంబు వనర। నతుయకీర్తి పాపతుయము...। య
క్షిణంబునను ప్రదక్షిణంబుగను। నడచె సద్భక్తులు నడుచు దొల్లింటి। నడ
ఝుంటి దనిమాప నడచినయట్లు। నడచె నీశ్వరు ప్రసన్నత జేయబూని। నడ
లుట్టిదని చూప నడచినయట్లు। నడచె నద్వైతుల నడుదల మెట్టి। నడుచు
మార్గము చూప నడచినయట్లు। నడుచు గర్వంబులు నీరములై పరవ। నడు
ఘుమార్గము చూప నడచినయట్లు। నడచె భవాంబుధి కడకాలదన్ని। నడు
చున్మార్గము చూప నడచినయట్లు। నడచె భక్తగణంబు కదపుదొద్వృత్తి।
నడుచున్మార్గము చూప నడచినయట్లు। నడచె గ్రాలుచు నపునర్భవ సరణి।
నడుచు మార్గము చూప నడచినయట్లు। తెల్లంబుగా మహాదేవయ్యయం
త్ర। దొల్లిటియట్ల యద్భుతలీల దనర। గొంకులు శోకిలో వంకలుగాక।పొం
కంబు దప్పక పొందులు సెడక। [illegible]బడక [illegible]దుగాక బిగువు। వద
లకయుదికిన వాయువొప్పదక। నెత్తురులురుల నరిని చవోక। గుత్తులువం

గళ రౌత్రంతలేక। క్రక్కురుపడిక వరంబులుప్రమక్క। క్రొక్కరోమముదు
ల్లకక్కజంబగుచు। పాదముల్ దొల్లింటి భాతినెయమర। నాదటభక్తగ
ణాళిహర్షించి। ముట్టినచో బ్రాణమున కాసపడక। దిట్టమైపాదముల్ దె
గగొట్టికొనిన। యీమహాదేవయ్య యిద్ధమహాత్వ। మేమని గొనియాడ
నేమివర్ణింప। నప్పుడుదుత్తునక్కలైనపాదంబు। లొప్పారశివునిచే నిప్పించిన
ట్టి। యూర్జితపుణ్యుడు పార్జితయశుడు । తర్జితాఘుడు మల్లికార్జునపండి।
తారాధ్యులమహాత్వ మదియెట్టువొగడ। గారీశుడే యెరుంగుగాక యిద్ధ

రణి॥ మున్నరవాద్దడి మువ్వురిలోన। నెన్నంగబడిన మహేశ్వరోత్తము
డు। సనఘుడుకళియంబ యనుగణనాధు। డనయంబు జంగమార్చన సే
యునెడను। యెప్పుడుజంగమం బేతెంచునింటి। కప్పుడరామట్టి యడుగు
లుగడిగి। పాదోదకంబులు ప్రాచించికొని యేదేసగావింప డితర సత్క్రి
యలు। ఆదటభక్త పాదోదకంబీశు। పాదోదకములకు ఫలమెక్కుడనియు।
నాదటభక్తిపాదాంబుసేవనము। నాదిమలత్రయ హరణమౌననియు। నా
దటభక్తిపాదోదకంబులు భ। వాదిరోగములకు సౌషధంబనియు।ననమా
త్మభక్తదివ్యాంఘ్రిజలంబు। లనమపాతక రాసులడగించుననియు। నఖిలే
శు భక్తదివ్యాంఘ్రిజలంబు। లఖిలధర్మంబుల కాలయంబనియు।.నారు
ద్రభక్తదివ్యాంఘ్రిజలంబు। భూరిసంపదలకు బుట్టినిల్లనియు। పరమేశుభ
క్తుల చరణోదకంబు। పరగదృష్టాదృష్ట ఫలహేతువనియు। సర్వేశుభక్తు
ల చరణోదకంబు। సర్వజంతువులకు నిర్వాణమనియు। సకలేశు భక్తుల
చరణోదకంబు। సకలతీర్థములకు జనయిత్రియనియు। పలుతీర్థములు గ్రం
క బరచుటకంటె। నిలభక్తపాదాంబువులు గొన టిరువు । యెట్లన్న తీర్థం
బు లెంగుటభార। మట్లునుగాక స్వర్గాదిఫలంబు। లారుద్రభక్తపాదాంబు
వుల్ దాల్ప। భారకేమియు లేదు ప్రాపింపముక్తి। యరయక్షీరోదకన్యా
యుమనమాట। పరవరనయ్యోని పాదోదకంబు। దాల్చిన హ్రస్వమౌ త
ల్లిచన్ బాలు। గావున పాదోదకము యెక్కుడనియు। ప్రవిమలమగుభక్త
పాదోదకంబు। శివతీర్థమనిశ్రుతుల్ జేసెడుగాన । నివ్వటిల్లగభక్త నిచ
యుపాదాంబు। లెవ్వనిధన్యుగా జేభ్రాంతు జేయు। నివ్వటిల్లగభక్తనిచయ

పాదాంబు। లెవ్వనిచేఁ బూజింపఁగఁబడును నివ్వటిల్లఁగ భక్తనిచయపాదాం
బు। లెవ్వనికిని మనోహ్లాద్యమైయొప్పు। నివ్వటిల్లఁగ భక్తనిచయపాదాం
బు। లెవ్వనికిఁ బ్రసభీష్టార్థసిద్ధి। నివ్వటిల్లఁగ భక్తనిచయపాదాంబు। లెవ్వ
నియందుఁ బ్రవృత్తతఁ బరఁగు। వాఁడెగా నన్నిట బోలుపైనయట్టి। వాఁడీశుఁడీశుం
డు వానిభావింప। వానిచేత నవాంగ్రిలు వానికై గాంగ్రియు। వానివలన జక్కఁ
వానికిదక్క। వానియందవసించువలపారసనియు। మాఁడితనద్భక్తి మహి
మదోల్కాఁడ। దానికిఁబ్రతివోల్ప ధర నెన్నఁగలదె। యూని పాదాంబుల పో
లుపేమిఁ జెప్ప। గురిపుణ్యముల కెల్ల గొనియాడఁదనము। నర లేక భక్తపా
దాంబువుల్ దాల్చు। టిదియ నేమంబుగా నిలఁబ్రవర్తింప। నదియొక్క
నాఁడు భక్తాళియే తేర। పాదముల్ గడుగంగ బానిశకొడుకు। యాఁదట
జంగమంబై రేఁగుదెంచి। పాదంబు సావతద్భృత్యుఁడు నతని। నాదిదేవుఁడు
గాంగ నర్థిఁ గురించి। పాదంబులత్యంత భక్తితోఁ గడుగ। పాదాంబువులు
బోయ. పడతి వీక్షించి। మనఁగిరియక కొడుకు కల్లడు మల్ల। డనుమాన మొ
కింతయును దలవదిపుడు। చనితలగోరిగించుకునివచ్చినాఁడు। పనిసేయ
నోపక భక్తుండు వీఁడె। యిట్టిలచూడ వా యాతన్న కాళ్లు। బట్టికడిగ దెంత
భ్రమసితివెపుడు। మహిభక్తి కూఁతురె మల్లని కాళ్లు। యిహపరంబులకూఁ
తరమె మల్లని కాళ్లు। యిహపదంబుల కూఁతరె వీని కాళ్లు। కాయంబుతోఁ డ
నైకైలాసమునకు। బోయెదిచోఁ డడు పోయినభంగి। వనితయు నీవు నీశ్వ
రుపురంబునకు। బనియెదెగుండయ్య జనినచందమున। పురివాఁడలును నీవు
పురహరుపురికి। నరిగఁ దెసిరితయాలు డరిగినపగిది। మూఁగిన మూఁకలో ము
క్కంటిపురికి। సంగిదెచెరమ యొంగినపగిది। యిటుగాననీభక్తి యెరుగంగ
రాదె। కటకటా నగరే లోకంబులవారు। పరకట పెంటల బాంగ్రింతియెబూ
ద్ధి। గొరగరెతల కొంక కొటిచెంటికైన। యంతనజంగమంబనజను నేని। యిం
తయు వన్నదా నెలభక్తికిని। మన్నింపదియిప్పుడీపన్న గైకొన్న। యున్న పన్న
లువత్తు రిన్నియు నెల। కాళ్లనుగడుగు నివ్వాళ్లుమనీతు। కాళ్లనునీవెట్టి గ
డిగ్గద్దీతనికి। కడిగినగడుగుదుగాని యెమకాళ్లు। గడుకవీనికి సదకంబులు వో
యు। బంధులునగుదురు పరమార్థమనుచు। బంధువంబగుచేతి పస్థిడి గలం
తి। యుపలబెట్టుదుడన మాలిమాల్యలకు। శివశివా యని తెలు చెవులం జేర్చి

చును। కానవుగాక సాక్షాల్లింగమూర్తిఁ। బానిశకొడుకని భావింపఁజనునె।
యదార్పి పరావశ్వరునిఁ జూచిచూచి। క్షుద్రకర్మముఁయిట్లుగూడునె తెగడ। క
లియుగరుద్రునిక్కముఁ జూచిచూచి। మలినాంగిగూడునె మతిమాలినడువ।
ప్రత్యక్షరుద్రుని సర్వజుఁ జూచిచూచి। యత్యనుచిత మాదిసగునె దుష్కర్మ।
రెండవరుద్రునిఁ గ్రియఁజూచిచూచి। చండాలురాలమిఁ జనునె నిందింప।
ర్గాపుదాల్చిన యీశ్వరుని జూచిచూచి। పాపికొడుకునే పలుమాటలా
డ। కర్మసంహారుదేహాకృతి జూచిచూచి। కమిణాకిగూడునె కారులాడంగ।
జంగమలింగంబు చేసఁజూచిచూచి। వెంగలికూడునె తెగిగాదలప। మల్లీద
శముభాతి। ముసలిమిన్నేరు। మల్లగాంద్రకునెందు మాళ్ళిపైగలదే। ఖండే
ష్మృణాళంబు గతిగిరీటమున। ఖండేందుశితరులకుండునెచెవుల। ముస్నం
దు చిటివోళ్ళ ముద్రికయగుచు। నున్నాడెయహిపుడీ పన్నలకెల్ల। సోల
యకార్ణాగులలోపలిమంచుమునక। పాలుఫునననాసలి కన్గలదెమర్త్యులకు।
వండనసే రెండు బంధుభావమున। నుండునెకుత్తుక నొరులకు వినము। ప్రక
టింపనిలువుబొట్టి బానిశకొడుకు। నకు నిట్టిరుద్రచిహ్నాలు సంభవిలునె, మ
ల్లడుపీడంచు మరిగాడుతెంక। మల్లడెసిరిగిరి మల్లడుగాంగ। నిన్నునీవెరుగ
క వెన్నికిక్కొట్టివి। కన్నులగానక కరకంఠమూర్తి। నొడలు గల్గజూచి
యొరునిగాజూచి। జడమతిగాజూచి శరునిగాజూచి। జనితుగాజూచిసంసా
రిగాజూచి। గానకొనిబానిశెకొడుకుగాజూచి। యడుగులకర్ఘ్యఫణ్యాం
బులువోయ। కడచేసినంతనె యొహగమిదప్పు। పాతకమొప్పునీపాపంబు
దుర్విఁ। నీతియున్యాయంబు నేరమియగ్గు। కర్మముజ్ఞానహాధర్మమాగడము।
దుర్మార్గవర్తన ధూర్తదనంబు। ద్రోహంబు కోపంబు దుష్టతనంబు, మో
హంబునేకమై ముంచెనిన్నోకట। యేమిచేసినబోవునె కోపమనుచు। భా
మినినప్పుడ వడగొట్టెరెండు। చేతులుగట్టిడా చేతదారిట్టి। దాతిపై నిడిబా
డితము రొత్తిప్రూచి। మనికట్టులకుమోపి నూనంబుజాచి। మానసార
యూకించి మరివేయదడవ। మనికట్టులకు దెగి మరిమిట్టిపడియె। వనితచే
తులురెండు తునాతైయు తా। మలవాఁరాత్మకు పాదమట్టసంబునకు। జలను
లువోయసీ చండిచేతులకు। నిదిపెద్దయేయుంచే మదిగళియుంబ। ముదము
గొపముపెంపు మొప్పగానగ। పడతికాల్గొనుజల్లి పగ్గంబుగట్టి। పెడలిక నీ

ద్భించె దొడగివాచరుఁడు। మలకలియుసితొమ్ము కూరిమిలేక। యిలువడి గలద
నియెడు జేమ లేక। ప్రజలగన్నదియను పక్షంబులేక । నిజమూర్తు రాలను
నెనరింత లేక। మతినభిమానియన్నన్న వలేక। హితురాలుఁదనకనుహితము
నులేక। మాటిమాటికిఁజూచు మక్కువలేక। యాటదానిని జంపుటవ నీతి
యనక। శివభక్తియుక్తి పెక్కువసతిచేతు। లవిచారమునసరి కవలవై చు
టకు। హరుభక్తు లత్యద్భుతాక్రాంతులగుచు। సరవిగీర్తింపుచు నిజమ్ము
ట్లకాదె॥ యిసుకలింగంబుగా నిల జేసినిలిపి। పసులగావఁగబోయి పాలుని
త్యంబు। శివునకుక్షీరాభిషేకంబుగాంగ । ప్రవిమలసద్భక్తిపై జిట్టిబిడుక।
నేలరామొదవుల పాలెల్లనేల। పాలు జేసెదవంచు గాలదన్నుడును । తం
డ్రియనియెనెమున్న జెండేశుడపుడు। గండ్రలుగాఁగొట్టె కాళ్లనుమరియు॥
యొంటపెంట్రుకనిల్పి యిలలింగమనుచు। బొటించిమేకల పాలునిత్యంబు।
శివునకుక్షీరాభిషేకంబుగాంగ। ప్రవిమలసద్భక్తిపై జిట్టిబిడుక । నేలరా
మేకలపాలునిత్యంబు। శివునకుక్షీరాభిషేకంబుగాంగ। ప్రవిమల సద్భక్తి
పైజిట్టిబిడుక। నేలరామేకల పాలెల్లనేల। పాలుజేసెదవంచు గాలదన్ను
దును। గండ్రలుగాఁగొట్టె కాటకోటండు। దండ్రియనియెనెమున్న తలయు
నుగాళ్లు॥ యిమ్మహివెండియు నిద్ధసద్భక్తి। సమ్మిళితాచార సారనిమ్నవ్య।
మున్నీశ్వరార్ఘమై ముద్రింపలోన। నున్నపక్వాన్నంబు లువిదఁడు గాన।
రాకుండఁ దలుపోర వాకిలిజేసి। యాకాంతుఁదనుకించి యందొక్క బూరె।
బిట్టితివ్రుచుఁడునా పట్టిబోనీక। పట్టిభంజింపదె పరమనిష్ఠురత ॥ మరియున
ట్టులచోడ మండవేశ్వరుఁడు। కరకంఠుభక్తుఁడ ఖండితకీర్తి। పరరాష్ట్రిప
తులపై పతిదంతువోవ। తరుణియాచోడ భూవరునగ్రమహిషి। తొమం
బుఫుట్టిడు గడుమతిమాలి। కామాంగనాశను గాదెలగొల్చు। తనబంధు
వులకును తల్లిదండ్రులకు। మునుమిడిగొలువంగ ముక్కంటివోయి । అల
రెడుమ్మాగాదియుల గొల్చుకొనఁగ। నిలవీటిబోయె సీకొక్కడిదందు । నుగు
డునావుడుచోడమహిపతి వేగ। మగుడిఘంటికిఁజని మగువరావించి। కొట్ట
ర్వప్పించి కొలుదుదెవ్వరికి। పెట్టించితధిదమేమి బుట్టెనావుడును । దేవ
తొమంబైన దేశముల్ విడిచి। నీవరుఁడల్లల్ల నిమ్ముగురించి। యుడగుచుదోం
టి భాభాన్నముల్ దలిచి। వడిగాల్లకొగములు వాధివచ్చుదును। తొమ

మైనను చోడ జనపతియత్త। మామలవారెల్ల మవనిరిభువిని। యను నప
ఖ్యాతిని కగుననినాఁగు। గొనికొలిపించిరి కొలుచునావుడును। యింతిసీవు
ట్టినయింటి వారయ్య। నంతయు నేలమాయత్తవారయ్య। నేలదుర్దశనొంద
నిందరనవని। పాలురుజేసెద పడఁతిదప్పించు। మనవుడు దమతమ యజ్జల
వారి। దనవారి దనతలిదండ్రులవారి। నరసింహచయ్య పెద్దయ్యల వారి।
యిరునిట్టవారిని యారునింటివారి। చుట్టాలపక్కాలచోడని కడకు। నట్టున్న
భంగి నేయతివరప్పింప। నలరుచు భూమీశు డందరి నొక్క। యిలుసొరనడి
పించి యాశుగావియుల। దొడ్డలుగొన్న యాదోహ్రవాలకింత। పెద్దగాద
నిపొంగి తద్దగోపించి। తుండముల్ వలలు ముత్తినియలుగాగ। పండదరిగిన
ట్లు వారి వధించి। గర్భిణియగు నాతి గర్భంబు వ్రచ్చి। యర్భకునకునంతయ
లుగుడు మనుజ। నాథనేందుము వేందు మన్న నీప్రమథ। నాథు డయ్యర్భకు
నకు నడ్డపడగ। భర్గుభక్తుడు బంధువర్గంబు నతివ। వర్గుగా చోడ భూవరుడు
గొట్టండె॥ మరియును ద్రావిడ మండలంబునను। యరలేని శుద్ధశివాచార
పరుడు। తరుణివాల్లీకేశు దానర్థిజూడ। వచ్చుచునయ్యుమేశ్వరునకుమీ
దు। బుచ్చియు చెంగల్వ పువ్వుమూర్కొనుడు। యాచెల్వ నాసికం బవ్వుడ
గోసి। వైచుడు పూజారి వడుగురప్పించి। ముట్టిన కేలుండ ముక్కమి సేయు।
జెట్టివాడేరుగునె శివభక్తిపథము। అట్టుగాదని పువ్వు ముట్టిన చెయ్యి మొ
ట్టమొదలికిని గొట్టడే ద్రవ్వ। గావున లింగజంగమ దూషకులను। బోవంగ
నిత్తురె పొరిగిండ్రిగాక। తల్లిదండ్రులనైన దయలేక చంప। జెల్లు శైవాగ
మస్థితి విచారింప। రతిమాతరః పితరః శ్చైవ యనగ। హేతులాంద్ర నగవ
చ్చు నేనిందుతులను। ననుచుభక్తానీక మాకళియుంబ। ననుకీర్తి సేయు న
య్యవసరంబునను॥ లాలితకీర్తి పిళ్లయనాయనారు। శ్రీలింగమూర్తి దే

పిళ్లనయనారు కథ

శికగుణాధారు। అతులిత ప్రమథగణాశ్రయాచారు। డతిశయశుద్ధ శివైకవి
స్తారు। డవికలవిధి నిషేధాగణదూరు। డవఘాతజైన బౌద్ధాది ప్రచారు।
డుద్ధతరుద్ర సముదితావతారు। డిద్ధప్రతాపిన దే కాంగవీరు దెసకంబు ద
ళుకొత్త హేమాసనంబు। ననమైన యొప్పు ముత్యముల పందిరియు। ఘ
నతరధవళ శంఖంబులమహిమ। జనుధవళ చ్ఛత్రచామరంబులును। నాత

తవేద బాహ్యవమయమనూమ। కేతునామోఁ్రియు విఖ్యాత కాహళులు।
వాతపూరణములు వఁడిగాఁ్రులువృషభ। కేతనాసీకముల్ గీతనాదములు।
నేపారనన్నియునిద్ధభక్తి ప్ర।తాపహేతువులునై దనకున్గొప్పారి। జనుదే
రకళియుంబ చెక్కనెదుకు। చనిభక్తిమైచక్క జాగిలిమ్రొక్కి। యెత్తె
రమదిగూర నింపుసొంపార। దోడ్తెచ్చిమరియు భక్తులకల్లు మ్రొక్కి।పా
దముల్ గడిగి తత్పాదోదకములు। వాదట ప్రోసించు నవసరంబునను।
యింతవృత్తాంతంబు నెరిగియంతయును। సంతోషచిత్తుడై సంస్తుతింపుచు
ను! కళియంబనందంద కౌగిటజేర్చి। కళియంబకాంత నక్కడికి రావించి।
శివదేవునద్భక్త సింహంబులకును। భువినమస్తాంగముల్ బొంద మ్రొ
క్కించి। అనుపక్తిబిళ్ళనయనారు నద్భక్తి। దవర దానును భక్త తతికట్ల
మ్రొక్కి। చేతులుదెగిన యచ్చేతులుగూర్చి। భూతిపైజల్లి యద్భుతము
నెక్కొనగ। నోతల్లి నీరెండుచేతులునెత్తి। భూతిగామ్రొక్కుమా భక్త
లకనుడు। హస్తముల్ దొల్లింటి యట్లనొప్పారె। మస్తకంబుననెత్తి మగు
వయు మ్రొక్కె। సకలసమయులు మస్తకతటన్యస్త। ముకుళితహస్తులై ము
గి(బస్తుతింప। నాయడనంత భక్తాళియునొచ్చి। యీయయ్య మహిమకు నీ
దియెంత పెద్ద। నరయుగుమారుని యశంబునందు। ధరబుట్టిపార్వతి స్తన్య

—•◆ పెల్మ్రనికథ ◆•—

ప్రశక్తి। సర్వజ్ఞుడనబడి జైనబౌద్ధాది। చార్వాక వాదుల గర్వం బడంచి।
మధురకునేగుచో మరి వెలమడొక్క। డధముడై చిరకాల మతివ నర్థించి।
యిలటముండగగూంతు లేద్వార మొరగి। పిలిపించియొరులకు బెండ్లిండ్లుసే
య। కడబుట్టి కూతురి క్రమమెల్ల నెరిగి। దడయక క్కడికైన తనుగొనిపో
మ్మయసావలవ దనయన్నలునీకు। బాసధప్పిరియొక్క బదుచునీదైది। యు
నుచు నిర్వ్యాకుగూడి యర్ధరాత్రంబు। చనచననతిఘోర సర్పంబుగరచి।వె
లమందువచ్చిన వేనవెవ్విధుల। బలవరించుచునున్న బాలనాలించి। దయ
పుట్టనంత పిళ్ళయనాయివారు। పయిబడనొవగడే ప్రాణమాతనికి॥ యిది
య్యునుగాశ వాగీశనైనారు। నదమలభక్తియునంపద మెరశి। మృదుచేతనొ
కకూడు బడసియాబాల। రౌడయపిళ్లకకాని యొరులకీనవగ। ధనయమెం
డియును నంతటమృతనొంద। దన్మయానయుక్తైన దప్పనీననుచు। కడప లో

వలబెట్టివడిబాంతియున్న। యడబిల్లనాయనా రెంగుదెంచుడును। అమితన
ద్భక్తి సాష్టాంగుడై మొక్కి సముచితసత్కారసంపదనిచి। యటమున్న
తొమ్మిది యబ్దములగాన। కటములోపల యెముకలు జిక్కియున్న। తన
పుత్రినెమ్ములా స్థానమధ్యమున। నుసిచిసకీడుదనియొకకూంతుగంటి। వచ్చె
నా బాసనీకిచ్చితిబాల। యచ్చెరనేమైన జేసినాత్మనుడు। ననుమక్తబిల్లనయ
న్నారునద్భక్త। జనమండలికిమొక్కి జనుదెంచిభక్తి। కల్యంబుదనరారు
గడవలోనున్న। కల్యముల్ముట్టి భస్మంబుపైజల్లి। ఘటము వెల్వడియప్డ
కన్యకనిలిచె। పటురూపగుణహావ భావంబులమర। నటుగాన బిల్లనైనారి
మహాత్మ్య। మీటువంటిదనవచ్చునే యీశ్వరునకు। ననుచుభక్తావళి యద్భు
తంబంది। వినుతింపలోకముల్ విభ్రాంతినొంద। నలిలేగి బిల్లయనయనా
రునాడు। కలియంబకాంతకు గరములిప్పించె। నప్పుట నీపండితారాధ్య
దేవు। లిప్పించెపాదంబు లీశుచేనేడు। తెల్లంబుగామహాదేవయ్యగారి। క
ల్లవారునుజూడ నిలనట్లుకాళ। అనమాత్మభక్త సయ్యమిదసరయ్య। య

దసరయ్యకథ

సద్భక్తిక్రియాధురీణుండు। తరితసంసారుండు దురితదూరుండు। భరి
తయశుండు సచ్చరితాశ్రయుండు। హింసేతరుండు గుణోత్తమనుడుశ్రుతి
వ। తత్సుడాచారావతంసుడత్తముడు। ప్రోత్సారితాఘుడుద్యత్పూజ్యకృతు
డుశివ। వైరాత్సవావాసుండు చిత్సుఖాశ్రయుడు। ధీరుండుభక్తి శృంగారుండు
గతని। కారుండలోకాను సారుడుత్తముడు। స్వీకృతశరణు డూరీకృతా
ద్యుడు దృ। ణీకృతలోకుడ పాకృతకర్మి। రమణదయాదాన శమదమయ
మని। యమముఖ్య శైవధర్మములు వాడిల్ల। సంతతగురులింగ జంగమా
ర్చనని। రంతరభక్తిమై నాచరించుచును। హరపూజనార్థమైయధిక పుష్ప
ములు। కరుగంగనొకనాడు నెరవిదుర్జనులు। యింపారమునయూర శ్రీశ్వర
భక్తి। పెంపునసవీరటి పెర్గలవారు। జితకోపులైసర్వ జీవదయాప। ర్గతనుతి
కెక్కు సువ్రతులటవీరు। యేతరిదమహితం బెరుగకసర్వ। భూతహితము
కోరు బుధులటవీరు। తారునొచ్చియునొంప దగవుగాదనుచు। సైరింప
జాలు సజ్జనులటవీరు। అదిగాకదృష్టించియటవీరుచూడ। నెదిరిచిత్తంబు
లు యట్టనొయనుచు। నొత్తిమాటాడ యెరులెవ్వరేని। నొత్తురోయని

తారు నోడవరు సెలగి। జంతువు లెడనెడ జచ్చునోయనుచు। నంతంత బరి
కింప రటయడుగిడరు। చెనసియుద్ధము శాలిజీవులబడునె। యనుచు జేతులు
వీవరకై యేచుచోట। యున్నియు జెప్పంగ నేలయీయయ్య। మున్ను దా
మను బుష్పములుగోయ జెట్లు। హా నెచ్చెనొచ్చితి మనుచుండ జిమము।
చో నెత్తురటువంటి సోనలుగార। యిచ్చెట్లువట్టిన నిట్లువల్కెడిని। యిచ్చె
ట్లువట్టిన నిట్లువల్కెడిని। యిచ్చెట్లునొప్పించు టిదిహింసయనుచు। బెలు
వంబుగా పూలచెట్టులచుట్టు। నలికిగాలికి చాపలడ్డంబుగట్టి। తడవుగానొం
డొండ ధరదమ్మయంత। భడిననుమంబు లెవ్వుడు గొనివచ్చి। తానట్లశివు
బూన్చుగానియాచెట్ల। నైనను నొప్పింపడకై యహింసాత్మ। యిదిసర్వ
సామాన్య మిదిభక్తులెడకు। మదిభక్తియట్టిదో పాదలువిశ్వాస। మెట్టి
దోయింక నహింసాపరాత్వ। మెట్టిదో పైరణ మెట్టిదోకరుణ। మెట్టిదో
శాంతత మెట్టిదోక్షాంతి। యెట్టిదో మనమిది యెరుగుదమనుచు। చండిని
తరసభాస్థలి వ్రేలునట్టి। రెండుచేతులునేని మొండిరావించి। అప్పుడుతలను
న్నయైయుండగొరిగి। ముప్పిరియగుదొడ్డ ములత్రాడుగట్టి। తడిపిభస్మ
ము మేన తలమొగంబునను। కటుదట్టముగబూసి కొల్డోమికడిగి। వలయు
చో రుద్రాక్షములు దొడ్డపటిక। ములుగట్టి మెడగెక్క బలువరుస బ్రా
మిడిగిత్తగద్దెన గురుకుత్తుగగట్టి। మెత్తనివస్త్రముల్ మీదటబెట్టి। చక్క
గానీక్రియ జంగమవేన। మెక్కించిపురి జనులక్కజమంద। నొడ్డేమి దసర
య్యా నుత్తమాంగంబు। దండిమైనీ రెండు మొండిచేతులను। పొడువుము
వెరవత పొమ్మనిన్నారు। పొడవడాయయ్య నావుడనతడపుడ। నిరనిర
నీల్గుచు సిక్కుచువీపు। విరిచికొనుచు కాళ్లు విరియదన్నుచును। తనుదా
నజూచుగు తలయుద్రిప్పుచును మునుమిడిమోయుచు మురకటింపుచు
ను। భుజములువెచ్చుచు బొంగుచుదాను। గజబిజంపుచు జట్టకంబులాడు
చున్న కొల్లువ్వారుచునీడ గోకరింపుచును। ప్రల్లపల్కుచు వెడబాటవా
డుచును। పండిగిల్కుచుగూడ పరవుచురెండు। మొండులు గిరువుచు దం
డ్డయచ్చుచును। గ్రాలుచుబిగియుచు గతులుద్రొక్కుచును। సోలుచుతా
యముల్ జూపుచుగదిసి। శరణార్థియనబోయి వేరపరినాల్క। దిరుగక
నల్పాయు దీఘాయువనుచు। భక్కసీనంతలో జంగమువేమ। మెక్కించి

కొన్న నన్నేలభజింప। వ్రాదనరయగారు శూదనరయ్య! రూదనరయ
లింగమోదనరన్న। యేమిదేవాముష్మ నెరుగవావెనక। నేము నప్పట
గోలె నెంగుదేరంగ। లెక్క సేయువుపోక ఛిక్కవునిలిచి। యెక్కడబోయె
దరెటకార్యమనవు। పలుకవునరకుసేయవు మహాదేవ। మలసెదు గబ్బిం
తవలెనటనీకు। యెల్లెడనన్ను నీవెరుగవేటయుండి। మల్లలింగంబందు) మ
హీనట్లుగాక। నచ్చినప్రబ్బత నాథునికొడక। గ్రచ్చరనేమత్తిగాండవెచెప్పు
ము। మరలిజూచినగొంత మాటంబుచెడునె। శరణాధీనయనిన పెంపరగు
నేగొంత। గ్రక్కునబర తెంచి కాళ్లపై పడిన। నక్కలిపడునె నీయయగారి
తనము। మదమరిమాతోడ మాటలాడినను। పిదపగునేభక్తిపెద్దరికంబు।
యేలనీకన్నుల యెడికికినింత। చాలమొఖముకాక గేలిజేసెదవా। దయ
యుసైరణశాంతతయును సద్భక్తి। భయమును నయమును భక్తినిర్ణ
యము। గలవాడననిజూడగా వచ్చినట్టి। ఫలమెల్లగ టిమి పలుమాట లే
ల। యంనుదన్నిట్లు ధట్టించుచునున్న। పంచితలింగలాంచనధారిగాంచి।క
రమొజ్జడనకతికపటుండనాక। చికమదాందీయాత చేలన్కుడనక। భండీడన
కకదుదుండరియనక। రెండుచేతులులేని మొండిపీడనక। అంగహీనుండన
క నల్లుండనాక। జంగమవేషంబు యంగీకరించి। ౨ందువిశ్వాసంబు నెరి
భక్తికలిమి। నొండెరుంగక యీశ్వరుండనినమ్మి। దేవమనుష్యచర్మావృ
తక్షుద్ర। గాఢవెతవ్పులు గలవనంతములు। యెరుగమినాయెడ నెంతేనిగల
దు। కరకంఠసన్నిభ గరుణింపుదేవ। గర్వంబునాయెడ గలదు విక్కంబు।
సర్వజ్ఞసన్నిభ సైరింపుదేవ। వేయపరాధమ్ముల్ నాయెడగలవు। కాయ
జాంతకమూర్తి గరుణింపుదేవ। కడుగడుతప్పులు గలవెల్లబోవ। నడచి ర
క్షింపవె మృడమూర్తియనుచు। పుడమియంతట జాగబడి మ్రొక్కమరి
యు। నడుగులకెరుగనా యయ్యాళిరంబు। ముడివడదన రెండు మొండిచేతు
లను। పొడుచుచువేఁయుచు నడుచుచుగూరు। కొన్నుచు గట్టించుచుగుము
లుచుగోష। ముక్క మోరుమోలులు బోవగట్టంగ। గాంటులుగంటులుగం
టుకిరంబు। తూటులువోయి నెత్తురుసిలకంగ। హానెచ్చె నొచ్చితి నయ్యా
య్యాయనక। యేనీకుజేసిన యగ్గేమియనక। పోనీకసన్నేల పొడచెదవనక।
యానసూపొడిచిన యయ్యనీకనక। నిమజూచి నొనేల నిలిచితినవక। వెనుతి

కపరవఁ వినువఁ గనాత్మ। నిరపరాధుల బరప నిహతిఁ జేయుదునఁ। కరుణాలు
విన్నను సైతు రేయునఁ। శిరముష్టి నడువంగ శివశివా యనఁ। కరము లీతే
ని కెంత కాఠిన్యమనఁ। కదలఁ మెదలఁ గ్రక్కు గ్రిక్కనఁ। సదరఁ బెదర
క నక్కటా యనఁ। నలయఁ సొలయఁ హరహరా యనఁ। పలుకఁ గమ్రూల్గ
క తలవ్రస్సినవఁ। నుసుగఁ నొసగఁ వసిమాలితనఁ। లిసువఁ పరవఁ పెం
డియునాత్మ। త్రిశూలమూర్తి నా యొందెంగుఁ గాంచి। శిక్షించెడినొ కాక చే
ముట్టితాన। కడుగడు వెడ్క యొకాక నాశిరము। పొడిచిపొడిచి చూడనొ
డయనీకిట్లు। కరమిడిగ తప్పూర్వ కాయగానాడు। కరము నెటిదె భక్త కా
యుగా నిడియొ। తడవయ్యె నింక నాతలయు కాఠిన్య। మొడయనీ హస్తంబు
లొర్వలేం తటికి। చిత్తజాంతకమూర్తి చేతికి నిలియు। యుత్తమాంగం బేని
మెత్తగావలదె। హరుభక్తులకు నంగ శిరమేని యయ్య। కరములు నొప్పిం
పగా నోడవలదె। తక్కింపనిదియ నా తలయే నినింత। కర్కశంబగునె జం
గమము చేతులకు। వలదన్న నెచ్చు దెవరమూతిఙ్ఞానము। వలదనకున్న
నొవ్వ వెరరాబ్జములు। అనితలఁబోయుచు నాపాట్లఁబడుచు। వినయపూర్వ
కమున వెండియు మ్రొక్కి। తనువున మరియు మెత్తని తావులుండ। పునః
చేతులు నొవ్వ బొడ్డుతురె స్వామి। యీ కఠినపు శిరంబిటిమిట్టదడవ। మీ
కరంబులు నొచ్చునో కదె స్వామి। యీఘన బగుతలయిట్టు పోక నిర్గ। తాఘ
నొచ్చునో కదె హస్తాంబుజములు। కర్కశంబగు మస్తకస్ముసాంకుడునున।
కర్కశాత్మక నొచ్చె కరయుగ్మమనుచు। నెయ్యం బెలర్ప నాయయ్య హస్తం
బు। లొయ్యనొయ్యన దసరయ్య భయంబు। ననుబట్టిపట్టి మర్దన జేసిచేసి। చ
సనొత్తి యొత్తి యొయ్యన దొమితొమి। మునని గుడ్చి నిగుడ్చి చన జాగడివి
యు। దునిచిన మొండిచేతులు రెండునపుడ। మొలచియంకురములై మో
సులుపోగ। యులరికరాంబుజంబులు దొంగలించె। నా వీరమాహేశ్వరా
చారమునకు। వాపిరికొమ్మలు వచ్చినయట్లు। భాతిగా శివుబూన్పఁ పట్టబాణు
నకు। చేతులు మొలిచి యచ్చెరువగునట్లు। కొరటలె జిగురులంకురితమైన
ట్లొ। దసరయ్య దివ్యమస్తక సురధేను। పొసగ చేకొనల నీనినయట్లు। దసర
న్న శుద్ధభక్తి సరోవరమున। పొసక రపద్మముల్ విలసిల్లినట్లి। చెన్నయ్య జి
య్యకు చేతులు వచ్చి। యున్నట్లు కరయుగ్మము ప్పనయ్యకును। ఘనతర

సద్భక్తికల్పభూరుహము। మునుకొనిదసరయ్య మొలవబెట్టుడును। వెళ్లు
నుసాగిన విధిదోఃస్థలమున। కేళ్లనుగూడునా విష్కృతంబయ్యె। నఖము
లుభక్తియున్ సాటిచెలువారు। ముఖపద్మమున కిద్దముకురంబులనగ। గర
మొప్పనిటుగూడ గరపల్లవములు। పరగంగనాజాను బాహులై చాలి। న
వకంబులై సువర్ణంబులై కాంతి। నివహంబులై కళాన్వితములై మరియు।
జరమేశుశ్రీపాద పద్మంబులట్లు। స్ఫురితసంచితకాంతి పూరంబులగుచు।హ
రపాదనఖరముకుర దీప్తులట్లు। వరవివిర్లలయశోవంతంబులగుచు। పరమ
మునుల తపోభావంబులట్లు। యుసముదుగ్లభా నిరసనంబులగుచు। ధరమ
ణికణీకా తటములయట్లు। పరమపావనకళా ప్రఖ్యంబులగుచు। ననుప
మశైవాగమార్థంబులట్లు। దనరసత్పథ దర్శితంబులై చనుచు। లలిశివపూ
జాఫలంబుల యట్లు। నంరియగణ్యపుణ్యాయుతంబగుచు। హరుని దానా
భయ హస్తంబులట్లు। బరగు దానాభయ భరితంబులగుచు। మహనియ్యా
మగుమూల మంత్రంబులట్లు। సహజశివ్యాళికి సదనంబులగుచు। విపులభ
క్తికిస్పర్శ వేదులయట్లు। నపగతపూర్వ వణాంకంబులగుచు। ధరశివనా
గయ్య కరములయట్లు। విరచితామృతరసా స్వితంబులగుచు। కన్నప్పపా
దరతులయట్లుమరియు। కొన్నెలదాల్చు శిరోమణులగుచు। బ్రస్తుతి కె
క్కె నిప్పాటజగము। హస్తముల్ దసరయ్య హస్తసంగతిని। ఆదటిగ
ద్దెనగరుసందు లింగంబు। నెరయనంతటను సాన్నిధ్యమై పరగె। కడుసం
తసంబు సక్కజముభీతియును। కొడరంగజేతుల్లు దొడరిచూచుదును। నర
తలింగమునంటియంటి జూచుచును। మరియును చేతులు మసలిచూచుచు
ను। నరతిలింగమునంటి యంటిజూచుచును। మరియును చేతులుమసలిచూ
చుచును। దసరయ్యజూచుచు దలవంచికొనుచు। వసుధ యంగుటమున
వ్రాయుచు దొంటి। తప్పులుదలచుచు దసరయ్యభక్తి। యొప్పులు దలచు-
చు నుండెజంగమము। దసరయ్యమును నేముద్యస్మహోమహిమ। తసలాగ
నాయయ్య హస్తతలంబు। లటుసాగదిగుచుచు నప్పుడివ్రేళ్లు। నెటుకలు
విరుచుచు నేమ్మినెత్తుచును। వెండియునయ్యకు విసమితుండగుచు। నుండె
సద్భక్తినాయుక్తిబెంపార। నంతనంతకమున్న హర్షభక్తవరులు। లింతవే
డుకతోడ విసమితులగుచు। ససమానమహిమ సదాంతర్నిరీక్ష్య। బసవ

పాదాంభోజ ప్రవిమల తేజ। దసరయ్య యిపుడు నీతలబుట్టిగాని । యొసగ
నెన్నడుగాన మిట్టిచోద్యములు। భంగిగాజనవన్న భావసంగతిసీ। దొంగ
లచీరల కొంగులనున్న। పంగవాయులుప్రాణ లింగంబులయ్యె । సంగతి
దొంగలు సద్భక్తులైరి। అంగహీనుండైన యవినీతుడైన। లింగబాహ్యు
డునుసలింగుడై పరగ। యుండేమినీదుదోర్దండ సంగతిని। యుండివానికివ
చ్చె రెండుచేతులును। అంతనచరితార్థుడైన యాలింగ। వంతుని కరప
ల్లవస్పర్శ జేసి। మీయుత్తమాంగంబు మృదునుత్తమాంగ। మైయుండె నె
ట్లన్న నంతకునరుడు। వీంక వైచినసాంఖ్య విభురాలవాట్లు। దాకినయట్టి
బొండలకయివడిని। పిట్టవ్రేకైచేయు వెట్టికై తట్ట। కట్టులొత్తినయట్టి గం
ట్లచందమున। యొప్పెడుగన్నప్ప చెప్పురాయిడిని। చొప్పాననునుగినచో
ట్లభావమున। దడయకసిద్ధమదానదైనిలిచీ। పొడిపించుకొన్నట్టి పోటుల
వగిది। పొరలిపొరలిపోయి భోగయ్యవెనుక। ధరధాంకియొరసిన పొరలు
చందమున। చిరితొండనికిదొందు చెరుకులుమోచు । తన్నిగ్రుంగియున్న
గ్రంతల తెరుంగునను। పోటులుబొందలు పొరలెల్తియున్న। చోటులును
సిగిన చోటులుగంట్లు। తెలయుచు భక్తవత్సలతానియుక్తి । నలరారుట
ను శివుతలయెసీతలయు। తనిపంగనటుగాక ధరతనతలయు । తలయుగా
మసువాని తలయెసీతలయు। జలజాసనాచ్యుతాదులలోన పెద్ద । తలయు
గామనునాని తలయెసీతలయు। చెలువారగ సహస్రశీర్షాయనంగ। దల
లనొప్పెడువాని తలయెసీతలయు। యొగివిశ్వమంతయు నొగితలగాంగ।
దగిలి వెలిగెడువాని తలయెసీతలయు। యిలనొకతలరాక తలలేనియట్టి త
లగలకడయింటి తలయెసీతలయు। తలలేసితలవాని తలయెసీతలయు। తల
మీదితలవాని తలయెసీతలయు। చతురాస్యునాల్గు దశగ్రీవుబదియు। శత
దశాస్యునివేయు షణ్ముఖునారు। తలలెన్నినరియె నీతలతోడశివుని। తల
యాడుగాక నీతలతో డసరియె। హరుడవునీవ శంకరుడవునీవ । గురుడవు
నీవ భక్తుండవునీవ। ఖ్యాపితంబగుతొంటి యనుఖడ్గమునను। కోపమునరి
పుదేగ గొట్టినవ్వాండు। వాండనూశూరుండు వాండమాత్రకుడు। వాండ
విద్వాంసుండు వాండతపస్వి। యనిచెప్ప శైవశాస్త్రార్థంబునీక। చనుగా
కయొరులకు జనునయ్యజియ్య। మొగియహింసాపర మోధర్మమునుల।

యగునీకకాక దురాత్ములకగునె। యటనహంతవ్యం ప్రయత్నతో యాటను
కుటిలాత్ములకు నెట్లగునె నీకకాళ్ళ। గుగునవిచారః శివాజ్ఞ యాయనగ। ద
గుసూక్తినీకకాకగు నెన్వల్పులకు। ననవేల లింగద్వయంసమాఖ్యాత। మ
నువృత్తినీకకా కన్యులకగునె। పంచిఆగమశైవ శాస్త్రానుగతన। మంచి
తనద్ధర్మ మార్గానుపాలి। ప్రమథానుకూల సద్భక్తవిలోల। సముదితశివ
శీల సంప్రాప్తశాల। వరభక్తిమూల భవప్రతికూల। చరలింగసుఖజాల స
ముదయకాల। నిక్కృతదుర్భవశీలనీతివిశాల। సుకృతమహోత్త్రాల సుగుణో
లవాల। యని పెక్కుభంగుల ననుకీర్తిసేయ। యను పెక్కుభంగుల నను
కీర్తిసేయ। జనులర్థిజయజయ ధ్వనులతో మ్రొక్క। నటమున్న దసర
య్య కహితంబుసేయ। కుటిలలాంచనధరు గొలిపిన ఖలులు। నంత వెండి
యు భయాక్రాంతాత్ములగుచు। నంతంత సాగసాష్టాంగులై మ్రొక్కి।
యపరాధులము కడునపవిత్రమతుల। మపనీతపుణ్యుల మపగతాత్ములము।
కఠినచిత్తుల మహంకారవృత్తులము। శఠులము పాపకర్తులమజ్ఞులము।
సంసారులము సదాచార దూరులము। హింసాపరులముఖాగ్యేత రాత్ముల
ము। కావునదప్పులు గలవెల్లదసరి। దేవయ్యమాయయ్య కావవేజియ్య।
మీమహాత్త్వము పెంపు మృడుడెరుంగు। నేమెరింగెదమన గామాట
పశమె। నీతిదలంపక నీకగ్గుజేసి। నాతడప్పుడ రెండు చేతులుబడసె। నననే
లవేయు నీకహితంబుసేయ। బనిచినయేమును బ్రతుకంగవలదె। పోలదుర్జ
నులతో పొంమనకంటె। చాలమేలండ్రు సజ్జనవిరోధంబు। అటుగాననీదు
మహత్త్వంబుదలచి। పటుదయామతిగావ బాడిమమ్మనుచు। మరియును
మ్రొక్కంగ మనుజులుగొండ। రరిమురిదమలోన నచ్చెరువంది। సిరిమ
హాదేవ విచిత్రంబుగాదె। ధరమననేమాల దసరయ్యబట్టి। దండించుటకు
ను తనత[illegible]యదడవ। మొండిమల్లుకపుడు రెండుచేతులును। తామె
చ్చియిచ్చె పాదములపైబడిన। నేమేమియిచ్చునో యీయయ్య యనుచు।
వారకస్తుతియించు వారును మ్రొక్కు। వారునుగొనియాడువారునిబ్బంగి।
నక్కజంబందంగ నన్యదర్శనులు। మ్రొక్కభక్తావళి మోదంబునొంది। న
ప్పాటదసరయ్య నాయయ్యకిచ్చె। జెప్పజిత్రముగాగ చేతులురెండు। నచ్చ
గా నీవెండితారాధ్యదేవు। డిచ్చెపాదములు దానిప్పుడొప్పార। తెల్లంబు

గా మహాదేవయ్యగారి। కెల్లవారునుజూడ నిలనట్లుగాక। పరమ సద్గురు

గురుభక్తయ్యకథ

లింగ పాదారవింద। పరవశీభూత విస్ఫారమానసుడు। ధరగురుభక్తిసుధా
రసాంభోధి। వరగురుభక్తిసువర్ణభూధరము। చిరగురుభక్తిసంచితసురతరు
వు। కరమొప్పగురుభక్తికామదుఘంబు। నెట్టనగురుభక్తి నిధిగురుభక్తి।
పట్టబద్ధుడు గురుభక్తయ్యయనగ। ప్రతిరోగురుస్సశివః ప్రోక్తయనియు
శ్రుతియస్సివస్యగురుః స్మృతయనియు। శ్రుతివాస్తితత్వం గురోఃపరంబ
నియు। శ్రుతిత్రిసంధ్యంచ గురోఃపూజయనియు। మోక్షియంగనియతిమై
మూడుసంధ్యలను। పాయకదనగురు పాదాంబుజాత। పాంసువుదనకు ను
త్తంసంబుగా బ్రశంసింపుచును జక్కజాగిలిమొక్కి। యనువక్తి పాదపు
జ్జన మాచరించి। తనశిరంబున దేహమున జల్లికొనుచు। నడుగులొయ్య
నదుకూలాంబరంబునను। దడియొత్తి సాంద్రచందన పంకములది। చెలువు
దొల్కాడనర్చించిపూజించి। యలరుచు ధూపదీపాదులొనర్చి। యంజలీకృ
తహస్తుడై యంతమొక్కి। రంజిల్లునవ్యపుష్పాంజలులిచ్చి। మస్తకవిన్యస్త
హస్తుడై గురువు। బ్రస్తుతింపుచు పదాబ్జంబులకెరగి। వలనొని వెండియుని
లజాగిమొక్కి। యొలమిమైబరిచర్య లిట్లు సేయుచును। గురుపదాంబుజభ
క్తి గురుకార్యయుక్తి। గురుదాసతాసక్తి గురువచనోక్తి। దనరారదనతనుధ
ర్మములమరచి। యనయంబు వర్తించు నదియెట్టులనిన। అప్రతర్క్య బ
భేద్యంబప్రమేయ। మప్రమాణంబగమ్యం బప్రచార। మప్రతిమంబ సా
ధ్యంబచింత్య। మప్రపంచంబనన్యంబనావాన। మననొప్పుశివతత్త్వమా
శివుడీశ। డనుపముడీశాను డంబికారమణు। డాదిభక్తానుగ్రహార్థమై తా
న। మోదంబుతో గురుమూర్తి ధరించి। భవపాశములుదెంప బొల్పడివ
చ్చి। భువిముముక్షులనెల్ల బోధించుమతిని। ఘనదయామృత[illegible]స్త వనజా
తుడగుచు। తనుదానగాన్పించ దలచియాగురుడు। అదిన వాఙ్మానసాతీతు
శివుడు। హాదేవు వాఙ్మనోవ్యాపకు జేసి। యిలసర్వగతుభక్తహృద్గతు జేసి।
యిలసర్వమయుభక్తహృన్మాత్రయు జేసి। అరయపరాత్ము భక్తాత్ముగా జేసి।
బరగునర్వోన్నత స్వాధీను జేసి। యేతరినిమనో గృహీతంబుగానీ। యాత
త్త్వమెరుగంగ నరుడుగాపునను। తానీతుసర్వోత్తత్వాదిగుణవి। తానుసావ

యన విహితము గావించి। కోరి శిష్యుని నహంకారాది గుణవి। దూరుగా నుభ
యసంస్కారముల్ జేసి। మూర్తులమిలిగిన మూర్తి నిలింగ। మూర్తిగాని
యమించి మునుశిష్యుచేత। బెట్టి ప్రాణ ముద్దుది ముట్టించి యాత్మ। బట్టింప
దచ్ఛిష్య బరిమితంబుగను। దానికిదగ గురుదక్షిణ శిష్యు। డీనద్దియును తే
క యిలదాను గాంక। యేని శరీరం ప్రాణవర్గంచ యనియో। వినినద్గురుభ్యో
ని వేద వేత్తనియు। యో్రియు గావున ప్రాణమును తనధనము। కాయంబు
గుకునకా కాంతు నర్పించి। లింగసాన్నిధ్యంబు జంగమభక్తి। సంగతంబగు
తత్ప్రసాదంబు బడసి। యిట్లుదావర్తించు టిదిగురుభక్తి। యట్లుగా కుద
రార్థమై బానదప్పి। యాగురుప్రతిబింబ మగుజంగమమున। కాగురుస్వా
మికి నాలింగమునకు। నటుగూడ నర్ధదేహ ప్రాణములను। కుటిలత నిర్వం
చకుండగునట్టి। కట్టడికి మొదలు కాలికిబోవు। ముట్టినలింగంబు మొదలిపు
ణ్యంబు। జట్టిదామగుడిన యట్టిచందమున। యిట్టిదగురుభక్తి యిలనట్లుగా
క। కుంచితుడగు ప్రాణ వంచకునకుస। మంచితంబుగదక్క దాలింగభక్తి।
సంగతినర్ధం వంచకులకెయ్యెడల। జంగమభక్తి సుసాధ్యంబుగాదు। తను
వంచకునకు నెక్కనదు ప్రసాద। మనినసద్గురుమూర్తి కాది దేవునకు। త్రి
విధంబుజూపిన త్రివిధాత్మునకును। త్రివిధంబు వంచింప త్రివిధంబుగలదె। గు
రుడ మెరుంగు తద్గురుభక్తి మహిమ। వివరించ శక్యమె హరునకునైన। గురు
భక్తి యఘపయోధర మారుతంబు। గురుభక్తి మదవన స్ఫురితదావాగ్ని।
గురుభక్తి యజ్ఞాన తరుకుఠారంబు। గురుభక్తి యపరాధ గుణలవిత్రంబు।
గురుభక్తి పాతక గిరికులిశంబు। గురుభక్తి దుఃఖదుస్తరుధూమకేతు। గురు
భక్తి కర్మసాగర బడబాగ్ని। గురుభక్తి భవగజ కూరసింహంబు। యుపమిం
పసద్గురు యుక్తి వేయేల। యపునరాగత హేతు వదియట్లుగాక। మాతయై
కొనియాడు మరిగురుభక్తి। భ్రాతయై ప్రీతగు పటుగురుభక్తి। తాతయై శి
క్షించు తాగురుభక్తి। దాతయై రక్షించు దాగురుభక్తి। వైద్యుడై రుజబా
పు వరగురుభక్తి। యాద్యుడై బోధించు నతిగురుభక్తి। గురుభక్తి వెలయుగా
కోటిభంగులను। హరుభక్తి జేసిన నదినిష్ఫలంబు। గురుభక్తి హరుభక్తి కుదు
రుగావునను। గురుభక్తి హరుభక్తి కిరవుగావునను। గురుభక్తి హరభక్తి వెర
వుగావునను। గురుభక్తి హరభక్తి కోర్కిగావునను। గురుభక్తి హరభక్తి కొ

లికిగావునను। గురుభక్తిహరభక్తి కరవుగావునను। సకలసంపదలకు సకల
శక్తులకు॥ సకలమోక్షములకు సకలసిద్ధులకు। నకలేశుభక్తికి సద్గురుభక్తి।
ప్రకటింప హేతువు పరమార్థమట్లు। గావున బ్రాణంబు గాయంబుధనము।
భావించి గురుపదార్పణముగావించి। పాయక తద్గురు పరిచర్యలర్థి। జేయు
చు సాత్త్వికస్థైయసన్మతిని। గురుభక్తు లెల్లతన్ గొనియాడుచుండ। భరితచి
త్తున్మఖగురుభక్తయ్యనిత్య। తంత్రంబుగురునర తంత్రకృత్యంబు। మంత్రం
బుసద్గురు మంత్రప్రశంస। తపముసద్గురు పదధ్యానానుషక్తి। జపముసద్గు
రు వరచరణసంస్మరణ। వ్రతముసద్గురు పారవశ్యవర్తనము। మతముస
ద్గురుదివ్య మార్గానుచరిత। నేమంబుసద్గురు నిరతిశయాజ్ఞ। హోమంబు
గురుపాద యుగ్మార్చనంబు। ధ్యానంబు సద్గురు తత్త్వచింతనము। దానంబు
గురుపాద తనుసమర్పణము। గానిరంతర పరమానందలీల। దానిట్లు గు
రుభక్తి తత్పరత్వమున। జరియింపుచును దేవు జామొక్కనాడు। గురుపూ
జనార్థమై కుసుమముల్ దెంగ। నాదటసద్గురు నాథుశ్రీచరణ। పాదుకంబు
లు గురుభక్తయ్య దనదు। చరణముల్ సోకుదు హరహరయిట్టి। పరమ
పాతకమిది ప్రాప్తమ్యమగునె। దురితమున్నదె గురుద్రోహంబుకంటె। స
రిపాదుకాసన శయ్యాదియనియు। ధృతిగురూణాం యదధిష్ఠితం బనియు।
తతిసమస్కుర్వీత తత్సర్వమనియు। జెప్పుదు శ్రుతినప్ర శేతక్వచిత్తనియు।
దప్పుదానింకెట్లు ధరియింపవచ్చు। దండధరోద్దండ దండాభినిహతి। దం
డింపబడుమీద దండనక్రోర్వ। గాళ్లు దుత్తునకలుగా నొట్టిగొట్టి। తోల్లో
ల్చిమాంసంబు కళ్లుగావించి। నెక్కొనదొప్పల నెత్తురునించి। చక్కడ్చి
నెమ్మెలు సమిధలుజేసి। యోలిశివాజ్ఞ్నకా హుతులుగానట్లు। వేలుతునిది
యుతావిధిదీనికనుచు। పాదంబులొండొండ బట్టిగుత్తులకు। భేదించి గండ్ర
లు సేయునత్తరిని। దండితపాపుడు దనగురుడమర। గుండము మల్లనాఖ్యు
డు పటుకీర్తి। కంతుసంహారుభక్త గణములుదాను। నింత వృత్తాంతంబు
నెరిగియేతేర। పొడగని బిట్టుల్కి పడిసాధ్వస బు। గదుసంభ్రమముభక్తి
దొడిబడజెనగ। నద్ధరసాష్టాంగుడై దన్ను మరచి। యిద్ధతినటిమ్రొక్క సూ
హింపదడవ। గురుదయామృతసరోవర మధ్యమమున। చరణాబ్జములు వి
కస్వరమయ్యెనాగ। మొలచెగాళ్లును రెండు మునుగురుభక్తి। కెలమిగాం

ష్ఠులు రెండు మొలచినయట్లు। అంతనపాదుడై యాగురుభక్తు। డెంతయు
భక్తిమై నిలజాగి మ్రొక్కి। హస్తకవిన్యస్తహస్తుడై గురుని। బ్రస్తుతింపగ గు
రుభక్తులుజూచి। యిదియుదాచోద్యము యిలగురుభక్త। విదితభవద్భక్తి
విధిదలపోయ। కథలేలమున్ననే కాదెయెల్లవిను। బ్రథితసద్గురుపాదపరతం
త్రమతిని। సద్గురువరపరిచరణాభిరతిని। సద్గురుకరుణానితాంత సంస్థితిని। త
నతోటి శిష్యులెంతయు సనహింప। ననఘుడాగురుదేవు డాగురుభక్తు। నె
ట్టణగురుభక్తి నిష్ఠాపరత్వ। మిట్టలంబుగవారి కెరిగింపదలచి। పట్టెమం
చంబును పరుపును వేసి। పెట్టించిశిష్యుల బిలువంగబనిచి। యొక్కడొ
క్కండ గూర్చుండడే తెంచి। చక్కనబట్టెమంచముమీదననుడు। యిది
యేమివిపరీత మిట్టిదిగలదె। మదిమురుపొందిన మాటలుగాక। సరినున్న
తాపసీశయ్యాదులందు। గురులసన్నిధి నెట్లు గూర్చుండవచ్చు। లనిశిష్యు
లది యుపహాస్యంబుసేయ। జనుదెంచి నిజపదార్చన నాచరించు। గురుభ
క్తువీక్షించి కూర్చుండుపొమ్ము। సరసర బట్టెమంచముమీదననుడు స్థిరభ
క్తితద్గురు శ్రీపాదములకు। ధరణిమహాప్రసాదంబంచు మ్రొక్కి। లలిగురో
జ్ఞానచలంఘుయేత్తనగ। జెలువారువాక్యంబు శిరమునదాల్చి। వడిగురో
రాజ్ఞానువర్తనంబనగ। బడుసూక్తియదిబాగైన పదముగానెరిగి। సరస
నాపట్టెమంచంబు మీదటను। గురుభక్తుడపుడు మ్రొక్కుచు గూరుచుం
డ। తరితరిశిష్యులందరు విజృంభించి। వెరవకచూడుడా వీండు మాగురుల
సన్నిధిపట్టెమంచముపై గూరు। చున్నవాడొక్కింతయును లెక్కగొనడు।
మనసులోతరయంగ మందలించినను। చనునెట్లు బట్టెమంచముమీదనుం
డ। గురువులుమమ్మునిట్లు గూర్చుండుడనిన। గురువులకంపని గూర్చుంటి
మెట్లు। మాయట్టి యధికులు మదిభయంబంద। నీయధమునకు నెట్లేగావ
చ్చు। నిలవేయుననసేల నీగురుద్రోహి। దలదున్మి వేయక తక్కమేమను
చు। సందడింపగ గురుస్వామి దచ్ఛిష్య। బృందంబుభావించి పృథుభక్తినిర
తు। గురుభక్తుడిగుమని కొనకక్కడనగ। గురుతరంబగునొక్క కొగ్రుబా
తించి। యతడుగురుద్రోహి యధముడట్లుండె। నతులితుల్ గురుభక్తు లేధి
కులేనియుకు। యొక్కడానెవ్వడే నిక్కెరుమీఱ। స్రుక్కక మీభక్తి చూ
చెదననుడు। జనునయ్య పట్టెమంచంబొండెనెక్కు। డనియదక్రొక్కరెక్కు

డనియుదరొండె। వినుడిట్టిభక్తికి వెరతుముమున్ను। బనిచిన యతనిని బను
పుడేమేల। స్రుక్కకముసుమంచ మెక్కినయట్లు। యెక్కుడు గాకేమి యి
క్కొర్రునను। బ్రియతరచిరపరి స్ఫీతకారుణ్య। మయవీక్షణసుధాబ్ధిమ
గ్నగావించి। యమ్మహాత్ముండు సయ్యన బ్రసాదంబు। గొమ్మాచు నొసగనె
క్కొనునిజదత్త। చర్వితతాంబూల సరసప్రసాద। సర్వాంగలేపనా స్వాద
నుండైన। గురుభక్తునకు నెక్కగొర్రుజాపుడును। గురునకుజాగిమ్రొక్కి
చు శరణనుచు। సరసరపట్టిమంచంబుపై నెక్క। శరణిగొర్రెక్క చక్కన
నెత్తివెడల। ఓంనమోసద్గురుభ్యోనమోయనిస। మున్నతి మ్రొక్కుచు
మున్న గొరార్ర। గించియుగోరార్రగించినట్లుండ। కంచితభక్తి కరాబ్జ
ముల్ మొగిచి। గురుశరణనుచున్న గురుపాదభక్తు। గురుభక్తు గురుసక్తు
గురుదయాసిక్తు। గురుకృతాజ్ఞాప్రాణు గురువాక్ప్రమాణు। గురుపదాబ్జ
ధురీణు గురుమతత్రాణు। నస్తమితాఘుని రస్తాంగగుణస। మస్తుతుస్తన్య
స్త హాస్తుప్రశస్తు। లోకభీకరు జీత్ప్రభాకరెనగ్గు। జ్ఞాకరుభవజయు శ్రీకరు
శూక। శూలసుఖాసీను శూలసంధాను। శూలాన్వితక్రీడు శూలాత్తచూ
డు। శూలినంతఃస్థితి శూలిని విధృత। శూలుగుజనశిరః శూలునీక్షించి।యు
మరగుండమ మల్లికార్జునుడంత। తమయున్న శిష్య ప్రతానంబు చూచి।
యితనిచరిత్రకు నితనిసద్భక్తి। కితనిసిద్ధకు నసహి తురుమీరారు। వ్యక్తవే
దేతి హాసాదులయందు। బ్రాక్తనసూతన భక్తాదులందు। విండ్రెమీరిటు
వంటి విక్రమశక్తి। కండ్రెమీరిట్టి దుర్ఘట భక్తియుక్తి। పరువడిమీరు
ను భక్తులమనుచు। విరసంబులాడుచువిర్రవీగుదురు। భావింపమాతుమా
పాత్రులుమీరారు। భావింపమాకృపా పాత్రుండువీడు। నెరిబ్రాణ పదమీ
తనికి మదీయాజ్ఞ। మరియుపహాస్యంబు మాయాజ్ఞమీకు। సరిమదయె
చ్చాను సారియీతండు। సరిద్వద్ధియెచ్చాను సారులుమీరు। యితనికిమీ
కు నెక్లెన్ని చూడంగ। సతులపర్వత పరమాణ్వంతరంబు। అదిసమున్న తళ
య్య యనియుము న్నెరుగ। డిదిశూలమునుచు దానెరుగడిప్పుడును। మా
వచనంబు ప్రమాణంబుగాన। మావచనమొపట్టి మంచంబుగోర్రు। యిది
యిట్టులౌటకిం కిన్నియు నేల। యిదిప్రత్యయముచూడు డిందరుననుచు। గు
రుదేవుడతిదయా కలితాత్ముడగుచు। గురుతరంబైన నీగురుభక్తి యుక్తి।

గరళాంకప్రమథుల కవిలియకెక్క। గర మొప్పడిగిరమ్ము గ్రక్కుననను కు। తుట్టించిపలుక చేతులసూదియు గసి। మెట్టియల్లంతట మేదినికురికి। సరసర జనుదెంచి సద్గురుస్వామి। చరణాంబుజములకు జాగిలిమ్రొక్క। గురుదే వుడర్థినెక్కొన గురుభక్తు। గరమిడిలేనెత్తి కౌంగిట జేర్చి। స్వాదుస్వకీయ ప్రసాదామృతాబ్ధి। నాదటనోలార్చి యగ్గురుభక్తు। అసిత దేహంబు శూల స్థూలనిహతి। కసుగందకందొక్క గంటిరంధ్రింబు। వ్రణము నెత్తురు కండ వాపుగుప్పిలుట। యణుమాత్రమును లేమి కది ప్రత్యయముగ। భువిచోద్య మనుచు నద్భుతచిత్తులగుచు। శివసహోదరులు విజృంభణదక్క। వినుతిం పమున్నను వెలయదె నీకు। ఘనగురుభక్తి విఖ్యాపితమహిమ। యిప్పుడు వె లయదె యేమెల్ల నెరుగ। నొప్పు సద్గురుభక్తియుత మహామహిమ। యటు గానయిట్టి ప్రత్యక్షప్రమాణ। పటుమహిమాపరంపర హేతువైన। సుమహ దపార భాసుర భవదియ్య। కమునియ్య గురుభక్తి కలితైకమహిమ। యేక్రి యనొరులేల యీశునకైన। వాక్రువ్వ బాగడంగ వశముగాదనిన। పరులెర్గ దురె భవపాశవిముక్తి। గురుచరణాంభోజ సరళసద్భక్తి। గురుదయామృ తరసశరధినిమక్తి। గురుగుణ ప్రకర సంస్మరణానుషక్తి। గురు నిరంతర చర ణానురక్తి। గురువిముఖపదార్థ విరసవిరక్తి। గురుపరతంత్ర నిర్భర గుణో ద్యుక్తి। గురుకార్య చిరదురంధరకళాయుక్తి। గురుమనోజ్ఞాంచితచరితప్ర సక్తి। గురువరమహిమాను గుణగురుభక్తి।యంచు భక్తానీకమచ్చెరువంది। యంచితప్రీతి దొలాడ గీర్తింప। తడయక గుర్వకృప దనపదాబ్జములు।బ డసెనీక్రియ గురుభక్తయ్యనాదు। ఖండేందుధరభక్త మండలిబాగడ। పం డితేంద్రుడు నేడు బడసెపాదములు। తెల్లంబుగా మహాదేవయ్యగారి। కె ల్లవారునుజూడ నిలనట్లుగాక। స్ఫుటతరగురుభక్తి పుణ్యాసత్తముడు। పటు

—●●◆గురుభాత్తాండారికథ◆●●—

తరగురుభక్తిపాత్రీకృతముండు। లాలితగురుభక్తిలక్షణాన్వితుడు।లాలితగు రుభక్తిలక్షణాన్వితుడు। కీలితగురుభక్తి కృత్యసంయుతుడు। ప్రస్వమరగురు భక్తి పాలనరతుడు। విస్మృమపగురుభక్తి విజ్ఞానయుతుడు। భ్రాజిత గురుభ క్తి పాశయుతుండు। రాజితగురుమక్తి రిననిష్కత్తుండు నవిరళగురుభక్తి వివ శగాత్రుండు। ప్రవిమలగురుభక్తి పథసుచరిత్రు। డనగ నొప్పు గురుభక్తాం

డాలివిడ్డి। జనివేశ్యావాటికా స్థలముక్కట్టెదుర। వనితప్రాకారతటియును సొ
క్కు-శేక్ష్య। తనదుర్గృహాంగణంబునను గై కేలి। యుప్పొరువంద వితానవళిసె
దుక। లుచ్చిపాళగజూచు నురుదృష్టిజూచి। యువిదదృగ్గ్రోగ్రములో రెుద్ది
నయనులో। ధవళాక్షిచూడ్కులో దావాంకురములో। మేలతీక్ష్ణరుగు
లో మెఱుగులగనులో। పొలతిదృగంశులో పొలయుదీపములో। ముదిత
వీక్షణములో మోహపాశములో। మదిరాక్షి చూపులో మదనుబాణ
ములో। లోలాక్షిదృగ్విభులో కట్టుబరులో। బాలయీక్షణములో పన్ని
నవలలో। యిలచోద్యమంచు నయ్యంతిదృగ్ధి। తులచిక్కులనుజడియిల
దాటుప్రోనుచు। పసరింపనొండేమి భామకన్గొనల। కుసుమాస్త్రివాతికి
డాగురియైతినాకి। పోరాదువెనకు రారాదు కోలు। పోరాదు తాల్మిదక్క
రాదుసతికి। నేమిసేయుదునంచు నీశుభక్తుండు। దామదినూహించి దప్పె
మిదీన। అదియును భక్తురాలట్లునుగాక। విడిగొనిమోహియు శైవపురా
ణములను। నీతిదప్పక మైథునరతీరతాయనియు। . సూతసంహితయందు
సుుచిరంబుగను। మరియత్సుఖంతత్స శ్శివార్పితంబనియు। తిరిమోహియు
గావున దనుబొందినట్టి। సుఖములింద్రియముల జోరికకయుండ। సుఖమెరి
గిశివ్వునకా సుఖములర్పించు। క్రమమెరింగినజాలు కాందుదుర్వ్యాబుధు। శి
మదమాత్ములకంటె జాలనుత్తముడు। యీక్షింపభక్తియం దిదియునునొ
క్క-। పక్షంబుగావున భ్రాంతియేలనుచు। దనచెలికానిచే దన్వికిరోయి। బ
నేచుడు సతియు త్వద్భక్తి జూచి। వలనుగాందనవుడు వాండేగుదేర। వల
దంతవెండియు వానీవపనువ। పొలతివెండియునిది పొలుపుగాదనుచు। ప
లిపినవాళిన పనిచినజూచి। లలన వెండియునిది లాగుగాదేల। పలుమారు
జేసుచేర వలదుపొమ్మనుచు। పడతియొక్రమమున నోడబడకున్న। కడుగ
దుదమెకించి పడిదానరయేగి। కళకక్షారోయిగొనగా నొల్లనంటి। పటతను
బోలంగ లిటుఉన్న వారె। నాయీగిసాలకున్నను నొల్లనంటి। వోయేల
తల్లనిల్యూ వోయనేపసిడి। భవిననియుల్లవో పరమభక్తుండ। శివివేకియని
యెడె నటుబొంధిగూడ్చు। రూపులేదనియుదే రూపించిచూడు। ప్రాపులేద
పియెదే భక్తులవింట। దొరయనుగాదనియదె. వారకుబిడ్డండ। పురుడులేద

నిజముదె పురుషార్థపరుఁడ। హూతుఁగండు వీండని తోంచెనే సిట్టి। వాతఁగొ
లేమనావలనని కల్గంబు। తక్కు వెక్కువయని తన్నొల్లవేని। యక్కప్రా
యగుచుఁడ నేగిసికునాకు। చదురుండుగాండని మదినొల్లవేమి। సుది
రాక్షిచూడునా మాటలయుండ। మొకనికివలచి దన్నొల్లవేనియును। సు
కుమారితనుగూడి చూడొక్క మాటు। జానందగుణములు జాతులిచ్చె
లుసు। యోనిదండంబుల న్యాసాధికములు। సమరతిగాక విషమరతిదై
న। సమరతిగూర్చు నాసనభేదములును। కరణముల్ రతులును కాలవేళ
లును। బహుళమనోగత భావంబు లెరిగి। బాలయౌవనప్రౌఢలోలలనంగ।
దాలలనలవరౌ ధర్మంబు లెరిగి। నెరయ పాదాంగుష్ఠ మరకాలు గుత్తి।
చిరిదొడగుహ్యంబు మరినాభిరోమ్మ। చనుమూపు మెడచెక్కు సరిసధ
రంబు। గనురెప్పఫాలంబు కచభరంబందు। కటిక్రింద వ్రేలిడినట్టి క్రింద బొ
నువ। నిట్టద్రిప్ప వ్రేయ జెరియంగబట్టి। మూటరేఖలు జూవముదమునరెం
టి। నాటను బవళింప నలివేణిబట్టి। కళలుహా శుక్లపక్షంబున నొక్క। వలప
టడిగమున్ను వామభాగమున। బొడుచు మన్మథరసాంభోనిధి ముంచి। మ
డతులుతముదార మరువంగ జెంతె। యదియంత పద్దనా కిందీవరాక్షి। ము
దమునసాకు సమ్ముఖమిచ్చి చూడు। మాలింగనాద్యుభితాలాపములను।
లోలత నీవలువు కీలెడలంగ। యుస్మ్లలతాక్షివై యుండేమియుచట। మన్మ
థరసవార్ధి మధులుకొనంగ। పెండిసిన్ని వరగకుండరగ నేయు। కుండితి నేను
నీ కొండిసవాండ। ననుచు పెండియును దదంగంబులైన। యనుసయాలా
పంబులను నేర్పుమెరయ నాతి రాజిరునవ్వు నవ్వుచు మళ్ళి। నీతి విచారింప
నీకును నాకు। పెరవుగాదన్నను పెండినీనేర్పు। వివరింపగలదె వివేకివేని
యును। మెరిగిన వాండవె నింతలోపలన। యెరుగంగవలువదే యెదిరిచి
త్తంబు। రసికుండవేని యుపనదక్కియాత్మ। నుసిలినమరియాద నోరెత్త గ
లదె। యేవిడబలికిన భావంబు జూచి। భావజ్ఞుడవయేని పోవంగవలదె। మిం
డండవేనియు మీరిరాదగునె। పెండికింబనలోడ వెరవుగాదనిన। వితత
రతికళాప్రవీణుండవైన। రతిజూపకనికి నీయుక్తినరగవలదె। తలపంగ లిం
గావధాని వేనియును। ఫలముదప్పినపలుకు పలుగంగదగున। ప్రాయుండి
తనముతపనియు లేదింక। చేయునునిది యేలవచ్చెయుమనుడ। అట్టిలపోమన

నంబుజనేత్రి। దిట్టవైయొల్లని తెరగెల్లజెప్పు। మొదబడు కొండేని యోగి
నింకబడసి। కుడువవేనియు జేసి కొని మొండెదన్ను। కాదేనియుదియాదిగా
మగవారి। నాదటబిలువనేనని బానవలుకు। తక్కుమునీవు డితడిమహాదే
వి। యక్కవో లెను విషయభ్రాంతులొండె। యశుదరుదనదిల కవ్వచంద
మున। పురుషత్వమిప్పుడ ధరియించుటొండె। యేల యిన్నియుజెప్ప నిం
తులలోన। తాలిమిగలభక్తు రాలవేనియును। వీరచోడవభంగి మారాతి
గవయు। గోరడేపొమ్మ దాక్షారామమునకు। నూరకపొమ్మన్న నొడబ
డనేను। కారణంబిదియనుగా దేనియిట్లు। పోనునీకాదొండె నీనాదునొం
డె। గానవేయునునేల కమలాక్షియనుడు నద్దిరామేలువో హరహరాయి
దియు। దొడ్డవోతనకు నీతోటికూటంబు। బాపురేమిద్దంక బాపుభక్తుండ।
బాపురేబాపురే పడతులభ్రాంతి। నల్లవో భామల యుల్లంబులెరిగి। గొల్ల
వాడైనను గోరునెగవయు। నొల్లనివెలయాలి నొల్లనినృపతి। నొల్లనిచెలి
కాయ నొల్లడేనియును। గొల్లమువాడుకా కెల్లెడజ్ఞాతి। గొల్లడుగొల్లండె
గొల్లడేనియును। తెరవలమనసుకీ లెరుగునతడు। నెరవిటుడంగజు డెరుగ
వేకతల। లోకంబులిటులవివేకులతలల। నీకలుగట్టితి గాకేమిజెప్పు। యిస్సి
స్సిరో వెంత్తురే పరివిటులు। ద్రవ్విపడ్డనునీకు వత్తురేసతులు। యీడిగిలం బ
డుటిదీనీకుభక్తి। పాడియెమరినిండ పాడిమెచెపుమ। గజబిజింపనుమారు
గలుషింపననువు। బూజగవైరా మాగడవో పొందుగావింప। మిడమిడ మిడి
కెదు మేలువోగడవ। గుడ్డిచినారమె పండుగులపబ్బములను । రమణ క
ట్నంబు గట్నముమాడమడక। గమఃయంగనిచ్చితో కళవళించెదవో।జా
నొందనిన్ను విచారించిపలికె। దేనియుమదిజూడుమా నిన్నునీవ। భక్తుం
డవట్లయ్యు ప్రభుడవట్లయ్యు। యుక్తివంతుడవగు యుక్తులుదగునె। జా
నొందవన్ను విచారించిపలికె। దేనియునుదరార్థిగా నిట్లువినుము। యిమ్ము
లగురులింగ మిచ్చినకాయ। కమ్మిదియిట్లయ్యె కరకంఠుభక్త। గణములు
గానినే గలనైననెరుగ। గణుతింపనంగవికారిగానిట్లు। పడసిన్నఘనముద్ధాం
పగఱున్న నేర। నొడయులెర్గుంగుదు రొండేమిచెప్ప। నెన్నదుకనివిని యె
రుగమునీకు। యెన్నధరగలవు నన్నిట్లుజంకింప। కరపినవాండవో కన్నె
కణమిడగ। నెరపినవాడవౌరా నిండుజవ్వనము। ముట్టినవాండవో మున్నె

క్కమాటు। పట్టినవాండవో పడయునంగళ్ల। నాపినవాండవో యటుగో
న్నిదినము। లేపినవాండవో యెనీకువలువ। కలసినవాండవో కంబానదో
ల్లి। వలసినవాండవో వాడపొత్తునను। నచ్చినవాండవో నావాఁడిలోన।
మచ్చిననాండవో మనస్సుకీలెరిగి। బెరసినవాండవో పెళ్లిళ్లనిండ్ల। నరసిన
వాండవో యప్పునాగిచ్చి। కాచినవాండలో కనితప్పుసైది। పోఁచినవాం
డివో బుర్రకర్వులను। యేలీనవాండవో యిలజీతమిచ్చి। చాలినవాండ
వో చంపరక్షింప। పాపినవాండవో భవబంధనముల। చూపినవాండవో
శూలిసద్భక్తి। వలచినకూర్చినవాండవోతక్కు। పిలుపుల వాండవోయిల
నట్లుగాక। యేముందరిల్లాలనోమరిలంజ। నో మేనవదినియనో మరదలినో।
యిలపుట్టుగొంతినో యింతనీకెట్లు। బలువుసేయగవచ్చు నిలదేరకాండ।
చనువేడ్కకాండు దోసంబెరుగడెంచు। ననియాడునూట నీయందేనుగం
టి। క్షితినతిమోహంబు గతిబెటనంగ। నితరెతరుడ వెనీవెరుగవేచెపును।
ధరమానమాచంద్ర తారకంబనగ। వెరవరిమానంబు విడుతు రే యింత।
యేనాటనేకాని యింతులు లేరె। తానాటపొడిభువి మానదమ్మెడినె। జ్ఞా
నాత్మశివుగొల్చు వానికినింత। యైనబరెంగిత జ్ఞానంబువలదె। లజ్జింప విది
కడు లాఘవంబనవు। యిజ్జగింపవుచలం బొక్కింతయైన। వలదన్న ఘ్రాన
వు వక్కరించెదవు। వలను గాదన్న బోవవుతగదనుచు। భక్తియుక్తియు
మిండ పాడియుజూపి। యుక్తిజెప్పినయట్టి లోడబడకున్న। మరియట్లుగా
క మన్మథరతులందు। నెరిరోతపుట్టింప నెలతుకదలచి। యోవివేకుండవే
శ్యావిడంబనము। నీవెరుంగవెమున్న నిక్కమంగనలు। మిండెతల్ కత్తికి
మిగిలినగొంట్లు। కొండెంపుగారవులు బండెతల్ ముచ్చు। లెడపరుల్ క
రమతులెవంపుబుట్ట। లోడపరులుపసంతులాగినొంటిట్లు। తులువీలుదో
ట్టనుల్ దోవరులూర। నొలిచిదిండ్లును దిట్టలుదరపోషకులు। బొంకులపి
డుగులు టంకులగొండ్లు। బంకెతల్ రంకెతల్ పచ్చిరక్కసలు। రోమ్ముల
గుంసట్లు గోత్రతపాత్రిమిండ్లు। బ్రహ్మెతకత్తెలు నమ్మనజోండ్లు। కోపవుంజము
లాటగొల్లెత్తికొడ్లు। పాపజాతులు పెసపరులు, వెడ్డరులు। మాటలమచ్చె
లు మంకులమాలుట। తాటకల్ దొంగల తల్లులో ద్విళ్లు। నొడవగొండ్లు
ముషియ విడువులుచాల। గడుసరుల్ గయ్యాంపు కచ్చులుపసిడి। వాపులు

దుష్పూర వరలును గృత్తి। రూపులు జరభుల్ విరోధులు మృత్యు। కన్నెలు
పంగుల గద్దరుల్ రిత్త। వన్నెక తైలువారవనితలు మరియు। చపలముల్ త
గులముల్ సంచరత్వములు। కుపితములాలముల్ క్రూరముల్ వాద। పరు
చులు వికృతముల్ భ్రమితులుబచ్చు। లరికులు మాయావుల విచారప
రులు। కులుష్కులాశావంతములు కర్మ। మార్గములు బెట్టిదమ్ములు మొగ్గి
గలుగ్రములు। స్వవశేతరములు గావలములు దుఃఖ। భవనంబులింద్రియ
భ్రాంతి హేతువులు। వావెరుంగనిభ్రష్టు వలతియుగులము। తావిచారిం
పక దగులు పాసిట్లు। అపవిత్రములు ధృతాహంకరణములు। నుపతాపబీ
జంబులు విదలదృష్టు। మరియు వైశికములు మలకమాట్లు। మరుగులుబొం
చులు పరులుబుద్ధుల్లు। పచ్చిబొంకులు బహుభాషిలిమెచ్చు। లచ్చగ్గృచ్చ
లు పొరుపొచ్చెముల్ దొట్లు। మిన్నకరిత్తలు బెన్నట్లుపెక్కు। వన్నెలు
మాయలు వరటలువట్టి। యుపచారములు తీవులోలుపులేర్గములు। విప
రీతములు మదాన్వితములు గార్లు। నప్రస్తుతములుహాస్యైక హేతువులు।
విప్రలంభంబులు విషయబీజములు। కదుయంత్రజంత్రముల్ నొదుతరి త
నము। లడియాసలిచ్చలు వెడగులు సేట। వెడ్డుబుడ్డులు నడులొడ్డనములు
ను। నడ్డగొడ్డంబులు నొడ్డారములును। తప్పులు దారులు తడబాట్లువినగ।
నొప్పులుకొప్పులు నుచితముల్ హృదయ। శల్యముల్ కదుదీంగె సాగు
లు నేని। శాల్యంబులలు కలులఘువులాలములు। మునగొనములు దానిత
రేతవములు। గానముల్ వెలయాంధ్ర పానముల్ మరియు। వితతముల్
మాంధ్యముల్ కెలదుల స్థిరము। లతిభిన్నములు త్రిప్పులల్పముల్ పొర
లు। మలినముల్ కల్మషంబులు కఠినములు। పలుదెరంగుల నెనల్ చులు
కదనములు। కలకలుగొప్పలు గ్గరగులు మొదలు। విలసపాత్రముల శుచు
లు నిషిద్ధములు। జడములొల్లములు నాజ్ఞావిహీనములు। వెడమతులింద్రి
య హేతుభూతములు। పాతకావాసముల్ బహుపాతములు। పూతముల్
భంగురంబులు నిరసములు। శపటముల్ నానాముఖముల భావనములు।
కృపణముల్ గట్టుముల్ గెలసములరలు। కుపితావవాదముల్ కుటిలకార
ణము। లపరాధరతులు సేస్వలమానవములు। నన నేలవేయురూపును నే

ర్పఁగలుగు। వనితల తనువులై నబరిక్షింప। గమియంగ శ్లేష్మక గతములు నాశి। కములులాలాకలితములువక్త్రములు। కలయబాష్పాన్వితములున యనములు। యిలనమేధ్యాగారములు జఠరములు। తలపోయ వారకాం తల నితంబములు। పలుపాపములకున్కి పట్లగుమరియు। తొడంకామాం ధులు వడియెడిబొంద।లెడనెడ గంపువచ్చెడి దుర్వ్రణములు। మొదల ధ్వానరివర్గములు పుట్టినిండ్లు। అదిరిలునట్టియ శౌచభాండంబు। లుడగక తప్పుడు మూత్రమూరెడుగుంట। యడిపికాందుౝనుగొట్టి వడియెడిగడ్డ। ని జరజోదూష్యమా నెత్తురుగురువు। లజహారీందాద్రిదుల నడచిన గుహాలు ధరణీరేతః శోణితంబుల కుళము। లరయంగ బ్రత్యక్ష నరక కూపములు। కుహీనులధములు కులజులుత్తములు। దొలగనినలుదోటు తోౘ్రవలుమరి యు। నందగుసుఖమున దానట్లనుగాక। బెందనిత్యంబని చెప్పనాలేదు।చ లితనిరంతరాశ్వద్ధపర్ణాగ్ర। సలిలకణతృణ చలనమాత్రంబు। యింతటికై యెడలెరుగమిజేసి। యింతులఁగోరిపోయెడి దురాత్ములకు। మానభ గం బొందు కానమిరెందు। నానజెడుటమూడు నగుబాటునాల్గు। మనసు తా పంబైదు ధనహానియారు। పెనుపగుముక్తికి బెడబాయుటేడు। యొప్పాట నైన దానియ్యొదుపెట్లు। దప్పునె వెలయాండ్ర దగులువారలకు। కలసిరి స తులని దలపోయలేదు। కలిసూనియయు రెండు గలసినయట్లు। పట్టిరిధన్ము ని భావింపలేదు। పట్టుదురుజలగలు బట్టినయట్లు। సరినొక్క రూపని చ ర్చింపలేదు। పారపొచ్చముమెరుగరూ సరవెల్లులట్లు। మెలుకవలెరుగుమ మీ లనాగలేమ। జలములలోని మత్స్యంబులయట్లు। విచ్చనవిడిమాట వింద్ర నలేదు। చొచ్చికట్టుదురట్ల జూదరులట్లు। కడజూపగుప్పింపగామున్న లేదు। విడిచినబారుదు దొడిడెగలట్లు। వంటింపరని వెండి పనదింపలేదు। యొట్టిక తాద్రిడుదు రోగిడింగెలట్లు। తేలనర్థంబిచ్చితిమినాగలేదు। వాలుదుత్పు లలట్లవరిగింజమాపు। వలతురుసతులని వర్ణింపలేదు। వలపులన్ని యుగార్య వలముభీక్షింప। కావుననిట్టివేశ్యావిడంబనము। లావనితలమాటలాటలు దృష్టు। భావముల్ మనసులు పరికించిచూడ। నేవముల్ గాక నందెంతసుఖం బు। కామ్యారిభక్తులు గామింతురెట్లు। వారాంగనాళినిస్సారసౌఖ్యంబు। చిరికిగాకొండెద్రి శివభక్తసుఖులు। వాద్రైదు వారాంగనా లోకనములు।

నాలముల్గాక శ్లాఘ్యములె భక్తులకు। తవిలి వారాంగనానివహంబు గూట।
లవశముల్గాక ప్రియములే భక్తులకు। యెసగు వారాంగనా విసర దుర్వృత్తు
లు। హాసనముల్గాక సహ్యములె భక్తులకు। చారువారాంగనా. జనదేహక
ళిల। సారముల్గాక రుచ్యములె భక్తులకు। ఆభోగవారాంగనానుభవము
లు। భీభత్సము లెకాక స్పృహలె భక్తులకు । భావింపనిట్టి వేశ్యావిడంబన
ము। లేవముల్గాక విహృద్యములగునె । భావింప భక్తి క్రియావిడంబనము।
భావనులగు మహా భక్తులకెందు। కావున భక్తిభావనుడవు భక్తి । పరుడవు భ
క్తిపాలనుడవు భక్తిపాత్రుండవింత। యోలయా నిన్ను నీ వెరుగక యుంట।
యున్నియు నేలనీ వెరుగని త్రోవ। లున్న వే యెఱుగంగ నొల్లవు గాక। తా
మసులము భక్తిసామాన్యమతుల। మే మాటవారము కామచర్యలము
మాకెంతె హీనమె లౌకికవి। వేకంబు భక్తి వివేకంబు టంతు। బరగు వేశ్యా
విడంబనమును గాదు। హరుమహీనూ విడంబరమునునట్లు। చెప్పంగ మిం
డంపు చెవియొగ్గి వినక। యొప్పటి క్రియ యది సేవంబు లేక। నుదముగోపకు
తెంపు మదిదమకంబు। నుదయింపవద న్నెరుగకున్న కన్నెరిగి। యూకమల
దళాయతాక్షి దానంత। బోక వెండియు తని బోధి చుమతిని । వింద పాడి
యు లేదు మృదుభక్తి లేదు। యొండేమి యది నేన మొక్కంతె లేదు। చన్న పు
రాతన శరణుల మహిమ। విన్న నుసద్భక్తి వికసితంబగునో। చెప్పి. చూచె
దగాక శ్వేతాదిమునులు। తప్పకాపు లబుద్ధి దార్ఢ్యాన్నవిధము । భక్తిసం
పూర్ణమై పరగినవిధము। ముక్తులైశివుగూడి మున్నున్న విధము। అసితల
చిగురు భక్తాండా రెబాటి। వినుము తొల్లింటి పురాతనులలో పలను । ఆప్త
లనద్బుద్ధులంగీకరించి। పాత్రీజయించిన భక్తులుగలరు। యెరుగుదురుత్త
ము లెల్ల కార్యంబు। లరలేక దమయంత నగ జేసుకరుణ। చెప్పినమాత్రన
జేసి కార్యంబు। లెప్పాటమాధ్యము లెరుగుదురపుడ। యూర్వ్యులు జెప్పిన నై
నకనిట్లు। కార్యమెరుంగరు కర్మవశమున। కానతజ్ఞులు జెప్పగా కార్యమె
రిగి। కేనియు మేలు కాకగ్గెమి దాన। యిప్పాటరంభయు హితము దలంచి
చెప్పినవిన డెమున శ్వేతుడట్లువిన। భూరిదివ్యావృత పూరిశరీర । చారు

శ్వేతునికథ

తరాత్మ నగోజనవంద్యరంఘ। తనపాలమున్న మదనవికారాంధు । ఘనతర

సంచితా ఘనమేతుస్వేతు। గనుగొనిసంస్మితా ననపద్మయుగుచు। మనము
నిలుపోయు మగువనీక్షించి। తరిదరినిర్నిమిత్తము నన్నుజూచి। చిరున
వ్వునవ్వెన తెరగేమియనుడు। నతిదయాభావ ననంతనారంభ। ధృతిచొ
క్కనతని చోధింపంగదలచి। దుర్వృత్తైకమూలంబు దుదినీచరిత్ర। మరిదిదా
వివరింప నదియట్టులనిన। నిన్ను నీవెఱుగవొచ్చిన నాటనుండి। నిన్ను నీవె
ఱుగకని మదోద్వృత్తి। ధరణీంద్రకాలమదగ్రస్తమైన। కరియును బోలెను
కడుగడుగ్రొవ్వి। పాయక రేయును బగలు గామినుల। మాయల విషయ
ని మగ్నతబొంది। గుడిగనిన్మైనను మృదుశరణవు। కడకంటనైనను గాన
వు గురుల। మొ్రక్కవు భక్తుల కొక్క మాటైన। దక్కవు దుర్మార్గ మొక్కిం
తయైన। మున్నరుదొ్రిఱుంబు ముట్టియెరుంగ। వెన్నడు ధరియింప నెరగ
వు భూతి। పుట్టితిగాని మున్ పుణ్యమన్ వార్త। యెట్టిదో కలనైన నెరుగవు
పాప। కర్మంబు ధర్మంబు గామంబు నేమ। మర్మిలి భోగంబు యోగంబుగా
గ। నడచుచు మఱియొక్కనాడు లంజియకు। వడిబువ్వములుగొని వచ్చు
చత్తరిసి। చెనసివ్వాపెక్కడుచ్చిష్టప్రదేశ। మునదేగి బడబుచ్చు కొనగ ల
జ్జించి। యదియు శివార్పితంబనియలపూాక। మదిలోననొక్కింత మాత్రద
లంప। నాపోవనొండేమి యదిదొలిమేని। నీపుణ్యఫలమున బ్రాపించెన
ట్టి। తలపటుగానదత్ఫలముననిపుడ। ఫలియించె దేవేంద్రపట్నంబు నీకు। న
దియు దదీయ ఫలానుభవమున। నిదిరొక్కదినము దానిట్లుగావునను। వే
వినవరనాగ్ని వెంగనెంగుటకు। నీవిప్పుదుముదించి నిన్నరుంగ మిక్కి। వగ్గవు
నునగవును వట్రిల్లెననుడు। వంగవంగనవ్వంగ వనితనీకేల। పరసతుల్ క
లియుగ స్మరుడితడనగ। సరివిటుల్ విడెపొ జాణయనంగ। బ్రదికితి నిప్పుడే
ద్రిదశేంద్రభోగ। విదితానుభవసుఖ వివశుండనైతి। నదియునుగాక ము
న్నసికలదేవ। సుదతులలోగామ సుఖములందితిని। రంభవీవత్సరో రమ
ణులలోన। శుంభదుత్తాత్త భాసురకీర్తియుతవు। యిట్టినీతోడబంచేషు సౌ
ఖ్యంబు నిట్టలంబుగబొంద నిదెయున్న నాడ। నెల్లెడ విజయుండ నిలనేన
కాక। యెల్లింటినరకంబు యేలెక్కసేయ। నావువ్వ శివునిదయట్లయ్యెనే
ని। యావువ్వఫలమున నమరేంద్రపదవి। కలిగెనేనియు నొండుగానేలవ
చ్చు। మలహారుఘగియు బిలిబిలియాగ్నుసి। పుల్లవడిగనేల పుల్లాంబు జాక్షి।

పల్లవితాస్యరా తయ్యకుననుడు। దానికివేగమ తల్లడంబేల। యేనొండు
దెసకేగక నేగుదు నిట్లు। నీవునానన్నిధి నేడుండవెల్లి। జోవజూడగజాల
భువినధోంగతికి। నామాటవినువట్రి సలకూబరాది। కాముకులును దురా
ఘంబుగైకొనిని। యమరాంగనా సహస్రావళినిన్ను। భ్రమదంబు నన్నే
హాభావంబుదనర। ననయంబు గామసుఖామృతాపార। వనిధి దేల్చెడివా
రుండనుండు। ననువు దేల్చెదనిది యర్ధరాత్రంబు। జనియె నాయెడ నొ
క్క రూపముసుఖంబు। గావున నిత్యసుఖావాప్తి నీకు। గావింతు నమ్ము ని
క్కంబనిరంభ। అతనిన్ డబరచి యతులరుద్రాక్ష। యుత దేహు విమల
భస్మోద్ధూళితాంగు। గావించియీశ్వరా గారంబుజూప। నాభామ చెప్పిన
యట్లశ్వేతుండు। ననమాత్మగుడిలోని కసపులుడుపుచు। వెసనల్కుము
గ్గులో పినగరచించు। పూవుబత్తిరిగోయు వేవేగబరచ। యావి యద్దం
గాంబులాదటదెచ్చు। జలకంబుసేయు పూజాప్రకాండంబు। లలరించు
ధూపదీపాదులొనర్చు। వలనొను జక్కజాగిలబడ మ్రొక్కు। జెలగుచు
గీర్తించు నవిరెంగియాడు। యుడుగకెప్పుడు షోడశోపచారములు। విడు
వక శివరాత్రి విధినాచరించు। భావింపనతని పాపప్రొప్పుపొద్దు। వేవినక్రి
యప్రొద్దు వేవుకుపచ్చి। నిన్ననిండుండని నీపాలరాత్రి। యున్న వానిని
జూపుమోరంభ యనుడు। గాసిల్లుచున్న యాకాలుదూతలను। దాసిదో
డ్కొనిపోయి చేసన్నజూప। భర్గభక్తిక్రియా పరసమంచితని। రగణ్యై
శ్వర్య సముగ్రత మెరసి। పరమతపోధన ప్రాజిష్ణులీల। హరుభజింపుచు ను
న్న యాశ్వేతుఃపుల। బూడగని ముందరి కడుగిడవెరచి। వడవడ వడకుచు
వచ్చికాలునకు। దూతలిట్లని చెప్ప దోడవేసికొనుచు। శ్వేతుండు గుడిలో
న శివుభజించెడినే। యేమేమిరారంభ యేపనిదినదె। యా మహాదేవుడ
యడ్డమాతనికి। యుననేనియుంక నాయధికారమెవ్వు। కొననిమ్ము రుద్రుం
డు గోపించనేని। పరపకదక్కు దక్రాపిడాసనుచు। బరతెంచెడిముకాద్ర
భావంబుజూచి। కాలారికెరిగి కరాళశూలమున। కాలునివక్షంబు గాం
డిపోవైచె। నమరులుగీర్తింప నంత శ్వేతునకు। ప్రమథపదైశ్వర్య పట్టంబు
గట్టె రంభోపదేశ విభ్రంశకమతిని। శంభుశ్వేతుండు ప్రసన్నుగాబడసె।
గావునహితులగు కాంతలబుద్ధి। శివంటహితమగా కేల యొండగును ।

మల్హణునికథ.

మఱియట్లుగాక విన్ మలహణుడనగ। కరకంఠుభక్తుండు కవిరాజనుతుడు।
విటపుంగవుండొక్క వేశ్యయుదాను। పటుతరాన్యోన్య విస్ఫారానుమతి
ని। వలరసంబులరసమ్మిళితసౌఖ్యంబు। దళుకొత్త వర్తించు దత్ప్రస్తవ
మున। నెట్టణనేలకు నింగికిసూత్ర। పట్టమోకాళ్లను బట్టతలలును। ముడి
బెట్టదననీడ గదువంగ బారి। పడినెండమావుల కడగాడ్లుగట్టి। పాయక రెం
డు గాపారుడునీరు। వ్రేయపుల్లున్న గోరోయనియమ్మ। రానారయొలువ
జటాప్రతిపై గ్రుంక। నేనుంగుపురుడోషునినుము త్రాడ్వేన। లలిగొనదిశలు రా
లములవాయింప। చెలగుచుఱోంకట జిగురులుగోయ। కలివెన్నవుచ్చకొం
డలుదొంతిబేర్చ। యిలమంచుగుంచాపగొలువరెపగలు। సేయనాకసము
న జిత్రరూపములు। వ్రాయవ్రాయుపుబట్ట వడగుళ్లుగుళ్లు। గట్టవెన్నెల
గుంపుగా జేయవచ్చి। పుట్టనప్పుడెనేర్చు బుద్ధులపోక। కోలాసకత్తియ
గొరబనపోడ। యాల్లంజతల్లితా నల్లునిజూచి। పిన్ననాటనుగోలె నిన్నె
కానెరుగ। జెన్నడుమాబిడ్డ కన్నెకూరిమిని। వలచుట పాపమె వట్టివేడం
బు। పలువుటనీతియె పరివిటుల్ నవ్వ। గాదియకొలుచౌనె నీదొరతనము।
కాదేనిడొడలె నీకలితకాంతకును। ముదువబసిడియేని నొడవులతీపు। క
డుగాకనీభక్తి గతితెర్వమాకు। మెట్టేల మేలుమేలెల్ల రొమ్మలయ। బె
ట్టినాడవెనీవు పెసుపండువులను। వీరభద్రునిజాత్ర వెలదులువోవ। హార
ముల్ రోయిడి మెరిగె మాబిడ్డ। అంగులీయకమ్ము యాశివరాత్రి। జంగమా
రాధనం బంగన జేసె। యింతులుమెచ్చ వసంతోత్సవంబు। కాంత జేసెను
హస్తకటకంబులమ్మి। తరలాక్షికిందటి దమనపున్నమను। సరిపిణో రోయి
డి గురుకట్నమిచ్చె। నూలిపున్నమనాడు నూపురంబమ్మె। బాలభక్తుల
కొప్ప పండువుజేసె। పతకంబురోయిడి పడితిదివ్వెలను। మదనారికిని దీప
మాలికలెత్తె। నిదివచ్చెపులివలె నీశివరాత్రి। ముదితరోయిడబిచ్చె ము
త్తెంపుసరులు। యెన్నడుబెట్టంగ నున్నాడవిట్లు। జన్నెయేనాటను పతివె
ట్టిగలదె। మెఱుగవే మెరిగియు మెరుగనియట్లు। వరటల బెట్టుచు వచ్చెదు
గాక। హొలయుగయ్యమువన్ని గెలుపించిచెనకి। యులిగినగీడ్వడి యులరిం
చితవిలి। పాసినపైబడి పట్టినస్రక్కి। వ్రేసిననొడలొగ్గి డాసినగదసి। సాగ

సినిరతిజేసి జొక్కనజొక్కి। మెలఁగిదిద్దగొని మునుకొన్న బొదలి। మాట
లకఱఁగించి మక్కువనిలిపి। కొంటెదుమానసిచ్చి కారవింపలిపి। కళలఁపొంది
మెరిఁగి కామంబునలిపి। వలరథంబునపఱచి లలనజిక్కి రిచి। యలసినశ్ర
మమార్చి యున్నియుదెలిపి। ములయుచు మురియుచు మొగలంబ ప్రాణే
మానాతివలపించి యేలేదునీవు। గానక తల్లడిందుగా నడచెదవు। టక్కు
లుశేవలు డంబకంబులును। సొక్కులుసెప్పులు మాటిమాటలును। సంగ
తినీకామశాస్త్రిముల్బిడ్డ। కంగటికాల్లను గట్టింపకట్లు। బ్రిచ్చియునీయా
గి వేయును మాకు। వచ్చెరక్కమచాలు వనితనీతనుచు। దండించితక్కం
చితనకూంతు నొక్క। మండలాధిపుపాలనుండ బంచుదుఁగు। అంతదక్కడ
మలహాణుముగావహాగ్ని। గాంతావియోగదుఃఖం బిస్మరించి। తనుధర్మ
ములు దక్కతం స్వభావంబు। మనమున నొక్కనకును పద్మనేత్రి। వదిలిం
చితనుజూచు తలపుదలంచు। పవతంపు కామ్యాది భావంబుదలచు। దాసిన
హాస్యరచు తాపంబుదలచు। జేసిశృంగార చేష్టలుదలచు। చెలగుచున వ్వా
డి చెన్నుదలంచు। నలుదుబులకించు నెరలుదలంచు। మాటమాటకుజూ
చు మక్కువదలచు। మాటలబిత్తర్ల మాధుర్యంబుదలచు। నటనంబులాడె
దు జాణదలంచు। గరమొప్ప సౌమ్యము కాంతిదలంచు। నంగదీధితులు
నొయ్యారంబుదలచు। బొంగారుజారుకొప్పిదు మొప్పుదలచు। కలికిక్రా
ల్గన్నుల పొలుపుదలంచు। తెలుపారిమిసుగక్క పలుపరస్పదలచు। కుటిల
కుంతలముల కొమ్మదలంచు। పటువగు నెరివేణి భావంబుదలచు। చెన్ను
గానళియాముపన్ను కొద్దలచు। నున్ననిరెక్కన జఘనంబుదలచు। నెరసిన
పాలిండ్ల నిగ్గుదలంచు। పరిగొరతేని పెయ్యంబుదలంచు। లింగార్చనము సే
యు లీలదలంచు। జంగమారాధనాసక్తి దలంచు। మేలంబులాడెడు మెల
వుదలంచు। నాలింగనాదుల కేలుదలంచు। మరిమీదిరతికళా మదన సౌ
ఖ్యంబు। తరిదరి పెండియు దలచిదలంచి। యుండజాలక నవ్వియోగ దుః
ఖాగ్ని। మండంగ ధృతిసిగ్గు మానంబువదలి। యడలుచు సతిమాటలైన
నోపినక। తడసిననిలుచు నా ప్రసవార్తి ముడుపు। తమతొకేళీమందిరము పం
చజేరి। తమలితైతెనవ్వియులువ్వ గోరుచున్న దనుక। మండిలో పలిక్రోత్త మిం
డనిపాట కొండొక పొద్దుగడి కొమలితలపు। గ్రక్కువ డెరచి యుక్కం

తన్పైనీళ్లు పుక్కిలింతయు నొక్కింత తొంతువ। యెలనాగ కనియిది యెవ్వ
రేమీాకు। మలహాణనీతిరొ మరలివే తేర । తక్కిపోయినమీాద తనువు
నజీవి। తక్కినవచ్చునె ధర్మశేయిల్లు। మెరటినగాని మెన్నియుగాన రాని।
నెరసినచీకటి నీయున్కిగాన। కుమిసితిపై బడ్డెనో యెర్గననుచు । తమకం
బువుట్టిల్ల దన్వేవేయిచ్చి। యుడులుచు వెడలి విక్రమంబునకు। దొడుకొ
నిపోయి పైబడుమలహాణుడు। కిట్టమిఁజ నిసుజూచి కానిప్రాణింబు। బట్ట
జాలక వచ్చి పడతినిన్నంటి। నాతతంబుగ జాలు వంతియు కాక। నీతిమెవరు
దుండ నినుసాకుగ వయు। వింతప్రొద్దిటికి రోయిచ్చినవాండు। కాంతుండు
గాకంతు గమనంబు సేయు। నెట్టింక దలతు నికేతుమనీకు। నట్టిదవలఘనా
యందుగావుననుు। తమతల్లి యర్ధంబు దనియుంగనీక। తమకంబెరుంగదు త
పించుచునుండ। సద్భక్తిపరుడవు సత్కవీశ్వరుడ। వద్భుతకలితా సమగ్ర
తనెరసి। పైచనియద్దంబు పై మినిపగింజ। వైచివలబడునెంత వడియుంతమా
త్ర। యుద్ధసమాధిభూయిష్టతదగిలి। శుద్ధతనేకాగ్ర సుమనోమవృత్తి। హ
రు బళిసింపు వరవరదుడయ్యెడిని। చిరభక్తిముక్తులు సిద్ధించుమనకు। నన
పుడజను మొచుధీనావంచు। ననుమోదయాలింగనం బాచరించి। యుం
డుము నావెన్క మదురాజవదన। యొండనవేలవె నొక్కపద్యమున। ఘూ
టలాడిం చెద మనతోడచంద్ర । జూటుబ్రబన్నుగా నుదతిగీర్తించు। నేనవు
డు మరునాడు హాసునినివాన। మునకెంగిపరమేశు ముందటనిలిచి। నెలత
యునిట్లు దన్నొక్కనియుండ। నులహారు పై దృష్టినిలిపి సన్నుతిని। దనరు
సద్భక్తికాంతాకచప్రచయ। ఘనుచనుద్యోక్తుఁడై హారుమనంబలర। ప్ర
స్తుతాలంకార బంధురమధుర। విస్తారనుతిమల్హణస్తోత్రమనగ। నవ్వుడు
ముప్పదియారు శ్లోకములు। జెప్పనంతట మెచ్చి శివుడు మల్హణుని। లంజి
యచిలుకను లంజియతల్లి। లంజనతుణమ్ము కైలాసంబున్నకును। ప్రవిమలక
నకదివ్యవిమానములను। భువనముల్ బొగడంగ బొందులతోన। గొనిపో
వజనిరి గావ్రనహేతువైన। వనితలబుద్ధులు వినుటహితంబు॥ గణుతింపన

కుమారపాలభూజా దడికథ

ఘ్టైల కరకంఠుభక్తు। ఖణకించిషలికిన యుడి యొహితంబు। యట్టన్న వీరమా

హేశ్వరాంకుండు। భట్టుండు దురిత ఘరట్టుండు ఘనుడు। పాలిత సద్భ
పరుడు కుమార। పాలఖార్జునుడన శాధీవేశ్వరుడు। సానందలీలమై
యట్లొక్కనాడు। దానును సతియు నెత్తంబాడుతఱిని। కాంతప్రసారు శే
కాదశేంద్రియము। లంతచతుష్టయం బందొక్కమ్మూడు। నారయమోం
బున ననలొకాను। సారులు నెత్తంపు సారులుగాఁగ। చనుపరి పూర్ణప్రి
సాదావధాని। తనపతియునునంత తరలాయతాక్షి। పదియును నేర్పడ పి
లుకపై బెట్టి। పదినిహపరములపాడలయందు। పాపపుణ్యములను పాసికల్
వైవ। బాపించుఫలమొన్న పడుదాయము గను। భక్తి నినీరైధు బాసెపా
మ్మనుచు। భక్తి నానీరైదు వచ్చిననాడు। పలమును నిహామన బరగునీద్దుగ
ను। హరుభక్తి ప్రబలు నానాడు నిద్దుగను। ద్రివిధలింగములకు ద్రివిధార్ప
ణంబు। నవునంచు నత్తిగ యనుదాయమాడు। వలవదచ్చొక మాటలునీ
కుననుచు। నలఘుడు దచ్చొక యనుదాయమాడు। పంచేంద్రియములకు
భవుప్రసాదంబు। పంచిపెట్టినమాడ్కి పంచియవైట్టు। దూసకులకు చౌక
దుగవెట్టునట్లు। గాసిలగాడు చౌకదుగంబువడిన। అనయంబునీశరణ్యము
వీరభద్ర। యనుచు వీరుడు భద్ర యనుదాయమాడు। నొడలు సత్తాశివ
యోగులకనుచు। దశయకనాము సతాయనిపడిన। నాకునాతీవంచ యన
గెలుపనుచు। నాకాంక్షదీవంచ యనుదాయమాడు। వనిత మెచ్చపు వం
చివైచిననుచు। ననఘుడచ్చొసంచియను దాయమ్మాడు। యీనెత్త మి
ట్లాడ నితరులదర్శమా। పూనియీశ్వర కృపలేనివారలకు। నంచునంతంత
భక్తావళిబొగడ। వంచితభక్తి సమగ్రతవనర। ఆదిభక్తి విరుద్ధమైన జూడ
వువి। నోదంబు భక్తి వినోదమైపరగ। వేడుకనిట్లాడి యాడి యాచంద్ర।
చూడుభక్తుడు దనసుదతి నీక్షించి। దరహాసభావ విస్ఫురితాస్యుడగుచు।
నరనాథవల్లభ వలుదెసల్ జూచి। యిరువరమును దక్క నొరులు లేరిచట।
నరయంగ నొండుకార్యమున్నదేలు। యేమియకోసపం బీదరహాస।
ధామంబు నిర్నిమిత్తము దన్ను ముంప। ననుచు నీసును సిగ్గునటు దొట్రి
కొనస। మంచితానన పద్మ మల్లనముడిచి। పాచికల్ నెత్తంపు పలుకపై బె
ట్టి। యాపతియును నెత్తమాటపాలించి। యనఘునిసాకారణ హాస్యంబు
నీకు। ఘనియి చుకతన సంశయమైనయదియు। పతిత బాహ్యాంత రార్పిత

సావధాన। వితతసుఖానంద మతిశయించినన్। తప్పితినయ్యవధానమేన
నిరయో। యిప్పుడేమని నాయుండెగ్గుగనిరయో। నెత్తమాడుట భక్తి నీతిగా
దనిరయో। తత్తరపడిసార తప్పఁబెట్టితిన్। పాసికలోఁ దొండ పట్టి వైచినన్।
యీసారిపలుకఁయు నేఁగెల్వననిరయో। పాలిండ్లపయ్యెద బయలుపర్చినన్।
మేలంపుమాటల మొలపుదప్పినన్। పోయిన కేతతి పూరగింపమిన్। కా
యజాడడసొచ్చి కరముపట్టినను। నచ్చినసారిదె వచ్చె బొమ్మనిరయో। చె
చ్చెరద్విగుణంబు జేసియుబ్బినన్। సారెథుపాశాన జంపితిననిరయో। యూ
రకెనయ్యేన కారణంబేమి। యొడబడతత్కార్య మున్నట్లుచెప్ప। కెడపితివే
నినీ యదుగులయాన। యనవుడుఘూర్జరు డాటసాలించి। ఘనుడు వెండి
యునవ్వుచును పతికనియె॥ వినుముసౌరాష్ట్రంబు నను సోమనాథు। నన

యోహిళునికథ

యంబుభజియించు ననుగుభక్తుండు। యోహిళుడనగ పమున్నతినెక్కు।
మాహేశ్వరుండు సన్మార్గానువర్తి। యాతనిచారిత్రమదియెట్టిదనిన। చే
తోభవానికి చెప్పచిత్రంబు। హరుసోమనాథుని యాజ్ఞనవచ్చి। పరమభ
ట్టారకు పరమేశుభువన। సెవ్వసౌరాష్ట్రంబు శ్రీసోమనాథు। భవ్యునిగని
పదాబ్జంబుల కెరగి। యానందభాష్ప పూర్ణాననుండగుచు। నేనముత్పు
లుకలం మిళితమైతనర। కంఠంబునందు గద్గదము నెక్కొనన। కురిశితభ
క్తి భర్గునినుతింపుచును। మంగళరుద్రాక్ష మాలికాధరుడు। సంగతభసి
తసర్వాంగుడునగుచు। నలినముద్రోదకంబులను సహస్ర। కలశాభిషేకం
బుగానాచరించి। ప్రీతిమైనచ్ఛిద్ర బిల్వపత్రములు। నీతుడై శివుమీఁదనిం
డారబూన్చి। యనుపమంబగు మహిసాక్షి గగ్గులము। తనమొత్తులెట్టియుం
తయు ధూపమిచ్చి। యుచితంబుగ మంగళారతులెత్తి। పంచభక్ష్యాన్న
ముల్ భవునకర్పించి। వరసనవెయిమాలుఁజ వలగొని మ్రొక్కి। హరుపె
క్కుభంగుల ననుగీర్తి జేసి। సాయకయీమాడ్కి భర్గసౌరాష్ట్ర నాయ
కు శ్రీసోమనాథుని గొల్చి। యనయంబుమహిసాక్షి యదియొందిగాం
గ। దనమొత్తునిత్యంబు దప్పకర్పింతు। నదియె నేమంబని మదినిశ్చయించి।
మదవాలిగొల్చుచు మహినివర్తింప। నాజిఁతయశ్శుని విద్యార్జిత విత్త।
మూర్జితంబుగ గుగ్గులోపయుక్తముగ। సమయుడు నాత్మలో సంశయం

బుడిగి। దమనియంబెట్టు దప్పునేయుము। యిదిపగలిది రాత్రి యిదిప్రొ
ద్దుబోదున। దదియట్లుబో వచ్చు పదమికినసక। సంతబళ్ళ్యము సముదాంత
శాసంత। శాంతార ఘోర దుర్గంబుల కేగి। గుగ్గులతరువులాకూటువులరసి।
యగ్గకమహాసాక్షి యారసిమిగుల। సాక్షాంబుగానటు శోధించి రెండు। ది
క్కులకావల నాక్కుత్తుబెట్టి। చందనతరువ్రుల కరమున కేగి। సందితంబై
రయిఘ్వ నాలుగుజాల గంధంపుచక్కలతో కొంతుకైదెచ్చి। బాధించికాష
టిపక్కుల్ల బెరిలి। పిల్లుగాగనఖండబిల్వాపత్త్రియము మెల్ల నెశోధించిమృదు
తరంబైన। సరసతరంబైన సురుచిరంబైన। పరిపూరితంబైన బంధురంబై
న। నడువెంతరైన వర్ణ ప్రాప్తమైన। కడవ్రానిదైనయ కాఠిన్యమైన। కో
మలంబైన యకుంఠితంబైన। యామోదకరమైన యనుపమంబైన। యచ్ఛి
ద్రమైన శుద్ధాత్మకంబైన। స్వచ్ఛతరంబైన సచ్ఛవిరైన। జంతువర్జితమై
న సమరసంబైన। రొంతయుసాంద్రమైన యింపుడంబైన। యపరిమితంబైన
యసమానమైన। యపరిహారంబైన హారయోగ్యమైన। భాస్వరంబైన వి
కస్వరంబైన। సుస్వాదితంబైన శోభితంబైన। యానంద యుతమైన యప
వర్గహేతు। వైనయఖండితంబైన యఖండ। బిల్వపత్రము లతిప్రీతిసద్భక్తి।
నల్వొవట్టిల్ల ఘనంబుగాగోసి। సజ్జనిండగబెట్టి సంకిటనిరికి। హృజ్జస్త్రిపు
భక్తు డిలగుగ్గులంబు। భావించిధాతుకప్పదమున గప్పి। కావడి దూంకువ
గావడిదాల్చి। సంతసంబలతార। జనులు[illegible]ంప। సెంతయు రయమున నే
కొంచుచుండ। నత[illegible]కమున్న రయిప్పార గాళికులు। కాంతిపూజయునుల
కాంతపూజయును। గావించితగిన శృంగారంబు జేసి। దేవునిశ్రీసోమదేవు
సన్నిధిని। యనఘులుదపసులు నాడిబావాత్త। రినియోగమున సతిప్రియ
భక్తిగొలువ। నిదియవసరమగు నితిగాదనాక। కుదనారిగొల్చు సమ్మత
మువట్టిల్ల। గ్రక్కునగుడిసొచ్చి కావడిడించి। యుక్కుజంబుగసముద్రాం
బువుల్దెచ్చి। స్రీక్కరయటమున్న శోభిల్లువూజ। చక్కనసటునూకి జ
క్కంబు జేసి। సంధిల్లదడియొత్తు శంభునకిచ్చి। గంధం బుదివిచి యాకాంతు
మైనలది। పల్యాగలుదక్కి నద్భక్తిపఖండ। బిల్వపత్త్రిరి సెలజాల్చిబూజించి।
మహిబోర్కమైయున్న మహాసాక్షిగూడ। దహాసాంబకునకు సెంతయు
ధూపకిచ్చి। ధూర్జటియువధారుధూపావసరము। తజ్జవభవయువధార

వధూటు। కారుణ్యమూర్తీ యవధారవధారు। సౌరాష్ట్రపతి యవధారవధా
రు। సోమార్ధక శేఖర సోమనాథాంక। సోమాగ్ని రవి నేత్ర సోమేశ యను
చు। వసుధ జాగిలి మ్రొక్కి నొసల గేల్మోగిచి। వెసబొబ్బలిడుచు నే ర్పెసగ
నార్చుచును। రోయుంచు ఛాంగుభళాయంచు ఘంట। నాయించుచును గణా
వలి దలంచుచును। నాడుచు గుసియుచు హరు నుతించుచును। పాడుచు జెల
గుచు ప్రభువ సోమేశ। భస్మమయ్యెడ మమపాపప్రకరము। లస్మత్కృతైక
ధూపాగ్ని చేసంబు। సోహిళదేవు డత్యున్నతసుఖరు। తూహాలం బేర్పడ
ధూపమర్పించి। తక్కిన పూజావిధానంబు లెల్ల। తక్కువపడకుండ దానా
చరించి। ప్రతిదినంబు గడు నిప్పాటన నడుప। నతులకోపోద్రిక్తులగుచు । న
గ్గాళడపసులందరు గూడి తమపురినిట్టి। విపరీతములు దొల్లి వినము గన్గొన
ము। యొక్క భక్తుండంట సోహిళుండనగ। నెక్కడ యుండి యేమో యేతెం
చినాడు। కన్నులగానడు గర్వియై యెదిరి। దన్ను నెరుంగ డెంతయు మ
దోద్వృత్తి। నిక్కంబ తానొక్క నియమస్థువగీడ। చక్కదొ్రక్కడు నిల
యొక్కింత యేని। అడవిచెట్టుల బంకలాకులు నలము। పెడవట్టి కక్కలు పె
ల్లుగా మోచి। కొని తెచ్చువడి డించు గుడిచొచ్చు పూజ। యును బుచ్చుమ
రియుచ్చ నన మెచ్చు పూజ। అచ్చన దొలు పూజ వుచ్చిన గాని। చెచ్చెరమ
రి పూజ సేయంగరాదె। శివుహరిప్రభృతులు జేశిన పూజ । యవల నొకిన
భృంగి యపునె తానిట్లు। చెలది[illegible]యున్నల్లిన శివుమీది పూజ । యలిగినొకి
నకరియగునె తానిట్లు। చెన్నార దపసి పూజించిన పూజ। కన్ని డినొకిన శ
న్నప్పయగునె। భూసురుల్ మును దారపూన్చిన పూజ। గాసిల్లి నొకిన దా
సయ్యయగునె। చనదొంటిపూజ మెచ్చక రాలబూన్చు। మనసాంఖ్యతోం
డండగునె యట్లుగాక। ననవసరంబు వనభవాలయంబు। చనదొరడనర్హిం
త చనవెట్లు గలిగె। యుపమన్యుగణనాథుడో వృషాధిపుడో। యుపమింప
దూర్వాసుడో భృంగిరిటియో। కాదేని సద్భక్త గణములందొకడో। యా
దటదా నెప్పుడైన జారంగ। హరుసోమనాథు మున్నర్చింపవచ్చి। సోదనూ
డియుండు నీ సోకనాసి యుండు। మృదునవసరము దాబడయు నంతకును । ను
డి వేలిన బడుండు మృదునుతించుచును। యనిమిషపతియు మహదేవుగొల్వ।
జని కాచికొని యుండు కను రెప్ప విడక। హరునవసరము గు నంతకు రవియు।

నరసిజంబులుగొని తిరుగుచునుండు । వేళయానంతకు విశ్వేశు గొలువ।
మాళినచందు ద్రిడే మరకుండునెపుడు। యింతింతవారల కీశ్వరావసర। మిం
తదుపాటమెన్న నితఁడెంతవాఁడు। యనసేల తొరగకున్నను బ్రెగడ।
తనమున్న దెట్లు నీతనికింత యేల। చొరకున్నను గుడిసారె నెట్లుపట్టు। న
రుగుమన్నను నిల్వ నిదియట్లుపట్టు। నాదినాతర్వర్తులగు తపోధనుల। కా
దటగుడిసొచ్చి నర్చించునదియు। పరదేశులకునున్న పరిచారకులకు । జా
రగరాదీగుడి జొచ్చినతప్పు। కడునపకీర్తి గొల్చువా కాంతుగల్గినను । గుడివే
లితుండియు కొలుపనిమ్మనుచు। నాజ్ఞాపనము చేసి యాగాళితపసు । లజ్ఞా
మోహిళయ్యను బవలెల్ల। లోపలజొరకుండ గాపడి రాత్రి। దాపసుల్ వా
కిళ్ల తాళముల్ బెట్టి। యరుగుచుదొల్లింటి యట్టోహిళయ్య । యతగుడు
సోమేశు డర్ధరాత్రంబు। యరిగి తల్పులు దారదెరచుడు జొచ్చి । వెరవకె
ప్పటియట్ల విభునిభజింప। వేవినదపసులీ వృత్తాంత మెఱిగి। భావజహరున
కెభక్తుండులీండు। నాసక్తి రామేశుడమ్ముమనూర। దాసయ్యకునుమున్న
తలుపులు దెరచె। నరలేకకిన్నరయ్యకు గటకమునఁ దెరచె తల్పులు దాన
త్రిపురాంతకుండు। తిరుమరక్కడయందు దెరచెమున్ దలపు । లురుకీర్తి
బ్రహ్మేశు దొడయపిళ్లయకును। నిమ్మవకేమదినంబులు శివపు। రమ్ము తలు
పులు శివారమణుండు దెరచె। కాటకోటయ్యకు కైలాసనగరి । కోటత
ల్పులు చంద్రజూటుండు దెరచె। తరినింకొకనికి తలుపులు దెరచె। కరకం
ఠుడను బెల్ల గపటంబుగాదె। మనయాజ్ఞ దాలెక్కఁగొన కర్ధరాత్రి । జ
ను దెంచి కుటిలుడే చండంబునందొ। గుడిజొచ్చి తొల్లిటి వదువున జేయు। వె
డనూయములు జేసి వెడలినవాండొ। నిదియదియనసేర నీయూరనితడు।
నదలకుండినమీఁద గార్యమెట్లగునొ। పురి వెడలింపమి బుద్ధిగాదొక్క। న
రవునాన్నైన వెడలింపవలయు। భిక్షము లిమనయిల్ల బెట్టకయున్న। నీతు
ణంబునను బోయెడిగాక యనుచు। భిక్షులందెవ్వరు బెట్టకయున్న। యుత్స
వ్హాహానుభక్తు డోహిళుఁడెఱిగి। జలపత్రవాలుకా నిలకందమూల। ఫలశిలా
హారులై భక్తులు దొల్లి। దపములు సేయుడు నపహృతకాము । లపరిమిత
ప్రీతి నర్చింపరెట్లు। పట్టులపాణింబు లట్టుబాసినను। చిట్టిశిరము దెగిమే

డిబడిన। కొంకునేచూపొంకు బొంకనుగాక। శంకరార్చనసేయు సద్భక్తి
పరుడు। కానభుక్త్యర్థమే కళవళించినను। తానవ్వడేయు మాధవుడట్లుగా
క। తలపంగమాత్రకా స్తన్యంబునందు। నలరిననాటిదె హేమకాదె యి
దియు। పటిగొంకయింతింత నవనీతమునను। నతకరంబునొందిననాటిద కా
ద్దె। యిదియునుగాక మితాహారమునను। బొరలినతద్దేహ మిదిదానకాదె।
యంతకంతకునునం బాకాంక్షసేయ। నంతకంతకుబెరుగకళసెచ్చనోడల।
నంతకంతకునునం బాకాంక్షదరుగ। నంతకంతకుదరుగ కనేచ్ఛగాన। నే
మించిమదిజరిజామించికొనిన। గామించునెరయొడల్ గామించుగాక। నీచు
లచైది ముద్దిగనున్న చోట। పైచితాగుగ్రమా వడిసున్నచుట్టి। కారణం
భయ్యోనీ సౌరాష్ట్రినాథు। కారుణ్యమిదిగదా గలఫలంబనుచు। యేన
యీతిరిపెంబు మానకయున్న। చోనదితనుదాన మానెమేలయ్యె। ము
నుగుదుముగల్గుడాంచిన పెండ్లిచెడునె। చెనసితిరిపెముమాన్చిన భక్తిజెడు
నె। అలయుకనుదరార్థి నై తిరియంగ। దలచుటపోమేను డలచూటయగునె।
యిల్లిల్లువప్పక యేగుటబాగ్రి। వల్లభుగుడిమట్టు వలగొనుటగునె। యా
త్మార్థమైయొరునన్నమర్థించు। టాత్మేశునద్భక్తి యర్థించు టగునె।
పెక్కువన్నెలకూడు బ్రీతిదెచ్చుటయు। దెక్కిన పూవుబంతిరిదెచ్చుట
గునె। తద్భక్తి శివపదధ్యానసుధార। సాత్త్వతాంచితభక్తి యానె కా
వునను। సతతభావ్యాంతరార్పిత సావధాన। హితసన్నిహితసంజనిత సు
ఖంబొసగు। సపాణిలింగ మహాప్రసాదామ్మ। తప్రశస్తాసుభవ ప్రాప్తిలే
ని। దండిదుర్వ్యాపి యపృండేనితిరిపి। తిండియుగాక భక్తుండు దానగునె।
యనుచుగించిద్దరహాసితాస్యుడగుచు। దనురతునార్థమై కొననెలయింక।
నెయ్యేదిభోగింప నెవ్వనితనువు। నయ్యానబొందు ప్రసాదసౌఖ్యంబు। నె
య్యేదిభోగింప నెవ్వనిపాణి। మయ్యమృతత్వంబు నాదటబడయు। నె
య్యేదిభోగింప నెవ్వనిమతికి। నెయ్యంబులోగల్గునిర్మలత్వంబు। నెయ్యే
దిభోగింప నెవ్వనియాత్మ। శయ్యాగాసీశుండు సతతంబునుండు। నెయ్యేది
భోగింప నెవ్వనిచరిత। మియ్యకోవై రాసి కెక్కులోకముల। నెయ్యేదిభో
గింప నెవ్వనిహృదయ। మెయ్యెడబొలిపోక నీశునిబొందు। నెయ్యేదిభోగిం
ప నెవ్వనికృతులు। తియ్యనై జగముల దీపించుచుండు। నెయ్యేది భోగింప

నెవ్వనిమనుజు। లయ్యయ్యయనిగొని యాడుచుండుదురు। రెయ్యదిభో
గింప నెవ్వనిసుమమహా। సియ్యతజగముల నిండి వెలుంగు,। నట్టి నిర్మాల్య
త్వమాహారముగను। చట్టనదినములు నలుపుదూనదియు। కళ్యాణతరము
నైర్మల్యంబుధరన। తుల్యంబు కుజన హృత్సల్యంబుదాన। మూల్యంబు
చిత్సుధాకుల్యంబుభక్త। కాల్యంబు దత్తకైవల్యంబు ప్రమథ। మూల్యం
బుముక్తికి మూల్యంబుతత్వ। కల్యాత్మకంబు నిర్మాల్యంబనంగ। బరగంగ
తొలునాడు హరుబూజచేసి। ధరవెలిమరునాడు దరమినయట్టి। పత్త్రి
యొక్కింత బాటించి తెచ్చి। యుత్తమసద్భక్తియుక్తివట్రిల్ల। కావనకని
యె ప్రసాదభావమున। నాదటతానోహిళయ్య భుజింప। పాపాత్ములై భు
విబరగినగొళ। తాపసు వెరిగి యాతండిన్విధమున। చావండకాదేనిచక్క
నవెడలి। పోవండభిక్షుముల్ పుట్టకయుండ। పత్త్రిదినజొచ్చె బ్రతుకునెల్లై
న। పత్త్రిగాల్తమప్పటికినప్పటికి। మనపురిభక్షింప మఱియొండులేదు। చ
నియెడిగాదేని చచ్చెడిగాక। యనుచుబత్త్రిగూడనటుపోక వెట్టి। యన
లంబుదరికొల్పి యార్చుచుగాల్ప। పత్త్రిగాల్చిన భస్మంబుపోక। నత్త్ర
రిమరియోహిళయ్యవీక్షించి। మొదలదానిర్మాల్యమదియువిభూతి। దు
దినిట్టిభాగ్యంబు దొరకుననయ్య। నెరినల్గితన్నిన పరువుపైబడిన। తెరగు
నాకయ్యె నోదేవసోమేశ। పుడమినుప్పరివి యిమ్మడియైనయట్టి। వరవు
న్నాకయ్యె నోవరదసోమేశ। నెరయబాయసముపై నెయొల్కినట్టి। వెర
వునాకయ్యె నాయొడయసోమేశ। పరగదెల్కకినువ్వు బండినయట్టి। పర
సునాకయె నాభర్గసోమేశ। చెలగియావులు దలంచినచోపూరి। మొల
చినట్లయ్యె చిన్మూర్తిసోమేశ। యిచ్చమైనాడబోయినతీర్థమెదుర। వ
చ్చినట్లయ్యె నావరదసోమేశ। తలచినతలపు యిద్ధరవేయునేల। తలకూ
డినట్లయ్యె దాతసోమేశ। భావింపనెట్లన్న నావేషమునకు। నావిర్భవించి
నయాహారమయ్యె। విస్మయశాతాతపస్మృతిజెప్పు। భస్మాశన ప్రణిపత్తి
నాకయ్యె। వితతశాతాతపస్మృతిమూలమైల। హితభస్మశయ్యాసం సంగ
తమయ్యెనాకు। వృద్ధశాతాతపస్మృతిమూలమైన। సిద్ధభస్మచ్ఛిస్నే సిద్ధినా
కయ్యె। నాయతప్రీతి ద్రియాయుషంబైన। నాయజుస్సూక్తర్ధ మలవడె

ష్టాకు। నొందెగాలాగ్ని రుద్రోపనిషత్తు నందొప్పు భస్మ మాహాత్మ్యం
బునాకు। జాబాలకైవల్య శాఖాదులందు। బ్రాబల్యముగుభస్మ పదవి నా
కయ్యె। సంభవిల్లెనుమఱి సర్వంహావాఇ। దంభస్మమనిన యథర్వోక్తి
నాకు। వైమల్యమొసగ శైవస్కాందకూర్మ। వామనబ్రహ్మకై వర్తపాద్మ
య। నారదబ్రహ్మాండ వారాహలైంగ్య। గారుడమాత్స్య మార్కండేయ
భాగ। వతభవిష్య ద్బ్రహ్మవైష్ణవాగ్నేయ। మితిజను పదునెనిమిదిపురా
ణముల। బసరింపనొప్పు శ్రీభస్మితైకసేవ। యనలారెనాకు గృతార్థుండనై
తి। బ్రతికితినాజన్మ ఫలమెల్లనేడు। తుదిముట్టెననుచు సంతోషాబ్ధి దేలి।
తద్భస్మమొకకొంత తనువునబూసి। యద్భుతంబుగగొంత యర్థిసేవించి।
యయ్యన్నభస్మంబు శయ్యగానోహి। శయ్య పఱ్ఱించుచునట్లన కొలువ।
యిట్టిచోద్యంబులే మొసగముభువిని। పుట్టనిజంత్రముల్ పుట్టె నియ్యూ
ర। పత్తిరిగాల్చిన భస్మంబునమలి। యత్తరినోహిళుండనెయున్నవాడు।
యిచ్చభస్మముదిని యట్లుబ్రతుకగ। వచ్చుసూరకయట్లు వచ్చునుండంగ।
భస్మంబుదినియెనే భస్మంబుగాండె। భస్మంబుదినడేని భస్మంబుగాడె।మం
దులోమోత్రికులో మంత్రితంత్రముల। నొందునభ్యాసాది యోగసాధన
లో। కాదేనియవ్వడే గరుణించిపెట్టి। నాడటగుదుచునో యన్నంబుమొ
రగి। యుత్తరసాధకుం డొక్కడుపెట్టి। నెత్తరిగుడుచునోనేమేనిమరియు।
యిట్టిట్టి దనవచ్చునేనిశ్చయించి। యట్టినుగాక శివార్చనాసక్తి। తవుల్లు
నాహారనిద్రాభయమైథు। నవికారములువొరెద నవిష్వేచ్ఛలండ్రు। నస
మాత్మభక్తుల కనుచునిర్గాలి। పసులగు గాళతాపసులు నిందింప। యొ
క్కనాడడిపికి నోహిళుడరిగి। యక్కడదొల్లింటి యట్లగంధంపు। చెక్క
లుబత్తిరి జక్కనమర్చి। తక్కకమహిసాక్షి దనిగుగ్గులంబు। కావడి లేవ
డి తోవడిజూప। కావడికుద్ధతి దావడిగాఁగ। బరతేరన్వొకకొయ్య యర
కాలుగొన్న। చురచులనరములు సుక్కదివుచుడును। పుడమిదొక్కగ
రాక యదుగ్గిడరాక। ముదుపంగరాదు మైవడిసాపరాదు। యింక నెంట్లని
యాత్మ గ్గొంకకమనసు। బింకంబువదలక పృథుసాహసమున। నొరిగాల
నెంగుచు నొకకొంతదవ్వు। పొరిబొరిగెత్తుచు భువిగొత్తదవ్వు। మడిమే
లుమోపుచు మఱికొంతదవ్వు। యెడగాలనెంగుచు నించుకదవ్వు। మున్ని

వేళ్ల మోడ్చుచు మొగిఁగొంతదవ్వు। గొనిన గొయ్యానుయోగుంచి గొనిగొంత
దవ్వు। యేగంగ నేగంగ లింగకళ గొయ్య। మీఁగాలఁబోడసూప మృదుడోడ
యుండు। భక్తవత్సలుఁడు సద్భక్తచేతనుఁడు। భక్తయోగక్షేమ భావయు
క్తుండు। శివుఁడు సౌరాష్ట్రంపు శ్రీసోమనాథుఁ। డవిరళనిత్యనటనామతి దాను।
చెంచుభావంబున శివభక్తచిహ్న। వంచితంబై యుండుకొంచుక దోంప। భ్రూ
విమసికప్పడమున గట్టబడియు। నివిడి వెలుంగు మాణిక్యంబునట్లు। మిక్కు
టంపు నివురుమీఁద గప్పియును। నక్కజంబై మించు ననలంబునట్లు। పౌన
ఠంగశక్తిఁ బెంపొదవంగబడియు। దనరునవఘూర్ణ్య ముక్తాఫలంబట్లు । కని
యుమీఁదటఁ భ్రాంచి గప్పివెండియును। నమలినంబైన గంగాంబువులట్లు।
దుర్మేఘపటలంబు దూరగప్పియును। విమలాలప్రభ దివి నిచితమై నట్లు।
ననలాంతక బరచర్మావృతుఁడయ్యు। ననదృశైశ్వర్య సమగ్రతివనర। నాదట
దనదాఁకిన చటుమూర్కొనుచు। వేదకుర్కురములు వెనక నేతేర। ధ
రకమలాపను తలద్రవ్వనేయు। నరుగుదెంచిన మృగవ్యాధకుఁడుఁడో। న
లినింద్రకీలంబునకు వినోదార్థ। మలనాడువచ్చిన యక్కిరాతుండో। యు
దిక్తసద్భక్తి యుక్తిహోన్నయ్య। భద్రమైచను తుంగభద్రోదకములు।
నేమంబుగాఁజని నిచ్చలుదెచ్చి। ప్రేమతో హాలిగరసోమేశ్వరునకు। బ్రీతి
వాసనఁజేసి శీతలోదకము। లాతతసద్భక్తినర్పింపుచుండ। నిప్పాటతోంబ
ది యేండ్లుచనంగ। తప్పక వృద్ధగఁ దాయిట్టులనక। నడచుచు మరియొక్క
నాఁడు గావటను। కడురయంబున నుదకము దెచ్చి తెచ్చి। గద్దించి మరియొ
క్క కాలువ దాటి। యద్దరినిలువఁబడింపప్పుడేవిరుగ। కావడివిడువక క్కడసో
మనాథు। దేవనాయొడలను జీవముండంగ। వదలుదునె నిజవ్రతమంచు న
చట। గదలనుక్కంప నత్క్షణమాత్రయుండ। బర తెంచికావడి జాసిమూం
పునను। మరిమీఁదనల్లంటి మాణ్యంబునందు। యీరుగు దెగరుచించి నట్టి ప్ర
భన్న। హరుఁడు దానగుశబరావతారుండో। వెసజెంచెతలతోడ విహరించి
వచ్చి। మనలిన శ్రీగిరి మల్లికార్జునుఁడో। నిచ్చలుమృగముల వేటలాడుచు వు
రికి। బుచ్చుదెనుగు బోమ్మ భూమిమతుండో। రొప్పుడుదిర కాత్తిన్నోప్పకన్న
ప్ప। తప్పని యుపరావతారుండో మరియు। శివరాత్రిఫలము చెచ్చెరజూర
గొనుచు। శివపురికేగిన చెంచుకోయనగ। యొక్కడయేతెంచి యోహోళు

జూచి। యక్కటా శివశివ యరకాలకొయ్యా। నాటియుండగ నెట్లు నడచెద
విట్టి। నాటకంబులుదొల్లి నగవుగాదెరుగ। తగవుగా వాత్మపూతలు నింక
నోడలి। బిగువుదప్పినమరి పెట్టలేనడుగు। యిటుగాని మెచ్చడే యిందు
శేఖరుడు। కటకటచూడంగ గాదుదోసంబు। నిలునిలుకావడి యిలడింపు
డింపు। తొలతొలనిదియేల చలముడుగుడుగు। పెరికికోసినైన వెరవకికొ
య్యా। వెరతేనినేనైన బెరికెదజూపు। మనుచు జగ్గురు డోహిళయ్య యీ
వేగ। మునజోదుముట్టకుముట్టకు కాలు। మునుముట్టినదియేల ముంగతనం
బు। మునుముట్టవచ్చురాదని యెర్గవెట్లు। చెంచనవచ్చునె శివభక్తపరుని।
యించుకకాల్మోంక నేంగియేతప్పు। కావడిముట్టెడి కరములనాంకు। నవ
లకాల్మెట్టుటిది కడుదప్పు। వడమడించుటతప్పు నాయకోత్తముడ। నడుపు
మెనెల్లైన నడిచెదననుడు। గుడిచారబోక కావడింపరాక। యెడనిల్వలేక
కావిడమున్న రాక। యిన్నిసంకటములు యేలబాధించె। యన్ననీమనసె
ట్టులట్లజేసెదను। నంటుకవచ్చిన నాగాదెపాద। మంటనెదండ సంబందవు
చ్చెదను। నెమ్మికోయీమార్గిన రమ్మంచుతుండ। నమ్మనదికొయ్య చ
క్కనబెరుక। నారగించిన భస్మమంగంబులోన। బూరించిమనుతిత్తి బోసి
నట్లునికి। పింజించివెడలెదా పృదుభస్మధార। పింజినగోళ్లనుపింజించినట్లు।
నాహారమూర్తియు నంతహార్షించి। యోహిళాయోడకు యోడక మను
చు। నలరెడిపారుటాకుల వల్వకొంత। మలహరుమూర్తి క్రమ్మనజించికట్టు।
గ్రక్కునభస్మంబు గారురంధ్రంబు। గ్రుక్కిడంబై కట్టుకొనిగలుకొనుడు। న
డువుముసౌరాష్ట్రి నాయకుకరుణ। వొడయముపొమ్మని నడచె నయ్యొరు
క। సోమేశ్వరుండె దానామీాది కరుణ। నీమూర్తి ధరియించి యేతెంచె
గాక। సామాన్యుడైనట్టి శబగునికిట్టి। భూమింబునతిదయా ధామంబుగ
లదె। యనివినుతించుచు నంతనోహిళుడు, జను దేరతొల్లింటి చందంబునం
ద। కరకంఠుతలుపులు దెరపించిజొచ్చి। తరిదరి పూజావిధానంబు సలిపి।
పరపగుదెనుధూప పాత్రంబులోన। దరికొల్పిధూపాగ్ని దాబ్రబలించి। పి
డిఘంటకనిపోవునెడ గాళతపసు। లదరగుగ్గులిము దాచుడు నోహిళయ్య।
చెచ్చెరనేతెంచి చేఘంటమోగియ। నచ్చటమహిసాక్షి యాగుగ్గులంబు।

గానకసోమేశు నానతియదియు। కొనగుగ్గులమునకీపూటకింక। ననుచూపి
త్తించుచో నాథూపవహ్ని। గనరుచు బోనరుచు కణకణాయనుచు। మెర
చుచు వరలుచు మించుచు దృష్టి। మిరుమిట్లుగొలుపుచు మీదికుబ్బుచును।
నీరువారుచు వెండి నిట్టవోదుచుచును। తూరదాళ్లుచు ప్రభదురగలించుచు
ను। ధళధళనెలుగుచు దనరుచు సొల్ల్య। మలలూచు నిప్పులు దులదులయ
నుచు। పొగలుచు బొంగుచు భుగభుగయనుచు। నిగుడుచు చిరుమంట లెగ
యుచు బేర్చి। ప్రతిలేని ఫాలాక్షు ఫాలనేత్రాగ్ని। ప్రతిబింబభావన ప్రస్ఫు
రింపంగ। అదరక యదిచూచి బెదరక డెంద। మదరక చిత్తంబు చెదరక మ
నసు। గలగక యాత్మలో నలగక బుద్ధి। దొలగక యొంటికి దలగక చలము।
డింపక రెప్పలు వంపక యురము। బెంపక భవకాంతు దెంపక పదము। గోర
క గుణములు గూరక యూన। జేరక తపముల వారక నొచ్చి। పలుకక యుత
రుల కలుగక తెగువ। తులుకక ధైర్యంబు నొలుకక వెనక। చూడక తలుపుల
ల్లాడక జడత। గూడక హారున కామోదకక్షణము। ధూపధారుసోమేశ యూ
త్మాంగధూప। మవధరించుటకు మహాప్రసాదంబు। అలరి యిమ్మహిసాక్షి
యందు సౌరభము। వలువకుంఠితనిజవ్రతభంగమిదియు॥ మహిలోపధూ
పద మాచయ్యదొల్లి। మహానియ్యకీర్తి సన్మార్గానువర్తి। పలిమెను
మహిసాక్షి ప్రతిదివసంబు। హులహారునకు త్రిసంధ్యలసమర్పింప। నొక్క
నాడెల్లును జక్కనగున్న। గ్రక్కునదనమేని కండలుగోసి। పాయక ము
పొద్దు పలిమేదుప్పలిమె। డాయత భక్తి సమర్పణ సేయు। నింపార మహిసా
క్షి కంపుగాకొంచు। కంపుమున్నవ్వలచే నా కాయసంగతిని॥ వెండియు శ్రీగిరి
వీరశంకరుడు। మండెడు పెసము పైనుండి కాలుచును। రొయ్యొండొండ ముప్ప
ది రెండాయుధములు। దండియై కేరసంబు దానాచరింప। కమరు వచ్చెనె
యాత్మ కమలసౌరభము। గమ్మియగామిమముముంచేగాక వెండియును॥ ఘ
నకీర్తిగుగ్గుల కళియూరిదొల్లి। తనయొత్తుమహిసాక్షి దప్పకీశునకు। నిచ్చ
లునర్పించు నియతిమైనదువ। గ్రిచ్చరనొకనాడు ఘుటియిల్లకున్న। నత్త
రిమహిసాక్షికై తనపాత్ర। మిత్తుబొమ్మనుచు మకుత్తుకనలుగు। గడియిం
పభక్తి విఖ్యాతసౌరభము। విదితమై సరగదే యదియును గాక॥ కడమల
నంబియ ఖండదీపములు। కడల దైలములేక యూరకున్న దను। తలవెంట్రు

కులనగ్ని దరికొల్పునపుడు। వలచేనేకమరుదానిలనట్లుగాక। యొణుమూ
ర్తీయను భక్తుడొకడు మ్రోచెయ్యి। గణనాథసాన్నిగదియించి తివి
యు। సంధిల్లిమరియొండు చందంబుగాక। బంధురమహిమ శ్రీగంధంబుగా
దె॥ దిపదకళియారి దేవదేవునకు। ప్రాపుగాగుడిచుట్టు రాత్రిలొక్కరు
డు। తిరుగునత్తరి కవడివియలునార। సరసరజడయల్లి కరమునబట్టి। దీపా
టుముట్టించి తిరుగుచోదిశల। వ్యాపించికంపొందు వలచునేదొల్లి। అట్టిభ
క్తుల దదీయప్రసాదమున। బుట్టినదేహంబు నిట్టిదెకాదె। పట్టింపవినుమునీ
బంటుపంతంబు। ఘంటమ్రోయకయున్న కరమాడకున్న। పరిమళింపక
యున్న బాగుదప్పినను। విరసంబుదోచిన వేరకంపైన। చొక్కనసరములు
సుక్కనజీవి। పెక్కన బచ్చనీరెక్కన నొడలు। నలుపుజూపిన నవర్ణాం
బులెవ్వడిన। గలయజన్నాస్తులుగరగక యున్న। దవిలిపైత్యశ్లేష్మ తతులురం
ధ్రముల। గవిసినరోమముల్ గమురువచ్చినను। యొడవిరిరక్తంబు వెడలి
నమున్న। వడవెడధూపంబు విచ్ఛాయయపడిన। నగ్గికొనకయున్న నల
రిమండినను। గుగ్గులమునకంటె నిగ్గుదరిగిన। కనుగవ పొగనొచ్చి కంక
ణావళులు। సనిననధూమంబు చల్లగానున్న। ఘనఘూపధూమసంజనిత
సౌరభము। తనకుతాసీకర్పితముగాకయున్న। నమరంగతనువుసమాప్తం
బుగాక। సమసినదృక్కులు సంచలించినను। ప్రమథుల యాసనన్ భావిం
పుమనుచు। ప్రమథాదిసద్భక్తి పరులదలంచి। యుద్ధతసద్భక్తి యుక్తినో
హిళుడు। సద్ధూపపాత్రమధ్యమున గూర్చుండు నంగధూపామోదమప్పు
డయొగసి। భంగిగాబోమేశుపై వెల్లివిరియ। నంతనశివుడు ప్రత్యక్షమై భ
క్తి। కాంతునయ్యోహిళ గణనాథుగలిసి। హితదృగంచల సముద్గత ద
యామృతవి। నుతరసాంబుధి సుఖస్థితినోలలార్చి। కరమధికసందందకా
గిటజేర్చి। పరమప్రసాద విస్ఫారాంగుజేసి। మోహిళుసద్గుణదోహలు
నతికు। తూహాలు దురిత కోలాహలుతత్వ। పారగుప్రేమధేంద్రాపట్టంబు
గట్టి। సాయుజ్యపదవి ప్రసాదింపదడవ। నంతలోనన సముద్యన్మహ భక్తి।
కాంతుడయ్యోహిళ గణనాథుడెగసి। గరమున పిడిఘంట గణగణమ్రోయ
యు। గరిమనురాగత కైలాసమునకు। నాపరమేశు దయాపూర్తి జేసి।
హాపొమపొమనానరుగుచున్నాడు॥ అటమున్న పేర్చి భక్తానీక మార్చి।

నటియింపసౌరాష్ట్రి మిటకెంపుఁబెంప। మంగళధ్వనులింప మతులు హర్షింప। సంగతములు మ్రోయ సఫలతఁడాయ। ధూపధూపమునిండ వ్యాపించుచుండ। బాపముట్టాల సంభ్రమలీలగ్రాల। వరవాద్యులటఁగ శుభంబుదాడఁగ। వరకీర్తిదివిడాంక వడిదిశల్ సోంక। ధ్యానకుల్ దుర్గనాద్యులు కడుపొంగ। బాసయుమదిముట్ట భఫుదుచేపట్ట। నక్కజంబోలయు నునుదాత్తతవెలయు। నిక్కంబుసంధిల్ల నియతివర్ధిల్ల। ననువక్తిదొలుకాండనప్పుడిగుండ। జనులుకోయనిమ్రొక్క శరణులుసొక్క। మాపరుల్ జయవెట్ట చోద్యంబువుట్ట। నాపోవకటమున్న యజ్ఞులై యున్న ! బండలుగోళతాపసులు సాష్టాంగ। దండప్రణామముల్ తరితరిజేసి। యోయోహిళయ్య యోయోహిళదేవ। యోయోహిళన్న యిదోశరణార్థి। శరణార్థిశరణార్థి శాంతస్వభావ। శరణార్థిశరణార్థి సత్యానుభావ। కారుణ్యయుతభావ కలితసద్భావ। వీరసంచితశైవ విగతాన్యదైవ। దురితాటవీదావదూరనిర్దైన్యవ। సురుచిరసద్భావ పరమప్రభావ। చలిగాలి తప్పులువలిదూలఁద్రోవ। నెలకొనిమముబ్రోవ నిష్ఠించికావ। దలచియోహిళదేవ తమచేతిదీవ। నలబొందుమోదైవ మలనింకనీవ। కాకవేరొకద్రోవ గలదెమీచేవ। మాకున్నదేదేవ మహిదేవదేవ। అనివినుతించెదిర వేపురిలోన। జనుచున్నవాడిదే శరణుడోహిళుడు। కావుననొక్కండ కైలాసమునకు। బోవంగనిచ్చుఁబుట్టి నెట్లనిన। యపరిమితంబైన యతివీరఘోర। తపమాచరించి యద్దగుసట్టిన్రితము। దొడగియునింతింత గడిదిదుఃఖముల। బడియు నీశ్వరుమెచ్చబడసియుదాన। పోయెడిభక్తుఁ డిప్పుడ యొక్కరుండు। పోయెడినిలగొన్ని పురములులేవె। కొనిపోవనయ్యారమనుజులులేరె। తనకొంటిజననింత దైన్యమెమిటికి। ననుచువెండియు నవ్వ హర్షించినారి। కనురెప్పలిడక నాకాశమార్గంబు। గలయంగనోహిళ గణనాథువెదకి। సొలసికానకవంతి కిలజాగిమ్రొక్కి। యేమేఘముఃలపొంత యేదెస నెచట। యేమానముననట నెంతదూరమున। నేయెడనెప్పాట నాయోహిళయ్య। పోయెదుజూపవే భూమీశయనుడు। కడురయంబునచేత గణగణయనుచు। పిడిఘంటమ్రోయంగ పృథునభోవీథి। నిదెపెండెపోయెడి నిటజూడమనుచు। కదిసిచూపుడుకాంత గనిసంతసిల్లి। యాయోహిళయ్యకు

సాష్టాంగ మెరఁగి। పాయక మ్రొక్కుచు ప్రణుతి సేయుచును। భంగిగా ఘో
రతపఃపరిపూర్తి। నంగంబుధూపాగ్ని హరియింపకున్న। కాయధూపం
బొందు గంపువల్వమియు। కాయంబుతోడన శైలానమునకు। పురహరు
మెప్పించి భువినరుల్ జొగడ। నరుగుటెంతయును చోద్యముగాదెనడుప।
వచ్చునెయ్యెడ్డి మెయ్యారికైన జెప్ప। వచ్చుగాకనిపల్క వచ్చుగాకనుడు। చో
ద్యమిం దెయ్యది శూలికిదపము। లాద్యులనుష్ఠించు నందిదియంత। మరి
యుట్లుగాక మున్నారుగ వెవహ్నా। శరక తపోభక్తుల కంటెనగ్గలము। జిహ్వ
లు చేతులు జిదిమి పావకుని। విహ్వలు జేయడే వీరభద్రుండు। బడబాగ్ని
యంతయు పాలమధ్యమున। మృడుగణం బొకడు బొట్టిడికొనడొట్లు। కను
గొల్కొగాడె యొక్కడు ప్రళయాగ్ని। యనుదినంబును డాచికొని యున్న
వాండు। అదిమొలవ్యాఘ్రపాదాదినందనుని। పొదలినవహ్నిదా భువినే
మిజేసె। శంకరదాసినోనలి కంటగాదె। యంకితుఁడైయుండు ననలుండుమ
రియు। వైరిజనులుద్రొల్లి వాగీశనాయి। నాఁడినిభంగించి ఘోరాగ్ని ద్రో
వ। ఘనసరోవరమయ్యెగాక తద్వహ్ని। గనవలెనేయొక వెంట్రుకైన గడ
పట। నధికుండు మొదల బిళ్లయనాయినారు। మధురలోనుండ దుర్మతము
లునన్ని। కంటకులగుజైన కష్టులెబ్బంగి। నొంటకవారున్న యింట జిచ్చు
డుడు। కసుభయంబుననారగాకొక్క పూరి। వుడుకయుగందెనే పొగసూ
రనెట్లు। వెండియు శ్రీపతి పండితుల్ భువిన। ఖండితైశ్వర్య వికస్వరలీల। వ
ర్తింపుచును వరవాదులకెల్ల। కర్తలుభక్తులేకా ప్రతిష్ఠించి। తొడగిపైపై హో
త్రి పచ్చడమునవిల్చు। లడరంగ ముడిచిన నది యేమి సేసె। కావునభక్తులకా
వహ్ని వెరచు। ఔ వెంటనరుడని యెన్నంగగలదె। కాయంబుమహాసాక్షి
గతికంపువలచె। నాయెడనిది చోద్యమనియదె వినుము। మొరటద వంక
య్య నెరభక్తిగాదె। కొరడుదలిర్చ నచ్చరితమైపిడుక। గొడ్డును తెగటి
పడ్డయైయున్నదు। గడ్డుగనిండార గాబాలుగురిసె। తిలకవ్వ సద్భక్తి దీపిత
మహిమ। పొలుపుగానప్పుడ పురుషత్వమొందె। పదపడికలికేత బ్రహ్మ
య్యగారు। పదదుచేపట్టుడు పసిడియైచనదె। ముక్కంటమాళిగ మార్యయ్య
మోచుల చక్కలన్నికటాని నక్కలుగావె। ముసిడిచౌడయ్యకు ముసిడి
ఫలంబు। లసలారనమృత ఫలావళుల్గావె। ప్రదితంబుగా నిండి పారెడు

రేచు। పథమయ్యగాదె సద్భక్తపారలకు। సలిగొని సేనాధినాథుసద్భక్తు। కలుగుపూవులదండలై యొప్పుగాదె। తొలగక దాసివుత్రుడు పుట్టదొడుకు। వలుదసర్పంబు సేవకుమయ్యగాదె। ఆసముడేశేను శేతయ్యగారికిని। మరసిపిత్తలను బెనుమహిబండకాదె। ధరకులద్విరియాగి పరభక్తరతిని। జరియించుసక్క లక్ష్యంబులుగావె। తలచినంతటనే పూసలనాయనారు। కలరదేదేవాలయంబీశ్వరునకు। సదిగాకదివసహస్రంబులోలి। బొదలనేనమినంది కుదకంబులందు। మరియునాజ్ఞాసిద్ధి నెరపెనయట్టి। కరకంఠుభక్తులు గలరిజ్జగమున। సత్క్లేశమునబొంది రభిమతార్థములు। తిక్లేశమున ధపోధీరత్వమునను। కాయంబుధూపంబు గావించెగాదె। యీ మాహేశయ్యపెంపెంతగావునను। యరిగిదేహముతోన యితడంటివేని। యరిదెయొక్కడుబోవుటదియెట్టులనిన। బెరసిదామిన బదివేలశ్వములకు। పరగరుద్రాక్షుంపు పక్కెరల్ బూన్చి। చెరమరాయుండు శివపురంబునకు। భోరునముసుదాది బోవడెయెగసి। దేవుపాలికి సుఖస్థితిసామువేది। బోవడెనత్రిశుపురములు దాను। శివపురికేంగడె భువినరుల్ పొగడ। సవపురంబులుదాను నవిహాలాయుధుడు। కొరిపిళ్లయనాయనారిసొరండె। యూరివారునుదాను మాంవారియందు। వరలంగకబ్బెదు వాడలుదాను। చిరితొండడెంగడే శివపురంబునకు। కలయంగ పరిజనంములు దాను జనడే। మలయరాజొయ్యనమలహారుపురికి। పండుగుసేయుసద్భక్తులుదాను। వెండికొండకుమిరిమిండండుజనడె। కొన్నునల్లుదుప్రతి తరుణియుజనడె। మాసకంజారుడీశానుపోలికిని। పటముతో నేణ్నూరు వరభూతపులను। నిటలాక్షు పురికిసుద్భటుడుగొంపోడె। తగిలిజొమ్మయ్య నిత్యముసు నేడేసి। మృగముల బాచ్చడే మృదుపురంబునకు। చిలుకయులంజెలంజియ తల్లిదాను। మలహాణుడెంగడే మలహారుపురికి। పడతులిద్దరుదాను బంధులుజనడె। కదు ప్రీతినంబెన్న కరకంఠుపురికి। నటుగాన వెండియు నార్యులలోన। నిటువంటి భక్తులనేకులుగలరు। యొక్కంచయొంగిన మాహేశునంత। యొక్కడుగానియేడ యొద్దిదానమును। నతివిరాదరణమై నాయయ్యబలుక। బతిమాటలిచ్చగించక దవ్వధూటి। సీవ్రుమున కాదు నిష్కామియతడు। భువనేశ్వరుడనీవు శివయోగియతడు। దుర్వృత్తవ్యసనివీవు ధూర్తలాధీశ। యాతడుసత

తలింగార్చనావ్యసని। గ్రథితసంసారాను రక్తుండవీవు। గ్రథితసంసార వి
రక్తుడాతండు। వరలోకవరుడవు వరనాథనీవు। వారలోక చరుడొపిహి
య్యుగావునను। వలతేనికొనియాడు వలువ దేమాను। ఘులకగా నాయ
య్య బలుకకుమనుడు। కామంబులేని నిష్కాముల కెట్లు। గామించునీశ్వ
రు గలయంగవచ్చు। కోమిమీందని నంబిగలయుకవిగత। కాములగల సెనే
కారీశ్వరుండు। వ్యక్తిగాభూమియు నధణంబులేక। భక్తుల కెట్లుదా పరి
చర్యసేయు। ధరణీశులగుమున్న గరికాలచోడు। గరయూరచోడు విక్ర
ముచోడువీర। చోడునయ్యుత్తుంగ చోడన కేంద్ర। చోడునారాకేంద్రచో
డునీశ్వరుడు। దవులకనిధనులతను వంచకులను। దవిలిసేభక్తి ధరణి పు
వ్వెలిమె। జూదంబునింద్యమె సూచింపశివుపి। నోదంబుకాంగని యోగిం
పగనిప। కాయకంబొండెరుగమి కేసి మూర్ఖుఁ। నాయినా రెప్పుడు నవి
జూదమాడి। గెలిచియర్థముచూర్చి వలయుపదార్థ। ములుదెచ్చి జంగమం
బులకు నర్పింప। హారుడుద్యూతక్రియ నను దెంచియాడి। శరణునకర్థంబు
చాలనోడుడును। ధట్టించితనతల సుట్టుసుకాలు। వట్టి మోవగనెత్తి కట్టు
డునతడు। విడువంగనెరడేవడువునననుచు। నోడయుండు శివసూత్రి మొ
క్కింతచూప। హారవారలాంచన వరునిగట్టితిని। పరికింపకేనంచు భవమూ
ర్తి కాలు। గట్టినతనతల చుట్టువలతిల। చట్టనదెగగోయు నట్టిచో శివుడు
ప్రత్యక్షమైనిల్చి భక్తినీకిత్తు। నత్యధిననుగనుగభిమతంబనుడు। నోడయుం
డమున్ననీ యోడినధనము। గడపకబెట్టు జంగమము సామ్మెడియు।సుం
తియెచాలునా కనుచుతద్భక్తు। డంతయర్థము జంగమార్చనసేయు। గా
యంబుతోడన గరుణించి మూర్ఖ। నాయనారినిగొని పోయె నీశ్వరుడు।
జూదరిజూడంగగాడనినిల్చె। నేదేవదేవుండు నిజమట్లుగాదె॥ అమిఁలిష్య
సనార్థమైజూదమాడి। ధర్మజముఖ్యులు నిర్మాలమైరి। యూదటభక్తిహితా
రంబగాంగ। జూడమాడినమూర్ఖుఁ శూలిగూడండె। ప్రకటసంసారాను
రక్తి విరక్తి। యొకనిరూపణయందనుండు నెట్లనిన। వ్యక్తమీశ్వర సుఖా
నర్పితసుఖవి। రక్తిసంసార విరక్తి శివ్రూప। భుక్తిప్రసాదాను రక్తి హీనత
యు। యుక్తి సంసారాను రక్తియట్లయ్యు। బేరసినయట్లుండు పరులకుజూ
డ। బెరయునుజలముల పతమిజమట్ల। బెరసినయట్లుండు పరులకుజాడ। శర

ఱుంపు వెరయుడు సంసారమునను। లోకభీకరంబైన లోకింపవిగత। లోకం
డసద్భక్తి లోకము దుగాను। సకలలోకమునకధీశ్వరలోకమునకు। హారకమేలం
న శిక్షాదక్షతగలడు। కాలప్రభక్తిన కీలింపబడుగ। ఆలమాటలు వేయు
నింతిసేసినుడు। తొలుగభోభక్తి సరిగిరవాండు। పురకయూడెడు వాండ
వోహితప్రభుని। యటిభక్తుదవింక నట్లైపోయెదను। గట్టిగ మగుభక్తి నై
లాసమునకు। నప్పుడెక్కియు సన్నకందరితోడ। నెప్పుడుకాపోయెదు సృష్టి
కయుతుడు। యిప్పుడిక్కియునేడ నిందరిగానుడు। సెప్పాలబోయెద చెప్పవే
వడయు। కొంతకాలంబెడగాన నేలభక్తి। పంతమేమియు దలింప బాడితెర
దయు। చెలుపబాడిరొ సంతసింతుగాక తుడు। వలదుమ సంకేశారి నంతబి
ల్పించి। బానవట్రిల్ల గైలాసప్రయాణ। మానక లయు వినవట బాటబనిచి।
యుల్లంబలరదము యూళ్లూళ్లవారి। నెల్లరావించి యుత్సవల్ల సన్తతి। కర
మొప్పనహజ శృంగారంబు జేసి। యురుతరలీల వకోత్సవముం జెక్క। దరు
ణులుపుత్రులు దగిన బాంధవులు। పరిజనంబుబుధన్న బలసికొల్వంగ। సం
దందచాంగుబళాయను భక్త। సందోహములరుచు ముందటనడవ। గొడు
గులుగొడుగులు గూడిక్రిక్కిరియు। పడగలుపడగలు ముడిపడగ్రాల। సం
గీతవాదముల్ సరసమైయులియు। మంగళారవములు మధురమై చెలగ। శి
వదుందుభులు మ్రోయ భువివృష్టి। యవిరళంబై కుర్వ దివిజాడ న
దుల్లు। నారయ దేవకార్యమునకు పోవుగు। సూరికి బోవునట్లొక్కటనెగ
సి। ధేయునిమాకయుద్దీడితమహిమ। నాయుర్భవీథి దేవావలివోగడ। హ
రభక్తతతియాజ్ఞశిరమున దాల్చి। భరితతదీయకృపాసమగ్రతను। ప్రస్ఫుర
భక్తిప్రభాస్ఫాయుజతంలి। తస్ఫురదమలయుశః స్ఫూర్తిచాదనర। భద్రవిని
ద్రాపమున్ద్రితనుహూహా। ముద్రితమహిమ దాక్షాద్రికిజనియె। పాలితోద్ధ
తభక్తి పరుమనుమార। పాలఘార్జరుధతి ప్రముతనిర్జరుడు। గావునహితుల
గు కాంతలహితము। భావించిచెప్పిన మరగనొందరునె। గణుతింప హితు
లగు కాంతలమాటు। లనుకంబులైన మేరైయందుసముమ। మగువ సెప్ప
గ వెనుమంటనబోయు। ధగధగయనుచు మదధిమందునల్లు। నపోడనే
ర్చు గళాప్రవీణతయు। సుప్రేలాపముంబుభక్త ప్రమోదంబయుమ। వినమిదవికిదాం
టి కమగలితంచు। వినుగళికామహిత్వ నేమముతోడగ। నొందుమలంపంగ

నున్నయత్తరిని। తండరుగక నెర్గి తరలాయతాక్షి । కామాంధునకు నొ
క్కకార్యంబుగాన। దామిదెల్లమిగాదె యేమిసేయుదును। తాసకు లిం
గంబు నావతియంత। గానున్నయదియొ నీకానమిజేసి। యొప్పాట నొడ
బడవేని నావలన। దప్పుటెట్టుల జెప్పకపోదు। పాటింటంబుగ గురుభక్తి
యొనాకు। నీకును బ్రాణంబు నిజమట్లుగాన। పాశియొపెట్టాస బడినన్నుబి
లువ। గూడునెతొల్లిమీ గురులింగమొక్క। నాడుదావిచ్చేసి నాపాలను
న్న। వాండుగావుననిట్లు వలదంటినసుడు। నిప్పుదొ్రక్కినయట్లు నెట్టుల్కి
నేల। దొప్పనబడిమూర్ఛలో వ్రాలినోరు। యడచియడచి కొంచు నరచు
చు వాయి। విడచియేడ్చుచుశోక వనధి దేలుచును। హాగురు నాథయ హా
గురుస్వామి। హాగురుదేవహా హాగురులింగ। హాచెడితినిగదె యయ్య నేను
చు। వాచరచుచువచ్చి వనితకు మ్రొక్కి। నాయమ్మనీమీద నయనంబు
విడిన। యీతొడయెరుగమి కెయ్యది తెరగు। నాతల్లినీమీద బ్రీతిగావిం
చు। నీతప్పునకునాకు నింకెల్లుదరియు। నాయక్క నీతోడ నవ్వినయట్టి।
యీయపగాథంబు యింకెట్లిబాయు। దూపించినీతోడగోపించినట్టి।యీ
పాతకముభాపు తెంపతానెద్ది। పైబడినినునొవ్వ బలికినయట్టి । యీపా
పమునకు దానెద్దినిర్ణయము। నిచ్ఛయంబుగమది నీమీదనిడిన। దుచ్ఛ
చిత్రకును బ్రాయశ్చిత్తమెద్ది। యర్మిలినినుగూడ నాసించినట్టి । కర్మంబు
నకు జెరుగడయెద్దితల్లి। పిట్టబిరుసిగనొంచె నిట్టిదుష్కర్మ మెట్టిపాతకినో
కొ యెదొలిమేన। నలరిద్రికాలలింగార్చనలర్థి। నలవరతనొయమ్మయ ద్వై
తమతిని। హారుడీశుడే దాసినను స్వామిభృత్య । సరణిపర్తింపనొఛాదనం
బునను। ప్రతిషోడశోపచార భ్రాంతివలన। రతిరాజవదుపచారములు ద
క్కితిని । యర్చించితినొపలమశించి శివుని। జర్చించిడినా యన్యశాస్త్రి
మార్గముల। నవసరోచితముల నరుగుదెభక్త। నివహంబునూకితిసేజొర
నీక। చక్కనగన్నంత జంగమావళికి। మ్రొక్కనేజాగిలి మోడ్పనె కేలు।
శివలాంచనులను దాసీనంబుజేసి। భువినున్న తాసనంబుననయుండితినె।జం
గమంబె తేర పముచితక్రియలు। భంగిగాజలుపనే పటుగర్వవృత్తి। నకుప
క్తితో జంగమారాధనంబు। చెనసియుధాశక్తి సేయనెభక్తి। కాదేనికూ
డ జంగమవేళపంక్తి। భేదంబు జేసితినాదీనవృత్తి। నరసితినే జంగమావలి

కులము। చెరసితినేభవవిభేదంబుదక్కి। గైకొంటినేయసంస్కారులు సేయు। పాకముల్ విడువనె భవులసంసర్గ। పొగ్గులువట్టితి నేజంగమములు। సిగ్గులువర్చితి నేగోష్ఠప్రసంగమున నాదటభక్త శివాచార్యచర్య। విభేదంబు జేసితినె దుర్వినీతి। వలువనెమ్మృడుపరి చర్యలత్యర్థి। నిలువనెగురునాథువలన చిత్తంబు। శిరమొగ్గనేగురు శ్రీపాదములకు। కరముమన్నింప నేగురుకులావళుల। మరువనె పూర్వజన్మము శివాజ్ఞలకు। వెరవనేయవికల విషయేంద్రియముల। కంటిదినె యీశ్వరానర్పితంబు। వంటించితినే వ్రతభాషలయెడల। కనిప్రసాదావలంఘనము సేయుదునె। కొనిప్రసాదముపల్కుచునె రుచులాని। తలచితినే యన్యదైవంబుమరచి। వలచితి నేభవవ్యాసంగమునకు। వలికితి నేతొంట్రుపడయసత్యములు। నలికితనే దూషకావలియెడను। వింటినెశివనింద వీనులయెదుర। గంటినె తెల్లంబు గావ్రతభ్రష్ట। వరిపితినేదృష్టపరభామలందు। గరిపితినేయిట్లు కలహించిపోర। జేసితినేహింస శివభక్తిపరుల। బాసితినేతప్పు బన్నిమిన్నకయు। సమయాపరాధినె జడుడనేయన్య। సమయాపరాధినె జడుడనేయన్య। సమయాశ్రితాచార సిమిశ్రితుడనె। నీతివిహీనుండ నేమదాంధుండ। నేతామసాత్ముడనెహీనమతినె। దుర్మార్గవర్తి నేదురితాత్మకుడనె। కర్మవాదినె యతికాపేక్ష్యామతినె। యుష్టవంచకుడనె దుష్టచిత్తుడనె। శిష్టాపకారినే కష్టమర్త్యుడనె। కోపినెగర్వినెకుటిలాత్మకుడనె। పాపినేగోష్ఠినే బహుజాల్మకుడనె। పరమమాహేశ్వరా పాదితాచార విరహితవర్తినే వేయాలయిట్టి। గురుతల్పనెచ్చనేకూరెనెట్లనిన। ధరశ్రుతివ్యాఖ్యాతాచనామహరియు। పూని శ్రితాచమూల్యేనచమనియు। మానంబెలర్ప సమాహ్వాతాయనియు। తగనేకతోత్కృష్టగతావాపియనియు। నొగిపంచధాగురు దోషతోయనియు। చదువుగాఁవునదమ స్వద్గురుదేవు। వదినెయుమరదలు వారివారలను। వారాంబవిడిచిన వారాంగనలను। వారర్థిసేయు నవ్వారాంగనలను। నెట్టణరోషించి నట్టిలంజియలు। నెట్టినవొకమాతు ముట్టినసతులు। విరచింపనీదైదువిధములవారు। గురురాణివానంబు సరిగోరతల్లి। యీమహాపాతకర చెప్పుదరింతు। నేమిసేయుదు చెప్పవేయమ్మయనుచు। వదలునిలుకు వి

ల్వబడు లేచుజూచు। పడతిపాదంబులపైబడు పెనగు। జనుదల దాకించు
కొనుకడుపుగుద్దు। కోనినేలబడి పొరలి గూయుచునరచు। నోడలువిడువ
జూచు యుస్మలిజూచు। వడిలింగగభక్షణంబు వగచోరజూచు। కాయంబు
దునియలుగా గొట్టికొట్టి। పాయకధరచుట్టి బలిజల్లజూచు। చక్కడ్చి రా
రోట దొక్కి దేహంబు। గ్రక్కునవ్రేట గలుపంగజూచు। గనియలుగా
గొట్టి కాల్చిగినయునవ। పెనముపైతనువిడ వ్రేలువజూచు। కాలిచి భస్మం
బుగా జేసియొడలు। చాలపెన్గాలిలో జల్లంగజూచు। నరుకు లొండొంటి
తో నరుగంగరాచి। నరుకుదేహముబయల్గా జేయజూచు। మరియును నె
త్తైన మడియంగజూచు। మరియట్లుగాక యమ్మగువపైదృష్టు। నాటించి
చూచిన నయనముల్ దులిచి। బెటమాసించి యుబ్బినగోలగోసి। యొంగు
దెంచినకాడ్లు యిలనరికివైచి। కౌంగలించినకాడ్లు యిలనరికివైచి। కౌంగి
లింపగగోరు కరములుదునిమి। చెదురులాడేనుజింహ్వా మొదలికిబెరికి।పొ
డలినవక్త్రింబు పొంగడగించి। తలపెత్తిచూచిన తలదెవ్వనడిచి। పులు
కలెత్తినయొడల్ నిలువుతిత్తొలచి। చనుగవగోరువక్షము గాండ బొడచి।
పెనుపొట్టమరిప్రస్సి పేవ్రులుసారి। నెట్టణగుడిసుట్టు జుట్టంగజూచు। నిట్టై
నగానిపోడికర్మమనుచు। గనలుచుశోకాగ్ని కన్నులగ్రమ్మ। కనుగొనియె
దిరి దన్నునుగాన లేక। నదుగునంతనెనిల్చు మరులుగొన్నట్లు। పురి వెల్వ
డి బారి మరలియేతెంచు। గుడిసొచ్చు గుడివెడల్పడివేచుజూచు। యడవు
లపాలయి యరుగునెందేని। ప్రకటితంబుగశోకపారవశ్యమున। యొక
చోటకాలు నిల్వకతిర్గితిరిగి। భ్రమితుడై వాపోవు భక్తయీపాతి। కమ
నకునెరిగురి గలుగునేంకొత। నోప్పారకాల్ద్రివ్వ నోనృపశేంద్ర। చెప్ప
వెనాకింక చెర్గడమెద్ది। యీతప్పునకువిధి యొద్దియోశ్రితుల। జూత్రమా
యురసిదెగా చూతమాయంచు। యోనారికేళంబ యీనారిగుర్తులు।యా
నారియిదియెట్లి నాసిరమికిని। శోకంబులేని యశోకంబయేన। శోకిగా నేర్తు
నాకొకర్త వొడచి। యోఘనసారంబ యీఘనాఘంబు। మోఘంబు నే
యు గ్రిఘాఘంబుగలదె। నాచందమిట్లయ్యెనో చందనంబ। యేచందము
నుగాదు యేమి సేయుదును। భ్రమియింపుచున్న యో భ్రమరమా యిట్లు

భ్రమియించుచున్న నా భ్రమయెట్లువాయు। యేకాయుకోఁయిలా రొంద
బడిగాంగ। నాకాయియడుగున నేకాలమైన। పురివిచ్చియాడుయాఁపు
రినమ్మిశిఖరి। పురియమ్మియేజము పురికెట్లువోదు। యేగతియును లేమి నే
రాజహంస। కెరింగోయనుచు మమ్ము గేలిజేసెదవు। యోపల్కు కీరమా
యోడకుమనుచు। నాపల్కులుడుపంగ లేపల్కుఁగలుగు। విప్రమైయున్న
యోదపరిమాయావు। హాప్రమాదము వాయు నేపరిమాణమున। రుద్రి
నియోముఖ భదరిమాయాయు। పద్రవంబెట్లుదా భద్రమైతినరు। నా
కునోనంది మహాకాళులార। యేకాలమునగూర్చు నేకాలకళుడు। ముం
దటనున్న యో నంది కేశ్వరుడ। నందితబంద నాకందెట్లువాయు। యో
వీరభదరియరో విదితంబు। గావిధిదీనికి గల్గునోకొంత। ప్రథితులై చనునో
పరిమధులార పాపమధనంబు గావించు మతముదా నెట్లు। యోపురాతను
లార యోపుడునయ్య। యీపాతకముదరి యింపంగనింక। యూకుండగ
దగదో యసంఖ్యాతు। లారయట్లడగు నాకీగోదనంబు। యేలయో వీర
మాహేశ్వరులార। యాలింపుడింక నాయరివిరివిధము। చెచ్చెర వేయును
జెప్పంగనేల। చచ్చిశుద్ధుడశాదు శంకరాయనుచు। నందందపాడిలో నా
చిఱ కేలంకి। కందికొయ్యలు రెండు కన్నులదోరిపి। క్రమమున దేహంబు
గండ్రిలు సేయు। దమకించియున్నయత్త రీనటమున్న। వృత్తాంతమంతయు
వినియక్షణమున। వృత్తుందుచిత్సుఖాయత్తుండుగుణస। మగుిందు స్వగు
ణహస్తాగ్రిజన్ముండు। దగ్రితనే తెంచి తమ్ముని గదియ। బిత్తులిక్క గురుభ
క్తిప్రీతిసంభ్రమము। రెట్టింపదుఃఖాగ్ని నెట్టుకొనంగ। బరతెంచి యడగు
లబడివాయివిడిచి। యరచుచులేవక యట్లువాపోవ। గురుభక్తివర్ధన గు
రుభక్తితిలక। గురుభక్తిశృంగార గురభక్తిసార। వందకుమనసున గంద
కుమాత్మ। గుందకుమెందును గోరతలేదింక। పడిసన్న యట్టి యుష్మద్గురు
భక్తిగడచనుభక్తుల కవిలయకెక్క। నేపారవేయును నేలదుఖ్కొపా। తా
పోపశమము నుద్ధతినిర్వహింపు। లెమ్మని శేసాచి లేవనెత్తి కూర్మి। గ్ర
ష్మంగనందంద కౌంగిటజేర్చి। యూరడిల్లగ శిరంబురమున నొత్తి। కారెడు
రక్తాశ్రుకణములందందంద। దుడుచుచుభక్తి సద్గురులింగమూర్తి? యుడుగు
లుదలప నయ్యాండారికపుడు। కన్నులు రెండు నొక్కట దేజరిల్లె। పన్నగ

ధరుభక్తవరులుహర్షింప। భువిజనుల్ నెరవి యద్భుతలీలఁజూడ। నవిరళ
భక్తిదళ్ళివసహోదరుడు। దండియయి గురుభక్తాండారికిచ్చె। రెండుకన్ను
లునాడు ప్రీతితోనేడు। పాదముల్ గృపసేసె పండితారాధ్య। లాదటభ
క్తిమహాత్త్వంబు వెలయ। తెల్లంబుగా మహాదేవయ్యగారి। కెల్లవారును
జూడ నిలనట్లుగాక॥ మలహారుసద్భక్తమత్తవారణము। బెలిదేవి వేమన

బెలిదేవి వేమనారాధ్యులకథ

పెద్దయ్యగారు। శ్రీశైవసమయైక దేశికోత్తముడు। పాశవిమోచన పటు
కళావిదుడు। సకలంకదివ్యాగమార్థసంవేత్త। ప్రకటచతుర్వేద పారంగ
తుండు। ఖ్యాపితధర్మార్థకామమోక్షప్ర। దీపితమార్గ ప్రతిష్ఠితకీర్తి। మహి
తపంచాక్షరీ మంత్రసిద్ధుండు। సహజకటాక్షవీక్షణ దయాంబోధి। వీర
మాహేశ్వరాచారవిస్తార। సారగుణోదార చారువర్తనుడు। బసవపా
దాంభోజ భాజనస్వాంతు। డసమశాపానుగ్రహసమగ్రబలుడు। ఆనతజన
మృత్యుహారణప్రభావు। డానతజనపునరాయుః ప్రదాత। సర్పవృశ్చికమృ
గశ్వసజలాగ్ని। దర్పితమృగచోర దర్పాపహరుడు। నానాదిసకల జనా
నందకరము। గానిట్లువర్తింపగా నొక్కనాడు। సొరుగూరనుండి భూవరు
లొక్కరుండు। పరిణయంబై తన పత్నియుదాను। వెసవచ్చివచ్చి యవ్వే
మనారాధ్యు। నహలారగాంచి జోహారని మ్రొక్క। బుధపుంగవుడుపువ్వ
ములుగోసికోసి। యధిపునయ్యశ్వర ధారాధుజూచి। యార్తివిదూరుడ
నాగతాతీత। వర్తమానజ్ఞానవంతుండుగాన। యాతడల్పాయుష్యుడౌటతెలి
రింగి। యాతనిదీవింపకవుల నేగుడును। విసతుండనైతి దీవింపరువీరు। వని
తయునవ్వునో యనచులజ్జించి। వినడకో నాజోహారనువచనంబు। వినినేని
డానెట్లుచని యెనోండెడకు। కనుగొవడోకొనాడు కరములెత్తంగ। కను
గొనడేని నాక్రమమెట్టిదింగ। చేయెత్తి మ్రొక్కిన నాయయ్యగారు। వా
రెత్తుకునికి గర్వమొయంచు బండి। దిగమోరికి వెనువెంట దగిలిరు గేలు।
మొగిడించియయగారు మ్రొక్కెదననుడు। వెండియునతని దీవించకయు
న్న। దండిరైన్నృపకుమారుండంతబోక। కొంతలజ్జయు నొకకొంత గోపం
బు। కొంతభక్తియుదొంప సంతతాభ్యుదయు। కరుల్లుమహాభక్తవరులు
భూసురులు। హర వేషధరులఘ హరుల్చుచిత్పరులు। ఆర్యులుశివమతాచా

ర్యులవార్య। వీర్యులుసన్మార్గ చర్యులుత్తములు। మీరని మ్రొక్కుడు చే
లెడమనక। యూరక యుండుట యుచితమె బెంపె। పెద్దతనంబె గాంభీర్య
గుణంబె। తద్దయుభక్తియె తగవె పూజ్యతయె। యీమూర్తి యీ వేష
మీ దేశికత్వ। మీమహనీయత కీయహంకృతి గాదె। నీవునన్నిప్పుడు దీవిం
పకున్న। నావంతయును నాయు వదితక్కువగునె। నీవు నన్నిప్పుడు దీవిం
చుమాత్ర। నావంతయును నాయు వదియొక్కటగునె। యనని వారల నీవు
మనిపెదవయ్య। తను బొందుమృత్యువు దాసిరొందీకు। పద్మబ్రహ్మ నుదుట
మున్ వ్రాసిన వ్రాలు పెడతటికెంగునే పెక్కులేటికి। తనపూర్వ లిఖి
తంబు దప్పించిపిదప। వనజజుడైనను మనజేయగలడె। వెయ్యేడ యిట్టి వే
మెరుగము మీర। లయ్యగారయ్య లోకావలికెల్ల। యిల్లైన గృతమతులే
లచాటింతు। రిట్లైన రెవ్వరిట్లైల మ్రొక్కెదరు। అలించి మేలెడ మనినమీ
నోరు। గోలుపోవునెయిట్లు గురుమార్గమిదియె। మీకయుండెదు గాక
మీమహత్వంబు। మాకేమిదీవింప మరిబుద్ధులేరె। అనవుడుయెల్లిమధ్యా
హ్నంబునకును। మనుజాధిపుడనీకు మరణమయ్యెడిని। యిట్టియల్పాయు
ష్యనెంతరాజైన। నెట్టిదీవింతు మున్నెరిగి మెరింగి। తివిరియల్పాయుష్య
దీవింత్తురెట్లు। శివభక్తులటుగాన చిరదయామతిని। దీవించి రేనియు దీర్ఘా
యువగును। వాఖిరిగృపసేయ వలదుగావునను। వాదేల దీవన నాదువా
క్కులకు। రాదుసీతొంటి ప్రారబ్ధమెట్టిదియొ। నీచావుదప్పదు నిక్కునం
బెల్లి। లేచనుమన్మథు నవ్విభుడుగోపించి। వలచికావగ లేడువర పుత్త్రవిష్ణు
డలిగిచంపగ లేదు యాజలంధరుని। వలచిబ్రహ్మయు తనతలగావ లేడు। అ
లిగిచంపగలెండు యాగజాసురుని। అలిగినప్పుడు చంప వలచినగావ। దల
మేఘాలాక్షుండు దక్కమర్త్యులకు। పరమేశలాంఛన ధరుడవుగాక। నరు
డు మ్రొక్కినమాత్ర హరుడవీవగుదె। నిక్కంబుపోమగి నీమాటలెల్ల। జ
క్కవనెల్లియు జచ్చితి నేని। యిలనెందు నయ్యగారలు మిమ్ముపోల। గలు
గరుబొమ్మంచు గర్వోక్తులాడి। చనినిజాంతర్గృహమునసతిద్వాను। ననుప
మసురత సుఖాబ్ధిదేలుచును। ప్రధుతరానోన్య సంప్రీతినవీన। మ్మథనాబ్జ
దళుకొత్త మగ్నతదనర। సలసిలావరి మర తాంతరబువందు। సొలసినిద్రిం

ప నయ్యూలచేరు వెంట। అరిమురినొక్క మహావిషోరగము। పర తెంచియు
తని యుష్పలవాయిగరచి। పెలకలబడుడు నవ్వాలదిమేల్కొంచి। బెలుకు
ర్కొహాయని బిమ్మటనొందు। కలకలంబుజనపతి గ్రక్కున తెచి। బలువిడి ర
క్తధారలువారుకరము। ఘనఘోరసర్పంబు గాంచిమూర్ఛిల్లి। జనపతియ
ప్పుడు జచ్చెచచ్చెడునే। ఆద్యులునను భవవేద్యులు శాస్త్రి। వైద్యులు
గారుడ వరమంత్రవిదులు। జనుదెంచిభిను చే జచ్చినన్నృపతి। గనుగొని
నిజయశక్యంబంచుకొంగ। మఱియొక్క గారుడ మంత్రసిద్ధుండు। జర తెం
చివిషదగ్ధ భావంబుజూచి। యక్కటాకరచెరా హరహరపాము। నెక్క
నికాలంబు నిండెనో కాక। సుమహత్ప్రతాప వాసుకిమణినాగ। విమలక
ర్కోటక కుముదాతుకుముద। శలపోతకాసీల శబలాశ్వతరవి। మలిన
పిండకరవా మనకూహకోట। నఖమహోదరహావిర్ముఖ హేమశంఖ। సఖ
హావ్యకర్ణ ధనుంజయపంచ। రకపరివర్తకార్యకశిభినిష్ఠు। రకు మిత్రకల్మ
షైరావతశబల। కాలకౌశికతక్షకాశేషశంఖ। పాలపుండ్రక ముద్గశైలా
సు తాది। నాగసహస్రమెన్న గనందష్ట। నాగంబులన నిరునాల్గుజాలకును।
స్వాములైతమతమ చాతులయందు। నేమించికరచుదుర్నీతిపాపులను। ధ
రణిగారుడమంత్ర తతోవిధముల। పరమమృత్యువుదక్క బాయుతద్వి
షము। వెండియుగజడు దుర్ముఖుడుమిత్రాది। గండపాదుడుకుళికుండు
శేణికుడు। జనకుండు స్వర్ణకుండును మొదల్గాగ। జసుకిల్విషోరగ శతస
హస్రములు। సత్సమకిల్విష సర్పముల్పరమ। మృత్యువాసన్నమై వెండ
దొరికియున్న। గారుడక్రియబల్క నేరకుండిసము। ధారుణి మంత్రౌషధ
ములచేబాయు। యూవేళయీజాతి యిన్నిదంతంబు। లీవలయీయంగమి
టయనిచెప్ప। తమతమఫలతులు తప్పకకరుచు। నమితమహాష్టనాగాంశో
రగములు। గారుడమంత్ర సంస్కారప్రశస్తి। నారంగనావేశమతనికివచ్చి।
పలుగుననాగతంబులు జెప్పవిషము। దొలిగించు పరమమృత్యువుగానినా
డు। అపమృత్యువులనైనన్ని దంతములు। నపరిత్రనాటిత నరుడుదక్కింప।
అగ్నికొంకలను జలాభిషేకముల। లగ్గగనొక్కపల్ నాటునాటినను। దుం
డిమంత్రముల బేదరియుదంతములు। రెండూన నౌషధక్రియలచేబాయు।
సరుమూడుదంతముల్ నాటినవెంగు। పరువడిమూరినాల్గు పడ్డ నాటినను।

ధరమంత్రతంత్రౌషధక్రియలేల। హరివేషలకుగా వసరుదుగావునను। అది
యునుగరో్కటకాంశమీపాము। బొదలనాలుగుదంతములుగాడినవియు।
పాలలోచనుడహిపతి కంకణుండు। కాలకాలుండునిర్గత మృత్యుభయుడు।
కాలకంఠుడు గావజాలునోయతడు। జాలడోచాల సంశయుగుంచు నరుగ।
గమియంగనార్తారవములు హాహార। వములునురస్తాడనములు జెలంగ।
పరిజనుల్ పురిజనుల్ బంధువర్గంబు। పొరిపొరివాచర్వ పొలతిదోడ్తోన। త
ననిశ్చయము జేసి తనమనోహరుని। గనుగొని యాయయ్యగారి వాక్యార్థ
బు। దప్పదుపొమ్మంచు దత్ప్రసంగంబు। బెప్పుడుజనకులు చెలులు చుట్ట
ములు। వినియుంశనన నేల వేయుతుజనుడు। చనియుందరమునయ్య శరణు
పోత్తుండు।వయిచుడాయయగారివాకిటశబము।దయసేయకదియెట్లుదప్పిం
పవచ్చు। నంచునందరుసెంగి యయ్యకు మ్రొక్కి। పంచత్వమున బొందె
ప్రభువమీబంటు। లీలమీదీవనలేమి దదియు। కాలమూసన్నమై గడచె
గదయ్య। అదియేలతప్పుమీ యాధతిజయ్య। సదమలసద్భక్తహృదయా
బ్జశయ్య। చిరసఫలీకృతా శీర్వాదనాద। పరిచితానంతార్థ పరిమితవే
ద। పరమసుఖావేశ భరితప్రమోద। త్వరితసంతతమహాదానవినోద। అ
విరతనిరతిశయాగణ్యపుణ్య। ప్రవితతోద్ధతవీర భక్తాగ్రగణ్య। అశరణ
జనతా సమగ్రశరణ్య। పశుపతిసమయాధ్వపథికవరేణ్య సకలలోకైకప్ర
సాదితకీర్తి। ప్రకటితశివయోగ పరతంత్రమూర్తి। స్థిరపశుపాశ పరిజ్ఞా
నవర్తి। పరమవీరవ్రతపథచక్రవర్తి। కాలాహిదష్టుని గరుణించికావ।నా
లించియోడకుండని దయబ్రోవ। నభయాత్ములకు మాకు శరణంబ వీవ।
యభయమెయోవేమ నారాధ్యదేవ। ప్రతిదక్కమీదయ బడయంగలే
క। యితడుకాలాహికాటుచే యయ్యోనిపుడు। మ్రొక్కకచెడుటది మో
స బుద్ధాన। మ్రొక్కెగదయ్య యీముగ్గుండుమీకు। ముసిడిచౌడయ్య
కుమ్రొక్కెనకన్య। యసలారదీవన లంద దేవేవ। దీవించి కొనిపోయి జీ
వంబువిడుప। భావించిపడయడే పాలబూయయ్య। అప్పుడకన్యకు న
ల్మొయువనుచు। నెప్పాటదీవించ కెంగిరేవారు। జనకులుతమకూతు శవ
మప్డుదెచ్చి। మునుకొనిచౌండయ్య ముందటబెట్టి। సీదీవనయుదప్పునేదేవ
యనుచు। పాదాబ్జములిలమీద బడ్డి లేవకున్న। యువిదకు ప్రాణమునునికిన

ముసిడి। చవుడయ్యవడయుడే జగమెల్ల నెఱుఁగ। గానభక్తులభక్తి ఘనత ద
లఁప। గానిదిదానెంత కార్యంబు దేవ। గావునముముఁగటాక్ష వీక్షణమున।
భావించి యితనికి ప్రాణదానంబు। సేయవే యనుచు నత్యాయుత భక్తి।
బాయక మ్రొక్కుచు బ్రణుతి సేయుచును। శరణన్న గాచు మీ బిరుదింక
నేఁడు। పరమాత్మ మఱవంగ బాడియె దేవ। యభయంబు వేడిన నాలంబు
సేత। యభయాత్మ యిది మీకు విభవమే దేవ। మఱవు సొచ్చిన వేఱె యొఱ
వున బోవ। మఱువీరభక్తికి యోగ్యమే దేవ। దెసదిక్కు నుసీవ నా నుసిలిపో
వంగ। నసమానమీకిది యంగమే దేవ। గతియును మతియు నెడ్డవనీ వెయ
నగ। బ్రతియు సూమి భక్తి పాడియె దేవ। యనుచు ప్రార్థించుచు నడుగుల
కెఱఁగు। చనుముట్టముదలించుచును గుణస్తుతులు। దనలి సేయుచు ప్రాణ
దానంబు వేఁడి। కొనుచు కృపావలోకనముగోరంగ। సతిదయాభావననత
గులజూచి। యతులసద్భక్త మహత్వంబు దలఁచి। శరణన్న నరుఁగావ జాలక
యున్న। హరుభక్త మాహాత్మ్యమడఁచుటగాదె। ముదలించి సలుకంగ మూ
ర్ఖులతఁగిలి। మది నైన గోపించుటిది వెల్తిగాదె। మీఱిన సద్భక్తి మితిముట్ట
బలుకు। జాఁచిన నవ్వాఁడే శరణవత్సలుఁడు। దాతబుత్తెంచిన దండుపై విడియ।
భీతిల్ల పాఱుట బిఱుదు తనంబె। ప్రాణదానము వేఁడి భక్తిపై మోప। ప్రా
ణవంచేన సెంత బంతమే యనుచు। శివభక్తి వితతి చెచ్చెర బిల్వంబంచి। యవి
రళభక్తిసాష్టాంగుఁడై మ్రొక్కి। యనువక్తి విపుల సింహాసనాసీను। లను
జేసి కేళికలును వడిదనర। నాయతి చాంగుభళా యనురవము। ఘోయనుర
వమును బాయక మ్రోయ। కవులు పాఠకులు నాకాంక్షఁ గీర్తింప। వివిధ
వాద్యధ్వనుల్ దివిదీటుకొనఁగ। మృడభక్త నివహంబు లడుగులా కాంక్ష।
గడిగి తత్పాదోదకములు కుంభముల। పట్టి సభాస్థలి బెట్టి వాసెనలు। జట్టిజ
నావళి జూడ నర్పించి। హరభక్త వితతికి నక్షతగంధ। వరపుష్పమాలికోత్క
రములర్పించి। ఘోరున బహుఘంటికారావమెసఁగ। నారంగ ధూపదీపాదు
లొనర్చి। స్ఫుటభక్తి యుక్తి విభూతిపేఁడియము। లటుగూడ భక్త జనావళికి
చ్చి। యసలార నవ్యపుష్పాంజలు లెత్తి। వసుధ మున్మూఁరు గావలఁగొని
మ్రొక్కి। యనుపమభక్త గణాజ్ఞాపనమున। జనపతి శిబము దెండని పన్నన
దియు। తెఱఁగివ వెలిగ్రుడ్లు దెఱచిన నోరు। సరమోయిడిన రెప్పలు రుతరో

ష్ఠములు। గ్రుంగినకటము లెక్కడు పొత్తనగుచు బొంగి దూలము లిర్గివం
గినముక్కు। పచ్చనిపండ్లు పెల్లుడు తీగచొల్లు। విచ్చినరంధ్రముల్ వీడినకొ
ప్పు। సంగవిచ్ఛాయముబొంగినకడుపు। వంగినవంపును వ్రాలినశిరము।
పొందఁగ్రస్గ్రొంట్లు పోయినసందు। సందుల నెత్తురు సచ్చినతోలు। కళద
ప్పిబలసి దుర్గంధంబు ప్రాయు। పలచుచుదను పెక్కు వాచినమేను। మూం
గుచుజుమ్మని వీంగుచుమరియు। మూగుచుమునగు నయ్యీగలుజూడ। కం
పునవము భయంకరమునువొంప। గుంపిడిజనులుముక్కులుబట్టుకొనుచు।
కటకటాయంచు నెక్కడిదింకయనుచు। దొటుకునను మియుచు దొలగిపో
వంగ। ననుపమభక్తవభాభ్యంతరమున। జనులుతజ్జననాథ శవముదెచ్చు
టయు। నప్పాదజలముల నాతనిదేహ। ముప్పగాగంపు లేకుండ డోమిం
చి। భక్తలింగముల శ్రీపాదధూళియును। భక్తహస్తార్పిత భసితంబు గల
య। తత్పాదజలమిశ్రితము జేసిభక్తి। తాత్పర్యమతివానితనువునబూసి।
యాపూతపై త్రిపుండ్రాంకముల్ దీర్చి। రూపితాంగముల నారోహణ
జేసి। మండితభక్తి నిర్మాల్య పుష్పములు। దండలుగాగట్టి తనువున జుట్టి।
దురితవితానగోధూమఘరట్ట। ధురకీర్తి వేమసద్గురుమూర్తి మరియు మం
డితాసంఖ్యాత మాహేశ్వరులకు। దండప్రణామముల్ తగనాచరించి। న
య మొందవినయ వినమితోత్తమాంగు। డయివీరభక్తి మహత్వంబుమె
రసి। విజ్ఞాపనంబు సద్విధి జేసితద్గ। ణాజ్ఞాపనంబు దయాసమగ్రతయు। బడ
సి వేండియుమహా భక్తరాజికిని। పుడమినసాష్టాంగముల్ పొందమ్రొక్కు
చును। ప్రమథపురాతన భక్తపాదాబ్జ। సముదితస్మరణప్రసక్తాత్ముడగుచు।
పంచాక్షరీమంత్ర భవ్యకళాప। సంచితానుష్ఠిత మహిమదొలార్కుడ। భ
ద్రభక్తార్పిత భసితశేషము నమ్ము। ద్రితునృపపుత్రు మొగమునజల్లి। లె
లేలెమ్మనుచు నవలీలదయావి। శాలతనతనిహస్తముపట్టితివియు। నంతలో
ననపజీవాంగుడై గతక్ర। తాంతక మృత్యుభయాక్రాంతిమతిని। బడిగొ
నివేమన స్వామిపాదములు। విడువకనందంద వినమితుండగుచు। గృపయు
నుభక్తియు కీర్తియునదనర। నృపపుత్రులింగ సన్నిహితుగావించి। నవ్వేమ
సయ్యయు నతిభక్తిమహిమ। నివ్వటిల్లగదాను నృపసుమారుండు। సతు
లతదీయ్య మహాభక్తగణవి। తతికి సాష్టాంగులైధరజాగిమ్రొక్కి। నయ్యె

సంఖ్యాత మహాభక్తవరులు। సయ్యన వేమనాచార్యానవార్య। మహాని
య్యాసద్భక్త మహితపదాబ్జ। నిహితశిరోభాగునిత్యానురాగ। పరమమా
హేశ్వర పాదాబ్జరేణు। పరికల్పితలలాటు భక్తికిరీటు। శరణపాదాబ్జభా
స్వరమకరంద। పరిశేషసర్వాంగు బహిరంతరంగు। గణపాదనఖరదర్పణ
భాసమాను। గుణగణాంచితదేహు ప్రణుతదాస్యోహు। భక్తాంఘ్రినఖ
కాంతి పటుచంద్రికాప్ర। సక్తదివ్యచకోరు సత్యవిస్తారు। శతపత్ర సంభవ
కృతదురక్షరని। యతదురాసక మహిమాఢ్య సమాఢ్య। అనుపమవిష్ణు
మాయావినిర్దళన। వినుతచిద్విద్యా ప్రవీణునక్షీణు। పశుపాశమోచన
పాటవధుర్య। పశువాహనసమాను భక్తనిధాను। యుద్ధత మృత్యుదం
ష్ట్రోత్పాటనప్ర। శిద్ధకశాకల్య శివగణకాల్య। సురుతర దండదగోద్ధండ
ఁడ। వరనిహూతిక్రియాచరితుప్రఖ్యాతు। విజితకాలోరగ విషహరుధీరు।
నిజదయామృత పయోనిధినోలలార్చి। యరిముదిదనర సాష్టాంగుడై మరి
యు। మరియునుమరియును మహిజాగిమ్రొక్కి। వేమనారాధ్యసంవిత్సు
ఖసాధ్య। నామహాభక్తులత్యర్థివేసత్తి। లాలితానోన్యప్రియాలింగనో
ప। లాలనాదిక్రియాలంకృతుజేసి। బాపురే వేమన ప్రభువసర్వజ్ఞ। బాపు
రె వేమన సద్భక్తమనోజ్ఞ। నల్లవో వేమనముల్లాసకీర్తి। నల్లవో వేమసాసం
దైకమూర్తి। పీనుంగునకు ప్రాణదానంబుసేయు। గానికిచనుగాక కరు
ణాభిషేక। హరివేధలవశంబె యమునోరుదాప। పరమమృత్యువు ద్రోవ
ప్రాణంబుగావ। నిట్టివీరత్వంబు నిట్టిధీరత్వ। మిట్టిమహత్వంబు నిట్టిసత్వం
బు। విందుమేయుందు భావింపవిపేక। కందుమెనీయందు కాకశుశ్లోక।యు
నుచుభక్తవ్రాత మభిరమ్యలీల। వినుతింపఖలిదేవి వేమయ్యగారు। సచ్చి
నన్నృపతనూ జాతునిప్రాణ। మిచ్చెనచ్చెరువుగా విదితమమహిమ। అప్పా
టనిప్పండితారాధ్యదేవు। దొప్పారగరుణ నేదోసగపాదములు। తెల్లంబు
గా మహదేవయ్యగారి। కెల్లవారుసుజూడ నిలనట్లుగాక॥ మహిసకలేశ్వ

—•—•◆సకలేశమాది రాజయ్యకథ◆—•—•—

రుమాదిరాజయ్య। మహితశివాచార మార్గవర్తనుడు। కాలమృత్యుప్రోక
నుగవధూళిజల్లి। కాలునినోరుడా కాలనదన్ని। వీక్షతో మృత్యువడి విడగట్టిపి
ౘర। తాంకవట్టించి విధాతృగీటణచి। అనంగవిష్ణుమాయాంతకుడవగ।దా

రలుఘూర్ణిల్ల తన తేజమలర! రూఢిశతాయుః పురుషయను శ్రుతుల ।
కాడలుపడభువి నేడు నూరేండ్లు! లింగార్చనక్రియాలీలసోలుచును! జంగ
మారాధనాసక్తి వ్రాలుచును! వరనాధసుఖసుధావార్ధి దేలుచును । పర
మశివాచార సరణి నేలుచును॥ జరియింపజరియింపసాత్వికభక్తి! చరణు

చిక్కమాదరసుకథ

చిక్కమాదరుచునా నొక్క! భక్తుడతిస్నేహబంధురభక్తి! యుక్తిబ్రవ్యక్తి
గానోరంతపొద్దు! మాదిరాజయగారి పాదపద్మములు । నాదటగొలు
చుచు నాలునుసుతుడు! యిదిదమజీవనం బీకుటుంబమున! కిదియు పార్జన
మిది బ్రతుకేట్టనాక! మృదుడకల్పితమైన వెడకాయకయున! వడివెట్టునం
తన మడగిసమృద్ధి! యెంతయు లేమికి వంతయుస్వగృహా! చింతయునాత్మ
నొక్కింతయు లేక! యతిభక్తి మాదిరాజయ్యపాదములె! గతియును మ
తియు నెడ్డడయుగానదువ! కొన్ని దినంబులు పన్న దద్భక్తు! డున్న యునికి న
మృతయుత దేహుడగుచు! పాదోదకములను పతిప్రేమనుగడిగి! బూదిసమ
స్తాంగములనిండబూసి! పడతియాసెబము గంబంబున జేర్చి! యిడనారి
నెవ్వరి నెరుగంగనీక! యింతితదీయ గృహాంతరంబునను! గాంతునిక్షేపిం
పగాగుహ సేయు! చప్పుడువినినిద్ర దెప్పిరిబాలు! డప్పుడు మేల్కాంచియు
ర్ధరాత్రంబు! నోయమ్మ యేమి సేయుచు నున్నదాన! ప్రాయమ్మ్రమా
యయ్యాయునుగంబ మరత॥ నూరకేమిటికి గూర్చున్న వాడయ్య । దాని

బాలలింగన్న కథ

నేమనికొల్వగా బోడు నేమ! యరగలిగొనగ లింగార్చన సేయు! నరుగేల
త్రవ్వెదవమ్మ యొక్కతవు! చెలిగిలింగార్చన సేయు వేళకును! చెలమ సేసిన
గాని చేకొననంచు! నేమంబువట్టెనో నేడుమాయయ్య! గామించియందు
దకంబులుపడ్డ! కరకంఠునకు జలకంబాచరించి! మరికానిపలుకడోమునతో
డనయ్య! కాదేని రేమేమని కారణంబునను! వాడైనయులగినవాండో నీతో
డ! నేతేరంగున నల్లడింతగాలంబు! నీతోడనలిగిన నెపమేమి నేడు! కాలా
వసరములు గడవెట్టితివా! శీలవ్రతంబులు చిక్కపరచితివా! సమయోచి
తాగత జంగమావళికి! నముచితారాధనలో సలుపకుండితివో! నవినుప
కరణముల్ వెళగవోబింది! యలుగడుగవో పడిగములు పీందు వడెనో!

సమ్మార్జనంబు లొనఁగవో గోమ। యమ్మిక్షజంతువులందడంగిననో। ము
గ్గుసాలదో పద్మములు సెదరిననో। నిగ్గారుగంధంబు నెరసుదోఁచిననో। త
డియొత్తుకరపట్టి తడిసియున్నదియొ। వడిబెట్టవో యర్ఘ్య పణ్యాముల్ గూ
డ। తోఁడిమొబుచ్చినపువ్వు తోలునాటిపువ్వు। గడియువోయినపువ్వు గం
దినపువ్వు। పోలశోధించిన పుష్పంబులందు। దూలిదానొకటైన దొరలి
యున్నదియొ। గుగ్గులంబియ్యవో యగ్గలంబిడిన। యగ్గియారిననొర సాధి
క్యమగుడు। నీరాజనంబులు నియమంబుమితికి। పూరగింపమినొకో యా
రతియీవో। కెలకులదీపంబు లలరవో యొక్క। పొలసెనో కొడిగుర్లు బు
చ్చకుండిననో। మృదునకోగిరములు వడినిచ్చునపుడు। తోడిబడ సందిచ్చి
తో మనంబడితో। అర్పితంబైన మహాప్రసాదంబు। సర్పింపబడని ద్రవ్యము
ల గూర్చితివో। కలపితో త్రివిధోదకములు పూర్వమ్ము। దలచితో తత్ప్రి
సాదంబులవలన। పనిచిన నేమైన పని సేయవైతో। మినికితో బిడిచిన పని
యేమియనవో। మరుమాటవిచ్చితో మందె మేలమున। వెరవు సెడితో
మాట వినవో మార్వడితో। ధరనెన్నడును లేని దాసవో యమ్మ। పొరు
గింటనిరుగింట పొద్దుపుచ్చితివో। యూరకయలిగిన కారణంబేమి। యూ
రకుండంగ నీకుండంగదగునె। అమ్మమ్మ మాయయ్య యడుగులమీద। గ్ర
మ్మనబడదండు రా నీవు నేను। అలుకదీరెడుగాక బలికెడుగాక। యలిగెడు
నెపమిది యనియెడుగాక। వడిశివార్చన సేయ వచ్చెడిగాక। యెడపక య్యా
కు మొక్క నేగెడిగాక। చెలపుపిమ్మటవచ్చి సేయంగరాదె। అలుకవీర్తు
దు మొక్కినట్లయుండుదదు। తడువు సేయక రావె తల్లి నీవనుచు। పెడగ
చ్చయిదిడల్లి కొడుకు దివ్వుచుడును। కొరతలుగడచిన కొడకవుగాక। చిరు
తలమాటల తెరగు లేయివియు। చెలమ సేయక యయ్యయలుక వీరండు। చె
లముగావించివచ్చెద బవ్వళింప। నరుగుము మీయయ్య యవసరంబిపుడు।
పరిపూర్తిగావించి పట్టియున్నడును। అల్లుక యెల్ల మికోప మట్లొక్క మా
టు। పలుకు లేకుండంగ వదిలంబు జేసి। తెలిపెదపిదప నిద్రింపు నీవిప్పు। డ
లుకదీర్పగ్గమున కొలది గాదనుచు। నాత్మజాహస్తంబు లల్లన బాపి। యా
త్మేశు దెస్సజూచి యతివసవ్వుచును। గోపయ సేయుచునుండ కొడుకిల్లు వెడ
లి। యుపశాపితాత్ముడై యొక్కండు మున్ను। దపతిత్తండ్రియొంగగదావొ

డ నేగు। క్రమమునజనితల్పు గత్రునవూం॥ నాథసుధారసార్ణవమగ్నుడై
న। మాదిరాజయ్యగారు మరిజాగిమొక్కి। అయ్యవారాయయ్య యాయమ్మ
తో బలుక। దయ్యోడి దాగదె యలుక మాన్పింతు। యిదినవల బిడ్డతోడ
మిదితప్పనందు। కదలద్దు మెదలద్దు గంబంబు నెమ్మి। జేరిచిన పటమున మా చి
యత్ర మొన్న మీరు। గరుణించినట్టియా గావిపచ్చడము। ముసిగిడి శిరము
న మొగమున మేన। భసితంబులదియట్ల పలుకకున్నాడు। నేడయ్యయమ్మ
గొత్త నేమంబుబట్టి। నాడనిలింగార్చనము సేయుచోట। చాలమ్రద వ్వోడి
యమ్మ చేమట్టి తాను। యలుక దీరండయ్య యటుగానియనుచు। నయ్యగారు
మొక్కుదమలుక దీర్చండు। నయ్యవరమ్మన్న పంబరపడక। యలుకదీ
ర్పగమన కొలదిగాదనుచు। జెలమాయమ్రద వ్వాడ జరినవ్వునగడి। యెలిగిన
నమ్మతో యెలిగెబోయేల। పలుకడనాథుండ పారణమైయుండు। కన్నంత
దరహాస కలితాస్యుడగుచు। యన్నన్న బాలలింగన్న రావన్న। యన్న
న్న బాలలింగయ్య రావయ్య। యంచు జేతులుసాంచు నరుగు దెసంత। సిం
చానురంబొగ్గు జెయ్యారగాగి। టను జేర్చి నూరుపీఠమునకు దిగిచి। కొను
నెత్తి ముందట కూకటిచువ్వ। జడయల్లి తుదితాల్చి ముడుచుబువ్వంబు।
వెడబుచ్చు కాటుక యిడుభూతినొసల। దలవంచుకొని మోము దప్పక జూ
చు। పులకించు తిలకించు దలతల మోపు। పక్కలు విరుగంగ పకపక నగగ।
గ్రిక్కించు చెక్కిలి గిలిగిలియనుచు। చక్కిలింతలుబుచ్చు ప్రక్కలు వొడు
చు। దొక్కులువినగోరు నొక్కించునోరు। ముదముననుజన్ని ముద్దు
లు వెందు। బొదలి పంచాక్షరి జదివించు బ్రీతి। నాయన్న నాకన్న నాచిన్ని
వడుగ। నాయయ్య నాపట్టి నాముద్దుకుర్ర। యెవ్వరిదాసి వీండెవ్వరి భృ
త్యు। డెవ్వరి తొంగ వీండెవ్వరి బంటు। బసవన్న యిలుపుట్టు బానిసకొడు
కొ। ముసిడిచౌడయగారి ముద్దుమనమండో। సురియచౌడయగారి పరిచా
రకుండో। కరికాలచోడని కట్టినయలుగో। కక్కయ్యవారిటి కావులవా
డో। చిక్కబసవరాజు శిష్యున తలియో। చిరాలదేలుని చెలికాండో పండి
తారాధ్యదేవు నెయ్యంపుపాతుండో। తెలుగుజొమ్మయ్యగారి తెరవెంట
కాడో। కలికేత బ్రహ్మయ్యగారి పుత్రుండో। పెద్దల బాచయ్య గుబ్బరా
నంబిభి। డ్డడో యమ్మవ్వ పెంపుడుగొడుకో। యేలేశు కేతయ్య కీలకు వాం

డో। పోలిగమారయ్య మాలబందరువో। శంకరదాసయ్య లెంకయో
స్సుంకి। బంకయ్యలింగిరో ప్రభువుశ్రీకాండో। చెన్నయ్యపన్న యోశీరా
లసంగ। కన్నబోకిన్నెరు కొడుకొసత్తిశు। చామయ్యగారి ప్రసాదియోపి
ద్ధ। రామునిఇంటో చేరమపుందకాడో। మాదిరాజయ్యగారిమనమడో చి
క్క। మాదనమా దేవి గాదిలిసుతుడో। యనుచుముద్దాడాడు మనుమన
న్వేడు। కనుబాడు నతిబూడుమని కొనుయాడు। నొక్కింతయాకొని యు
న్ననన్ జూచి। గ్రక్కునబాపని కాలమజ్జనము। సేయించుచో వెర చెయ్యి
వోయదినె। వోయిటురాలిన వోయెంటిపనులు। అటెలలింగన్న కారగిం
పంగ। ఇట్టుయరా వేనా పట్టియాకొనియె। ననిపిల్చు నమ్మకు పనిగల్లె నేని।
చనుడెందికడికడికిని దానెఱుడువు। యిచ్చమైనరకటం బెక్కించికొనుచు।
వచ్చుమిమ్మర్థిగోల్వగ వచ్చునపుడు। జడులకై వడినాత్మ సంతతి గూర్చి।
యదిమోహమున ముద్దులాడుటగాడు। ఆరంగనెదమయారాధ్యదేవు। పే
రుగావుననన్ను పెద్దమన్నించు। నొందంగరాగుంజు పోగుంజులాట। కుం
డెనగుడిగుడి గుంచంబులాట। యుప్పలవిందుల యాటబల్లారు। జప్పట్లు వె
ట్టుట సరిగుంజులాట। చేరబొంతలయాట చిట్లపొట్లాట। గోరుతయాట
దా గురుమూతదలాట। దీకొనుదిగుదిగు దికొక్కనునాట। లాకొంతునా
తొడ ధ్యాడెదువాండు। పిలిచినముందట నిలిచినబలుక। డలవోక యును
జూడ దలుకయెట్టిదయె। కాలమజ్జనముల వేళలదప్ప। బాలులతోనాడ బ
రువనెన్నదును। యమ్మోడీపండుల కరుగ్రిలుజూప। నమ్మనాకిదివెట్టి మనిస్వె
సరింప। ననయుంబు మాలింగమున కిచ్చికాని। కొననెపుదార్థంబులును దా
నమెరుగు। నలిగెమనంతయు న్యాయంబు సేయ। పలుకకుండుటకు నావల
నలేదగ్గు। యక్కజంబీయుల్క యిదియుమీచేత। జక్కగాకున్న దర్శన
మాత్రయుంద। విచ్చేయనే దేవవిచ్చేయవయ్య। విచ్చెయునాస్వామివిచ్చే
యుమనుచు। పుడమిజాగిలిమొక్కనడుగ్గల కెడగు। తొడగిదగుత్తుకతో
డసలేచు। ధరవెండియును మొక్కునరములింగంబు। నిరుపవ జాంకిట
నిరుకుచులేచు। చక్క జాగిలబడి జగతివెండియును । మొక్కునెంతయు
నేడ్పు మొగముతో లేచు। పెక్కుమారులు నిట మొక్కు పార్థించు। జ
క్కనసయ్య బచ్చడముజర్గంగు। పట్టితూనిగిలంగ బడిగుచ్చితివుచు। గ

ట్టల్కమీా చేత గానిబోదనుచు। నాపపడిభంగి నలమటపటద । యాపూ
రి మాదిరాజయ్యగారంత। దశనధిధీతులు వక్త్రమునదొల్కాడ । శిశు
వాక్యములకును జిరునవ్వునగుచు। నింటింటగలరుగా కిశోలవంతు । లింటి
తోపల జెలమ లెందునుగలరె। యలిగినదిట్టుదు రడతురుగాక । పలుకక
యుండుదు ర్భావంబుగలరె। నిలపాపలింటింటగలరుగా రెందు। దలపోయ
నిట్టి మగగలండెతొల్లి। యీనిమాటలుజూడ వేరొండువిధము। పదపద శి
శువవచ్చెదనంచునచటి। గదలిరె లెంచుదు ఘనమైనయట్టి। పదము నెగో
రమీా కవిదానసాక్షి। యదియునుగాక మహాభక్తవితతి। వావిరి దయసే
యు వరదనీ దాన। కావుననక లేశ దేవదేవుండ । యన్నడువలయు నాకిది
యనగాన। మన్నింతుగాక నామాత నేడనుచు। నీమాడ్కి నొకగీత మిల
మృదుమధుర। సమ్మిళితసవినయ సరసోక్తులలర। నానతియిచ్చుచు నల్ల
నసస్మి। తాననుడగు గృహంబుడగ్గరుచు। నేమిసేసెద వింటిలో మహాదేవి।
యేమిటినాడింతినీవరుడు। పడతినీపుత్రుండు బాలలింగన్న । నడరెయిని
ట్లుదా వెడవేలవచ్చె। ననుచునానతియిచ్చు నమ్మాత్రలోన । వినియుల్కి
పడి బలువిడి సెంగుదెంచి। చక్కజాగిలబండి మ్రొక్కుచు వెండి। యక్కాం
తపలుమారు నడుగుర కెరగి। నొక్కింత చనజొచ్చి చిక్కమాదన్న । యి
క్కడనీవిట్టు లేమిజేసెదవు। లేలెమ్ము చనుదెమ్ము లింగార్చనమ్ము। కాల
మాసన్నమ్ము గ్రక్కునరమ్ము। యటవిముక్తపదమ్మునందెసుఖమ్ము। స్ఫు
టభక్తిమార్గమ్ము భువిమనసొమ్ము। గానచైతన్యమ్ము గైకొమ్ము సహజ।
మౌనమ్ము ఘ్రానిమ్ము మాకుబ్రియమ్ము। పలుకననుదలమ్ము నలుకనెపమ్ము। క
లుషమ్మునీయడగలదని మమ్ము। నలుకవోనిమ్ము రమ్మని తెచ్చెమమ్ము। బలువి
డితధ్యమ్ము బాలలింగమ్ము। యనుచుదయావలోకన సుధాసార । వినుతప
యోరాశి వెల్లిపై బరప। యులసినిద్రించిన యధ్యగువోసి । తెలుపంగనొ
య్యన తెప్పిరినట్లు। కలయబ్రాణము మీన నెలకొనవేంపు। నులిగొల్పి క
రతలంబుల వ్రేళ్లువెనచి। తలనొక్కల్పి చెమటలు గూడనెక్క । వలనికి
శ్వాసిల్పి బాహులునూరటించి। కటములుబొమలు జిక్కనబట్టి ముక్కు।
పుటములునొత్తముల్ బొంకమాపెట్టి । తనువులుప్పుచు నిక్కచ్చునా
నావలించు। చనునోర్పులంద పుచ్చుచు గనువిచ్చె। ఘనుమాదిరాజయ్య

గారికట్టెదుర। ఘనసంభ్రమముఖీతి కంపంబుభక్తి। సుడిగొనిబిట్టుల్కి పడి
సాగిలంగ। బడిపదాబ్జంబుల పైపడిమ్రొక్కి। ధన్యుండపుణ్యుండ ధర నేన
విగత। దైన్యనిరస్తబాహ్యమహావ। దాన్యయనన్య సామాన్య లోకైక।
మాన్యదూరీకృత మాత్కృకాస్తన్య। జితమనోభవసైన్య హతభవజన్య। స
తతనిర్జరీతాన్య వసుధాపైతన్య। యనుచుగీర్తించి యుల్లాలునుదాను।
తనయుండు వెండియు ధరజాగిమ్రొక్కి। నంతభక్తాసీక ములరుచు మ్రొ
క్కి। జింతింపనిట్టి విచిత్రంబుగలదె। తనయునిబ్రాణంబు తండ్రిభక్తికిని।
ననుపక్తిశివునిగి కదిజెల్లనాడు। తనయునిభక్తికి దండ్రిబ్రాణంబు। నను
షక్తిశివునిగి కదిజెల్లనేడు। తనయునిభక్తికిదండ్రిబ్రాణంబు। ననుషక్తి
గురునిగి కదిజెల్లనేడు। మజబాపు సకలేశు మాదిరాజయ్య। మజబాం
పునద్భక్తమానసశయ్య। తావకమూర్తి దోదొలగాంచిన జ। నావళి బ
హుపాతకావళుల్ జెడవె। భవదతులితమూర్తి దవిలిగవ్గొన్న। నవనీతు
డైన గృతార్థుండుగాడె। వేయేల నీతనుచ్ఛాయపైబోలయు। బాయవె
జీవుని పాశబంధములు। బాగొందనీ స్నేహ పటువీక్షణమున। బధిరుం
డు సకలశబ్దశ్రోతగాడె। భవదీయకారుణ్య భరితేక్షణమున। ధృవము
మూకైన చతుర్వేదిగాండె। నెట్టణనీదయా న్వితవీక్షణమున। బుట్టుజీ
కువనైన బొదలవెదృష్టి। పాలించి నీదుకృపావలోకనము। వ్రాలిన వృద్ధై
క బాలుండుగాడె। యుంక్షింపనీరుఘృణావలోకనత। నంకురింపదెకోర్కెడై
ననతుణము। గణుతింపనీకాల్యకలితైకదృష్టి। గునహమైనను లేచి గునగు
నజనదె। భావింప నీహేహాభరితైక దృష్టి। దావానలంబైన దామంబు
గాదె। లీలనీహితదృగ్వి లోలసంగతిని। హాలాహలంబైన నమృతంబు
గాదె। మహనీయభవదీయ మహిమదలంప। సహజంబకాక ప్రశంసిం
పనద్ది। ప్రార్థింపగైకొని పైకొనిసుతుని। యర్థిసల్పత విజయంబునేసిడాసి।
పూనినీదయి ప్రాణదానంబుసేయు। మానుగానీచిక్కె మాదన్న మను
టు యిదిచోద్యమెయ్యంచు నిలభక్తవితతి। వదలకనిజకీర్తి వర్ణింపసెల్లు।
మాదిరాజయ్య సమ్మదలీలజిక్కె। మాదన్న ప్రాణంబు మహినెత్తెనాడు।
సరుదరుదనగ దయామతినేడు। గరుణించెపండితే గురుడుపాదములు। తె

ల్లంబుగా మహాదేవయ్యగారి। తెల్లవారుమఱాఁద నిలువట్లుగాక। కదిరె రే

కదిరె రేమయ్యకథ

మయునాఁగ కరుణాప్రపూర్తి। విదితసద్గురుమూర్తి సదమలకీర్తి। అవ
ధూతవినుతజనార్తి చిన్మూర్తి। యవిధినిషేధక్రియాచక్రవర్తి। యారం
గగురుదర్శనాసక్తినొక్క। యూరికిజనవత దూరిఁబోయుచును। నాసక్తిగాల
లింగార్చనవేళ। యాసన్నమగుడు గాలాదిక్రమంబు। సెయుదప్పుగునని శి
వపురాణములు। మోఁయుగాఁపూర్వ ద్రికాలాయతనియతి। యొక్కింతయు
నుదప్పునోయని యుచట। నొక్కభక్తునియింటి కుసల్ప్రీతి నరుగ। నతిశ
యప్రీతిమైనాభక్తవరుడు। నతిసుతుడునుదాను జాగిలిమ్రొక్క। యిప్పు
డు నిత్యలింగార్చనానియతి। దప్పకయుండ సద్భక్తిఁ జెల్లించి। యారంగలిం
గార్చనావసానమున। నారాధింపంగ నడిజాగిమ్రొక్క। జనకుఁడాయ
య్య ప్రసాదంబువెండి। కొనసట్లసుతుడున కంతిప్రీతి। దనర మ్రొక్కు
చు ప్రసాదంబుపెట్టించు। కొనితల్లియును దాను గ్రక్కడభోగింప। నంతనా
కదిరె రేమయ్యసద్గురుని। తాంతదర్శన సముద్యత్ప్రీతి నరుగ। నరిగిత
ద్గురుకరుణామృతాంబోధి। నరుదొందనొలాడ నంతనిక్కడను। కొడుకు
దోడ్తోడనయిడ తాకదల్లి। పిడకలుగొనివచ్చునెడ మహోరగము। వెనువెం
టవచ్చు పుత్రునిగర్వనవ్వు। చును దేవునానతియనుచుదత్స్నతుడు। య
మ్మపాము పాముటు వోకమనుచు। గ్రమ్మనలింగంబు గలయుదునంత। చి
డిముడిపడక చెచ్చెరనుతుండనక। తొడిదొడి వెజ్జుల దోడితెమ్మనక। యు
రగ మెచ్చుటనుండి బరతెంచెననక। థరపూర్వలిఖితంబు దప్పునెయనక। జ
ల్లనగుండెదిగుల్లననపసి। యుల్లంబుగలగక యుపతాపపడక। చెల్లబోయ
నక హాశివశివాయనక। తెల్లమొక్కండుగదే పుత్రుడనక। భావింపసుతు
దిన్న పాపంపురువు। దేవుడమ్మేలతినదయ్యేయనక। పసనిపండుండంగక
సుగాయదెంచు। టపమాతుసీదు మహాత్మ్యమేయనక। పండుగానని తొంగ
భావనపూప। కుండుండగావునకుదు జెప్పెయనక। పూనిభక్తులచేతి భూతి
పెట్టింప। సైసను బ్రతుకదా యూర్త్మ జడనక। యొలయమిరాభక్తులకొక బా
రికైయెవ। తలగదల్పమిస్తీకు ధర్మమేయన। ధరనరుల్ ధర్మంబు తలగాంచు
నండ్రు। పరభక్తిసుతుగాన వలపచేయనక। మలహర మిమ్ము నిచ్చలు

పూజసేయు। ఫలముకోలతముముద్దు పట్టి త్రావనక। మృదుత్వమింగినసీవ త్రిమిం
గుడుగాక। కొడుకు బాహువ కేల కడిచేసితనక। గళమున విషవహ్ని దలవి
షపూరి। మలరేదువిషము విషాహిముం జేత। జ్వలనాక్షమిము గోరికాలు
చువారలకు। దలపోయుజ్జాడెట్లు దప్పునేయనక। చెచ్చెరసుతుప్రాణ మిచ్చి
ననడ। యుచ్చుసలాడెదయ భవమిూకనక। వీరభద్రయ్య యీబారిగడచి
న। వారకజాతర వచ్చెదననక। నసువక్తితో వేళ్ల నారతులిత్తు। మనుప
రిబుత్రి ప్రమథులారయనక। తాలుతుపసిడి పాదకులుమిూపేర। బాలు
గుడ్డవతల్లి బ్రతికింపుమనక। ఘనముగామూపున కండలిచ్చెదను। తనయు
మన్నరే పురాతనులారయనక। తల్లిదండ్రులుదమ తనయునిజూచి। మెల్ల
నెనవ్వుచు మేలయ్యెననుచు। ఖ్యాతిగాప్రమథుల కవిలయకెక్కె। జోత
సూజుండని బొంగుచుదార। యిరుగులపొరుగుల నిడ్లిండ్లభక్త। వరులు
ను నరులునెవ్వరుగానకుండ। వరసుతతద్గృహాంతర వేదియందు। పరమస
మాధిసంప్రాప్తిగావింప। ధీమణిగురుభక్తి తిలకుండుకదిరె। రేమయ్య
యును గురుస్వామిభజించి। పారిబారినెడ్డినంబులకు దదీయ। గురునియా
జ్ఞాపనశిరమునదాల్చి। మరలియాభక్తుని మందిరంబునకు। నరుగుదెత్తో
ల్లింటి యట్లభక్తుండు। మొక్కితత్కాల సముచితసత్క్రియలు। జకో
ల్పి లింగావసరము జెల్లించి। యంతప్రసాద భోగావసరమున। కాంతగాం
తునిజూచి కదిరె రేమయ్య। వచ్చినప్పటగోలె వరపుత్రిగానమెచ్చటను
న్నవాడేలతోడ్తేరు। మొన్నవచ్చినమారు మ్రొక్కమిూకంటె। మున్న
సాగిలిమొక్కె ముద్దుదోల్కాడ। నతియునీవును బరిచర్యలుసేయ। సు
తుడునందిచ్చుచు జూచుచునుండె। చెనసి మాలింగంబుచే ప్రసాదంబు।
గొనగజేయుగ్గిలా గొనిమొమిూవెనుక। వెండిమాయొద్దన నుండనే మిచ
ట। నుండనుండె గుమారుండేలయుండు। నింటిలోలేదిరుగింటపొరుగింట।
కొంటిబోవడు కడచంటినీవింటి। వెలుపలనిలుచుండి పిలువుమాతల్లి। బిలి
చినవినరాని బిడ్డలుగలరె। అనవ్రుడువంగళవ్వ నెనుతుబిలువ। తనయుబిల్వ
కయుండ దానునిమ్మవనె। పిలువనినిత్తువ్వ పిలిచెనంగవ్వ। యిలుపుట్టుగొం
తులకెనగానినన్ను। నెట్టణభక్తిసన్నిహితగాదలచి। పట్టిబిల్వగ బంపవా
డియెదేవ। వైరాగ్యముగునా బిల్వకయున్నసుతుని। కోరినసంసారంబగునా

సుతుబిల్వ। బిలిచెదనాశిర బిల్వనానేర। నిలచయాత్మ। శివ యురుగుడుదే
వ। కొడుకుమీయుమంగుల కతనెయుండంగ। నటిని యడుగ్గొలబిల్వగ నేల
యనుడు। తరిచరిమురి కాకి తనయుననూభి। తెరలించిబిలువబ త్రిరియువి
భూతి। తలగనూంకుచు మహోద్ధతలీలకేర। బిల్వుడుమునిద్ర దెప్పిరినట్లుసు
తుడు। గనువిచ్చిశరణార్థియనుచు రెవ్వ త్రయ్య। గనుగొని మురళీత కరకం
జుడగుచు। సరసరదల్లి నిజస్తన్యవృష్టి। గురియంగాలటనిడికొని పుత్రుదే
చ్చి। కదిరె రేమయ పాదకమలముల్ సుదుర। గతియుంగ మ్రొక్కించ గరు
ణదలిర్ప। దనయునకుమ ప్రసాదముగృపజేసి। జననిజనకుల కాశ్చర్యంబు
గాంగ। పూనిరెడ్డినముల పీనుంగునకు ద। యూనూవమతి బ్రాణదానం
బుజేసె। కదిరె రేమయప్రబలాటితభక్తి। విదితంబుగానాడు వెలయంగ నేడు।
పదములదృఢభక్తి సంపద మీరసి। పదములు గృపజేసె పండితేశ్వరుడు। తె
ల్లంబుగా మహా దేవయ్యగారి। కెల్లవారునుజూడ నిలనట్లుగాక॥ వెండియు

చేటల వేమయ్యకథ.

చెటలవేమయ్యయనాగ। ఖండేందుధరభక్త గణమదేభంబు। అద్వంద్వుడణి
మాది కాష్టైకగుణప। ముద్యోతితైశ్వర్యయుత యశోరాశి। గహనభక్తి
మహాత్వ కాత్తేయకృత్తి। బహురసిద్ధనివహ ఘోణుడనఘు। డపగతర ప
రసాయన భోగముఖ్య। విపులరాజిత రాజ్య విభవసౌఖ్యుండు। నిర్గతస్వర్గా
పవర్గవర్గుండు। భర్గనిరర్గళ భక్తి కాంతుండు। బసవనామార్పిత ప్రాణార్థ
దేహ। విసరుండుజంగమవిషయవర్తనుడు। బసవపాదాంభోజపరివర్ధమా
న। విస్మృమరాంచిత హృదయవరోపరుండు। బసవపదధ్యాన పటుకల్ప వృ
క్ష। లసితచిత్తాలవాల ప్రశస్తుండు। బసవపురాణైక భాష్టైకలిత। రసనా
మగణకునో రాగవృత్తుడు। బసవా[illegible] సంప్ర। వస
నమహాజుహ్వావర్ధమానుడు। బసవా[illegible] కుసుమని
జాప్తనిష్కుటిలవల్లభుడు। బసవా[illegible] సుధావమానుడు। రసపూర్ణ
కేళీవిరతకలకుండు। బసవ[illegible] విరాజిత
పటుడు। బసవగీతల[illegible] కాలతుండనగ। పెం
గుచు చేటల వేమయ్య [illegible] గొందరు మొదలుల కు। జీవ

తంబులుజేసి చేటలుచాల। గావించిబండ్లను గడిపియూరూర। నమ్మించి తె ప్పించియందుఖలబ్ధి। నెమ్మితో జంగమ నివహార్పణంబు। సేయుచు సద్భక్తి సిద్ధసద్గోష్ఠి। బాయకశుద్ధసద్భక్తి జనింప। జనులుగీర్తనసేయ విని వారివా రి। కనుమక్తి సందర్శనార్థమై తేర। శుద్ధాత్ము వేమయ్య జూచి నాకాంక్ష। నుద్ధతినొకరస సిద్ధుడే తెంచి। సేయుకాయకమును శివభక్తతతికి। బాయ కట్టులప్రణివత్తి సేయుటయు। గనియతివిస్మయా క్రాంతాత్ముడగుచు। ద నరసంసిద్ధియత్త రికంచుమున్ను। రసముశోధించి జారణలుగావించి। య సహావధంబుల రసతైలములను। దొరల బాషాణభృతులను మర్దించి। నెరయమూర్భకుదెచ్చి మరిచండికల్క। ముగసాంగము గ భిండములను భావించి। దగువజ్రమూవ మందవుకాకదీర్చి। అలరుపహ భాద నాప ధావ ళులు। బలుమరునందు లేపనముగావించి। వరమంత్రమూషి కావాత్రిసార మున। గర మొప్పదద్రనకల్పంబువొదివి। క్రమ మొంద భాగసంఖ్యనుమిత్ర పంచకము। దానికథర్తోత్తరము గ సంధించి। పొందుగానందించి మందతి వాగ్ని। లొందుపాక మెరిగి యూడించిపుచ్చి। సాంగ శీతలమైనయాఘు టికకును। భంగిగానట్లు దీపనముబుట్టించి। భువిజంత్రములు జటంబుల సా మధములు। దవులు బాషాణసత్వంబు హేమంబు। గర మొప్ప వ్రజసం ఘము గాసిమిచ్చి। పరితృప్తి బొందించి పండించినట్టి। చిరమూషి కాబద్ధ వరరసఘుటిక। విరచింపగసహస్ర వేదిదాననుచు। వినతుడైసిద్ధుండు వేమ య్యపాద। వనజాతములపొంత వడినిదియరగ। దగ్నుసిద్ధరసనిమిత్తంబున నర్థ। మగుకోటిసంఖ్యలకందులలబ్ధి। వలచినవస్తువ లిలజంగములు। క లరిచియిత్తుగాయక మేలయనక। వాండుసిద్ధుండిడి వదరసంబనక। పొడిగా నొకపూరి పుడకకునొనక। పాయకతనుసేయు కాయకంబట్లు। సేయుచు వే మసుధీయుతుడుండ। నంతమున్న దానట్టయున్కి జేసి। యింతవృత్తాంతంబు నెరిగియొక్కయ్య। ధరణినచ్చటనున్న వదరసఘుటిక। యెరు లెరుంగక యుండ నొయ్యనవురికి। యెరు లెరుంగక యుండ నొయ్యనవురికి। కొన్నిహో యిప్రజలును వనితయు దాను। మనుచుండె సకలసమగ్రతదనర॥ అంతసి ద్ధుడు వేమయ్య నలంచి। యింత కెట్లుందునో యిబ్రతిలేని। రసమిచ్చితి బడయ రానినిగల మై రససిద్ధి రాజుల రాజుగాండెల్ల। సూతుముగాకయుం

చును రససిద్ధు। డతేరవేమయ్య యప్పటియట్లు। దిరిగినయంతయు చెలిక
త్తియును। దిరిగినతడువును చెలికాయకము। చేటలునమ్మితెచ్చిన లబ్ధియు
దియు। యేటంపుపదమగు నిలువకేనూది। చెటలుగేటలుసేయంగనైన। చే
టలవేయుడన్ చినపేరడంచి। చేటలయర్ధాంబు శివదేవుభక్త । కోటికిచ్చ
టజేసి కువలయంబునను। చేటలవేయుటన్ సిరిగలపేరు। చాటిగాయునురస
బద్ధమిచ్చుటయు। ననుభవింపదు నిష్క్రియత్నమై తక్క। గొనడు గర్వ
మొయొల్లకునికియొభక్తి। మహిమయొయింతలేదు సాహిమ్మ దెమ్ము। మ
హీనమూల్యంబగు మారసఘుటిక। యనవుడు సద్దిరా తుది సిద్ధరసము।
ఘనతయేమియు నెరుంగముగదె యకట। మినమిన మెరుచుచు మును వెం
డిపూస। యునుబోవ నుండెనయ్యనియచోశ్ర మునుసిద్ధు చెప్పంగ విని
యెవ్వడేని గొనిపోయెనో యవ్వరును గానకుండ బొమ్మలకనిగొని పో
యిరోబాలు। రమ్మయినిమ్మయి నాడుచుగాంచి। యరతిపూసలకొల్కి క
నిపుచ్చుకొనిరో। వరలజేటలువిల్వ వచ్చినసతులు। వెలగువారభువి మె
ట్టరొగుల్గింగ। గలసిపోనూలకిరోకసవుతోగలయ। కొనినెండడిప్రత్తి గిం
జలగలయ। భావింపకత్తిన గోవుపాలయనొ। పెట్టినచోటనే పెంపుడిధూ
ళి। జట్టియున్నదోయును బరికింపవేము। యిచ్చి వెడగనె మాకిచ్చితిరస
ము। పుచ్చుకొనని వెట్టి బోయితెనాడు। నదియేల పెట్టితి వక్కడఘుటిక।
యిదియేలయరసెద మిప్పుడువచ్చి। యవరిచేతికినిచ్చి తేలవచ్చితివి। య
యవరివెండెదవిడు యెలగెలంక। కొనినవార్గలెగిరాకొటీశుశైరి। యునిచి
నచోటనె యుండలేకుండ। సిద్ధిరసంబిది జడునేయెబ్బంగి। బంధంబు తా
స్గలపాలగునెల్లు। యననేలతిన చేత పనిగానిపనియె। యనుటసిద్ధులగుణం
బంతట్టబోక। యనుభవింపుడు రసంబిదియొల్లరేని। తనకించుపోయెద నన
నేలవేయు। యిక్కడబెట్టి పోఘ్నితిగదాయాక। నక్కడెక్కడబోయె నని
యదేవినుము। మొదలిసిఘుటికకు పదిమణుగులుగ। విదితొకుడుగ ని
త్తు నిందరమ్మనుచు। సలదినసిజలలాటాంతిక[illegible] ప్రశీత్వవిభూతి న
లచుచుఘుటిక। గావించియుతినిచె గ్రక్కునచెల్లు [illegible]సిద్ధుండు భ్రమి
తాత్ముడగుచు। గనుగొని దోరరికల [illegible] ననుకీర్తి సేయంగ సం
తసమున్న। వేమయ్యమహిమయు వేమయ్యమాగ। వేమయ్య భక్తియు

వినుచోద్యమగుడు। దండిజంగములు ప్రవర్తుదైవచ్చి। పడుగనియతి పం
డేరింపునేలత్కను। గొడుగులుకట్నములు గుర్రములు దగిన। తొడవులొడ్డ
నలాలతులు పడిగెములు। కలతులు గోరలు గంటలుగంబ। ములుధూప
ములు దీపములపాత్రములును। పంచామృతములును బాయసాన్నము
ములు। పంచభక్ష్యాద్యన్న పానోదకములు। ఘనసార తాంబూల గంధ
మాల్యాదు లనురక్తి వటుగూడ నర్పించి కాని। కుడువప్రసాదంబు వడసి
న మేను। విడుతు చేటలవేమ వినుమంచు జెప్ప। నప్పూటసిద్ధునకారసంబిష్ప।
నప్పుడునా వెళ్లి నంటిననుత్తు। యినుమంతనవిచిచే నిచ్చి మొక్కడు
ను। మసలకతజ్జంగ మంబుహర్షించి। ఘనుడ చేటలవెమకలియుగవృషభ।
ఘనుడ చేటలవేమ కామ్యప్రదాత। శావు చేటలవేమ బసవన్నిహాత। శా
పంచునాయయ్య బరువిడినేగి। పండుగునుడిగిన బాసనపడియు। రెండువే
లకుసమర్పింప నల్లగిగి। యురిగెదాబళిభవం బంధుచసిద్ధు। దురకీర్తి వేమ
య్య యుండెనవ్వాము। నదియునుగాక లింగార్చనానియతి। యురయ
మజ్జనవేళ గదియవచ్చుదును। అసదృశంబగు గురుధ్యానైకభక్తి। బసవ
పాదధ్యాన భావనాపూర్వ। నిద్రాత్రిపిశోచిత నిజలింగగర్భ। ముద్రి తేం
ద్రియచయంబులు విషయములు। దొంగలింపకయుండ లింగ సంస్పర్శ।
నాంగీకరణ నియమావళిసలుప। బడనమోరుదాత్రియ పరిషధేయనగ।ప
డినమోరుదాత్రియ వసనదేయనగ। ధృతినల్లయప్పషదె స్వస్తి యనగ।
శుత్రులుపర్వింపమోరుదాత్రియయనగ। సకలంబుభువి జల సంగమంబు
లను। శుత్రిద్వత్రియుక్తం శిరోమ్యహంబనగ। మతినేక జీవకర్మద్వయ
త్రిగుణ। చతురంతరంగ సుపస్త్రాలభూత। పంచకషడ్వర్గ పటుసప్తధాత్వ।
పంచి శాష్ఠమదపవరసలకార। వితతదశవాణి విరచితక్రియల। నతుల స
ముదిత సిద్ధాంతరచర్య। దేవయుంతయు భవదీయప్రసాద। భావంబకా
నన్ను భావింపుమయ్య। యనుచు ప్రార్థన చేసి యవధానలీల। ఘనయుంబు
దత్తత్సమర్పదేవాయ। యనగదత్తద్విషయములు గారాఘు। ఘనుకథం
చిన్నోప భుంజితయనగ। తనవాణిలింగార్పిత క్రియారంభ। మునఘామ
ద్యుత్త్రైదై తనచరిత్రకును। మెట్టిదియుట్టెదె పట్టెద్దిమేవ। బెట్టెడికట్టెడిప్ర
భువసత్రిపవిణి। యయ్యవివలయుదానివిన్నాదిగాగ। నయ్యోపవార్థంబు

లర్పింపనంత। సరిబసవధ్యాన పరమామృతంబు। భరితమై దేహ కుంభ
మునదైవారు। పొలుపునంతః ప్రపూరితబసవ। కలితశబ్దంబు వాగమృత
మైతనర। పశిబసవా బసవాయను వాక్య। మదరుడు బసవనామాంకితుం
డౌక్కొ। బాలుడోహోయంచు బరతేరగాంచు। తాలేచిబిట్టుల్కి దర
జాగిమ్రొక్కి। శ్రీవృషభేంద్రావతార ప్ర। భావస్వభావుండు బసవ
య్యవచ్చె। చట్టన నందికేశ్వరుడు శిలాదు। పట్టిదానైయున్న బసవయ్య
వచ్చె। భువినిద్వితీయ్య శంభుండను పేర। ప్రవితతంబొప్పు బసవన్న వచ్చె।
మండెగమాదన్న మాదాంబకడుపు। పండుగై పుట్టిన బసవన్న వచ్చె। సం
గమేశ్వరుడర్థ జనితంబునంద। భంగిగాగురుడైన బసవన్న వచ్చె। ధత్త్రి
డుబలదేవ దండనాయకుని। పట్టికిమగడైన బసవన్న వచ్చె। తొలమిగపం
డిసంగమేశుగురువుగ। బలికించి వెలసిన బసవయ్య వచ్చె। దండిబిజ్జలుడు
ప్రార్థనసేయదవిలి। బండరుగైకొన్న బసవన్న వచ్చె। మిండభక్తునికి న
మ్మేదినీనాథు। బండరువిచ్చిన బసవన్న వచ్చె। నాఘిండనికిజేవియాకీకయు
న్న। భామశిక్షించినబసవన్న వచ్చె। ముద్దసంగయ్యంగామకుని జేసినవి। ప
ద్దళినుండగు బసవయ్య వచ్చె। వంగకాయలు ప్రాణ లింగంబులుగన। భం
గుడైచూచిన బనవన్న వచ్చె। యేణాంకధరుభక్తు డెంగనే తేర। ప్రాణం
బు నెడ తాలికు బసవన్న వచ్చె। శూలి వేరొకరూపమైలీల వెండ। పాలాక్షు
మిచ్చిన బసవయ్య వచ్చె। ముదమునజొన్నలు ముత్తియంబులుగ। పదప
డిచూపిన బసవన్న వచ్చె।, పాలించియొకపెద్ద భక్తునిమేన। బాలుజూపి
నచుట్టి బసవయ్య వచ్చె। నసమప్రసాదమన న్యాహార్యమనుచు। వినము సే
వించిన బసవన్న వచ్చె। వడిదూరమున బసవాయనకడవ। బడకుండబట్టిన
బసవన్న వచ్చె। సిద్ధరాముడరయ శివుభృత్యులని। బద్ధుడైయున్నయా
బసవయ్య వచ్చె। పాలించినుదయ బాలించబుద్ధి। బాలుని శైవడి బసవ
న్న వచ్చె। నాబసవేశుండ నాబసవయ్య। నాబసవస్వామి నా బసవన్న।
తొలిమేననాపుణ్య ఫలమునని పుడు। నలినాక్షియుంచేసె నాగృహంబునకు।
కంటినేదర్శింప గంటిగీర్తింప। గంటిజాగిలిమ్రొక్క గంటిభజింప। ధన్యు
డనైన్యుండ ధరకృతార్థుండ। మాన్యుండగణ్యుండమహినేనయనుచు।
మకరవరమనుభాను ప్రొ వెల్లిగొనగ। ప్రకటరోమాంచకంచుకితాంగుడగు

చు। గద్గదస్వరముదా కంఠంబుననున। ముద్గతంబుగ వంగి మొగమోరవు
చ్చి। యొసగంగగను రెప్ప లిడక యాబాల। బసవన్న మొగము దప్పక చూ
చిచూచి। బసవాయనిన బాల బసవఁడో యనుఁడు। వసుధముందటియట్ల వ
డిఁజాగి మ్రొక్కి। బసవనాయనిన నాబాలుఁడో యనుచు। పసిగొని యడు
గులపై బడి పొరలు। బసవాయనిన నాబాలుఁడో యనుచు। గసివోవ యడు
గుల నొసలిడి రాచు। బసవేశ్వరా యన్న బాలుఁడౌ యనుఁడు। నసలార కౌ
కిట నందంద జేర్చు। బసవరాజా యన బాలుఁడో యనుఁడు। నెసగంగ నిరికిట
నిడికొని యాడు। బసివిగా యనిన నాబాలుఁడో యనుఁడు। వెసనెత్తి యెత్తి
శిరసున నొదదాల్చు। పాయకిట్టుల బసవా యన్న బాలు। డో యన్న గృతినే
గదా యని యుబ్బు। దనరుచు బాలు పాదముల గజ్జియలు। ధ్వనివుచ్చి ధ్వ
నివుచ్చి గునియుచునాడు। వరలుచు బాలుని వామ పాదంబు। గిరిగీటగా బ
ట్టి గేలికల్ సేయు। బసవయో బసవయో బసవయో బసవ। బసవయంచు
నుదాళ పద్ధతినాడు। జతిగీతముల బాలు సంస్తుతింపుచును। గతులుచూపు
చు నాట్యగతులకున్నాడు। కోడంగ గతి బాలుడాడుమనంగ। వెడుకమతి డొలు
కాడంగనాడు। బాలుండదన కేశ భరమూదినవ్వ। గ్రాలుచుసోలుచు గం
తులువైచు। జతితాళగతి బాలునుతగతి మరచి। యతిరతి కురికురి కాడు
చునట్లు। కొనిపోయి యంత బాలుని గృహాంతరము। ననుదివ్య సింహాసన
స్థుగావించి। బసవబాలుని పాద పద్మముల్ గడిగి। యసలార పాదోదకా
బ్ధినోలాడి। బసవబాలుని సమభ్యర్చితుడు జేసి। యసదృశ తద్దయారసవా
ర్ధీ మునిగి। బసవన్న కారగింపంగ బెట్టించి। యనమ ప్రసాదామృతాంబు
ధిదేలి। తాంబూలగంధమాల్యాంబరాదులుము। దంబున నర్పించి తన
యింటగలుగు। ధనధాన్యములు జీవ ధనమాదియైన। మును మంతయును
దెచ్చి ముందట బెట్టి। బసవబాలుండ నాపరమసద్గురుడ। బసవబాలుండన
కె బాలించుతండ్రి। బసవబాలుండ నాప్రాలిలింగంబ। బసవబాలుండ నా
ప్రాణలింగంబ। అవధరింపవె దేవ యనుచు నిల్చ్వార। సవిశేషమతివేమ
శరణుడొప్పించి। వనితయు దానును వడిజాగి మ్రొక్కి। జనులద్భుతంబంది
వినుతించునంత। కరమొప్ప బసవన్న చరణాంబుజములు। సురభూరుహ
ములశాఖరములుగా వె। పొలుపగు బసవన్న పుణ్యహస్తములు। వాలయు

నాసురభుల మందలుగావె। శ్రుతినొప్పుబసవన్న దివ్యచిత్తంబు। మఱియుం
పజింతామణుల యిక్కగాదె। యలరారుబసవన్న యమృతేక్షణములు।
దులు కాడుపరుస వేదుల గనుల్గావె। భావింపవేమయ్య బసవైకభక్తి। భా
వంబగరిగొన బలియుటజేసి। బసవన్న దివ్యరూపంబయా బాలు। దెసగనా
బాటిడ బసవన్న యగుట। బసవబాలునిమూర్తి ప్రత్యక్షమగును। నసమ
సంపదల కిల్లయ్యెనాయిల్లు। తవిసనతత్వాదార్థజాంబుల బ్బాలు। జననియుజ
నకుండు గొనిపోవమరియు। బసవన్న సామ్మ్ర మాపాలిదయంచు। నసమ
జంగమకోటి యంతనే తెంచి। పెనుమందవలలోని పృథువస్త్రసమితిగొ
నిపోవబోవ దక్కువగాకయుండ। మునుపాత్రింతరల ధాన్యములుబల్లబూ
న్చ। మునుపాత్రింతరల ధాన్యములు బొంగుచుండ। గోధనంబులు రొప్పి
కొనిబోవబోవ। గోధనంబులు లెక్కమిక్కుటముగ। తద్గృహోపకర
ణ తతిగొనిపోవ। తద్గృహోపకరణ తతులెక్కుడుండ। వాహన ధనధా
న్య వస్త్రాభరణస। మూహగోధనరాజిముందటికంటె। వెగ్గలంబై యున్న
వేమయ్యగారి। నగ్గించి యెగ్గించి హాటుభక్తవితతి। వెక్కసం బనుచును న
క్కజంబనుచు। మెచ్చుకుచుసొక్కుచు మోదంబుతోడ। నమ్మిన నిటువ
లె నమ్మంగవలదె। నమ్మితిమంద్రు యన్నగబసవేశు। దలచిననిట్టువలె దల
పంగవలదె। దలతుమంద్రు బసవదండనాయకుని। కొలిచిననిటువలె గొ
లువంగవలదె। గొలుతుమంద్రు బసవగుర్వావతారు। వలచిననిటువలె
వలువంగవలదె। వలదుమండ్రిద బసవప్రభువునకు। వలతురుగొలుతురు
దలతురు నెమ్మి। నిలనిట్టిచోద్యంబు లిటవొల్లినేడు। వింతుమెయిలుజూరవి
దుతు రెదొల్లి। కందుమెభక్తుల కథలయందైన। నిండిన యిండ్లును నిండిన
భంగి। నుండెబో వేమయ్య యురుభక్తిమహిమ। గనుగొనబాలు సాక్షా
ద్బసవేశు। దనినమ్మిటయు మనంబున నమ్మినట్లు। బసవేశ్వరుండు నిబ్బా
లునియందు। వసియించిసత్యంబు వరదుడై యునికి। వరదుడై యుటయు వర
సంపదలును। వరగృహాంతరమున వలిశాల్లుసెంత। ప్రకటంబుగ నివి బడ
య్యంగ రావు। గాకయుంతయునిగి కడిధియెగాక। పాయునిరితి బసవాయ
న్నమాత్ర। నోయన్న బాలుని నాయన్నగాంగ। భావంబుసద్భక్తి భావ
నాసక్తి। కావలునను నేలగతిబద్ధులాలు। జగమాలలోదిగాక సడిసన్న గాక।

నిగమార్థపరిపాక నిష్ఠితశ్లోక। పరమవిజ్ఞాన సద్భావవిలాస। దురితసంహార విధూతసంసార। సద్గుణోత్తుంగ ప్రసాదసర్వాంగ। చిద్గతనిజచిత్త శివతత్త్వవేత్త। యనసమవదాన్య పదానతధన్య। బసవనామోచ్చార ప్రతిదినాధార। యవికల్పసంకల్ప హారగుణాకల్ప। శివభక్తిగుణధామ చేటలవేమ। యనుచు ప్రార్థనసేయ ఘనుడ వేమయ్య। యను బాలబసవయ్యగొనియాడుచుండ॥ లీలమైనటుగొంత గాలంబుసనగ। శూలిభక్తుండు నంది

నందికోలబల్లయ్యకథ

కోలబల్లయ్య । బాలునర్థోదయ కాలంబునంద। గ్రోలుచు లింగ సంస్కారు గావించి। ఖ్యాతమహాభక్త గణసంతతికి వి। భూతివీడియములొప్పగ నివేదించి। విమలాత్ములలపూరి వీరషోడశగణముల పేరిడి మహానందంపుతోడ। నతులసద్భక్త హస్తార్పితభూతి। సుతుఫాలమున బూసి సుదతియుబతియు। వీరశోడశు నెత్తి వేమయ్యగారి యూరుపీఠమ్మున నునిచి పట్టుదును। బసవన్న దలచుచు బాలునినొసల। భసితంబు బూయంగ నిసుకునదుమ్ము। నావేమవిభుడు శతాయుష్యమనుచు। దీవించిమరికొన్ని దినములుసనగ। కారణంబొండు లేకయునబల్లయ్య। గారిపుత్రిండు లింగము గూడనప్పుడు। తారునశామకృతమున వేమయ్య। గారేగుదేరంగ గాంచి షోడశుని। జననియుజనకుండు సంస్మృతవక్త్రి వనజాతు లగుచును వడిజాగి మొ్రక్కి। సముచిలాభ్యర్చనల్ సలిపితత్పుతుసె। బముగానరాకుండ పై చీరదిగిచి। యయ్యయుపధరింపు డవసరవేళ। మైయున్న ధని గృహాంతరంబునకు। దొడుకొనిపోవ పుత్రిని దెసజూచి। కదుగడుచిత్రమిాకొదుకున్న విధము। కదలదు మెదలదు గాలుసెయ్యార్ప। శదరిపడదు దనహస్తముల్దాస। యారగింపదుదృష్టి కడ్డమైయున్న। చీరతొబెనగదు చెలగియేడ్వంగ। యుద్రిక్తమతివెస దుగ్ధపాలోలి। నిద్రయోమఱిదీర్ఘ నిద్రయో చూడు। డనుచుగప్పిన వస్త్రిమటుగూడడివియ। బనిచిషోడశుజూచి బ్రహసితవదను। డగుచుమున్నెము శతాయుష్యమనుచు। దగిలిదీవించుట దలపకీబాలుని సుగ్రలోచనదీర్ఘ సుచితమేలింగ। విగ్రహాకరుణాసమగ్ర నీకనుచు। బసవయ్యదలచుచు నొసలనమ్మెన॥ భసితంబుజల్లి షోడశు నెత్తి దెచ్చి। తల్లిచెనిశి నిజసత్న్యపయోధి। వెల్లినోలార్పి వేవేగననుడు। అటు

మున్న సప్రాణుఁడై తనూభవుఁడు। కటకటనేడ్చుచు కరములదల్లి। చను
గవపుడుకుచు జన్నారగింప। జనులద్భుతంబంది సంస్తుతింపంగ। చేటలవే
మయ్య జిన్నిధిచంద్ర। జాటుభక్తుండు భవాటవివహ్ని। లీల నీక్రియనం
ది కోలబల్లయ్య। బాలునాషోడశు ప్రాణంబువడసె। నాదుపండిత మల్లి
నాథదేవుండు। నేడిచ్చెగృపపాద నీరజాతములు। తెల్లంబుగా మహాదే
వయ్యగారి। కెల్లవారునుజూడ నెలమిద్ధుల్యాడ। ననుచువెండియు భక్త
జనరాజియట్లు। జనుపురాతనభక్త చరితాంకనములు। హేతువుల్గానతిశ్రీ
తిగీర్తించు। చాతుర్యమునకు సజ్జనులుత్సహింప। వడిసన్మ్ర సద్భక్తి జగ
ములనెన్న। బడుమల్లికార్జున పండితేంద్రుండు। మహానియ్యసద్భక్తిమతి
వెల్లగొండ। మహాదేవశరణుండు మహిఁదొంటియట్లు। ప్రథితులై యుండిరి
బ్రస్తుతికెక్క। మృదుతరాన్యోన్య సంస్పృహాలీలదనర॥ శ్రీబసవేశ్వరశ్రీ
పాదభక్త। శ్రీబసవేశ్వర శివానురక్త। శ్రీబసవేశ్వర చిరదయాసిక్త।
శ్రీబసవేశ్వర చిద్భావయుక్త। శ్రీబసవేశ్వరాంచిత గుణాసక్త। శ్రీబసవే
శ్వర శిష్టమంత్రోక్త। శ్రీబసవేశ్వర స్థిరకథాసూక్త। శ్రీబసవేశ్వర శ్రీ
సముద్రిక్త। శ్రీబసవేశ్వర శ్రీయోభిషిక్త। శ్రీబసవేశ్వర చేతఃప్రయుక్త।
ప్రార్థితకీర్తి సూరనమంత్రియూథ। నాథ యిదిపురాతన ప్రకరణము॥
ఇదియసంఖ్యాత మాహేశ్వరదివ్య। పదపద్మసౌరభ భ్రమరాయమాన।
జంగమలింగ ప్రసాదోపభోగ। సంగతసుఖసుధాశరధినిమగ్న। సుకృడా
త్మపాలకురికి సోమనాథ। సుకవిప్రణీత భాసురతరదండ। నాయక బసవాం
క సఖ్యాతగుణగ। ణాయతకీర్తి దిగంతత్రిలోక। గురుపండితారాధ్య చరి
తంబునందు। కరముద్వితీయ ప్రకరణమొప్పారు॥

శ్రీ గురవే నమః.

శుభమస్తు - అవిఘ్నమస్తు.

పండితారాధ్యచరిత్ర

వాదప్రకరణము.

శ్రీగురులింగ సంచితదయాపాంగ। భాగమహోద్ధార పాల్కురి
సూర। వెండియునొకనాడు దండితవాది। పండితారాధ్యుడ ఖండితకీర్తి-।
సనద వ్రోలంపోరిసద్భక్తిమహిమ। దనరారవర్తించు దత్ప్రస్తవమున।
పండితారాధ్యుల ప్రభుశక్తిపరమ। పాండిత్యమును శివభక్తిపెక్కువయు।
సకలవిద్యాప్రౌఢి సర్వజ్ఞతయును। సుకృతచిహ్నాయు భావసిద్ధి చిచ్ఛుద్ధి।
శీలసంపదవచః సిద్ధియుజూడ। జాలక చాలన సంహ్యాభావమున। నరపతియ
గువేలనాటిచోడనికి। గురుడగుబౌద్ధుండు కుటిలుండు బాప। కర్మియుస
ద్వాదికపటుండుసకల। ధర్మేతరుండు వేదవిరుద్ధవర్తి। కష్టుండుసిష్టుండు
కడునికృష్టుండు। దృష్టుదు రాచారి ధూర్తుండుగావునను। వెలనాటి చోడని
బిలుపంగబనిచి। కలుషంబువ్రట్టిల్ల గానిట్టులనియె। లోకవంద్యుడవు భూ
లోకాధిపతివి। లోకపావనుడ వాలోకించిచూడ। లోకంబునీయాజ్ఞ లోని
దిగాన। లోకంబనగనీవ లోకేశనీకు। గురులగువార సద్గురులునులోక।గు
రులునుగాకయే గురులునుగురులె। తమకుజగద్గురుత్వం బెట్లువచ్చె। త
మకుపండితశక్తి దానెందుగలదు। బౌద్ధదర్శన పట్టబద్ధుండుగురుడో। శు
ద్ధవైదికశైవ బద్ధుండుగురుడో। బుద్ధుండుత్రిజగత్ప్రబుద్ధుడయేని। బౌద్ధం
బు మోక్షైక పదహేతువెద్ది। తమకులోకారాధ్య సముదితప్రభవ। దమ
కుజెల్లెడి పండితత్వంబుగాక। దైవంబురుద్రుండు దానయ్యెనేని। శైవంబు
మోక్షైక సాధనం బేని। యతనికియపుడు లోకారాధ్యమహిమ। యతనికి
బండితాహ్వాయముగానిమ్ము। వారికిమాకును వాదమిప్పింపు। వారినో
డింతు దైవంబనువార్త। వారింతునె నటువంటియారాధ్యు। గీరాధ్యు

బాడితు గిండితు నెరుగ। నటుఁజూతుఁగాని మీమాంసాచార్య ప్రతిభ। యిట్టు
బిల్వాగా బంపు మెడసేయకనుడు। స్వసమయస్థుల స్వవచనవిరుద్ధులను। ప్ర
స్ఫురపాపుల బౌద్ధవాదులను। శ్రుతివివర్జితులను సుజనదూషకుల। స
తతాపరాధుల జైనవాదులను। శ్రౌతకర్మభ్రష్ట సన్న్యాసులను వి। నీతవ
ర్జితుల నద్వైతవాదులను। బ్రహ్మబద్ధుల పరబ్రహ్మదూరులను। జిహ్వాస్వ
భావుల బ్రహ్మవాదులను। విద్వేషమతుల నసద్వాదరతుల। విద్వద్విము
ఖులన వేదవాదులను భ్రాంతిచిత్తుల పాంచరాత్రరతులని। రంతరపా
పులనాంతరాళికుల। పరమాత్మదూరుల పరపరాఙ్ముఖుల। నరివర్గరతులనే
కాత్మవాదులను। వైదికాచార వివర్జితమార్గ। చోదితమతులన భేదవాదు
లను। దైన్యస్వభావుల మాన్యేతరులజ। ఘన్యచరిత్రుల శూన్యవాదులను।
అల్పమతుల బహుజల్పకులను వి। కల్పతత్వజ్ఞుల కాలవాదులను। నిర్మిత
కర్మల నిర్దేవులనన। ధర్మప్రవర్తుల కర్మవాదులను। ప్రస్తుతపుణ్య పాప
స్వర్గనరక। నాస్తికచార్వాక నిస్తారమతుల। సుకృతవిదూరుల నికృతధా
ర్మికుల। వికృతైక వేషుల ప్రకృతివాదులను। ప్రచ్ఛన్న బౌద్ధ నిబద్ధమైచను
మ। దాచ్ఛాదితులను మాయావాదరతుల। భ్రమితులై యులియు శబ్ద
బ్రహ్మమంచు। భ్రమమించిపలుకు శబ్దబ్రహ్మపరుల। నాపోవహేతు దృ
ష్టాంతవిరహితు। లై పల్కనేరని యధ్యాత్మమతుల। ధరణిగార్యత్రయాం
తరమూర్తిభేద। మరయని పురుషత్రయైకవాదులను। తానెన్ని చూడనే
దర్శనమతము। గానిద్విపురుషైక కలితవాదులను। కార్యకర్తలనాదికర్త
గాబలుకు। నార్యేతరాష్ట్రమూర్త్యేకనామ్ములను। వేదభ్రమితులనవై
దికవిరచ। నాదికయంత్రవిద్యావిశారదుల। స్మార్తుల యోగశాస్త్రభ్ర
మితులబ్రవర్తితర సమంత్రవాదసిద్ధులను। సవిశేషతర్కశాస్త్రప్రమా
ణికుల। సవికలధర్మశాస్త్రాతీతచరుల। సంచితాఖిలపురాణాగమతత్వ। సం
చారితార్థ విచారదూరకుల। సకలతార్కికులను షట్తర్కవిదుల। ప్ర
కటకౌటిల్య శాస్త్రప్రబుద్ధులను। ఘటకశాదత్తుల బహుజల్పకులను। సక
లాగమికుల సచ్ఛాత్రిపాఠకుల। ప్రకటితకవిబుధ పండితాదులను। వీరా
దిగాగ వివిధకళావిధుల। పేరుపేరులగూడ బిలుపించిమరియు। సూరసీన
భకు రాఁగొంకడుచిక్కనను। భామణీశ్వరు నాజ్ఞ దప్పినవారు। జంగోయను

ము బరిచుట్టుజాటించి। పిండుగామునుమాంది బిలువంగబనిచి । మండలే
శామాత్య మంత్రిసామంత। దండాధినాథ ప్రధానప్రభృతులు। దాసులు
భట్లు నర్తకులుగాయకులు। దాసజనంబు విలాసినీజనము। హితులు భృ
త్యులు పురోహితులును రాజ। సుతులుబండరులు రాహుతులు వెంకలు
ను। ననువీరలాడిగానఖిలనియోగ। మునుగొల్వన్నృపతియుమూర్ఖ బొద్ధుం
డు। విభవంబుతో రాజ సభయునుబ్రవిష్ట । సభయునుగూడి యాసానమ
ధ్యమున। నుండిబొద్ధుడుగతరోక్కన్నుభోద్ధతిని। పండితేంద్రునిబిల్వ బంప
నల్లురికి। యుంకింపవ్రతికైన నధిపతికైన । నంకంబుదర్కంబు నన్నబోవల
యు। దానదప్పిమిబోత గవగుననుచు। మానితభక్తి సమగ్రతదనరి। లిం
గార్చనంబు సల్లీలగావించి। భంగిగాప్రమథులపాదముల్ దలచి। చెన్నొం
దజంగమాశీర్వాదములునస। మున్నతి దాసదాయుక్తిగైకొనుచు। ననలా
రవారికి నభిమతార్థంబు। లొసగుచు తగ్గమనోన్ముఖుండగుచు । ప్రఖ్యాతి
దోనమ రాజయ్యగారు। ముఖ్యంబుగాశిష్యు లాఖ్యాతయశులు । నరు
డొందగురుమల్లికార్జునదేవు। చరణంబుజములకు సాగిలి మ్రొక్కి । బసవ
కృపాపాత్ర పరవాదిజైత్ర। యసమానశౌర్యశివాశ్రమాచార్య। కరుణా
పరిష్కార ఘనశివాచార। నిరవధినిజపుణ్య నిఖిలవరేణ్య। ప్రమథానుగ
తశీల భక్తాతిలోల। సుమహాద్యశస్క విశుద్ధమనస్క।యసములో శారాధ్య
కుసుమయాసాధ్య। స్వసమయనిస్తార జగదేకవీర। హరభక్తి శుద్ధపంచా
క్షరీశిద్ధ। చిరదయారనుకుల్య శివగణలోల్య। గతదుష్టయంత్రజంగమ్మ ప
రతంత్ర। హితశుద్ధశైవ మయుక్తానుభావ। పండితనతపాద పరిచితవేద।పం
డితారాధ్య సద్భక్తసాన్నిధ్య। వీరావతార సంవిత్సుఖాధార। భూరియ
శఃపూర్తిజ బుధచక్రవర్తి । వరమూర్తి మీమహత్వముదలంచినను। పర
సమయములెల్ల పరపరగావె। సన్నుతనీనామ సంకీర్తనంబు। విన్నదుస్స
మయులు విరథులుగారె। ప్రమథాత్మ మీమహత్వంబెన్ననన్య। సమయు
లు గిమయులు భ్రమితులైచనరె। పండితారాధ్యమీ బరిచితపరమ।పాం
డిత్యనిత్య సంపాదితమహిమ। మొగిబొద్దసమయుల ముక్కుపైగత్తి।యొ
గినవాగ్హతసమయులలింపుకోల। తొలగనిభేదవాదుల ముక్కు గొర్రు।
యుల శాంచరాత్రవ్రతులతలగుండు। యేకాత్మవాదులహృదయశూలంబు।

లోకాయతుల పొట్టలో పలిఁ జుమ్ము। వెలయు నద్వైతవాదుల రొమ్ము గూ
టు। మలరెడు బ్రహ్మవాదుల కంటికసవు। కాలవాదుల తుదినాలుక ముల్లు।
తూలెడు కర్మవాదుల గుండెబెదరు। శూన్యవాదుల మెడ సుత్తెడి పాము।
సన్న్యాసులను బారి నమరెడు మిత్తి। నెరయు మాయావాది నెత్తిగాలంబు।
మరి వేదవాదుల మనసు తల్లడము। పొలయు నధ్యాత్మవాదుల నోరిరా
తి। మిలయట్లుగావున నెనయుందుగలదు। తరిదరి పరవాది తాఁగాకయుంచు
మెరసి పిఱుముందట వెరవక నిలువ। గలగక తర్కింప గానట్టి తార్కి। కుల
కును వావదూకులకును వశమె। కావున నిది యొక్క కార్యంబుగాంగ। భా
వింప నేల మీ పాదంబులెత్త। నే మెచాలుదు మేలనిటువంటి సభలు। నేమిం
చినిస్త్రాల ధామంబు సేయ। ననుచుఁ బండిత మల్లికార్జునయ్యకును। విన
యంబుతో విన్నవింపుచు మ్రొక్కి। క్రిమునునదక్షాధ్వరంబు వ్యాసాష్ట
కమును గణాడంబరము కారభంబు। నొత్తిలి చదువుచు నుబ్బుచు జనుచు।
నత్తిరిభల్లు గైవారంబు సేయ। శ్రీపంచగద్యముల్ రుద్రమహిమయు।
శతకంబు శివతత్త్వసారమాదిగను। హృద్యంబుగా సత్కవీశ్వరుల్ బొగడ।
నాదినుబ్బి సంసార మాయాస్తవంబు। పదములు తుమ్మెద పదముల్ ప్ర
భాత। పదములు బర్వత పదములానంద। పదములు శంకర పదముల్ నివా
ళి। పదములు వాలేశు పదములు గొబ్బి। పదములు వెన్నెల పదములు సెజ్జ।
వర్ణనమరి గణ వర్ణనపదము। లర్ణవ ఘోషణ ఘూర్ణిలుచుండ। పాడుచు
నాడుచు బరమహర్షమున। గూడి సద్భక్త సంకుల మేగుదేర। నలరు ఋగ్వే
దాది యాగమోక్తములు। దలుకొత్త రుద్రసూక్తములు దన్నుతులు। సు
మహిష్ఠలీల యజుర్వేదనమక। చమక పంచబ్రహ్మసంస్తుతోక్తులను। నన
ఘుపమ సామవేదాన్వితమహిమ। జనినరుద్రప్రశంసాపరోక్తులను। క్రమ
మొంద రుద్రసూక్తప్రతానములు। ప్రమథసూక్తములును బసవసూక్త
ములు। తనరు వేదముల సంతానైయనంగ। జనుచరణవ్యూహసంగతియం
దు। శ్యామమాధ్యందిన చర్వాకశ్రవణ। శ్యామాయనీయ చర్పశ్రవర్ణాం
తః సౌండలతుందుభి దాండిలాంగూలి। మాండూక శాష్కలతైత్రియ
ణీయ। వైణేయ వైధేయ వాత్స్యాంతవేయ। శౌశకిమాద్గల్య సాంఖ్యాయనీ।
య। శాపేయ శుక్లేయ శాపాయన్నీయ। కాపాల బాష్కల గాలవకణ్వ

ఛాంతవర్యత్పేత బ్రహ్మాండప్ర। దాంత పిప్పలదేవదర్శివైజాతి। వారాహ
శతకయా వాజసనీయ। నారాయణీయ యానవపహార్ద్లేయ। పౌరాక్ర ము
క్తాంత బౌద్ధాయనధవ। పారాక్రమ బ్రహ్మ పౌమవిసాత్య। యాసురాణీయ
యాహకమూలకఠయ। దానరాణీయ కాత్యాయనీయాశ్వ। లాయనీయ
ము మొదలైనశాఖలుసే। మాయతతదుప శాఖాదిసూత్ర। ప్రతానంబు
లును బవమానక్రైవల్య। క్రైనేమజాబాల కాలాగ్నిరుద్ర। నారాయణ
బ్రాహ్మణశివసంకల్ప। శ్రీరుద్రచయ బృహదారణ్యగర్భ। హంసాద్యుపని
షచ్చయములరుద్రప్ర। శంసాదగోక్తులాశ్చర్యంబెలర్ప। పరమ లింగార్చ
నా పరులుస్వాధ్యాయ। పరులునైచను మహాబ్రహ్మణోత్తములు। చదువు
చు వేదభాష్యములు జెప్పుచును। ముఖమునసీరుదెస మ్రొక్కుచు నడవ।
న్యాయవైశేషికో దాత్త శాస్త్రములు। పాయనిత్రీతి నుపన్యసింపుచును।
ఖండనాఖండ నోద్దండతవెలయ। దండితార్కికులుబ్బు దనరనేతేర। బస
వయ్యాషోడ్డల బాచయ్యచెన్న। బసవయ్యమడివాలు ప్రభువుసత్తేశు। చా
మయ్యయజగనసవరదసిద్ధ। రామయ్య యక్కగార్కల్లిదేవయ్య। దాస
య్యశంకర దాసయ్యదాస। కేసయ్యకక్కయ్య కేశిరాజయ్య। మసనయ్య
చిక్కయ్య మాదిరాజయ్య। యసలారవీరాదిమైనట్టివారి। ప్రకటపురాత
న భక్తులగీత। నికరంబుగాయక నికరంబుబాడ। శివమస్తుశివమస్తుశివము
స్తుయనుచు। దలివిదీవింపుచు తపసులేతేర। ధరనేకశంఖముల్ ధవళ శం
ఖములు। పారిబారిబరిగొన భోరునమ్రోయ। నలరారుబంచమహావా
వితతు। లులియంగ కాహాళులొక్కటమ్రోయ। అంతటనిల్లింత నల్లంత
చెంత। సంతసంబుననరులెల్ల జయవెట్టుచుండ। పురిభక్తతతులు విభూతిపడ
యము। లరుదొంద మ్రొక్కిక్క సమర్పణసేయ। బ్రాహ్మణులు నీరా
జనదీప। మణులును భక్తి ద్విజ్మ్రణులు సంధిల్ల। సంగథ వివిధ పుష్పాంజ
లులిచ్చి। మంగళారతులెత్తి మహిమ్రొక్కిచనగ। అంగళ్లవీథుల నంతం
తనిలిచి। లింగభక్తులకెదు రేగమహొండనగ। నాద్యులుబున్యపణ్యాంగనల్
భక్తి। శౌర్యాతిశయతు ఉత్సాహించిపొగడ। లింగభక్తుల నిజాప్తాంగ
మార్గంబు। నంగతిదయుజూచు శాంతనందులను। పరసమయంబులు భ
స్మంబుగాంగ। నుగుషడిజూచు నుప్పరమునందులను। పటుజైనచార్వాక

బౌద్ధసంఘములు। స్ఫుటమందదగ నేవ కాచునందులను। దూనితంబగు కే
తనానీకములును। పూని గాత్రిలేదు వాత పూరణంబులును। కుడివడషణి
హార్లు ముందట వెనగ। మడరంగబాంగు భళాయించునడవ। చెనసిమున్
చత్రంచ శశినిభంబనగ। జనగనువాయువ్య సంహ్యాతయందు। నిసుపారు
చతాళింతు నిర్మలంబనుచు। నౌనరపద్మపురాణమున జెప్పుగాన। చాటు
శ్వేతఛత్ర శర్వస్యయనుచు। చాటుపీతచత్ర శార్జ్ఞిగేయనుచు। తప్పకవి
ధీకిరక్తఛత్రమనుచు। జెప్పెడిగావున శ్రీస్కాందపురాణ్తు। లమరంగనాల
వట్టములు చామరలు। క్రమమునసట్టివ కాజెప్పుగాన। పరిధవళ చత్రచా
మరావళులు। ధరరుద్రనకు భక్తతతికినిదక్కని నొగి బ్రహ్మ విష్ణుముఖ్యుల
కీడనరళ। మగునరకంత్రవజేత్తను గానయట్లు। వినుతమహాకీర్తికధామ విలసి
తమహిమ। జనుధవళ చత్రచయముబొల్పార। తెంవెంగతముతోటి వెల్ల
గొండమహా। దేవయ్యగారు నుద్దీపితభక్తి। ధీరతబోరడ్ల సూరసానమ్మ। గా
రాదిగా భక్తగణములునడవ। పరవాదిభంజన పటుపరాక్రమము। జరలిం
గసాంబ్రాజ్య సంపదదనర। జను దెంచు మల్లికార్జున పండితేంద్రు। నన
ఘునిబౌద్ధుడల్లంతటగాంచె। పరవాదిమత్తేభ పంచాననంబు। పరవాది
ఘోరసాగర బడబాగ్ని। పరవాదిమేఘదుస్తర మారుతంబు। పరవాది
తస్కర బహుళశూలంబు। పరవాదిఘనవన స్ఫురితదావాగ్ని। పరవాది
విషభూజ పటుకుఠారంబు। పరవాదిదుష్టదుర్భర ధూమకేతం। పరవాది
భూరిభూధరకులిశంబు। పరవాదివల్మీక చిరఖనిత్రంబు। పరవాది నవల
తా ప్రధితతోత్రంబు। పరవాదిభేకభీకరభుజంగంబు। పరవాదిపురహార ఫా
లనేత్రంబు। పరవాదిసారసవర నిశాకరుడు। పరవాదివార్ధికుంభత్కుం
భజన్ము। గనిబౌద్ధుడంత నుత్కటకోపవహ్ని। కొసలను దనుచాన కొని
కాలుచుండ। నానీతబుధుడు లోకారాధ్యయశుడు। నైనపండిత మల్లికా
ర్జునప్రభుని। వలపటిదెసను మహావరభక్తరాజి। నలిగొన సింహాసనస్తు గా
జేయ। హరులభాష్యులయాజ్ఞ శిరమునదాల్చి। గరిడి కెక్కినయంక కాం
డునుబోలె। రొడలిడిపడ్డ మదేభంబుపోలె। వడిమృగంబులఁగన్న వ్యా
ధుండువోలె। పగరగన్పంతయుబంటునువోలె। పగనొందుపసిగన్న వ్యా
ఘ్రింబువోలె। ఆసురవృత్తి గోష్ఠాటోపచిత్తు। డై సమయుల సమయాధ

ముజూచి। యెక్కడివైదికు డెక్కడిబౌద్ధు। డెక్కడివైష్ణవు డెక్కడిజోగి।
యెక్కడిచార్వాకు డెక్కడిసాంఖ్యు। డెక్కడివేదాంతి యెక్కడికర్మి। సి
ద్ధమన్యోన్య విరుద్ధమైచనున। బద్ధంబు సభల సంపాదనగలదె। ప్రకటింప
నూరునులక తార్కిల్లగూడి। యొక మూర్ఖకు నెసభ్యు డొకడైనగలడె। కం
గటికాళ్లు సంకరపుపూసలును। సంగడించినయట్టి సభలునుసభలె। చా
కులకునుభువి సత్కవులకును। యేకత్వమున్నదె లోకంబునందు। వెట్టికి
దెచ్చిన విధమునసూర। వెట్టిగావించిన యట్టివిసభలె। కూటవమూకలు
బాటైయెకూడ। జాటిదెచ్చినయట్టి సభలును సభలె। యుర్వీశు పరివార
ముర్వీశుబంట్లు। యుర్వీశుప్రజలును నున్నవారెల్ల। యిందుదాసభయన
నెద్దివినంగ। నిందునభాపతి యెవ్వడౌననగ। తర్కింప జర్చింపతలయెత్తి
చూడ। తార్కికుడెవ్వడు తథ్యమిందెన్న। యింతెనమగుకుట యిదిమా
కుభక్తి। పంతమట్టునుగాదు ప్రశ్నజేసెదము। యోవైదికుండనీ యెడ
లెగ్గవెట్టు। యీవేలయిటువచ్చితివేదబాహ్యు। జూడముట్టవసది చో
బ్రతినూట। లాడగాదనగ మున్నాశ్రుతివినవె। యననేలహస్తినా హ
న్యమానోపి। యననవిశేచ్ఛ జినాలయంబనగ। ధరనిట్టిజనబుద్ధ దర్శనాం
తరము। లరయుగించిద్వైద మంతియగాదె। పరప గుతిద్వేద బాహ్యుడు
బొందు। నరకంబభీష్టమెనలినట్లయేని। వినువేదవాదివి వేదంబునిత్య। మ
నియదెముప్పది యారుతత్వముల। నైదవతత్వ మయ్యాకాశతత్వ। మా
దటశబ్ద మయ్యాకాశగుణము। దానిత్య వస్తువేధరనొక్కప్రకృతి। త్రేని
డినాడెట్లు దానుదయించు। అదిగాక శ్రుతులు స్వయంభులంటేని। యు
దయంబులయము లేకునికిదానెట్లు। నలినెనభవుచరణవుర్గాహసూక్త।
ములువినవె స్వయంభువులేవేదములు। రురువర్ణ దేహంబురుగ్వేదము
నకు। ధరణినాత్రేయ గోత్రంబుగాయత్రి। చందమయ్యధిపతి సరసిజ భ
వుడు। నందవహాపద్మపత్రాయతాక్షములు। కుంచితకేశము ల్గుర్తిమినయ
ట్టు। లంచితంబగుమరి యాయజుశ్రుతికి। క్రిమమొంద నాది భారద్వాజ
గోత్రి। మాకురుత్రిష్టుప్ఛంద మధిపతి శౌజ్ఞ। స్థాలకపాలంబుసూర్యకా
న్త్యములు। బోలెడుతాంబ్ర విస్ఫురితవర్ణంబు। సామవేదమునకు ఛందం
బుజగతి। దామరిరుద్రుండు దైవంబు తనువు। కధుస్ఫోతవర్ణంబు కాశ్యప

గోత్ర। మడరంగ శుచిదేహామతి దాంతిగుణము। వెలయునథర్వణ వేద
శృంగమున। కిలనన్నష్టుప్ఛంద మిందుండధిపతి। యనుపమంబైన కృష్ణాం
కంబుమేను। దనరుపై జావ గోత్రంబట్లుశ్రుతులు। కోలదులువర్ణముల్
గోత్రముల్ రూపములు। దగునదీదైవములు గలిగుండు। నలుసులేక స్వ
యంభులని యెడి శ్రుతుల। దలపనిత్యములని దలచెద వేని। యుదయిం
చు జెడుజగదుదయనవిలయ। విదితకారణము లేవేదసంఘములు। భువిన్
జ్జగంబులు పుట్టకమరియు। నవిసనాతనములు సనియదెవినుము। తజ్జ్ఞో
క్తిబరగు పూర్వజ్ఞానన విష। యజ్ఞాన కలితోత్తర జ్ఞానచయము। నా
విషయజ్ఞాన మదివెను బడగ। జావిదైయె యుత్తర జ్ఞానంబు దోచు।
పూనితదుత్తర జ్ఞానంబుగదియు। దానుత్తరజ్ఞాన తతిపూర్వమైన। జ్ఞానా
దులై యవిదానెట్లుదోచు। మానితాక్షరపంక్తి మాడిక్క యట్లనిన। యె
గలవిషయజ్ఞాన మాధ్యక్షరాంక। మొగిద్వితీయాక్షరంబుత్తరజ్ఞాన। మ
రిగినయదివిషయజ్ఞానమదియు। యరయబూర్వజ్ఞాన మగునట్లులైన। నరి
దదియొత్తర జ్ఞానాక్షరంబు। నరయంగదగు విషయజ్ఞానమగుడు। నొగి
దృతియాక్షరం బుత్తర జ్ఞాన। మగునిట్టులొండొంటి కటమీదెరుంగ। చ
న్న పూర్వజ్ఞాన సంగతాక్షరము। లన్నియునతని కనాదులేకాక। రతిగూ
డబద్ధ్యాక్షరములెల్ల నెరుగు। నతనికనాదులె యట్లయునాదు। లనుజగంబు
లునిత్యమనియున్కి జ్ఞాన। మున నెరింగితో మరి యున్నైనయట్టి। జగము
లుజూచి నిశ్చయమెరింగితివా। నిగమప్రమాణోక్తి నీవెరింగితివా। యె
నరనిజజ్ఞాన మునేన నెరింగి। తినని యదెజ్ఞానదృష్టులలోన। తివిరియాత్మ
జ్ఞాన దృష్టి నెరిగితో। తివిరిచక్షుజ్ఞాన దృష్టి నెరిగితో। పూని యాత్మజ్ఞాన
మునన నెరింగితిని। దానని యదె పశుజ్ఞాన తత్త్వోక్తి। నిన్ను నీవెరుగంగనే
రనివాడ। వెన్న నిజ్జగదాది యెట్టేరింగితివి। కాకచక్షుదృష్టి గాంచెదన
నియె। దాకనుంగొనగ నేత్రములు నీకెవ్వి। హరుని నేత్రములైనయునలా
ర్కశీత। కరులయత్యుతిదైవిక స్ఫూర్తిగాని। తజ్జులుయాదృష్టు దాగాన
వనివ। యజ్ఞానికానంగనల్లయొనీకు। యిజ్జగంబులు చూచి యెఱిగితి వేని।
యజ్జగంబులునీక నాదులునీవు। నొయున్నటివాడవు మున్నున్నజగము। లె

స్మననాదిగా నెల్లెరింగితివి। యీజగదాదికి నాదియైనట్టి। రాజార్ధధరు
డు మారమణుడునాది। గావుననిది యరుంగగనేర్చుగాక। భావింపనితరు
ల పాల్పి యొకొక। నిగమప్రమాణోక్తి నీవెరిగితేని। నిగమ ప్రమాణో
క్తి నీకుదానెద్ది। యిలజగతాంపతి యేనమోయనగ। గలుగు నిత్యాదిసూ
క్తము లెరుగుశక్తి। గానయునాదులు గావిజ్జగములు। గానవేదములచే గా
విజ్జగములు। శ్రుతిశిరోమామేవ పితరోయనంగ। శ్రుతులకుదండ్రియీ
శుండయైయుండ। శ్రుతివేదములు పితృదేవోయనాగ। శ్రుతులకు దండ్రి
యీశుండయైయుండ। దనరువేదములు పితాతదశ్యామ। యనశ్రుతుల
కుదండ్రిసాంబుడై యుండ। శ్రుతులుదారీశ్వర సుతులు మేమనగ। శ్రుతు
లుస్వయంభులంచును బల్కదగునె। శ్రుతిపురుషులుపరిశ్రుతభక్తిపాశ।
పతశాంభవవ్రత పారీణ మతులు। తనకు వేదములు వేదాధార యంతి।
యనదెల్లగాదె రుద్రాక్షధారణము। నాదిదేవానాంత్రి యాయుషం బ
నగ। మేమరశ్రుతులుతన్మే అస్తుయనాగ। ప్రత్యయంబవుగాదె భస్మావి
లిప్త। నిత్యత్రిపుండ్రవినిహితైకనిష్ఠ। మితియతిశ్రుతుల అయస్మై హస్త
యనగ। నతియంశివాభిమర్శనమెగయంద। సత్యంబుగాదె యీశ్వర స
న్నిహితము। నిత్యలింగార్చనా నియతానురక్తి। వింతయెశ్రుతులందు వే
దాశ్చకామ। యంతేనమరియు దదశ్నామియనగ। సుప్రసిద్ధముగాదె శూ
లిపాదోక। కప్రసాదోపభోగ ప్రవర్తనము। తమభక్తిగతిశ్రుతుల్ దార
సెప్పంగ। భ్రమసిదైవములని పలుకంగదగునె। పాయకశ్రుత్యుక్తి బంచా
క్షరేష్టి। తాయననాదినేదాశ్చశాస్త్రాణి। లయనగబరిచాక్షరి యందేల
యింప। మును వేదములు నిత్యములునాగదగునె। కానస్వయంభులు గా
వు వేదములు। గాననిత్యంబులు గావు వేదములు। కావేనిత్రిజగన్నికాయం
బులట్ల। నావిర్భవంబయ్యె నాదినంలేని। భవుడునిజాజ్ఞాప్రభావన భువన।
భవనంబులతులితప్రతిభమై పేర్చి। నిజమగుజలకూర్మగజఫణీంద్రులను। త్రి
జగదాధార నిధేయతనిల్పి। సంచితస్థావర జంగమాదిప్ర। పంచంబుగావిం
ప ప్రబలింపదొరింప। కడుగడుదక్షత గలమహామహిమ। మృదుసెరుంగుదృ
గాదె యీవేదములను। చలముజన్ను లేని శాబ్దికులకును। దెలియుసోమః
పవతేయనమరియు। వలజని తామతీ నామనవపుల। దిళుకొత్తగా జనితా

దివోయనగ। స్తుతనుశ్రీ జనిత పృథివ్యోయనంగ। క్షితిజనితాగ్నిర్జనిత
సూర్యోయనగ। యిరవొందదుది జనితేంద్రస్యయనగ। విరచించబడనితాది
విష్ణోయనంగ।వలపారశిశువోళవంతియనంగ। దలప్వయేతాద్దైవతాస్రష్ట
యనగ। దృష్టంబుమరియును దేవాశ్చపరవ। దృష్టాయనగ శృతిదృష్టం
బులుగను। రోంప్వారనిట్టులై యున్న వేదములు। చెప్పు మహాదృష్టి శివుని
యందగుట। గానయాతండు జగత్సృష్టికర్త। తానేరవొందు జగంబుల
ల్లైని। వెలినుండ చేసెనో విశ్వాధికుండు। చెలగిలోనుండి చేసెనొలోకవిత
తి। యనియుదాతనదు గర్భాంబుధిలోన। జనియించుబుద్బుద జాలంబుల
ట్లు। యనియుంగలింగ మధ్యేజగత్సర్వ। మనగదన్నధ్యంబుసందుగావించు।
చేకొనిజగము సృజించునీశ్వరుడు। సాకారుడో మరినికారుడోని। రాకారు
డేనిచేయలేడు సృష్టి। సాకారుడేని చేయగరాదుసృష్టి। సృష్టిదానిత్యనిచె
గానికాదు। సృష్టియనిత్యనిచె మున్న కాదు। యేసార నిత్యస్వరూపితా
రుడు। రూపమేపగిదిని రూపించితివు। హరునిసాకార నిరాకార రూఢి।
బరగుతత్వంబు లేక భావమెట్లయ్యో। తెనసియేవిధమున సృష్టిదాజేసె। దని
యెదాస్పృష్టిలీలార్థమైదాన। భవుడవరాజసాస్పదగుణంబునను । భువ
నంబులేర్పడ బుట్టించెపరగ। మృడుడనీసాత్వికమిళితగుణమున। గడగిజగం
బులు గరుణరక్షించు। హరుడనదామసోద్ధురగుణంబునను। బరగు జగం
బు తేర్పడసంహరించు। త్రిగుణంబులను బాసె దీపితమహిమ। దగిలిశివుం
డన దాన వెలుంగు। సంహారసీక్రియ పృథుశివభక్తి। సంపుటంబుగ జగ
చ్చక్రంబుద్రిప్పు। సకలనిష్కలదైశ్వర్య సంపూర్ణుడు । దకళంకుడీశాను
డాదిరుద్రుండు। శ్రీమహాదేవుడజేయుడక్షయుడ।నామయ తాద్యుడాత్యం
తవర్జితుడు । సర్వగతాది గోచరుడు నిత్యుండు । శర్వుడ వాఙ్మన
సప్రగోచరుడు। హరుడవినాశన దజరుడక్షరుడు। పరమ తేజఃపుంజ భాస్వ
రాంగుండు। వేదాంతవేద్యుండు విశ్వాధికుండు। మహాదేవు డతులిత మ
హిమాకరుండు। పరమేశ్వరుడు జగత్పతి శంకరుండు। వరదుడుసద్భక్తవ
త్సలుండైన। హరునిసాకార సిద్ధాంతతత్వంబు। పరమకారణమునుత్పత్తి
హేతువును। గానరుద్రుని చేత గల్పింపబడితు। దానిజ్జగంబులు తథ్యమె
ట్లనిన। కలుగనివెట్లును గలుగవన్నాది। కలిగినవెట్లును గలుగుశివుండు । క

లుగనీజగములు గల్పించినాఁడా। కలిగియుఁగలుగని లీలజేసినాఁడా। యల
రియయ్యాదిజేసెననియెదవినుము। సలిలాదిమృద్దండ చక్రిసూత్రములు।
గలుగకులాలుండ గలుగమెయట్టి। లలవడుతంతు ముఖ్యాదిహేతువులు।
గలుగగోవిందుండు గలుగమియట్టు। ఘటపటాదులుసేయ క్రమమునగ
లుగు। పటుపరమాణ్వాది పంచశక్తులును। మునులేనియిజ్జగంబులఁ సృజి
యించె। దననిత్యపరమ స్వతంత్రత్వమువార। సలిలాలిమృద్దండ చక్రసూ
త్రములు। గలుగకులాలుండు గాకున్న నేమి। యలవడుదంతు ముఖ్యాది
హేతువులు। గలుగకులిందుడు గాకున్న నేమి। ఘటపటాదులుసేయగానె
వ్వడైన। పటువుండ కాడె యభ్యాసైకశక్తి। యిలబరమాణువు లేనుశక్తు
లును। గలుగునేనియు నివికారణంబేని। జగములుసేయ నీశ్వరుడేల యె
ల్లు। జగములుసేయంగ జాలడెయొరుడు। ననయంబు జగదాది కాతండ
యేల। యనియెదె కార్యంబులవి గారణములె। యరయగార్యములు బ్ర
హ్మాండసంఘములు। పరగుకారణములే పంచశక్తులును। వరుసకారణము
లు బరమాణుతతులు। బరగుకార్యంబులు బరమాణుతతులు। పరమకా
రణుడు మాపతియయ్యెనేని। బరమాణుశక్తుల శ్రీపీశ్వరునకు। నెలదా
ననియెదా యివిసదాశివుని। లీలలుగాకని జాలోకనంబు। జాలదె యీజ
గచ్ఛయము బుట్టింప। పాలింపసంహారింపంగ నెట్లనిన। నెరయనుగ్వేదా
దినిగమసూక్తములు। మెరయసతుష్యతెమేనులోకాంశ్చ। లోకపాలాం
శ్చనాలోలతసంత। బోకపతుష్యతేలోకాన్యజాయ। తియనంగ నీశ్వరు
దృష్టిమాత్రమున। నియతిజనించిన నిఖిలలోకములు। భగ్నంబునొందన
బ్రహ్మనవిష్ణు। నాగ్నేనసూర్యనానల్లుపురాణ। మితితవోన్మేషనిమేషే
భ్యయనగ। యుతసమానము బ్రతిరోదయోయనగ। శివున్నగంచలతు
విశేషతదనర। తివిరిప్రత్యం జనాత్తిష్ఠంతిసంయు। గాంత్యకాలేయన హరి
ముఖ్యదేవ। తాంత్యకాలంబున నాబ్రహ్మఘాళి। బ్రణమింతిచిత్వాం విశ్వభ
ర్తాయనంగ। ప్రణుతించితవనాస్తి భర్తాయనంగ। యంకించిత్వం విశ్వహ
ర్తాయనంగ। నంకించి తవనాస్తిహర్తాయనంగ। ఋత్రితివక ఏవరుద్రోత్రిశు
నమరిరు। రతినతినేక మేవాద్వైతమనియె। నింఢిరియుక్కండ రుద్రుం
డుండనొంటి। రెండవవాడు లేకుండుటపిన వె। ఆదిబ్రత్యయముసకాగమం

చేసి। వేదవాదివయ్యేని వేరనరాదు। ఆదిమహాసృష్టి మున్నైనచందంబు
యిదిమహాప్రళయంబు గదియువిధంబు। గానయనాదులు గావులోకము
లు। గానదైవంబులు గావు వేదములు। భవుమహిమజనువు పాఠకుల్పొగ
డు। కవులుప్రతిష్ఠించు నీదితార్కికులు। గాదెల్లసకలజగత్ప్రపంచమునీ।
పాదించుచునునట్లు భవుఁజెప్పగాన। వైదికాపాదిత వ్రతులరక్షింప। వైదికే
తరశివ వ్రతులశిక్షింప। గావివక్షితపేర్మి గలిగి వేదములు। దైవత్వమెప్పు
డు దప్పదండ్రేని। దప్పేమివేదంబు దైవమేనియును। జెప్పుమా యొకదై
త్యుచె క్రమింగబడునె। తప్పేమివేదంబు దైవమేనియును। జెప్పుమా తమ
బ్రహ్మ శిరముగోల్పడునె। తప్పేమివేదంబు దైవమేనియును। జెప్పుమా దక
క్షుని చేటుగన్గొనునె। తప్పేమివేదంబు దైవమేనియును। జెప్పుమా కవిత
లై జెప్పంగబడునె। దప్పేమివేదంబు దైవమేనియును। జెప్పుమా యొకప
క్షి చేబడిచనునె। దప్పేమివేదంబు దైవమేనియును। జెప్పుమా యొకముని
చె తెంపబడునె। తప్పేమివేదంబు దైవమేనియును। జెప్పుమా కుక్కలైశివు
వెన్కజనునె। వేదమెట్లును కర్తగాదయ్యెనేని। వేదోక్త కర్మనిపాదిత ఫల
ము। దానస్వర్గాపవర్గానూనఫలవి। తానముల్ బొందింపదా నెట్లు
నేచుఁ ననియెదా కర్తృత్వ మదికర్మమునకు। ననుమతించుటయ్యెసిద్ధాం
తమతెరిబు। గాదుకర్మమునకు గర్తృత్వసిద్ధి। లేదునీవును వేదవాదివి గా
వు॥ వేదకర్మవాదిని పేరుదానింక। తరిదరికర్మవాదంబు నీమతము। ఘన

కర్మవాదము

సూక్తమిదె స్వర్గకామోయజేత। యనుటదైవము చతుర్థ్యంతంబ కాన।
తనకర్మఫలమది తానతత్కర్త। కనుభవయోగ్యమై యలరునంటేని। క
ర్మంబు కాయాను గతములుచనునో। కర్మానుగతమైన కాయంబుజనునో।
కాయంబనాదియో కర్మంబనాది। యోయివిజీవికి నొక్కటయగునో। క్షు
ణికముచిత్తు నిర్గుణముకర్మంబు। గణుతింపనదియెట్లు గర్తవసించు। కర్త
యుజడుడు తత్కర్మవశుండు। కర్తింపదా నెట్లు కర్మంబుసేయు। తప్పుచేసి
నవాఁడు దండించికొనునె। తప్పునం కెలలయి తగులునో తాన। కలుగునో
పరగంగ గర్తయొక్కండు। శివినట్లతత్కర్మ ఫలములుగుడుప। యాలనుక
ర్మాధీను డీశుండు కర్మ। ఫలదాతయొక్కండు గలిగియుండంగ। కర్తృత్వ

మున్న దె కర్మంబునకును। కర్తమహేశుండు గాకట్లవినుము। పూర్వమీ
మాంసోక్త భూరికర్మములు। వేర్వేరమున్నారు విధములై యుండు। భా
సురంబుగ జెప్ప బడుదర్శపూర్ణ। మానయజ్ఞాది కర్మంబులు సేయ। నొం
దుసంస్కార మొక్కడు కర్త। నందించిపోవంగ నట్టిసంస్కార। మాపం
బులై నని జాపూర్వములుని। మాపింపనాకు విశ్రుతిగూడి యొకటి। బానరు
నామాంతర పూర్వమైనట్టి। ఘనపరమాపూర్వ మనగబుట్టించు। నల రె
దుదత్పర మాపూర్వవిహిత। ఫలశిరస్కంబై యిబరగుచున్నదియు। వను
పమంబగు దైవమనియునదృష్ట। మనియునుమరికర్మ మనియును జెప్ప। న
మరి తదీయనామమున గుఱింప। క్రమమున దేహాంతరమున లోకాంత।
రమునను దేశాంతరమున గాలాంత। రమునన య్యుపభోగ రచిత ఫలము
లు। దానిఖ్యాసనుట వ్యర్థముగాదె జడము। వైనకర్మములు గాలాంతరం
బునను। కలసియుదయుంత ఫలములీనర। విలనిట్టిదైన బౌద్ధులకు బొట్టు
లకు। నొగితపోదాన ధర్మోపలాదు। లగుకర్మములుత్యర్థ మాదియొట్టులనిన।
పుష్టియగుచునున్న భోజనక్రియల। దృష్టంబు చావుసిద్ధించెడిగాన। కను
గొన కేవల కర్మంబుఫలద। మనజనుసేని గ్రియామాత్రదనకు। పుష్టినిమర
ణంబు బుట్టింపనేల। దృష్టికరపాప్తి శిష్టాన్నవిషము। యిలజన్మమరణ
సంకులములీబట్టి। వెలయంగ గర్మముల్ వేచనుచుండ। నాపోవ సర్వేశు
డక్కడక్కడను। నోపితత్కర్మాను రూపితఫలము। హితబుద్ధిగావించు ని
టుగానసర్వ। గతుడు గర్మమునకు కర్తయొక్కండు। సర్వేరపతిరుద్రిడగు
టరాజౌన। మధ్వరస్వామునంగ నట్లునుగాక। యిందాద్రియయనియును పేం
దాద్రియయనియు। జందాద్రియయనియును స్వాహాంతముగను। హావివెట్టు
గా భస్మమగు ద్రవ్యములను। దవిలియపూర్వంబు దానెట్లుబుట్టు। నయ్యు
పూర్వంబు స్వర్గాదిఫలంబు। వెయ్యుపాయంబుల వేదింపనేర్చు। అవినే
రవేని కాలాంతరహీన। మవ్వసేనివరలోకి మనుట వ్యర్థంబె। యనియెదే
నియును గాలాంతరంబువనె। జనియెము క్తికిదంద్రి జంపిజందుండు। బాలు
వధించియే కాలాంతరమున। లీలనీశ్వరు సిరియాలుండుగూడె। వినబ్రా
ణహత్యగావించి మాడటనె। జనియెను బొందితోడన చోడన్నృపతి। యరి
యమరాజు భూసురుజంపిమరియు। హారునిగర్భము జొచ్చెనట్లును గాక।

దక్షుండు పైదగాగ్రణి ఫలంబువను దక్షుడై యొనదట తలఁగోలుపడియె। వ
టుకృతకర్మ శుభాశుభంబులవిధి చెటపోటిభావముల్ చెల్లుదుయండు। ధర
నిర్నిమిత్తకృతకర్మంబనియు। గర్వవిధత్వాయ కల్పితేయునియు। పా
రిమార్గస్వత్వప్రకోప్తవితునియు। వారునివాక్యమకాదె యులకు చు
న్నదియు। కానక కాననుకొర్పుత్వమానిద్ది। దానిల్లుకొందుకా తత్కర్మ
ఫలము। తర్కవ్యత్వమునగాన కర్మఫలంబు। కర్తయాశయ్యండ గానిల్లువ
చ్చు। కలుగడె సంశోకస్థితికర్త। జలజాతుడైన శ్రీశ్వరుడైనవిష్ణు। భృ
గుపత్ని జంపిన పృథుకర్మఫలము। జగతిలో పద్మిణాలుగా జంపిప్పుట్టించె। ఘు
నవాలినేసిన కర్మఫలంబు। వనజనాభునికాలు వ్రియ్యనేయుంచె। బలినిబం
ధించినపటుకర్మఫలము। జలజాతునాగపాశముల కట్టించె। చెలగి కౌరవుల
దుంచిన కర్మఫలము। కలయుతోదవ కులక్షయముగావించె। చెలికాం
డ్రసతిగొన్న చిరకర్మఫలము। వలపారునతిని రావణున కొవ్వించె। గా
వునితరుల కర్మఫలంబు। కోవంగనిచ్చున చౌందకంటేని। దనరలక్ష్యము
దనుర్ధరుడేయకున్న। తనకుదా బాణంబు జనియల్లుదాంకు। పెనుపొంద
యీశ్వర ప్రేరణ లేని। తనకుదా కర్మంబు జనియల్లుబొందు। విధినుత్త
మాధమ విరచితక్రియలు। విధినిషేధంబులై వెంటకర్ములకు। పటువగుపు
ణ్యపాపములు బుట్టించి। యటుస్వర్గనరక లోకాదులకనిచి। ప్రధిత శుభా
శుభాస్పద సుఖదుఃఖ। పదము బొందించ నప్పరమేశ్వరుండు। కర్మకర్తల
గూర్చు కర్తగాబెంప్పి। కర్మంబునందాగ కర్తానుసారి। కర్తానుసారియా
కర్మంబరయేని। కర్తకర్మమువకు కరకంతుడేని। ప్రేరించు నీశ్వర ప్రేరణసే
సి। ఘోరునకర్మంబు బొందుసేనియును। పెంపారనెవ్వని ప్రేరణ బ్రహ్మ।
జరిపినకర్మవినాశ్వరయని చాలింప। ననియుదా బ్రహ్మ యహంకృతిగొవ్వి।
తనుదానకురచి మదగ్రస్తుడగుడు। రతితత్వనత్యం పరబ్రహ్మమనుచు। న
తులరుగ్వేదోక్తయనుకీర్తనేయు। ధృతినిబ్రహ్మాధిపతి బ్రహ్మబోధ। పతియుం
చు సత్యాజాతిలియును బాగడు। పనుగానతత్పరం బ్రహ్మాభిధాతి। యుని
సామవేదోక్తయద్ఘగానేయు। ధ్రియదప్రితత్పరం బ్రహ్మేతియనుచు। రమ
ణాథర్వశిరంబును వ్యాప్తియు। పరగంగనోమితి బ్రహ్మాదిపూత్తు। లిరుదొం
ద వెంటియునట్లు గుతించు। యున్న పరబ్రహ్మ మీశుండ యనక। వన్ని

యమునంగకహాం బ్రహ్మమనుచు। వాశ్రిలిమెహ్యోయగని వనజజాగినిసి। కాల
భైరవుడన గణమొక్కరుండు। తెవ్వక బ్రహ్మమీాదటి తలదునుము। నప్పుడ
హారుని నామహాత్మకంబునను। నాకాంతునుతియించి పొగసి మెప్పించి! చే
కొనిమీాచేత యాకపాలంబు। ధరియింపు పరమాత్మ తత్కపాలంబు। ధర
బడ బ్రహ్మాండ తతికీటకంబు। పరిహృతంబగునట్లు కారణైవకము। పర
మభట్టారక పరమకృపాబ్ధి। పరమస్వతంత్రి యక్షర వరమాత్మ। పరమే
శయన బ్రహ్మ ప్రార్థన సేయ। భవుడుదాలిచె తత్కపాల మింతటను। శివు
బ్రహ్మహత్య వసించెనేమరియు। శ్రుతిసామసూక్తి త్వం దేవేషునాగ। నతి
రతి బ్రహ్మణో స్యహమనవాది। నదరుతథ్యావెరాక్త మగు పురాణములు।
వడి బ్రాహ్మణో భగవాన్ రుద్రయనగ। మునుతు శ్రియః పరమో హరిర
నగ। ననువెలర్పపితామహాస్తు వైశ్యశ్చ। యనశూద్రజస్తు సహస్రవృక్ష
నగ। మునుకొనిమొల్లడ మురియుచు జెప్పు। నాగ బ్రాహ్మణుడయినను గ
దాయట్లు। నాగనేటికి నలినజుడు బ్రాహ్మణుడై। నైనసా గాక యన్యా
యవర్తనుల। బూనిజంపిన రాజు బొందు నెహత్య। కర్మిగర్మమెంచం పెగాని
శీతకుడు। కర్మిజంపిన పాపకర్మిగాండనగ। భాట్టంబు ననెమొక్క పక్షం
బుగలుగ। నట్టున్న దేహత్య యదియునుగాక। రావణుజంపిన బ్రహ్మహ
త్యకును। భూవలయంబున బుధులువిధింప। నరుడగున బ్రహ్మహత్యదోషం
బు। పరిహరింపగనొండుపాయంబు లేక। నిష్ఠించిలింగ ప్రతిష్ఠలుజేసి। నిష్ఠ
మైశివుగొల్వ నిహితవానముచు। తివిరి రాముండు ప్రతిష్ఠలుసేయ। భువి
నిరామేశ్వరంబులు గల్గునట్లు। బ్రహ్మవధించిన బ్రహ్మహత్యకును। బ్రా
హ్మణుల్ విధియింప బరగనెందైన। శ్రీమహాదేవుడీక్షిదిజేసినట్టి। యామ
హాదేవేశ్వరాదులుగలవె। యిదియునుగాక పృటప్పటి కజుడు। మదనారి
చేతను మడియుటవినవె। జనచనదక్ష ప్రజాపతిశిరము। మునిమినవాడు జెం
దని బ్రహ్మహత్య। తనకూతుగవయ పితామహుదుంచి। తవరిన నాడు
బొందని బ్రహ్మహత్య। యమరదత్తుని యుల్లుడగు జందుకాల। జమరిన
నాడు తమించని బ్రహ్మహత్య। వనజజాదండ్రి విష్వక్సేనుడుంది। తనరినసా
డు చేరని బ్రహ్మహత్య। కూడ బ్రాహ్మణులతో గురువైనయగ్ని। యేడు
జిహ్వలుగోడు నెయిదనిహవ్య। మనుష్యసాధులగొట్టి మావుగాగట్టి। కన

విచంపక యొందగాలేనిహత్య। యనుపమంబైన బ్రహ్మాండసంఘములు। జ
నుమహాపాత్రాల నవ్యాపహ్మలను। గోటానగోట్ల లలాటన త్రొక్కి।
చాటిమహాజగత్ప్రళయకాలమున। గురుపుచ్చిపేర్చి నిస్తుషముగావింప। త
రిదరినాడు పొందని బ్రహ్మహత్య। యించి చతుర్ముఖు మీఁదటిశిరము। దెం
డెంచినంతటన పొందెన బ్రహ్మహత్య। యంగహీనుని జేసినంతన యట్టు।
లంగజారికి బ్రహ్మహత్య బాపించు। బ్రహ్మవచ్చినగాదా బాపించుహత్య।
బ్రహ్మకిగోరదు పాపనాశనుని। బ్రహ్మాదిశక్తి తత్వములు దర్శింప। ధర
బ్రహ్మాత్మాయు తానిచయనగ। ధరబ్రహ్మహత్యలు దరియునామీఁద। శే
షంబునను విశేషించిదహత్య। శివపాపాని వాతకపాతకములు। నాయ
జాతుప్రీతియః ఘోరాపాపశాశి। సీయునలింగవన్ని హితులజూడ। బ్రహ్మ
హత్యాదులు బాపింపవనిన। బ్రహ్మహత్యము పోవు బాపించెనెట్లు।గా
నకర్మంబు శ్రీకంఠానుసారి। పూనితత్కర్మంబుబుద్ధ్యనుసారి। బుద్ధియునను
సారి భువిబ్రవర్తకులు। కిద్ధరనటుగాన యాశుండెకర్త॥ మొదలకాలాం

కాలవాదము

తరంబున జేసికర్త। కదియుకర్మంబున నట్టిదెకానియింక। కాలవాదివ
యన్నగానిమతంబు। కాలవశమువుణ్యకర్మసంభవము। కాలవశము జగ
త్కర్త కాలంబు। కాలవశముపాపకర్మసంభవము। కాలవశముకర్మగతఫ
లావాప్తి। కాలవశంబు జగత్ప్రవర్తనము। కాలవశము జగత్కార్యకార
ణము। కాలవశంబు జగత్సముత్పత్తి। కాలవశంబ జగద్వర్తనంబు। కా
లవశంబ జగత్ప్రళయంబు। కాలవశము రాజకముద్రైవికంబు। కాలవశము
రవిగ్రహణాదికములు। కాలవశంబ సుఖంబు దుఃఖంబు। కాలవశము సరిక
ల్మియు లేమి। కాలవశము త్రుటిక్షణమాత్రసంఖ్య। కాలవశంబ లగ్నము
ముహూర్తంబు। కాలవశము నవగ్రహబలాదులును। కాలవశంబసంక్రాం
తులుతిథులు। కాలవశంబనక్షత్రచారంబు। కాలవశముయోగకరణముల్
దలప। కాలవశముసర్వకాలవేళలను। కాలవశంబ స్వర్గమునరకంబు। కా
లవశంబ మోక్షంబు బంధంబు। కాలవశముగాని కార్యంబుగేలుగ। దే
లోకమునని మొదవేని వినుము। చలితంబునిత్యంబ చైతన్యముచిరో మిలని
ర్గుణంబునిస్థలముశరీర। క్షుణభంగురంబు దశకాలంబునకును। గణుతింప

గానాది కర్తృత్వమెద్ది। తిరుగక తుమ్మరి ద్రిప్పంగ సారి। తిరుగునో చన
యుంత దిరుగునో ధరణి। దిరుగనియాశుండు ద్రిప్ప గాలంటు। దిరుగునో శ
సయుంత నిరుగునో మరియు। నాధారశక్తిని బాజ్ఞాప్రవర్తి। నాధారశిల
యుగా నటక్రిందనునిచి। కదలని మేరువు గంబంబు జేసి। గదియంగ గాల
చక్రంబు గీలించి। ఖరకిరుం దండంబుగా జేతబట్టి। తిరుగ ద్రిప్పెడు దేవు
డుండంగ। చనుజీవఘుటకర్మ చక్రసూర్యుండు। వినుతబలీవర్ధ విభ్రమ
ణమున। గూడంగ భవములు గొరలు రావటము। మాడింపు కర్త విశ్వా
ధికుడుండ। హరివిరించాది సురాసురనికర। పరికల్పితాయుష్య పరిమిత
రాశి। దాంటి డాదివిధియును దూమునగొలువ। కదునేర్పు లోకైక కర్త
యీశ్వరుడు। హరుడు కాలాతీతు డభవుండు మోతు। కరుడు మహాకాల
కాలుడక్షరుడు। కాలాత్మకుండడి కాలుడు నిత్య। కాలస్వరూపుండు కాల
వశుండు। కాలచైతన్యుడు కాలాశ్రయుండు। కాలగళుండుండ కాలంబు
నకును। హరుని యాజ్ఞాశక్తియనుటయు గాక। పరమకర్తృక మెద్ది పరికించి
చూడ। శ్రుతులు శతాయుః పురుష యనగాల। గతిమీరి నడిచిన గణము
లవినరె। కాలాగ్ని కరుణ మార్కండేయుడాది। కాలమృత్యువు గెల్వ డే
లోకమెరుగ। మరియును సకలేశు మాదిరాజయ్య। మెరయడె కాలంబు
మీరి వెండియును। బాలుపై కృపనొక్క భక్తుని విగత। కాలుడై మనుపడె
కడగి మాదరసు। ముసిడి కాడయ్యముస్ మొక్కినకన్య। ముసలిగాలము
నూంకి మనుపడే మరియు। ముసలి మిన్గుడు కాలమునకోరగంటి। పసి
బాలు మనుపడే పరగన బెన్న। మొదలశల్యములైన ముదిత మన్పండె।
పిదపకాలము నూంకి బిల్లనైనారు। శ్రుతివిమానము నూంకి సుతు మనుపం
డె। యతికాలుడైన కక్కయ్య దామరియు। కాలంబు మీరిన గణములు
గలవు। కాలవంచకులైన గణములు గలరు। గావున గాలంబు కర్తయే నియు
ను। భావించి తెనయిచ్చ బరుపంగవలదె। తానలేమిటికిం లుంపంతి దైవలిఖ।
తానినాగాలస్వతంత్రంబు యెద్ది। యలరుచు ముప్పది యారుతత్త్వముల। కొ
లుపల లోకుల వెలుగు శివాజ్ఞ। యందొక్క తత్త్వమై యలరు గాలమున। కెం
దును కర్తృత్వ మేల సిద్ధించు। కాలంబనాది నిష్కళతత్త్వమనుట। కాలవ
శంబు లోకంబెల్లననుట। వలను గాదిది కాలవాదినస్మృట। తెలియు వేదాం

తవాదివా కానమరియు । అదియొట్లమాయామతంబైన । వేదాంతమా
ర్గంబు వినుము వేదాంతి । అదియొట్టులనిన వేదాంతశాస్త్రంబు । హృదయ
నిశ్చయము నీవెరుగక భ్రమసి వనట్లు సైచెనః శివశ్శివో హశివః యనియదా
శివుని విద్యాబుద్ధి చేసి । తానమాను పశూనామధిపతి । దానట్లు రుద్రప
శూనామధిపతి । యనగ పశుపతి యొకడ మాయనంగ । మనుపశుపతయే
నమోనమయనగ । పరగ బ్రహ్మాదయః పశవః యనంగ । ధరపశుపతయేన
మోనమయనగ । పరగ బ్రహ్మాదయః పశవ్యాయనంగ । ధరపశుపతి యట్ల
దాపశువగును । అంతమాధవ విరించాదికితి । కాంతపశువులకు నధిపతి
శివుడు । భావింపజీవులు పశువులు ప్రకృతి । యావృతంబగు హాంశమట్లు
రెంటికిని । పశుపతిరుద్రుడనుశ్రుతి ప్రత్యయుండు పతిరుద్రుడితరులుపశు
వులుగాన । గోపతి చేత పాశోపేతుడైన । యాపశువులయట్ల యవిరలజీవు
లాశావిరహితులై యాశునియుండ । బాశబాతములొందు బంధముల్బా
సి । పశువులుపశువుల బంధింపవిడువ । కుశలులై పశుపతి కుశలుండుగాక ।
శివుడుగాకధిపతి జీవరాసులకు । భవపాశములచేత బంధింపవిడువ । పశు
వులుపతికిని వశవర్తులెందు । వశవర్తులేయుండు పశువులన్యులకు । వారిని
భవదుఃఖ వార్ధినిమగ్న । జీవరాసులుపరాశివుదయానూన । సంపదము
ఖ్యులై సాలోక్యముఖ్య । సంపూర్ణపదవులు సరిపెల్గుచునికి । స్థిరపశుపతి
జ్ఞానముఖ్య । పరిణతియో భవవార్థి దరియింపు తేప । యెరుగంగబడువస్తు వెరి
గెడుతాను । నెరుకయునన మూడు తెరగులుభువిని । బరగియు బాధిత ప్ర
త్యయమగుచు । నరయనానాగతి వవగతంబగుట । హస్తామలకమట్టులట్టు
నుస్రు । శస్త్రాంగద్వైత సరణిసిద్ధముగ । తమకించి మరియుభేదము బల్క
దగునె । ప్రమితిపండితముభేదమదర్శనంబు । భేదింబు సకలదృష్టాదృష్టమ
తని । పాదితవైదిక ప్రపదర్శనస్రు । భావసంపాదన ప్రతిభకల్గుటను । కావు
నభేదసంగతి సిద్ధముగదు । చెనవిభేదక సిద్ధిదాగలుదు । సమపారగాదద్వి
భేదకసిద్ధి । గతిదప్పి వేదోక్త కర్మంబులందు । రతితత్త్వల ప్రతిపాద్యసంగతి
నింద్యుటుగాన యారాధ్యనైన యార్యుదని । పటుభక్తియుక్తి దప్పక భజి
యింప । నాపోవస్వగ మోక్షాదివాక్యములు । భావింపుక స్నానరూపం
బునందు । యిది వేదశాస్త్రవిహితమనతత్త్వ । విదితమార్గంబుండి విశ్రాం

తుశేల। ప్రత్యక్షమై జగద్వ్యాపభేదంబు। సత్యమై దోప దచ్ఛబ్దంబునందు।
ప్రత్యక్షబాధ జొప్పదుననినతడు। తత్యనుచితవృత్తి నద్వైతమతులు। నా
ది ప్రపంచ మిథ్యత్వంబు జెప్పు వాదిదవీయ భావం బెర్గలేక। పరయమిద్యా
త్మీమ నాశ్రయించెట్లు విరచింపదలబోయు మురభిమానమున। ప్రీతిమా
నముచె గృహీతముగాని। యాతత్వమెరుగుటయుదిదు ఘటంబు। మాన
గృహీతంబు దానుదత్యంబు। గాసరె దును మిథ్యగానేర దెట్లు । వృత్తి
నుత్తరశుక్తి విజ్ఞానపదవి। వృత్తిమైచనుశుక్తి వెండియుబోలె। యుడగుజ
గద్భేద మనుచున ద్వైతు। డలరంగదానెన్న దండుప్రదంచుటాలిని। నెక్కా
ని నిర్వచనీయంబు లేక। నిక్కము నిర్వచనీయంబు గలదె। నిర్వాచదీయమ
నీశ్వరచనియు। మురిృనానద్వైత మొగిరెంటికగును। కావున శివుడె తా
జీవుడన్యలుకు। భావింపనైక్య సంపాదనయగును। శివుపశు భృత్యుండు జీ
వుండుగాన। భువివేరుగాదన బొందగుగాక। భవబంధ మోక్షాను బాధి
తావస్థ। లవిగల్గజీవుడు శివుడనదగునె। పరమేశునకుజీవ పంక్తికిమేరు। ప
రమాణుసంగతాంతరము దోపంగ। దనకంటెనీశుండు దాలెండు వేర।య
నువాండ కాండె లోకాయతనుండు। తానెచూయీశుండు దనెర్గజాల। గా
నియజ్ఞాపసంగతి ననువాది। జ్ఞానస్వరూపు డీశ్వరుడయ్యెనేని। దానద్దియ
జ్ఞాన తమమునవలదె। వెలయుజీకటిలోన వెలయదుగాని। కలదుదీపంబున
గానెట్లువచ్చు। మాతంయు మేయంబుమానంబుమిథ్య। భాతిగాననుటయే
ప్రామాణ్యపథము। ఆత్మనాజగదుదయము జెప్పుచుండ। నాత్మనిరాకా
రు డననెట్లువచ్చు। నతులనచ్చితాక్కనాసంద నర్వ। గతనిత్యనిజనిరాకా
రుడీశ్వరుడు। ననుచు నారద్వైత మట్లకారణము। చెనసికల్పింతురు శివు
నకవిద్య। కలదనగానోపకయును లేదనియు। పలుకనేరకమూగ బధిరలు
క్రియను। పరగుభువనభిన్న భావంబునూచి। యరయున ద్వైతుల మనగ
తావెద్ది। శర్వునాధీనంబు సర్వంబుగాన। పర్వేశుసగుణ విచారిత వృత్తి।
సర్వంబుశివుడను శబ్దమాద్యోక్తి। నిర్వాహమొుండంగ నేరుచుగాక। స
ర్వేశునైశ్వర్య సన్నుతాద్వైత। మర్వినర్వాద్వైతయుక్తికి జనునె। మా
నిసి దైవంబుగా నెట్లునేర్చు। దానెట్లు దైవంబు మానిసియును నె। తన్నెరిం
గిననీశు దాసినగ్గాక। తన్నెరింగిన దాన దైవంబునగునె। కావున మాయా

ను గతమైనయట్టి। నీవేదవాదముర నిలువు వేదాంతి। స్వామి భృత్యస్థితి
శంభునిగొలువ। కేమార్గమున ఫలియింపదు ముక్తి। అన్యాయతరమహా
నైచ్యైకకారణము। శూన్యానుకూలంబు సుజనదూష్యంబు। గర్వాంధవృ
త్తి సత్కర్మేతరంబు। సర్వప్రమాణ విచారదూరంబు। నాచ్ఛాదితజ్ఞా
న తుచ్ఛమార్గంబు। ప్రచ్ఛన్నబౌద్ధంబు పరమనాస్తికము। నద్వైతమైన
మాయావాదమతము। విద్వద్విరుద్ధంబు వేదాంతమగునె। మొదల నీవే
దాంత మునకభిప్రాయ। మిదవిద్ధమని నిశ్చయించంగలే। వేదాంతవిష
యవివేకంబునీకు। లేదుకించిత్సాంఖ్యాది ప్రాకాని। కాదేని నీసాంఖ్యవా

సాంఖ్యవాదం

దైకమతని। పాదవంబగు పూర్వపక్షంబువినుము। వికృతంబజడజ స:విత్తి
దానను। ప్రకృతివాదంబు దెంపక ప్రధానంబు। జగదాదిరాజస సాత్త్వి
కతామ। సగుణసామ్యావస్థ నంనిత్యరూప। మదియును నితరగుణాను
గృహీత। మొదవనన్నైకైక గుణోద్రేకమునను। సకలప్రపంచంబు జనియిం
చుననుచు। ప్రకటించినీయుక్తి బలికెదువినుము। యొక్కొక్క గుణముల
నెక్కునేనియును। చక్కనజడుగుణ సామ్యంబుగాన। లేదు ప్రధానంబు
గాదు ప్రపంచ। మాదటదానిచె నట్లునుగాక। నరయ జగద్వ్యాపమై ప్ర
ధానంబు। బరిణమించినచోట బ్రాదేశికతను। బరిణమించినయేని ధరన
శ్వరంబు। నరయసావయవకార్యంబులైవచ్చు। గాన జగత్సృష్టి దానిచేము
న్న। కానేరదట్లుగాకయు ప్రధానంబు। పరిపూర్ణరూపమై భ్రమితికి
మిగిలి। బరిణమించినయేని భావించిచూడ। నదియును నేకకార్యత్వప్ర
సంగ। మొదవుటసృష్టిగాదు భయంబునందు। కడగియుతీత జగత్ప్రళయ
ముల। జెడిపోవవర్తించు సృష్టియుగలదె। పరమాత్మ పరమేశ భవ పరబ్ర
హ్మ। హరశివలింగ మహాదేవనామ। యుతదివ్యమూల ప్రకృతిసముద్భూ
త। కృతతత్ప్రమాయా ప్రకృతిజడమగుచు। త్రిగుణసమన్వితంబగుచు
ప్రధాన। మగుచు గళాత్మకం బగుచునాప్రకృతి। యవ్యక్తమది పురుషాధి
ష్ఠితంబు। దివ్యుండుశివుడు తదీయాజ్ఞ జేసి గ్రాలుచు జేయు లోకంబులు
నాగ। బోలగుగాక స్వతంత్ర్యమున్నదియె। సరిసచేతనమౌట జడమౌటసృష్టి।
ధరజేయనేర్చునె తనయంత ప్రకృతి। గావునదైవంబు గాదు తత్ప్రకృతి।

దాదిముక్తి ప్రదాతయుగాదుగాన। ప్రకృతివాద ప్రతిపాదకులైన। వికృ
తికార్యకులదుర్వ్యాప్తి వర్త్యధరు। వారుదు రెండను నిరీశ్వరసాంఖ్యమ
తము। పరతత్త్వబోధాను పాదితంబగునె। యపవర్గమంతన యద్వ్యానే
నియును। జపతపోధ్యానాది సత్క్రియలెల్ల। మునుకపిలుండను మునిము
ఖ్యమతము। మును రెయంగర మోక్షమున కాదియగునె। శుకవామదేవ
సనకసనందనులు। సకలామరులుదొల్లి సాంఖ్యసమ్మతులె। సేశ్వరసాంఖ్య
నిరీశ్వరసాంఖ్య। సేశ్వరోక్తికి ప్రమాణము చూపగలవె। భువినను మూ
నాది భూరిప్రమాణ। నివహంబులం దెద్ది నీకంగారణము। నీకారణంబుల
నీప్రమాణముల। నేకానసగు జగదీశ్వరత్వంబు। నిటయగ్నిలేకయు నగ
యుపెభావ్య। పొటునగాగ్రంబున నదిపొగగాదె। కలదు ధూమముమీ
ద గలుగంగనగ్ని। గలుగ క్రిందటననగా నట్లువచ్చు। వెలయు జగంబులు
గలుగంగనట్లు। గలుగడీశ్వరుడనగా నట్లువచ్చు। మహానుమాన ప్రమా
ణంబునాంక। బహుమతంబులువన్ని వలికెదేనియును। సలరు భావ్వంబు
దానప్రసిద్ధంబు। గల్గుగునేనియును దాగాదుధూమంబు। వరగు ధూమం
బట్ల భావ్వంబువరల। నరయభావ్వమెకాక యదిధూమమగునె। జలము
లట్లుండమావుల దోపదవుల। జలములే యుండమావులకాక యున్నియు
రొక్కనిపోల్కి వేరొక్కడుగలుగ। నొక్కచందమెకాకనొకడెయుర్వ్వరు
ను। గిరితుదధూమంబు క్రియదోచుభావ్య। మరయంగ ధూమమె యది
ధూమమేని। మునుధూమమునబుట్టి ఘనమేఘవితతి। పొనరి భావ్వంబు
నబుట్టంగగలదె। కానుధూమముమీద గానంగపడదు। తానట్లుగలుగు
క్రిందట నగ్నియట్లగలుగు క్రిందటనగ్నియట్లు। గానజగంబులు గలుగంగ
శివుడు। దానట్లుగలుగు తథ్యంబుగావునను। మతినమమాన ప్రమాణం
బుతత్త్వ। గతికికారణములుగాక వెండియును। ప్రణుతింపనాకాశ గుణము
శబ్దంబు। గణుతింప శబ్దాత్మకం బాగమములు। నాయాగమములశబ్దా
తిసుమహా। నీయతత్త్వంబెట్లు నెరయనెరుగ। సాంగోక్త శ్రుతుల తారత్వ
తిప్పద్ధ। సాంగతత్వంబనుగాన యాశివ్యమునకు। తనమహాత్మ్యము దాన తెలిపి
రూపించె కొనయంత బాగము కొటులుగాని। శివత్వమును శ్రుతినివహము
లెల్లను। శివతత్త్వబోధకంబ ప్రమాణములె। యొనియదేనియును మూ

యాంధకారంబు। వినిహతంబుగఁజేసి వినుతముముక్షులకు। రమణ ననన్యశ
రణజనహృదయ। కమలస్థుఁడగుదన్ను గాన్పింపుదయును। నవిచారితాగ
మ వివిధదీపములు। శివుఁడున్నాఁడని స్ఫురించుటఁజేసి। మానితంబగు నాగ
మప్రమాణంబు। తానూకబడదు తథ్యంబు వెండియును। తివిరియయ్య వి
ధాత్రి దృష్టమై తోఁచు। నవియల్లనష్టంబులనుసూక్తియునికి। ప్రత్యక్షము
గఁజూపఁబడు హేతువులును। నిత్యంబుగామిన నిత్యాత్మగాన్ప। ననుబంధ
మగునె ప్రత్యక్షప్రమాణ। మనియెదేనియును ప్రత్యక్షగోచరము। గాని
ప్రమాణముల్ గలవె ప్రమాణ। హీనమైచనుతత్త్వ మెందును గలదె। శ్రు
తిసదాపశ్యంతి సూరయోయనఁగ। ప్రతిసూరయోయత్ప్రపశ్యతి యన
గ। చిత్రంబువారాణ సీయథాయనియు। ధాత్రినిత్యమురను సూత్రములు
సికి। తివిరియెయ్యెవిధాత్రి దృష్టమైతోఁచు। నవియల్లనష్టంబులన నెట్లువ
చ్చు। చెడియెడిరూపులె జడుగాకయందు। జెడనిరూపంబులు జెడునె వెం
డియును। జ్ఞానంబుధ్యానంబుయూతి। యైనివ్వటిలతత్త్వమదిమానసంబు।
యదియును హేతుదృష్టాంతరవిహీత। పదమేనియెరుక కుపాయమున్నది
యె। కడచన్నపసిడియు గ్లోయుదూమ। నెడనువరాంతరం బెరుగరా
కున్నె। యెప్పాటమెట్టిన కేసిసకోల। దప్పువెకోల భూధర సమానంబె।
యెడరుతత్త్వము దనయాత్మకు నెందు। బ్రబడిసేయుశబ్దంబు బాడిగా దెట్లు।
హేత్వంతరములాద్య లెన్న దేవరమ। తత్త్వరూపిత వివిధ ప్రమాణము
ల। నట్టిదకాక ప్రత్యక్షప్రమాణ। మెట్టిదోవగవచ్చు నేవాదికైన। కాన
యీశుఁడు కర్తగాండనుపలుకు లోనిరీశ్వరసాంఖ్య యడుగు వెండియును।
ఆదివిశకపిలోక్తమగు యోగమైన। నాదరణీయ్యమె యాద్యుల మతికి।
నిత్యనిరంజన నిజశుద్ధబుద్ధ। సత్యసనాతన సచ్చిదానంద। సగుణ కళాతీత
సర్వజ్ఞ శాంత। విగతదేహేంద్రియ విమలాత్మమూర్తి। యైయునణోరణీ
యాన్మహతోమహీ। యాయునగను మహేశుండు శివుడు। నానాత్మకంబు
లై దానాచరించు। గానియేకాత్మను గతములోకముల। నాది యింతయు
దానియగు బరిపూర్ణుఁ। డాప్రదేశకుండని పలుకంగదగునె। యనియెదెని
యునిర్మలాత్మకుఁడెట్లు। తనువిడ్చి దుర్మలాత్మకులలోఁగలసె। విగతదేహేం
ద్రియ విషయాత్ముఁడెట్లు। దగిలి దేహేంద్రియాత్మకులలోఁగలసె। త్రిగుణర

హితుడగు దివ్యాత్ముడెట్లు। దగిలి దేహేంద్రియాత్మకులవోగలనె। త్రిగుణ
రహితుడగు దివ్యాత్ముడెట్లు। త్రిగుణాత్మకులలోన దీపింపబడియె। నిత్యా
త్మకు డెట్ల నిత్యులగలనె। సత్యాత్మకుండెట్ల సత్యులబెగనె। శాశ్వతుండె
ట్లుల శాశ్వతుండయ్యె। నఖలజీవులదానయైయాత్మయట్లు। సుఖదుఃఖము
లకు విశ్రాంతిగురియయ్యె। చావుబుట్టువులేని సర్వేశుడెట్లు। చావుబుట్టు
వుగల జీవుడై పరగె। నర్థినణొరణియ్యానమునిష్ఠి। తార్థంబు సాధారణార్థ
మైమఘూడ। తవిలియాశ్వరుని చైతన్యంబకాక। శివుడుండనెకూడి జీవుల
నెల్ల। పూనిబొమ్మలవాడు బొమ్మలలోన। దానుండునెట్లు సూత్రమెయుం
డుగాక। పుడమిజీవులగూడి పుట్టునెయటుల। మడియనెవుట్టడు మడియ
డీశ్వరుడు। జలకుంభకోటుల వెలుగుజందురినకు। జలకుంభములు వడిగ
లుగునెపాట్లు। ఘటములలోనసంగమాగుబయలు। ఘటములుభిన్నంబుగా
భిన్నమగునె। ముకురంజలనుదోచు మూర్తిదడియ। ముకురప్రభలుజెడ్డ
మూర్తియుజెడునె। యవికల భూతాత్ముడైన యీశ్వరుడు। శివుడు సర్వ
ము జెడజెడునె యెందేని। జలములుగాద్సచె జలియింపలోన। జలియించు
శశియట్ల సరేశ్వరుండు। మలుగకబహుజన్మ మరణదుఃఖముల। జలియిం
చుమతులలో జలియించునట్ల। జీవునిబొందునానావస్థలెల్ల। భావింప్షశివున
కు బ్రాప్తవ్యమగునె। కావునజీవుల గలయందుశివుడు। జీవులుజీవుల శివు
డును శివుడు। స్వామియీశుడు భృత్యవర్గమేమనిన। సామిభృత్యన్యాయ
సత్క్రియారతుల। జ్ఞానదేహములను జలకుంభములను। జానొందశివుడ
ను శశిదోచుగాక। కలిగినజలములగలుగునె శశియు। కలగినమనసుల గ
లుగునెశివుడు। మవినోదకంబుల బొలయుడుశశియు। మలినదేహములలో
న వెలుగండుశివుడు। దర్పణంబనిన యంతనజేసిమలిన। దర్పణంబునమూ
ర్తి దానెట్లుదోచు। జ్ఞానినేననుమాత్ర శంభుండుభక్తి। హీనుడై చనుక
ర్మిలోనెట్లుదోచు। మొదలజ్ఞానాదేవ మోక్షనామోక్ష। పదము సిద్ధిం
పదు భక్తిహీనులకు। తానృపతిజ్ఞానియైనయంతటనె। వాని బోధించునె
కొలువనివానినృపతి। ధరగణశాస్త్రవేత్తల కెట్లువచ్చు। వరయగజధిరో
హణముసేయంగ। కానసర్వాద్వైతకల్పితజ్ఞాన। మేనాటముక్తికిహేతు
వేతలప। యిలగొప్పియింతయు నీశుడెయనుట। విలసితజ్ఞానంబు కలి

ముక్తిఫలము। లైననుశీర్ష్యండ యఖిలభూతములు। నైనవాండని యనుసీయా
త్మలో గంటి। కన్న యంతనముక్తి గలుగనేర్తులువ। కన్న యరకయండ
యోగిదానగునె। జ్ఞానవైరాగ్యనిష్ఠానక్రియా వి। హీనమైనను యో
గమెందుముగలదె। యడయరుంగక క్రియ లెరిగి యొరింగి। యడిగిన పతితుం
డు యోగవంతుండా। నడిచిన క్రియల కాశ్రయముగుదస్న। నుడుగక స
త్క్రియలుడుగఁగ దగునె। యొడబడున క్రియ లుడిగి దుర్విషయ। ము
డుగని పతితుండు యోగయుక్తుండా। రాగాంధుఁడధిక దుర్గుణుఁడు నాస్తి
కుడు। యోగియె ముక్తి వియోగిగాకతడు। తన్నెరుంగడు శివుమ్ము నెర్గ యో
గి। తన్నెరింగిన యోగి మున్నెరడిక। జ్ఞానాత్ముడైన సమస్తంబును విడిచి।
మానక తన్నెగ్గ మరుచునంతకును। నానావిషయభావ నాభ్రాంతి విడిచి।
మానక తన్నెగ్గ మరుచునంతకును। లైనను గర్వాభిమానంబు లుడిగి।
మానక తన్నెగ్గ మరచునంతకును। పూనిశివైక్య సౌఖ్యానందనిరతి। మా
నక దన్నెగ్గ మరచునంతకును। నంతతక్రియలు నిజక్రీడలుడుగు। నంతకును
డిగిన యంతకుడలుగు। గానక్రియాఫలాకాంక్ష విడిచి। జానొందక్రియ
లమై జరియింపఁడేని। యవిరళనిరతిశయంబగు పరము। శివయోగ సంపద
సిద్ధించునెట్లు। ప్రకటితహంకార పరుడగు యోగి। సుకృత దుష్కృతకర్మ
సూదనుండగునొ। యధికదుర్విషయాత్ము డగునట్టి యోగి। విధినిషేధ క్రి
యావిరహితుండగునె। క్రకచ్ఛరసుఖదుఃఖ గతుడగు యోగి। సచ్చిదానం
ద ప్రసన్నాత్ముడగునె। శివభక్తియుక్తివర్జితుడగు యోగి। భవపాశము
లు దెంప బలవంతుడగునె। కాలపాశావృతగతుడగు యోగి। కాలమృత్యు
వు గెల్వగా గరితయగునె। భవరోగదుఃఖాను భవుడగు యోగి। శివయోగ
సుఖసముంచిత పుణ్యుడగునె। రాగాదిదుర్గుణ రాసివసించి। యోగిదాన
నుటధురుక్తంబు కాదె। కావున సాంఖ్యయోగభ్రాంతి వదలి। నీవదైవ మన
ను నుర్గుణిసాంఖ్య। నీకునట్ల చార్వాక వాదికివి। సేకింపగా లేదు వేరుభేదం
బు। గావున నీవింక గావుసాంఖ్యుడవు। వావిరి చార్వాక వాదివిగాని॥ వె

చార్వాకవాదం

దవిరుద్ధమై వెలయు చార్వాక। వాదినీకర్త నంపాదవినుము। దేహంబయా
త్మగాకూహింపవేర। దేహంబులోనాత్మ తెల్లమున్నదిమ్మె। తనువునం

దొకచోటు తరిగిచూచినను। తనువులో వెరతోచు నేయాత్మరూపు। యే నొనల్లనివాఁడ నెర్రనివాఁడ। యేనిడ్డవాఁడను యేకుర్చవాఁడ। నను నెడనోడలికి యాత్మకొక్కింత। యనుభేదమారయనున్న దెచూడ। యొగిభూజలాగ్ని వాయుప్రభూతంబు। లగుచతుర్విధ పరమాణువులొడలు। నయ్యెడల్గురి భస్మమైననుబుట్టి డెయ్యెడనటుగాన యిలజావుముక్తి। గానవచ్చినయవిగలవుతధ్యంబు। గానంగరానివి గలుగవెయ్యెడల। కరముసుఖంబు స్వర్గంబుదుఃఖంబు। నరకంబుమరిలేదు పరలోకమనగ। బ్రాపించుమరిపుణ్య పాపముల్లేవు। యేపారనిజ్జగంబంతయు మిథ్య। గావునసుత్పత్తికర్తయు లేదు। దైవంబనగ మోక్షదాతయు లెండు। ననియ దేనియువినుమా గమవిబుధ। జనవిరుద్ధుడవగు చార్వాకవాది। జడముల్లై యుండవే సమసుత్తతనువు। లొడలతానాత్మయై యుండునేనియును। మృతశరీరంబు నిద్రించుశరీర। గతికంతరంబెన్న గలుగునేనియును। నంగంబువిడిచి యయ్యాత్మయొండొండు। భంగిబిశాచమై బలివెండజనునె। జనునట్టి నిదేహజంతువుల్ కలుగు। ననియెదా తాహరి హరభట్టుయల్ల। రావినుండుదు బ్రహ్మ రాక్షసప్రకృతి। నీవెలుమనిబట్టి యేవుచున్నాఁడ। నాదియిట్టిదయని యతనిపైనూకి। వేదంబుచదువడె వెండడెభక్తి। యటుగాన దేహంబు యాత్మయానేని। నిటనెట్లుజరియించు నిలనొడల్ సమయ। యొడలువిడువకున్న నొడలితోయాత్మ। యొడబడనిద్రించి యుండియు వేర। జన్నజాగ్రత్వంబు స్వప్నంబు నెరుగు। చున్నదియాత్మయొ యొడలొవీక్షింపనీసండడినయ్యాత్మ జాగ్రత్క్రియాదు। లందునుస్వప్నప్రక్రియాదులయందు। నలరి నిమిత్తంబులైన కర్మములు। దలయెత్త తత్కర్మ ఫలకాంక్ష నున్న। భూతసూక్ష్మంబులచేత నారబ్ధమైతన రెడునొడళ్లందవ్యాపించి। ఘనకర్మఫలములా కాంక్షభోగింప। దనుబొందునాయాస జనితవిశ్రాంతి। మానంబుబ్రాపింప మనలుసుషుప్తి। దానిట్లపరలోక యానవర్తనము। నాత్మయు నొడలు వేరై యుండియుండ। దాత్మచేతను వ్యాప్తమైన దేహంబు। చెలియించునట్లు దొంచియుశరీరంబు। చెలియింపదాత్మయు చెలియించుగానీ యగ్ని చేతనువ్యాప్తమగుమడ్డుగాల్ప। నగ్ని యొయినుమొ ధాహకమైనయదియు। దానటులయ్యునాత్మ ప్రజ్వాతములైనతద్దేహేంద్రియము

లాత్మశక్తి। కార్యాత్మకములుగాని కావవియు। కార్యాత్మకంబులుగా నేర
వెట్లు। యినుమునునగ్నియు నెనసినయట్లు। యినుమగ్నిగాదగ్ని యిను
మునుగాదు। ఆత్మయు దేహంబునటుగూడియున్న। నాత్మ దేహంబుగా దా
త్మగా దొడలు। కానదేహంబున కంటెను వేర। కానాత్మయది ప్రసిద్ధంబ
ట్లుకాక। ఘటపటాదులు వేర కనియుండునాడు। ఘటపటాదులకంటె గలు
గడయొకడు। తనువిట్టిదని వేర కనియెదునాత్మ। తనువునకంటెను దా వె
రకాన। యాత్మయు నాత్మ దేహంబును దేహ। మాత్మయునొడలు వేరై
యట్టులునికి। గలుగు దానుత్పత్తి కర్తయునొకఁ। డలరారునొకనివే నఖి
లాండములును। వానితో బుట్టు జీవంబులవలస। బూనినానామతంబుల క్రి
యల్ దోచు। వసుపడ పుణ్యపాపంబులుంతంతే। జనిపొందనరకంబు స్వర్గం
బు గలుగు। సనయంబు శివుమహాదాజ్ఞాప్రశక్తి। జను త్రిజగత్ప్రపంచం బట్ల
కాన। కానరానిది గల్గు కానంగరాదు। గానని మేరువు గలుగున కాన। యి
హపరంబులుగల్గు నిదియు వేదోక్త। యహితచార్వాక మన్యాయమార్గం
బు। కలికాలకలుషసంగత హేతువట్లు। వలదుసీ చార్వాక వాదంబులుమ
గు। గర్వాంధుడవు పాపగతుడవట్లయ్యు। చార్వాక వాదియసద్వాదరతు
డ। పాత్రేతరుండని ప్రచ్ఛన్న పాంచ। రాత్రవ్రతుండను క్రమము దోంచె
డిని। వేదోక్త సన్మార్గ విముఖమజాతి। భేదమాత్మేచ్ఛ మహాదేవనింద।
లఘుతరంబైన కళత్రసామాన్య। మఘమూలమగు విషయావిరోధతయు,
ధరసీకు బాంచరాత్ర ప్రవిత్మునకు। సరియయి యున్నది చనసట్లుగాక ॥

—•—పాంచరాత్రవాదం—•—

యోపంచరాత్ర వ్రతోపాదితోప। తాపితాత్ముడవిను తద్వ్రతచర్య। ని
కృతాత్మమాంతరాళికమనజనుట। ప్రకటితాగమవేద బాహ్యామై తనవు,
నాదికర్మభ్రష్టులనుటనజాతి। భేదదోషంబు నిపాదితంబగును। అతులభవ
జ్వరాకృతజల్పులగుట। సతతంబు శివునిందసహజమైయుండు। నసయంబు
స్వేష్టశివార్చనావితతి। దనరుశ్వేచ్ఛాప్రవర్తనము బాటిల్లు। నతుల లజ్జా
హీనులగుట దుష్టాను। మతినిగళత్ర సామాన్యత్వము మరు। జపితపోధ్యా
న నిష్ఠాహీనులగుట। నుపమింపదుష్టేంది యోద్ధతిదొడరు। సమయాను
గతమగు చరితమీచంద। మమరనందగు మోక్షమదియు నట్టిదను। కా

వృషతద్వాహిత కర్తయైనట్టి। యావిష్ణుదైవత్వ మదియట్లవినుము। ఆదినీశ్వ
రుని వామాంగంబు చమట। శ్రీదయితుఁడు జనించిన తద్విధంబు। క్రచ్ఛర
భృగుశాపగతి పదిమార్లు జచ్చుచుబుట్టుచు జనియించువిధము। అట్టితి
ర్యగ్యోను లందువసించి। పుట్టినభవదుఃఖములబొందువిధము। శివమూ
ర్తిఁ నయ్యాయు యవతారములను। తవిలికొలుచుచు ధన్యతముఁడైన విధ
ము। యొడబడిబ్రహ్మకు నొకమాటబుట్టి। యుడరియఘోణుఁ డనను న్నవి
ధము। నతిదికిందాను జుం డనవట్లుగాక। యుదయించిదైత్యుల కోడినవి
ధము। వేయాలమరి బాదరాయణుడనగ । బోయతకడుపున బుట్టినవిధ
ము। ధర దేవకికిబుట్టి దాకృష్ణుడనగ। బరగి పాండవులకుపని సేయు విధము।
ధాత్రి వెండియును దత్తాత్రేయుడనగ। పుత్రుడై యత్రికి బుట్టిన విధము।
తగిలి దైత్యారి నాబొగడించుకొనుచు। నొగి జలంధరునకు నోడినవిధము।శి
వుమతద్దైత్యుద్రుంచిన చక్రమాది। భవమునశివుగొల్చి పడసినవిధము । ఆ
చక్రమదిదున్కలైపోవగాద। ధీచికినల్గిదావైచినవిధము। నుపమన్యుశిష్యు
డై యుడు రాజమాళి। నపరమితప్రీతి నర్చించువిధము। భువిని వెయ్యేటికొ
క్క పువ్వుగుండినను। శివుగన్ను విచ్చి పూజించినవిధము। అవిరళభక్తి చ
క్రార్థియైమరియు। భవుగొల్చిచక్రంబు పడసినవిధము । వృద్దు మేఘుమై
తాల్చి మెప్పించియొక్క। కొడుకుసాంబుఁడన బడసినవిధము। తనరిదూ
ర్వాసుండు తన్నినచోటి। మునుమచ్చయై వక్షమునను న్నవిధము । ధృష్ట
డైరుక్మిణీ దన్నునుబండి। గట్టియాతఁడుద్రోలగా బారువిధము। అతని యు
చ్ఛిష్టపాయస లేపనమున। సతతదివ్యాంగుడై చరియించువిధము। బాయ
సంబరకాలు బూయనిచోటు। బోయ బాణముదాకి పొలసినవిధము। బల
భద్రుడనమున్న బాసియొక్కండు। మలమలమరుగుచు మడసినవిధము।
మునులశాపాహతి ముసలంబుచేత। ఘనయదుగదనకులక్షయమగువిధము।
యరుగు డెందికిరీటి యపుడశౌరిద్ధంబు। పరగ నారాయణబలి సేయువిధము।
పదియారువేల గొప్పస్త్రీలబట్టి। బొరలిచోరులు గొనిపోయినవిధము। వ
రశుశాపాని భువిబాపలుగొన్న। శరధిపాలైం మున్ను జచ్చిన విధము। ధ
రరాజ్యమొప్పించి దశరథరాము। డరిగి పెరడవిపాలై యున్న విధము । శ

డుగూర్చు వనితగోల్పడి దైత్యుచేత। పడకీలుగాఁగట్టబడినవిధంబు। వాఁ
లిరావణుఁజంపి వడిబ్రహ్మహత్య। పాలయిధరఁజుట్టి భ్రమియించువిధము। ని
త్యరామేశ్వరు నిల్పియాబ్రహ్మ। హత్యాపహృతముగానర్పించు విధము।
తరుణినమ్మకఁబ్రచ్చు తమ్ముఁబంపి। సరయువులోఁబడి చచ్చినవిధము। హర
మైనతనదు మత్స్యావతారంబు। సురసింధుధరుతలఁ జుట్టినవిధము। హ
రముగుచ్చనదు కూర్మావతారంబు। హరుహారమధ్యంబు నందున్నవిధము।
హరమైనదనదు వరాహదంష్ట్రింబు। నురగాంకుముం జేత నున్నవిధంబు।
హరమైననరశింహు నంచితాజినము। పరమేశ్వరునకు నంబరమైన విధ
ము। హరమైనత్రివిక్రమాఖ్యుదౌలెమ్ము। హరుచేత ఖట్వాంగమై యున్న
విధము। అల్లజన్నమున నావహనీయకహ్ని। దెల్లంబుగా దలదెగిపడ్డవిధ
ము। మృగరూపధారియై పగబారలేక॥ యగపడి తలయునో నాడిన విధ
ము: నారకతనదు విష్వక్సేను దేహ। మూరుత్రిశూలంబు నందున్న విధ
ము। కలకేతుడై వచ్చి కామారిచేతి। బలుకఫాయరిబులోఁపలబడ్డవిధము।
యురులింగమూర్తి శ్రీచరణముల్ గాన। కరియంగజని వరాహంబైనవిధ
ము। యూహారనే శేటమాగునిజంప। వారింపజాలక వనరెడువిధము। కాఁ
లుచున్వ్యాసుని కరమభ్రవిధి। దూలియాడగఁగూర్ప జాలనివిధము। నీవి
యూదిగా బార్వతీశుచేవిష్ణు। డవమానపడి గర్వమడగినవిధము। నదియు
న్నుగాక శ్రీరారామమునను। మదనారినిల్పి సమ్మతిఁగొల్చువిధము। యూ
ఢిగోవిందేశ్వరునినిల్పిభక్తి। గూడద్వారావతి గొల్చినవిధము। చెలువా
ర వారణాసిని దనపేర। నిలిపివిశ్వేశ్వరు గొల్చినవిధము। పెంపారునింద్ర
నీలంపు లింగంబు। సింహారసజ్జయుం దిడికొల్చువిధము। వేయేలవిష్ణుండువి
శ్వేశ్వరునకు। బాయనిభక్తుడైభజియించువిధము। నుగ్రాక్షు వేవెండియు
నునివ్విధమున। నిగ్రహానుగ్రహ స్వతంత్రుడైశాజ్ఞ। భంగంబునొందుట ప
టుగర్వమడగి। సాంగంబుగాభక్తిసలిపినవిధము। వేదాగమపురాణ వివిధ
శాస్త్రిను। పాదితోక్తులఁజెప్పబడియెడుగాన। పత్రియంబొంకోల పాంచ
రాత్రాద్య। సత్యవత్రముల మోక్షంబు చేకురునె। మానుగానీశ్వరుమహి
మకవిష్ణు। హీనతకునుదృష్టమిదియు తాగాదె। భువినిసత్యుండగు శివునిభ

జింప। శివకరంబగుము క్తి సిద్ధించుగాక, ధరననిత్యుండగు హరిని భజింప।
చిరతరంబగుము క్తి సిద్ధించునెట్లు। కావునవిశ్కృత భాగవతాద్యులాది । గా
వునిము క్తి మార్గంబులుగావు। నీవు కేవలవిష్ణు నిజసమయుడవు। గావునబౌ
ద్ధుండవు నిక్కంబెట్టులనిన॥ పురముల ేర్చెదుసాడు పురహరునాజ్ఞ । హరి

బౌద్ధవాదం.

యు సాత్త్వద్బుద్ధుడై యుండెగాన। జలజనాభునిదశ జన్మంబులందు। నిల
బౌద్ధజన్మంబు గలుగునగాక। దగుకూర్మ వామన దాసులుగలుగ। వాగి
బౌద్ధదాసి లెకుండకుగాన। సరిశ్రుతిబాహ్యంబు జైనబౌద్ధంబు। నరయ
గించిచ్ఛేద మంతియకాన। వెండిబౌద్ధుడు వైష్ణవుండుమున్ వైష్ణ। వుండు
బౌద్ధుండుగావున వేయునేల। బౌద్ధుండవినుముని బౌద్ధంబుశ్రుతివి। రుద్ధం
బు భవపాశ బద్ధంబుభువిని। షిద్దంబుదుఃఖ సమృద్ధంబుపాప । బద్ధంబు
మున్న యబద్ధమెట్లనిన। కొరలుమనోమయ కోశంబులోన। మదిలొంచు
విజ్ఞాన మయకోశమదియు। బుద్ధిదాక్షణికంబు బొరిపొరిపూర్వ । బుద్ధి
యందవగతి బొంగించుజీవ। సంతతిపోలెను జనునుత్తరోత్త। రాంతరబు
ద్ధిదా నట్లుదయింప। అరయసంతతి రూపమైతో చుబుద్ధి। సరినాత్మయా
శుద్ధి సంతతియందు। దులుకాదుక్షణిక చతుర్విధభావ। నలనొకా నొక్క
జ్ఞానంబుసంధిల్లు। క్షణమువిము క్తి సంగతమగునేని। క్షణభంగురము
క్తి కారణంబగునె। యొక్కడొక్కడయని వెక్కించివిూద । నొక్కడొ
క్కండయని లెక్కించివిూద । నొక్కడొక్కండను నొక్క రెండనుచు ।
ముందటియొక్కండు మూడంచునిట్లు। ముందరెన్నగనెన్న మొగి జెడున
ట్లు। అరయనదీప్రవాహము పిరుందుడుగ । భరితమైముందర బాఱుచు
న్నట్లు। వెలిగెడుదావాగ్ని వెనకయారంగ। కలయముందరసొంగి కాలు
చున్నట్లు। కనుగొనవిరచితాక్షర పఙ్క్తి జదువ। వెనక కిత్తరిముంద రను
జాగునట్లు। ఖండింపకయు జాపకాయమైకాయ। పండ్లయిపండు నేర్పడబీ
జమయ్యు। బీజంబు మొలకమై పెరిగిముందటను। భాజిల్లు వెనకరూపము
జెడునట్లు। ముందటనాత్మయు ము క్తిబొందంగ। నందండ వెనకయు నర్థు
గునంటేని। వడిబుట్టినిలిచిదా నడుగునంతటవు। నడిసన్నదక్షణ స్థాయిత్వ
మునను। క్షణవాదభంగంబు గాదెయాయుక్తి। ప్రణుతింపనెద్దియుత్పత్తి

క్షణంబు। యదివినాశక్షణ మగునేనియింక। జదువులేల యస్వవశగ్రస్తమై
న। తరిదరినేర్చునె దానుదయింప। మరియదిగాన్య క్షమంబు దానగునె।
తానును మొదలన దవిలినవిష్ణు। డైనసంతతియందు నాగాక క్షణము।
మోక్షంబుబొందిన యనుబొందుగాక । లక్షింపదనక గులాభమున్నది
యో। నంచితశైవాగ మాదులమరియు। కించిద్గుణములు మిక్కిలిమావ్రత
ములు। నవియుమాటలనె సత్యమునహింసయును। యివి నిజవ్రతములం
ద్రివియనులేవు। చంపిపెట్టినదిందు) చంపగాదందు)। చంప సహించుట
జంపుటగాదె। బొంకియీశ్వరుదందు) బొంకుగాదందు)। బొంకులలో పెద్ద
బొంకిదిగాదె। యన్ని యీశ్వరుడు లేడందు)దానేల। యొన్నంగ బుద్ధుండు
యిలగల్గుటెట్లు। క్షణభంగురంబగు కర్మంబుదాన। బ్రణుతింపతత్కర్మఫ
లముబొందించు। ననుటయుబౌద్ధుల కనుమతంబగుట। దనరియాబుద్ధుం
డుదైవమెంటెద్ది। సంగతిదైవంబు శశివిషాణంబు। భంగి శూన్యంబంచు
బౌద్ధాదులాది। విరచింపగా చతుర్వింశతితీర్థ। కరులుభూతాది త్రికా
లవర్తనులు। పిన్నడేబ్బాదడీ యిద్దరుమునులు। మున్నుశూన్యధ్యానము
లుశేయుచునికి। శమదమానుష్ఠాన జపతపోధ్యాన। యమనియమాదికా
ష్ఠాంగయోగాది। ధర్మకర్మఫలప్రదాతయవ్వండు। నిర్మించుక్రియలకు ని
ర్వాహమెద్ది। తివిరియుత్పత్తిస్థితి విలయహేతు । వమునైదైవము శూన్య
మయ్యేనేనియును। తెలియనుత్పస్థితి లిలయహేతు। లిలగానియదిదైవమె
ట్లనుకాదు। తలపోయశూన్యతత్వము గలయదియొ। తలపోయ సూన్య
తత్వము లేనియదియొ। కలదేని శూన్యంబు గాదె శూన్యంబు। కలుగదె
శూన్యంబు గలుగదెట్లనిన। కలదేని శూన్యమున్ పలుకుదాబొంకు! క
లుగదె శూన్యమన్పలుకుదాబొంకు । గాన యహింసావిహీనులు సత్య।
హీనుక్రియాఫల హీనులు ధర్మ । హీనులు నిజదైవ హీనులు బుణ్య।
హీనులునగు బౌద్ధజైనాదులకును। కలుగునె మోక్షవికస్వరసుఖము। తల
పోయబౌద్ధవాదంబుడుగుమంటి। బౌద్ధంబుతిరుతల బంటియులేదు। సిద్ధం
బుశైవప్రసిద్ధులకనిన। నంద్రొక్కలవమాత్రనగు జైనవాద। మ్మందెంతగా
నమాయామ్యలలోన। దేవరదాసయ్య భావజాంతకుడు। దైవంబనుచు
జైనతర్క బుహాకి దర్పమేర్పడఘట సర్వంబుదోడిగి। సర్వాంకునుత్త

రేశ్వరు బ్రతిష్ఠించి। పొసపరివట్రిల్ల పొట్లచెర్వునను। వసదు లేణ్నూరును
వ్రచ్చిలై పించి। వెనజినప్రతిమల విటతాటమాడి। యెనగు నాడిజైను లె
క్కడజనిరి। భావజాంతకుభక్తి పరుడు వేండియును। కోవూరిబ్రహ్మయ్య
నావీరగణము। పెర్మాడిజైనుల పేరడగింప। తర్కంబునుదోడి ధాత్రిలో
పలను। మంత్రసిద్ధులమంచు మడియించిదహన మంత్రంబులందొక్క మ
ంత్రిగాల్చుడును। మంత్రంబులకురాజ మంత్రంబుమూల। మంత్రమనుష్ఠిం
చి మానితభక్తి। నడరంగ మునుభస్మమైయున్న మర్రి। బడసికోవూరిలో
పలగలయట్టి। వసదులన్నియువ్రచ్చి వైపించెమహిమ। నెనగునాడీజైనులె
క్కడజనిరి। అదియునుగాక యేకాంతరామయ్య। విదితభక్తిస్ఫూర్తి విలసి
తకీర్తి। నబ్బులూరను సముద్యన్మహాగ్రహిమ। నబ్బుచుజైనుల నుక్కడ
గించి। యప్పురివసదినావాదిగానిల్వ। కప్పుడబడియెదు ననిశాపమిచ్చె। క
టకంబునందు ప్రఖ్యాతిగామరియు। పటుకీర్తి బండరు బసవన్నయలర। న
సమాంబకుడా దైవమని బ్రతిష్ఠించి। యెనగంగశిరమిచ్చి యొడ్డినంబులకు।
వరలుచునప్పురి వాడవాడలను। మెరయుచునాడుచు మరియొందుశిరము।
బడసిజైనులనెల్ల భస్మంబుసేయు। నెడనాడుమీజైను లెక్కడజనిరి॥ కృత
కృత్యపరివుళిగెనువైజకవ్వ। పతిధిక్కరించి సద్భక్తి పెక్కువను। చనుదెం
చి చనుదెంచి చక్కనవసది। గనిభవాలయమని కరములు మొగుప। న
టజినప్రతిమరూపప్పుడవ్రస్సి। పటపటవ్రక్కలైపడగమధ్యమున। వైజకవ్వ
యువికస్వరభక్తి మహిమ। వసవిజైనుండను వార్తయునడప। నెనగు వా
డీజైను లెక్కడ జనిరి॥ మారుళిగెనుభక్తి మంథతుండు మరియు। నారంగ
హిరియనాగయ్యగారగ। వీరావతారులు వీరులనంగ। వారంగపడముప్వ
రసమానయశులు। వసిగొనిజైనుల వధియించుహిరియ। వసదిన శివుమ
హేశ్వరుబ్రతిష్ఠించి। యసమకీర్తిప్రతిష్ఠాచార్యమహిమ। నెనగునాడీజై
లెక్కడజనిరి॥ అదిగాక వెండియు నాదయ్యయనగ। మదవారిసద్భక్తి మ
తినుళిగరను। నసదులెతక్క నీశ్వరనివాసములు। వసదిజినుడుదక్క నెన
గులింగములు। జైనమునులుదక్క సద్భక్తవరులు। గానిరామికినిదుఃఖం
బుదోచుచును। చూడనక్కజముగ సురవాస్యమ్మవసది। గూడ నాస్వామికి
గుడియన్నడగునో। పటపటబగులంగ చటచటబ్బాయ। పటుతరంబుగజిన

ప్రతిమమధ్యమున। శివుఁడుసౌరాష్ట్రింపు శ్రీసోమనాథుఁ డవికల్పవతి నెన్న
డవతరించెడినా। పాండారతత్త్వయం భూలింగమూర్తి। యందముక్కు
న్న నొప్పఁగు చతుర్భుజము। నందివాహానమును నగజదాళటను। సుంద
రతరజటాజూటవిభ్రాంతి। గరమొప్పుసాకార కలితదివ్యాంగ। మురుదరుద
సదృష దంతరంబునను। మున్నతంబగు తదిరూ్ఫారులింగంబు। నెన్నఁడు
గండునో యెగన్నులార। వంతయుఁజింతయు వలవునుసాలవు। నంతకంతకు
నెక్కుడయ్యె దానిట్లు। తొంబదియేఁడులు దొడిదొడిజనునె। నంబుందు
నాయర్థినలుపుడింకేన। బోదుశ్రీసౌరాష్ట్రమునకు సోమేశు। నాదటగా
నివత్తు నట్లదర్శింతు। ననుమానమింకేల ననుచునాదయ్య సనజననొక్క
యోజనమూర్తియుంద। నతిసుఖనతివృద్ధు నతికృశాంగుండు। నతిబలహీ
నుండు నగుటగాజేసి। చరణముల్ వ్రయ్యంగ జానులువావ। కరతలాగ్ర
ములరక్తములు బింజింప। ఖరకరాతపసముత్కటతీవ్రనిహతి। పొరిబొరి
కన్నులబొమలు మూయంగ। నడుగెత్తరాకయు నడుగిడరాక। కడుగడు
ముందర గానరాకయును। చలమును నతిసాహసంబును గలిమి। దలరక
యాబుమీఁద నయంబులిడుచు। తడదడదాఁగకుచు దగులుచు మఱికి వడి
దెచ్చికొనుచు బోవకనిలుచుచును। వడవడవడుకుచు వ్రాలుచునట్లు। పడి
పడి లేచుచు పథము గన్పించి। చూచుచు బోవక చూచుచు నెదురు।
చూచుచుజనుచు రాయుచును గూయుచును। యోసోమలింగంబ యో
సోమలింగ। యోసోమ నాథయ్య యోయయ్య జియ్య। యోదేవదేవ
మహాదేవ యోయు। మ్మాదేవ మాధవ మాధవ వినుత। అజహరీం
దాద్రిసాధ్య త్రిజగదారాధ్య। నిజభక్తసాన్నిధ్య నిష్ఠైకసాధ్య। గతనత
జనమూర్తిఁ కారుణ్యవర్తి। సితకరకీర్తిసంచితదయాస్ఫూర్తి। గౌరీసనా
థ గోకాంతావరూఢ। చారుప్రమథయూథ సౌరాష్ట్రనాథ। యనుచుఁగీ
ర్తింపుచు నట్లయేగంగ। ననఘుఁడాదయగారి యతిభక్తిరతికి। బాదలుశ్రీ
సౌరాష్ట్రపురవణీదాశు। డెదురేగుదెంచిన సోమేశుడత్తణము। జనులు
జైంనులును విస్మయమందనంద। జినునిమధ్యంబు చెచ్చెర వ్రచ్చికొనుచు।
సాంగసాకార స్వయంభూప్రసన్న। లింగావతార మట్లంగీకరించి యంత

నాదయ్య కావ్యార్థముల్ దలిపి। వంతయుజింతయు వంతయుఁబాపి । సా
రశ్రుటాతుపీతుణ సంజనితద। యారసామృత వార్ధినందోలలార్చి । జైన
కోలాహల శక్తియునవీక। లానూనభక్తియు నవియుక్తినొసగ । నాజైన
మునుల నాదయ్యభజింప। నీజైనమునులు దారెక్కడజనిరి। మరిబిల్లన
యనారు మధురలోపలెను। తరిదరిజైనులు తల్లడంబంద । సెరిగూనిపాం
డ్యుడన్ని ళలావనీశు। బోరుడువోయిన వీపుపాపుడు వేజేసి। ప్రతిపక్షులగు
జైన బౌద్ధులతోడ। ప్రతియొగ్గిశివమంత్ర పత్రంబువ్రాశి। జినమంత్రపత్రం
బు మను జేసుచేత। పెనుపగుమంటలో బెట్టబంచుడును। సురసురదావా
గ్ని చోక్కారుగమర। పరమునజినమంత్రపత్రంబుగమర। వరసరోవరము
లో వనజాతమున్న। పరుసునశివమంత్ర పత్రముస్ఫార। ధరజినమంత్రప
త్రంబును మరియు। బరువడిశివమంత్ర పత్రింబుగూర్చి। కావేరియుప్పొం
గ గానడుమనైవ। వావిరిజినలేఖ వరతిపాలయ్యె। శివమంత్రలెఖ యచ్చె
రువువట్టిల్ల। భువినేటికెదురెక్క పారిబోరిబట్టి। కూడజైనుల నెల్ల కొఱ్ఱ
లెక్కించి। రూఢమైవేనదులు రూపడగింప। నవియెలవేయుజైనాధికులెల్ల।
భువిలేకనాడెందు బోయిరిమరియు॥ అదిగాకనిదుమూరు డనుచోడనృప
తి। వెదకుచుదనయేలు విశ్వధరిత్రి। గలజైనమునుల నొక్కట బిలిపించి।
వలయుతర్కంబుల వారినోడించి। దవిలికాగినకొర్ల తలలుత్రిం దుగను। త్రి
వియనాడెందేగితిగిమీరలెల్ల॥ వారకమరియును వాగీశనాయ। నారినిబ
ట్టించి నానావిధములు। జ్వలనార్చులనునూక జాదంతికొగ్గ । జలముల్లు
ముంప విసములుబ్రయోగింప। మహితపంచాక్షరీ మంత్రంబుచేత। దహ
నేభజలవిషోద్ధతి దర్పమడచి। యజ్జైనముఖ్యుల నందరుముంప । లజ్జలె దీ
మునుల్ నాడెందుననిరి॥ ధరవెండియును శివార్థంబొక్కకొలను। సరిశిరి
త్తాండియన్ జాత్యంధుడధిక। గావింపగావింప గడగివిఘ్నములు। గావిం
పగావింప గడుగడుసాలసి। పన్నగాంకునిచేత పటుభక్తిరెండు। కన్నులు
బడసి విఘ్నములాచరించు। జైనులకన్ను లక్షణమాత్రజెరుప। గానలెకీ
మునుల్ నాడెందుననిరి॥ నమినందియును గణనాధుండుమరియు! ప్రమిదె
తథక్తిదీపములు నిత్యంబు। వేయేసిముట్టించి విశ్వేశుసీశు । బాయక రే

యును బగలును గొలువ। నాయూరగలజైను లత్యసహ్యమున। నెయిని
గరిచెడు బోయుళయున్న। ప్రతియొగ్గి వేయుదీపములు నేదానౌ। గతశుద్ధ
లింగోదకముల నెలుంగ। ముట్టించియాజైన ముఖ్యులపసుల। బిట్టు జావం
గ శపించియయుర్వ్యర। వసదిజైనుండను వార్తయునడచె। సెనగనాడీజై
ను లెక్కడజనిరి॥ తొండమండలమున నెండియుసాంఖ్య। తొండడద్భుత
జైన మండలంబగుట। గుడియులింగంబు భక్కుండను వార్త। పుడమి బుట్ట
దువిన్న బోరిగొడుగ్రిగాన। కుసుమముల్ దేరామిగుడికిబోరామి। భసితం
బలదరామి ప్రచ్ఛన్నబౌద్ధ। వేషంబుననునిత్య విధిమూడుజేసి। పాషాణ
ములువున్న భావనయులర। నడుపొలంబునను జీర్ణశివాలయంబు। బౌడ
గనిబొద్దుండ పొలెగట్టలుక। మాపీటిపొంత నిమ్మహినీకునుండ। గావచ్చు
నెకంటెబోరాదు। శివనిన్నుఅరిల పాల్సేయదునాకు। దవిలి నిత్యంబు వ్ర
తంబిదియనుచు। మూడుసంధ్యలయందు ముమ్మాఱుడురాల। పోడిగా న
ద్దేవుబూజింపుచుండ। నదియొక్కనాడూరి నగ్గుడిసడుమ। నదిగట్టి పార
వానయు దొట్టికురియ। నెట్టునుశివుగొల్వ నెంగరాకున్న। నిట్టుపవాస
మొన్దినములుండంగ। నిట్టునేమంబును యిట్టివ్రతంబు। నిట్టిచలంబును నేరి
కిగలదె। నిద్దరనీతండ బౌద్ధోత్తముండు। బద్ధవైరంబునభవురాలవైక। బో
రాకకటకటా బొగులుచున్నాడు। వారకనిట్టుపవాసమెనాళ్లు। బతిమాలి
కూడిన బాడిమెయిట్టి। వ్రతియుండగానిజ వ్రతులకు ననుచు। ననయుంబు
జైన బౌద్ధావళిసాంఖ్య। గొనియూడుదునుకొల్చి కొనియిట్టులుండ। నం
తనదిప్రవాహంబు పొంగెండ। నాంతరభక్తి నితాంతరుద్ధతిని। దప్పె త
ద్వ్రితభావ దనబ్రతుకింక। జెప్పకుజెప్పకు శివునకైకొనునె। పలికినవ్రత
షాలు పరిపూర్తిగాక। తలరిమొగుడువగదాయుననగునె। వగవము పొ
ద్దునీశ్వరు గొల్చువ్రతము। యొగియుపవాసంబు లుండెడువ్రతమొ। పొలు
పారనుపవాసములు నుపవాసములువ్రతంబులు మరి మునుగూడ నిట్టి
శతసహస్రోపవాసములు దదీయ। సతతభాషావ్రత చర్యదానగునె। గా
నన్నూమర్త్యలోకంబుననునికి। దానేరదదితీరగా బగోకుముఖ। నీబొద్ద
విక్కడి కేమిదలంతు। రోబుద్ధిగాదీశ్వరుననిచిపోక। యువిమొలమురిక దా
యువ్విచారములు। దవిలినానిత్యవ్రతిప్రచర్యకును। మొనుదినంబులకెన్నం

గనలుచు। దెనురాలొండొండ నెయంగజాల । వరుసనన్నిటియెత్తు వచ్చు
భాషాణ। వరపుష్పమొక్కటివరుబూన్తుననుచు। కోయనియొక పెద్దగుం
డెత్తివైవ। హాయీశ్వరుండు నోహోయంచునగుచు। శిరమునకడ్డంబు క
రములొగ్గుచును। హరుడక్షణంబ ప్రత్యక్షమైనిలిచి। మెచ్చితి సాంఖ్యనీ
మేదురభక్తి। కిచ్చెద వేడుము భీష్టార్థ మనుడు। శాక్య డంతకమున్న చ
క్కజాగిలిసు। వాక్యసంస్తోత్ర పూర్వకముగ మ్రొక్కి। వేయునునవియేలవి
నుమువిన్నపము। నాయాచరియ నన్యాయంపుభక్తి। న్యాయంపుభక్తిగా
నవతరించితిరి। యేయేడనిదిసాల వేదయాంభోధి। కరుణాపరిష్కారకారు
ణ్యపూర। భరితగుణాత్మ కృపాపరతంత్ర। యనుచు వెండియు మ్రొక్క హ
రుడక్షణంబ। యనుపమకనక దివ్యవిమానమును। గొనిపోయె కైలాసకు
ధరమెంగుచును। జినబుద్ధముఖ్య సంచితసమయములు। మునుదొండమం
డలంబున నిస్తుషముగ। సపఘుండు సాంఖ్యనైపరిశపించి। బౌనబౌద్ధా
ది దుస్సమయము లేదుడువ। గానాదు లేరె యీజైనులిద్ధరను కావున జై
న తర్కములుడుగుడని। వావిరిజైనాది వాదులనడచి। చండ తార్కికజ
య శౌండమండనుడు। ఖండనాఖండనక్షమత వేదోక్త। పరిచితా ప్రతిహ
తోపన్యాససరస। సరళతదుత్తర శబ్దజాలముల। దండిపూర్వాక్షేప తార్క
కప్రశ్న। ఖండించుచును పండితులడు జర్చింప। బదునుత్తరాక్షేప పరిమి
తప్రశ్న। దొడగిసేయుచు దాన తుడుచుచునిట్లు। వివిధాన్యసమయులవిట
తాటవ్రాడు। శివభక్తసింహుని జితపరసమయు। పరమపాండిత్య ప్రభా
సమన్వితుని। సురుచిరశుద్ధయశోవిరాజితుని। యనఘుని మల్లికార్జున
పండితేందుని। గనుగొనిబౌద్ధుడాగ్రహము వట్రిల్ల। అనగయొక్కట్రా మహా
దేవుడసగ। నెసఘుంగ నొకదైవమెనిక్క మెట్లు। శ్రుతిపేర్మి బలుకనేరు
తుగదాయనియు। నతివాదములు పెక్కులాడెడు రోగి। హరివిరించులు
గానరనియెడు శివుని। హరుడాదిమధ్యాంత విరహితుడేని। హరికిబుట్టిన
బ్రహ్మ కటపుత్రుడైన। సరసిజాహితునెట్లు జడలలో దాల్చె। నభవుడేని
యునెట్టు లజులలాటమున। ప్రభవించి మరియేల బ్రహ్మవధించె। కళ్యాణ
పరమ ప్రూంగళ్యాంగుడేని। కల్యాజినము లెల్ల లొల్యడౌతాల్చె। నీక్షిం
పనిఖిలలోకేశ్వరుండేని। భిక్షాటనమునకు బ్రీతి నెట్లరిగె। సద్దివ్యమైన వా

వాహనములుండంగ। వృద్ధవాహనముగా నెక్కెడిదేమి। గంగనెట్టులదాల్చె
గాపహారియేసి। యంగనెట్టులసగం బంబికకిచ్చె। నగమాటదేవరచర్చిం
చిచూడు। జగదండకోట్లకీశ్వరుడెట్టులయ్యె। నగ్నుఁడై యెలవనంబులదిరిగె।
నగ్నియెట్టులచేతి కాయుధంబయ్యె। నరయదివ్యాభరణాంబుడేనెట్టు।యు
రగేంద్రుఁజేసె యజ్ఞోపవీతముగ। నసమశరారి నమరులకిచ్చి విసమే
మిటికిదాగెవె వెక్కసంబుగను। హరుడుదాహరి నయునార్చితుండేని। హ
రిహరుండనగ నెట్లయ్యెనో కండు। యజ్ఞేశుడేని క్రియాదక్షుదక్షు। యజ్ఞ
మేటికిదుంచె నమరులజెరిచి। బ్రంహ్మాండకోట్లకు ప్రతియేనియిట్లు। బ్రం
హ్మాండమెట్టుల భస్మంబుజేసె। నచ్చిదానందభాస్వరమూర్తి యేని। నిచ్చ
మైనొలుకుల నేలవసించె। గావుననట్ల మాంగళ్యస్వభావు। దేవువిరుద్ధసం
దీప్తప్రభావు। విపరీతచరితు దుర్మేమ్మదుశ్శీలు। నపవిత్రునోకదైవమనిస
మర్థించి। పలికెదవిదియేనీ పండితత్వంబు। కలిమియె విద్వాన్ని కాయం
బునగరె। పోదపదమింకనీ పాత్రంబుగట్టి। చదువులుగిమువులు చాలింపు
మనుడు। ఇందుధారణముఖ్య హితమహామహిమ। నిందుశేఖరునకు నిం

ఇందుధారణం

దగాబలుక। నిగ్గారునకుయ నిధియభాగ్యునకు। బొగ్గులై పెంచులై భువి
దొంచునట్లు। పరమేశుమహిమ పాపప్రచారులకు। వరికింపవికృత స్వభా
వమైలోచు। తప్పేమియుని పండితస్వామినగుచు। నొప్పుపురాణాగమో
క్తులువినరె। చంద్రకళావతంస స్ఫురన్మౌళి। చందురునిదాల్చిన చందమె
ట్లనిన। బ్రంహ్మాత్మక వివిధ పురాణాదిమైన। బ్రంహ్మకైవర్త పురాణ
సంహితల। జీవితేశ్వరునభజిత్ర గుప్తుడును। భూవిధిసావర్ణి పుష్ప కారూ
డు। లైచనువారల నద్భుతంబంది। చూచినలోకంబు కొరకనచ్చెరి। కైన
నుగొనకనియానతిలేక। యానక్షత్రాక నయ్యనఘాదిలోక। ములకెంగు
శేమి యిమ్ములవీరల్లనుడు। నలర్విను ధర్త్రాజతనికిల్లనియెు దక్షుండు చె
లువార తనయులకశికి। నిత్యించివాద్దజేద్వారనిచ్చి। పడతుల కొక్కరూప
మ్మునసయిచ్చు। నడుపుషియుని పాత్రిణవముచేసిపోవ। నాహిమకరుడు
భార్యానళిలోన। రోహిణీసల్తికతి స్నేహంబునేయు నున్నకాంతలు దమ
కొక్కరూపమున। మన్నింపడని తమయుగవిప్ప సాలవు। యెరుగింప దక్షు

డెంతయుఁగినుక। బరతెంచి రోహిణీపతికళాంక। నానాటికిని కళాహీన
తనొందిం త్యానికెదురగుచు మునాశ్రయుఁడు। మునిశాపమిచ్చుడు హరుని
గురించి। చనుదెంచులోకన సకలలోకములు। నక్కజ పడిన మాయను
నాశ్కకళయు। దక్కదక్కి సకళల్ కరగిపెండియును। జలజారి భువిజక్క
జాగిలిమొక్కె। మలహరవాగ్దేవ మాధవవంద్య। యని యువిశ్వేశ యం
బికారమణ। రక్షింపుమనుచు గార్త్యముదిన్నవింప। వేడకోటకు మంచు
నున్న యాకళయు। చూడాగ్రమునను మోపుండుధరింప। దత్తుని శాపోక్తి ద
రుగ నానాటి। కిపి తిమాంశ్రృవ నెక్కు నానాటి। కొక్కొక్క కళయుంచు ను
మువల్లభునకు। మక్కుంటిదయచేసి మునుసురల్ బొగడ। తరినాడు నాటి
కి దరిగెడుకళలు। కరకంఠుకరుణ జగద్ధితంబయ్యె। లలినమానాము కళా
మాతమనగ। లలినమానాము కళనుదాల్చెదివస। ముక్తియు యమావా
స్య యననొప్పినాడు। మదనారినేత్రాగ్ర మానసులగుచు। చెదరని భక్తి
భజించినవారు। సదములలీలల సని మొదువారు। సనిచిత్రగుప్తునకంతకుఁడం
త। యుమజెప్పిగాన పమున్నతలీల। ఇందుకళామాత్ర మీగుండుదాల్చి।
నిండుఃధరుండను నీతియకాక। చింతింపనాదిమధ్యాంతవర్జితుడ। నంతవే
దాంతవేద్య ప్రభావుండు। హరివిరించుల కగోచరుడగుశివుడు। హరుడు వి
శ్వాధికుండైన యీశ్వరుడు। ననయంబు శశిమోచుకుని యున్నవాడె।
వనజారితలనున్నవాడె యొల్లైన। దివిదిరిగెడునట్టి తిమిరారిబోంకె। భువి
జందురుడువేర పుట్టినయొకడు। శ్రీకంఠుజడలపై శీతాంశుడున్న। నాక
సంబుననొండు లేకుండగలడె। యాకసంబున నయచ్చారియున్నని। శ్రీ
కంఠుజడలపై లేకుండవలదె। యటుగాననవతంస మయ్యెదళ్కళయు। ని
టలాక్షునకు నిడినిందయేమరియు। వనజాజ నిలలాటమున నుదయించె। మ
నసిజసంహారు డనసెట్లువచ్చు। యిలస్వేచ్ఛయాచింత యొచ్చివంబనగ। న
లరియీశుడు శివుదంబికాధవుడు। హరుడుముస లీలార్థమైమహాసృష్టి।
విరచింపతలప నవ్విధియుదిష్ణుఁడు। సరిమదంగస్వేద సంభూతయనగ। బర
గుదక్షిణవామ భాగాంగములను। దొరగెడుఘర్మబిందువులనుబుట్టి। హ
రునకు సాష్టాంగులై ప్రణమిల్లి। చనుఘర్మస్వ పాదరజస్సర్శయనగ। మనసి

జాగిపడక మలదివ్య రేణు! పటలసంగతిహరిబ్రహ్మలకయ్యె! స్ఫుటగతి సత్వ
రజోగుణత్వములు! యావజ్జడంత నఖిలాండకోట్లు! గావించి గావించి
గర్వించిమించి! తానపరబ్రహ్మ తానయీశ్వరుడ! తానద్వైతంబని కానక
పలుక! దద్రజోగుణశక్తి దక్షుడవధుచు! సుద్వృత్తి దక్షు సర్వోన్న
తియుడగి! నిటలాక్షుదొల్లింటి నియతిగురించి! స్ఫుటవీర ఘోర తపోనిష్ఠ
పేర్మి! నాలుకల్ గోసి పినాకిబూన్చుచును! రేలుబగళ్లు పల్లీల గొల్చుచు
ను! అష్టవిధార్చనం బాచరించుచును! యష్టాంగయోగ విశిష్టసంగతిని!
పద్మాసనస్థుడై పరమేశుహృదయ! పద్మపద్మంబున భరితుగావించి! రం
జిల్లు వామచరణమూలమాది! యుంజాలబంధంబు నట్లాచరించి! యొల
యుపాశ్రితాపాన యోగంబుకీలు! కొల్పి యంతర్యాగ కుశలత మెరశి!
యాదిమండలమున నాకుంచనముని! సాధించి సుప్తసర్పము జాగజొంపి!
యాసక్తసూర్యశశాంకులగట్టి! నాసాగ్రమునదృష్టి నలినాటిడొలిపి! త
నరారియంతర్నితాంతమై వెలుగు! తనుదమ్మిదొంతులూర్ధ్వముఖంబు
జేసి! యుంచితంబగు క్రిందపంచపద్మములు! పంచాననప్రభ ప్రజ్వరిల్లం
గ! తుదిమించి వెలుగొందు ద్విదళాంబుజాత! మదిపుష్పమంట పొద్యల్లి
లమెర్కయి! నగులలాట చింతయన్ బ్రహ్మయనగ! వగదపస్యగేహ్యవస్థ
తోయనగ! తత్పద్మదేశ నితాంతమధ్యమున! చిత్పరంజ్యోతీ రంజితదివ్య
దేహు! భవుదదావహనాది పంచోపచార! సవిశేషవిధుల ప్రసన్నుగావిం
చి! సురపనేత్రాధ్వ వాసుకివదనార్ధ! పరిమితదళపరిస్ఫుంత్పాబ్జనిత!
సుకరనిష్యంద మానకళంకరహిత! మకరందధారల మజ్జనంబాచి! బం
ధురలీలనాపద్మంబుబూన్చి! సంతిల్లభక్తి వాసనీధూపమిచ్చి! వెలుగునా
త్మజ్యోతినవివాళిచ్చి! తొలుకాడువేదసూక్తుల బ్రస్తుతింప! దేవుండు పా
లప్రదేశంబునందు! నావేశకల్పుడు! ప్రత్యక్షమైపిలిచి! యిచ్చ యయ్యాది
నీకు మెచ్చితివేడు! నిచ్చెదనావుడు నిలజాగిమొక్కి! స్రష్టయు బ్రహ్మే
శ్వరాష్టకంబందు! తుష్టిగా శివుని ప్రస్తుతులాచరించి! సృష్టికర్తృత్వంబు
శివునిచేబడసి! సృష్టి సేయుచు విరించియు దొంటియట్ల! వర్తించుచుండె న
వాటితరుద్ర! మూర్తియంత ధ్యానమునబొందెనంత! యిదియొక్క నింద

తేను యిలనట్లుగాక। సదమలస్థితినట్ల షట్సమయులకు। దమతమ నియమ
ముల్ దాన్నైకనిష్ఠ। తమతమహృదయ పద్మంబులదోచు। అంతనహరిక
థైశ్వేల్పులాత్మ। సంతతులగుదురె స్వాములెకాక। యననేలకాష్ఠంబు
నందుదయింప। ననలంబుకాష్ఠంబు తనయుడెతలప। యసలారశిలలయుం
దావిర్భవింప। పసిడిపాషాణంబు పట్టియెతలప। యొలయుచుపృథివిపై ను
దయించుమాత్ర। నలరుభూజము లెస్వయంభులింగములు। అరయంగగం
ధమునందుదయించె। ధగనోకదండ్రి నాతడుదానికొడు కె। కమలాసను
హిరణ్యగర్భుడన్నట్లు। యమరదత్తాత్రేయు డన్నట్లుహరిని। కమలనా
భునియధోక్షజు డన్నయట్లు। కమలజుడన్నట్లు కమలజుమరియు। యింద్రు
పితల్లికు పేంద్రుడుబుట్ట। నిందావివరజుడనియున్ననయట్లు। స్థిరమతిదివిజుల
దివిజులన్నట్లు। పరిగనగస్త్యకుంభజుడన్నయట్లునమరసింహాషాలాయునా
దినీకంట్ల। నమరెకుపాణినీయాదిశాస్త్రములు। హరుడజునిటులజుసనుసూ
క్తిగలదె, పరమపాతకమిట్లు బలుకంగదగునె॥ శల్యముల్ మవియు మాం
గళ్యముల్ విబుధు లొల్యంబులెట్లు దాల్పంగగంటేని। యగణితాతీత క
ల్పాంతరప్రళయ। విగతచతుర్ముఖవిష్ణుకపాల। నికరాస్థిమాలికా నికరస
న్నద్ధ। సుకరపింగళ జటాజూటకోటీర। విలసనప్రభలు సాక్షులుగావె తల
ప। నెలదాల్పుమహిమకు నిత్యత్వమునకు। భావితనిజదివ్య పాదాంబుజా
త। పూజితహరినేత్ర। పుండరీకప్ర। ఖిల్లితైకరుచులు నిమిత్తముల్ గావె।
నెలదాల్పుమహిమకునిత్యత్వమునకు। వలమ్మూపుమీదక్రీవరుక శేఖరము।
నలదారుడా చేత నజకపాలంబు। గలదివ్యదేహంబుగాదెకారణము। నెల
దాల్పుమహిమకు నిత్యత్వమునకు। నిత్యుండనేన యనిత్యులందరును। ప్ర
త్యయంబిడియనుభావనదోప। హరివిరించాదుల నస్థులుదలలు। హరుడ
మున్ గరుణమై ధరియింపకున్న। నాముముక్షులకుస్వర్గాపవర్గాది। కామి
తసుఖములేక క్రమమునగలుగు। హరికమలజ కపాలాస్థి సంగతులు। హ
రుడుదాన పవిత్రుడగునేతలంప। హరియునుబ్రహ్మనిజాస్థివిషాలికలు। హరు
డుదాల్పకృతార్థులైరియట్లునిన। చారుగంగానదీ సంగతాస్థులును।
వారికపరమపావనములుగావె। భంగురతరశల్య సంగతిజేసి। గంగాప్రవా
హమమాంగళ్యమగునె। తనరగంగాసంగతనిజాస్థిచయముల। నయంబు

పరమపావనమూర్తి వెలుఁగ। నాశివులకును స్వర్గాదిభోగములు। భ్రాజిత
మీఁదట బ్రతుకకయుట్లు పొదలుమీఁదటి బ్రహ్మపదములద్భిన్నమై। పదవికి
నివి బీజభావములగాన। హరివిరించులకపాలాస్థులట్లుగుట। ధరియించుట
ది విశ్వతప్రకారగనై। కావునసంధ్యాంబు గాదుచర్మములు। దానిహితం
బుతే దాల్పనండేని। అన్నక్కడున్న హిరణ్యాక్షువధించి। తన్ను దా
కురచి మదగ్రస్తుఁడైన। నరసింహునకు సత్యకళరూపంబు। ధరియించి
ద్రుంచి యాతనిచర్మమొలిచి। యులరిలోకములు వంచాలంబుసేయు। పు
లిరక్కసునిబట్టి నిలువుతిత్తోలిచి। హరివించాది సురాసురాదులను। పరి
మార్జతద్గజాసురుబట్టివ్రచ్చి। మృగరూపమైన శారదగబత జేసి। నగధ
ను కృష్ణాజినంబొల్చి హరుడు। కవచంబుగాదొడిగ కట్టెదాపించె। నివి
నింద్యములె మహిమాస్పదతలగాక। అండజాపను వగంబైన దేవునకు।
పొందిగానెద్ది ప్రభుత్వమండ్రేని। మొదలడతబ్రహ్మ కుదయించిగారి। మ
దనారితమతండ్రి మతిదప్పిపలుక। దెలియుత్యద్దరి దేహంబునార్త। పావ
కునకుహావిర్భావన జేసి, వరనవినాభావ సంబంధలీల। హరువామభాగంబు
నందుండబడయ। నీశ్వరుండర్ధనారీశ్వరుండనగ। శాశ్వతప్రతిభమై జనుకి
ట్లుగాక। పలుమరుమాతాచ పార్వతీయునియు। యిలపితాదేవో మహే
శ్వరయునియు। హరివిరించి సురాసురాదులుగొల్వ। హరుడునుగిరిజయును
గుదురుగురులు। నరినపగాఁడివశాఖయుండెన్నబడి। నపతిశ్చపత్నీచయు
నగ। సరినారలింగ నిష్ఠావ్రతంత్ర। వరమపీరవ్రత బంధురనిష్ఠ। తావత్వ
మేవమాతాచ పితాత్వ। మేవయున్సూల యాహేశ్వరావళి। తల్లియుదం
డ్రియు దావరైమెసుతుల। కల్లరై యర్ధనారీశ్వరత్వంబు। హరుడు ధరించె
మున్నట్టిదకాద। నరినారుగ రపరవముయులుమతుల। గొంకకవ్రజచక్రాం
కసరోయు। హాంకంబనుచు మెయియు వ్యాసాష్టకమున। ముంజేతికంకణంబు
న కద్దమేల। రంజిల్లువ్యాపకరమ సాక్షిగాద। జగములుశివశక్తి సంపు
టంబగుచు। నగడంగగానర నింబడమరియు। త్ర్యక్షుండు త్రిభువనరక్ష
కుండెట్లు। భిక్షాటనము జేసె ప్రీతినండ్రేని। భ్రమదాంర తారకర్తల మించు
హరియు। కమలసంభవుడును గర్వించివలుక। హరివిరించుల గర్వమడగిం
తునాదు। చిరమహత్వము ప్రతిష్ఠించు పొమ్మనుచు। కలుషించియేతెంచి

కోపరయ్యెడు। తెరలకనజామూఁది తలదున్నవవ। సామహబ్రహ్మాదావే
ష్టారగ మెరిగి। సామాన్యకముస నెమున్నతబోగడ। బ్రహ్మశిరోహర బ్రహ్మ
త్త్రవరద। బ్రహ్మేశ శ్రీపరబ్రహ్మస్వరూప హరమత్కృపాత మాయవసే
వైబడిన పరిత్యక్తంబగు జగత్త్రితయముగాని మాకరోదరమున నేక పా
లరము। చేకొని శాశ్వరక్షింప జెయమనుచు। నరువదా విజ్ఞాపనం బొచరిర
పు। నలరుచునల్లకాకన దయదోడగి। కాలరుద్రుడుదత్కృపాలంబుదాల్చి।
గ్రోలుచు విష్ణులోకమునకేతెంచి। ఖ్రోలితన్నదుర విష్వక్సేనుబోడేచి।
శూలాగ్రమున నెత్తి సురలుభీతిల్ల। కలికేతుడాగు నధోక్షజరక్తమటుని బ
లుకపాలంబులోపల నించిమెరచి। నెట్టణగద్విరచి నట్టివారలకు। నిట్టిద గ
తియని నిలవిజృంభింప। వడకుచుమృత్యుదేవతయు దేవతులు। దోడనుడ
స్మూర్తి యద్భుతలీలగాంచి। హర దేవ దేవ మహాదేవయీశ। శరణంబ
నుచు జయజయరవంబెసగ। నంతంత సాష్టాంగులై ప్రణమిల్లి। కంతుసంహా
ర త్రిజగత్కర్తహర్త। యజ్ఞహరిదర్పాపహరణాదాక్షి। యజశిరోహ
రముకుందాస్థిదామాంక। నెరి బ్రాహ్మణశ్చదిసదినెయనగ। తరిసనంఖ్యా
తాపితామహాయనగ। శూలాననోట్లను కోట్లను ప్రళయ। కాలంబునంద
నంఖ్యాతంబులైన। యట్టిబ్రహ్మలను బ్రాహ్మణులను దుర్తింప। నట్టిచో మా
కున హత్య బాధించ। తెనకూతు గవయు బితామహు ద్రుంప। ననలో
త్తుమూకు నేహత్యనాడయ్యె। దక్షప్రజాపతి తలద్రుంచు నపుడు। నక్ష
య మాకునే హత్యబాధించె। నిత్యస్వతంత్ర నిసర్గత బ్రహ్మ। హత్యా
ది పంచమహాపాతకోఘ। విపులదయాత్మ నిపరీతమూర్తి। యుపశమిం
పవె దేవ యముడురాజమౌళి। భాగీరథిని బడబ్రాహ్మణుల సావ। భాగీరథికిహ
త్య బాధించెనెట్లు। దావాగ్ని భూమరోత్త్రము దోంటుసావ। దావాగ్ని
కెద్ది పాతకము సిద్ధింప। నితరులదృష్టికి నట్లుండునోలి। గతసకలాద్వైతకా
రుణా విధేయా। యనుచు ప్రార్థించుచు నిఖరయార్ద్రులగుచు। ననువ క్త్రవం
డయు నభినుతుల్ సేయ। నదియుభితొటునం బననొప్పె గాక। విదితంబుగా
హరవిధగలదెట్లు। భవుచేత కమలసంభవుకపాలంబు। భువిసార్ద్రిమవ్యాభి
పూరితంబనగ। ననపతియుగములా హారిలలోటమున। ఘనమ దదారుగు
రక్తప్రవాహమున। నెరయనర్ధార్ధంబు నిండదయునిన। కరకంతుపాత్రకు గ

లడె భిక్షంబు। అరయంగనఖిలాండాండ సంఘములు। హరుగర్భకోణం
బు నందొక్కవలన। జనియింపమరియునశ్వరుడు దానెరుగ, ధనినయ్యా
మున కాంకలివోవ। భిక్షమ్మెత్తివ్వాట్టెదరతని। కుక్షి యొక్క మమునగా
డంగనిడు। మొదల్బ్రహ్మకు బ్రహ్మపదవియువిష్ణు। పదవివిష్ణునకింద్రపద
వియునింద్రునకు। తెల్లమిచ్చిన దేవదేవునకేల। యిల్లిల్లుదప్పక నెంగభిక్ష
లకు। హరిహరించిమదాప కారణార్థమైన, హరునిభిక్షాటనంబనువిజృం
భణము। అదియీశ్వరునకు మహత్వంబుగాన। యిదియొకనిందయె యి
దిహత్యయగున। పంచవక్త్రుడు పరబ్రహ్మదానజుని। పంచమశిరము నేర్ప

గంగధారణం

డ దుంచివైచె। నిగ్రహానుగ్రహాన్విత పరాక్రమున। నుగ్రతదుష్టులమర్దిం
చుచున్న। కర్తకుత్రిభువన భర్తకుసకల। హర్తకుదప్పెయన్యాయులజం
ప, అంగజసహరుండదియునుగాక। గంగ దాల్చుటయేమి కారణంబనిన,
ప్రవితతసకలపురాణాదియైన। శివపురాణోక్తప్రసిద్ధియుక్త। రాజితంబగు
నాపయోజలరాసి। భాగ్రిజిల్లునాడి జంద్రసమాగమమున। బుట్టి తారాప
ధంబున వెల్లివిరిసి। బిట్టుబ్బిదెసలకు నిట్టద్రోచుచును। తేలుచుజగములు
దెప్పలువోలె। దేలంగగంగ యద్భుతలీలబొంగ। హరివిరించిపురోగమా
సురసురని। కరముగరము భయాక్రాంతాత్ములగుచు। నవధులుబుట్టుచు
భువిజాగిమొ్రిక్క। భవునకప్పుడువిన్నవంబాచరింప। మెల్లననవ్వుచుమృ
డుడుతద్గంగ। మల్లికాదళభాతి మాళిధరించి। నాకోప కంఠంబునను దది
యాను। లోకనంబున దేవలోకంబుబ్రతుక। నాకాశగంగనానందర్జతాం
క। మాకరకంఠుడుద్యలీలను నునిచె। హరుడుజగద్రక్షణార్థమైగంగ। ధరి
యించెనిదియు నింద్యమెయట్లుగాక ! యుపమలోవన మౌళి యందున్న
గంగ। వసుధకెవ్విధమున వచ్చెనండేని। కపిలునికోపాగ్ని గ్రాంగిన సగ
ర। నృపసమూహంబున కపవర్గపదవి। దమ్మంబెనావియద్గంగపృథివికి। దె
మ్మంబెనరిగి తద్దేవిగురించి। వారికానమడు భగీరథుండనగ। ధీరతనతివీర
ఘోరతపంబు। నాకాంతమైమ్రదికోట్యబ్దముల్ సలుప। నాకాశగంగ ప్రత్య
క్షమైనిలిచి। మెచ్చితినీకోర్కె యిచ్చెదనిలకు। వచ్చెదునాదుప్రవాహం
బురాకి। కోర్వదుభువియట్ల శర్వుభజింపు। సర్వలోకాధీశు జడలవసించి।

యటుగుదెంతునను నాభగీరథుడు। హరుని ప్రసన్ను గా నట్లుమెప్పింప।
కామారియునుజటాగ్రంబట్లునావ। నామహాగంగకృతార్థతానియతి। నస
మతదీయ జటాగ్రభాగమున। వసియించి తజ్జటావటమధ్యమమున। నింకు
చునతడు మహీప్రవృత్తి। శంకరుమదియు బ్రసన్ను గాబడియ। సంగుప్త
తజ్జ నీభ్యాంసభస్మాయ। సంగనీశుడు జటాసంగతభూతి। చిటుకున కేలియం
గుటగోరంద। యటుగొంతపంధించి యవనిపై విదువ। దరనఖాగ్రిదప
తత్తనవృధివి। బరగనఖాగ్రసంభవలీలగంగ। తుదిభస్మవర్ణాంతతో జలం
బనగ। నదియునుభస్మవర్ణాంకమైయిట్లు। క్షితిహితార్థమును భాగీరథి
గంగ। యతులనదిప్రవాహ స్వరూపమున। బరపతత్పురులపై భగీరథు
డు। యరలేకదమవంశ మట్లుద్ధరించె। నిదియుశైవపురాణ వితత ప్రయు
క్తి। యదిగాక మూలాగమాదులలోన। చారుతరంబగు స్వచ్ఛంద లలిత।
భైరవాగమమున పార్వతీసతికి। వరుడుభూమండల వర్ణనవేళ। సురగిరివి
వరించుచును దన్నగంబు। నాల్గుదిక్కులగంగ నరలోకమునకు। నాల్గుభా
గంబులైనవిదిగెనన్నుడు। హరునకుగిరిజ కరాబ్జముల్ మొగిచి। సరిగధయు
స్వప్రసాదేనయనగ। మహీసురసిద్ధనమస్కృతయనగ। అదినెట్లుదయించె
నాదరింపుచుబ్ర। సాదింపదె దేవసత్తమయదియు। సురగిరికేమిప్రస్తుత
మునవచ్చె। కరమెట్లు నరలోక గామినియయ్యె। ననుడు గంగాపూర్తి
యనసముత్పత్తి। మనగవత్ప్యామితస్యానువ్రతేయ। ననుసార్వతీశుడనా
తిపీక్షించి। వినుముగంగోత్పత్తి విరచింతుప్రియుడ। నయిజగన్నాథామ
హాదేవియనవి। నయమొందవిను జగన్మాతవై వెలుగు। నీవు దొల్లియు
దనదేవివయట్లు। గావునలోలావిక స్వరబుద్ధి। నొక్కనాడ మెర్గకుండంగ వె
న్క। దిక్కునసీవ యేతెంచిమేలంబు దళుకొత్తనాదు నేత్రింబులు మూ
య। జలజాతీఫాల విశాలలోచనము। విచ్చితినాకన్ను విచ్చుదు సంత।
చిచ్చుహైమాచల శృంగంబుదాకె। నతిభీతినీవు నామూంఘ్రిల కెరగి। క
తమేమిదేవ యీకన్ను దెచ్చుటకు। నావుడుసస్మితా ననమచు లెనగ। దే
వినాకన్నులు దినకరశశులు। నీవుగప్పుటయుమ్మ నిఖిలలోకములు। న్యావృ
తంబుగభర్వ సంధకారంబు। పేరంబులదోవ నేరకయేను। లోకత్రయం
బునులో వెలుంగింప। దెరచితిదెరచిన దీని కేమియుష్ణ మె వంగ వలదర

విందనిభాస్య। నీమూసినప్పుడు నానేత్రంబులందు। భామినియానందభాష్ప
ముల్ గ్రమ్మ। విమలమృదునీపద వ్రేళ్ల నడుమవలన తోడదోడ బుడమపై దొ
రగిబిందువులు। నదిప్రవాహంబులై నారనందొక్క। నదియును బ్రార్థించి
నారాయణుండును గొనిపృథ్వియందు వైకుంఠలోకమున జనులనెల్లను
కృతస్నానుల జేయు। బ్రహ్మయుదొకనది భక్తినవేండి। బ్రహ్మలోకమున
కేర్పడగానిపోయె। నాకలోకమునకు నన్ను ప్రార్థించి నాకేశుడందొక
నదిగానిపోయె। అదియును శశిమండలావృతయగుచు। చదలేరు నానెప్పు
స్వర్గంబుపొంతి। నున్న నన్నదులేదు నుప్పొంగినదండి। నన్నుతేగంగా ప్రశ
స్తనామమున। ముల్లోకములు వెల్లి ముంచునావేళ। జల్లడపడి బ్రహ్మాదా
మరవరేంద్ర। సకలసురాసుర సంఘమేతెంచి చకితాత్ములై చక్కజాగి
లిమ్రొక్కి। యభయమభయమయ్య యంబికానాథ। యభయమభయ
మయ్య యఖిలాండనాథ। శరణయ్య శరణయ్య శమితసురార్తి। శరణ
య్య శరణయ్య శాశ్వతమూర్తి। రక్షింపు రక్షింపు రజతాద్రివాస। ర
క్షింపు రక్షింపు ప్రమథవిలాస। యుద్ధతగంగా మహార్తులబాపి। యుద్ధరిం
పుము మమ్ము యక్షేంద్రవాహ। యంచునక్ బ్రార్థింపయులరితద్గంగ।
మంచుబిందువపోలె మాళినిదాల్చి యంతనయ్యజహరీందాది గీర్వాణు।
లంతంత ధరణిసాష్టాంగులైమరియు। గరళాగ్ని మూడులోకంబులు గాల్ప।
ధరియించి గాచితి ధీంద్రియనాడు। మూడులోకంబులు ముంచిన గంగ।
నేడు దాల్చితిమమ్ము నిరయ్యగాచితివి। గంగాప్రవాహాదకవిలోకనమున।
మంగళోబర్యా నమర్త్యలోకంబు। కావునమర్త్యలోకంబునునిట్ల పావ
నంబుగజేయు చనుపవేశ్రుం గఱిననచ్చుమహా గంగాప్రవాహ। పతన
వేగరబున బగులుధరిత్రి। యనుచుమదియు జటాగ్రకేశంబు। గొనజాగిసొ
వర్ణశిఖరంబుమీద। బడిపలుదిక్కుల బారంగజేయ। పడిభువనములు
పావనము సేయుచును। అడియుసీతాంభోయ మనగబాహ్వమున। వడలక
చని పూర్వవార్ధిగలసె। దక్షిణంబునను సుదతు బరగి। యక్షణగతి
దక్షిణాంబుధిగలసె। నలిచక్షు మమ్మ నసునగదనాబరగి। యలరుచిదత్పశ్చి
మాంబుధిగలసె। వనరుచు నుత్తరంబున భద్రసోమ। యనగూడెనయ్యు
త్తరాంబుధి ననుచు। యున్నతగంగాసముత్పత్తి విధము। ముల్లోకము

తెల్లముంచినవిధము। వెరచివిష్ణ్వాదులు మొరవెట్టువిధము। మరిదేవుడా
గంగ మౌళిధరించి। విష్ణువిరించుల వివిధలోకముల। విష్ణుముఖ్యులను ర
క్షించినవిధము। సురలప్రార్థనచేసి జూటంబుగంగ। ధరణికి బిందుమా
త్రమునను పేము। నగముపైబడియదినాల్గుదిక్కులను। డిగివేరువేరఘటి
ల్లునామములు। నాల్గుదిక్కులపుణ్య నదులునానొప్పి। నాల్గు వారధులకు
నడిచినవిధము। పోవుచునా గంగ భువినిమర్త్యులను। పావనంబుగ జేయు
పాల్పడ్డవిధము। దేవుడానతియిచ్చె దేవికినిట్లు। గావున నదియు గంగాన
ముత్పత్తి। యదిగాక బలిదాన మడుగంగవచ్చి మదియించిగొంటివామ
నరూపముడిగి। రూఢిత్రివిక్రమ రూపంబుదాల్చి। రూఢకమీదికినొక్క
కాలెత్తి। నా కాలుగడగ జానటపద్మసూతి। యేకోదకంబైన లోకముల్
ముంప। కాలు మున్నా బ్రహ్మ గడిగెనంటని। యాలోకములుముంచె యం
తనీరికిని। నిండారుబ్రహ్మాండ నిభమైనయట్టి। ఖాండమయ్యెడబెట్టి పట్టెనె
వ్వండు। యిలయింతనీరు మున్నెచ్చోటనుండె। నెలమిదెచ్చినటువు డెవ్వ
డిచ్చుటికి। మునుగాలుగడిగించుకొనినయతండు। తనగాలినీరికితానెలబె
దరె। ఘనమదియట్ల లోకములకుగాక। తనకాలినీరిది తనకుఘనంబె। జ
గములురక్షింప జాలినయతడు। మొగ్గీశ్వరునకేల మొరవెట్టవచ్చె।పుం
డరీకభవు కమండలువునకు। నిండారిమున్నున్న నీరయ్యెనేని। తనకమం
డల సమగ్రతజలంబునకు। మునుశివునకునేల మొరపెట్టినట్టి। యొడబడవి
ష్ణుపదోద్భవియనగ। బడువియద్గంగ శ్రీపతికాలినీర। హరియనకప్పేకు
హరియనహరికి। నరయంజేరొకటైన హరికప్పయగునె। విష్ణుపదంబన వి
ష్ణుకాలికిని। విష్ణుపదంబన విదితంబుదివికి। పేరొక్కటైయున్న కారణం
బునను। నీరజాక్షునికాలు నింగిదానగునె। దాతుయోగికములు దలపో
యశబ్దజా తార్థములు వెరచందముల్ గావె। హరికాలునీరిది యనువా
రలతని। మరణంబుదలపరె మరియట్లుగాక। యిలగోవ్వియెట్లు కాలె
త్తుడుదద్ద। గలుపించియాత్రివిక్రమునిభజించి। కాలునుదల్లలోన కోలెమ్మె
విరిచి! శూలిధరించెమున్ కేలఖట్వాంగ। గతిత్రివిక్రమమహా కంకాళియ
నుచు। నితులమహానాట కాదులమోప్రియ। కాలుగల్గినకదా కడుగు నో
క్కండు। గాలుగల్గినగడా కడిగించుకొనుట। తలపనెచ్చటనైన దానూరు

లేక। పాలిమేరగల్గునె భువిబురాణోక్తి। దనగగాఁ బోనాస్తి యనగుత
స్సీమ। యనగాలులేక నీరదియట్లుగలిగె। మూలమట్లనుగాక మొగి త్రివి
క్రముడు గాలూర్ధ్వలోకముల్ గడువఁజూచుడును। నవిరళ బైన బ్రహ్మాం
డకటాహ। మవియుడుమూఁది జలావరణంబు। నీరుసొచ్చుడు దివినిండెనేని
యును। నీరజాక్షునికాలి నీరు దానగునె। జహ్నునిలోఁ జొచ్చి జానులవెడ
ల। జాహ్నవియను పేరు సంధిల్లునట్లు। హరికాలనదిపుట్టె నట్లయ్యెనేని ,
హరిచరణోద్భూత యను పేరువలదె। తెల్లంబుగా సురదీర్ఘికయండ్రె।
తెల్లంబు వైష్ణవ దీర్ఘికయండ్రొ। అరయ స్వర్ణదియన బరగు నాకృతుల।
హరిలోకనదియనబరగునో కృతుల। దవిలి సత్కృతుల మందాకినియండ్రొ।
భువి జెప్పగలదొ వైష్ణవియను పేరు। యీయర్థాకథన మిట్లైరు గక భ్రమసి।
పాయక తప్పులుబల్కు పాతకుని। కొఱ్ఱె వ్రేదవానిముక్కున నోరదొంక।పు
ర్వ్యాలుదొరగనె భువిగొండలుగను। అదిగాక యుల్లదురాత్ములు జదువు। చ
దువులు వినజన్న సభ్యేతగములు। నిన్నగాడట మొన్న నీరజోదరుడు। బ
న్నపరచు దుబలిబంధంబుజేసి। నంత త్రివిక్రముండై గాలుసాంప। నంతరీక్షం
బున నంబుజభవుడు। తనదుకమండలోదకమున గడుగ। జనియించె నట
యూది సంభవ గంగ। యిట్టివిరుద్ధంబు లీయబద్ధంబు। లెట్టు వినంగ సహిం
పంగవచ్చు। నీలకంఠుడు భవానీవల్లభుండు। లీల మైగంగ దాల్చిన మరిపె
క్కు। యుగములు సనమురి యొకప్రసంగంబు। జగదంబ పార్వతి సన్నుతి వెం
డ। భవుడు సదానంద భరితాత్ముడగుచు। అవుజగన్మాతా మహాదేవియ
నుచు। రతిమచుపత్ని పురాహిసాయనుచు। నతులితప్రీతితుల్కాడ శంభుం
డు। గంగాసముత్పత్తి క్రమము దామహాళి। గంగధరించిన క్రమమును జెప్ప।
నటతననేక మహాయుగార్బుదము లంతరింపగ సముద్యత్తపోనియతి। పృ
థివికిమరి భగీరథుడను నృపతి। కథనియ్యమాఘు వియద్గంగ దెచ్చుటన। కర
ము భాగీరథి గంగ సామరియు। పెరకీర్తి లోకపావనలీల నొప్పె। యిట వా
మనుని కాల నెసగనె గంగ। యటదొంటి మత్స్యకూర్మవరాహ। నరసిం
హమూర్తుల నాడెట్లుగలిగె। హరహర నేడెట్టు హరికాలబుట్టె। హరియవ
తారాది యనజను మత్స్య। ముదుదంద దద్గంగయుందజనించె। నొలమి న
గస్త్యుదో యిటికి లేతేర। నలినగస్త్యుడు దర్పణము జేసిచేసి। యమిమ్మాత్రను

స్వర్ణమయంబౌటనతిము। దమ్ముననర్ఘ్యమెత్తుక జూచుచుండ । విష్ణువు
ముంజలిదాను విష్ణుండభృగుని। కడిదిశాపమున నీకాయంబుదాల్చి । మ
హిజనించితి ననుమత్స్యపురాణ। మహితసంగతినీకు మహిమనిష్ఠించెన
దిమున్నో యిదిమున్నో యాగంగయట్లు। గదిసియీవామను కాలజనిం
చె। నదియును కూర్మావతారమున। మొదలవారాసియం దుదయించి న
ట్లు। భాగీరథితీర పావనభూమి। నాగమోక్తము మునులందరువినగ। ర
చియించెగూర్మపురాణప్రయుక్తి। నచలితభక్తి మహాదేవుమహిమ। య
దిమున్నో యిదిమున్నో యాగంగయెట్లు। గదసియీవామను కాలజనిం
చె। నదిగాక తద్వరాహావతారమున। ముదమునవట్ల సన్మునులెల్ల వినగ।
సుస్థితిగంగాతటస్థితాయనగ। నాస్థవారణాసియందు వసించి। రమణ వరా
హపురాణంబు జేసి। యమృతాంశుమౌళి మహాత్మ్యంబు దెలిపె । నదిము
న్నో యిదిమున్నో యాగంగయట్లు। కదసి యీవామను కాలజనించె। న
దిగాకమరినృసింహావతారమున। నదమలప్రీతి శ్రీశైలంబునందు । త్రిపుర
నావామనుతీర్థంబునందు। భువిసరస్వతియున బొలుచునాశాశ। జాహ్న
విదీర్ఘికా సరళపాతాళి। జాహ్నవిదీర్ఘికా సంగమంబునకు । పోరిబోరి వ
చ్చుచు బోవుచునుండు। నరసింహబిలమనా విరచించియందు। జనుదెంచి
నదికృతస్నానుడై యుండ। చనినరసింహేశుశరభేశుదేవ। దేవునావామనతి
ర్థాదివాసు। భావించియనిశంబు భజియింపుచుండ। నదిమున్నో యిదిము
న్నో యాగంగయట్లు। కదసియీవామను కాలజనించె। అదిగాక వామ
ను డబ్జాండంబు। గదియగాలెత్తిన గర్వంబుజూచి। కమలసంభవుడుమా
కళ్యాణవేళ। నమృతాంశుశేఖరుడ సమకారుణ్య। మతిదనకొసగు కమం
డలోదకము। ధృతివియద్గంగాది తీర్థజలాస్త్ర । ములచేత నుపశమ:బుగ
సెంతగాంగ। కలయద్రివిక్రము కాల్గడుగుటయె। య బువుల్కైదువులగు
నెయొండేని। అంబువుల్కైదువులగుటవినుండు। నామహిషాసుర హరణా
ర్థవేళ। కామించిదుర్గకు కాలకంఠుడు। శూలాయుధుండువిష్ణుండుచక్రము
వి। శాలకమండలంబులమజ్జభవుడు। నమరేశ్వరుడువజ్రశృంఖల దేవతలు। తమ
తమదివ్యాయుధ బులునొసగ। నరయమార్కండేయమనుపురాణమున
పౌరిబ్రాహ్మణీమంత్రపూతేయనంగ। క్షితికమండలుజలాక్షేపయనంగ। స

తీవ్రఖండలజలాస్త్రముల యుద్ధతికి। యగపడి మహిషాసురాదుల మడసి। రో
గిహతవీర్యాహతి జపోయనగ। నటుగాన బ్రహ్మచేసిన పగతి బొందు। కుటిలవా
మనునికాలటుగాక మరియు। గిరిజకు రాంగుళికెలితహర్షు। హరనేత్రజనితగం
గాంబుపులెన్న। హరిపాదసంజనితాంబువులయ్య। ధరికింపనిదియయు బంధం
బుగాదె। తనపాదజలములు తనకునెట్లగును। నసయంబు నర్ఘ్య పాద్యాది క్రి
యలకు। హరిప్రతిష్ఠాసమయాభిషేకాది। ాదిమంత్ర సంస్కార క్రియ
లకు। నన్నపానాదిసమన్విత క్రియల। కెన్న సర్వాంగమై మొరగకుగాక। యి
ట్టి ప్రత్యయము లనేకంబులుండ। నెట్టుపల్కగ వచ్చు వైతాళికులకు॥ అది
యునుగాక మున్ హరియును హరుడు॥ గదిసి పెంకృటిదైన క్రమమెట్టుల
నిన। హరుడు దా హరిగాడు హరిగాడు హరుడు। హరికు హాసుర హరణార్థమై
వచ్చి। హరునకు సాష్టాంగుడై ప్రణమిల్లి కరములు నిజమస్తకంబున జే
ర్చి। హరుడ శాశ్వతుడ వ్యాఘ్రాజినాంబరుడు। హరుడ యీశ్వరుడ శశ
శాంక శేఖరుడ। హరుడ శంకరుడ యుమార్ధాంగధరుడ। హరుడ మద్వ్యా
రుడ దయాసరిద్వరుడ। హరుడ చిద్వరుడ నశాఖిలావరుడ। హరుడ కర్మ
హరుడ హతగజాసురుడ। హరుడ సముద్యన్మహాగుణ ప్రసర। హరుడగు
హాసురు డనన్యుక్కయసుర। యేచి సురలనెల్ల యేపుచున్నాడు। నాచేత
మీచేత నలినజు చేత। చావడొక్కడి చేత జావకుండంగ। భావజాంతక వ
రము బడసినవాడు। వారక్కనుని కంపి నతులితశక్తి। వారక కృప సేయువ
లయు నెట్లనిన। జహ్ను కంవ్యావతం సానిదురుద్ర। చిహ్నలగానిశజేతు
డుగాడసుర। చిరదయామతి రుద్ర చిహ్నలనాకు। గరుణింపవే జగత్కం
టకారాతి। యనుచు ప్రార్థింప శివాజ్ఞాపనమున। తన దేహమున వాసుద
క్షిణార్థముల। నరుదొంద శంఖచక్రాదిచిహ్నంబు।లరుదగు రుద్రచిహ్న
ములు ధరించి। హరునసముద్భట మహాదాజ్ఞాప్రశక్తి। హరికుహాసురుద్రుం
గ్ర సదియాదిగాంగ। హరిహరుడినన్నొప్పనంతియు గాక। హరుడగు నహరి
యట్లయ్యె నేని। యొగిలక్ష్మియును గౌరియును సర్వమూర్తి। మగుశక్తి వలువ
దే హరిహరాంగునకు। వారికి బుట్టిన వాడొక్కరుండు। మారికుమారు
ల మాడ్కి గావలదె। కుండకి హరిహరు గుళ్లమీదటను। పందియు నంది
యు బరగంగవలదె। హరిహరుడ నయ్యాత్ర హరియును హరుడు। సరియు

నకొల్చు దానవుల ఫాలములు తిలకంబు నిడుబొట్టు తిరమన్న భూతివ
ుజెవారికిగాక వార్తలపగిది హరిహరాంగము లేక మానిమెదునరులు। పు
రిగొను సర్వాంగములను పద్మంపు పూసలుబటికంపు పూసలు తులసి।
పూసలుదువార్షముల్లు దాల్పవలదె। పెనుపారు హరిహరు భృత్యుల
మూపు। లనుజక్రముల్ త్రిశూలములును వలదె। హరిహరుబూజించున
తగులకొక్క। హరిహరు లోకమందైననువలదె। యూహింప నిటువంటి
వొక్కండులేమి। నీహరిహరులు దానేకమల్లైరి । యుగి ననాస్యాపాన
యోఃస్యామ్యమనగ। దగుసూతసంహితార్థమువిచారింప। నగునె సమా
నమూస్యాపానరంధ్ర।యుగ మొక్కయొడలన యుండుయుండియును। నశ
రుయు త్తమమధ్య మాధమాంగంబు। లొడలొక్కటనెయుండు నున్న స
మంబె। హరిహరాంగము లేకమై మేననున్న। హరునిసమానమె హరియ
ట్లుగాక। ధరహిరణ్యాక్షుడన్ దైతేయుఁద్రుంప। హరినరార్థంబు మృగా
ర్థంబుననుట। నరుడుసింగంబును నవినొక్కడనిన। కరణియెసింగంబు నరు
డుదానగునె। ఆనరహరిహిరణ్యాక్షువధించి। తానహంకార మదగ్రస్తుడ
గుడు। త్ర్యక్షుండునరసింహు హరియింపదలచి। పక్షిరూపర్థమేర్పడ మృ
గరూప। మర్థంబునైనరహరిదుర్మించె దక్క। నార్థ బుననుశరభాంపహ్వాయం
బెసగ। హరుడిట్లునరసింహహరణారముగను। ధరియించె మృగపక్షి తెను
వుల తటస। మృగమునుబక్షియు మిఠినొకడనిన। పగిది నమృగమున్ను బ
క్షియుసమమె। స్ఫుటవీర ఘోర తపోనిష్ఠ పేర్మి నిటలాక్షుగొరి సాన్నిధ్యా
గానొలిచి। బతిదేహమర్థంబు బడిసెనుగాన। సతిగాక గౌరి యాశ్వగునిప
మంబె। కావునహరిహరాంగము గల్గెనేని। వావిరి నొకడన వచ్చునె ష్మరి
యు। హరిహరవాద శబ్దార్థ ప్రయుక్తి। హరిహరుడననొక్క డసియెదెవి
నుము। కామునిహరియింపగాకామహరుఁడొ। కామ్యుందుహరుడునిక్కం
బొక్కరుండొ। కాలునిహరియింప కాలహరుండొ। కాలుందు హరుడు ని
క్కంబొక్కరుండొ। త్రిపురముల్ హరియింపద్రిపురహరుండొ।త్రిపురముత్
హరియింప ద్రిపురహరుండొ। త్రిపురముల్ హరుడును తెల్ల మొక్కరుడొ।
కర్మముల్ హరియింప కర్మహరుండొ। కర్మముల్ హరుడునిక్కంబొక్కరుం

డా॥ అనయంబు వేదముల్ హరిగుహారంత। మనుయంతి దేవనా హారిహరిం
చుటను। శ్రుతిహరి ఇత్యుచ్యతే తతో యనంగ। శతశ్రుతిముఖ్యుల సంహ
రించుటను। మఱియు సర్వాలపిష్టమయ మనుహరిని। యుచిముఱిసర్వంబు న
టుహరించుటను। హరిహరుండను నామమయ్యె గాకట్లు। హరుడను హరి
యునైక్యతుగాదు వినుము। ధర్మంబు గలవాని ధర్మియన్నట్లు। కర్మంబుగ
లవాని కర్మియన్నట్లు। పాపంబుగలవాని పాపియన్నట్లు। కోపంబు గల
వాని కోపియన్నట్లు। కరము గల్గుట జేసి కరియన్నయట్లు। కరము గల్గుట
జేసి కరియయ్యెగాక। హరము గలుగువాడు హరియగునతని। హరియింప
గలవాడు హరుడగుగాక। హరిహరనామాంతరాంతరంబైన। నరయంగ
నలవడ యట్లయ్యెనేని। హరిగొన్న యర్థంబు నద్రిజగొనునె। హరియద్రి
సుతగొన్న యర్థంబుగొనునె। సరినవినాభావ సంబంధమగుట। గిరిజయ
ర్థంబు శాఙ్గికిగొనరాదు। గిరిజార్ధదేహు దక్షిణభాగమట్లు। హరికిగొనం
గరాదదియసంభవము। హరునకుదనువర్ధమైన లేకుండ। హరిగౌరి జేరియొ
కయర్థంబుగొనునె। నాడాదిగాగ బినాకిలేకున్న। వాండొసాములు గొ
న్న వనితయు హరియు। బ్రోహిజన్నములొప్ప దేహగోపాగ్ని। నాహవని
యాగ్ని నటభస్మముగను। చక్కనదగ రెండుసగములుగూర్చి। ముక్కం
టిదనతొంటి మూర్తిగైకొనెనో। హరియు హరుడు నర్ధమర్ధంబుగూ
డ। ధరవారియున్న యర్థములెందువోయె। అలవడ శివుని దేహార్థశేషం
బు। పొలతి పార్వతి జేరె బ్రోయట్లుగాక। సకలనిష్కళ సద్దైవ్యైశ్వర్యుంగు
డగుట। సకలైశుతనువు శాశ్వతమెట్లు జడదు। అక్కటకమలాక్షు చిక్కిన
దేహ। మెక్కడబడియనో యిలనట్లుగాక। నిటలలోచనునకు నీరజాక్షునకు
నటమున్న దేహంబు లర్ధమర్ధములో। యీక్షితినరమేను నిటగొ
న్నిగలదొ। లక్షింపహరిహరులకు గానివోలె। ఖలుగుహాసురుద్రింపగా
బట్టియిట్లు। గలసిగోసగముసగము జిక్కవిడిచి। కాదేనిహరిహరాంగము
లవిగలవొ। యాదటబుట్టినో యాక్షణంబునను। తప్పేమిబట్టిన ధరతల్లి
దండ్రి। చెప్పగలరో వేరొజెప్పెదిదేమి। హరియమానిజ జెపూర్వావతా
రములు। ధర శ్రీరెతల్లులు దండ్రులునాడి। ప్రతిమత్స్య కూర్మ వరాహయు
గ్రములు। రటిబుట్టెకూర్మవరాహావితతులు। బ్రహ్మనపేర్యయంగంబము జేత

తల్లి। దండ్రియుఁగాఁబుట్టె దరవాతియతఁడు। నదియునుగాక యింద్రానుజ
డనఁగ। నదితికినుదయించె వామనుండు। బల్లిదుఁడనఁబడు పరశురాముం
డు। తెల్లమిల్లొక్కల దేవికిఁబుట్టె। ధరణిఁగౌసల్యకు దశరథుండనెడి। నరప
తికినిఁబుట్టె నడిమిరాముండు। యొగినొక్కగొల్లెత నుద్భవఁబైరి। యొగిబ
లభద్రరాముండు గృష్ణుండు। భువినొక్కజినునకు బుద్ధుండునఁబుట్టె। నవనీశు
నకుఁబుట్టె నటమీఁదఁగలికి। బ్రహ్మయధోద్వార సంగతిఁబుట్టె। బ్రహ్మనాకా
మారుఁ సర్గవెండియును। ఆకూతియనరుచుండన యొక్కయతికి। నాకాం
తుజనియించె యజ్ఞుండనాఁగ। నలమేరుదేవికి నాభిరాజునకు। వెలఁగు ఋష
భుఁడన జినుఁడుదయించె। అనసూయయన్ సతి కత్రియన్మునికి। ననురక్తిఁబు
ట్టె దత్తాత్రేయుఁడనఁగ। బోయతకడుపున బుట్టెను బాద। రాయణుండన
గ నారాయణుఁడట్లు। ధారుణి వెండియు ధన్వంతరియును। నారదుండును
నరనారాయణులును। మునుగపిలుఁడను మునియు మోహినియు। నను
వీరలాదిగా నవతారకోట్లు। కెల్లను దండ్రులు దల్లులుగలుగ। తల్లిదండ్రు
లు వేరెనొల్లి యీహరికి। తల్లిదండ్రులు లేమి తథ్యమేనియును। కల్ల యీ
హరిహరాంగముల జన్మంబు। తల్లిదండ్రులు గల్మి తథ్యమేనియును। తల్లి
దండ్రులుగల దైవాధముండు। భవపాశబద్ధుండు ప్రళయవశుండు। తిరిగి
యుత్పస్థితిలయవశుండు। హరిపరాపరుఁడె నిత్యానందమయుఁడె। పరమతే
జఃపుంజ భాస్వరాంగుండె। పరమస్వతంత్రుండె పరమేశ్వరుండె। పరమా
త్ముఁడె పరమభట్టారకుండె। సర్వజ్ఞుఁడె సదైశ్వర్యాతిశయుఁడె। సర్వేశ్వరు
డె శాశ్వతుండె యీశౌరి। హరునితో నతిదయాపరునితో మోహు। కరు
నితో లోకైక గురునితో నసమ। నేత్రునితో నిర్మల గాత్రునితో ద్రిగుణ। శ
త్రునితో గీతచరిత్రునితో నిత్య। కీర్తితో దూరీకృతార్తితో జిత్ప్రి। పూర్తి
తోనురులింగమూర్తితోఁ బోల్ప। కలవేయభేద సంగద్గుణాంశములు। తల
పోయ నంతరాంతములు లేవె। ప్రద్యోతనుండును ఖద్యోతములును। విద్యు
ల్లతాదులు విస్ఫులింగములు। పూర్ణచంద్రుండును బొద్దువు చుక్కలును।
స్వర్ణాద్రియును నాయుస్వర్ణశిలలును। బడబాగ్ని శిలోద్భవ శిఖిరుచులు।
గూఁడు బెయుజునకు గూర్పంగవశమె। కావున హరిహరాంగం బొక్కఁడగు
నె। యే వెంటఁబొందుగా దిలనట్లుగాక। విష్ణుండు శివుఁడు నా వేరశివాయు।

విష్ణురూపాయనా వెండియునంద। వినుశివరూపాయ విష్ణవేయనగ।ము
నుమఱియుతత్త్వోక్తి వినవెయందేని। తలపబ్రత్యక్షసూక్తులుగాక శ్రు
తుల। బలుకునె శివునిరూపంబె విష్ణుండు। తవిలిమూర్త్యామూర్త తాత్త్వి
కంబైన। శివతత్త్వరూపంబు జెప్పెదవినుము। తనరారగ శివస్సదాశివ శ్చే
వ। యనమహేశామూర్త యత్రిధాయనగ। శివతత్త్వమనవదా శివత
త్త్వమునగ। భువిమహేశ్వరతత్త్వమను ద్రివిధంబు। సరిశివమోఘం విజ్ఞాని
యమునియు। ధరసదాఖ్యం పంచదాభయేత్తినిచు। సంగతి బంచవింశ
త్త్వకీర్తితమ। నంగనొప్పగుమహేశాంగంబునందు। శివమేకమునువదా
శివపంచకంబు। దవిలిమహేశభేదములిర్వదేను। దానందుమునుశివతత్త్వ
మప్రతిమ। మానందమవ్యయ మతులితవిభవ। మప్రతర్క్యంబచిత్యంబ
ప్రమాణ। మపాప్యమనసానసహాయ నిప్రపంచ। సంగతినత్యతిశుద్ధశాం
గుళమ। నంగదాస్మర్త్యతే నచదృశ్యతేయ। నంగవేదములు నెరుంగనేర
పుశి। వాంగమువాఙ్మనసాతీతపూత। సగుణతిరస్కార శాంతప్రభావ।
విగతదేహేంద్రియ విమలవిజ్ఞాన। సత్యస్వతంత్ర శాశ్వతసద్దైశ్వర్య। నిత్య
వినిర్మల నిజశుద్ధబుద్ధ। సర్వజ్ఞసర్వేశ సచ్చిదానంద। సర్వగతైశ భాస్వ
త్పరంజ్యోతి। రంగంబుపంచేంద్రియాతీత మగుట। భంగిగానిశ్చయింపగ
లేకయేక। మనియును నణుతరంబనియును బ్రహ్మ। మనియును బ్రహ్మ। మ
నియునువిజ్ఞాన మనియునానంద। మనియునిరంకార మనియుసాకార। మ
నియ్యాజర్పింప నిట్లతులితమహిమ। కవకాశమైయది శివుడొప్పునట్టి। శివు
నంగయొప్పారు శివుసదాశివము। అదివిశ్వతోముఖోయని శ్రుతుల్ జా
ట। ముడమునసర్వతో ముఖమైవెలుంగు। చెనసితత్త్రినదా శివమూర్తి
వలన। దనరియమూర్త సదాశివుండొప్పు। శ్రుతులగ్నిమీ శేపురోహితం
బనగ। రతినభస్తుంగ శిరస్సంబియనగ। మరిలింగమూర్తి రుమాపతేయ
నగ। మరియుయాగ్నిస్వభస్మనపగోయనగ। గతిలింగమధ్యే జగత్సర్వమ
నగ। ప్రతిలింగ బాంహ్యాత్పరం నాస్తియనగ। నరినవలమునస్క స్కంధంబ
నంగ। ధరనగ్నిపహ్నుతడహస్తభంమనంగ। శృతులందు మూలప్రకృతియని
వేద। లతలందు దివ్యమూలస్తంభమనగ। పరమలింగంబన బరమేశుడన
గ। పరమాత్మయన పరబ్రహ్మంబనంగ। దగునయ్యమూర్తి సదాశివుడొ

వ్పు। పరమ తేజఃపుంజ భాస్వత్తనీయ। పరిచితదివ్యప్రభాపటలంబు। పంచ
నోత్క శిరము విభ్రాజితాననము। నయనత్రయంబుననున్న తనాశికంబు
లంబకర్ణంబులు లసితాభరణచయంబులు దీర్ఘదంష్ట్రికలు దన
ర। దళకౌస్తుభమూర్తి సదాశివువలన। దలపోయగత్రైసదాశివాఖ్యం
బు। నానువ్వనంసితాననచతుష్కంబు। జానొంద పంచశీర్షములు ద
త్కశిలు। ప్రతివక్త్రములు త్రినేత్రములుదంష్ట్రివి। తతులును జంద్రా
వతంసరోచులును। శూలాస్త్రవిణాక్ష మాలికావరద। పాలిత యామ్య
దిగ్భాగహస్తములు। ఖ్యాతకపాలాహిమూతులుంగాభ। యాతతవామ
భాగాంగ హస్తములు। దివ్యలేపనములు దివ్యాంబరములు। దివ్యాభరణ
ముల్ దీప్తవెలుగ। కర్త్రీ సదాశివాఖ్యమునందులోక। కర్తృత్వహర్తృ
త్వ కారణంబగుచు। కర్త సదాశివాఖ్యము లింగపీఠ। నిర్మలాకాశమై ని
వుడుచునాడ। బిందుఘటీకృత పిండితంబగుచు। జేందుపంచకళా విశేషత
దనర। నెత్తరినారుడొరుగున చకితమభి। ధత్తే యనుచు వేద తతులువడక।
నిష్కళసకళ సానిద్ధ్యకగుణవ। రిష్కారుడై చనుశ్రీసదాశివుడు। నాసదా
శివు పముద్యద్దివ్య దేహ। భాసురాకార విభాతిమొట్లనిన। ప్రవికాసదర్పణ
ప్రతిబింబలీల। నవికలశక్రశరాసన రేఖ। చర్మమాంసరుధిర శల్యాది దేహ।
ధర్మవిహీనమై తనరునమూర్తి। కుందేందుచంద్రికా గోక్షీరఫేన। సుంద
రామర పరిస్ఫురిత సద్వర్ణ। భస్మసదాలిప్త భావజదేహ। భస్మసాత్క
రణ విభావసులోచ। నబ్రహ్మగీర్వాణ నాగీశవంది। తబ్రహ్మయోగిసదా
పూజనీయ। సకళనిష్కళ విలసల్లిలనొప్పు। ప్రకటసద్యోజాత పశ్చిమా
ననము। గౌరవిస్ఫార పింగళకుంకుమప్ర। కార తిలక పాండుగండస్థలప్ర।
తీక్షణభ్రూలతా వీక్షపయుతక। టాక్షేక్షణోత్పలాయుత చారుకర్ణాల
సితనీలాలకాలంకృతోద్యత్ప్రి। హాసితసుస్నిగ్ధ బింబాధరపూర్ణ। సోమ
మండల నిజస్ఫూర్తి జెల్వాను। వామదేవాంచిత వరవదనంబు। తుంగనీ
లాంబుద భృంగాంజనాభ। సంగతవ్యావర్త పింగేక్షణాళి। గంభీరరావప్ర
కాసితవదన। శుంభద్ద్విదంష్ట్రిప శోభితాహీంద్ర। సుమహాత్కఫాలంశా
సురతరసాహిమ। కౌమరారుదక్షిణా ఘోరవక్త్రంబు। దీప్తపాలాగ్ని దే
దీప్యతటిత్ప్రి। తప్తకనక సముదాత్త తేజోరు। జాతిగంభీర స్మితాంశుప

శవస। మౌళితప్రోద్భాసితాధరార్ధేందు। సంగతపింగళోత్తుంగ జటాను।
రంగభుజంగ విరాజితసతత। వినుతసిద్ధామరవిర్భవన్మహిమ! పౌనఃపున్యా
ర్వ్యాంశ తత్పురుషవక్త్రంబు। అంచితావ్యక్త సువ్యక్త గుణప్ర। పంచేశ
రామల భరితవక్త్రంబు। దారూఢశర్వతత్త్వాతీతయోగ। చాటుతరధ్యే
యశౌంతతురాతి। సూక్ష్మకవ్యాపతేజోమయ పరమ। సూక్ష్మరత్వోత్త్ర ర
సుమహాదైశ్వర్య। పరిచితాప్రతిమ ప్రభల ప్రస్ఫురించు। నురుత రేశౌనసా
మోర్ధ్వవక్త్రంబు। సంచితంబైయిట్లునన్నుతి కెక్కు। పంచశిరంబులు పం
చవక్త్రములు। నాయామముఖముల సూర్యాగ్నిందునుమహా। నీయరోచు
లుగల్గు నేత్రత్రయంబు। యురుమకుటంబు సముదిత ధామములు। పర
మశాంతోన్నత ప్రభలుపద్మాస। నంబునంకుశనాగఘంటాగ్ని। నంబంధ
పాశ ప్రశస్త హస్తములు। పరశుఖడ్గాభయ పవిశూలలోల। తరవరదక్షి
ణోదాత్త హస్తములు। స్ఫటికమణిద్యుతి స్ఫుటతరాంగప్ర। కటదిశాతట
సముత్కట దివ్యరుచులు। దివ్యలేపనములు దివ్యాంబరములు। దివ్యాభ
రణములు దివ్యచిహ్నములు। సొలయుపంచబ్రహ్మ సూక్తాభినుతులు। ద
ళకోత్త కర్మస దాశివుండొప్పు। అనదాశివమూర్తి యందసదృశు। భాసు
రదివ్యవిభ్రాజితమహిమ। నలరుమహేశ్వరోద్యన్మహామూర్తి। యిలయః
పరస్సమహేశ్వరోయనగ। రతిబరాత్పరతర బ్రహ్మాయనంగ। స్తుతియత్వ
రాత్పరతో హరియనగ। దుదియుత్పరాత్పరతో దేశయనగ। నిదిగాక తె
పాయ హేశ్వరోయనగ। జావిశంభుమృడ శంకరఈశ్వ। రోవాయన మహే
శ్వరోవాయనంగ। సుహితమహాస్తోత్ర సూత్రాంతరమున। నహివిష్ణురు
ద్రోయనంగవిష్ణ్వాది। దేవతలకు మహాదేవాంహ్వాయంబు। వావిరినీశ్వ
రాహ్వాయమును గలదె। భావింపగా వాసుదేవరబ్రహ్మ। దేవర మరిసూ
ర్యదేవరయనియు। శ్రీశ్వరుడనియు వాగీశ్వరుడనిది। నేశ్వరు డనియు సు
రేశ్వరుండనియు। దలపోయ సోమపదంబైనయట్లు। గలుగునేని గలుగు
గాక కేవలము। గలుగునే దేవేశ కలితనామములు। పోలువున నటుగాన
భూరితనామ। ముఖ్యనామంబుల మొదమంది దేవ। ముఖ్య మహేశ్వర
మూర్తియొప్పారు। దివ్యతేజస్సముద్దీపితాంగంబు। నవ్యసంస్మితవక్త్రనలి
నరాజితము। నిటలముద్రితవసు స్నిగ్ధనేత్రములు। నటయిట మూర్ధశశాం

కనేత్రములు। స్ఫుటవియత్కట జటాజూటలు। పటుతర కోటీర పరిచిత ప్రభలు। మంగళోత్తజ్జటోత్తుంగ గంగాంత। రంగితోరంగత్తరంగ సంఘములు। చంద్రకళావతంసంబుమహోర। గేంద్రకుండల సుశోభితకర్ణములు। నసమత్రిశూల దానాభయడమరు। గనమేతమైయొప్పు కరచతుష్కంబు।ది వ్యభూషావళుల్ గవ్యాంబరములు। నవ్యయపరమ మహత్వంబుగలుగు। సామహేశ్వర సముద్యన్మహామూర్తి। నేమించియెవ్వడు నేర్చు వర్ణింప।

పంచవింశతిలీలలు

లలితతదీయ లీలలమహాత్వంబు। నిలనెన్న రాదన్న నెట్టులంటేని. యాకులత్వముబొందు నమృతాంశుగాచి। యాకళదాల్చుట యదియాది లీల। దయతోడనతిదక్ష తనయవరించి। ప్రియుడునై యుండుట రెండవలీల। బోనరుద్వితీయ శంభునివృషభేంద్రు। మునువాహనముసయ్యె మూడవ లీల। కుటిలగజాసురు కూలార్చిపుచ్చి। నటనకుజొచ్చుట నాల్గవలీల । స్రియవివాహోత్సవ భిరతిభవాని। దయవరియించు నైదవదగులీల। హరిశవంబునుదొంటి యజుకపాలంబు। నరిగియరిగిదాల్చు టారవలీల। హరిఘాతుగ్రిగామునేతాగ్నిలశిఖల। నెరియించిమించుట యేడవలీల। కడగిశ్వేతునకునైకాలునివ్రేలు। మిడిలోనజంపుటెన్మిదియగులీల। ముక్కంటిచిచ్చునను ప్రోగ్లునేర్చి। మిక్కుటంబగుట తొమ్మిదియగులీల। హరిబట్టి కట్టిన యాజలంధరుని। బరిమార్చిపేర్చుట పదియగులీల। అన్నియహంబ్రహ్మ యనగదచ్ఛిరము। గొన్నభాతిపదన కొండవలీల। ఖండితాసురదక్షు ఘనపీఠభదుగ్రి। చండచార్యంబు పండ్రెండవలీల। యదిగాకశరభమై హరిని హరించి। ముదమునొందుట పదిమూడవలీల। యొలమిమై నర్ధనారీశ్వరత్వంబు। నలిధరించుట పదినాల్గువలీల। రసికతవెలయగిరాతావతార। మొసగడాల్చుట పదియేనవలీల। ఘనతరంబగునట్టి కంకాళవేష। మనువుదానిది పదియారవలీల। నచ్చినచండేశునకు ప్రసాదంబు। యిచ్చుటదాబదియేడవలీల। జగములుగాల్చి విషముదాల్చినురల। మిగులుటపదియెనిమిదియగులీల। హరిచక్రంబు నేత్రాబ్జంబునిచ్చు। చరితమేగో నవింశతి యగులీల। విఘ్నేశునతిదయా వృత్తి సర్వాంశు। భగ్నంగాజేయు టిర్వది యగులీల। నలినుమాస్కందాదులకు దనతత్వ। మొలయజెప్పు టిరువదొకడగులీల।

దయనేకపాదావతారంబుదాల్చు। క్రియదానయిరువది రెండగులీల। ప
న్నగాహజహరి ప్రభృతులుగొల్వ। మున్నున్న యిరువది మూడవలీల।
మునులశ్రీదక్షిణా మూర్తిరూపంబు। ననుబోధించుటిరువది నాల్గవలీల। క
లితదివ్యోరు లింగస్వరూపంబు। నలిదాల్చుటిరువదైదవలీలయదియు। కృ
తి బ్రజననమలంకృతు మనశ్రుతులు। లలిగాన జాతవేదః స్థాణురసగ। స
రిననలమన స్కంధంబనంగ। సరినటవాలతవహస్తంభంబనంగ। న్యాయో
క్తమున జ్వాలనస్తంభరూపి। చేయన వెండియు శ్రుతులయంగనున్న। హర
తారకతతుల దరముగాకనిన। హరివిరించులగర్వ మడపంగదలచి। మనల
కయిరుపుర మధ్యంబునందు। ననమదివ్యోరులింగాకార మొనగ। వనజసం
భవుడును వనజనాభుండు। కనుగొనియమ్మహా శ్రుతాత్ములగుచు। నా
రంగనీలింగమాదియంత్యంబు। భేరునకనువారుబోకర్తలనుచు। తనరబ్ర
హ్మత్వపాతదివమూలయనఘునవరాహవిష్ణురనగనక్షణము। గోవిందవేధ
లుకోరిడమరాళి। భావనజనిచని పాదముల్ మకుట। మును గానజాలక
మొరిక్కుచుజాల। ననుపక్తిలింగాష్టకాదిసూక్తముల। బ్రస్తుతింపగనొ
ప్ప భవ్యదివ్యప్రశస్తోరులింగ భాస్వన్మహాలీల। యిరువదెనవదటు యి
దియ మలతర్క్య! తరముటకీర్తింప దలమెయింకెద్ది। వారికి దన్మహేశ్వర
మూర్తి వలన। శ్రీరుద్రమూర్తి ప్రసిద్ధమైయొప్పు! శ్రుతినమోభగవతేరు
ద్రాయయనగ। శ్రుతినమస్తే అస్తురుద్రాయయనగ। శ్రుతులూర్ధ్వబా
హవెగుద్రాయయనగ। శ్రుతిఏక ఏవరుద్రోయనమరియు। శ్రుతులు వి
శ్వాధికోరుద్రయనంగ। శ్రుతులుసర్వోహ్యేష రుద్రయనంగ। శ్రుతులు
నమో అస్తు రుద్రాయయనంగ। శ్రుతులుమా త్వారుద్రచు కృధాయన
గ। శ్రుతులువెండియు నమోరుద్రాయయనగ। శ్రుతులు వెండియును
గద్రుద్రాయనగ। మరినమస్తే రుద్ర మన్యవేయనగ। మరినమోరుద్రాయ
మన్యవేయనగ। మసలకమరియు తన్నోరుద్రయనగ। నెనగరుద్రాయతే
రసపతేయనగ। కోటులనిశ్రుతులు ఏకోరుద్రయనుచు। తేయన మరియు రు
ద్రాయనమోయ। సంగరుద్రః పశూనామధిపతయ। సంగనట్ల విశలా
మ్నాయాభివినతు। డై వెల్గు శ్రీరుద్రునతులితమహిమ। మావశలిబగునె
నమాఖ్యగావింప। శర్వనర్వాచీను సకలస్వరూపు। గిర్వాణముపేర్మిగీర్తిం

పదొడఁగి। తివిరియాద్యులు పతతినమఃశస్య। వవచనానెవ్వఁడెన్నఁగ సము
ద్భూతుఁడు। సట్టిశ్రీరుద్రు వామాంగంబునందు। బుట్టినవిష్ణుండు పోలునె రు
ద్రు। సవిశేషనిష్కళ సకళాంగమైన। శివుని తత్త్వత్రయాంచి మూర్తులం
దు। రూపింపనేమూర్తి రూపఁగూవిష్ణు। నేపారవిష్ణు నిరూపమేమూర్తిఁ।
విను శివరూపాయ విష్ణవేయనఁగ। చెనసి వెండియు యథాశివమయంవిష్ణు।
రనఁ గొక్కచందమె యయ్యిరువురును। చను శివవిష్ణుల సామ్యంబయేని। వ
నరక తఃబుకవ్వును రొమ్ముమచ్చ। యును దక్క తను కాంతు లొక్కచంద
ములో। ముక్కన్నునిక్కన్ను మొగిగన్నులందు। నెక్కొన్న యనలాబ్జ
నేత్రంబులొకఁడె। హరిగజవ్యాఘ్రాజినాంబరావళులు। పరగ పీతాంబరప్ర
తతులునొకఁడె। యందమౌ బ్రహ్మచ్ఛతాస్తిమాలికలు। కందెడి వనమాలి
కాతతులొకఁడె। ఆయజ్ఞపూరుష నసితాజినోత్త। రీయంబునితరోత్త రీ
యంబునొకఁడె। ఖ్యాతపద్మజజటాకలితయజ్ఞోప। వీతంబులెంతూప వీతం
బునొకఁడె। హరినేత్రనిచిత పదాబ్జంబుహరుఁడు। కరమల్గి తునిమిన కాలు
నునొకఁడె। తగిలిఖర్పరకపాల దామోదరంబు। మొగినిదామోదరంబు
ను నొకఁడగునె। బహుళహారోరగ బహుఫణామణులు। మహికౌస్తుభం
బను మణియును నొకఁడె। కన్నిచ్చికొన్న చక్రము విష్ణుపిన్న। నున్న శూ
లంబును నొక్కఁడేరీతిని। కాలవిశాల వక్షఃస్థలరక్త। కేళీవిలోల త్రిశూ
లంబుసాక్షి। వ్యాళదుర్వార విష్వక్సేనరుధిర। కేలివిలోల త్రిశూలంబు
సాక్షి। హరిముఖ్యదుష్టామరాసురాదులను। హరుఁడు హరించె దానని మొ
దుమహిమ। భువిదొంపహరు పెక్కుభుజములయందు। తివిరి త్రిశూలాది
దివ్యాయుధములు। హరుఁడు జలంధరు హరియించినపుడు। గరుణించినట్టి చ
క్రంబును సాక్షి। భ్రమగా వక దధిచిపై ప్రయోగింప। తుముమైన చక్రంపు
తురు ముళ్లు సాక్షి। తన్నేత్రచారుపద్మము నిశుబూన్చి। సన్నుతమతిఁ గొన్న
చక్రంబుసాక్షి। కనుగొన హరుఁడు మత్కర్తయు హర్త। యునను చుదచ్ఛ
క్రమొప్పంగ దాల్చు। పోలుపును హరి చతుర్భుజములయందు। నలరెడు
చక్రాయుధాదులు నొకఁడె। క్రాలెడు విష్ణుకంకాళాదివిధిక। పాల్యాది బ
హురుండ మాలికాదులును। నిత్యత్వము సకిది ప్రత్యయంబిదియ। సత్య
మన క్రియ దోప శంభుండు దాల్చు। స్థిరలీల నొప్పారు దివ్యదేహంబు। హరి

యని త్ర్యంగంబున నైక్యమొందియు। కోరకుందార కర్పూర కేశహార। హీ
రబృందారక హారనీహార। గోరటారత్యేంద్ర వారణక్షీర। సారపారా
వార చంద్రికాచంద్ర। శారదనీరద చందనకుంద। శాతకాభర ధవళ
బ్జకుముద। డిండీరమల్లికా పండితమరాళ। పాండురమంజీరస్ఫార దేహంబు।
కాళిందినీల కాలనిభాంగ। నీలనీలాభ్ర నీలజీమూత। కాకాంబునాచ
లబ్జలవాహ। కోకిలకర్దమ కౌరిజాకస్తూరి। భ్రమరచయాజ్ఞాన భల్లూక చ
ర్మ। తమపాదిగిరిగుహాంతర కాలిమల। నీలపటాకాశ నీచాంతరంగ। హా
లాహలాభ నీలాంగంబు నొకడు। హరుగానియతడు గని యద్రిజాతయును।
పరపూరుషులబొందు పద్మయునొకడు। అతులితోత్సేందు్రిందు సతని
యూకవులు। గతిగతాగతుడైన గరుడుండునొకడు। హరునందు బుట్టిన
యష్టమూర్తులును। ధరమత్స్యకూర్మాది తనువులునొకడు। ఆదినంత్యము
దాన రైమెనరుదు్రిందు। బొ్రదేశికుడునొక్క పగిదియేయిట్లు। తనుకాం
తులును నాయుధములు శౌర్యములు। వనితలుతొడవులు వాహనంబు
లును కళలుగుణంబులు కారణంబులును తలపోయ నొక్కచందమయి
ట్లుగాక। పుట్టయఖిలంబు పుట్టి చుభవుడు। బుట్టింపబుట్టు ప్రభుండును
నొకడు। బ్రతుకుచునిఖిలంబు బ్రతికించుశివుడు। బ్రతికింపబ్రతుకు శ్రీపతి
యునునొకడు। హరముగాకఖిలంబు హరియించుహరుడు। హరియింపహా
రుడగు హరియునునొకడు। సత్వరజస్తమ స్సమగుణగుణుడు। సత్త్వైక గు
ణుమును జర్చింపనొక్కడు। గురిపంచవింశతి స్ఫురితశివుడు। గురిపంచవింశతి
కుండునునొకడు। యజ్ఞేశ్వరోయనయజ్ఞేశ్వరుండు। యజ్ఞన్య సింసినాయ
జ్ఞుండునొకడు। మూ్రితులలోబూణాక్షపురుష నాబురుషుడు। ప్రతిజగత్ప్రాకృ
తియునొకడు! విష్ణునిదేహంబు విష్ణునిశిరము। విష్ణుని వక్త్రంబు విష్ణునే
త్రంబు। విష్ణుకపాలంబు విష్ణుదంష్ట్రంబు। విష్ణుకంకాళంబు విష్ణుచర్మం
బు। లటుగూడ శివునిచే హతమైనవిష్ణు। పటుతశాంగంబులాభరణంబు
లగుచు। నాశిపుకరచరణాద్యంగములను। బూశిత్వనిత్యత్వ హేతుదుష్టాం
త। మలరుటవిష్ణుమాయంశివోయనిన। పలుకటుగొంతచొప్పదు గాకయి
ట్లు। తమతమభేదములె చూరచూపంగ। భ్రమితులైయద్ధాంతపన్న పళ్యా

మీ। యనుచూపి శివభిన్నుం డైక్యమున్ బొందు। జననంత్యజుడుగాక సహజ
మంత్యజుడె। అంత్యజుడేయది సొంత్యజో నాంత్య। జొంత్యజుపరవాదజో
మెయినంగ। స్కాందంబున నానకల్పద్రుమంగ। తండవతంతి ము రాత్మనా
యనగ, ధరణిపై పాపవతః పునయనగ। పరివరకస్త్రైన సంశయా యన్న
గ, పరగశుత్రిబపరాం పాప్నా తియనగ। వరవబాపీయాన్ భవతి నాగ
మరియు సనిశివునకు విష్ణునకు నభేదంబు। పలుకున జ్ఞానియే పతితుండు
గాన। హరునకు హరియును నైక్యంబయనుట। వెరవరిశివరూపు విష్ణు
రూపనుట। సిద్ధమనోవ్యత్య విరుద్ధంబున। బద్ధంబునరక సమృద్ధంబు నతిని।
పిద్ధంబు గావున చెనటిప్రశ్నంబు। లిద్ధరవినగూడు నె యట్లగాక। శివున
సాధారణాంచిత మహామహిమ। దవిలిసిష్ఠించువాడ పాపిష్ఠి పేర్మి। దరిం
చుచో నన్యదైవంబుదలప। బేర్కొనవల సెదా బేర్కొన్న తప్పు। పాయం
గ ప్రమథేశ్వరాయన మోన। మోయని భృంగీశ్వరాయన మోన। మో
యనినందినాథాయన మోన। మోయని బసవేశ్వరాయన మోన। మో
యని వెండి శివాయ్యన మోన। మోయని శ్రీగురుమూర్తి దలంప। గావిహి
తంబల్లు గాననయ్యన్య దైవవాదములు నస్త్రవ్యస్తముదుగు॥ అద్దివ్యమై

వృషభ వాహనం

న వాహనములుండంగ। యెద్దునెక్కినవిధం బేమి యట్టేని। భవుడీశ్వరుం
డు శ్రీపార్వతీశ్వరుడు। శివుడాదిసృష్టి సృజించునత్తరిని। మాపింపమా స్థా
లరూపంబురోమ। కూపంబులనణువు లేపారినట్లు। తలపోయ మనుసూ
క్ష్మ తత్వాబ్ధిలోన। మొలచుదద్బుదంబుల భావములను। పొంగి కాలాగ్ని
రుద్రాంగాగ్ని శిఖల। సంగతింబగు విస్ఫులింగంబులట్లు। నుండు మామేన
బ్రహ్మాండసంఘములు। వెండియువ్వాండో వృ మేము దాల్ప। ననుచు వేరొక్కరూ
పమై మహేశ్వరుడు। తనుదానధరియింప దలచిసన్మతిని। పౌనరద్వితీయ
శంభుండను పేర। దన రాసుధర్మాత్రవతార రూపమున। వేదవేద్యుండగు వృ
షభైకమూర్తి। యాదేవదేవు వాహనమయ్యెనంత। యోజింప నల్పుడె
యుతువల్లభుండు। తేజప్ప లీలద్వితీయ్యకంభుండు। యెన్నంగ సంసారి యెవ్వ
పాధీశు। డున్నతి కెక్కనా యోనివంభవుడు। యీ కింపపశురూపమే నంది
నాథు। డక్షరుడు చతుష్పాదవతారుండు। లోకప్రపంచుడె గోకులాధిపు

డు। లోకపావనుఁడు త్రిలోకవందితుఁడు। కర్తయొప్రమథాగ్రగణ్యుండు నాల।
ధర్మస్వరూపుండు దాత్మయుతుండు। కావుననిట్లాది గణనాయకుండు। దా
వాహనంబుగాదగ డెందియును। అతిదుర్మదము పెంటనైరావణంబు। క్షి
తిపస్మదము పెంటశివుని వాహనము। నవలుని వాహనంబతనికిపశువు। విను
తింపపశుపతివృషభనాయకుఁడు। యురుతరగజముపోతుయములోకపతికి। ధి
రకీర్తివృషభుఁ డుశివలోకవర్తి। నరరూపధరముదానిరుతి వాహనము। నర
సురవంద్యుఁడు నందినాథుండు। జడపాశసంబంధిజలనాథుచోర। జడపాశర
హితమీశ్వరుని వాహనము। సంతతచరదుఃఖశ్వాసమునియుఁరి। యంతికాం
తకుని వాహమునిర్మలాఖ్య। యుత్తరాశాపతికి విత్తేశుహయము। యుత్త
ముసంతుష్టుఁడుశివల్లభుఁడు। మొలవేయును జెప్ప నీశాను నంది। నేలినసంది
మాపాలాత్మున ది। జలజాంసనునిహంస చనుజీవహంస। వెలయుపరమ
హంస వృషరాజహంస। ధరణియింతయుగూడ ధరియించినట్టి। ధరణీధ
రుని నగధరుని శ్రీధరుని। ధరియించివచ్చుచు దాన్నంది కేశు। వనమహే
శ్వాస నిశ్వాసోపహతుల। వరలను శ్వాస నిశ్వాసన్జైరనగ। నురుపురాణా
గమనోక్తులు మోరియ। పొరిబొరివచ్చుచు బోవుచునుండు। గరుడుండు
కైలాస కంధరంబునకు। పటుగాన పక్షివాహను డెక్కుపక్షి। స్ఫుటకీర్తి
యగుసుతుపుంగవుపరికు। వాక్రువ్వనేటికి వాహనావళుల। నేక్రియుహరి
ముఖ్యులేనయుగారవిన। స్మృతినప్రదోషే హరింపశ్యయనగ। ధృతి ద్వా
దశాబ్దైన దీక్షయేత్తనగ। నతిసుకృతక్షయం బగునట్లుగాక। నోదపస్యే
ద్ధరిమూదరాత్రనద్ర। యోవశిహరిజూడగాదని చెప్ప। సరిబ్రదోషేణవృ
షస్యనాగర్మ। విరహితంబగు నంది వృషణసంస్పర్శ। ధృతివందిమాశ్రిత్య
తిష్ఠతియనంగ। స్మృతి వృషస్య వృషణంస్పృశ్యాయనంగ। ధరమీదగ
ల్గు తీర్థాంబులన్నియును। విరచింపవృషభేంద్రు వృషణంబులంద। యొ
గినాశ్రయించి యున్నండుదారవిన। జగముల నందికేశ్వరుడు స్వల్పుండె।
ధృతియత్రవాద్విశ్యతే లింగమనంగ। తతిసర్వతీర్థాని తత్రైవ యనగ।
సంగతంబగుతీర్థసమితివసంతి। లింగమూర్తేతు నాలింగంబునందు। నుండు
దానట్లు మహోక్షువల్లభుని। యండంబులందుండు నటయట్లుగాక। హరి
జూడగాపాపముగునటేపాప। విరహితంబగునట్టి విశ్వేశు నంది। వృష॥

సంస్పర్శనవేయేమిపోగడ। వృషభేంద్రు మహిమ దా వెండియు శ్రుతుల
మానకవినుము మాదుష్మతివృషభ। మానసహూతియటంచుమహీమో
యుచుండ॥ గానసాహిత్యాద్రి శ్రీనందికేశు। గానశపశువని గణుతింప
దగునె। వరకీర్తియగు నందివాహనత్వంబు। హరునకునింద యే యట్లును
గాక॥ గరళమేటికిదాల్చె కరకంఠుడనిన। శరనిధి మథనావసరమున జేసి।

—••◆గరళధారణం◆••—

హరివిరించి ప్రముఖామరసురని। కరముదానవుల లధరనోడవరవ। నండ
ముల్లును మీదియాహూతిగొనుచు। మండుచువచ్చు నుద్దండవిషంబు। ము
నుముద్రనేతాగ్ని కైనయేనవిషము। చనుయుగాంతాదిత్య నమమగు వి
షము। కాలానలప్రభ గడచినవిషము। కాలకూటమనాగ గడచన్న విష
ము। నలిక్రృతకృష్ణోజనార్దనోయనగ। జలజాక్షునల్లగా జరిచినవిషము।
నలువగడ్డంబు మీసలుగమరంగ। లిలవిస్ఫులింగంబు లెగసెడు విషము।
అలరిజగద్రక్షణార్థమోదేవ। తలపాగ్రిణములుగావ దలచిశంకరుడు। గర
ళంబు దాల్చె శ్రీకంఠుండనంగ। ధరణిలోనిదినింద్యమె యట్లుగాక॥ నగ్న
త్వమునుఫణి నాథుడాల్చుటయు। నగ్ని చేనిడుటయు నదియెట్టులనిన। న
లునసుతుండు సనత్కుమారుండు। మలయుచునద్వైత మతములువన్ని।
మునులు దానునుగూడి మునుదేవదారు। వనమునదామయిూశ్వరులము
గాని। యీశుండు వెరలేండిదమిద్ధమనుచు। పాశుపతవ్రత పద్ధతి దుడిచి।
తమబుద్ధియోగశాస్త్రింబులుపన్ని। భ్రమ ష్టుంది వేదవిరహితమ్మై నేడువ।
ఖ్యాతిగావిక్రృతవిటాకృతిదాల్చి। యే తేరమునిపత్ను నీశ్వరుజూచి। కను
కలినింద్రియచ్ఛలనముల్ గాంగ। కనుగవశామాంధకారంబునొంద। పర
మపతివ్రతాభావముల్ దక్క। హరువెనువెంటనేయరుగుచునుండ। మును
లకుదన్మంత్రములశక్తి దరగ। జనుదెంచువాడెవ్వడనియాగ్రహించి। వార
కమరిహూతవాహనమంత్ర। భూరిక్రియలనాభిచారంబువ్రేల్చి। పడసియు
న్మత్త రూపంబుపై బనుప। మృడుడపస్మారంబు పడవైచిత్రొక్కి। మరి
యొక్కసర్పంబు మంత్రించిపైవ। కరకంఠుడదిహస్త కటకంబుసేయ। నం
తనయ్యగ్ని నాహారుమీదబనుప। జింతింపకలుగుగా జేతధరింప। మరి
యును షెక్కుమర్మతములుబన్న। నరిమురిలెక్క సేయకవచ్చిహరుడు। త

నుగని మొఱ్ఱిడఁగని వనజజుఁ డొడుకు। గనుఁగొని యుష్ట్రంబు గౌళి పీయింప।
వడవడ వణఁకుచు వచ్చి యమ్మునులు। పుడమి సాష్టాంగముల్ పొందంగ
మ్రొక్కి। యద్వైతరతుల మహంకారమతుల। మద్వితీయాదిసూత్రా
ర్థవాదులము। అజ్ఞానులము సహస్రాపరాధులము। తజ్ఞేతరులము మాత
ప్పులు సైంచి। కావవే జియ్య శంకర సదానంద। దేవదేవేశ్వర దివ్యలింగాం
గ। తను మొంద మోహశాస్త్రంబు లెవ్వారిని। భ్రమితుల జేయవు భక్త
వత్సలుడ। యాచతుర్ముఖుడు వేదాత్మకుండయ్యు। యేభిక్షామహిమము
న్నెఱుఁగక చెడఁడె। యతని పుత్రుండిప్పు డద్వైతవృత్తి। మతి నిన్ను గానక మ
డయఁడె దేవ। వ్యాసుండు విద్యామదాటోపఫలము। జేసి లాకానఁడె జియ్య
విశ్వేశ। దక్షప్రజాపతి తలగోలుపడఁడె। యక్షయప్రథమ భాగార్హుఁగాని
న్విడిచి। కాన యొమ్ము నుతపో గర్వంబు పేర్మి। గానక యద్వైత కర్మంబు
లూంది। చెడితిమి గరుణ రక్షింపవె యనుచు। తొడితొడి వేదసూక్తుల బ్ర
స్తుతింప। విటవేషరుద్రుండు వికృతదేహుండు। స్ఫుటదిగంబర మహోద్భ
తవర్తనుండు। దేవుఁడు కారుణ్యదృగ్విలోకనను। దా వారిఁ గనుఁగోలార్చిత
నలింగమూర్తి। ననయంబు సజ్జలయందిచి కొల్వ। డనుచుఁ బ్రసాదించి య
ద్వైతమడచి। శ్రుతిపశుపాశపతి జ్ఞానయోగ। మతము పదేశింప మరియు
ను మ్రొక్కి। అనయంబు దత్సేవనానిమహాత్మ్య। మనియు దదీయ సూ
క్తాపరార్థమున। నలయు వాండ్ర ప్రస్తావనవాతమోయన బ్రి। బలి సూర
యో యత్ప్రపశ్యామి యన్నగ। కాళి తద్విష్ణోః పగమునన ట్ల। పోలుగా
సర్వస్య పూజార్హ మంత్ర। మోంగంబనంగ వ్యాస్తాష్టకంబునను। పొంగి సం
పూజ్యతే లింగింపరం హా। రస్య యనగ నమో పాస్య జగన్న। మన్య శివలిం
గ మహిమ వేదముల। కనుఁగొని శ్రీస్కాందకాశీకాఖండ। మునను వ్యా
సాష్టకంబున నల్లమోఱియ। గావునఁ ధర్మార్థ కామమోక్షముల। కావి
ర్భవస్థానమతుల త్వదీయ। లింగార్చనము కాన లీల నీలింగ। మంగళార్చన
జేసి వందుమే యనచు। నాపరమేశుచే నతుల లింగార్చ। నోపదేశము ము
నియూథంబు బడసి। నలి దేవదారు వనమున లింగార్చ। నలు సేయుచుండఁగి
రి నాఁడాదిగాఁగ। నాయుథంబె ద్యోనా యగ్నియాశ్వయన। కాయతే భూ
షణంబ యయ్యె సన్నంబు। నగ్నత శివునకు నైజమే మునుల। భగ్నవ్రతుల జే

టయు ఘోటిల్లెగాక। కావుననగ్ని ముఖ్య ప్రకారంబు। యే నెంటనిందయొయి
లనట్లుగాక॥ దక్షుడు సేయు నధ్వర మేలచెరిచె। దక్షుండనియె దేని దక్షుం
డుగోరివ్వి। యజ్ఞంబు సేయుచు నమ్మునీంద్రులను। నజ్ఞాని యజహరీంద్రా
ది దేవతల। నందరగూతుంద్ర నల్లుండ్రబంధు। సందోహములను భాషాము
ఖ్యసతుల। వేగంబురప్పించి విభవంబుదనర। యాగదీక్షకు జొచ్చు నవస
రంబునను। దక్షాగ్రతనయఫాలాక్షుని దేవి। యక్షణంబుసనుయుద్యాత్కో
పబుద్ధి। వనజాక్షముఖ్య దేవతలను మునుల। ననుగుల గూతుండ్ర నల్లుండ్ర
గూడ। రప్పించియధ్వర రాజునీశ్వరుని। రప్పింప వేలనీ క్రతువున కనుడు।
నున్నయల్లుర భాతి నుగుహ్రిండుదన్న। మన్నింపడని మదోన్మాది దక్షుండు।
తాము న్న యీశ్వర దాసిగాకనక। మామగ దాయను మందెమేలమున।
విపరీత చరితుండు విధినిషేధాత్ము। డపవిత్రుడస్థి చర్మాంబరధరుడు। నా
గకుండలుడు పినాకహస్తుండు। యాగయోగ్యుండు గాండని ధిక్కరింప।
హరనింద చెవిసోంకు నంతలోపలను। స్ఫురితకోపాటోప పూర్ణాత్మయ
గుచు। జగదంబయాత్మ సంజనితకోపాగ్ని భుగభుగ బొగలుచు భోరున
నెగయ। తనకోపశిఖిదాన దరికొనికాల। వనజాక్షముఖ్యులు వడపడవడ
క। హరనింద విన్న దోషిహంబొందు వెంఢి। ధరియింపరాదను తలపునగా
క। సురలచంద్రిని చావజూడజాలకయె। గిరిజభస్మంబయ్యె హరహరాయను
చు। నంతగౌతమదధిచ్యాది మునీంద్రు। వెంతయునలిగి శివేతర క్రతువు।
చూడంగరాదు దక్షునిశిపదోషిహి। తోడసంభాషింప గూడదెట్లనిన। పి
సలిన మోరుద్ర మన్య వేయనుచు। నసలారరుగ్వేద మట్లును మొక్కు।
మరిన మోరుద్రాయ మన్య వేయనుచు। తరి యజుర్వేదంబు దా మొ
క్కునట్లు। ధీయతిరుద్రాయ తేరసవేన। మోయనియా సామ మును మ్రొ
క్కునట్లు। మొనసిరుద్రాయ న మోయస్తు యనియు। వానరయధర్వణం
బును మొక్కునట్లు। యున్న వేల్పులకునీయుక్త వేదములు। ముచ్చు మొ
క్కిన సూక్తములు గలవెట్లు। తవిలియస్మైన మోభవతేయనంగ। మొ
క్కులకధిపతి మోక్షసౌఖ్యమున। కిక్కయుముక్కంటి కెక్కుడు గాడె।
పూరీకృతకోక్తి చారోపనీతమెవ। ధారయితు సనక దాకిరీటంబు। యిల
వచ్చునె ధరియింప చోరులకు। తలపోయమకుట వర్ధనులకు దక్క। రతి

పరాత్పరతరో బ్రహ్మేయనంగ। స్తుతియత్పరాత్పరతో హరియనగ । దు
దియత్పరాత్పరతో శివయనగ। వడిగొనునుపనిష ద్వాక్యముల్ వినరె।
కొంకులేక శివఏకో ధ్యేయయనగ। నంకించియుండ శివంకరోయనగ । య
న్యసురార్చనం బర్హమేసర్వ। మన్యత్పరిత్యజ్య మనునట్లుగాక॥ అధ్వరప
తి శ్రుతులందు రాజాన। మధ్వరస్యయనగ నాంహ్వయనకల। విహితో క్ర
తుదుర్విందు హుతిప హేయనగ। సహసు హేకఫలాతిపంకాళయనగ। సము
రంగనిదమస్తు హవ్యంబనంగ। రమణయజ్ఞేశ్వరత్వమసినానేఁ। యవ్యా
జ్యమేల యజ్ఞేశ్వరో హవ్య। కవ్యసమస్తభోక్త వ్యయాత్మా । నంగతొ
రింగీ తొలుఁగకపలుక। సాంగంబులగు యజ్ఞాదికర్మములు। వలరుచుప్ర
థమ భాగాహాఁస్యమునగ। గలడెప్రథమభాగ కర్తయొకండు। పూజ్యు
లుఁడంగనపూజ్యుల జెంద। పూజ్యమొక్రతువుదుర్బుద్ధిగాకనుము। నాదక్షు
క్రతువునకాభిచారంబు। వేదంబులకుశక్తి లేదువిష్ణ్వాది। సురలకుమునుల
కు పరిభవంబుగను। వరమంత్రములఫలావాప్తులుదప్ప। పాషండులై భ
క్తి బాంహ్యలై యితర। వేషాద్యులై ముక్తి విముఖులై ధర్మ। విపరీత చ
రితులై ద్విజులుభ్రష్టగను। శపియించియుమ్మశుల్ జన్నంబు వెడల। నిం
తవృత్తాంతంబు నెరిగియక్షణము। యంతకాంతకుడు కోపాక్రాంతుడగు
చు। వీరావతారుని వీరభద్రేశు। ఘోరనృసింహ విదారణుబనుప । శ్రీ
వీరభద్ర గణావలిగొలువ। శ్రీవీరభద్రుడ జేయుడేతేర। త్వరిత దక్షాధ్వ
ర ధ్వ సనోద్యుక్త పరిచితక్రోధ విస్ఫురితాభిజాత। నిటలతటానలోత్క
టచటులాగ్ని। పటలపరిస్ఫుటోద్భట విస్ఫులింగ । పటుపాతనమున నొ
క్కటజన్నసాల। నటుగూడదరికొని నార్చిభూతములు। తడయకయుచటి
హోతల్లదర్భలాగ్లి। దొడగియూపంబులతో బంధించి। యుత్యాగ్రహ
మున నాహవనిర్య్యాగాహుతి। పత్యదక్షిణనామ పరిమితాగ్నులను । అ
వృశంబైన యాగాశ్వంబుగంగ। నొవ్వైచి హల్లకల్లోలంబుసేయ। కులయు
చుభద్రరోమజగణపతులు। కలయహోమద్రవ్యములు నీటబ్బుచ్చ। దలరి
సాధులను పదస్యులముష్టుల। నెలుకలనడచిన పోలుపునడవ । నిలగుల
స్త్రీలజారుల జెర్చునట్లు। నలిమబ్బిదేవాంగ నాసాహ్రములు । తరిదరి
భూతభేతాళులు సెరువ। నరిమురివీరభద్రాధిపుడంత। పశుపాలకుండుపై

వయ్యితల్లడిల్ల। పశువులదోలినభంగి దేవతల। పొదిగొల్పి పరవుడు నదితి
నాసికము। మొదలస్వాహాంగన ముక్కుద్రాచన్న। శృతినాసికోద్యో
ష్ఠ కృతసంబనగ। నతిక్రోపివై సరస్వతిముక్కుగోసి। యజ్ఞదక్షుడగుయ
జ్ఞునిశిరము। యజ్ఞస్యసిరపినా నటుదెగవ్రేసి। నలిరెంగిదంత వినాశ నో
యనగ। బలువిడిపూషునిపండ్లూడబొడిచి। ఘ్రీతులు వహ్నిహాస్త గత
యనఁగోసి। హుతవహుజిహ్వాలు నురుశాహాయుగము। బొడిచె భగునిక
న్ను పుడమినల్లంత। బడభగనేత్ర నిహంతితో యనగ। సోము నంగుష్ఠిన
సోవనాంగయనగ। భూమిపై బడవైచి ప్రామెపాదమున। నరిమిన జగ
దాది యజ్ఞుగువిష్ణుశిరము। నెరిద దాహ్యాహావనీయ కేయనగ। ఆహావని
యాగ్ని నటుబడనేసి। మాహాత్మ్యమలరారమరియట్లుగాక। హరియుమేం
ద్రాది దేవాంగములఁ గూడ ధరజక్కడిగనంగ దక్షకోయనగ। త్ర్యక్షు
నిందించున శ్రుతిపాపియనుచు। దక్షప్రజాపతి తలదెగవ్రేసి। యుద్రిక్త
మతివీర భద్రేశుడట్లు। విధ్వంసితంబగుజేసి విధిజేయుక్రతువు। నాతనుజేసి
న యజ్ఞఫలమున। నాతనికప్పుడ నాభిచారంబు। ప్రాపించెశివభక్త బా
హ్యుడైచేయు। నాపోవనెట్టిక్రియలు సాంగమగునె। ధరణీశుడేలేడ్క ధర
ణిలోనొక్క। నరుడుగర్వించి యన్యాయంబుసేయ। పరచుటదోసమె భ
వుడు దాసులను। పరచుటదోసమె భక్తమాలినను। హరివిరించాదులు స
టుదక్షుగూడి। పరిభవములబొంద ప్రాప్తమెట్లునిన। యినుముసంగతి జే
సి యిలబొవకుండు। పశుగొనమథియించ బడుగానహరుడు। దక్షుని సుర
లనుదండించెశివున। కీర్తిలనిందయె యిలనట్లుగాక॥ అదిగాజేసిన యఖి
లాండకోట్ల। నాదరింపగచేర్ప వగునెయుంద్రేని। పశుపతిచే గట్టుబడిన జీ
వులను। పశుపతిచేముక్తి బడయంగలేక। ధరయల్లధూళిగా దగిలింప నే
గయు। పరిమాణవులమున్ని భవములుదొడరు। త్రాగిన మాతృశాస్త్ర
న్యములఁ నప్త। సాగరోధకముల సంఖ్యమున్గడవ। అరుదగుదూర్వ కణానీక
సంఖ్య। బలగుమరణములుప్రాప్తములఁగాంగ। యుగకోట్లనవికలయో
గజన్మములు। కగపడిదుఃఖంబులందును నాత్మ। గుందుచుదలపుచు గందు
చుమతులు। వందుమనున్న జీవంబులజూచి। కటకటా భవదియ్య గతిబా
యుతేక। పటుతరంబగుముక్తి బడయంగలేక। కపెదిధుఃఖ్యముల గందెడి

గ దేయనుచు। మృదుడుజీవావళియెడ గృపవుట్టి। వరదుండుసర్వజీవదయా
పరుండు। కరుణాకరుండునుగాన జీవులకు। విరచించెలయమని వృత్తిఁ గొల్ప
నిన। హరుడుప్రళయలీల కభిముఖుండగుచు। ప్రమథులురుద్రులు పరగు
భూతములు। ననుసుప్తి వేళకుత్సవమందిహరుడు। ఫాలవిశాల కరాళ నే
త్రోద్ధ। కీలావళిస్ఫురత్కాలాగ్ని బర్వ। యిదిజగద్విప్లవ హేతువై తనర। న
దియాదానుఖ హేతులగు ప్రమథులకు। కుమ్మరివగదరి కొల్పినచిచ్చు। క్ర
మ్మరగడవలోకమ్ములు దాల్చు। విధమునబ్రహ్మాండ వివిధభాండములు। న
డిగత ప్రళయ కాలాగ్ని చేగాల। చేకొనప్రళయాగ్ని శిఖలచేనఖల। లోక
ముల్గాలు నాలోలాగ్నిలోన। నామహాప్రమథగణ వళిచేర్చి। కౌముదిలో
నాడు గతినాడునంత। జడనిధి ద్వీపాద్రి సహితధరిత్రి। వడిమీదికెగరం
గ వైచియార్చుచును। మీదిలోకములతో మించు నాకసము। రాదిగుచు
క్రిందికి ప్రమథేందుడొకడు। బడబాగ్ని నుదుట బొట్టిడికొనియాడు। వె
డసోలుచునుగణ విభుడొక్కరుండు। సకలవారాసుల జలములు ద్రావి।
యొకగణనాయకుం డొబ్బని త్రేన్చు। సకలగ్రహాది తారక సమూహం
బు। నొకగణనాయకుం డొగిబారనూదు। యేచియాద్వీపంబు లేదుచక్ర
ములు। వైచినగతిద్రిప్పి వైచునొక్కయ్య। యలరియమేంద్రవాహనశృం
గదంత। ములుదాళమువేసియు మున్నొక్కగణము। అల్కమృత్యువుకో
రలుయి బెరికి త్రిప్పు। న్నుల్కముల్ద్రిప్పునట్లొకగణేశ్వరుడు। యొక్కరువ
విఘ్నుద్రినభీశుబోర। దిక్కరులనుదిని త్రెన్చునొక్కయ్య। ధరహేమమేరు
మందర ముఖ్యగిరుల। వరగణంబులుసూడ వట్టియాడుదురు। సురగిరిము
ఖ్యాద్రులురు కేళిజేసి। యురువడిపొడిజేసి యూదునొక్కయ్య। పాదలి
యష్టభుజంగముల వ్రేళ్ల దాల్చు। నొదవముద్రికలుగా నొకగణాధిపుడు।
ఆదివరాహంబు నడచియాదంష్ట్రి। నాదటధరియించియాడునొక్కయ్య।
సరినాదిపృష్ఠ కూర్మము గాడబొడిచి। యురగేంద్రునిడి ద్రిప్పుచుండునొ
క్కయ్య। నరసింహుజడయుకే సరముకంఠంబు। గిరిజపీఠంబుగా బరపునొ
క్కయ్య। గరుడనిపక్షముల్ శిరమునదాల్చు। సురుమకుటాకృతి నొకగ
ణాధిపుడు। హిమకరరవిమండలము లక్షణముల। క్రమమునదియాడుగ
ణనాథుడొకడు। నురముగాబ్రహ్మాండ మరచత బట్టి। పరియలుగాద్రేయు

ప్రమథేంద్రుఁడొకఁడు। యెడ ద్రివిక్రముని కోలెమ్ముదండముగ। గొడుగు
గానిజూపున్నప్పి కూర్చునొక్కఁడయ్య। నిండంగనగుతినజాండముల్ దాల్చు।
నండాభరణుఁడ నలదునొక్కఁడయ్య। గుర్వగ నాగకులమున కులగిరుల్ దాల్చు।
పర్వతాభరణుఁడగు ప్రమథేంద్రుఁడొకఁడు। భూరిప్రళయవేళ మేరువు నడ
చు। మేరుపాతనుఁడన మృడుగణంబొకఁడు। చరణముల్ కరములు బుడిగొ
ల్పి తాల్చు। హరివెతల సెబములరుత నొక్కఁడయ్య। ఆరూఢిగాఁ బ్రమథాధి
పులట్లు। పారకసర్వసంహారంబు సేయు। నొగి దేవదానవాది గణంబులడ
గి। గగన మెల్ల ప్రమథగణమయంబయ్యె। నాకములజ హరీ దాది దేవత
ల। లోకముల్ ప్రమథుల లోకంబులయ్యె। ప్రమథాధిపతులిట్లు బ్రహ్మాండ
కోట్లు। సమసుప్తి బొందించి సంతసంబునను। పొడిపొడిగఁ జేయుచున్నప్పుడయ్యు
ద్రిగుజ్జు। పొడవౌచు వలనౌను గడు సన్నమౌను। నాడును బొడుచు నానం
దలీల। క్రీడించు ప్రమథుల క్రియ యెట్టిదనిన॥ లంబోష్ఠ లంబౌష్ఠ లంబనాశి
కులు। లంబజిహ్వాలబహు లంబకంధరులు। నజగజహయ వరాహ వ్యా
ఘ్రముఖులు। శరభ సారంగ మార్జాల గోమహిష। కరిరిపు కరిపుంగ
మ బహుముఖులు। బహువక్త్రబహునేత్ర బహుకర్ణవర్ణ। బహుబా
హు పాద బహు జానుతనులు। బాహూరుముఖముఖ బాహూరుతనులు। బా
హూదరానుపాదోరుముఖులు। ద్విముఖ చతుర్ముఖ ద్విముఖాష్టముఖులు।
నవముఖ పంచముఖ సహస్రాదిముఖులు। వెండియు వికృత వివిధరూపధరులు।
వెండియుఁ జారు వివిధరూపధరులు। పూనిస్మృతులు స్మర్యతే నచద్భ్యో। తే
నాగ విష్ణుగీర్తింప వేంకియును। అవున సంఖ్యాతా స్సహస్రాణియనగ। భువి
నేవమే తన్ని బోధతయనగ। అణుశశ్చ మహాశశ్చ యనగను ప్రమథ। గణ
ములవర్తి ప గారామితత్య। మైనను శివపురాణాగమోక్తము గ।। నానే
ర్పుభంగి వర్ణన చేసినాడ। రూఢిఁ బ్రమథగణాడంబరంబు। వేడుక జదివిన
వినినవ్రాసినను। దొరకొను శుభములు దురితంబులడగు। చిరభుక్తిము
క్తులు సిద్ధించునట్టి। అమితప్రతాపులౌ ప్రమథులచేత। సమసుప్తి బొందిం
చు జగములీశ్వరుఁడు। తివిరియుత్పత్తి స్థితిలయకారణు। శివుఁడుఁ బుట్టించుర
క్షించునడంచు। పుట్టించునప్పుడే పుణ్యమీశునకు। పట్టి భంజింపనే పాప
మీశునకు। జలములనస్యాది జంతువుల్ బొదలు। జలములనస్యాద ఘంతు

వుల్ మడియ। నిలతజ్జలంబుల కింతన జేసి। పలియించు నేపుణ్య పాపంబులిం
దు। నటుగావలీలార్థమై సృజియించు। నటుగానవిశ్రమ గాఢత మటంచు।
యిదిహరునకునిందయె యిట్లుగాక। పొదలు తాండవమాడు ప్రోల్కి యట్ల
నిన॥ జగదండకోట్లు భస్మముగ తద్భూతి। నగజార్థధరుడు సర్వాంగములఁ
బూసి। హరివిరించి పురోగమానురాస్థులను। వరకపాలావళుల్ వలయు
చోఁదాల్చి। భరతోక్తనానాప్రబంధగీతములు। భరతనందీశు లేర్పడ నను
గ్గడింప। రమణమై నండాభరణులండనికర। మధురమృదంగంబు లట్లవా
యింప। దలకొని షేరు పాతనుల చేగిరుల। చెలగి యావజము లైరుంఝృతు
లీవ। నాకులాదుల్లు పర్వతాభరణేంద్రు। లేకశంఖంబు లన్నిలమిబ్బూరిం
ప। రతినుబ్బకుండా భరణులురుండముల। నతులితవిశ్వకాహళులట్లనూం
ద। నలరుచుహరిషూరు లాదికూర్మాంగ। ములుపటుపటహవిస్ఫురణమ్రో
యింప। కాలభైరవులజ ఘనకపాలంబు। లోలితమ్మటముల లీలవిన్పింప।
కాలరుద్రులుహరి కోలెమ్ములెలమి। కోలాటకంబుల కొమరున వేయ।
నలరుతత్త్వముల తత్త్వాభరణేంద్రు। లిలజయఘంటలన్నిలమి వాయింప।
నేలయునింగియు కాలాంతకులును। తాలముల్ గాఁగూర్చి తారువాయిం
ప। తగిల్చిరుదాంగనాతతులుద్వితతి। నొగినప్తతాళంబు లోలివాయింప।
నతిలీల నమరాంగ నావలివెట్లు। జతులునానాగీత జాతముల్ గాఁగ। ఘ
నుజండ కీర్త్యాదులనునట్టి ఘుత్రిలు। తనరార సింహనాదంబులు గాఁగ।
భూతభేతాళాది భూరిఘోషణము। భాతిసద్భటుల నార్భటురావ ముగ
ను। నతులయుగాంత మహాప్రళయమున। గతజగత్తాండవకేళిలకుఁజొచ్చె।
హరివెధవిరు దెసల దువాయింప। కరిదైత్యువ్రచ్చెడు గతినాడునాడు। బం
ధురలీల-చొప్పడనురల్ పొగడ। నంధకాసురు మెట్టి యాడెడునాడు। మతి
మునుల్ ఫంచిన మహితోరగంబు। గిరిగీటగా బట్టి క్రియనాడునాడు। వర
తపోనిష్ఠకు వ్యాఘ్రిపాదునకు। నరుదొంద గరుణించియాడెడునాడు। క
డునర్థిగుండయ్య కడువలుజరవ। నడరు వాద్యము జతిఁ గాడెడునాడు। పిట్ట
వ్వాకై చేయు నెట్టిమైతట్టు। తట్టువాయింపుడు ధరనాడునాడు। వలక్కిచేర
మ చక్రవర్తి వాయింప। నలరి పూజావేళయుం బాడునాడు। అపోవకున్న
మహాప్రళయంబు। రూపించియాడంగ రుద్రుండు దొడగె। నాకేశ్ఛియును

చు నక్కజమందిప్రమథ। లోకంబుబొగడ ద్రిలోచనుడర్థి । వసుధబుట్టని
యుల్లు వణఁకనలోలయ। రసికులుఁజోకనీరసములు వోలయ। గడనకెక్కని
యలంకారములఁ బెంప। బడియుడగారాని భావంబులింప। చూడనక్కజమ
గుసుడతులుబాగడ। పాడనక్కజమగు ప్రతిజతులఁ నిగుడ। తలపోతలకురా
ని తాళంబులుబియ। కీలలోన దెలయు యుగ్గడనలు వెలయ। రాగాఢ్యులా
వని రాగములఁ దనర। నాగరికంబగు నటన పెంపొనర। నంతకాంతకుడుఁబ్బి
యంతకంతకుని తాంత। తాండవపద్ధతి విజృంభింప । నరిపాదఘట్టనచ
ప్పుడుదక్క। చరణసంగతిగావ జాలకయుండ। కరతలగతుల యుగ్గడనలు
దక్క। కరపతాసాటిగానరాకుండ। పరలుజటాచ్ఛటా ధ్వనులుదక్కం
గ। నరిజటాగ్రములతా న్నరుగరాకుండ । మకుటకోటీర ధామంబులుద
క్క। మకుటశిఖర ప్రమాణంబుగాగ। వాద్యంతరహితుడయ్యద్రిజకునన।
శేమ్యుడైయుండనా ప్రియసాధ్వి మొక్క। పరమాంగరాగయ పరిమితా
నంద। భరితత్వదీయ శుభమహామూర్తి। విస్మయతాండవోద్వృత్తి మై
జేర్చి। యస్మదాదులకు భయంకరంబుగను। నాయత్యతిష్టద్దశాంగుళంబ
నుత। దియాదివేదాంత దృష్టులగడచె। నత్యతిష్ఠత్సహస్రాంగుళంబనిన।
శ్రుత్యంతములు వెరపూపెడుతలపో। మహిభవత్పరమ సూక్ష్మ స్థూల
రూప। మహిమమెరు వేదాగమపురాణములకు । హరి విరించాది సురాసు
రాదులకు। శకుద్ధేరగని నత్యద్భుతాటోప । తాండవాడంబరోద్యన్మహా
మూర్తి। వెండియవ్వారికింక వీక్షింపవచ్చు। నాక్రీడసాలించి యాదిసృష్టి
కిను। పక్రమింపవె కృతాపరజగద్దాని। యంచు వెండియు జగదంబ మొ
క్కుడును। పంచద్దయామతి తాండవలీల। జాలించినతికి ప్రసన్నుడై యు
న్న। వేళనబ్రహ్మావ విష్ణుడనంగ। మూరిలనాగ్నిర్న సూర్యేనచంద్ర। త్రా
రకాయనగ వేదశిరోక్తులందు। ధ్రువమేక ఏవరుద్రోయనమడియు। నివ్వ
డునానా వేద నివహసూక్తులను। బస్తుతింపుచుమహా ప్రమదాధిపతులు।
మత్తకవిస్మృత హస్తులై మొక్క। నపమాత్ముడా ప్రమదాభిమతంబులో
పగిసృష్టి స్థితాప్తుభోద్ధతిమాని। వియమితారీత ప్రళయగతభూత। చ్వయు
బీజసంస్థయవస్థావకారణము। లైననిజాంగంబు లందువీక్షింప । బూనిస
ద్యాత్మ్యులై మునులోకాంశ్చ। లోకపాలాంశ్చ నాలోకంబులట్లు। గాక

సయాత్మ్యత లోకాంజ నయన । సంగమొంది యురగామ్నాయంబు నర
దు। సాంగోక్తి చక్షుస యాదిత్యయనగ। మరిమనపక్ష్మచంద్ర ఘ్రాయనస్థం
ద। దరలవెండియు ముఖాద్వ్యచోయనంగ। వదిగాక నాసికాభ్యామను
సూక్తి। యదియుపాణిద్వాయి రనసమసింప। నంవితంబంద శిశ్నదే
తయనగ। నందుండి రేత సయాపోయనంగ। సమరపద్భ్యాంభూమియనిప్ర
దేశాంత। రముదోలుపుత్రియు శ్రోత్రాదిశాయనగ। ఆత్మానమాత్మనో
యనవాక్కులమున। ఆత్మనయాకాశమున దదంగములు। శివునివీక్షణము
న జేసిజనించె। నవికలప్రకృతి బీజాష్టమూర్తులును। అటమున్న భవునిదృ
గంచలోద్భూత। పటుకృపామతివార్ధిపై వెల్లివిరియు। హరుడుమున్ దాల్చి
న యజజనార్దనుల। చిరకపాలములకు చేతనంబొంది। యోలిగిర్తింప నం
దొక్కొక్కతలకు। శూలిబ్రహ్మత్వ విష్ణుత్వంబులొసగ। శుత్రియత విష్ణు
ర్జనితనాగవిష్ణు। శతపత్రజులు శివజనితులై పరగి। సత్వరజో గుణైశ్వర్యా
నుపాల। నత్వంబులకువారు నాథులై రంత। భవుడుదొల్లిటియట్ల ప్రబలబ్ర
హ్మాండ। నివహముల్ గనుసన్న నియమించినట్టి। నిగ్రహానుగ్రహ దగ్రి
కగుణస। మగ్రుడై చనులింగ విగ్రహునకును। రమణననన్య శరణ్యుడై
వెలుగు। ప్రమథులమహిమయు పటుపరాక్రమము। దనస్వతంత్రతయు ని
త్యతయునీశత్వ। మనుజరానందత్వమును నిరవద్య। మహిమయునన్యసా
మాన్యోరుశక్తి। బహుళతపెంపుచెప్పన శాకసృష్టి। లీలలుదాండవవేళలు
ప్రళయ। కాలముల్ మరియొక్క కార్యంబులెల్లు। గానయ నిందిగ్లైక ప్ర
వర్తకిన। దానందమూర్తికి నతులకీర్తికిని। నిందెలెయివిమహనీయతల్
గాక। యిందుభారణ ముఖాభిష్టవర్తనము। ఆటటిలే వేదవేదాంత పురా
ణ। సకలాగమేతిహాస స్మృతితతుల। ప్రకటించుశబ్దాను పాదితార్థముల।
ప్రకటించియున్నట్లు బలికితిగాని। భక్తుమదోద్రేక భావనబలుకు। యుక్తు
లుగాకుండ నూహించుకొనుడు। ఘనుచునట్లునుగాక యుజాడుగృహాది।
యనబరశుంతప్త మనగనెమడ్డు। బట్టుదుశివునకు బ్రతిశేరటంచు। సట్టిగా
కొందు ద్వైవములు గలయట్టు। లయినమూర్ధామెతుయనగబతిప్ప తేయ
సంగ దనతలదెగియదిగాన। గడ్డగికేశవుమీద గలడెలెండనుచు। వద్దినదై
వంకేశవాత్సరంబని బ్రాసిసి గచెయ్యోత్త జక్కనసనంగ। నాస్తంభితో భుజ

యన వ్యాసు చెయ్యి। దెగిబడ్డక్రియనంచు దేవుని మహిమ। జగములో నిష్టిం
చె స్వరసిజభవుడు। చెనసి వ్యాసుడు దన చేయి దెగిపడిన। గనుగొని వ్యాసా
ష్టకమును నుతించి। రతిన దైవం శంకరాత్పరంబనుచు। క్షితి బ్రతిష్ఠించె మా
శివు మహాత్మ్యంబు। గావున నేనును గౌరీశు మీద। దైవంబు లేండని దల
యిచ్చి పడయు। దునుమడువట్టుదు ద్రోడరిన గెలుతు। పనుగొన వాద జల్ప
వితండములను, చెలగి యిట్లనుగాక శివుమీద నొకడు। కలడన్న నాయర
కాలెత్తి వాని, నడుతలదన్నుదు నాదు ప్రతిజ్ఞ। యొడపక యెనుగా లెత్తి తిన
నుచు। మానుగా శ్రీరుద్రు మహిమయనే కృతిన। దానందుడగు శ్రీమహా
దేవు మహిమను। యారూఢముగ మల్లికార్జునపండి। తారాధ్యులొనన బ్రతి
ష్ఠించె। ధరనిది సకల విద్వత్సభలందు। గరమొప్పు వాదప్రకరణ మనంగ॥
గురులింగశివకగో వరపుణ్యజాత। గురులింగచరణాబ్జ పరిమళఘ్రాత। గు
రులింగచరణముకుర పరిస్ఫీత। గురులింగ గురుదయాంకుర శుభవ్రాత।
గురులింగదృక్సరో వర్జాతజాత। గురులింగకులమహీధర సింహపోత। గు
రులింగదివ్యమందిర పారిజాత। గురులింగనిర్మాల్య గోత్రసంపూత। గురు
లింగమంత్రావికుంఠితశ్రోత్ర। గురులింగసేవాను గుణగణోపేత। వీనుల
కింపుగా వినుసూరసావ। ధానతనిదియె వాదప్రకరణము॥

గద్య॥ ఇదియసంఖ్యాత మాహేశ్వరదివ్య। పదపద్మసౌరభ భ్రమ
రాయమాన। జంగమలింగ ప్రసాదోపభోగ। సంగతసుఖసుధా శరధిని
మగ్న। సుకృతాత్మ పాలకురికి సోమనాథ। సుకవిప్రణీత భాసురతరదండ।
నాయకబసవాంక సఖ్యాతగుణగ। ణాయతకీర్తి దిగంతత్రిలోక। గురు
మల్లికార్జున చరితంబునందు। కరమర్థి వాదప్రకరణమొప్పారు॥

విశ్వనాథాష్టకం.

గంగాతరంగ రమణీయజటాకలాపం గౌరీనిరంతర విభూషిత వామ భాగమ్। నారాయణప్రియ మనంగమదాపహారం వారాణసీ పురపతిం భజ విశ్వనాథమ్॥ ౧॥ వాచామగోచర మనేక గుణస్వరూపం వాగీశ విష్ణు సుర సేవిత పాదపీఠమ్। వామేన విగ్రహ వరేణ కళత్రవంతం వారాణసీ పురపతిం భజ విశ్వనాథమ్॥ ౨॥ భూతాధిపం భుజగ భూషణ భూషితాంగం వ్యాఘ్రాజినాంబరధరం జటిలం త్రినేత్రమ్। పాశాంకుశాభయ వరప్రదశూలపాణిం వారాణసీ పురపతిం భజ విశ్వనాథమ్॥ ౩॥ శీతాంశు శోభిత కిరీట విరాజమానం ఫాలేక్షణానల విశోషిత పంచబాణమ్। నాగాధిపా రుచిర భాసుర కర్ణపూరం వారాణసీ పురపతిం భజ విశ్వనాథమ్॥ ౪॥ పంచాననం దురితమత్త మతంగజానాం నాగాంతకం దనుజపుంగవ పన్నగానామ్। దావానలం మరణశోక జరాటవీనాం వారాణసీ పురపతిం భజ విశ్వనాథమ్॥ ౫॥ తేజోమయం సగుణ నిర్గుణ మద్వితీయ మానందకంద మపరాజిత మప్రమేయమ్। నాగాత్మకం సకలనిష్కలమాత్మరూపం వారాణసీ పురపతిం భజ విశ్వనాథమ్॥ ౬॥ ఆశాం విహాయ పరిహృత్య పరస్యనిందాం పాపేరతించసునివార్య మనస్సమాధౌ। ఆదాయ హృత్కమల మధ్యగతం పరేశం వారాణసీ పురపతిం భజవిశ్వనాథమ్॥ ౭॥ రాగాదిదోష రహితం స్వజనానురాగం వైరాగ్య శాంతినిలయం గిరిజాసహాయమ్। మాధుర్యధైర్యసుభగం గరళాభిరామం వారాణసీ పురపతిం భజ విశ్వనాథమ్॥ ౮॥ వారాణసీ పురపతేస్స్తవనం శివస్య వ్యాసోక్త మష్టక మిదం పఠతే మనుష్యః। విద్యాం శ్రియం విపులసౌఖ్య మనంత కీర్తిం సంప్రాప్య దేహవిలయే లభతేచ మోక్షమ్॥ ౯॥ వ్యాసాష్టక మిదంపుణ్యం యః పఠేచ్ఛివసన్నిధౌ। శివలోక మవాప్నోతి శివేన సహ మోదతే॥ ౧౦॥

ఇతి శ్రీమద్వేదవ్యాస విరచితం విశ్వనాథాష్టకం సంపూర్ణమ్.

శ్రీ గురవేనమః.

శుభమస్తు-అవిఘ్నమస్తు.

పండితారాధ్యచరిత్ర.

మహిమాప్రకరణము.

శ్రీమ త్ప్రమథగణస్తోమ దయారస । సామృతాబ్ధిసదావిహార సూరార్య॥ పండితారాధ్యుండు దండితవాది । ఖండనశాస్త్రి తర్కప్రౌఢి పేర్మి। నతుల పురాణేతిహాసాగమాను। గత నిజోద్భాసిత కలిత వాక్యములు। సకలవిధానంత శాఖోపనిషద । వికల తర్కస్మృతి విహితసూక్తులను। శిష్టానుమత హేతు దృష్టాపసుప్రి । హృష్టప్రమాణసమీహితోక్తులను। సంపాదనము సేయు సకలసమయులు। సొంపెద మల్లికార్జునుడు గావించు। ప్రశ్నోత్తరముల కాబొద్దుండు దగిన। ప్రశ్నోత్తరంబు లాపాదింపలేక। కనుగవమంటలు గ్రమ్మ దద్దాన। కొనికాలగూడ ముక్కున బొగ ల్వెడల। దనువున జెమటయు దాపంబు దనర। మనసు గలంగ బొమ్మలు ముడివడగ। మొలకమీసల రోమములు నిల్వబడగ। గళము బిగియ నూరువులు సందడింప। నురుకోపహతి పండ్లొం డొండగీట । గరములు శిరమును గడగడవడక। గటములుబొంగ మొగంబు గెంపెక్క। లటలట డొందం బిదర నోష్ఠముగల। పలుకులు దొట్రిల పడగ నెంతయును। కలుషంబుమదము పెన్గర్వంబు దనర। నారూఢయగు మల్లికార్జున పండితారాధ్య బర సమయాభేద్యనాద్య । నంచితపుణ్య లోకైకవరేణ్య । క్రించుబొద్దుడు ధిక్కరించి పల్కుచును। నందడించుచు సభాస్థలి వెలువడియె। పొందుచు గుందుచు వాదుకు దాను। అంత బండిత మల్లికార్జునయ్యయు । జితాంతకుభక్తులు నతులిత ప్రతిభ। పరవాదినిరసన పటుమహత్వంబు। పరమేశు మహిమానుపాలనత్వంబు। పరమతత్వ ప్రతిపాదనత్వంబు। కరుణాకరత్వంబు ఘనతరభక్తి। సత్వంబు లోకగురుత్వంబు పండిత। తత్వంబు వీరశ తగు తగు ననుచు। పౌరులు బుధులు నప్పాటఁగీర్తింప। నారూఢభ

క్తి సమగ్రత దనర। గ్రియగాన విజయలక్ష్మియు వీరలక్ష్మి। నియత మహిమలక్ష్మి నిజకీర్తి లక్ష్మి। యును దనవరవులై యురుకీర్తి సేయ। జనుదెంచిరవుడు నిజస్థానములకు। నంత విద్వజ్జను లంతంత నరవి। చింతమై జేతులు జెక్కిళ్ళనూది। కటకట బండితు గడువంగబలికె। నట మదోన్మత్తుడై యధమ బౌద్ధుండు। ఏమనితర్కించె నేమనియాడె। నేమనిపలికె దా నీపండితయ్య। నరుడె సాక్షాద్దక్షిణామూర్తి దాన। ధరబుట్టె మును జగద్రక్షణార్థముగ। గాక యొడలుగొన్న యీ కారణమున। ప్రాకృత పురుషుగా బండితవిభుని। నోవంగబలుకుట నొచ్చెనేపోదు। పైవచ్చు నీ విజృంభణ మట్లుగాక। తా మున్నె రుగడె యత్సంవిత్తి యనగ। భీమేశు గద్యంబ పీఠికమైన। శ్లోకంబు దప్పుగా గైకొనివావ। దూకులుదాను నిరాకరించుదును। వారణాసిని సాక్షిగోరి యాశ్లోక। మారంగగౌళ భట్టారకుకడకు। పనుప యత్సంవిత్తి యనినశ్లోకాది। బొసరు నాల్గక్షరంబులకు భాష్యముగ। వెరవున నాలుగు వేల గ్రంథంబు। విరచించి కర్తగా హరుబ్రతిష్ఠించి। శేషాక్షరార్థ మా శేషుడై ననవి। శేషించి యిట్లని చెప్పె లేడనుచు। ధీరుడు గౌళభట్టారకు డపుడు। భూరియశుడు వ్రాసి పుత్తెంచె దార। చదివి సిగ్గిడి తర్కజాలంబు లుడిగి। మదమేది బౌద్ధులు మడగరే నాడు। మరియుల దొరలేని మల్లికార్జునుని। దొరలు బో గెలువంగ మరి గల్గెనింక। యెట్టుగానున్నదో యీ మహాపురుషు। దిట్టినఫలము సంధిలకపోదనుచు। గొనకొన్ని వనుపంగ కొన్నిదినములు। జనమున్న మల్లికార్జును ధిక్కరించి। పలికె దానట బౌద్ధ పాపి తర్కమున। గెలువంగజాలక యిల నట్లుగాక। మలయుచు దన సభామంటపంబునకు। బలిమి వట్రిల్లగా గొలని శ్రీచెన్న। మల్లికార్జున దీప మాలెగంబంబు। యెల్లవారును జూడ నిది తగదనక। తప్పగుననక మీదట భారమనక। చొప్పుగాదనకది యుప్పరంబనక। యుక్తిగా దన కార్యులోడబడవనక। భక్తులువిన్న జంపక తక్కరనక। దోషంబనక శివద్రోహం బనక వి। శేషించి లోకులు జేకొనరనక। వ్రచ్చి తెప్పించిన వాండచే వీని। చెచ్చెరచంపక చిక్కతిమేని। యూహింప నాతడు ద్రోహియే మనము। ద్రోహులమ్మును నభక్తులముగాకనుచు। దట్టులై రేవయదేవయులవుడు। గట్టుగ్రలీల కంకణము

లుగట్టి। వరుసతోడుత మునుపై వంగనున్న। సరుకంతయు నపుడె సయ్యా
ననమ్మి। పరు లెరుంగక యుండ బౌద్ధు నుక్కణచు। వెవతలంచుచు వె
నువెంటదవులు। జన సముద్రాంతరస్థలి నొక్కలంక। దనరు బౌద్ధాలయ
మున కనుదినము। కొండొకప్రొద్దుండి కటిల బౌద్ధుండు। వెండి యేతెం
చిన విధము దామెరిగి। ఆసముద్రాంతరంబందుల వసది। వ్రాసిన నేలవో
వానికి ననుచు।వీరావతారులు శూరులే కాంగ। వీరులు మరునాటి వేవ
జామునను। సరసరలింగావసరము జెల్లించి। హరుబ్రసాదం బిరువురును
భోగించి। జను లెర్గకుండ బ్రచ్ఛన్న వేషముల। జని శివాచారం బఘున
వహిత్రముగ। తరిదరి వననిధుల్ దరియంగజొచ్చు। వరిమురి ముసిడి బౌ
ద్ధయ్య గజ్జేశు। మసనయ్యదాసయ్య మరి మొగివాడ। బసవయ్య గుండ
య్య ప్రభువు వాగీశ। నయనారియును నమినందియు బిళ్ల। నయనారుచే
రమ నంబిచోడండు। గురుభక్తుడును కొండగుడి కేశిరాజు। ధరణివెండి
యు జలస్ఫురణ బొంగార్చి। పరగు భక్తుల పాదపద్మ స్మరణవి। హరణ కే
ళీరతి నద్దరి కేగి। యప్పట బుద్ధాలయంబును జేరి। యొప్పింపుమాద్రో
హి నోడకుమింక। వెనుకనిక్కమకాళ యనుక్రియబుద్ధు। వెనుకదిక్కు
న బొంచికొనియున్న యడను। బౌద్ధుండుతొల్లింటి పగిదినవచ్చి। బుద్ధాల
యముజొచ్చి భువిజాగి మ్రొక్క। పెడపెడ నురుమని పిడుగులు వడిస।
వడుపునబడి వాని మెడమెట్టిపట్టి। చెచ్చెరదద్ద్రోహి శివుదీపమాలె। వ్రి
చ్చినగతివాని వలిప్రొట్టవ్రచ్చి। భద్రుండు పూషుని పండ్లువోబొడుచు।
నుద్వృత్తి వాని పళ్యాడంగ బొడిచి। రూఢి నావీరభద్రుండు పావకుని।
యేడుజిహ్వాలు బెరికీడాడునట్లు। పండితేంద్రుని గడవ బలికినపాల। సుండ
నాలుకజూపు చూపరాయనుచు। దరలక సెలవులుదరిగ్గి యాకావలురు
రొమ్ముద్రొక్కినాలుకబెర్కి వైచి। చెలగిచెండాడి ప్రేవులు స్రారిద్రోహి।
తలద్రెవ్వి బొట్టలోపల బెట్టిగట్టి। ఖలునక్కడచియసంఖ్యాతమాహేశ్వ
రులపంపనుచు లేఖ రొమ్మున బెట్టి। భావజుహరుభక్త భద్రగజంబు। లా
వార్ధియటదిక్కు రేవునజొచ్చి। జగతిబిజ్జలుజంప చనుమల్లబ్రహ్మ। జ
గదేవవీరుల చరణాంబుజములు। దొడగివేగేశ్వరు ద్రుంచినయట్టి। యెడ్డ
పడరేచయ్య యంఘ్రిపద్మములు। సంకరకూచిభస్మము జేసినట్టి। బంకిదే

మునిగారి పాదపద్మములు। పగతుడైచను కేడి పాఱంబుగొన్న। నగరడ
బ్రహ్మయ్య చరణాంబుజములు। వ్యాజనంతర సెట్టి వధియించినట్టి। రాజ
సబ్రహ్మ చరణ సరోజములు। ముళ్లబోయిన చుట్టు మట్టాడినట్టి। బల్లిదు
బసవన్న పాదాంబుజములు। ప్రల్లదు బొడగని వరచుటకెంట। కల్లయ్య
రామయ్య ఘనపదాబ్జములు। మళరునిద్రించిన మాకయగారి। కళిదస
రయగారి ఘనపదాబ్జములు। కరపాటసన్యాసి గడపినవిప్ర। వరు సర్వదేవు
నివరపదాబ్జములు। ప్రతిరైమె సమయచక్రవర్తిద్రించి యను। మఱియుగు
వీరబ్రహ్మయ పదాబ్జములు। మరియును దొ్రహాల మడయించినట్టి। న
లవీరగణముల నిజపదాబ్జములు। నాపదమోక్షికవచ్చి వాచారమిడిన। తేప
గారేవయ దేవయులరుగ। నంతనక్కడ బౌద్ధులపర్ణాహావేళ। నంతతంబును
వచ్చు సమయంబునందు। కాకున్న శిష్యవర్గంబేగివనది। వాకిళ్లడరవ
మున్ వడపొందియున్న। యట్టిబౌద్ధుని ఖండితాగంబుదలయు। నట్టియు
బొట్టయు నప్పుడవ్రిచ్చి। సెత్తురువరదల నెరి దేలియాడ। నత్తరిగాంచి
హాయంచు నేడ్చుచును। వాయెత్తియరచుచు వారినారికిని। కూయుచు
చునువచ్చి కువలయేశునకు। వినుతింపనతిశోక వివశాత్ముడగుచు। జని
యిట్టిమరణంబు సమకూరుటెట్టు। లనుచు బరీక్షించి యారొమ్ము లేఖ। గ
నుగొని పండితు కడముగాకనుచు। ధరణీశుడతనికి తగక్రియల్ జేసి। య
రుగుదెంచి ఘనకోపాటోపశిఖలు। నిండారకన్నుల నిప్పులుదుల్ల। బండి
తేంద్రునిబిల్వ బంచి యక్షణమ। యసమానవిగ్రహం బవనీతియనక।
కసిమసంగుచు బిట్టుగని విజృంభించి। నిత్యమార్కండేయు నిటిరించిక
న్న। మృత్యువుక్రియమిడ మిడమిడుకుచును। అంతకజయు శ్వేతు నల్లం
తగనిన। యంతపకరణి రోషాక్రాంతుడగుచు। శివుగణాధిపు దధీచిని గ
నుంగొనిన। క్షువునట్లు కలుషసంక్షుభితాత్ముడగుచు। ననఘు శాపాయు
త యజ్ఞగౌతముని। గనిన దక్షుని గతి గ్రాహ్యాత్ముడగుచు। అవగతశ్రౌ
తుభట్టాచార్యుగనిన। క్షపణేంద్రుక్రియ మహోగ్ర క్రోధుడగుచు। న
విచారవృత్తి మదాంధకారంబు। గవిసినకన్నుల గానకనృపతి। జనులు నీ
కుటిలవేషముజూచి మరులు। గొని పండితుండందు కొనియాడబోయి।
ననువిరవీగెడు నానావిధముల। ముసువాదములనోడి ముడివడిలజ్జ। మన

నోపవేసినప్పుడయుడుగాన। చనునె విద్వత్తము నదసద్వివేక। బ్రహ్మవం
శజు బౌద్ధపదపదాచార్య। బ్రహ్మఘ్నఁ జంపింప బాడియెయనుచు। కరము
లిగ్గిమును వీరగణములాద్రోహి। భోరిగొనిప్రేవుచు బొందిపై నపుడు। వ
యిచిన చిగురాకు వడిబండితయ్య। పయిపైచిచూడు నీవటుగర్వముడిగి।
యున నసంఖ్యాతుల రీూనతిలేఖ। గనుగొని పౌరులక్కజమందిచూడ।
దలనెత్తుకొని నిజదరహాసరుచులు। దళుకొత్త ధరణీశ తత్కార్యధార। య
రుగుదుమనగరా దెరుగుముదీని। యెరుగననంగరా దెరుగుదునేన। య
గుదునుమాభక్తులానతిగాన। గగనంబుపై బడ్డ గాదననేర। వాడెన్న
బడ్డశివద్రోహిగాన। వాండు వేదవిరుద్ధవర్తియాగాన। జంపబంచిన
వాండ్రు జంపించినాడ। జంపినవాఁడ నజ్జముప్రోలికతని। నంపబంపినవాం
డ నంపించినాడ। నంపినవాండనే నాదునేనాదు। నతడునీకాచార్యు
డదినీకుధర్మ। మతనికల్గినవారి కలుగదండింప। నేనజంపితినని యెక్కొం
చికొనిన। దానబ్రొప్పుండ నీదండనకనుడు। ప్రకటితకోపాగ్ని పరితాపద
గ్ధ। సుకృతుండు వేలనాటిచోడడన్ పాపి। ధరబ్రాహ్మణో నహంతవ్య
యనంగ। కరమల్గిత ప్పెంతగల్గిననైన। యధమజాతుల బర్చునట్ల బ్రాహ్మ
ణుల। వధియింపరాదు భూపతికట్లుగాక। శిక్షింపదలచిరె చేయుదురోలి।
నక్షిదండంబహా మట్లునుదగదు। అధికాపరాధియైనను ద్విజముఖ్యు। మ
ధమాంత్యమెవ్వడైనను శివభక్తు। డధికుడైనట్టి బ్రాహ్మణునివధించు। వ
ధకున నహార్యండు వైదికన్యాయ। గతిశివసన్నిధి కారణంబునను। రతి
వేదశాస్త్రపురాణసిద్ధాంత। మతమున జను వేదమార్గంబువిడిచి। గత
బుద్ధిబౌద్ధేంద్ర ఘాతకుడితడని। యనియక్షిదండనం బాచరింపంగ। బని
చినన్నృపతికి బండితుం డనియె॥—దైవమీశుడుగాడు ధరణిబుద్ధుండు। దై
వంబుబౌద్ధుల తగుముక్తిపదులు। ఆరంగవాదంబునం దోడియున్న। వా
రము మేము మాగురుడునుద్రోహి। గాడునిరపరాధి గట్టేల్కజంపి। నా
డ నేననియె యున్నది నీమనంబు। శివుడుదైవంబు ప్రసిద్ధమాటకును। శి
వభక్తిపరులు విశిష్టులాటకును। శివుమహాత్మ్యముమీాధ జెప్పనేటికిని। శి
వుధిక్కరించిన శివగునిద్రోహి। బౌద్ధేంద్రునోరున పాపంబుప్రిచ్చి। య
ద్ధరలో విలివిలి ఖనిబాగ్గుచున్న। పూర్వులపొక్క యిచ్చవిసాక్షియతని। చా

వృమున్ సాక్షిదూషకుడు నాటకును । అతడు శివద్రోహియగుటకు మ
రియు । ధృతిపరదేశ్య స్వదేశులుసాక్షి । యెల్లెడలను వాదమే మోడమి
కిని। తొల్లిపారిన వాదదూషకులుసాక్షి । మైయ్యుండ నీప్రత్యయంబులు
మరచి। యెయ్యెడ నిన్ను నీవెఱుగక క్రొవ్వి। దండించెదవుయెట్లు ధరణీశ
యేను। దండించుకొనను తథ్యంబున్నవాడ। అట్టునుగాక చోద్యంబింకవి
నుము । ధట్టూడవై మమ్ము దండించెదేని । యక్షిదండనచాలుననవలదిం
క । నీక్షితీశ్వరవాట లిన్నియునేల । చూడుముమ్మాటికి శూలిమహ
త్వాడంబరము ప్రత్యయాడంబరంబు।హరుడు రుద్రుండు విశ్వాధికుండ
గుట । ధరశ్రుతుల్ దచ్ఛిరోధర్మనామోక్తియు । శిరముమమ్మాటికి ఛే
దింపబంప । శిరములు మొలవక చిక్కనేనియును । హరభక్తవరులు శి
ష్టాచారులగుట । నరుదొందదర్శనాత్తనగదర్శించు । కన్నులు ముమ్మా
టు గాద్రోరగింప । కన్నులెప్పట్టిక్రియ గల్గవేనియును । అరనిర్మాల్యసా
ఘ్యాన్మక్తియగుట । ధారయేత్తన ప్రసాదమునకుజాచు । కరములు ము
మ్మాటు గాదునుమింప । కరములంకురితముల్ గాకుండునేని। మునుశి
వార్చనపాశ మోచనంబగుట । దనరకాయోనచేత్తనాభజించు । గా
యంబు ముమ్మాటు గానరికింప। గాయమెప్పటియట్ల ఘటియించదేని।యె
క్కడిదేవర యెక్కడిభక్తు । లెక్కడినిర్మాల్య మేటిపూజనము । బౌ
ద్ధులు ఘనులు తత్పథముదర్శనము। బుద్ధుండుదైవంబు భువినీవపతివి। య
దియదృష్టప్రత్యయము జూడమనుచు । మదినుబ్బిపండితమల్లికార్జును
డు। వనితలు బురుషులు వాడవాడలును। వినివెరగులుపడి వీక్షింపనేగు।
దెంచి లింగోద్భవు దేవుగోపురస। మంచితాభ్రంకష హర్మ్యాంగణమున।
గొలువున్నభక్తులకును సమస్తాంగ । ములుమోపి యందందముమ్మారు
మ్రొక్క । చెలగుచుబోయివచ్చిన కార్యధార । నలిభక్తతతికి విన్నప
మాచరించి । యుద్యత్ప్రశస్తి లింగోద్భవుదేవు । గద్యంబుగా నొక్క గ।
ద్యంబుజెప్పి । దేవదేవేశునాదిమదివ్యలింగ । దేవులింగోద్భవ దేవునక్షు
ణము। చోద్యతరంబుగా స్తోత్రంబుచేసి। సద్యఃప్రసన్న భాస్వరశక్తివడసి
మంగళలింగ నిర్మాల్యప్రసూన । సంగతోత్తమాంగ విభ్రముడు
సరసశ్వద్భక్తి సామ్రాజ్యరాజ్య। వరపట్టబద్ధభాస్వర ఫాలతలుడు। దరిహా

సచంద్రికాదామాభిరామ । వరకళాసంపూర్ణ వదనచంద్రుండు । వరవమ హిమాంకనోద్యత్సుధాస్మార । పరిపూర్ణ కుంభనిభశ్రోత్రియుగుడు । ఆ నంద బాష్పనిరంతరవర్ధ। మాననేత్రాబ్జ యుగ్మవికస్వరుండు । సరళసంస్థి తదృగంచలసముద్భూత। కరుణామృతనిమగ్న గండస్థలుండు । స్ఫురితప్ర సాద తాంబూలరాగాంశు । పరికీలితాధరభ్రాజమానుండు । సముచితస ల్లాప సమయప్రకాశ। విమలదంతప్రభా విభ్రాజితుండు । మహిత పంచా క్షరీ మణిగణనికర । నిహితకరండసన్నిభరసజ్ఞుండు। సహజప్రసాదాస్య సన్మిశ్రగంధ। రహితనాసావిహారప్రశస్తుండు। సముచితపూర్వావసర ధూ పధూమ । కమనీయసౌరభ కలితాంబరుండు । అసమభస్మోద్ధూళితాంగ త్రిపుండ్ర। లసితరుద్రాక్షమాలా విభూషణుడు। ఆనతశిష్యగణాకీర్ణ భాస। మానాంఘ్రియుగ నఖామలముకురుండు । శరణార్తహృద్భృంగ సంస్థి తాపాద। సరసీరుహుండయినన్ను తిరెక్కి। క్రాలుచుండెడు మత్తగంధగ జంబు। చాళినిల్చుండి యాసభనిరీక్షించి। మొదల బ్రాహ్మణుడును మది నంత్యజుండు। మొదలుగా దద్బుద్ధ మునులు జైనులును। ధరణీశ్వరుండును దన్నియోగంబు। పురజనుల్ పరిజనుల్ బుధులు బండితులు। వాదులు తార్కికుల్ వరకవుల్ వేద । వాదులు యతులు విద్వాంసు లాదిగను। గంటిమి గాన మేముంటిమి లేము । వింటిమి వినమని వెనకనావలదు। వినుడు నాదుప్రతిజ్ఞ వీరువారనక। జనులెల్ల జూడుండు చక్కరమ్మనుచు। కరకంఠసద్భక్త గణనాథులకును। మరియు దొల్లిటియట్ల మహిజాగ్రిమొగ్రి క్కి। ప్రమథ పురాతన భక్తదివ్యాంఘ్రి। కమలముల్ నిజమస్తకంబున జేర్చి। శ్రుతిపక నేవరుద్రోయని మరియు । శ్రుతులు విశ్వాధికో రుద్ర యనంగ। హరుడు రుద్రుండు విశ్వాధికుండగుట।కరయంగనిదియు ప్రత్య యముజూడుండు। భువి శ్రుతులను సర్వపూతోయనంగ । సవడినన్యాగ శిష్టానితియనగ । హరభక్తవరులు శిష్టాచారులగుట । కరయంగనిది యు ప్రత్యయముచూడుండు। అరయుపీతాంతదస్యామయనంగ। సరిప్రసాదా న్ముక్తి సంభవోయనగ। భవుప్రసాదము ముక్తిపదవికి హేతు। వవుటకు నిద్దియ ప్రత్యయము చూడుండు। ధరణీశ్వరుడు మమ్ము దండించునపుడు। గరములు గాళ్ళును గళ్ళును శిరము। దున్నుమిష్టనరికిన దొలిచిన దరిగి। స

నుజాగుచును బెగ్గుచును వచ్చుచును మొ। లచుచు నుతిశయున్న లక్షిం
పగాళ। రచరణ నేత్ర శిరస్సమూహంబులను। బొదిర్చిన వాచినను రక్త
ముబ్బి। నను నరంబులుపొంగి నసుదద్దంగములు। గ్రిక్కుసవ్రణమైన గం
టుయుండినను। స్రుక్కిన ముడిగిన బొగిలిన మొరగి। ననుభజింపను వల
గొనము గన్గొనము। మనసిజసంహారు మరియట్లు గాళ। మ్రొక్కుము ము
క్కంటి యొక్కయె మేలు। యక్కడ గొలువున్న యాయసంఖ్యాత। మా
హేశ్వరులమను మాటలేలనుచు। మాహేశ్వరులకట్లు మరియును మ్రొ
క్కి। మండలాధిప యనుమాన మింకేల। దండింపబంపు సాతలవరి జా
చి। మున్ను గన్నులు వ్రచ్చు ముమ్మాటునట్లు। గన్నులవచ్చి నాకడమ
నూడండు। యొక్కమాటైన రాకుండ నేనియును। నిక్కమొచూచెద నే
త్రి దండనము। మొదల జేయుడని సముద్ధతి బలుక। బెదరుచు జను విభీ
తులై చూడ। గోరుగళ్ళను యామికుడు గొనిరాగ। శూరుండు మల్లికా
ర్జున పండితయ్య। పద్మాసనస్థుడై ప్రాణేశుహృదయ। పద్మంబునందుంచి
పటుభక్తియుక్తి। నంజలీకృత కరకంజుడై నేత్ర। సంజనితానంద జలపూ

స్తుతిశ్లోక పంచకము.

రమడర॥ శ్రీమల్లినాథాయ జితమన్మథాయ। సోమాంకజూటాయ శూ
లాయుధాయ। భస్మీకృతాఘాయ పరమేశ్వరాయ। తస్మైనమః శ్రీకు
ధరవల్లభాయ। శ్రీవీరభద్రాయ సింహాజినాయ। దేవాదిదేవాయ
తే సోమయాయ। విస్మేరదహనాక్ష విగతాధ్వరాయ। తస్మైనమః
శ్రీకుధరపాలనాయ। శ్రీవృషభేంద్రాయ శివవాహనాయ। శైవాగమపురా
ణ శాస్త్రాధిపాయ। తస్మైనమః శ్రీకుధరవందితాయ। ప్రమథాయరుద్రా
యభక్తిప్రదాయ। విమలాయనిత్యాయ విశ్వస్తుతాయ। భస్మాంగరాగా
య పాపాపహాయ। సస్మేరవదనాబ్జ శాంతోదయాయ। తస్మైనమః శ్రీకుధ
రపందితాయ॥ శ్రీదేశికేంద్రాయ శివసన్నిభాయ। వేదితాత్మీయాయ వీ
రవ్రతాయ। సన్మతిస్మృతి సదాచారాధిపాయ। తస్మైనమః శ్రీకుధరలోలు
పాయ॥ అనిహృదీశప్రమథాధీశ భక్త। జన నిజదేశికేశ్వరులకు మ్రొక్కి।
యామికుచేనున్న యాగొరుగంటి। పై మూలమంత్రోక్తభసితంబు జల్లి।
మరిపుచ్చుకుని వేదమంత్రోక్తిమైన। కరకంఠ లింగోదకంబుల గడిగి। యు

నుషక్తి నాయూక్రియావిఖ్యాతవ్య। యనుశ్రుతిమతమె శస్త్రార్పణ గాన। శ్రీ
మల్లికార్జున చెన్నయ్య దేవ। స్వామి మీ మహిమాభివర్ధనార్థముగ। గా
మించి ముష్కారు కన్నులునీవ। చేమట్టి పుచ్చవే శివుడ యన్నట్ల। చె
నసిశివార్చనా చేతస్కుడగుచు। నెనరచక్షుర్భేదనో ద్యుక్తమతిని। వల
పటికి నెవంబువాౖలి కుంభకము। నెలకొల్పి భుజములు నిట్రించి కంఠ॥
మోరసించి చనుటయును వదనంబు। పూరించి యున్మేషముగ నేత్రము
గ్గి। యనువుగా వామహస్తాంగుళంబులను। కనురెప్పలెత్తి సృక్కకయుం
డబట్టి। దండిగా యామ్యహస్తంబునగోరు। గొండివల్పలికంటి కొలికిలో
నిలిపి। యల్లనకంటిగుడ్డవయక యుండ। మెల్లనచుట్టును మెరకిపెకల్చి।
పుచ్చికొల్కుల రంధ్రములు విడిపించి। క్రిచ్చరవామాంబము నట్లపుచ్చి।
మసలకంబుజరాగమణులు భక్తులకు। నెసగంగనారతు లెత్తినయట్లు। ప
ళ్లెరంబుననిండి భక్తరాజికిని। వల్లభ్య మొసగని వాళింపబంచి। జనులె
ల్లజూడ దాచక్షువుల్ రెండు। మను జేశుముందట మరిపెట్ట బనుప। నగప
డె బగదనుకనుచు నేత్రములు। దగిలిచూచుచుతిరగ దానె త్రోచుచు
ను। నెట్టణ ఛోడడా నెత్తురునుదుట। బొట్టిడికొనుచు విభుత్వంబు మెర
య। నంతలోనన మల్లికార్జున విభున। కంతకాంతకుని మహత్వాతిశయ
త। నుదయించె నేత్రంబు లొండొంటి గడవ। గదిసె దొరిగినపుండ్ల గం
ట్లునక్షణమ। పుచ్చిన కన్నుల బొందలమున్న। వచ్చుకీలాలప్రవాహం
బులుడిగి। పండితమల్లు విభ్రాజితనేత్ర। పుండరీకములిట్లు పొలుపారె నం
త। నద్భుతాక్రాంతాత్ము లగుచు నాసభను। తద్భక్తజనులు నుద్ధతి పం
డితేంద్రు। పాదాబ్జములు చిక్కబట్టి మ్రొక్కుచును। పాదరేణువు దల
పై జల్లుకొనుచు। నన్నుతి జేయుచు నన్నారకొత్త। కన్నులు జూచుచు
గడుచిత్రమనుచు।గారవించుచు గేళికలు సేయుడనుచు।దారును గినియు
చు దాళగించుచును। పాడుచు నొసగులు వీడుచుగములు। గూడుచు స
లిరేంగి యాడుచు జేరి। చూడండు రండంచు జూడరోయనుచు। జేతులు
వీచుచు జెలగి యార్చుచును। బొబ్బలువేయుచు పొంగుచు జెలగి। యు
బ్బుచు నందఱు నుత్సహింపుచును। చాంగుబళాయంచు శరణంచు విర్రి
వీగుచు నృపుడాయనెంగుచు మంది। దొలగనూకుచు ద్రోపుత్రోపులా

డుచును। తలలుదూరిచికొంచు దరియఁ జొచ్చుచును। యులివు వారించు చు నొయ్యన జనుచు। బలువిడిజొచ్చుచు బాయనొత్తుచును। క్రిందుఘ నంబంచు కట్టల్కఁ గొనుచు। సందులు వెదకుచు జప్పరింపుచును। అలవా డె రాజంచు నటవోకుడనుచు। కెలకులదారుచు గ్రొకడించుచును। వుచ్చినకన్నులు పోలగన్గొనుచు। నచ్చెరువందుచు నల్లనముట్టి। ముట్టి చూచుచు నట్లమొక్కుచుపట్టి పట్టిరొత్తుచు భయంపడి తొలంగుచు ను। తొక్కుడు ఘనమంచు తొలగినిల్చుచును। నిక్కిచూచుచు మిరు తెక్కిచూచుచును। కలకలంబులకు డగ్గరకయాయెడు। నిలువుల మేడ యు నిండిచూచుచును। అక్కడగాల్పట్ట కరుగుదెంచుచును। సుక్కు చుకన్నుల జూడనొదగుచు। చిన్నబోయినరాజు చేరనోడుచును। యె న్నంగ బండితుం డితరుడేయనుచు। కన్నులు పుచ్చుట కానడాయను చు। నెన్నిమూర్లైన దా నిట్లు కాకనుచు। మన్నింపవదగునంచు మా న్పడా యనుచు। బన్నపరపనోపు ప్రజనెల్లననుచు।నెంతగా నోపునో యిం టమీాదననుచు।_కంతుసంహారు డెరుగు గాకేమియనుచు। సందడింపుచు నున్న జనుల వీక్షించి। మందస్మిత ముఖారవిందుడై యంత। నందం ద హస్తనయన సంజ్ఞలందు।మందియుల్వాడచి సమాధానపరచి। యూర్జిత పుణ్యుండ వార్జితయశుడు। తర్జితాఘుడు మల్లికార్జునస్వామి। యారూఢ తద్గోపురాంచితహర్మ్యశ్రీ చారుతరోన్నత ద్వారోపకంఠ। నిరవధికస్థాప్య నిజలనుస్తంభ। పరికల్పితాంబక పటుమణిద్వయుడు। సారసద్గురుదృగం చలవినిర్బద్ధ। యారసపూరితా యతలసజ్జనిత। వరవీరభక్తి సద్భావనా యుక్త। సరసద్వితీయ లోచనపద్మయుగుడు। మానితా సంఖ్యాత మా హేశ్వరప్రి: తానదివ్యశరీర ధామసంపూర్ణ। తరచంద్రికా నిరంతర పా నసహిత। నరనుతనిజలోచన చకోరయుగుడు। చిరపూర్వ జన్మసంచిత భూరికర్మ। పరదైవ సేవానుపాదితకర్మ। వినియుక్తభవకర్మ వివశసమ స్త। జనచయాంతర్బహిస్సంగతధ్వాంత। నిరసనాత్మీయ వినిధ్రితనేత్రి। పరచితాఖండ దీపయుగుండునగుచు। స్ఫుటభక్తియుక్తి విభూతిఖీడియ ము। లటుగూడ భక్తులు కల్పింపబంచి। జననాథు తత్సభా జనసంకులంబు

గనుఁగొని దరహాస కలితాత్ముఁడగుచు। మహనీయమగు శివు మహి
మ్నాతిశయుత। మహి నొప్పు భక్తసమాజంబు ప్రతిభ। కంటిరే నేఁడు మీఁ
కన్నులారంగ। వింటిరే నేఁడు మా వీరాగ్రభాష। మనుజేశ నీ యనుమా
నంబు వాయ।జనులకు నెల్ల దృష్టప్రత్యయముగ। బుచ్చినకన్నులు భువినా
థు దేవు।డిచ్చిన కన్నులు నివె నీవు చూడ। మాంబాస యిం దొక్క మా
టికి జెల్లె। నీబౌద్ధమునులును నీ నియోగంబు।సభయును నీవు నీసారియు
చూడు। డభినవంబగు బాస యదియట్టులనిన। ఆకన్ను పుచ్చుచు నీక
న్నుపుచ్చ। చేకొని లోనన యాకన్నువచ్చె। యాకన్ను మునుపుచ్చు
నంతలోపలన। యీకన్ను నప్పుడ రాకుండెనేని। యతి ప్రతిజ్ఞాభంగ
మందురు వినుడు। కదసిచూడుం డెరుగరే శివుమహిమ। పోఁడిగానేత్ర
మంభోజనాభునకు। నా డిచ్చినశివుఁడు నవిసెనే నేఁడు। అదిగాక శివనాగమ
య్యకక్షములు। మొదల సిచ్చినశూలి ముదిసెనే నేఁడు। కన్నప్పగారికి క
న్నులక్షణము। మున్నిచ్చిన శివుండు ముడిగెనే నేఁడు। కాళిదాసునకు ము
న్కన్నులరాశి। లీల నిచ్చినస్వామి లేండె యీనేఁడు। అరకాలగన్ను ము
న్నక్షపాదునకు। నెరయనిచ్చినకర్త నిలిచెనే నేఁడు। శ్రీగిరీశ్వరుఁడంట శ్రీగిరి
యనుట। ఆగమోక్తంబు ప్రత్యక్షంబుగూడ। నయనాద్రియది మల్లినా
థ దేవుండు। నయనాద్రినాథుండు నాసర్వజనులు। తడయక నేత్రముల్
ద్రిప్పితండములు। బడయుట యిచ్చట ప్రఖ్యాతి గాదె। యిలగొల్లడై
న గొఱ్ఱెల కాచి కాచి। యలరుచు చేతి దుడ్డటుపారవైచి। యడిగి నే
త్రము లిచ్చి యప్పుడబడసి। యరుగు గొఱ్ఱెల గానవంతవాఁడనిన। యి
తరులు జెప్పంగనేల శ్రీశైల। పతి మహాదాన సంపద యెట్లుజెప్ప। వే
యేలడాచినవిత్తుబీజంబు। బాయని రొంపుల బైళ్ళనుజల్లి। ఫలములుందు
ట జగత్ప్రఖ్యాత మనిన। ఫలము దప్పనె శివార్పణవిధులందు। మహిన
ట్లుగాక బ్రాహ్మణులాదిగాఁగ। స్పృహం బరమేశ్వర ప్రీత్యర్థమనుచు। ని
తరసమయులైన నీశుగురించి। ధృతి దిలాజ్యాక్షతాదిద్రవ్యవితతి। సడిస
ననగ్నిలో జల్లినీరైన। వడిజలంబులుజల్లి వరతిపాలైన। బొందు దత్తత్ఫ
లంబులు దప్పకనిన। నెందుసాక్షాత్పర మేశుకనిని। వేదించు దత్క్రి
యా విర్భూతఫలము। వేదెసదప్పు నీయిల నెట్టులనిన। యెన్నంగమెట్టు

న కేసినకోల। మిన్నుజూచినదృష్టి మేదిని నేయు। చేయిదప్పనెయట్ల
శివునిగురించి। చేయుసెంతలు దప్పనె యానిసూక్తి। బోనరి యత్స్వ
త్కృష్టైః పుణ్యపాపైశ్చ। యన్న నిహైంవఫలంబు నన విన్నరెట్లు। భువిను
త్కృటంబగు పుణ్యపాపములు। శివుని నుద్దేశించు సెంతలుగాన। తలలీ
సుబ్బూన్పిన దశవదనుండు। తలగంటినన్నట్టి తామరసజుడు। నంఘ్రిప
ద్మముగన్న వ్యాఘ్రపాదుండు। నంఘ్రిలేగనిమొదవన్న విష్ణుండు। భవు
వినుతించిన పట్టబాణుండు। భవుని నిందించిన పాపి దక్షుండు।హరుడు దై
వంబన్న యక్షపాదుండు। హరుమీాద గలడన్న యట్టివ్యాసుండు। అభ
వుదలంచిన గూా శ్వేతమునియు। నభవుదలంపమి యద్వైతమునులు।
పరమేశుగొలిచిన బాణాసురుండు। పరమేశుగొలువని బ్రహ్మసుతుండు।
తలపంగమిథ్యలే తమ పుణ్యపాప। ఫలములు బొందుట ప్రఖ్యాతిగాదె।
దేహాంతరమున బొందెడు దద్బలంబు। దేహంబుతోడ సంధిలు టద్దుగా
దె। సంద్యః ప్రసాదైక సక్తియుచాల। చోద్యమంతకుగడు చోద్యంబుబా
స। పలికినట్లన జగత్ప్రత్యయదృష్టి। ఫలసిద్ధిబొందించు భజనగావునను।
వచ్చిన నేత్రంబు పుచ్చునేత్రంబు। పుచ్చునంతటనె ధా వచ్చునేత్రంబు।
వచ్చులోన నెమరి పుచ్చినకన్ను। వచ్చెనే కన్నులు పుచ్చుటగాక। తడసి
నగుండెలు దలకిన బిగువు। సడలిన జనులకు సంశయంబైన। శంకించినను
మెయిగొంకిన మది ద। లంకిన బింకంబు పొంకంబు సెడిన। జడ్డుపడిన
వ్రేళ్ళుసడలినకంటి। గ్రుడ్డపిసిన గోరు గొండిపీగినను। చేతులు వడకిన
చెమట దోచినను। ధాతువుల్ చెదిరిన తాపాశ్రుకీణము। లు విరిసనరము
లు బిగిసిన నూర్పు। లెవసిన కొలకుల నెరదోచినను। తప్పనాటిన రక్త
ధారలుబెగ్గడు। గప్పినరెప్ప లీల్కరచిన డెంద। ముదరిన తలపులు బెద
రినచిత్త। మదరిన ముఖకాంతి వైదచినకన్ను। లిచ్చుట యిదియేమి యి
చ్చుట యదియు। వచ్చుట యిదియేటి వచ్చుటమున్ను। పుచ్చుటదానే
మి పుచ్చుట మీారు। మెచ్చుట యిదియేమి మెచ్చుట యనుచు। నాస్థా
న మద్భుతంబందనిష్ఠించి। స్తుతి మల్లికార్జున పండితయ్య। ముందటియ
ట్ల యుండంద సద్భక్త। సందోహ పాదాభివందనుండగుచు। ప్రమథపు

రాతన భక్త దివ్యాంఘ్రి। కమలస్వకీయ హృత్కమలస్థుఁడగుచు। నవిర
ళనిర్గతి శయ్యానందజనిత। శివపదధ్యానైక చేతస్కుఁడగుచు। నుద్ధత త
చ్ఛిన యోగసౌఖ్యాను। బద్ధసమాధి సంపన్నాత్ముఁడగుచు। నతుల మ
హాద్భుతోద్యద్ధీరభక్తి। యుతసమాహితమహిమోపేతుఁడగుచు। తచ్చ
క్షురస్త్రి సంధానావధాన। మచ్చెరువుగ మున్ను పుచ్చినయట్లు। పుచ్చె క
న్నులు రెండు పుచ్చె దోడ్తోన। వచ్చె కన్నులు రెండు వచ్చుట జూచి।
పుచ్చబూనిన కన్ను బుచ్చియా కన్ను। బుచ్చులోననె మును పుచ్చినక
న్ను। వచ్చె గన్నిదె వచ్చె వచ్చె నానదియు। వచ్చులోననమరి పుచ్చిన
కన్ను। వచ్చెగన్నదె వచ్చె వచ్చెనా నట్లు। చెచ్చెర దడవగు చెప్పనకా
ని। తడ వింత లేదు నేత్రంబులరాక। కడు చిత్రమంచు నొక్కట నరుల్
వొగడ। నంత పండిత మల్లికార్జునస్వామి। యంతకాంత శుభక్తులందం
ద యులర। నూత్నతద్గత దయానుగతలోచనసు। రత్నంబులను భక్తిర
త్నరత్నాద్రి। కడర నివాళిచ్చె నట్టి నేత్రములు। వడిభక్తతతికి నివాళిం
చబంచి। మున్ను వచ్చిన నేత్రములు వెన్క గ్రొత్త। కన్నులు రె
ట్టింపగా చోడడాత్మ। గలసి వచ్చుచు నున్న కన్నుల జూచి।
తొలుత నేత్రంబులు దోడితోడి జూచి। మున్ను వచ్చిన నేత్రములు వెన్క
గ్రొత్త। కన్నులగూడ దిగ్గద్రోచి చూచి। నప్పండితుని నయనాబ్జముల్
జూచు। తప్పక నాల్గునేత్రంబులు చూచు। తను జూచు మరియు నేత్రంబు
లు చూచు। మనుజావళిని జూచు మరి నేల జూచు। ధరదలవంపయ్యె ద
నకని జూచు। పొరిగొనకీయల్క బోదని చూచు। బండితు గ్రొగంట బలు
మారు జూచు। వెండియు నట్లతా వికలాత్ముఁడగుచు। నింతింత చోద్యం
బు నినుమడి లజ్జ। యంతకు నిదియున్మడైకడ లేని। కోపంబు కారోష్ణ తా
పంబు మనసు। పాపంబునది వజ్ర లేపంబుగాఁగ। ద్వేషంబు తొలిమేని దో
షంబు పూర్వ। రోషంబు దనక విశేషంబుగాఁగ। క్రోధంబునధికాపరా
ధంబు గణవి। రోధంబు దనకు ప్రబోధంబుగాఁగ। క్రూరత బాద్ధోపకా
రత మద్ధవి। కారత దనక పకారతగాఁగ। యోనంబు న్యాయ విహీనంబు
దురభ్మి। మానంబు దనక భిమానంబుగాఁగ। వాదంబు తను మహాహ్లా
దంబు గత వి। షాదంబు దనక పవాదంబుగాఁగ్గ। కర్మంబు హతపర మ

ర్మంబనయ్యె । ధర్మంబుదనకావ్య ధర్మంబుగాఁగ । తన్నుదామరచి మ
ద్గ్రస్థుడగుచు । భిన్నమనస్కుడై పృథ్వీశ్వరుండు । కన్నులు బుచ్చుట
గంటినిక్కముగ । కన్నులు వుచ్చుట గంటి తెల్లముగ । యిటమీఁద నే
త్రంబు లీనోర్చుటకును । యిటమీఁద రాకకు నదిదృష్టమిదియ । యి
మ్మాటు నేత్రంబు లిచ్చినయతఁడు । ముమ్మాటునీగిరి మోసమేయనక ।
వుడమిన్నపుడు బౌద్ధపుంగవు నలిగి । మడియించునాతని మడియింపలేం
డె । అడగింతు దండింతు ననుచుపాపమున । కొడిగట్టికొనుట యట్లాడ
గూడదయ్యె । దండించ బంపిన దండనంబదియు । మండనంబయ్యెనా
పండితయ్యకును । బండితయ్యనుబట్టి దండింపబనుచు । దండనన్నృపయ
శఃఖండనంబయ్యె । ననిరిత్తసడివచ్చె నవనిలోనాకు । వినజాలమదిమున్న
వీక్షింపజాల । భంగింతు పండితు భంగింతునిపుడ । దుర్గింతుదను నేన
దుర్గింతుబోవ । నటకార్యమైనట్టు లగుగాకయనుచు । కుటిలచిత్తుఁడు
యామికులదిక్కుజూచి । దండుపండితు తెండు తెండుయీక్షణమ । రెం
డుకన్నులు కేల కుండువుచ్చుండు । పరవుండువలచిన భంగినింకేల । మ
దిచూచికొనియెద మల్లికార్జునిని । బత్తియు గిత్తియు పండితుపాలి। మి
త్తియు గిత్తియు మీఁదరండనుచు। రప్పించినేత్రంబు లుప్పించిచాల। నొ
ప్పించి జిల్లపాల్ దెప్పించినిండ । బోయించి చోడండు బోయెనక్షణమ।
పోయెనాతనిపాలి పుణ్యంబుదొలగి । కలగుచునంత నిక్కడిసభాసదులు।
కొల్చియున్న భక్తులు గొబ్బునలేచి । శివశివయిటువలె సేయధర్మంబె। శి
వశివయిటువలె జెడునెచోడండు । తమనేత్రములుదామె దరితెరిబుచ్చె?
దమకించి మదియేల దండింపబంచె । కన్నులుబుచ్చుట గాన దేజడుడె। క
న్నులువచ్చుట గాన దేపడుచె । బాలుడేయెరుగడె భ్రమితుడే చూడ ।
జాలమిగాక యసహ్యంబుగాక । కుటిలచిత్తుడుగాక కూళుఁడుగాక । యి
టువంటికర్మంబు లెందును గలవె। యిచ్చమైపరపంగ నితరులేవారు। నొ
చ్చెబోవునెవారి నొప్పింపదగునె । చోడడిదేశంబు సాదగొనవచ్చె। చో
డడుజెరుపంగ జూచెనీపురము । తనకులంబునకు గుద్దలితానుక్రొనియె।
తనకకాల్ దుర్గంగ దలచె. చోడండు। వెలనాడువేళ్లకు వెకలింపద్గలచె।
వెలనాడుశాపాగ్ని వేష్టంగదలచె । కటకటాయింక నెక్కడిచోడనృపతి।

కటకటా యింక నెక్కడి వెలనాడు । యెక్కడ చోడని కెక్కడి రాజ్య । మ
క్కట వెలనాటి కెక్కడి బ్రతుకు । యొకచోట భూరించి యొకచోట మెం
రసి । యొకచోట ఘూర్ణిల్లి యొకచోట నురిమి । యొకచోట బడుపిడుగొక
చోట దూరు । నొకచోట బడు క్రియ నొండొండ బుట్టె । యెక్కడి సనద
పో)లెక్కడి బౌద్ధు । డెక్కడి ప్రతివాద మెక్కడి చోడ । డెక్కడి పండితు
డెక్కడి క్రోధ । మెక్కడ నుండెతా నెక్కడ బొడిచె । రాజునకాభిచార
ముగాకతక్క । డోజెల్ల యెంతగా నున్నదో యితని । పాలి దైవమెరుంగు
భావింప నితడు । పాలించు భూమియు పాడుగానోపు । రూపింప ప్రత్యక్ష
రుద్రుండుగాన । యీపండితయ్యదా నితరమర్త్యుండె । యననేల వేయు
ప్రత్యక్షంబుగాదె । మనమెల్ల జూడమే మాటలేలిపుడు । యిందరు నెరు
గంగ నినుమారుకన్న । లందందపడియుడే యాడినయట్ల । నను చుపండి
తమల్లికార్జున దేవు । వినుతింపుచుండిరి వినమితులగుచు । అంతనప్పు
డు పండితయ్య దత్సభయు । గంతుసంహారు భక్తగణములు వినగ । నస
మాన మహిమ మహాదేవ దేవ । వసుధ నీమహిమాభివర్ధనార్థముగ । త
మవాగ్గి యేమేని దండించుకొనగ । మనుజేశ్వరుండు దుర్మతి వేగపడియె ।
పాపియెరుంగడు భక్తులమహిమ । కోపియెరుగడు లోకగురుడ మీమహి
మ । యిమ్మహిజనులిప్పు డిందరుజూడ । నిమ్మాటువరుసల నీశ మన్నె
త్రి । కంజంబులొండొంటి గడవమున్ వొగడ । పింజపింజగడవ పృథుర
యస్ఫూర్తి । పుచ్చుట యిచ్చుట భువినెప్పనింక । నిచ్చుట నీకు మహి
మతగాదు । పశుపతి మీభక్తి పరులు శాపాద । పిశరాదపియనంగ పెనుద్రో
హించు । నంతకు నాతని నతనివంశంబు । నంతకు పురమున కనుచునం
తకును । శ్రీకంఠ కన్నులిచ్చితివేని యిపుడు । నీకుభక్తులయాన నీయాన
యట్ల । శ్రీకంఠ యేను నాశించితినేని । నాకుభక్తులయాన నాథ నీయాన ।
యస్మదీశ్వర యమరారామమునను । విస్మయంబని బౌద్ధవితతి గీర్తింప ।
పుడమిమర్త్యులు మహాద్భుతమని పొగడ । బడయుట మాకొప్పు బడయు
నేత్రమ్ములు । యెడనిడుదలుగాగ నిచ్చుట నీకు । కడు మెప్పునట్టుల గరు
ణింపవింక । నొండేల యీదురాత్ముండేలు భూమి । నుండగూడదు భక్తి
యుక్తులకనుచు । నాపండితయ్య భక్తాజ్ఞాపనముగ । శాపోదకములెత్తి జ

నుతెల్ల వినగ। కాలకోలాహల కాలాగ్నిరుద్ర। కాలకాలాంతక కాలాప హరః। రుద్రరౌద్రాంగ విరూపాక్ష వీర।, భద్రముఖ్యాఖిల ప్రమథాధి నాథ। సవినయసమయ విజ్ఞాపనాలాప। మవధరించుటకు మహాప్రసాదం బు। మలహరమీకృపామాత్రంబుచేత। మలినసంభవుపుట్టు మాన్పిన యట్లు। ఆదిదూర్వాసు శాపాద్భుతశక్తి। యాదవవంశక్షయంబైనయ ట్లు। అక్షపాదుని మహావ్యాఘ్రపశక్తి। దక్షాధ్వరంబు విధ్వంసమైన ట్లు। యొనరదధీచి శాపోద్ధతిసచటి। మునులు దేవతలు నిర్మూలమైనట్లు। పరువడివ్యాసుశాపమున విప్రులకు। స్మరహరమీభక్తి మాలినయట్లు। తిరునావకరిశాప దృఢశక్తిద్రవిళ। ధరణిజైనమును బౌద్ధముద్రింగినట్లు। పిళ్లనయనారు శపింపంగనట్లు। తొల్లిజైనులును బౌద్ధులుద్రింగినట్లు।సరి నట్లునమినంది శపియింపనూరి। సురభులక్షణమని స్తుత్యమైనయట్లు। పొం గియర్యమశాపమునను మహేంద్ర। మంగళాధిపుడును మడసినయట్లు। అందుండిగిత్తాండి యతులశాపాను। సంభాసమున జైనులంధులైనట్లు। అరయ నేకాంతరామయ్య శాపమున। సరినబ్బలూరివసదులుబడ్డట్లు। గు డ్డవ్వశపియింప కష్టువహించు। దొడ్డభూసురులెల్ల దుర్ంగినయట్లు। ఘ నుడుహోవిన హళ్లకల్లయ్యశాప। మున బాములాగ్రామమున జచ్చినట్లు। వేయేలమనదండ నాయకబసవ। ధీయుతశాపప్రతిజ్ఞాప్రశక్తి। నెల్లవారు నుజూడ నీనేలుకడయ। బల్లహాలుపీఠంబు పాడైనయట్లు। యీదృశసంఖ్యా తమహేశ్వరోద్ధితస। మాయతక్రోధోత్కటానలచటుల। విరచితజ్వా లలవెలనాటిచోడ। ధరణీతలేశ్వరాధమపతంగంబు। భస్మమయ్యెడును తద్బంధులు సుతులు। విస్మయంబుగ నిపుడు భస్మమయ్యెదరు। యనిశా పమిచ్చుచు నాపండితయ్య। యొనరంగమునువుచ్చి యున్న నేత్రములు। తివిరిలింగోద్భవ దేవదేవునకు। తవిలియర్పించు నేత్రంబులునాల్గు। ము క్కంటియును దనమూక్కన్నులేదు। ముక్కన్నుధరియించి చిక్కనక న్న। తమవామపాదార్పితంబైనతొంటి। కమలాక్షుకంటికి కవయుగా య్యాన్య। పాదంబునందు విభ్రమలీలదనర। నాదటధరియించు నపుడుపం డితుడు। నిరపరాధులగాచు నిజదయాదృష్టి। పరభక్తిమొనయనైశ్వర్యశ్రీ కదృష్టి। కరమల్గినృపుజూచు కడునుగ్రదృష్టి। కరణులగనుగొను సద్భ

క్త్రదృష్టి। నానొప్పునీదృష్టు నాల్గునీశ్వరుడు। పూనిధరించిన పోల్కియు
ట్లసిన। శశ్వద్దయాదృష్టి చంద్రాంబకమున। నైశ్వర్యదృష్టిసూర్యాంబకం
బునను। చటులోగ్రతరదృష్టి జ్వలనాంబకమున। పటుభక్తిదృష్టి నీపా
దంబునందు ముక్కంటిదాల్చె నామునుదాల్చియున్న। యక్కన్నుగవ
లీశు డవధరించుడును। అనఘుండు గురుమల్లికార్జునుండంత। తనశిష్య
పుత్రమిత్రకళత్రసహిత। మరిగె శీఘ్రంబమరారామమునకు। బరమ
మహేశ్వరప్రకరంబు దాను। నరుగంగ నరుగంగ నంత నిక్కడను। పురి
మహోత్పాతముల్ పుట్టంగ దొడగె। పాడుపారగజొచ్చె పట్టణంబెల్ల।
చోడందు తలలేని నీడ గన్గొనియె। కాలుని గలలోన గనియె శ్వానము
లు। మోలగింపగజొచ్చె రేలుపగళ్ళు। వీక కావిరివెల్లివిరిసె గుర్రములు।
తోకలనిప్పులు దొరగంగ దొడగె। నేలగాలగజొచ్చె నింగిపడ్డట్టు। చాలి
మేఘంబులు సన్నమైపర్వె। పవలుచుక్కలు గానబడియె ధూమంబు।
గలిసె నెల్లెడ వంటకంబులు పుచ్చె। భూకంప మధిక మద్భుతమయ్యె
పవలు। నాకంపరావమద్భుతమయ్యె రాత్రి॥ కాక కౌశికజంబుకములర్వ
దొణగె। గాలి ధూళియుబర్వె గడుమొరలెత్తి। తూలుచు పశువులు దొ
రుగంగజొచ్చె। నింద్రచాపములు ఖండేందు చాపములు। చంద్రార్క పరి
వేష జాలముల్ పొలిచె। మనుజేశునకు నంతమంత్రివిరోధ। మునుప్రధా
న విరోధమును నాప్తపటలి। రోధంబు పుత్రవిరోధంబు నిరుప। రాధంబు
పుట్టె నూరనుమారి మసంగె। ధర వెండియున్న మహోత్పాతముల్ పు
ట్టె। పురజనుల్ వచ్చె న్నాభూమికి నవధి। నదియేలతప్పు నాహరగణక్షోభ।
మదియేలతప్పు నాయయ్యశాపంబు। మొన్న పండితులు సమున్నతి బ
లికె। నిన్న నుత్పాతముల్ నెలకొనెనేడు। పుట్టిగోత్ర కలహములి ద
మలోన। నెట్టుగానున్నదో యింక చోడనికి। సిద్ధంబు భక్తవిరుద్ధంబు ఫ
లము। సిద్ధింపనోపు సేసేతనం బెట్లు। కలహంబుగానోపు గ్రిందుగానో
నోపు। ప్రళయంబుగానోపు ప్రజలెల్ల నింక। బురినునికీమీద బుద్ధిగా
దనుచు। బౌరుగూళ్ళకును దమ పొందుపట్లకును। వారివారికి నేగ వడి
నొక్కనాడు। ధారుణీశ్వరుడు నిద్రాసమయమునను। భసితావలిప్తక
పాలాస్థిధామ। లసితశుంభజ్జటాలంబితవిపుల। కటితట సన్నద్ధ ఘంటి

తానమెల్ల నిస్సంతానమయ్యె। పాడయ్యె తద్భూమి పండితవిభుని । యీడితశాప మహిష్ఠత జేసి॥ అంత నక్కడ మల్లికార్జునారాధ్యు। లెం।

సహస్రగణమాలిక.

తయు రయమున వేగుచు మున్న। బౌద్ధుని సమముగా బ్రతిమైనతప్పు। బౌద్ధుని చేముట్టి పరిపిన తప్పు। హరదూషణంబు సేయగ విన్న తప్పు। హరగణంబుల బాసి యం దున్న తప్పు। ఆపదసమయము లణపని తప్పు। పాపిచోడనితోడ బలికిన తప్పు। జగదీశ్వరునిజూడ సరసినతప్పు। మొగిన దీక్షితులు తన్ముట్టిన తప్పు। పాయదు వేరొండు భంగిని ననుచు। వేయుభంగుల వింత వేడుక దనర। సన్నుతగణనామ సంకీర్తనంబు। చెన్నారవాయార జేయంగ దలచి। యాద్యభక్తగణసహస్రనామములు। హృద్యంబుగా పఠియించు నెట్లనిన॥—శ్రీనందిశివకర శ్రీనంది కేశ్వ। రానందనంది నాథాక్షవిజయ। భద్రవీరకభద్ర భద్రభద్రాక్ష। భద్రమహాకాళ పంచాక్షరత్రి। యక్షరద్వ్యక్ష రైకాక్షరోగాక్ష। రాక్షర ధూమాక్ష యనలషడక్షర। వికటాక్షవిమలాక్ష విశ్వవిశ్వాక్ష। వికటాంగవిమలాంగ విజయజయాభ్ర। వర్ణమహా భైరవశ్రేష్ఠసూర్య। వర్ణమహాజ్వాలో జ్వాలసోమవర్ణ। నిష్కంపనీరద నిస్వననిత్య। నిష్కళ పుష్కళ నిశ్శంకకాల। రూపనిరూప విరూపాక్ష విశ్వ। రూపసుందర శాంతరూపోగ్రరూప। కోకిల కింకిణీ కుందకీకుముద। కాకపాదాపాదకటకాహికటక। పింగళానక్షర పిండకమధుప। పింగళాంబక మధుపింగళాలోక। విజయసద్యోజాత విష్టంభశిష్ట। నిజబలశ్రీకంఠ నీలసమస్త। భూతజృంభణ సూర్యపాతనసోమ। పాతన సురగిరి పాతనవింధ్య। పాతనాంగారకభక్షణ సర్వ। పాతనసర్వ కంపన సర్వదాహ। చండకీర్తీశాన చండీశచండ। దండపాణికపాలధర హరహరిమ। హాకాయనందిమహాకాళపుండ। రీక ఘర్ఘరభృంగి రిటిమృత్యుహరణ। సహనేశ దీర్ఘ హ్రస్వస్థూలసూక్ష్మ। గుహాక్షాద్రికూష్మాండ గోపతిజటిల। భిండిరుండాభరణాండాభరణ శి। ఖండిముండధరనికర్ణ ణలంబ। కర్ణసుంటాకర్ణ గజకర్ణ శంఖ। కర్ణద్వికర్ణ త్రికర్ణసహస్ర। కర్ణవికర్ణ గోకర్ణవరాహ। కర్ణ సంకర్ష ణోత్కర్షణవిపుల। సర్వాభరణ దర్పకఘోర వచన। సర్వజ్ఞ సర్వాత్మ సర్వసంహరణ। కరిముఖ

నరముఖ కపిముఖాహిముఖ । శరభముఖాముఖోష్ట్రముఖశార్దూల ।
వ్యాఘ్రముఖసింహాముఖ మేషముఖ గోముఖాశ్వ । ముఖపంచముఖ చతుర్ముఖ
విముఖాష్ట । ముఖనవముఖ దశముఖ షణ్ముఖద్వి । ముఖ సహస్రముఖ
త్రిముఖ వరాహముఖ । దక్షభాస్వర విషభక్షణబ్రహ్మ । భక్షణ శ
తసహస్రాక్ష పంచాక్ష । భద్రకర్ణాగళని భాస్వరపూర్ణ । భద్రాస్ఫలి
తమహాభద్ర గుహేశ్వ । రాంతకాంతకపుష్ప దంత భుగ్నజ్ర । దంత
విరోక్త్ర సిత గ్రీవవృషభ । సాంబరచంద్ర గంగాంబు శేఖర ది । గం
బరడమరుకహస్త సుహ్మాతుర । దర్దురరేణుకదారుకకాల । మర్ద
నదక్ష విమర్దనత్ర్యంబ । కార్ధనారీశ్వర హాటకేశ్వర ఘు । టార్ధదేహోద్భవ
క్రార్ధ నాసార్ధ । ఫణిభూషణ క్షేత్రపాలకపాల । మణిభూషణ విప్రమా
లికపాలి । శంకరోంకారవషట్కారకాల । కంకాళధరవజ్రకాయ సుషే
ణ । ధూమ్రాంగధూమకేతు వ్యాఘ్రపక్ష । వామదేవాద్భుతవాహ
వరాహ । సంతానక ప్రపంచాంతక త్రిభువన । నాంతకదైత్యాంతకా శి
తకాయ । శూలాయుధస్సు మనస్సుగతి సుపాణి । కోలాహలోత్తుంగ
గురులఘువజ్ర । పాణిసుదర్శన పాణిపినాక । పాణిమహాకేశ భగ్నసుకేశ ।
భవమహావ్రత వృషబలమహాబాహు । శివమేఘవాహన శ్వేతసర్వాం
గ । కామాంగ దహన ఝంకారమహేంద్ర । భీమదవసురాగ్నితనాగ
దంత । బభ్రుమృత్యుం జయోభయశిరోసిర్మ । లాభ్రకాయాతి కా
యాప్రతిమప్ర । కంపనోన్నతభాను కంపనసోమ । కంపనసంవర్త క్రశీ
ధరప్ర । చండశతోచల చండోదరప్ర । కుండకుండోదరాఘోరకుంభో
ద । రాంభోదనాది వృషాంకకంటకని । కుంభమహోదరకలిశోద
రేందు । ఖేటకనక్షత్ర కృంతనసూర్య । ఖేటనహరిజటా కేసరస్సూర్య ।
పేషణబ్రహ్మాండ పేషణసోమ । పేషణసూత్రని పీడినాంక్షోళి । కామే
ఘలాలా సురాంతకలాశూలి । సోమదత్తస్వయంభ జ్యోతిరంగాట్ట । హాస
భస్మేశ్వర హాలాహలాతి । హాసగుహావాస హారమహామాయ । దిగ్వా
సహనాశ నద్వీపనిర్దళన । దిగ్వాహణాహారి దిక్పాలకారి । సాగర్తాపోశన
సంహారకాల । సాగరధ్వానాస్థ నాగాంగుళీయ । శశిధరతత్పురుషస్థా
ణురుద్ర । పశుపతిఖట్వాంగ పాణికపర్ది । గరుడపక్షచ్ఛేద కాలాపహ

రణ । గిరికందుకాటనక్షితివియత్తాళ । విష్ణుకంకాళాంక విధిశిరచ్ఛత్ర । వి
ష్ణునేత్రదాన విధితిరస్కరణ । బడబాగ్నితిలకైక పాదపంచశిఖ । బడ
బానలానన ప్రళయాగ్నినేత్ర । కులగిరిపాతన కూర్మాహినటన । విల
యాగ్నిఖేలన విద్యుత్ప్రభావ । లింగాక్షభగవన్మతంగమహేశ । ఖాంగద
కాలరుద్రాక్షపాదోర్ధ్వ । ఆదివరాహదంష్ట్రాంకితవదన । బాదరాయణ
భుజోత్పాటనసింహ । చర్మవసనయజ్ఞ చర్మాసనేభ । చర్మచేలవ్యాఘ్రచ
ర్మోత్తరియ్య । హరిరథారూఢచక్రప్రహస్తిర । శరనిధిపానవిష్వక్సేనహ
రణ । భీమకాయాకాయ పృథుభగదత్త । సోమదత్తాభీల సుచరిత్రమేఘ ।
ముఖపాదముఖకుక్షి ముఖబాహుముఖ సు । ముఖజానుముఖవిశ్వ ముఖమ
హాభిల । బహువక్త్ర బహునేత్ర బహుతాలుజిహ్వా । బహువర్ణ బహుక
ర్ణ బహుఘోణాలోల । జంఘదుర్దరమహాజంఘోరుతాళ । జంఘోదర
ప్రద స్వచ్ఛందచారు । దంతాభ్రితాళితత్వమతకుతార । దంతమహా
క్షపతాకప్రచండ । బలదీర్ఘదంష్ట్రసుబాహుహాతాళ । తలవాసిహ్రస్వ
కంధరదీర్ఘలోచ । నోక్షవాహన సహస్రోదరవత్తుం । లాక్షకత్ర్యక్షర
క్తాక్షవర్ణాక్ష । కాలకంఠమయూర కంఠోర్ధ్వబాహు । తూలాక్ష లం
బాక్ష నీలాంబరాగ్న । కుండలక్రతుహారాజాండ బాహ్వాగ్ర । కుండలా
నంగసుఘోణాద్రి కుండ । లాండగర్ఘ రగగ సానందనంద । పాండురాంగ
సితాంబర కుండకర్ణ । లంబోష్ఠదీర్ఘోష్ఠలంబకర్ణ ప్రలంబ । లంబోద
ర లంబాక్షలంబ । హనులంబ జింహాలంబాననలంబ । తనులంబనాసిక దశ
భుజద్విభుజ । సోమార్కరౌద్రాక్ష సూర్యాక్షసోమ । భీమాంగలలితాం
గ గోమాంగకర్ణ । సేనదుష్కరమహాశేన శాశ్వతసు । ఖానందకాల
కూటాగ్నిజింహాగ్ని । కేశధూర్జటు మహాకేశత్రిజటిసు । కేశోర్ధ్వకేశనా
కిపశిరోహారస్సు । జిహ్వాద్రి జిహ్వాత్రి జింహ్వాసహస్ర । జిహ్వావిద్యు జిహ్వా
జిహ్వాదతోరు । జిహ్వామహాజిహ్వ జితకర్ణవహ్ని । జిహ్వానికృంతన
శ్రీధరారాధ్య । లంబకంధర మహాలయమహాదంష్ట్ర । లంబోష్ఠ శంభు పీ
తాంబర స్థూల । విగ్రహప్రబలకంబు గ్రీవధూమ్ర । విగ్రహావికట ఫింహా
గ్రీవదీర్ఘ । బాహుద్విబాహు త్రిబాహు సహస్ర । బాహుమహాబాహు
పాదబాహూరు । బాహూరుపాదోరు బాహుముఖోర్ధ్వ । బాహుప్రము

ఖ మహాప్రమథగణములు॥— భువనేశ్వరాది విభూతికపాలి। భవభూతి
కరభూతి పాలనచక్రి। ధర్మమహాబల మహాదంష్ట్ర ప్రచండ। ధరదహన
క్రూరదంష్ట్రార్ధదేహ। వేదపారగ మేఘనాద త్రికల ను। నాదకపర్దిధ
నుంజయ శ్వేత। భద్రనీలాశన బలకాలకాల। రుద్రశాశ్వతనీలరుద్రపినా
కి। సర్వజ్ఞదీర్ఘహ్రస్వస్థూలరుద్ర। సర్వేశసుఖ కరజ్వలనాక్షమేఘ। వా
హనకాద్రిధీశ వటరుద్రహార వి। వాహనాహిత ధూమ్రవర్ణ విధీశ। కలవి
కిరణ రుద్రకాలమహేశ। బలవికరణ రుద్రప్రమథన జ్యేష్ఠ। సర్వభూతద
మన చరమహాతేజ। సర్వమనోన్మనస్థాణుసంహార। పూరకజ్యోతిర ఘో
రభర్గేశ। వీరేశ్వరానేక వీరవిద్వేషి। పింగేక్ష నాంతరిక్షాంగ విశ్వేశ।
పింగళానంతమాతంగ త్రిదంష్ట్ర। వృషభగణప్రియ విభువిరూపాక్ష। వి
షధరాక్షయరుద్ర విద్యాధరేశ। హారరత్నకరమార హరణత్రినేత్ర। హ
రిహరభభృక్షయాంతక దుఃఖ। కరభయానక విభక్షణ కర్తృశూల। ధ
రసుదుంబర జటాధర గణాధ్యక్ష। ధాతృత్రిదశవందితప్రమర్ధక వి। ధా
తృగ్రసన పరంధాత్మ పంచశిఖ యామ్యసూక్ష్మత్రిక్షణాతిభవేశ। సౌ
మ్య దేహోర్ధ్వకేశజ్వలన ప్ర। కాశభస్మాంకిత కాలలోహిత సు। రేశరు
ద్రాగ్ని హుతాశనశీఘ్ర। భీమభవోద్భవ క్షేమీశబుద్ధి। వాసుదేవ ప్ర
భుస్వామి సర్వాత్మ। సహానేశ గగనేశ శంభుగిరీశ। గుహరౌద్రపరమాత్మ
గోపతిప్రబల। వజ్రదంతావ్యత వాయువేగోగ్ర। వజ్రదంతాసిత వర్ణవి
యోక్త్రు। బడబముఖాసాధ్య పావకశ్రేష్ఠ। మృడుపరాపర కళామేయ
నివృత్తి। పాశహస్తలఘురూపధర మృత్యుంజ। యేశానరుద్ర ఫణీంద్ర గ
ణేంద్ర। బకరుద్ర బాధక ప్రళయాగ్నిరుద్ర। వికిరణార్చిత వీరవిటరుద్ర
మృత్యు। హరహరరుద్ర విశ్వాధిక రుద్ర। శరభరుద్ర • మహావృషభ,, రు
ద్రశబర। రుద్రమహాకాళ రుద్రసంహార। రుద్రమహానాట్య రుద్రకిరా
త। రుద్రార్ధనారీశ రుద్రమహోగ్ర। రుద్రమృత్యుంజయ రుద్రవీరా
ఖ్య। రుద్రసదాశివ రుద్రవిజ్ఞాన। రుద్రవిజయబయ రుద్రఖర్మాఖ్య। రుద్ర
మహాశివరుద్రైకపాద। రుద్రాది రుద్రాది రుద్రగణములు॥— శ్రీవృద్ధమ
నవేద శిఖిజటామాలి। సోమశర్మ శ్వేత శూలిసహిష్ణు। ముండి జైమినిమ
వ్య డిండిలాంగులిశి। ఖండిశరధిబాహు కంకనుహోతుర। దారుణోగ్ర

త్రిసుతారులోకాక్షు। చారుహాసల కులీశ్వర గుహావాస। గోకర్ణభృగు యువాలోక గౌతమము। హాకాయ వృషభ మహాకాయులనగు నసదృశ మహిమయోగాచార్యు లనగ। నెసగు నయ్యిరువది యెనమండ్రుగురు లు॥—నలరు ధర్మాచార్యు లనవారిశిష్యు। నెలమిమై నూట పన్నిద్దరు భువిని॥—తిరు నీలకంఠుండు తిరునీలయక్క। తిరుమూల దేవుండు తిరు నాళ్ళపోవ। మూనకంజారుండు మంగయక్కరసు। యానయనా మొఱ న్నయధరుండు। పిట్టనంగ రోహిణిపిళ్ళ నయనారసంగ। నంగభండుండు పూసల నయనారు। పరమనాచార్యు దీపదకళియూరు। కరిగణనాథుండు కరికామదేవు। డమరనీతి యిరువదాండారు మూఖుఱ। నమినందియేణా ధి నాథుండుసాంఖ్యు। తొండభూపతి చిరుత్తొణ్ణ తిరుకుడివి। తొండండు నంబిచిర్తొండండనంగ। చిరాల దేవుండు చేదిరాజయ్య! గారు కాళవ్వయే కాశిసోమాశి! మారుండు వీర పేర్మాణిదేవుండు! వీరచోడండు జడయా రిరిత్తాండి। యల్పుచలంది వాగీశనయనారు। కాల్పులి యలయ దంగుళి నయనారు। చిరుపులి యూర్కు లబ్బిరి నయనారు। మిరుమిండయూరున మిత్తండియూరు। కళియం బయరహీలు కడమలనంబి। కళియంబగుగ్గుళ క్కలినయనారు। కన్నప్పతాపసి కరయూరచోడు। చెన్నయ్యచోడండు చేరమరాజు। డిడిగుడి మారయ్య యిడుమూరదేవు। డడిభక్త యొుణు మూర్తి యరవత్తుముపురు॥—హెన్నయ్య పాండ్యనాయుండు గుడ్డవ్వ। కిన్నరబ్రహ్మయ్య కేతయ్యగారు। బీరహండయ్య బజ్జదేవయ్య। గారు ఘేనాగయ్య గారునాగయ్య। గారుకాళవఘణిహారిసోమన్న। గారుచిక్క లిగ నాగయ్యసేనాధు। దేవర బాచయ్య పూవుల బాచి। దేవుండు బాచ ల గ్గెలి షోడశులు॥—వీరఘంటామయిలూరి దేవయ్య। గారు బొప్పల దేవి కామఅదేవి। గారు చోడయ్య సింగయ్యబీచయ్య। గారు మాదేవ న్న గారన్నబరసి। దశగణసింగయ్య దశగణంబులును॥—బసవరాజయ్య ప్రభాతగణములు। శింగిదేవుకు బమ్మిశెట్టి సాతెక్క। సంగమైళిగ నిజసం గయ్యదేవ। రసుగారుకన్న బరసిఘణిహారి। బసవయ్యపూసల, బాచిదే వుండు। దేవుండు మోహిళ దేవియుజొప్ప। దేవియు కామలదేవి తేరసు లు।—శ్రీపతి పండితుల్ సింఘుబల్లహుడు। ధూపదమాచయ్య ధూర్జటి

కేశి। మడివాలుమాచయ్య మాదిరాజయ్య।బడవరబ్రహ్మయ్య బాచిరాజయ్య।కిన్నర బ్రహ్మయ్య కేశిరాజయ్య।కన్నడబ్రహ్మయ్య కాశిరాజయ్య। మోళిగ మారయ్య ముసిడిచౌడయ్య। శూలదబ్రహ్మయ్య సురియచౌడయ్య। కలికేతుబ్రహ్మయ్య కక్కయ్యగారు। తెలుగేసు మనసయ్య తెలుగు జొమ్మయ్య। యుత్తమాంగద కేశిహొన్నయ్యగండ॥ గత్తెరవాచయ్య కాలాగ్నిరుద్ర।దుదరదరామయ్య హొన్నబ్రహ్మయ్య।కదిరెరేమయ్య మహాకాళయ్యబిబ్బి। బాచయ్యసవరద నాచయ్యవీర। నాచయ్యయడపద రేచయ్యగారు। అల్లయ్యయును మధుపయ్యబల్లేశు। మల్లయ్యగోడల మల్లయ్యగారు। నిజలింగచిక్కయ్య నిర్లజ్జశాంతి। నిజభావుడును నిత్య నేమద మైలి। దసరయ్య దేవరదాసి గజ్జేసు। మనసయ్యగారునమాత్య మల్లయ్య। యట్టిమారయ గౌళభట్టారకుండు। పిట్టవ్వగోవిందభట్టారకుండు।శంకరదాసయ్యశ్వపచయ్య సుంకి।బంకయ్య మొరటద వంకి దేవయ్య।యముగిదేవుడుచిక్కలముగిదేవుండు।నమరగుండము మల్లికార్జునయ్యయును।దారయ్య భోగయ్య దాసకేశయ్య। మారగౌళుండును మలయరాజయ్య। పంచాగ్ని సూర్యుడుద్భటుడు సన్యాసి।మంచయ్య మల్ల బ్రహ్మయ్యవెల్లగొండ।మహాదేవు డుడుతడ మహాదేవి బెజ్జ। మహాదేవి శివనాగ మయ్యబెలిదేవి। వేమనారాధ్యులు విజయాపురంబు। సోమిదేవుడు చిక్కసోమిదేవుండు। మాదర దూడయ్య మద్దయ్యగారు। కేదారబాచయ్య కెంభావిభోగి। దేవుండురేవణ దేవుండు మూరు। జావదేవరవీర చాకిదేవయ్య। చేటల వేమయ్య సిద్ధబుద్ధయలు। హోటకేశ్వరుని మల్లయ్యయు నమృత। నాథుని యప్పయ్య నాగయ్య యుఘుమ। నాథుతిప్పయ్య కల్లినాథుభీమయ్య। విరుపకకల్లయ్య నిర్విషథనాగయ్య।యురులింగ పెద్దయ్య యును గొంగుడెరతి। ఆకయ్యశివరాత్రి యప్పిదేవయ్య। సాకలదేవియు సత్తెక్కచాకి। దేవరదేవయ దేవయపోతి। దేవుండు పెద్దిగదేవుండు వీర। కల్లయ్యవీరనాగయ్య జూటూరి। మల్లిదేవయ వీరమాచయ్యసకతి। దేవయ్యయును శివదేవయ్య రాము। దేవుడు చక్రవర్తియు పొట్లచెరువు। వీరచోడవదేవి వీరసంగయ్య।వీరబ్రహ్మయ్యయు వీరదేవయ్య।బాపూరి బ్రహ్మయ్య భోసు దేవుండు। కోపూరి బ్రహ్మయ్య గొడగూచియన్న। బ్రహ్మయ్య కెరవూరి

బ్రహ్మయ్యపుండ్రి। బ్రహ్మయ్య సగరద బ్రహ్మయ్యకూలి। బ్రహ్మయ్య
రాజసబ్రహ్మయ్య వేంగి । బ్రహ్మయ్య రక్కస బ్రహ్మయ్యకుండి। బ్ర
హ్మయ్యయును మిండబ్రహ్మయ్య బాల। బ్రహ్మయ్యసాహిత బ్రహ్మ
య్యగారు। నులకచండయ చిప్ప నూతులప్పయ్య । బలదేవుడు కుమా
ర పాలఘూర్జరుడు। మేధావిరుద్రుండు మిండసంగయ్య । మైధునరామ
య్య మగతిలకవ్వ। అంగరాయుండు రాజార్ధదేవుండు। శృంగిబొప్పయగా
రు శివకుమారుండు। యోహిళయ్యయుహలాయుధుండును రామ। సా
హిణిబెడగొండ చక్రవర్తియును। పల్లవరాయుండు పరమహంసుండు।
గొల్లవరాయుండు గురుగుంట్లదేవు। డల్లమదేవుండు హావినహాళ్ల । కల్లి
దేవుండు భాస్కరదేవు డిళ్ల। హాళ్లబ్రహ్మయ్యయై దంకె మాదన్న। కా
శ్మరసుగ్గారు గణదాసివీర। యాదెయ్య వీరయ్య పాదాలయక్క। జో
తులమాయన్న శూలాయుధయ్య। యురగరాయుండు సద్యోజాత దేవు।
డరియమరాజయ్య యంపయ్యగారు। వేంగి సంగయ్యగారు వీరపోలయ్య।
చాంగుబొల్లయ్య ప్రసాది బంకయ్య। యేలేశ కేతయ్య యిండె సోమ
న్న। చాళుక్య భీమయ్య చట్టయ్యగారు। కొట్టరుబాచయ్య గురు భక్త
తండె। జెట్టాణిపెద్దయ్య శివముద్దుమూగు। సంగయ్యవని పుర శంకరదే
వు। డింగుళిపై జువ్వ గంగాపురంబు। బసవయ్య ఫణిహారి బసవయ్యచెన్న।
బసవయ్యయవగళి బసవయ్యగంగ। మల్లయ్యశిఖరేశు మల్లయ్యవీర। బల్ల
హుండును తాండిపర్తి బొల్లయ్య। శ్రీకోటిపల్లెయ్య సిద్ధరామయ్య । యే
కాంతరామయ్య యిండె శాంతయ్య। సరవూరి బంకయ్య శంకర శెట్టి। బె
రళదమారయ్య బెట్టిద దేవ। రసునిర్ఘనయ్య నిరాళదేవయ్య। హాసితము
స్తకుడు మారయ్య ప్రసాది। దాసయ్యకెరపూరి దాసయ్య యజ్జి। దాస
య్యనింబాళ దగణేశ్వరుండు। యాణాతిచందయ్య యాత్మదేవుండు।
ద్రోణేశుమల్లయ్య రుద్రియన్నయ్య। కొలిపాక మారయ్య గోణిమార
య్య। బలగర మారయ్య బైచయ్యమాయి। దేవయ్యయును శివదేవుం
డుఖ్యాను। దేవుండు మహాబలదేవయ్యగారు। గుడ్డయ్య మారయ్య గొయి
దేవయ్య। లెడ్డు సోమయయు విరియోగిబైచయ్య। రాచమల్లయ్య బిక్క
రాచమల్లయ్య। బైచిదేవుండనిమిషయ్య వత్సేశు। సోమయ్య బల్లేశ సో

మయ్యనుంకె। సోమయ్య యాచార భీమయ్యగారు। ధనళయ్యగారు బొంతాదేవిగారు। ధవళేశునాథయ్య దండిప్రసన్న। బసవయ్య కంగళ బసపయ్య చిక్క। లసదదేవయజితెలట్టసోమన్న। శివలెంకమంచయ్య చిప్పురు చందయ్య। శివరాత్రి సంగయ్య శ్రీసూరగసాని। శివ్వయ్య దరుమయ్య శ్వేతయ్యవైజ। కవ్వబొల్లవ్వ రెబ్బవ్వ రేకవ్వ। యమ్మవ్వ యరసవ్వ గూదెవ్వవీర। రెమ్మవ్వ కమలవ్వ నిమ్మవ్వగారు॥—నాదిగా గణసహస్ర నామములు। నాదరణీయ్యంబులై యొప్పు నిట్లు। నలితద్గణసహస్ర నామ స్తవంబు। వెలయు పఠించిన వినిన వ్రాసినను। విరచించినను భక్తి విస్ఫూర్తి యొసగు। దొరకును శుభములు దురితముల్ దొరగు। హరుప్రసిద్ధప్రసా దానంద మలరు। చిరమనోరథములు సిద్ధించు మరియు। దుస్వప్న దుష్కర్మ దుశ్శకునాదు। లస్వప్న సర్వగ్రహాది దోషములు। జ్వాలనాప మృత్యు తస్కరవృశ్చికాహి। జలమృగోరగ రాక్షస విష భూత। పవన మహాలాల్కాది పక్షదారిద్ర్య। పవిరాజ భయముఖ్య బాధలడంగు। నర్థార్థులీస్తవం బర్థిపఠింప। నర్థసామార్థ్య సమగ్రత దనరు। పుత్రార్థులీ నామములు పఠియింప। పుత్రపౌత్రాది విభూతి వటిల్లు। శత్రుక్షయార్థులీ స్తవము పఠింప। శత్రుక్షయైశ్వర్య శక్తి వర్ధిల్లు।భుక్తిచ్ఛ నీ నామములు పఠియింప। భుక్తియు నభిమత భోగముల్ గెలుగు। ముక్తిచ్ఛనీనామములు పఠియింప। ముక్తులు వరసను ముదమున గలుగు। భక్తిచ్ఛ నీనామ పఠనంబు సేయ। భక్తి సౌభాగ్య సంపద సమకూరు। నెందు దిగంత సంయుత మహత్కీర్తి। జెందు మరిగళ మహా శ్రీ శ్రీ ప్రపూర్తి॥—అంచు నూతన సృష్టి నభినవంబుగ స। మంచితభక్త గణావలి బొగడ। నవ్యగణ సహస్రనామస్తవంబు। భవ్య పంచాక్షరీపఠన ప్రియుక్తి। పఠియించుచును జనని జఠర కఠోర। పిఠరాపహరణ కర్మఘ్నుడు పండితుడు। నంతనీక్రియ నమరా రామమునకు। సంతోషమున భక్తసహితుడై యేగి। యాసక్తిమై యమరారామపుర ని। వాసు శ్రీయమరేశు వాసవాధీశు। నమరేశ్వరాష్టకంబందు గీర్తింప।కమనియ్య తద్దీర్ఘికామధ్యమమున। గణకూటమున సంఖ్యాత సద్భక్త। గణముల నెడ్డోలగంబుగా నునిచి। నదియుత్తరార్థ మాసరపతి భూమి నది దక్షిణార్థమీా నరపతిభూమి। వె

డలితి మటుగాన వెలనాటిసీమ। బడయుదు నింకనంబకేము లీక్షణము। యె ట్టిపకాదె మాయాదిప్రతిజ్ఞ। యట్టును గాక ప్రాదంతకుగూడు। నంతకు బడసె మేమన్నార మట్టి। అంతకుకూడువాడంతకు ననుచు। పోరిబోరి గూడ విభూతి వీడియము। లనదొంది భక్త గణావలికిచ్చి। నంతలోనన ఘనిహారి యాదోహి। నంతకు పోలికి ననిచి యేతెంచి। నలిభక్తతతికి విన్నప మాచరించి। నలరుచు ననమ లోకారాధ్యమూర్తి। యతుల శాపానుగ్రహసమగ్రకీర్తి। వ్రతచక్రవర్తి నిగ్రతభక్తజూర్తి। పండితేంద్రుం డు శుంభన్మహాభక్త। మండలి కంతంత మహిజాగిమొక్కి। ప్రమథాతి నూతన పాక్తనభక్త। సముదయ శ్రీపాద జలజాత్ముడగుచు। విగత నేత్రద్వార విని హితామృతము। లగు పసాదప్రసూనాంబరావళులు। వృష్టించునంతన పురహారు కరుణ। నొప్పార నుదయించె నూర్ధ్వనేత్రము లు॥—బండరువందుల పద్మరాగములు। బండరు దెరచుచు భాసిల్లునట్లు। తరుణతరద్యుతుల్ దళుకొత్తసూర్య। కిరణవిస్ఫురణంబు గీడ్వరచుచును। పండితు కన్నులో పద్మరాగములో। పుండరీకంబులో పూర్ణేందుకళలో। ముక్తిగోళదములో మోదాంకురములో। భక్తదర్పణములో భాగ్యఫల ములో। యమృత పిండములో దయాకరండములో। సుమహద్గణస్థాన సుకర దీపములో। యుదయార్క శకలంబులో మణిద్యుతులో। సద మలజ్ఞాన బీజంబులో యనగ। నొప్పియుండియు భక్తయువతి నేత్రము లో యొప్పు నీకన్నుల యొప్పులనంగ। ధరవీరభక్తచింతామణిరుచు లో। పోరిబోరి యీనేత్రము లరుచులనగ। దృష్టసద్గుణ దయాదీపిత జ్ఞాన। దృష్టు లీకన్నుల దృష్టులనంగ। సంసార విజయ్యాదీశుని పదాబ్జము లు। కెంపు లీకన్నుల కెంపులనంగ। నలిపాణిలింగాంఘ్రి నఖదర్పణము లో। తెలుపు లీకన్నుల తెలుపు లనంగ। నిద్ధంబులై మహనీయంబు లై ల। సద్దయాన్వితములై శాంతిపూరంబు। లై కళాయుక్తంబు లై సుధా మయము। లై కమనీయంబులై లసత్కాంతి। మంతంబులై యసమా నంబులై ని। తాంతంబులై వినూతనములై విబుధ। సన్నుతములు న య్యె జనునెడ నిశుడ। కన్నులు లోకవిఖ్యాతిగా వెలుగ। హరమూర్తి గురుమూర్తి యగు పండితేంద్రు। కరమొప్ప నెడ నిడుకదన్నులం జూచి।

పురజనుల్ బుధులు సద్భుతమని పొగడ। వరభక్త దిగ్గజావళిమిన్నుదాక। నార్యూథమతి మల్లికార్జునభండి। తారాధ్యులంత నత్యంత నితాంత। చారుతరోర్ధ్వలోచనములు వరుస। దొరులతరస్వయం జ్యోతిరుద్దీప్త। విదితాంగుడగు శంభువికసితాంబక స। ముదితంబులగు గొన్న గోదమలోయనగ। పావనదివ్య తేజో విరాజితము। లై విలసిల్లు దిగంత దీధితులు। నెలకొని తనయెడ నిడుద కన్దోయి। నలివిచ్చి విచ్చి గణప్రదర్శనము। గావించుచును భక్తగణకరుణాసుధావార్ధిదేలంగ దనివోకమరియు। నన్యోన్యసందర్శనాన్యోన్యవద। నాన్యోన్యభాషణలగుచుదభక్త। గణములయ్యెడనిడుద కన్నులు జూచి। గణుతింప చిత్రింబు గాదెమున్నాది। భవుచెంత కన్నులు బడసినవారు। భువి లేరె యన్న యద్భుతమెట్టులనిన॥—ఆ సరసిజ నేత్రు డాది జలంధ। రాసురుపైబోయి యనిసేయ నతడు। సంధిల్లి తన బలక్షయముగావించి। బంధించితను వియత్ప్రాంతంబువైవ। నెన్న బదారువేలేండ్లు వాపోవు। చున్న శ్రీవృషభేందు డుక్షవల్లభుండు। విని యట్ల శివునకు విన్నవించుడును। చని శూలినాతోడ సమరంబుసేయ। జను జలంధర నీవు శస్త్రింబుపుచ్చు। కొనుము నావుఘ ముదిగొరగనీ తోడి। యనికి నా కేటికి యాయుధంబిడగ। ననుడు నల్లైన నిరాయుధు తోడ। ననిసేయు టన్యాయమనుచు నూధుర్య। వనధిలో వామాంఘ్రి వరనిజాంగుళము। నిడి త్రిప్పనయ్యె సురేంద్రుని జుట్టి। వడిదిరిగెడి జలావర్త ప్రూరంబు। తివిరి భాస్కరకోటి ధిక్కారలీల। నవిరళస్ఫూర్తి చక్రాకారమగుడు। దనుజ క్రోచక్రాయుధం బదెయనుచు। తనువట్టదగు నాయుధంబయ్యె ననుచు। నురువడి తనుజట్టి యున్నచక్రంబు। కరమునకంఠోపకంఠంబుగాగ। పూంచి యెత్తుడు దైత్యపుంగవుశిరము। దెంచెనచ్చక్రంబు దెంచుడు నతడు। నంధకాసురగంధి సింధురాసురజ। లంధరాసురనిర్దళను ముట్ట గొలిచి। యాక్రమదైత్య నాశార్ధం బనగ ది। విక్రము డంత నాచక్రంబు బడసి। బహుదైత్యతతి చక్ర బలమున నొడిచి। మహిజరించుచు త్సుప్రమతమునసంత। యేచివిష్ణుండు దధీచిపై నెలిగి। వైచుడు పడి విరిగె వరచక్రమపుడు। తుత్తుమురగుడు దైత్యులు విజృంభించి। చిత్తజాంతకు నిభజించి చక్రంబు।

పడయుదు తొల్లింటి పగిదినయనుచు । జడజాంబకుండు లసద్భక్తి యు
క్తి । దప్పక వెయ్యేసి తామరవిరుల । నెప్పుడుకొనివచ్చి యేకాగ్రబు
ద్ధి। నమితసద్భక్తి షడక్షరభావ। నమున రుద్రసహస్రనామములందు। నొ
క్కొక్కదివ్యనామోచ్చారణమున । నొక్కొక్క కమలంబు నుగ్రు
బూజింప। నటియదన్యంతర సంభవంబనగ।ధరశ్రుతుల్ నేత్రముత్పాట్య
నానంత । నొక్కనాడొకటందు దక్కువపడగ । గ్రక్కున దననేత్రకమ
లమర్పించి। చక్రంబుగన్న నీశ్వరుచేతభక్తి। విక్రమంబేర్పడ విష్ణుండు వ
డయ । హరుడట్టేపడయ వాదర్పించి కన్ను । హరుడిచ్చువాండటే యం
దెంతయరిది । వారకముమ్మారు వరసలవీర । ఘోరతపంబు గైకొని
యీశుగొలిచి । శ్రుతిసర్వతోక్షి శిరోముఖంబనగ । శ్రుతివిశ్వతశ్చక్షు
రుతయనిలోచ । నాంగీకరణ సమస్తాంగుఁబేహరి దొ । డంగి కన్నొకడు
యిట్లుపడయునదియు । కడపట నొడలెల్ల కన్నులుగాంగ । బడయుటొ
ముక్కన్ను బడయుటొయెట్టి । పడయుట యీశుండు బ్రత్యక్షమైన । క
డపటనదిగాదు కాదంచుకాళ్ళి । దాసికన్గవపూంచి తనదునేత్రముల। తా
సులుబడసె నాక్రమమెట్టులనిన॥— బట్టుబల్లహభాను భవభూతిరుద్ర।
భట్టుగోపాలక భట్టుపుళింద। భారవిభాస్కర భట్టసుభాజ। వీరికపూర్ణార
విక్షీరవిభిక్షు । భరతవిద్యాధర పాణినిక్షేమ్య । హరదత్త వలరుచి వర
భట్టమాఘు । జయకీర్తి కవిరాజ శాకటాయన వి। జయదత్త కౌమార శం
కరత్ర్యక్ష । వల్లభాది కవీంద్రవరకవితాస । ముల్లసరచనామహోన్న
తిమిగుల। బాలితశాబ్దికుల్ బాణమయూర్ధ। కాళిదాసులు దమకవితా
విశేష । ములకు మాత్సర్యముల్ ముట్టుడులోక। ముల బుధుల్ విద్వి
త్తముల జూడదొలుత॥— చని మయూరుడు సూర్యశతకంబు జెప్ప। ని
నుఁ ప్రత్యక్షమై యిదిసీదుపూర్వ । కర్మంబు కుష్ఠరోగముచూచిదక్క ।
నిర్మూలముగ జేయ నేరరట్లయ్యె। నొక్కింతనాదీప్తి యొసగుచునదియు।
గ్రక్కున వేదిశుష్టుగప్పునట్లుగను । అంతస్థమగుకుష్ఠు హరునిచేగాని ।
యింతయుజడదేళ్లు యీశునుతింపు । తడయక రోగంబు దనకయ్యెశ్రు
తులు । నెడవమార్తాండ భానోకుష్ఠయనుచు । నంతతదోహంబు హ
రపావభక్తి । మంతుఁజ్జనై కొల్వ మానెనావుకును । రతిమయూరుడు

మయూరస్తవంబనగ। క్షితిధరజాపతి గీర్తనజేసి। ధరభానుచేలోని దన లోనికష్టు। హరియింపనదిచోద్య మనుచునుపట్టు॥—బాణుండు వెండి యు భక్తిక్రియాఢు। రీణుడప్పుడు దన రెండు చేతులును। కడిఖండలుగ దన కట్టల్కడునిమి। పుడమి జనంబు లద్భుతమందిచూడ। హరుబూన్చి గద్యపద్యావసానమున। శివభక్తి శివకర శివకరయనుచు। బడసె చేతు లురెండు బడయుటయంత। కడిదిదానను చు జక్కనద్వాళిదాసి। కన్ను లురెండు నక్షణమ కెలంకి। పన్నగధరుపదాబ్జముల కర్పించి। ధరకాళి దాసి గద్యంబు తా చెప్పె। వరభక్తి యుక్తి నీశ్వరునిగురించి। యిచ్చిన కన్నులు యిచ్చట గనుట। యెచ్చెరువగునే మహాదానయనుచు। నీసు ననఖిలలోకేశుచే కాళి। దానునేత్రంబుల రాసులుబడసి। యెన్ని దేశంబు ల నెన్ని పురముల। నెన్ని గ్రామంబుల నెన్నంగబడిన। నన్ని దేశంబుల నన్ని పురముల। నన్ని గ్రామముల జాత్యాంధులందరును। కనుగురుపులను రోగస్థులైయున్న। జనులు రండోయని చాటంగబనుప। తప్పవోటున కన్న తడికన్ను పొరయు। గప్పినకన్నిరుక్క గన్నొండుకన్ను। గుడ్డికన్నె లగన్ను కొడ్రేపకన్ను। బొడ్డికన్ను నుపువ్వు బోయినకన్ను। పలుకుగ ట్టినకన్ను బ్రంగుడుకన్ను। కలుకన్ను పులిసీరు గారెడికన్ను। బొందక న్నునుపొరి బుస్సులకన్ను। మందకన్నును పెక్కు మాదలకన్ను। పొట్ట కన్నును బొంగపోయినకన్ను। తూటికట్టినకన్ను దూలగొన్కన్ను। మ యిలకన్నును మసుమసు కనుకన్ను। నయిరకన్నును పాయకదిరెడిక న్ను। తూటిపోయినకన్ను తొలగుడుకన్ను। తేటకన్నును మరిది మిరం బురక్త। దోషంబుదుర్మాంసదోషంబువాయు। దోషంబుపటలంబు దు ర్గణశిణిక్ష్ణ। కాసయునతిరక్త కాసయుశ్వేత। కాసయుననిరోగంపు కన్నులును। ఆదిగాగలుగు సమస్తాంధులక్షి। రోగస్థులునుగూడి వేగనే తేర। జెన్నారకాళిదాసియు శివుచేత ?గొన్న యాముయ్యాడు కన్నుల లోన। దారెండుకన్ను లుద్ధతిధరియించి। వారివారి కనుగవలు నిచ్చిపు చ్చి। యిచ్చుచునంధుల నెల్లరుదనుప। నచ్చెరువంది లోకావలిబొగడ। గ్రక్కున తమతమ కన్నులరాక। కక్కజంబంది పూర్వాంధులుమొక్క। దాసిదాసనుమాత్ర దమనేత్రరుజలు। బాసినయతగులు బ్రణమితులగు

చు। పూనియాకన్నుల పోఁడలుసమయ। రానందులకుడాసి దానంబుసే
య। క్షితినంధులకునెల్ల గృపజేసిశివుని। నుతియించిపడసె కన్నులుకా
ళిదాసి॥—యనగనంధులలోన యతనిపాంగముగ। కనుగవల్ బడయు
ట కష్టంబుగాదె। తక్కువయేమున్న తనదివ్యకంటె।నిక్కంబుసద్భ
క్తి నిష్ఠగావునను। మతిభక్తిరతియప్రమాణంబుగాక। స్తుతియును నిం
దయు శూలికిగలదె। పడసెకన్నులు శివుప్రార్థించిదాసి। పడయుదునే
నెందుభంగినెట్లనిన॥—దేవుండుమాబావ దేవియాయక్క। వావిదప్ప
కనె యీశ్వరునికె మరిది। కరమనురక్తియేకారణంబుగను। గిరిజేశు
గేకట గెమ్మటలాడి। యును సరసముజేసియును గేలిజేసి। యునుమర్మ
ములు జేసియును నగించియును। మేలంబులాడియు మెప్పించియిపుడ।
సాంబుచేబడుతు నక్షత్రంబులేననుచు। నంబికానామాంకుడంబ్బెననగవు।
దొంగలింపగగొట్టి దొనశంకరేశ। లింగంబు గుడివెన్క లీలగూర్చుండి।
మెచ్చులు దులుకాడ మేలుకబ్బములు। చెచ్చెర నొకవేయి జెప్పినంత
టన। మెచ్చిశంకరుడు సంస్మితవక్త్రుడగుచు। మచ్చికనోముద్దు మరిది
యంమ్మెన్న। వోరోరిలెడయప్పు లుడిగిముందటికి। రారయిచ్చెదము
నేత్రములునీకనుచు। బావదేవరచీకు పట్టినకోల। యేవచ్చువిధమెట్టు
లింకముందటికి। సడ్డలాడెదుగాక శంకరయేను। గుడ్డినోమరినీవు గుడ్డి
వోచెపుము। కోలయిచ్చెదువాడు గుడికడనుండ। జాలకననుబెట్టి జగి
గెన్నింటికిని। అంబెన్నయననెట్టి యరుగుదేనేర। నంబాయనిన నెంటి
యరునదేనేర। నాకుముందరయును నతలోకనీవ। నాకువెనకయును
న్న నతలోకనీవు। యీదిక్కు నాదిక్కు నేదిక్కునెరగ। నీదిక్కు ది
క్కున నిఖిలంబునకును। నీదిక్కుయగు సర్వతోదిక్కునీదు। నేది
క్కుముందగ నేదిక్కువెనక। నటుగానవలతేని యక్కమగండ। యి
టు ముగంబైకన్న లిమ్మునావుడును। భావింపముఖమంటపము పరివా
ర। దేవతలగువాసుదేవవిరించి। రవిగజాస్యగుహాభైరవమాతృకాది।
దివిజగణంబునందియునట్లయుండ। వెనకముందరయయ్యె వింతనవ్వాల
యు। దనయున్న గుడియును దానుశంకరుడు। దనయున్న తాను
శంకరుడు। వడిమృదుఘోడనే వచ్చెనేత్రములు। గుడిదిరుంగగ గంట్టి

గుర్తులనుదిరిగె। హరుడభిముఖుడగు నంతలోపలను। కరమభిముఖము
లైకన్నులు వెలిగె। అంతనయఖిలజనంబులు నెరుగ। నంబకంబులు
గాంచె నదిగాక మరియు॥— వెండియుండుడి రిత్తాండియన్ గణము। దండి
తైమను కాళిదాసునేత్రములు। యెడపకసంధుల కిప్పించికాని। పడయ
నొల్లండ కేపటు నేత్రియుగము। యేనటుగాక కన్నిచినయట్టి। జైనుల
కన్నుల క్షణములోజెరిచి। మదికానిపడయ నీమహాకన్నులనుచు। కర
కంటునాజ్ఞ దుష్కరజైనవితతి। కన్నులుసెడగ వేగమోకపియించి। కన్ను
లుబడసె జక్కననిరిత్తాండి॥— అదిగాక శివనాగమయ్యయన్ గణము।
పదపడినిత్యంబు ప్రాణేశ్వరునకు। మూడుసంధ్యలనేత్రములు సమర్పించి।
పోడిగాబడయుచు భువిబ్రవర్తింప। వాలిగరసోమేశు డుద్యద్ధయార్థ్య్యు।
డలరుచు శివనాగమయ్యనుజూచి। కట్టగనీవున్న కనుదమ్మిజోళ్లు। యెు
ట్టునుమాన్పలేనిది యాదిగాంగ। క్రమమొంద సోమవారము సోమవా
ర। మమిత సద్భక్తి నేత్రాబ్జముల్ పూన్చు। మనవుడు నట్లకాకని వార
వార। మును దప్పకుండ సముద్యత్ప్రసక్తి। భవుని పూజింపుచు బడయు
చునుండె। శివనాగమయ్య చెచ్చెరనేత్రవితతి। మరియును గన్నప్ప మ
హామ యీశ్వరుడ। యెరుగు నేత్రద్వయం బిచ్చుటగొనుట। యిచ్చె గ
న్నప్ప మునీశ్వరార్థముగ। నచ్చుగా శివుడు భక్త్యర్థమై యొసగె। యి
చ్చుట శివునికై యిచ్చుటగాని। యిచ్చుట కొనసని యిచ్చుటగాదు। బడ
యుట శివునకై గడయుటగాని। వడయుగ వలెనని పడయుటగాదు। క
న్నప్ప దేవుడొక్కడకడాయ్యాది। కన్నులిచ్చినవాడు గౌరీశ్వరునకు। క
న్నులు గొనియెడు గణములగాని। కన్ను లిచ్చినవారి గానముగ్రినకు।
కావున కన్నప్ప కన్నులయోగి। దానివరింప నెంతయుచెప్పమరియు॥—
ఉదయ మజ్జన కాల మిదిగదాయనక। మదియించి నిద్రించి మ్రరచిన య
ట్టి। మిక్కిలి ద్రోహులు మీరకాకనుచు। గ్రక్కున దనరెండు కన్నులు
కెలకి। సుప్రసిద్ధంబుగా శూలిబూజించి। యుపవృత్తాక్షంబు లక్షణంబు
నను। మహిబడయదే భక్తమతివెల్లగొండ। మహాదేవశరణుండు మరియ
ట్లుగాక॥— స్థిరకీర్తి కంగళ దేవయ్యనాగ। పరసయుడాను శ్రీపర్వతింబె
గి। కన్నులు పుచ్చి శ్రీకంఠు బూజించి। కన్నులుబడసి యాక్షణమ యేతే

ర। యింతవేగమున నెట్లు తెంచె కన్ను। లింతవేగమ్మున నీశానుచేత।
తానెట్లు బడసె నింతయుకుటిలంబు। గానోపునని కూడి ఖలులు నిందిం
ప। ధట్టుండు వారిచేతనె యొకపిల్లి। బట్టి తెప్పించి సభామధ్యమున। ఖ
లులచేతనె పిల్లి కన్నులు రెంటు। దొలగించి సకల భక్తుల నాత్మదలచి।
కరుణాత్మ యీపిల్లి కన్ను లీకున్న। హరయ సంఖ్యాతుల యానసీకను
డు। కడునుబ్బి యప్పిల్లి కన్నులక్షణము। పడసె నా దేవణ్ణ ప్రతిజను
ల్ జూడ। నర్పించి పడయుట యరిది యేకన్ను। లర్పింపకను బడయుట
రిదియె కాక॥ యేల యిట్టివి వేయు నెన్న ముక్కంటి। కాళివెట్టియటన్న
గణనాథు డోకడు। మిక్కుటంబుగ తొలిమేని పుణ్యమున। ముక్కంటి
తోడన మున్ను జనించి।మేదురభక్తిమైమించి లోకముల।నాది సాక్షాత్రి
నయనుడని నుడువ। కరికాలచోడనన్ గణనాయకుండు।వరవీరభక్తిప్రవ
ర్ధనశాలి। వాసికభోజుని పూజార్ఘ్యపాత్రి। యానలు వొడిపించి యా
దృతిర్వర్ణ। వర్షంచ వర్షనావారక కనక। వర్షంబు గురియించె వసుధపై
నంత। నభ్రంకషస్ఫూర్తి నలమి పారంగ। విభ్రమలీల కావేరి గట్టుచు
ను। ముట్టినహిమమమై ముక్కంటి కాళి। వెట్టినా కావేరి వెట్టికివలువ।ము
క్కంటి వాడేల మును లెట్టి జేయు। యిక్కంటివానికి నేజేయు ననుడు।
యిచ్చినవాడెవ్వ డీ నేత్రమనుచు। నచ్చుగా ముక్కన్ను నతని రూపం
బు। ముంగలవ్రాయించి మొగిదనకాలి। యుంగటంబున నట యొత్తము
క్కంటి। కాళివెట్టి నొసలి కన్నటు బగుల। కాళివెట్టిన యహంకారంబ
డంగి। కరికాలచోడ విక్రమచక్రవర్తి। కరయ సాష్టాంగుడై యట బ్రి
ణమిల్లి। కరికాలచోడని కరుణాతిశయతి। బరగంగ ముక్కన్ను బడసె
గావునను॥ ఆకాళివెట్ట మహాత్వ మెంతని ని। రాకరించుచును నిరస్త ప్ర
తాపి। వెండి యుద్యద్భక్తి విక్రమాన్వితుడ। ఖండిత కీర్తి శంకరదాస
మయ్య। ముక్కంటిచేతను ముక్కన్ను వడసి। తక్కక నిఖిలాస్య దర్శన
స్థులను। క్రొవ్వడంగించుచు కుటిల దర్శనుల। ముద్వొంటిగొనుచుండె
మును మహాపాద్ధతిని। యన్యదైవత దర్పహరణార్థముగను। ధన్యుండు
దేవరదాసి దేవయ్య। ముక్కంటిచేగొన్న ముక్కన్నులందు। యొక్కనే
త్రమకాదె యూర్ధ్వ నేత్రంబు। కరకంతుచేనిట్లు కన్నులు బడసి మెరసి

న భక్తుల మిక్కిలి కరణ। పండిత స్తుతునకు పండితాఘునకు। పండిత మల్లదిగ్భద్రేభమునకు। పూర్వాలోచనయుగం బొప్ప చోద్యముగ। నూర్ధ్వాలోచనుని మహాత్మ్యత కరుణ। మరియు నేత్రములు సమర్పణ జేసి। వరలంగ జేర్చిన వారినెల్లెడల। గందుము విందుము నాక లోకముల। కందుమే విందుమే కథలందు మరియు। నాడెల్ల నెరుగంగ నంబెన్న యెంత। వాడును నేత్రమీశ్వరునిచే మగుడ। బడయునప్పుడ నిజాంబకముగా కిట్లు। యడనిడు కన్నుదా బడసినవాడే। యానంబి మాహాత్మ్య మదియెట్టిదనిన। దా నీశ్వరునకైన దలప నక్కజము।—

—••◆నంబెన్న కథ.◆••—

కావేరి యామ్య భాగంబున మరియు। నావలూరను నగ్రహారంబునకును। యిరువుర జంగమం బేతెంచినంబి। తిరుపాటలర్థి సంధిల్ల బాడుచును। వరదానమున కేగ వనితాలలామ। పెరియనంగ యనంగ పృథుభక్తినిరత। వరగుణియొక్క శివద్విజురాలు। వరదానమిడుటకు వచ్చి యాలించి। యీ తిరుపాట నిం దెవ్వరి కవిత। యీ తిరుపాటల కేమి యర్థంబు। పాడిన వినిన నే ఫలము సిద్ధించు। వేడుక జెప్పుదా విని యెద మనిన। యీతిరుపాట లభీష్టార్థకరము। లీ తిరుపాటలైహిక సుఖప్రదము। లీ తిరు పాటల హీన సౌభాగ్య। జాతంబులగు మోక్ష సౌఖ్య హేతువులు। ప్రతిలేని యీ తిరు పాటల శివుని। నుతియించి మించు ధన్యునిమాడ్కి వినుము। అంబికాధవు భక్త డసమానుడొడయ। నంబినాభక్త గణశ్రేష్ఠు డతని। చారుచరిత్ర మాశ్చర్య మెట్లనిన। గౌరివివాహ భిగమనకాలమున। మృడుడీశుడు శివుండు మేదురకీర్తి। కడు బెడంగడర శృంగారంబు జేసి। వినువీధిదాకిన వీన విస్ఫురణ। దనరారు నిలువు టద్దంబు జూచుచును। జలజాప్త కోటితేజము ధిక్కరించు। విలసిత నిజదేహ విమల విభ్రమము। నతులితోద్యద్దర్పణాభ్యంతరమున। ప్రతిబింబమై కానబడుడు తదీయ। సౌందర్యమునకు నాశ్చర్యంబు నొంది। సుందరమేయని చూచి హర్షింప। సుకరస్వకీయ్యోభాసుర దృక్సముత। ముకురస్ఫురితమూర్తి మూర్తిభవించి। యరుదెంచి ధరణిపై సాష్టాంగమెరగి। కరమర్థిలేనత్తి క్కాగిట జేర్చి। మందస్మి

తముఖాంశు పుంజరు లోలయు। సుందరాత్మీయ విస్ఫూర్తి నీమూర్తి।
యగుట సుందరుడ వీవను పేరు వొలిపి। తగిలి శంభుండు సుందర
గణాధ్యునకు। వరకృపామతి గణత్వము ప్రసాదించి। పరిణయోత్సవ
ము శంభ్రత్ప్రీతి సలిపి। యగజయు దాను నన్యోన్యసంప్రీతి। దగిలి సు
ఖంపగదా నొక్కనాడు। హరునకు సుందరు డర్థి పుష్పముల। కరిగియు
ద్యాన వనాంతరంబునను। మున్న ద్విజకు పుష్పముల కనివచ్చి। యున్న
కనకలతయును కాంతిమతియు। ననుపతుల్ దాను నన్యోన్యానురక్తి।
మనసిజక్రీడల మసలి యేతేర। కామసుఖాపేక్ష గలుగు మువ్వురను।
కామాపహారియు గారియు జూచి। భువి మువ్వురను నిలపుట్టు డీతని
కి। యువిదలై యుండుడు యువిదలిద్దరును। తనివోవ భువి నేయతను
సుఖాంభోధి। మునయుంబు నోలాడ నరుగుండు పొండు। నావుడు దండ
ప్రణామముల్ జేసి। దేవ దేవేశ్వరు దేవి వీడ్కొనుచు। నిలనొప్పు
ద్రవిళ మహీస్థలియందు। నలిదిరు వాలూర నంబియ్య పేర। వడి సుం
దరుండు శివద్విజుడైన। జడయూరియను పుణ్యశాలికి బుట్టె। ఘనసందక
నకలతయును దయించె। పరమనాచియ్యనంగ పణ్యాజాతమున। మంగలూ
రను కాంతిమతియును నంగ। సంగణ సచ్ఛూద్ర జాతి జనించె। శంభు
మూర్తిని నంబిజడయారి యుంతె। శాంభవదీక్షాభి జాతుగావించి। నా
నంబియును నంత నను దినవర్ధ। మానాంశుకుడగ గర్మమతి జడయారి।
కపిముఖ ప్రియనిభు గర్భాష్టకమున। నుపనయనము సేయ నున్న నత్తరిని।
ఘోరుద్రయునగ, యా తేరుద్రియునగ। శ్రీరుద్రసూక్త నందితభాష్యసర
ణి। ధరణీచరద్విజప్రతునాగ శృతుల। బరగు జరాక్రాంత భావంబు
ద్వాల్చి। కృతకంపువిప్ర దుర్ధతి నేగుదెంచి। యితడు మాసుతుడె మా
యింటిపుట్టుబన్న। వనుదు సేయగనెట్లు వచ్చుమా దాసి। కొడుకని యా
నంబి కుడిరెట్ట బట్టి। నరుల పుణ్యాహవాచనమాచరించు। వరవిప్రు
లను బంధువర్గంబు జూడి। యతిచోద్యమంది బ్రాహ్మణవృద్ధు ముడిసి। మ
తిదప్పి నా తో యుక్తముగా ధరియుసె। నోకృతకంపు దైత్యుడో తన్కు
ర్పుండో। కాక యుట్టివిత్తంబు గలుగునే యనుచు। చెచ్చెర నేతెంచి చె
యుసాచ్చిపాపి। బుచ్చచు నటుద్విజు బొమ్మని ద్రోయ। సాడసాడల్

ఙోత్రము సోలుచు పారి। పడి బూజ గుంతలు బగుల దన్నుచును। వడి
లేచి మరివచ్చి పట్టుడు దివ్వెలు। పడ కేలుగా గట్టి బిట్టుదో్రిచుడును। వ
డకుచు దిరుగుచు వచ్చి యాగడియ। కుడకపై బడి నీరు కూలదో్రియు
చును। మరివచ్చి పట్టు బ్రాహ్మణుని గోపించి। యరిమురి మెడబట్టి య
వల నూకుడును। పడిపడి మరియంత పందిరి కాళ్ల। యడుగులు పెనగొ
ల్చి యడుగున నూప। దండడి యగ్ని కుండము మీదపడుక। బందిరి గు
బ్బున బడి మంట లెగయ। దిగ్గన లేచి నర్దైసలును గాల। నగ్ని లోనపడి
యరిగెడువారు। యిళ్లపై నక్కటా యట నుర్కువారు। గళ్లుదూరియును
వేగమె పారువారు। చప్పరంబులు నూకి చని యేడువారు। యప్పాటజన
లేక యీల్గెడువారు। గోడలు బడదో్రిచుకొని పారువారు। కూడ ము
ట్టిన నగ్ని కొని కాలువారు। గనుక ని రొయుండొంటి గడువంగవిప్రి। జను
లివ్విధంబున జిక్కిన నరుగ। మూకలోనన జొచ్చి మునుముట్ట నంబి। జాం
కిట నిడుకొని జడయ్యారి యరుగ। తనబిడ్డ డనుచు మాదాసి బిడ్డనిని। గొ
నిపోవుచున్నాడు కుటిలంపుటరవ। చూడుడీ పౌరులంచును పురివాడ।
వాడల మొరయుచు వడి బారిపట్టి। కర మద్భుతంబని గరికాలచోడ। నర
పతి య య్యూపనయన విఘ్నంబు। మదుక విప్రుడుగూడ మొర లెట్టుట
యును। గదసి ముందటి యిండ్లు గాల్చి వచ్చుటయు। సభయును దాను వి
చారించి చూచి। యుభ[illegible]వాదులు గొల్వుండి పిల్పించి। కొడుకు జాంకిట
నిడుకొనుచు నేడ్చుచును। జడయూరి యే తెంచి సభ యెల్ల నడల। న్మొక కా
లు కుంటుచు నొకచేత మొఱయు। నొకచేత నొక లేఖ యును గొంచు
మ్రొతిమ। తభ్యాపితోక్తి ప్రవర్తితకపట। లే ఖ్యా యనగ ద్విజముఖ్యు లే
తెంచి। జనులు చోడడు నక్కజంబంద నంత। తనచేతి లేఖయు ధర్మణీశు
వెరాలి। బెట్టి నరేంద్రమా భృత్యుడీ పావ। డెట్టన్న నంబి నాకెడ రైన
కొడుకు। మను రానిమిది యిండ్లు నీని స్వస్థ బాపి। క్రొని వచ్చె వీండ టీ కొ
డుకటే తనకు। ఘట్టుండ యూరూర దప్పక వడక। యొట్ట కేలకు గంటి
నిన్నియు నేల। చదివించు మీ లేఖ సభ యెల్ల వినగ। చదువుచో మీ
స్వామిస్తములు లేకున్న। నిలగాడు మా భృత్యుడితడనియున్న। వెల్రియ
గువాడ నీ విప్రులకెల్ల। ననవుడు నట్ల కాకనుచు నాసభ యు। జననాధుడు

ను లేఖ చదివించి చూచి। ధరవిప్రునకు నంబిదాసి యన్సాక్షి। బరగు
పంచార్షాధి పత్రింబునుండు। హస్తామలక గత్రినస్మదాదులు వ్ర్వ। హస్త
లిఖిత దేవాంకములుండ। నా జడయారి స్వహస్తము లుండ । భూజనావ
లిచిత్తముల నట్లయుండ।నీవిషయంబుమాకే మనగలదు । శివయరుగుధ
రణీసురోత్తముడ। చంపు రక్షింపుము స్వామి యీ శిశువు । నుంపుము
బెంపు నీయొప్పు గొమ్మనుచు। జడయారి దనచంక నత్పుత్రునిచ్చి । య
డలుచు విభ్రాంతుడై పడి యరవ । హరమూర్తియును నంత నాదిశై
వోక్తి । నరన భృత్యత్వేన జగాహియనగ । భృత్యో గానం బెన్న బ్రీతి
జేపట్టి। యత్యుద్ధతిని తిరువాలూరి కపుడ। కొనివచ్చి యేతండ్రి కొడుక
వునీవు। ననయంబు యీ తిరువాలూరి శివుని। వాసంబు మనలకు వర్తిం
పనిజని। వాసమేనింక నీవాల్మిక దేవు। సదనాంతరంబున జపము జేయు
చును। గదలకుండెడపని గలిగె నేనియును। పిలువు మయ్యాయని బ్రియ
మైన యపుడ। ఫలము లభీష్టాన్న పానముల్ కజ్జ। ములు సుగంధద్రవ్య
ములు భూషణములు। వలువలాదిగ శైశవక్రీడలకును। వలయు పదార్థ
ముల్ వంచింపకడుగు। వలసినవస్తువుల్ వారకనిత్తు। లింగార్పితము జేసి
లీల గైకొనుము। జంగమపక్షుడవై జను మెచ్చటికిని । పట్టుకుబ్బుసము
ను పట్టు కప్పడము। పట్టుచిందెయు పాపపట్టు కట్టంబు । గంధమాల్యా
దులు కనకంపువాలు। బంధుర షోడశాభరణముల్ గొమ్ము । ఆడుము
పాడుమీ నభిమతలీల। గ్రీడింపుమని నంబికిని గృపసేయ। నంత నంబి
యును సమధిగత సుఖని। రంతర క్రీడ నోలాడుచు జెలగి । ఆడుగుల్లను
గట్టి హారునిల్చి మ్రోలి। బాడునొప్పుగ తిరుపాటలభక్తి । పరుల పాపడి
కిచ్చు వలయు కజ్జములు। కరమర్ధిసలుపు జంగమ మనోరథము। యే ప
దార్థంబెప్పు డిష్టమైయుండు। నా పదార్థంబయయ్యా యని వేడి । కొనివ
చ్చి సుఖయింప గొన్ని దినములు। ననసంబిజూచి యా నద్విజుండైన। తె
ల్లంబు వాల్మీక దేవుండ నిన్ను। వాల్లభ్యమున నేవ దలచి గైకొంటి।
వేడుక లొదవంగ వినయ మార్గములు। పాడుము నను దిరుపాటల నను
చు। దోనొప్పె నగు హేమతాళంబు లొసగి । గాన విద్యాప్రౌఢి గరు
ణింపనంబి। కంబళా స్వతరుల గంధర్వవరుల । తుంబురు నారదాదుల

మీారిపాడి। హరుని మెప్పించుచు నభిమతార్థములు। వరుడి చే బడయు చు వర్తిపుచుండ। అంతయౌవన దర్పమా సన్నమగుడు। నంతంత బుష్పాస్త్రుడల్లన జేర। హరుని వాల్మీకేశు ననయంబు గొల్చు॥ వరవిలాసినులలో వతిశయించిహావ। భావవిలాస విభ్రమరూప కళల। భావింప నొప్పారు భావజ తిలక। తరుణీలలామ యుత్తరభక్తి నిరత। పరమనాచియు దాను ప్రతివాసరంబు। హరుగొల్చు పణ్యాంగనావలిలోన। పోరిబోరి వచ్చుచు బోవుచు నునికి। ధరవయోధర్మోచిత క్రియలెంచి। కర మర్థిగూడి యొక్కటయాడి పాడి। పిన్ననాటనుగోలె పెరుగ నిర్వురకు। నన్యోన్యప్రసక్తి పెంపునను। జిలివిలిబోవు మచ్చికలు పిచ్చిర్ల। బిలిబిలి లజ్జలు బిరుదు లాడంగ। పొందాన పాటు చూపులు చుట్టముట్టి। దండడి కూర్ములు దగులంబు మిగుల। కర ముచితోక్తులు గలిగి పెంపెసగ। నరుదొంద హృదయంబుల నగిపెనంగ। దరహాసదీప్తులు తెట్టుముట్టాడ। చెరలాడు చెయ్వులు చెంగడి గొనగ। చెనయు ముత్పులు కలు చెమట జనింప। దనరు నిట్టూర్పుల దనువెచ్చ దోప। తరిదరి దనువుల దాపంబు దొడర। వరలుచు నధరముల్ వరవట్టువట్టు। తమకంబు గమకంబు తలపు లల్లార్ప। సమయౌవనత్వంబు సన్నలు సేయ। మక్కువ పెక్కువ మతులు గరంగ। నెక్కుడు రతిచిహ్న లెదురుకొనంగ। స్ఫురియించు కళలకు పొద్దులు సొరగ। సురత సౌఖ్యంపు ప్రసూతి దగ్గరగ। మరున కిట్లగపడి మరియంత నంబి। హరుని మెచ్చగ బాడి యయ్యె నాజియ్య। రమణీలలామ పరమనాచి దనకు।రమణిగా జేయవే రమణతో ననుడు।తన తోంటి విప్రవతారంబు డాల్చి। చని యాపరమ నాచిజనకుల జూచి। నంబి యొప్పగువాడు నాబిడ్డడితని। కింబుల మీాబిడ్డ నిండు నావ్రతము। మలువక ముప్పొద్దు మలహరు గొలుచు। చెలువలకును విలాసినులకు నొక్క। మగని వరించుట మార్గమే మాకు। దగునె యట్లునుగాక ధరణిలో నంబి। కేతల్లి యేతోడు యేయిలు పుట్టు। నీతనూభవుడన్న నేరము గాక। మెచ్చ దిందాద్రిదుల మెలత యానంబి। మెచ్చవే యరుగునే మీా దాసి కొలది। కాంత సాక్షా ద్దేవగణిక సౌభాగ్య। వంతపద్మిని జాతి వని తాలలామ। తరుణికి బ్రతివోల్ప ధరణిలో గలదె। తరుణు లత్తన్వి కతం

బున జేసి। పదివేలు పదికోట్లు బంధువర్గంబు। ఇంతి కదనుని రూపవతియు
న్నవార। బిట్టిదయా బిడ్డ యిష్టమేనియును। పెట్టింతలగాక యీ బిడ్డనిచ్చె
త। పాయకరో వెలపడలికి నిచ్చ। వేయేసిమాడలు వివేంచ్రియుసుడు। అ
ట్టిద కాకంచు పారమూర్తి దనదు। పట్టికపట రాజ్యపట్టంబు[illegible]ట్టి। పాయక
నంబికి పడియు గానిచ్చి। వేయేసి మాడలు వెలయ నిచ్చెను। కుంకు
నభోవుచు గొలిచి యాలంబు। యింటికి నంపెన్న [illegible]గ వేగుచును। చన
ఘంబు శంభు దయ్యాభిమ తార్థమయ్యు। దనివి నంబికి వీటన్యాంబు చెల్లిం
ప। నిల విదూషకుడు క్రియ నిరువురవలపు। లలిత నీశ్వరుడు నెయ్యంబు
బుట్టింప। కరమర్ధిడాన నాగరికు చందమున। పేరోచి తాలాప సంపదద
నుపు స్మరసంభావుడు పీఠమర్దకులీల। పరిచర్యలును బడిపనులు సేయంగ।
పాయక నిచ్చలు పరమనాథికివి। వేయేసిమాడలు వెలయ నిచ్చుచును।
నంబియు సతియు మన్మథ రతి సుఖసు। ధాంబుధి నోలాడ నందోత్కనా
డు। సురత కేళిలీల జొక్కుచు నంబి। పరమనాథికుచంబుపై చెయ్యివై
వ। సురత గాఢాలింగనోద్వృత్తి మున్న। చనుమొనల్లోజని సమతలంబు
లుగ। తిథియు శాస్త్రమ కళాదీ[illegible]డగుటు। పృథుకుచకుంభముల్ బిగి
సె సొంపార। తమకించి పెనగు సద్ధతి ధర్మజలము। లమరి చన్నులపొం
త నాదవ్రేం బెనగ। సన్నుత సుగ్రీవభూషణ పతమమున। చన్నుల మల
య జప్పుడియు దోపంగ। కూడుచో నమరతి గుస్మృరు నెపము। పీడి చ
న్నులమీఁద విడి పూప్ర లమర। వలిపిటుకొన మజ్జనము జేసి గంధ। మం
లది పువ్వము లిచ్చి సట్టలింగమును। పరిస్పర్శనము సేయు సౌఖ్యంబుదో
ప। సరసాత్మలింగ భావన నాదిమీాది। [illegible]ంబు దివియక హాలింగయు
నుచు। బ్రస్తుతింపగ నంబిపదలి వీక్షించి। లింగనిరంతర లీలావధాని। సం
గతోద్ధతి యుసంస్మరణాధి రతియు। యాచిత క్రియాత్యంతోద్యుక్త సంధ్రి
మమెు। రచియించ శ్రావణగర్భిత లాపంబు। చన్నులింగంబును శిద్ధ మె
ట్లయ్యె। చన్ను లింగంబెవి తనకు యొక్కుడను। యడుగు మానీకు ని
త్యంబును బెట్టు। పదివేయుమాడలు భద్రుడే సనుచు। నాయతి నిట్టుల
య్యాయని నిచ్చు। వేయేసి మాడలు విభుని చేకొనుచు। పతి సయుడానా
సన్యోన్యానుసక్తి। మతిసుఖంబుమదాన మతియుబవర। మంగళహారతి

బోయి మారారికరుణ। నంగసంగను వివాహంబయి తొంటి। యటుల కామసుఖామృతాంబుధి కేలి। విటులు పణ్యాంగనా విసరంబు గొలువ। వర్తింపుచుండ నవారిత రుచిర। మూర్తి నంబెన్న సమున్నతలీల। యా నంబిమహిమ యేమని ప్రస్తుతింప। నానంబి పూర్వ వేశ్యాంగన పరమ। నాచి కేళీగృహాంగణ మహత్వమదియు। గోచరం బెట్లున్న నాచోడనృ పతి। పొలతి పంచత్వంబు బొందుడుశల్య। ములు గయకనుచు నప్పుడు చోడవిభుని। యారాధ్యులాది ముక్కాలాశ్వారనంగ। మారారి సద్భక్తి మహిమ వీక్షించి। మను జేశ విను గయామాహాత్మ్య మొక్క। దనుజు డత్యుగ్రింపు తపమాచరించి। త్ర్యక్షునక్షణమ ప్రత్యక్షుగావించి। యా క్షితి సాష్టాంగ మెరిగి యిట్లనియె। యురు శిలారూపమై యుండంగ ధర్మ। హారమూర్తి నావీపునందు మీరయామ్య। పాదమచ్చొత్తి కపర్దితదు ద్రి। పాదంబుమీద సద్భక్తి మానవులు। దారత పిండప్రదానముల్ సేయ। దారచే జేత భీతాళ్లగ్రహింప। కరమర్థి బిత్రు లోకగతికి నేగంగ। గ రుణింపుమని వేడ గరుణించె శివుడు। అక్కజంబెంత గయాసురుమీద। ముక్కంటి శ్రీపాద మొక్కండె కాదు అనఘుబెల్లత్తిరు వాలూరనంబి। వనితపరమనాచి వాటికాభూమి మృతుడు శంభుండు వాల్మీకేశు డర్థి। నె డపక ముప్పది యేండ్లు నిచ్చలును। గొనకొని నంబికి కుంటెనుబోవు। చను వచ్చుచును సముత్సుకతమై పడుచు। జాడలు శతకోటి సంఖ్యలుండం గ। గూడునే గయ శంప క్షోణిలె లేశ। యనుచుం నుతుంగ చోళావనీ నాథు। జననీక దోడ్తెచ్చి। చక్కననంబి। తరుణి పరమనాచి తద్గృహాంగ ణము। తిరువీధియం దెవిధి ప్రయుక్తముగ। బిండముల్ దొడిదొడి బెట్టం గబనుప। తండతండములు బితాళ్ళ కొక్కొక్క। తరములవార త్క్షణ మ యే తెంచి। కరమర్థిచే జేత గైకొని యపుడ। కనుగొని రుద్రలోక ప్రాప్తులు గను। మునుకులకోటి సముద్ధరింత్ర నగ। ఘనునూత్ని నృపతికి న త్యామెతనర। జను లద్భుతంబంది వంపుతుల్ సేయ। నుతుంగచోడ మ హీశ్వర్శ్నక లేశు।డత్తరి గురునకు సాష్టాంగమెరగి। జియ్య సాత్మాత్తిరు చిట్టెంబ రేశ। యయ్య తదియ్య మాహాత్మ్యంబుదలప। యిదియెంతకో కు క్క యిలుసొచ్చిసొచ్చి। పదపడి నిచ్చలు భాండముల్ ముట్టి। వారింప

జాలక శ్వానంబు సేసల। చారు త్రిశూలలాంఛన మొత్తి విడువ। యిం
టిలోన నది యథేచ్ఛాప్రవృత్తి। పంటింపకుసికి యబ్రాహ్మణు లెరిగి।
కుక్క యెంగిల్లు గైకొను భక్తి గలదె। యెక్కడ వినమని యెంచి నిం
దింప। కుక్క యేయదిదీని కుక్కయన్ త్రొట। కుక్కలుభువి చెడ్డకుక్క
లుగాక। యెరుగరే శూలి సమిూహిత మహిమ। మరి యగ్ని నాపత్య
మానాచ్ఛయనియు। లావున్నై యది త్రిశూలాగ్ని హతస్స। ధావతి య
నగ వేదములు త్రిశూల। ధారణత్వము మహత్వము నిూరలసచు। నా
రంగదచ్ఛ్రితు లందరు వినగ। సారమేయముచాత జదివించ రెట్లు। వారక
బ్రాహ్మణుల్ వడిజాగిమ్రొక్క। ఘనుడు హావిననాళ్ళ కల్లిదేవయ్య।
శునికి చే జదివించె శ్రుతి చతుష్టయము। గారవింపుచు మహాకాళ
య్యగారు। సారమేయంబుచే జదివించె తొల్లి। కుక్క చే వేదసూక్తులు
లెన్ననేడు। గ్రక్కున జదివింపగా మీాక జెల్లెననుచు మస్త న్యస్త హస్తులై
భక్తు। లను కీర్తనలు సేయునట్లునుగాక॥—అత్యుగ్రుడొకవిప్రు డగణి
తబ్రహ్మ। హత్యలుసేయ బ్రాహ్మణులు విధింప। జాలకశ్రుతులు వి
చారించిచూడ। నేల విచారింప నిదె కాదె సూక్తి। మహితరుద్రీయ్యా
మధ్యగాయనగ। మహిత రుద్రాధ్యాయ మధ్యంబునందు। వేయునేల
నమశ్శివాయుచ శివత। రాయచయనుచు దురంతమై మోయ। నెం
దంగ నారాయణోపనిషత్తు। నందోన్న మశ్శివాయై యనునట్లు। సరవి
రజానెళ్ళ స్వాహాంతముగను। వరుసనందు నమశ్శివాయేతియునగ। చ
ననే ననదృశం జపంబనగ। ననుపక్తి నంత్యజోవాగ్రజోవాపి। యన
బతితోవాపి యునయేన్మరంతి। యనజపతోవ్యాప్న యాచ్ఛివంబనగ।
అకుటిలమూల పంచాక్షరీ మంత్రి। మొకనూటుచాలదే యుచ్చరించిన
ను। ధర బ్రహ్మహత్యార్బుదంబులడంచు। నుమశక్తి మఱియొంటి కున్న
దే యనుడు। సర్వకృఛ్ఛాదులు చాంద్రాయణములు। సర్వదవిణదా
న సత్క్రియల్ భూప్రి। దక్షిణంబులు తద్వ్రతపరిచర్యలును। భైక్షా
న్నములుదక్క పాలధారణము। వెలియుగానేశ్రుతి విధియింపనేర్చు। అ
లఘుతీరబ్రహ్మ హత్యార్బుదమున। కిదియె ప్రాయశ్చిత్త మిట్లయ్యెనేని।
మొదలి వేదాగమ ముఖ్యకృత్యములు। చనుభాట్టకృత సహస్రన్యాయ

విధులు। జన విహితాష్ట దశస్మృతి క్రియలు। ధరకు దృష్టములె మిథ్యలె యెట్లులైన। ధర నెన్ని బ్రహ్మహత్యలు సేయరాదు। యిల నింతటనె బాయునే యెన్నిమార్గు। అలరిన నమశ్శివాయ యనంగరాదు। యెంత్రైన నిటువంటి లెద్దినారనిన। గొందిగట్టిదమనుం చందముల్ గలవె। యెప్పాట వినబడ దిదికుదృష్టంబు। చెప్పకుడీ యప్రసిద్ధంపు విధులు। విధిపూర్వకంబగు విధిగల్గెనేని। విధియింప డొల్లరే వినుచుండు డనుడు। పరగదధీచి శాపంబుచే జెడిన। చిరతమోవృతదుష్ట చేతస్కులార। ముసు గౌతముని శాపమున భ్రష్టులైన। ఘనతమోపహత సంగతచిత్తులార। పలుమారుభృగుని శాపంబున జెడియు। పలుక జూడగ రాని పాపంబులార। పరువడివ్యాసు శాపంబున జెడిన। నరకాప్తులగు సమున్నతచిత్తులార। శ్రుతియయమధ్యాన రోచతేయనగ। హితమగునే నీకు నీశానుమహిమ। విధిలేకయే జగద్విభుడు రాముండు। విధిపౌత్రురావణు వధియించినట్టి। హత్య బాపుకొనండే హరు బ్రతిష్ఠించి। సత్య పంచాక్షరీ జపములయందు। అరి యమరాజు పంచాక్షరీసిద్ధి। హరుగూడడే బ్రహ్మహత్యకు బాసి। సతత పంచాక్షరీ స్మరణ చందుండు। ధృతిబొందెనే హత్య ద్విజుదండిప్రజంపి। కాన పంచాక్షరీ కల్పనకంటె। దానున్న దేవిధి ధరనిట్లుగాక॥ శ్రుతినేకమేవా ద్వితియ్యంబనంగ। తతిన ద్వితియ్యాయతస్థేయనంగ। గురునద్వితియొాస్తి కుతశ్చిత్తనగ। నురక యేకోరుద్రయుచ్యతే యనగ। యొనరలయాల్లింగ ముచ్యతే యనగ। చెనసి జగంబులు శివునంద యుడగుం పాయక మరియట్ల పంచాక్షరేస్థి। తాయన నాజగత్ప్రళయ కాలమున। దలప వేదాశ్చ శాస్త్రాణియనంగ। నిలను మంత్రైరనేకథాయనగ। తరితరిశ్రుతులు శాస్త్రములు మంత్రములు। నెరిపురస్సత్ర నిర్గతాయనగ।బరగుచు సకలశబ్ద ప్రపంచంబు। వరుస నట్ల యథాశివస్తథాయనగ। నడగ జనించు పంచాక్షరీయందు। నడర దన్మహిమ యేమని బ్రస్తుతింప। నట్టి పంచాక్షరి యతుల మహత్వ। మిట్టిదయని మీర లెరుగక భ్రమసి। మదియించి పలుకు దుర్మతములు గాక। యది కుదృష్టం బెట్టులనవచ్చు।మరియు। క్షితిబ్రహ్మహత్యాంచకృత్వాయనంగ। ప్రతిముచ్యతే సర్వపాపైరవంగ। ఖ్యాత వేదోక్త సంగతిపాతకోపా। భాతకేభ్యాయ నపూతో

భవతియు। ననుత్రిపుండ్రోద్ధూళనమున జేసి। యనుపమంబగు బ్రహ్మహ
త్యలువాయు। నెనయ పంచాక్షరీ యింతయేమిటికి। ననితొయి యిదికుదృ
ష్ట మనుట వెండియును। ధరశ్రుతులేనాసి తర్పతియనంగ। వరుస సరు
ద్రో భవతియన నిట్లు। తనరారు రుద్రాక్షధారణంబునను। యనుపమం
బగు బ్రహ్మహత్యలువాయు। నెనయ పంచాక్షరీ యింతయేమిటికి। నని
యొయిదికుదృష్ట మనుట వెండియును। అవికల్పరతి బాధకావహంబనగ।
భువి బ్రహ్మహత్యా వ్యపోహతియనగ। దనరారు నిర్మాల్య ధారణంబు
నను। యనుపమంబగు బ్రహ్మహత్యలువాయు। నెనయ బంచాక్షరీ యిం
తయేమిటికి। ననియొ యిదికుదృష్టమనుట వెండియును। విన రేమి పూతో
భవేత్యశురనగ। చెనసి మత్పాదంబు సేవనాత్తనగ। దనరు పాదోదకధా
రణంబునను। యనపమంబగు బ్రహ్మహత్యలువాయు। నెనయ బంచాక్ష
రీ యింతయేమిటికి। నని యొయిదికుదృష్టమనుట వెండియును। మేలుగా
వ్యాహోహాద్వమీపాశ్చయనగ। వ్రాలిపూతావేర్భవంతియనగ। దనరు
ప్రసాదైక ధారణంబునను। యనువమంబగు బ్రహ్మహత్యలువాయు। నెన
యబంచాక్షరీ యింతయేమిటికి। ననియొయిదికుదృష్టమనుటవెండియు
ను। కరమఘోరాపాపకాశినీయనగ। ధరబ్రహ్మహత్యాయుతానీచయన
గ। ధరబ్రహ్మహత్యాయుతానీచయనగ। దవరు శివభక్తదర్శనంబునను।
యనుపమంబగుబ్రహ్మహత్యలువాయు। నెనయబంచాక్షరీ యింతయేమిటి
కి। ననియొ యిదికుదృష్టమనుచు వెండియును॥—దండడి బ్రహ్మహత్యాం
చాయనంగ।నంద ఏ తేఘ్నంతియనగనత్తుదిని। యతిఘ్నవర్ణంబునందుసో
మః।విప్రమత్సేతి నావిశ్వైకజనిత।మయిన యీశుడయు షూయానహో
వర్తి। తయితిసోమయనంగ దవరుగావునను। పనుగొనసోమాంకుపతనం
బునందు। ననుపమంబుగ బ్రహ్మహత్యలువాయు। నెనయ బంచాక్షరీ
యింతయేమిటికి। నన్నియొయిదికుదృష్టమనుట వెండియును। ప్రతిసమంయ
ద్వ్యక్షరాన్నాస్తియనగ। రతిశివ ఇత్యక్షరద్వయంబనగ। శ్రుతియశ్శివేతి
స్మరేత్సకృచ్ఛరనగ। స్థితిశివమేవానుచింతయేత్తనగ। జనయశ్శివేతి వాచంవ
దేత్తనగ। వనరు నిత్యాదిసూక్తములు దలంప। పాశుపతంబేల షత్రికి
దాడగ। నీ శివస్మరణ డాసేల హత్యలకు। శివుసమర్చన జేసినగానిపోని।

శివనామముచ్చరించినగానిపోని। యంతపాతకము సేయగలేండు మనుజు। డంతపాతక మున్నదియు లేదనగ। సిద్ధపంచాక్షరిచేగానిపోని। బద్ధపాతకకోటి పంబ్బు లున్నవియె। యొక్క విభూతియు నొక్క రుద్రాక్ష। యొక్క పాదోదక మొక్క నిర్మాల్య। మొకప్రసాదంబును యొకసోమవరన। మొకభక్త దర్శనం బొక్కడొక్కండు। సకలభవంబులు సకలదుఃఖములు। సకలహత్యయుపాప జాలునష్టమ్ము। వచనంబులవిగావ వచనాప్రవృత్తి। వచనాస్నిహ్నుత్తియు స్వచనంబుగాగ। నిఖల ధర్మాధర్మ నిర్ణయోక్తములు। నిఖలశివాధిక్య నిర్ణయోక్తములు। అవిరళాచార వర్ణాశ్రమంబులును। వివరింపనవియును వేదవాదములు। నవియు మీకెట్టుల నను మతంబయ్యె। నివియు మీకనుమతం బెట్లునుగావు। భువినిదానింతనంబులో సమాక్షేయ। కవితలో ప్రత్యక్షకలితవాక్యములో। కతిపయ స్వసమయ గతసాక్షికములో। శ్రుతిఫలంబులో ఫలశ్రుతులో కాదేని। పూని శ్రౌతస్మార్త భూతసూతప్రతానముల్ గావొ యత్తరినిషేధములో। నెరయధర్మాధర్మ నిర్ణయంబులకు।మరి లేదువచన ప్రమాణంబుగాన। నెరయ శివాధిక్య నిర్ణయంబులకు। మరియొప్పువచన ప్రమాణంబు భక్తి। మహిమబ్రత్యక్షప్రమాణముల్ జూప। మహిత పంచాక్షరి మహిమనిష్ఠింతు। జనులకునెల్ల దృష్టప్రత్యయముగ। ననుచు ముందటిబ్రహ్మహత్యాత్ము చేత। నుపవాసమటమున్న యునిచినయట్టి। కపిలధేనువునకు గసవువేయింప। మొదవు తాముట్టక మూర్కొనకున్న। యదియట్ల వెట్టి పాపాధికనీవు। నలరి నమశ్శివాయ యనుచు శివుని। వలగొని కసవింత వైవునావుడును। వాయూరగ నమశ్శివాయ నమఃశ్శి। వాయనుచు వాడు వచ్చివైచుడును। యెదురుగా నే తెంచి యప్పటి కసవు। మొదవందుకొని మేసె ముదముదలిర్ప। సకల భూసురులు మస్తకతట న్యస్త। ముకుళితహస్తులై మ్రొక్కంగనంత। పాటిగా నిజ్జగ త్ప్రత్యయంబునను। తేటపడగ శివాధిక్యతమరియు। శ్రుతిమూలమగు మహాస్తోత్ర మస్కృతిని। ప్రతిభదలిర్ప వంపాదింపడెట్లు।గావున మీదు విఖ్యాపితమహిమ। మావశంబగునె సమాఖ్య గావింప। ననుచు చోదన రేందు డంకింపనంత। నన ఘుండు యొడముక్క లాళ్వారునంబి। వనిత పర్వమనాచి వాటికామహి

మ । జనులకు నెల్ల దృష్టము జూపెగాన । యదియ వారాణసి యదియ శ్రీ శైల।మదియె దాగేదార మదిగయ యదియ।యుది యవిముక్త భూమిదాన నుచు నంబెన్న। ప్రవితమ హిమయు బరమశ్మాచిగృహ। వాటికాస్థల మహత్వము జంగమంబు। పాటిగా విరచించి పరమార్థమిదియ। యనవృషు హర్షించి యాశివద్విజుని। వనిత పుత్రులునాకు వర్ధిలి రేని। నంబిపేరిడి దాన నవిరెందరైన। నంబికాథవునానయనుడుజంగమము। మానంబికరుణా సమగ్రత జేసి। పూని సత్పుత్రుండు పుట్టెడ ననుచు। లలనాలలామఫాలంబునభూతి। తిలకంబుగా బెట్టి దీవించి చనుడు॥——మగువకంతట నెలమసలె గర్భంబు। మగువయేరాలికి మసలెగర్భంబు। సతులకు నవమాస సంప్రాప్తిగాగ। సుతులుజనించి రుత్సుకశనిర్వారకును। పెరియనంగయ నంబిపేరిడతోడి। తరుణియువతి గన్నతండ్రి పేరిడుడు। నసుదినవర్ధమానాంగులైయంత। తనయులిద్దరు బెర్గ తరుణులిద్దరును। యొక్కనాడ్కావేరి యుదకంబులకును। చక్కన దనయుల చంకల బెట్టి। కొని పోయినది దరి గూర్చుండ డించి। తనధర్మములకు నత్తరుణులేగుడును। నంబియు ననుజుండు నలిబ్రవాహోదకంబులదరి జరుల్ గట్టియాడంగ। గసిమెసంగుచు తీవ్రగతి నంబినొక్క। మొసలియే తెంచి సముద్ధతిబట్టి। కొనిపోవ దరినున్న కొడుకువాపోవ। విని యుల్కిపడి బలువిడి వచ్చినంబి। నొకమొసలీడ్వంగ నువిద వీక్షించి। యకటకటాయంచు హాయంచుగర్భ। మడచికొంచును దేవుడాయంచునేల। బడిపొరలుచు నుతుబనుపుచు వాయి। విడిచి యేడ్చుచును గావేరిలో దాను। బడబోవుచును శోక పారవశ్యమున। పొడిపొడి పొక్కుచు పొరలుచు నంత। దొడరంగబతియు బంధులు నేగుదెంచి। సంబరంబులు జేసి శైవోక్తి వైది। కంబుగా నాముష్మిక క్రియల్ సలుప। కనురెప్పమాత్రైన గనలెదు తల్లి। తనయుండు నినుబాసి దరియింపగలనె। సంకడిగ్గినజీవి స్తనిమెకు దల్లి। యింకిటనినుబాసి యేగంగగలనె। ప్రక్కబాసిన భయపడియెడుతల్లి। యిక్కడ నినుబాసి యేనోర్వగలనె। వెసనిల్లువెడలిన వెతబడుతల్లి। మొసలికొప్పించి యిమ్మల మనగలనె। నెట్టణ చెమట యేనెత్తురందల్లి। పట్టి నిన్బాసి యేబ్రతుకంగగలనె। యననేల వేయు న్నాయున్న నేరంబు। నినుబాసి నిలువంగ నేర్తునే

యనుచు। నున్న పుత్రునిమన్కి యున్కియురూపు। చన్నపుత్రుడు నొక్క చందంబు గాన। యేరాలిసుతుమాట లెప్పుడాలించ। కూరిమి సుతుపలుకులు నపుడు తలచు॥ యేరాలి సుతునెప్పు డీక్షించునపుడ। గారాపుసుతుని యాకారంబు దలచు। యేరాలి సుతునెప్పు డెత్తిముద్దాడు। నారంగసుతుముద్దు లాటదలంచు। మడతిపేరు యనంగ మరియాక్రమమున। నుడుగని పుత్రవియోగ దుఃఖాగ్ని। వందుచు గందుచు వనరుచునాత్మ। గుందుచు డయ్యుచు గ్రుయ్యుచు సుతుద। లంచి తలంచి ప్రలాపించునువిద। సంచలమతినట్ల చరియింపనంత। గడగి మరిది సుతు గర్భాష్టకమున। వడుగుసేయంగ నవ్వటుకుమారుండు। సరసర జనినమస్కారంబు జేసి। పెరియనంగను స్వర్ణభిక్షంబు వేడ। భిక్షంబుదీవించి పెట్టుడు సతిక। టాక్షంబునందుదుఃఖాశ్రులు కొరుగ। నెక్కొన్న బుడిబుడి నీరుకన్నులను। గ్రుక్కికొంచును సమాకులత బొందుచును। యిచ్చట సుతునల్పి యేడ్చినదిట్టు। వచ్చునంచును గడవయు నెక్కచుమ్మ। యునుగొంచు కావేరి యుదకంబులకును। చనుక్రియ జనితొంటి చక్కనసుతుని। ఒనుపుచు నేడ్చుచు బలవరింపుచును। తనయుబేర్కొని తరిదరిరాచి। హానంబి హానంబి హానంబి నంబి। యోనంబి యోనంబి యోనంబి నంబి। నానంబి నానంబి నానంబి నిన్ను। యేనమ్మి యేనమ్మి యేనమ్మి చెడితి। ననుచు వాచరువంగ నంతకమున్న। యనఘుండు సంతతో ద్యద్గుణస్ఫూర్తి॥—హతభవజూర్తి దిగంతైకకీర్తి। గతనతజన సముత్కర సంశ్రితార్తి। కమనియ్య సకల జగద్వ్యాపవర్తి। ప్రమథేంద్రమూర్తి చేరమచక్రవర్తి। యొడయ నంబిని సుమహాహ్లాదాత్తయమని। మృడ సమన్వితదయా మృతవార్ధినుగ్ను। సద్యఃప్రసాద భాస్వద్భక్తియుక్తు। హృద్యానవద్యమహిష్ఠ చరిత్రు। నతులదృష్ట ప్రత్యయారూఢమహిము। రతిపతి సన్నుత రతికళాదక్షు। ప్రత్యక్షకలియుగ ప్రమథగణేశు। నిత్యశివానంద నిరవధిసౌఖ్యు। వినుతసాక్షాద్వీట వేషితగ్రుద్రు। ఘనుపమగానవిద్యాపండితేంద్రు। విత్తేశ సఖసఖు వీరసద్భక్తు। సత్తముసర్వప్రసాదసర్వాంగు। విస్మయాభిష్టితా విశ్రుతవ్రతుని। సంస్మితముఖవికస్వరుని భాస్వరుని। శ్రీలింగపరికరు శివపదాచార్యు। పాలితస్వసమయ ప్రథితప

తాపు। సందర్శనము సేయు జను దేరభక్త। బృందంబు సెలగ నంబియు నె
దురేగి। యన్యోన్యసందర్శ నాన్యోన్యవినమ। తాన్యోన్యవాగ్బంధురాలిం
గనాది। సముచితసవినయ సత్కారపూర్వ। కముగ జేరమరాయ గణ
నాధుతోడు। కొనిపోయి భక్తసంకుల సహితముగ। చెనసి లింగార్చనల్
సేయించుతరిని। శీల సంపన్నుండు చేరమవిభుడు। పాలుమాలింగంబు ప
శ్చిరంబునను। వర్ణింపదగదొక్క వ్రతమునాపుడును। వర్ణింపగారాని వ్ర
తమేమియనుచు। నంబెన్న లేచి విన్నపమాచరింప। పంబియాశుడు వ్యా
ఘ్ర పాదునిమోలి। తాండవం బాడను దాత్తతవెలుగ। పాండురాంగు
ని యాముగ్య పాదదర్శనము। గావించినప్పుడు గానియర్పింప। మీవిధం
బునబాసయిది వ్రతంబనిన। నట్టిదకాళంచు నప్పుడు నంబి। చిట్టితాళ
మువేసి చెయ్యెత్తి మొక్కి। తిరుపాట నీకు ప్రార్థించి నుతించి। యురు
దయాంభోధి యిందొంకమాకేల। చిక్కక నిచ్చలు చేరమమోలి। నొ
క్కొక్కమారు చెన్నైలయ తాండవము। నటియించుచును శివానాథ
మన్నాథ। పటుకాంతివెలుగు నీపాదంబు జూప। రక్షింపవేయని రాయ
డు దాను। నీక్షితి సాష్టాంగ మెరగుడు శివుడు। నప్పుడు లింగ పూజాం
తంబునందు। యొప్పార నిజతాండవోద్ధతినిలిచి। చేరమయావజ ఝంకృ
తుల్ దనర। నాదూధవాద్య తూర్యాదులు మొరయ। మలయక చిణిచి
ణి మణిఘర్ఘరములు। చెలగ నాడుచుదీర్పుచే గాలుజూప। మరి నంబియు
నుజేర నుయుభక్తతతియు। తరిధరి మొక్కుచు తద్రవ్యతోద్యాప। నంబా
చరించి గణములు చేరమరియు। నంబియు లింగార్చనంబు జెల్లించి। కడు
బీతి నిష్టలింగప్రసాదంబు। లపర భోగింపుచు నక్లిహర్నిశము। శివభక్త
తత్వగోష్ఠిప్రసంగమున। దివురుచుండ గాగొన్ని దినములు సనియె। చక్ర
వర్తియు నిజాస్థానికి జనను। పక్రమించుడు నంబి పటుభక్తియుక్తి। వా
హనవస్త్ర సువర్ణాభరణాస। మూహాద్యభిష్టార్థ ముఖ్యవస్తువుల। రాజిత
కీర్తి చేరమచక్రవర్తి। బూజించి తద్భక్త పుంగవుల్ దాను। ననుపంగ వి
చ్చేసెనయ్యానలూరి। దనరారు కావేరి దరినొక్క శివగృ। హాపాప
కంఠమున గొల్పుండగ నపుడు। వాపోవుచున్న యవ్వనిత యార్తార। నం
బు నాహారవంబునాలించి। నంబి యిదేమిరా నంబెన్న నంబి। చెడితిరా

యనియెడి చెడి యొక్కవనిత । కడుచిత్రమరయుడు గ్రిషమునననుడు।
ద్భూతలు చని యేల దుఃఖించెదిచట। నాతి యేవ్వారిద్దానవు నామమేమి।
యెక్కడనుండి నీవే తెంచితివు। డిక్కడ నీవేల యేడ్చెదవనుడు। పోదు
రుగాక మీ పోయెడిత్రోవ। మాదిక్కరియనేల మాకును మీకు। కార
ణం బేమేని గలదె మే మాడు। వారము బ్రాహ్మణవారమట్లయిన। యే
కతం బొక్కతే నేనున్నయడకు। మీకుపచ్చుట ధర్మమే యేగుడనిన।
ఓయమ్మ యేగక యుండెద మెట్లు । వాయెత్తి యేడ్చుచు వాచరుచుచు
ను। పనుపుచు నరచుచు పలవరింపుచును। పనుగొన నెన్నుచు బలుమా
రు నిట్లు। నంబి నంబెనయని నంబిబేర్కొనుచి। థంబేమి యెక్కడి తల్లి
వినంబి। యెక్కడిసుతుడు యిదేమి యాశ్చర్య। మిక్కుతయున్నట్లు యెరి
గింపుమనిన॥ హరునికుంటెనబుచ్చు నటువేయుమాడ। లరుదుగా పని
గొను నటె యనుదినము। నంబి నానొక్క గణంబంచు జంగ । మంబు
జెప్పగవిని మరుల్గొందనంబి। పేరుబెట్టితియొక్క బిడ్డవియట్టి। గారాపు
పట్టి యిక్కడ చెరుల్ గట్టి। కొనియాడునట్టి యెక్కడు ముద్దుపట్టి। గొ
నిపోయె బుత్రు గ్రక్కున దిట్టమొసలి। నడచాటు ప్రాయమున వరత గ
లసె। నడర బుత్రుడు జచ్చె నైదేడులయ్యె। కుంటెన బుచ్చు మిక్కుటపు
భక్తుండు। కుంటెనబోవు మిక్కుటపు భక్తుండు। కుంటెనబోవు మిక్కు
టపు శంభుండు। పడిగొను నంబియు పడివెట్టుశివుడు। కడునర్థినాసుతు గా
వంగలేర। తనపేరువీడు గదాయననంబి। తనపేరు నంబెన్న దాగావవల
దె। తననంబి నంబిగదా యనిశివుడు। తననంబినంబి మున్ దాగావవలదె।
యననేల వేయు దానదియట్లులుండె। వినుడు నేడే నేడ్చు విధముచెప్పె
దను। నేడు నాయూరాలి నిజసుతు వడుగు।వాండువాండును నొక్కపయ
సుగావుసను। చెచ్చెరసుతుడున్న జేయనేనేడు। నచ్చుగావడుగంచు నడ
లుపుట్టినను। యచ్చోటనేడ్చుట యవనీతి గాన। యిచ్చోట నొక్కత్తే నే
డ్చెదనంచు। వృత్తాంత మంతయు వినిపింప దూత। లత్తరి నంబెన్న క
ట్లువిజ్ఞాప। నంబొచరింపుడు నంబి నవ్వుచు ర। యంబున నప్పుడ ధ్యుతివ
తద్వారుని। వెస బిలునగఁ బంచి విప్రుడ నొసలి। పనుపు నక్షతలును పరిగి
గెడ్డంబు। పసపు జన్నిదముల పసపు నిదేమి। మొసగంగ నింట నేడేమి

శోభనమో। నందను లెందరు నామంబు లెవ్వి। యందుచు నేడేల వనిత యేడ్చెడిని। యనవుడు నేడు నాయనుజు ద్వితీయు। తనయునినడుగు సంతానంబు లేక। పెద్దకాలంబు మాప్రియభామయుండ। యిద్దరు జంగములేతెంచి నంబి। నంబియనుచు సుక్కు నరుని గీర్తింప। యింబనగొండి మాయింటిపై కొలిపి। పుట్టెడు తనయుండు పుట్టెడునతని। బెట్టుడునంబెన్న పేరంచునరుగ। బుట్టెపేరిడుదు నాబుట్టెనోపుత్రు। డట్టనుగాక దైవాధీనమునను। పుట్టెనో యరుగము పుట్టెడునాతి। పెట్టినా నంబెన్న పేరెంతవాడు। కావేరిలో చెరులట్టియాడంగ। వానిని మొసలి వేవచ్చి భక్షించె। మరిలేరు పుత్రులు మద్భార్యభ్రమసి। పేరు మనుష్యుని పేరు బెట్టినరుడు। గావంగ బ్రోవంగ గలడె వాల్మీక। దేవుని పేరేల ధృతిబెట్టవయ్యె। హరుడు కుంటెనబోవు నటువేయుమాడ। లరుదుగా బడిపెట్టు నటునంబికట్టు। నంబియు గింబిపినాకిగినాకి । నంబి పేరిడ్డ తనయుగావలేరె। గొడ్డువీగిననిన గొడుకు గారావు। బిడ్డని మొసలి కొప్పించితిగాక । చెచ్చెర కొడుకున్న జేయనే నేడు। నచ్చుగావడుగంచు నహరహంబులను। నది యాదిగా దుఃఖమారదు యింక। నది యెట్టులుండె మా కరుగంగ వలయు। ధరశివద్విజుడ స్వాధ్యాయపరుండ। పరమ పతివ్రత భార్యసద్భక్తి। యుతమిధునమునకు యోగ్యులమేము। రతినుమామాహేశ్వ రప్రీతిగాగ। దగిలిపెట్టినయట్టి దానమనంత। మగుదాన మణ్యాపిచాక్షయం బనగ। వనుచు దీక్షించ ధ్యానర్థి నవ్విప్రు। గనుగొని నంబెన్న కన్నులనగుచు। నీవు సెప్పినయట్ల భూవిబుధేంద్ర । భావింప నీకొండు పానలేమిటికి। నంబినంబి యని తనయు మన్వెనేవి। నంబిగింబియు నీతనయు మన్పడేని। ఆనంబి శివునంబి యయ్యెనేనియును । ఆనంబినంబివం బయ్యెనేనియును। హరుడు కుంటెనబోవు నవి తథ్యమేని । హరుడును పడిపెట్టు టదితథ్యమేని । పంబినీ తనయుండు బ్రతికెడుగాక । సంబరపడనేల చర్చింపనేల। వంబియుగలిగి పినాకియు గలిగి । సాంబసద్భక్తి మహత్వంబుగలిగి। నీయగ్రసుతుని సన్నిధియు గల్గినను । జేయుదావడుగు చెచ్చెరనెడయనుడు । వత్తురే చచ్చిన వారుయేనాట । నుత్తములకు నిట్లు యోగ్యమే బొంక । భవుభక్తిపరుడవు భాగ్యవంతుడవు । తవిలి మమ్మెడ

కింప ధర్మమే నీకు । పొలుపుగా న్గారిన పుండుగోలలను । కెలికినక్రియ
కెల్ల కెదుఘతుచావు । వలదు నీవుదికింప వారక మమ్మ్మ । పిలిపించిదా
నంబు పెట్టువే యిధియు । దీనికి రప్పించితివె మహాపురుష । దీనులమని
యేము ధృతిమాని చెదవు । మును మహాదేవుని ముట్టంగ గొలిచి। య
నుభవించెద వైహికాదిభోగములు । ఘనుడ మమ్మిట్లాడి కానియేయిం
క । ననుభవింతము మీద నపవర్గసుఖము । వేయేల నీయీగి వేయును
వచ్చె । పోమెదననుడాను పొలతియుబోవ । భూసురోత్తమయేల పో
మెద వింక।! నీసుతు పేరుగొనిననంబినేను। హరునికుంజనవుచ్చు నానం
బినేను। హరుని చేపడిగొన్న యానంబినేను। మొసలి మ్రింగినయట్టి ము
ద్దుతనూజు। ననలార రక్షించు నానంబినేను। మొసలివుత్రునిదిన్న మును
రేవునకును। మసలకపనుపు నీమగువ నీక్షణమ । మీాతనూభవునాడు
మ్రింగినమొసలి। యే తెంచి సుతుగ్రక్కి యేగెడునేడు। నేయుమువడుగ
భిజిత్కాలమునన। న్ధాయతంబుగ సుతునంచు నర్థంబు। గమియనిచ్చె
డు వులుకలు మేనదొడర। ప్రమదాశ్రులడర సంభ్రమలీల గ్రాల। నల
రుచు సాష్టాంగులగుచు మ్రొక్కుచును । నలిజెలంగుచు సమున్నతి మి
న్నుదాకి। యుపనయనోద్యుక్త యుక్తమై విప్రు। డపరిమితప్రీతి నరిగె
నింటికిని। సతియు బుత్రోత్సవా సక్తమైనరిగె। సుతుని మొసలిదిన్న చో
టికినంత। నానంబియును ననంఖ్యాతమాహేశ్వ। రానీకమునకు సాష్టాం
గుడై సహాజ । శంభుండు చేరమ చక్రవర్తులప। దాంభోరుహోత్తంసుడై
తదీయాజ్ఞ । నాలింగమూర్తి నయ్యాయని పిలిచి । తాళముల్ వ్రేసి స
ప్తస్వరోదాత్త । బంధురధ్వనిదిరుపాటగీర్తించి । సంధించి శివుని ప్రస
న్నుగావించి । మొసలి యాహుతిగొన్న ముద్దుతనూజు । నొసగవేయ
సమసముద్యద్దయాబ్ధి । యంచు విన్నపమాచరించుడునయ్యు । దంచ
దయాకరుండంతకుదలప । నంత నయ్యంతకు డంతంత మ్రొక్కి । నం
తకాంతకు జోరియంతిక మొసలి । దినిన తనూజు డెద్దివినున్న వాడొ!
గొనిరమ్ము నాచిత్రగుప్త తృతీయ। భృత్యుండునంబెన్న పేరాట జేసి। ని
త్య స్థాన్నిధ్య సాయుజ్యతబడసి । యున్నాడుగాని వేరొండులోకముల।
నన్నందనుంజు లేడని విన్నవింప। బ్రహ్మాదలంచుడు బ్రణమితుండగు

చు। బ్రిష్మాయు రెండేండ్ల ప్రాయంబునందు। రయమున గ్రాహోదరంబు నజీర్ణ । మయిననర్భకుని నధ్యయన వచస్కు । గర్భాష్టకప్రాప్తు గా వింపమొసలి। గర్భంబునం దిడి కావేరిలోన ।। నుదక మధ్యంబున నున్న కార్కొసలి। యుదరంబుననపుత్రు దుదయుంపగాలు। డరిగిసీయుదరంబు నందున్నయట్టి। వరపుత్రు రప్పింపు వారకననుడు। గొసరక మొసలియు గొబ్బునబొడిచి। యసమనదీ ప్రవాహమునకెదిర్చ। నదివచ్చెవచ్చెనా న క్కుమారుండు । వదన గహ్వరమున వ్యక్తిభజింప। కడునొప్ప గర్భా ష్టకప్రాప్తుడై న।కొడుకు నత్తటమునగొనివచ్చిదింప।నుద్ధతి నాయూవలూ రియాబాల। వృద్ధాదులటమున్న పీరువారనక। కావేరితటమున కట్టలుగ ట్టి। భావింప విస్మయ పడగ దత్సతియు। నల్లంత సుతుగాంచి హర్షించి మించి। యుల్లంబు దళుకొత్త యురువడినేగి। వచ్చె తానంబెన్న వర త నూభవుడ। వచ్చె తానంబెన్న వడుగ నాయన్న। నాకన్న నాపట్టి నను గన్న తండ్రి। నాకుమారుండ రానాకురయనుచు। క్రూర్మి నెక్కొన నెత్తి కొనిగాగిలించి। యర్మిలినందంద యప్పళింపుచును। చనుగవదొరగు నా స్త్న్యధారలను। గనుగవహర్షాశ్రుకణపూరములను। జెన్నారసుతు నభిషి క్తుగావించు। చున్న యత్తరి బతియును నేగుదెంచి। సుతుని కౌంగిట జే ర్చి సూరెల జనులు। నుతియింప సతియు దానును తనూభవుడు। నరు దొందనంబి పదాంబుజంబులకు। వరుసజేరమ చక్రవర్తికిమొక్కి। రెయి నరాసుసూక్తి గ్రాహోదరజీర్ణ। మనగ నంతక ముఖాందాసింతధా త। ముంగలిమొసలి కడ్పున జీర్ణమైన। పింగలి నొకవిప్రు ప్రియపుత్రు నంబి। వసర నంతక ముఖంబునన రప్పించి। కనియె కేవల భక్తగణనిధి మరియు॥ హరి గరుడారూఢుడై సుదర్శనము। ధరియించి వైష్ణవోత్తము భటుల్ గొలువ। పంబి తత్సూక్తి స్వాచాణంబుజగ్రాహ। ణంబని మోక్షయస్వార్ణాంబుజగ్రాహి। యగు గజేంద్రు మొసలియట్లు బట్టుట యు। దగిలివిష్ణుండు యుద్ధంబాచరించి। కాని గజేంద్రుని గావంగలేడ। యాన్నంబిమహిమ మేమేమందు మనుచు। క్రొచ్చర నటమున్న గ్రా హోదరంబు। సొచ్చిన యప్పుడు వచ్చినజమునీ। జచ్చినప్రాణంబు వ చ్చినయదియ। తెచ్చినపుత్రుని వచ్చిన విప్రు। నెచ్చిన వనితకు నిచ్చిన

నంబి। నిచ్చినమహిమకు మెచ్చిన బుధుడు। విక్రమభక్తి నిర్వక్రియాప। రాక్షిమక్రముడు చేరమచక్రివర్తి। విశ్రుతాసంఖ్యాత • వీరమాహేశ్వ। రశ్రేణియును నుబ్బి ప్రస్తుతింపగ స। మస్తమానవులును మస్తకన్యస్త। హస్తులై జయవెట్ట నంతసద్విజుడు। నంబినంబెన్న యానందస్వరూప। నంబినంబెన్న యున్నత జగద్దీప। కతలేల మీధర్మ కవిలెలమేము। గతి యును మతి నేడడయు నీవనినన। దానమొక్కడు వేండ్డదనకుల సత్పు త్రి। దానమిచ్చితి మహాదాని మహాత్మ। దేవ భవన్నామధేయుసినంబి। కావుము బ్రోవుము కరుణాబ్ధియనుచు।దివిరి ద్విజత్వంబు ద్విజుల కేలనగ। నవనీసురోత ము డాశ్చర్యమెసగ। నంబెన్న యాజ్ఞాపసంబునజిన్న। నంబి కప్పుడ యుపనయంబుచేసె। నీతియినంబి మహిష్టతమరియు। చిత్రంబు వేయును జెప్పనేలనుచు। నఖిలభక్తానీక మంకనల్ సేయ। సుఖలీల మల్లి కార్జున విభుడంత। గణముల కనుదృప్తిగాసర్వమపుడ। యొనరంగ జేయిం చి యుచితముల్ దనర। వరవస్త్రభూషణావళుల బూజించి। యరయంగ గంధపుష్పాదుల దనిపి। కర్పూర సహితంబుగావీడియంబు। లర్పించి భ క్తసమగ్రత మెరసి। యానందగీతంబు లర్థిబాడుచు శి। వానందలీలల నల దియాడుచును। శంకరగీతముల్ సరవిబాడుచును। శంకరలీలల జతలకా డుచును। పరమశివానందభరితమై మరియు। హరగణాగ్రణులున్న యన సరంబునను॥ పటుభక్తి గర్ణాటభాషయర్థించి। యటమున్న బసన దండా ధీశుకడకు। జచ్చిన జంగమంబును భక్తవరులు। వచ్చి యాబసవన్న పర మహాత్వంబు। బ్రస్తుతింపుచు సమర్పణసేయ బసవ। హస్తానుగతభూతి యందునంతటన। కర్ణాటభాష సాంగముగ బాగ్రిణేశు। గర్ణాటగీత సంగతు లబాడుచును। మరియును బసవయ్య మహిమయు వినుచు। తరిదరి బస వయ్య దలచిమొక్కుచును। వినుకలిసుఖము చివ్వెలివోవునంత। కనుక లినాత్మముం గలిదొంగలింప। బాపక్షయాత్మీయ బహువాక్షరత్రి। యోప లాలనపరనొమ్ము ఖమనుజ। రక్షణాపేక్షు బ్రత్యక్షతిచక్షు। ప్రత్యక్షప్రసా ద పంచాక్షుసాక్షాన్మ। హెూరాక్షుఫాలాక్ష ప్రియుక్తఫాలాక్షు। శిక్షితత్రి లిపక్షు శివభక్తదక్షు। నక్షీణ కరుణాకటాక్ష వీక్షణాసు। రక్షిత స్వసమ య వక్షునానతము। ముక్షుసంస్మృతి పాశమోక్షుమూర్జనప। రోక్షుశితక్షార

రుద్రాక్షవిహితు। పత్తుక్రియాదక్షు. పక్షమహాధ్వ। రక్షయదక్ష సద్వృత్తు
జంగమస। మత్తుబసవగణార్యత్తువక్షణము। వీక్షింతుననువింత వేడ్కవై
నంత। స్ఫుటకీర్తి మల్లికార్జునుడు కళ్యాణ। కటకంబునకు నభిగమనంబు
సేయ। మారారిసద్భక్తమండలిదాను। నూరూర సద్భక్తు లోగి నెదు
ర్కొనగ। ముదమున నిడు గదుములకు నేతెంచి। సదమలాత్ముడు వీరచాకి
దేవయ్య। ప్రియ్యక్త భక్తి సారంగేశునంద। నవ్యశివమాలంఘునవ్రతాసక్తి।
నతులత్రికాలలింగార్చనాయుక్తి। సతతజంగమ పరిచర్యానురక్తి। శివభ
క్తతత్వ గోష్ఠీసముద్యుక్తి। యవధూతపూర్వ పర్ణాశ్రమవ్యక్తి। శ్రుతిచో
దితాచార సుపథప్రయుక్తి। మతిగొని యాడుచు మరిపండితులని। జాగ్రి
శిష్యుండన మరుదొనమయ్య। కగ్రిజుండై ప్రితోద్యన్నిష్ఠ వెలయ। నావీ
రచాకి రాజయ్యచేభక్తి। భావనమై ప్రణిపత్తిగ్గకొనుచు। కరమనురాగ
సంగతిపానుగంటి। కరుగుదేరగ శిష్యుడైన బండరువు। గోవింద ప్రెగడ
యు గోరిమాహేశ్వ। రావలియును పురం బభిరమ్యముగను। యెల్లెడజా
ళియంబిప్పించిరంగ। నల్లులు బెట్టించి వాడవాడలును। ముకుళపల్లవమ
ణి ముక్తాఫలాది। మకర తోరణములు మార్గపార్శ్వముల। నుప్పరపట్టం
బు లోగికట్టడములు। నుప్పరగుల్లు మహోత్కపతాక। ములు వాతపూ
రణంబులు నాతపత్రములు నలంకారించి మొత్తముల్ గాక। సిద్ధవా
ద్యధ్వనులెల్ల ఘూర్ణిల్ల। శుద్ధసాళగగీత సూాదులువియ। నంతంత గో
లాట్ల మంతంతబోక। లంతంత గేళికలభినయింపంగ। చాంగుబళాయంచు
శబ్దంబు మ్రోయ। వీగుచు పురజనుల్ విభ్రాంతులుగను। గోవింద ప్రెగ
డయు గురుపాదసరసి। జావలోకనవంద నావసానముగ। నంతననంతసా
ష్టాంగంబు లిడుచు। నంతతోత్సవలీల స్వర్ణపాత్రములు। భ్రాజిల్లు దివ్యా
భరణసమూహములు। రాజిత కనకాంబర వితానములు। నానాఫలంబు
లు నానాప్రసవవి। తానంబుల్లను సుగంధ ద్రవ్యములును। కర్పూరసహి
తంబుగా విడియంబు। లర్పించి మరియు సాష్టాంగుడై మ్రొక్కి। యానం
దజలముల నడుగులు గడిగి। పూనిస్వకీయ హృత్పుష్పంబు బూన్చి। సతత
సద్భక్తి వాసనధూపమిచ్చి। నుతసంస్మరణ వాంఛ్మణుల నివాళిచ్చి। తను
మనోధన నివేద్యంబు లర్పించి। వినుతానురాగ మన్విడియంబులిచ్చి। ను

తనవరత్నసంగతహేమసల్ల। లితపుష్పపుష్పాంజలిత్రయంబొసగి। క్రమ
మొందు గురుపదకంజంబు లిట్ల। సముదితాత్మాంగ చేష్టలనభజించి।
యధిగతప్రాణదేహార్థముల్ భక్తి। విధిసద్గురుభ్యోనివేదయేత్తనగ। వే
దించుచును నట్లి వినమితుండగుచు। నాదట దర్శింప నలరియన్యోన్య।
సందర్శనాన్యోన్య సంస్తవాన్యోన్య। వందనాన్యోన్య వివశచిత్తులగుచు।
నంత పండిత మల్లికార్జునవిభుని। గంతుసంహర భక్తగణసమూహంబు।
దోడ్తేర పండితేందుడింటు నప్పుడికి। నేడ్తేరదళుకొత్త నేతెంచునెడను।
పుణ్యాంగనలు పుణ్యపురుషులు నెరవి। గణ్యసద్భక్తైకగణ్యజగద్వ। రే
ణ్య సద్గుణమణిపుణ్య పీరాగ్రి। గణ్యసంన్నిహిత కారుణ్య సజ్జనశ।
రణ్య విధూతకార్పణ్య నగణ్య। పుణ్యనానత కృతపుణ్య జూచుచును।
మస్తకవిన్యస్త హస్తాబ్జలగుచు। బ్రస్తుతింపగ నరపతివినిమొక్క। స్వ
చ్ఛసద్గురుభక్తి సంపద మెరసి। గచ్ఛతపృష్టతోగచ్ఛేత్తనంగ। లలిగురో
శ్ఛాయాం నలంఘయేత్తనంగ। మలువకగచ్ఛన్న మస్కృత్యయనగ।
ముంగలనిజగురు మూర్తియేగంగ। పింగళిగోవింద ప్రెగడదచ్ఛాయ।
ద్రొక్కక దాటక ద్రొక్కినచోటు। ద్రొక్కక దాటక తొలగి మ్రొ
క్కుచును। అంతంతమరియు సాష్టాంగంబు లిడుచు। నంత స్వకీయ గృ
హాంతరంబునకు। గురునాథుబ్రీతి దోడ్కొనిపోయి యచట। నురుతర
సింహాసనోపేతు జేసి। స్వామి శ్రీపాద మజ్జనమాచరించి। శ్రీమతీ పాదాం
బుసేవనుడగుచు। ఖ్యాపితభక్తి నక్షతగంధపుష్ప। ధూపదీపాదు లుద్యు
క్తినర్పించి। నవిస్వగృహాంస్వధనంచైవయనగ। గలయంగదమయింట గ
లయంతనట్టు। ధనము ధాన్యంబు గోధనము వాహనము। లనుపమ చీని
చీనాంబరముఖ్య। వివిధాంబరావళుల్ విశ్రితానర్ఘ్యై। నవరత్నఖచిత
నానావిధాభరణ। ములు సుగంధద్రవ్యములునటుగూడ। నిలుచూరగా
భక్తి నెలమి నర్పించి। యంత గురుప్రసాది దేలుచుని। రంతరభజనాను
రక్తినర్పింప। నిచ్చలుశివభక్త నివహాలయముల। నర్చసల్ దేవకార్యము
లు విభూతి। వీడియంబులును వివిధదీక్షితులుగ। ణాడంబరములు మాహా
పురాతనులు। పండుగపర్వముల్ పాటిజాతరల। ఖండితంబులు కేళికలు

నుత్సవములు। జిలిబిలివోవంగ శివభక్తగోష్ఠి। నలరుచు బండితయ్యయు
భక్తవరులు। నభయంబుభక్తిసుధామృతాపార। వననిధిఁదేలుచు వర్తిం

ధవళేశునామయ్యకథ.

పుచుండ॥ మహిధవళేశు నామయ్యగారంద। సహజైకలింగనిష్ఠానువృత్తి
నడవ। దనతోడిలెంకలు గనియు సహ్యమున। జనియుదయావనీశ్వరనీదు
పెద్ద। లెంకనామనమిమ్ములెక్కశాయంపు। కొంకక పెట్టించుకొనియుమీ
తమ్మ। పారంగవైచు దాభక్తుండననుచు। జీరినరాదునిన్ జేగికొల్వగాదు।
పండితేందులయొద్ద భక్తులయొద్ద। నుండునిన్నటగోలె నోరంతపోద్దు।
నమ్మవేచూడు భూనాథ నేడనుచు। యమ్మహీశుడు నామయమ్మని పిలి
చి। కొమ్మిచ్చటనెయంచు దమ్మలెట్టుడును, తమ్మభూమీశు నెద్దనపార
వైచి। వరగురుధ్యాన పూర్వకభస్మలిప్త। కరతలుండగుచు సృక్కకపతి
జూచి। తగవగు సేవకాధర్మంబు దలప। యొగిదమ్మకైన చెయ్యొగ్గనెకా
క। దగునె కేవలభక్తిధర్మంబు దలప। మొగిప్రసాదేతరంబునకు జేసా
ప। నర్పింపగారాదు హరునకీతమ్మ। యర్పితేతరవస్తు వదిగొనరాదు। జో
ళవాళికిగాక క్షోణీతలేశ। వేళవాళికిగర్త వేయొట్టులనిన। స్వార్థజంగమ
పూజనార్థమీయర్థ। మర్థసంఘటనార్థ మదినీదుసేవ। యరయ దత్సేవా
ర్థ మంగవిక్రియము। ధరణీశయటుగాన దనశరీరంబు। నమ్మినవాడగా
కాచారనియతి। యమ్మినవాడనే యనవుడు నృపతి। మదిగోపమును చి
చ్చు మదమనుగాలి। బొదలుచు దరికొన్న భూమీశుడంత। యుడుకుచు
నంతంత యోరోరినామ। పడవైచితివితమ్మ భక్తుండనవియో। ధ్రువము
నీకొలది భక్తులే యిలాస్థలిని। యవనీశులకు బంటులై యున్నవారు। త
మ్మలుదినువారు దమ్మిచ్చువారు। నమ్మిన మంత్రులైనడిచెడివారు। పా
నలొండేల మీబసవరాజాది। గానడ వర సేవక ప్రకారమున। భువివారి
కంటె నేపోల్కి నీనొక్క। దవయు గడపరాని యట్టిభక్తుడవె। లెంక
నామనభక్తి బింకంబులుడుగు। కొంకకు మీసారెకును దప్పవట్ట। యే
చిన్నమెయ్యొగ్గక యిలదమ్మ బార। నైచినదప్పునె వడిసహించితిని। రా
యింపకోతమ్మ రతినెల్లవేని। మాయొడల్ మాకిమ్ము మాటలేల్లనుడు।
క్రాలిచిననెపమున కొసగకనున్న। బలికినభూమీశ బలికితిగాక। యనఘు

లనవిరతానన్యశరణ్యు। లనఘభక్తగణనాథు లనుబల్కఁజన్న। కొలుతురే
భవుల భక్తులుగొల్చిరేని। కొలచిరిగాక లోకులయిండ్ల బంట్లై। సద్గురు
లింగప్రసాదములుపాప। తద్గతచిత్తుల తమ్మలు దిండ్రే। యిష్టలింగప్రసా
దేచ్ఛానుభవులు। కష్టమానవుల యుచ్ఛిష్టముల్ దిండ్రే। సంగతలింగ
ప్రసాదైకసుఖులు। తెంగిమనుష్యుల యెంగిండ్లుదినిరె। బసవయ్యగొలువ
డా భవునవియెదవు। బసవయ్యమహిమ యేర్పడ నెర్గవీవు। వసుధకుసద్భ
క్తివర్ధనార్థముగ। బసవని శంభుండు బనుచునత్తరిని। స్ఫుటతులాయష్టి
సంపుటభూషణాదు। లెటకల్లలేక యెత్తెరుగంగరాదు। వరపూర్వశుద్ధసు
వర్ణాంతరంబు। యొరగల్లులేకున్న నెగియెర్గరాదు। శోణపాషాణ విస్ఫూ
ర్తి ఘర్షించు। శాణంబులేకున్న జనదట్లుగాక। యెండచే నీడమయిలయి
లచేమడుగు। చండిచే శూరుండు జారచే సాధ్వి। ఖలునిచే బుధుడు దుః
ఖంబుచే సుఖము। నలుపుచే గౌరవర్ణము ప్రపంచంబు। చేబరమార్థై
కసిద్ధిపాపంబు। చేపుణ్యసంప్రాప్తి జెందుజెందింపు। శీతుచేనుష్ణంబు చీ
కటిచేత। జ్యోతి,యసత్యంబుచేతసత్యంబు। భవిచేతభక్తుండు పరువడిమె
రయు। పవిదిని బసవయ్య పటుమహత్వంబు। గురియైన పటుదూషకునిచే
తగాని। మెరయదంచుదలంచి మృడుడక్షణంబ। కంటకాసురుడనగా నొ
క్కదివిజు। కంటకుప్రతిపక్షుగా బంపనసుర। పృథివిపైజనియించి బిజ్జలు
డనగ। ప్రథిత బల్లహ పట్టబద్ధుడైయుంత। యొసగుకప్పడి సంగమేశ్వరం
బేగి। బసవయ్య దోడ్తెచ్చి బండరువిచ్చి। యసమసకల నియోగాధ్యక్షు
జేయు। బసవయ్యయును లసద్భక్తి సంయుక్తి। సరిజేర్చి జంగమార్చనలు
సేయుచును। నరపతిరాజ్యంబు నడుపుచునుండు। పతియుగదాయని పని
యేమియనుడు। ధృతిదక్కి సేయుడు దేవువిన్నపము। మోడ్పుడుచేతులు
మొక్కడుసాచి। గీడ్పడి గద్దియక్రిందనుండండు। శివభక్తిపరునయ్య జి
య్యయన్మాడ్కి। నవనీశునంకింప దట్లునుగాక। కద్దిసిన మిండజంగమము
నకధిపు। సెదురనుబండరు యిలుచూరయిచ్చె। జంగమంబునకు బిజ్జలు
సతినిచ్చె। వంగక నతడెక్కు వాహనంబిచ్చె। ధరనిట్టే సేవకధర్మముల్
గలవె। యరుదనుదని నరు లద్భుతంబంద। నప్పటికప్పటి కాబిజ్జలుండు।
దప్పులు బట్టుచు దండింపదలప। నప్పటికప్పటి కాబసవయ్య। తప్పక శి

వృమహాత్వము బ్రతిష్ఠింప। నల్లయ్య మధుపయ్య యనుభక్తవరులు।పల్లె దుడ్డె రాజు వరఘుఃబు నతని। యాయుత్తైశ్వర్యంబు నతులప్రతాప। మ్మా యుష్యమును భవిష్యదాజ్యమరయు। యవనిలో జాళుక్య లనుపేరు హరుని। కవిలెను దుడిపించి కళ్యాణకటక। మీాడితభక్తి ?మహీష్టత వే ర్మి। పాడుగా శపియించె బసవనమంత్రి। మసలక జగదేవ మల్లబ్రహ్మ యల। పొసపరి బిజ్జలు పొరిగొని మరియు॥—అడపదరేచయ్య యననొ క్క—భక్తు। డడరు వేంగీశ్వరు నడపంబువాడు। ఆవేంగివల్లభు డట్లొక్క— నాడు।దేవియు దాను నతిప్రియగోష్ఠి।నున్నడనందొకదొక్క యాబోతు। జన్నియ సెడగట్టి దున్నంగజూచి। భక్తులదొడిచి రాపాపాత్ముడనుచు। వ్యక్తిగా యామికుల్ వచ్చిచెప్పుడును। అదియు దానెట్టిది యాబోత నంగ। నదిగాక జన్నియ యనగదా నెట్లు। జన్నియచెడచూడు చందంబ దెట్లు। జన్నియజెరచిన జంపంగనేల। యనవుడు నంతగృహదాసియైన। వనిత గటాక్షించి వరుదు నవ్వుచును। పలకపైనాబోతు భావంబువ్రాసి। తొలగకయాంబోతు తొడలింగముద్ర। పటుతరంబుగవ్రాసి బలపంబు చేన। యటుచూడ యిటుచూడు మనుచునముద్ర। బెడవ్రాయగని తన చేనున్న సురియ। వడిజాచి యారాజు వనిత బిట్టలుక।నటువొడ్చె నిటువొ ల్చె ననుచు రేచయ్య। కుటిలాత్ము వేంగీశు గూలంగబొడిచె। గానభక్తు లుసేవ కస్థితిగొల్చి। రేనికొల్చిరిగాక యిలసత్పథంబు। విడుతురే సద్భ క్తి విధిబ్రాణమైన। విడుతురు గావున వేయును నేల। భక్తులుగొలువరా భవిదొల్లియనుచు। భక్తులునడవళ్లు ప్రతివొల్చదగునె। భవిగొల్వడాతొ ల్లి బసవరాజనుచు, భవిగొలిచెడువారు బసవయ్యయట్ల। సేయంగవల వదె చెచ్చెరవంగ। ాయలుప్రాణలింగంబులు గాగి। భవిగొల్వడాతొల్లి బసవరాజనుచు। భవిసిగొల్చెడువారు బసవయ్య యట్ల। బంధురలీల తే ల్త్ప్రాణపదంబు। సంధింపవలవదె జంగమంబంద। భవిగొల్వడా తొల్లి బసవరాజనుచు। భవిని గొల్చెడివారు బసవయ్యయట్ల। నసమాత్ముడొక రూప్పమై వచ్చివేడ। మొసలికన్నీశున కొసగంగవలదె। భవిగొల్వడాతొ ల్లి బసవరాజనుచు। భవినిగొల్చెడివారు బసవయ్యయట్ల। పడభ్రోయు దవ్వల బసవరోయనిన। పడకుండ కాళవ్వ బట్టంగవలదె। భవిగొల్వ

డాదొల్లి బసవరాజనుచు। భవినిగొల్చెడివారు బసవయ్యయట్ల। తలరిది
వ్యామృత ధారలఁ బెల్లి। పరుపంగ నలవదే భక్తునివలన, భవిగొల్వఁడాతొ
ల్లి బసవరాజనుచు। భవిన్నిగొల్చెడువారు బసవయ్యయట్ల। మిండజం
గముఁజక్కి మేదినీశ్వరుని। బండరువొసఁగఁ దా బడయంగవలదె। భవిగొ
ల్వఁడాతొల్లి బసవరాజనుచు। భవినిగొల్చెడువారు బసవయ్యయట్ల। భా
వజారికి సమర్పణ జేసివిషము। దావింగవలవదే ధరనట్లుగాక। చూడ
చూడ తెలుగు బొమ్మయ్య వేంట। లాడఁడాయని వేటలాడెడువారు। తన
చేతఁజచ్చిన దండిమృగముల। తనువులతో నయుద్యద్విమానములు। ని
చ్చలుబొమ్మన్న నిటలాక్షుపురికి। జొచ్చిన భావన బుచ్చంగవలదె।
కావింపఁడాహింస కన్నప్పఁడనుచు। కావలునైహింస గావించువారు। కన్న
ప్పకన్నుఁ దక్కఁగనిచ్చినట్లు। కన్నీశ్వరునకు దక్కంగనీవలదె। వారల చ
రితలు వారికె చెలు। వారల మహిమలు వారికే చెల్లు। కాకవారల ప్రతి
గట్టివర్తింప।మాకొల్లదియేయింక మాటలేమిటికి। యొప్పింతునీకు నీయొ
డలు భూనాథ। యొప్పుగొమ్మనుచు నయ్యుదయావనీశు। చేనున్న సురి
య చెచ్చెరబుచ్చికొనుచు। దానెక్కి గోపురద్వార హర్మ్యమున। ప్ర
మథపురాతన ప్రత్యగ్రభక్త। సముదయశ్రీపాద జలజాప్తుఁడగుచు। మును
మునీంద్రుని శాపము సలావశేష। మునను గూఁదవులు నిర్మూలమైన
ట్లు। తడయకీసురియచేత నె వీనివంశ। మడరంగ నిర్మూలమయ్యెడునను
చు। నలుగుపై మంత్రోక్త ముగభూతిజల్లి। తరలక లింగార్పితము జేసి
యంత। నలుగుమోహానమున హస్తంబుదొడిగి। జలిపించినివిడి పా
ర్శ్వంబులనివిడి। గ్రుమ్మిడి వామహస్తమ్మునసనిడిర। యమ్మున యా
మ్యహస్తమ్మున నలుగు। గళమున సంధింప కరతలంబంద। తలచ్రేలు
చుండ నెంతయు నద్భుతమ్ము। దళుకొత్త ధవళేశ ధవళేశయనుచు।
నలిరజితాద్రికి నామయ్య యరిగె। ఘణఘణయనిచేత ఘంటమ్రోయం
గ। బ్రణుతింపనోహళ ప్రభుఁడేఁగినట్లు। యింతవృత్తాంతంబు నెరిగి దూ
షకజ। నాంతకమతి మల్లికార్జునారాధ్య। సత్తమోత్తముఁడంత శ్వాపోద
కంబు లెత్తి యశేష మాహేశ్వరకోప। వహ్నినామనగణ వార్తైకశా
ప। వహ్నిప్రపూరితా వాదితోన్నతశి। ఖావలిచే నదయావితానామ।

నీవల్ల భక్తినా నెరినుదయావ। నీవల్ల భుని సమన్విత మహాపాప। దావము
నను సపుత్రకళత్రమిత్ర। బాంధవోయన సుత్రాప్త కళత్రమిత్ర। బంధు
ప్రధానాగ్రభటకరితురగ। బలచమూనాయక ప్రభృతులుదాను। చెలు
లువినశ్యంతి క్షిప్రంవరం విదూషకోయనని పుడు దుర్గంగెడు ననుచు। రో
షించి మల్లికార్జున పండితయ్య। శాపోదకము శత్రుచల్లె నక్షణము।
చూపరులకు భీతి చోద్యంబునొంద। గాదింక నీపాను గంటనుండగ మ।
హాదేవుభక్తుల కనుచుకట్టలుక। మనలక పండిత మల్లికార్జునుం। వెసద
లిర్చగపురి వెడలంగ వెనక। నక్కజంబుగజూచె నక్కలుపౌన్న। కుక్కు
రోకురని గూసెకలోక్కడి। పురిమాహాత్మ్యతముల్ బుట్టె వెండియు
ను। పురముపాడగునని బుధులుగలంగ। విదితశాపోద్ధత • విలయోగ్రవ
హ్ని। కుదయావనీశు జావాలితియయ్యెపుత్ర। పౌత్రు లన్యోన్య కళ
త్రాభిగతిని। శత్రులై చీకటి చప్పరంబులను। తడయకానురియచేత నె పు
రిజనము। అడరంగ నిర్మూల మైరట్టగూడ। సంతానమెల్ల నిస్సంతాన
మయ్యె। నంతనిక్కడ పండితారాధ్యవిభుడు। వారితపరవాది వనిపురం
బునకు। భోరున నేగంగ పురహరమూర్తి। బుధపుంగవుడు వనీపురశంక
రయ్య। యధిగతభక్తి మహత్వంబుదనర। సయ్యనసద్భక్తి సహితుడై గ
ణము। మహితదోలుకాడ నెదురేంగుదెంచి। కడుభక్తిపౌరు లక్కజమం
ది పొగడ। దోడుకొనిపోవ భక్తులుదానువారు। మంగళశివకథా మహి
తప్రసంగ। సంగతిగొన్ని వాసరములు మస్తలి। కళ్యాణమున శభిగమనం
బు సేయ। కళ్యాణమున భక్తి గజబిజబుట్టె। బల్లహాబిజ్జలు భంజించిరం
త। బల్లిదుల్ జగదేవ మల్లబ్రహ్మయలు। యేగెకప్పడిసంగ మేశ్వరంబున
కు। వాగోరి బసవన దండనాయకుడు। యిచ్చమై నాసంగమేశు గర్భంబు।
జొచ్చె దేహముతోడ చోద్యమొప్పార। నిదియు దానేటికి నెనిమిది ది
నము। లదినిక్కమనుచు నొక్కయ్యజెప్పుడును। పండితేందుండులిక్క
పడి శోకవహ్ని। నిండారిమనమున నెక్కొనిపర్వ। బసవయ్య బసవేశ బ

పండితప్రలాపము.

సవకుమార। బసవలింగంబ నాపాలిదైవంబ। సంగనబసవయ్య సంవిత్ప్ర
దీప। సంగనబసవన్న చరలింగరూప। సంగన బసవన్న సత్యప్రలాప।

సంగనబసవన్న శమితేక్షుశాప। సంగనబసవన్న సన్నుతభూప। సంగనబసవన్న సరిహృతపాప। సంగన బసవన్న సత్యప్రతాప। సంగనబసవన్న సరసకలాప। సంగనబసవన్న జగదగ్రగణ్య। సంగనబసవన్న సకలవరేణ్య। సంగన బసవన్న శాశ్వతపుణ్య। సంగనబసవన్న సద్గుణపణ్య। సంగనబసవన్న సద్భక్తగణ్య। సంగనబసవన్న శరణవరేణ్య। సంగనబసవన్న సార్వజ్ఞపుణ్య। సంగనబసవన్న సహజకారుణ్య। సంగనబసవన్న సాంద్రప్రమోద। సంగనబసవన్న సంస్పృహానాద। సంగనబసవన్న శైవవినోద। సంగనబసవన్న సత్యప్రసాద। సంగనబసవన్న సంచితవేద। సంగనబసవన్న జంగమాహ్లాద। సంగన బసవన్న శర్వావిభేద। సంగనబసవన్న శమితవిషాద। సంగనబసవన్న సంసారదూర। సంగనబసవన్న జగదేకశూర। సంగనబసవన్న సయ్యామాధార। సంగనబసవన్న సౌమ్యశరీర। సంగనబసవన్న సముచితాచార। సంగనబసవన్న సదయప్రచార। సంగనబసవన్న సద్భక్తిసార। సంగనబసవన్న శంభుకుమార। సంగనబసవన్న సత్కృపావరణ। సంగనబసవన్న సద్భక్తికిరణ। సంగనబసవన్న శమదయాభరణ। సంగనబసవన్న జలజాతచరణ। సంగనబసవన్న జననప్రహరణ। సంగనబసవన్న శాంతివిహరణ। సంగనబసవన్న స్వసమయోద్ధరణ। సంగనబసవన్న శైవవిస్ఫురణ। సంగనబసవన్న సత్పథాచార్య। సంగనబసవన్న సంస్మితశౌర్య। సంగనబసవన్న సాత్త్వికస్థైర్య। సంగనబసవన్న సంగీతధుర్య। సంగనబసవన్న సముచితధైర్య। సంగనబసవన్న సహజగాంభీర్య। సంగనబసవన్న చరితార్థవర్య। సంగనబసవన్న శాంభవచర్య। సంగనబసవన్న సమ్యక్చరిత్ర। సంగన బసవన్న సద్ధర్మగాత్ర। సంగనబసవన్న షడ్వర్గజైత్ర। సంగనబసవన్న సత్కృపాపాత్ర। సంగనబసవన్న సాధిపామిత్ర। సంగనబసవన్న జనిలతాదాత్ర। సంగనబసవన్న శశ్వత్పవిత్ర। సంగనబసవన్న జంగమక్షేత్ర। సంగనబసవన్న సద్వ్రతోత్తుంగ। సంగనబసవన్న సంతతాభంగ। సంగనబసవన్న శ్రోత్రప్రసంగ। సంగనబసవన్న సంహృతానంగ। సంగనబసవన్న సంగాంతరంగ। సంగనబసవన్న సాక్షాద్వృషాంగ। సంగనబసవన్న సద్గురులింగ। బసవన్న బసవయ్య బస

వకుమార। బసవబసవరాజ బసవలింగంబ। నాయన్న నాతండ్రి నామనో హరుడ। నాయయ్య నాజియ్య నాప్రాణనాథ। నామోహవారాసి నాయ శోరాశి। నామాతనాభ్రాత ననుబెట్టినీవు। నాయజనందహరు గర్భంబుజొచ్చి। తాయంచు హాయంచు హరసంగమేశ। హరివిరించిసురాసురాద్యప్రమాణ। చిరభక్తరత్న ఘర్షిత మమాశాణ। వ్యాపితోదాత్త సర్వకళాప్రవీణ। ఖ్యాపితాంబుజభక్తకాహళవీణ।నిజభక్తవిరచిత నిఖలపురాణ।సుజనైనసన్నుత సురగిరిద్రోణ। వృషభాదిపవిషాణ వీక్షణప్రీణ। విషగళోద్యత్కాంతి విలసనాక్షీణ। యురుతరాజాండ సంయుతగర్భకోణ। నరనుతభాగగణ సహాప్రయాణ। దత్తకరాంబుజ ద్వయపట్టబాణ। వృత్తద్ధయానసాన్వితనిర్వాణ। కృద్ధిమణీ ఘోణిగేయనిర్వాణ। దత్తచోడక్షితి ధరసతీసోణ। నిహత మరుజ్జననీ లసద్ఘ్రాణ। సహ్యోజసర్వాణ కృశానుకృపాణ। శరణగణత్రాణ సాన్నిధ్యబాణ। పరిహృతాసమబాణ ధర్మాకబాణ। కృతపూర్వగీర్వాణ గీర్వాణమకుట। ధృతశోదిపాషాణ తేజోధురీణ। చరణాంకనిర్వాణ సౌఖ్యపారీణ। పరమమాహేశ్వర స్త్రాలమన్త్రాణ। రాజితలింగతనూజు మూర్జితమ। నోజును కణకత్వభూజునుతత్వ। బీజును భక్తసమాజును సుగుణ। నైజునుగతభవ వ్యాజును పుణ్య। భాజును సుశకేళి రాజును ని। కృతభోజుగయాక్షిసరోజును దివ్య। తేజును నిత్యవందిత చెన్నబసవ। రాజు మహితమాది రాజును ధర్మాధి। రాజును పూర్వగోరాజుభక్తి। రాజును నుతసుర రాజును బసవ। రాజునారాజు నిరస్తచాళుక్య। రాజును రాజాధిరాజురాజాంకి। నీదుగర్భాంతర్వినిహితు గావించి। తేదేవసంగయ దేవదేవేశ। పాదానబాడిన ప్రమథావతారు। కూడుకొంటివెలింగ కూడలిసంగ। యీడితభక్తి మహిష్టావతారు। కూడుకొంటివె లింగకూడలిసంగ। రూఢిసాక్షాన్మహారుద్రావతారు। కూడుకొంటివెలింగ కూడలిసంగ। వేడుక నయ్యాది వృషభావతారు। కూడుకొంటివెలింగ కూడలిసంగ। పాడితప్పని వీరభద్రావతారు। కూడుకొంటివెలింగ కూడలిసంగ। తప్పని నిజశివ ధర్మావతారు। నొప్పుకుంటివెలింగ కప్పడిసంగ। త్రిప్పని వీరభక్తస్థలాచారు। నొప్పుకుంటివెలింగ కప్పడిసంగ। చొప్పారు జంగమ సుపథప్రచారు। నొప్పుకొంటివె లింగ కప్ప

డిసంగ। యొప్పగు సంతతాభ్యుదయప్రచారు। నొప్పుకొంటివె లిం
గ కప్పడిసంగ। చెప్పచిత్రింబగు శివపథాచారు। నొప్పుకొంటివెలింగ క
ప్పడిసంగ। వరలింగసామ్రాజ్య పట్టబద్ధుండు। వరభక్తిపట్ట మెవ్వరికి
గట్టితివి। యఖిలవిముక్తి రాజ్యాన్విత మహితు। యఖిలస సద్భక్తి రా
జ్యాంకు డెవ్వండు। ఖిలసద్భక్తి రాజాంకు
డెవ్వండు। అసమసద్భక్త దేహైకదేహుండు। యెసగు భక్తిప్రాణయింక
నెవ్వండు। పురహర మిముబూన్చు పూజాఫలములు। పోరిబోరి నొప్పింప
పూటయెవ్వండు। శంకరనీ గణస్థానంబుజ్యోతి। యింక నెవ్వండుదాని జ
గత్రయిని। సర్వాంకమీకూర్చు శరణులచేత। దర్పణం బెవ్వడీ త్రైలో
క్యమునకు। ప్రాణేశ నీమహాభక్తవర్గంబు। ప్రాణమెవ్వడు జగద్భవనాంత
రమున। యింక నీవీరమాహేశ్వరాచార। సంకులంబునకు దెసయు ది
క్కునెద్ది। యెవ్వండు వీరమాహేశ్వరసరణి। దెవ్వకుండగ బ్రతిష్ఠింప
నోపు। నెవ్వండ వీరమాహేశ్వర మహిమ। నివ్వటిల్లగభువి నిష్టింపనో
పు। నెవ్వండు వీరమాహేశ్వర హితుల। కొవ్వడంగగమదిగూర్పంగ నో
పు। నెవ్వండు వీరమాహేశ్వరకోట్ల। మవ్వంబు దళుకొత్త మన్నింపనో
పు। నెవ్వండఖిలజంగమాచ్ఛానువర్తి। యెవ్వండు జంగమాభీష్టప్రదా
త। సాక్షాచ్ఛివుండని జంగమప్రవరు। వీక్షింపుసద్భక్తి వేత్తయెవ్వండు।
జంగమంబును ప్రాణలింగ మనిబాస। భంగిగావర్తించు భక్తుడెవ్వండు।
అడుగకముసుజంగ మాబీష్టవితతి। తడయకొసగు మహాదానియెవ్వండు।
నిర్వంచకస్థితి నిఖిలభక్తులకు। సర్వార్థములు దన్పు స్వామియెవ్వండు।
నెగడ నెల్లింటికి నేటికెట్లనిన। వగయెరుంగని లింగవంతు డెవ్వండు।
ముట్టిన బయలైన మూర్తిగావింప। నెట్టణజాలెడు నిపుణుడెవ్వండు।
పట్టినపదడైన పసిడిగావింప। నెట్టనజానెడు నిత్యుడెవ్వండు। దలచినభక్త
వితానంబుదలచు। తలపులదలకూర్చు దాతయెవ్వండు। సంగకాయలు
ప్రాణ లింగముల్ గాగ। సంగతి దయజూచు శరణుడెవ్వండు। సజ్జనుల
కులింగ జంగమభక్తి। యొజ్జయైకరపెడు యొడయుడెవ్వండు। హర్షప్ర
సాదంబుగా నత్యుగ్రవిషము। ధరియించిబడసిన ధన్యుడెవ్వండు। పే
ర్కొన్నసద్భక్తి బృందంబునుతుల। గోర్కులుజెల్లించు కుశలుడెవ్వం

డు। సత్యసద్భక్తి నిష్ఠను శివరాత్రి। నిత్యంబు జెల్లించు నియతుఁడెవ్వాండు। పిలుచభక్తులజాతి భేదభావంబు। కలనైన యరుగని ఘనుఁడెవ్వాండు। శిరమిచ్చి బాసిన శివభక్త తతికి। శరణులు మరువని శరణుఁడెవ్వాండు। పట్టినవ్రతములు ప్రాణంబుబోవ। దట్టినవిడువని దక్షుఁడెవ్వాండు। వతని సామర్థ్యంబు నతనిమహత్వ। మతని చరిత్రంబు నత్యులకగునె। ప్రమథాధిపులకెల్ల ప్రాణంబుమీరు। ప్రమథులప్రాణమా బసవలింగంబు। స ర్వేంద్రియములు ప్రసాదేంద్రియములు। సర్వాంగకళలు ప్రసాదాంగకళలు। కరణంబులిష్టలింగము కరణములు। చరణాబ్జములుముక్తి సతిపుట్టినింట్లు। భరితసద్గుణములు భక్తబీజములు। చరితముల్ గురుచరేశ్వరులకు గురులు। పరసవేదులు కరపల్లవాంగుళము। లరయన పాంగాకులమరధేనువులు। తలపులకొనలు చింతామణికనులు। పలుకులతీవులు పరతత్వలతలు। నతనిలింగపసాయతాఖ్యశస్త్రంబు। క్షితిముత్తైములు గురిశిన దివ్యశుక్తి। యతనిలింగపసాయతాఖ్యశస్త్రంబు। క్షితిపతియర్థమిచ్చిన శైవలక్ష్మి। యసమలింగపసాయతాఖ్యశస్త్రంబు। విసమమృతంబు గాంచినమందు। యసదులింగపసాయతాఖ్యశస్త్రంబు। నెసలికన్నీశున వానగినవేలు। యలరులింగపసాయతాఖ్యశస్త్రంబు। చెలువకంబరము లిచ్చిన పేటికంబు। ధరణిలింగపసాయతంబనువాలు। వీరియ నాగయకు బాలిచ్చినసురభి। సారంబులింగపసాయుతాయుధము। చోరులకునుభక్తి జూపినగురువు। అదరులింగపసాయతాంహ్వాయాయుధము। బడకుండకాళవ్వ బట్టినకరము। సంగతలింగపసాయుతాయుధము। జంగమప్రాణాభి సంగతికీలు। అలకులింగపసాయతాంహ్వాయాయుధము। మెలమిబిజ్జలు శపియించినజిహ్వ। జనసుతలింగపసాయతాయుధము। ఘనశస్త్ర మెతలంప కల్పభూరుహము। బసవన్నమూర్తి మెచ్చంగిగీర్తింప। బసవన్నమహిమ మెచ్చంగినుతింప। బసవదేమెరుగునా బసవన్నచరిత। వశమెమెవ్వరికైన వర్ణనల్ సేయ। బసవాక్షర పఠన ఫలమహత్వంబె। యసమావమెట్లున్న నట్లొక్కమాటు। బాయన్నలింగ సంబంధసౌఖ్యంబు। సాయన్నసద్గురు పత్కుప్రోన్నతికి। వాయనిసప్రసాద వహానంబుబొందు। వాయాతవటు బసవాయని శేని। ననలా

రత్రిస్థలోద్యద్భక్తియుక్తి । బసవన్న కేవల భక్తుడే దేవ । వినుతవపుత్రో
భవిష్యామి యనుచు । మునిశిలాదుండును మునివల్లభునకు । శంభుడు
దాత్తవిస్ఫూర్తి ద్వితీయ్య । శంభుండనగ గాదె జనియించితీవు । అసమా
క్షభక్తహితార్థమైనీవ । బసవడన్ పేరసంభవమైతిగాదె । యసమాన
యటుగాన మారుడన్న నీవ । బసవండనగ నీవ పానలోం డేల । విశ్వేశయ
య్యాది వృషభేంద్రమూర్తి । విశ్వానందితకీర్తి విస్ఫూర్తి బసవ । లింగంబు
నీదివ్యలింగ గర్భాబ్ధి । సంగతాభంగు రోత్తుంగ తరంగ । రంగసంగీత
మూర్తి యంగీకరించి । భంగిగానంద మెలింగె ముల్లోక । గురుడ యెట్టు
లగూడు కొంటిసద్భక్తి । వరగణాధీశు నెవ్వరు గానకుండ । మడివాలు
మాచయ్య మరుగుపరచితో వో । బడవరబ్రహ్మయ్య పనికిబంచితివో । మా
దిరాజయగారి మరులుకొల్పితివో । ఆదెయ్యసకళయ్య నవలబుచ్చితి
వో । కిన్నరబ్రహ్మ గేకరించితివో । కన్నదబ్రహ్మయ్య కన్నుమొరిగితి
వో । శూలదబ్రహ్మయ్య చూపుడప్పితివో । మోళిగమారయ్య మోస
పుచ్చితివో । తెలుగుజొమ్మయగారి తీలుపరచితివో । కలకేతబ్రహ్మ
య్య గడవబుచ్చితివో । కక్కయ్య కల్లయ్య దిక్కు బెట్టితివో । చిక్కయ్య
లింగయ్య చిక్కుపరచితివో । గజ్జేశమసనయ్య బుజ్జగించితివో । అబ్బదా
నయగారి నాగడించితివో । షోడ్డలబాచయ్య వెడ్డు బెట్టితివో । వెడ్డునా
గయగారి వెడగుపరచితివో । దసగణసింగయ్య దక్కు వెట్టితివో । ముసి
డిచౌడయగారి మోసపరచితివో । గురుభక్తదేవుని గుమ్మరించితివో ।
సురియచౌడయగారి సాక్కు వెట్టితివో । నాచిదేవయగారి నవ్వుజేసితి
వో ॥ యాచెన్న బసవన్న నవులబుచ్చితివో । యేకాంతరామయ్య నేమ
రించితివో । కాకవారున్నను గన్నను విన్న । సంగళబసవన్న సద్భక్తి తిల
క । మిఱింగనిత్తురెనిన్ను సంగమేశ్వరుడ । నిచ్చగుంచెడుపాలు నిన్ను
ద్రావింప । మెచ్చియాగొడగూచి మిఱింగినయట్లు । మృచ్ఛిలిఘట్టమధ్య
మున నిన్నుగొలువ । మెచ్చిబొల్లవ్వను మిఱింగినయట్లు । ఘుచ్ఛశివాధి
క్యమిలబ్రతిష్ఠింప । మెచ్చిబాచరసును మిఱింగినయట్లు । అచ్చుగాజైన
బౌద్ధాముల దుఱింప । మెచ్చియొడయుపిళ్ల మిఱింగినయట్లు । చెచ్చెరబొడం
గ సిద్ధబుద్ధయుల । మెచియుండరుజూడ మిఱింగినయట్లు । మచ్చకయిలెర

నావోచారుదుర్హింప । మెచ్చియర్యనురాజు మ్రింగినయట్లు । నచ్చినీసంద ర్శనము సేయురశికి । మెచ్చితిరాన్నళ్వ్రివ మ్రింగినయట్లు । మచ్చికదృఢ భక్తి మానసంబునకు । మెచ్చివత్సేశ్వరు మ్రింగినయట్లు । క్రచ్చరనిర్వాం చ కత్వంబునకును । మెచ్చియాబసవన్న మ్రింగితే నేడు ? దాసయ్యశంక ర దాసయ్యదాస । కేసయ్యధూర్జటి కేశిరాజయ్య! దారయ్య భోగయ్య దసరయ్యశివ కు । మారుండు దోరయం మలయరాజయ్య । యోహిళ్ళు దుద్భటు దుత్తుంగచోడ । డావులితిమల్లి దేవయ్య యల్లయ్య । మధుప య్యజగదేవ మల్లబ్రహ్మయలు । నిధినయ్యధవళయ్య నేమదప్పైలి । వీర శంకరుడు నిర్వాహగమల్లయ్య । వీరభద్రయ్య గోవిందభట్టార । కుంకు భల్లాణదేవుండు హాలాయు । ధుంతు మేధావిరుద్రుండు కుమార । ఫాల ఘూర్జరుడు బొప్పయెవామనయ్య! కాలకంధరుడు చిక్కయదేవుడాది। ప్ర చురపురాతన ప్రఖ్యాతభక్త । నిచయంబు నీకుక్షినిండియున్నారు । చా లదేబసవన్న శరణాగ్రగణ్య! నేలమింగితిచెప్ప వేజసవేశు । శిసువుదినం గ నాశించినజిహ్వ! కసిచోవకున్న నాకంకాళిమూర్తి । నాటిమృగావళిన మలిననోటు । తీంటవోకున్న నాదివ్యలింగాంగ! గోవత్సభక్షణ కుత్తుక కళ్ళు! బోవకయున్న నాభోగవత్సలుడ! వీకలోకములు సేవించినపండ్ల! పాకువోకున్న నా ప్రళయాగ్ని రుద్ర! మ్రింగనగొండలై మ్రింగితి బ సవ! లింగకుమారు పాలిత శివాచారు । కరుణాత్మలింగ జంగమ భక్తి యుక్త! పొగిగొన దలచితే భూస్థలినింక! దివియయులేని మందిరము వి ద్యావి! భవములేనట్టి సభాసమూహంబు! దానంబులేని మాతంగంబు కంపు! లేనిపుష్పంబు సన్మానంబులేని । దానధర్మము లభిమానంబులేని! మానిని ప్రాణంబు లేనిదేహంబు! శాంతిలేనియతి భజనలేని తపము । కాంతిలేనిమణి నిక్కములేనిపలుకు । శశిలేనినిశి వేళములేనియూరు! పశుపాలకుడులేని పశునివహంబు! రసహీనమైన నిస్సారంపు కవిత! బస వన్నలేని సద్భక్తలోకంబు! యొప్పునేనీకు దివ్యోరులింగాంగ! కప్పడిసం గ సంగతదయాపాంగ! విగతాభిషంగ నీవీతభుజంగ! యగజసుస్సంగ భ క్తాత్మబ్జభృంగ! పరిహృతానంగ ఘంభద్గుణోత్తుంగ! యురుతర గం గాంత రంగోత్తమాంగ! విమలకీర్తి సురంగ వేదతురంగ! ప్రమథాంత

రంగ యభంగ యోలింగ । చూపవే బసవన్న సుకృతావతారు । చూపవే బసవన్న సుజనమందారు। చూపవే బసవన్న సుగుణవిస్తారు। చూపవే బసవన్న సురుచిరాకారు। చూపవే బసవయ్య శ్రుతిమతాచారు। చూపవే బసవయ్య సుపథప్రచారు। చూపవే బసవయ్య సూనృతాధారు। చూపవే బసవయ్య బాపాపహారు। ముంగలబసవన్న మూర్తి భక్తేష్టు। లింగగర్భమున వెలింగింపకన్న । వృష్టుల నర్పితస్థేయాభిరతిని । భ్రష్టులెకనుక విపార వేదేవ। భక్తులజిహ్వల బసవాక్షరములు । వ్యక్తంబుగాగ నీవచ్చోత్తకున్న ।జిహ్వాగముల చేత పరపరాగావె।జిహ్వల నర్పిత సేయాభిరతిని। భక్తులమనముల బసవాక్షరములు। వ్యక్తంబుగాగ నీవచ్చోత్తకున్న। పనుగొవ విషయ విభ్రాంతిమై జెడవె। మనసుల నర్పితోన్మత్తాభిరతిని। భక్తుల తలపుల బసవాక్షరములు । వ్యక్తంబుగాగ నీవచ్చోత్తకున్న। పలుదోవలను వృథా భ్రాంతిమై జెడవె। తలపుల నర్పిత స్థైర్యాభిరతిని। భక్తుల పలుకుల బసవాక్షరములు । వ్యక్తంబుగాగ నీవచ్చోత్తకున్న। యిల దురాలాప వశేచ్ఛమై జడవె।పలుకుల నర్పిత భ్రమితాభిరతిని। కావున బసవలింగము దివ్యదేహ। భావ మచ్చోత్తవే భక్తేంద్రియముల। నని ప్రేగాపింపుచు నడలుచు శోక। వనధి దేలుచు భక్తవర్గంబుదాను। లింగార్చనములు చెల్లించుచు జెలగి। మంగళారతులెత్తి మహితతనీయ। లింగగర్భమున సల్లీల నెప్పారు । భంగిగా బసవన్న భావంబుదోప। గనుగవ హర్షాశ్రుకణములు దొరుగ। తనువున రోమాంభ తతులుల్లసిల్ల। కంధరసీమ గద్గదిక నెక్కొనగ। బంధురానంద విభ్రాంతిపండితుడు। కనువిచ్చిచూచుచు కరమర్థి మొక్కు। చును భజింపుచు నభిస్తుతులు సేయుచును। యీమూర్తి యస్మదియ్యేష్ట లింగము మ। హామూర్తియైన వృషాధీశ మూర్తి। యీమూర్తి యస్మదియ్యేశ దివ్యప్రభామయంబగు వీరభద్రేశుమూర్తి। యీమూర్తి యస్మదీయేశలీలాభిరామమై చను మహాప్రమథేంద్రమూర్తి। యీమూర్తి యస్మదీశయేశ లీలాభిరామమై చను మహా ప్రమథేంద్రమూర్తి। యీమూర్తి యస్మదీయేశనిజాంగ। ధామమై చను ప్రసాదస్ఫూర్తిమూర్తి। యీమూర్తి

యస్మదీయేశుండుదాన। కామించి ప్రైన జంగమ లింగమూర్తి । యీ మూర్తి యస్మదీయేశు గర్భమున। నేమించి వెలిగెడు నిజలింగమూర్తి । యీమూర్తి యస్మదీయేశున వస్య। సామాన్యమైచను సద్గురుమూర్తి। యీమూర్తి యస్మదియ్యేశుండు బసవ। నామంబుదాల్చిన నందీశమూర్తి। యీమూర్తి భావించు నింతన భవభ। యామయ దుఃఖాతు రాదులడంగు। నీమూర్తి కొను నింతనమైహి। కాముష్మికాది సౌఖ్యములు వర్ధిల్లు। నీమూర్తి నుదయించు నింతనభక్తి। భామానులోకస పదవిసిద్ధించు। ననుచు శ్రీబసవ దండాధీశుమహిమ। గొనియాడుచును జగదురుడు పండితుడు। సద్భక్తవరులును శంకరయ్యయును। నద్భుతాకాంతాత్ములై యుండిరంత॥——జంగము శ్రీపాద జలజపరాగ। జంగమాహోహణా చలపద్మరాగ। జంగమారాధనా శాంతానురాగ। జంగమసంచిత శ్లాఘాభియోగ। జంగమాభీష్ట పూజాబహిర్యాగ। జంగమాధ్యాన నిశ్చలితాత్మయోగ। జంగమసౌఖ్యాభి సంతతోద్యోగ। జంగమాజ్ఞాలోకశ చరమదనాగ। జంగమలబ్ధ ప్రసాదోపభోగ। జంగమాశీర్వాద శతమహాభాగ। యరలేని సఖుడ సూరార్య నాముద్దు। మరదివిస్మృది మహిమా ప్రకరణము॥ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

గద్య॥ ఇది యసంఖ్యాత మాహేశ్వరదివ్య। పదపద్మ సౌరభ భ్రమరాయమాణ। జంగమలింగ ప్రసాదోపభోగ। సంగతసుఖసుధాశరధినిమగ్న। సుకృతాత్మ పాలకురికి సోమనాథ। సుకవిప్రణీత భాసురతర దండ। నాయక బసవాంక ఖ్యాత గుణగ। ణాయతకీర్తి దిగంతత్రిలోక। గురు పండితారాధ్య చరితంబునందు। కరము చతుర్థ ప్రకరణమొప్పారు॥ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ॥

శ్రీగురుభ్యోనమః.

శుభమస్తు, అవిఘ్నమస్తు.

పర్వత ప్రకరణము.

శ్రీకీర్తిసంశ్రితాంచితవీరభక్తి। సాకారవినమితామాత్యసూ
రాద్య। భూరియశుడువనీ పురశంకరయ్య। గారిద్వోడ్కనిపండితారాధ్య
విభుడు। చనుదేరచనుదేర చక్కగట్టైదర। వినువీధిదాకిన విశదవిస్ఫురణ।
శుంభదంబుధియు నీలాంభోదలతయు। శంభుకుత్తుక కప్పు జాలినయట్లు।
నల్లనైనిబిడమైనందితంబైన। ముల్లాసహేతువై మొప్పెసట్లనిన। కషలేని
నిర్మల గాఢమహత్వ। జడతావిహీర విస్తారోదకముల। నంగీకృతాయ
తోత్తుంగ శృంగౌఘ। మంగళరంగత్తరంగసంఘముల। పటుశైలచూడా
విభాసినీహార। పటలప్రకార విస్ఫార ఫేనముల। శైలాభ్రవిహారణా సక్త
ప్రమథవి। శాలదివ్యవిమాన చయవహిత్రముల। నరనుతద్వీపమాన న
ధ్వజదండ। గురువహిత్రోత్తాల కూపదండములు। నంచితనానాది శాస్త్ర
నచయస। మంచితద్వీపాంతరానీకములను। స్థిరగిరిపార్శ్వనదీ ప్రవా
హాప్రి। నరతదీ యద్వీపచారు మార్గములు। పరమనైష్ఠికశైవ పాశు
పతాది। చిరతపోధనమహా పురుషరత్నముల। మాయావిముఖవీర మ
హేశ్వరాది। నాయకౌఘానర్ఘ్య నాయకమణుల। నంతబహిస్థలా
నంతశైలౌఘ। కాంతమైనాది ఘనశిరగిరుల। నంటినమనుజుల నట్టంగ
బట్టి। నంటిరాలనువిజా యస్కాంతగిరుల। మెల్లమిద్రింశద్యోజనేతర
భూమి। చెలియకలిట్టనుశీమాస్థలమున మానితంబైయిట్లు శ్రీనగాంభోధి।
గానంగనొప్పెముంగములనట్టుగాక। నివుడబ్రహ్మపిణంచు నీలకంఠ
ముల। దవులుముముక్షు చాతకవితానముల। హితమనోరధసమాహి
తఫలేచ్ఛాను। గతపరిష్కర్మ కప్రతానముల। సుచిరతత్పథ సోపాన
కలిత। పరిచితాభ్రంకషస్ఫురితపతనల। స్థిరవృక్షకాష్ఠనదీతృణజ్యోతి।
గురుతరస్ఫురిత విద్యుల్లతాతతుల। ప్రిధితాద్రిచూడాని పతితానవరత।

పృథుతరకరికర పీవరపుణ్యా। పూరితనిజకరధానమూహా। సారఘూ త్కారని వారితధ్వాన। ఘనతరతద్గుహా గంహ్వరోద్భూత। జననుతప్రతిశబ్ద చక్రగర్జనల। జననుతిప్రతిశబ్ద చక్రగర్జనల। స్తవవనిహాంగదుగ్గంచలోద్భూత। విశ్రమరకారుణ్య రసపూరములను। యమతమస్వర్గమోక్షాద్యభీష్టార్థవినుత। వలాహారవృష్టిబెంపారి। యెసలారశ్రీనగంబునసీలమేఘ। మసమానమైయొప్పె నట్లునుగాక। పృథుతరంబై యొప్పు పృథివిపీఠముగ। ప్రిదితాంబరముదివ్య భవ్యలింగముగ। గన్నదిక్చయముమే ఘలయుగాదిశలు। ప్రిన్ననిదివ్యాంబరంబులుగాగ। పొలుపారు నక్షత్రములు పుష్పములుగ। వలరిసూర్యేందులు దృద్దీపములుగ। నెరయుతత్త్వాతీతనిత్యచిన్మూర్తి। గొరలుజటాజూట కోటీరముగను! యరుదగుహూక్ష్మతత్త్వాకారమైన। హరుగళంబుననున్న హాలాహలంబు। నీలిమదోచిన నీలపర్వతము। నీలవర్ణాకృతి నేత్రపర్వతము। హర్షాశ్రుపూరితాపాంగమాగుడుప్రి। కమ్రితస్మితవక్త్ర కములభాస్కరుడు। స్ఫురితరోమాంచకంచుకితదేహుండు। గరమవిచ్ఛిన్న గద్గదకంధరుండు। నిత్యభాస్వత్సర నేత్రాంగవిక్రి। యాత్యంతపరవశుండగుచు వెండియును। గనుగొంచుమ్రొక్కుచు గతిపయదినము। లనువెల్లటూరికిన్ యాన నేగుదెంచి। మరియునుద్యద్భక్తి మతిబర్వతునకు। తరిదరిమ్రొక్కుచు తాజూచిచూచి। భంగించికుంభసంభవుచునుద్రొక్క। గుగ్గిన వింధ్యాగుంపుదానెంత। యిందీవరాక్షుచె నెత్తంగబడిన। మందరనగమునమగ్రతయంత। తూలిరావణుని చేతులనూచబడిన। కైలాసిశిఖరంబు గాంభీర్యమెంత। తనపర్వతత్వంబు ధరనుమాదేవుధనువైన మేరుభూధరమదియెంత। మున్నుపక్రికినోడి। మున్నీటదాంగి। యున్నమైనాకాద్రి యున్నతియంత। అంతంతగంగాపయస్సూఖ్యాతిజేవ। నంతరించినమాల్యవంతముపెంత। కమలాప్తరుచులకుగాకనసించు। హిమవంతగంగుమహిమ్మంతనెంత। తప్పకభాస్కరోదయవేళగాని। యెప్పనియుడయాద్రి యొప్పుదానెంత। కడుపుసొచ్చిసమిత్రుఘనతరతేజ। మడగించుహస్తాద్రి యాధిక్యమెంత। తలపచందనములుదక్కంగనొండు। గలుగనిమలయాద్రి గౌరవంబెంత। దానికునొకనాడు దాల్పంగలేని। మాన

సోత్తరగిరి మాహాత్మ్యమెంత। చంద్రోంకుడనుబాసి జననిల్చినట్టి యిం
ద్రకీలంబుమహిమ్మతయంత। వటుశోణపాషాణబహువర్ణరీతి। సటియిం
చురోహణనగము పెంపెంత। జనపతియగు రాము శాపంబుచేత దునిసిన
గంధమాదనము పెంపెంత। ఘోరంతపాద్రుభూభారకృతమున। వారుం
డుకుల పర్వతముల పెంపెంత। మొదలగోతులు మోవ మురిసిపడ్డట్టి పద
టికొండలపిండు పాటిదానె త। నాడునేడునుయల్ల నాడునేనాడు। పోడి
గాభంగంబు బొందనియట్టి। పొగడికనెగడు శ్రీనగసార్వభౌమ। పొగడ
రేకృతమతుల్ పుణ్యైకరాసి। యొక్కొక్కగిరుల యందొక్కొక్కమ
హిమ। నెక్కొనుగాకయ। నింద్రితమహిమ। గలుగునెవరులక్షు కామ్యా
ర్థసిద్ధి। గలుగునే పరమమోక్ష సుఖాభివృద్ధి। గలుగుగాకిల శ్రీనగస్వ
శర్వవేది। వలన శ్రీశైలబాస్వరసురతరువు। వలన శ్రీపర్వత వరకామదు
ఘము। వలన నెట్లనిన వారితభక్తి। భ్రాజిల్లుపర్వతు పటితపఃఫలము।
తేజోమహత్వంబు దివ్యాంగమనగ। సురుచిరమల్లికార్జునసముత్తుంగ।
వరమహాస్థానంబు వదనాబ్జమనగ। ఘనతరధర్మార్థ కామమోక్ష
ములు। తనరు శ్రీపాదపద్మంబులనంగ। కన్నులుదీప వృక్షంబులనంగ।
చెన్నగుశృంగంబు శృంగంబనంగ। గుహలునాసాపుటకు హారంబులనగ।
మహితభూజములు రోమంబులనంగ। నాగిగుహాంతరవాయు పూనుపు
లనగ। తగుశ్రుతిస్మృతులు శ్రోత్రంబులనంగ। వరచతుర్ద్వారని వా
సలిగములు। సరసతనొప్పారు చన్నులనంగ। దొరగుపుణ్యంబులు దు
గ్ధంబులనగ। పరపరిషత్కోట్లు వత్సంబులనగ। వమలిననిజకీర్తి యది
యవాలముగ। ప్రమథాధిపులు పరిపాలకులనగ। నందితంబైన శ్రీనగ
కామధేను। వందకాకెవ్వి యిష్టార్థముల్ మరియు। ంబరగుపర్వతతపఃఫ
లదాతయైన। వరుబ్రసంన్నుతయాల వాలంబుగాగ॥ పొనకుపర్వతపూ
ర్వ పుణ్యదేహంబు। ఘసతరంబైన కూశ్వటవేరుగాగ। పీగుపర్వతునగా
న్వితరూపతనువు। దాగరిగొన్న మొదలిదుంపయనగ। పోదలినట్లైనసొంపు
పొంపిరినోష। కదసినకొండలు కవటలనంగ। అశ్వమేధాద్రి ముఖ్యాభ
లగిరుల్తు। శాశ్వతసాఖోప శాఖలుగాక। కరమొప్పపాతాళ గంగాదిన
దులు। వరుసవెల్లితబహు వల్లరుల్ గాగ। మహనీయ్యకాంతి మన్మరకత

శిలలు। బహుళంబులగుహరిత్పత్రింబుగాఁగ। అగణితరుచిబ్రవాళాబ్జరా
గములు। జిగిదొలుకాడెడు చివురులనంగ। గమియుమౌక్తిక చంద్ర
కాంతవజ్రములు। కొమరారుసెరివిరి గుత్తులనంగ। సమరంగామ్యార్థుఁ
లైనసాధకులు। తమిగప్పకొని తేటితండంబులనఁగ। శ్రీస్వయంభూలింగ సిద్ధ
లింగములు। భాసురవరదివ్య ఫలములనంగ। తలఁపోయమునులను దాప
సౌత్తములు। ఫలములనెసిసుక ప్రకరంబులనగ। నందితంబైన శ్రీనగక
ల్పతరువు। నందకౌకెవ్వి యిష్టార్థముల్ మఱియు। తారాదిలోహతత్త్వ
ద్వర్ణ సమితి। వారించిశుద్ధసువర్ణంబు సేయు। విరచింపనాస్పర్శవే
దికలెల్ల। ధరసూక్తివర్ణంపు తతియునునట్లు। ద్విజముఖ్యజాతులు ధృ
తిదస్నుముట్టు। వృజనంబులఁజచి బవిత్రులసేయు చిరసూక్తిసంత్సజఃస్పృ
ష్టాయనంగ। ధరజెల్లుశ్రీపర్వతముననకాశ। తలపోయశ్రీపర్వతస్పర్శ
వేది। వలననకాకెవ్విపాంఛితార్థములు। ధరనెన్నదగు పర్వతంబుల
లోవి। సిరిగిరియనవొక్క గిరియనజనునె। లింగమూర్తులపోధి। లీల
లదావు। మంగళత్వముయెల్ల మహితతలెల్ల। పరమార్థముక్త్యాది ప్రిమ
ధులవేది। సురతరువులగుంపు సురభులసొంపు। చింతామణులపెల్లు శ్రీపు
ట్టినిల్లు। సంతసంబులతీపు సత్యంపురూపు। స్పర్శవేదులకాసి ప్రత్యక్ష
కాశి। దర్శనంబులముక్తి ధన్యతశక్తి। దమితేంద్రియులసీమ దాసుల
ప్రేమ। విమలతముగావు తత్త్వముపొట్టజొరువు। జంగమోచ్ఛ్రవము
ప్రసాదంబజవము। సంగీతములగుత్తి శరణులవృత్తి। నిర్గతాఘులదృ
ష్టి నిత్యతపుష్టి। స్వర్గంబుగరసు మోక్షంబులవెరసు। శివయోగులని
రవు సిద్ధులనెరవు। ధృఃకీర్తిపెంపు నిత్యులమత్రియింపు। నదులజొచ్చిన
యిల్లు నగములపెల్లు। సదమలాత్ములపేర్మి శంకరుకూర్మి। తపముల
మొల్లి తీర్థంబులవెల్లి। జపసమాధులపొద్దు శవములదుద్దు। భక్తులచెలు
వు విరక్తులయిలువు। ముక్తివంతులుతోవ మోదంబుచేవ। భవసాగర
మునావ పనములతోవ। శివభక్తిశిఖరంబు శ్రీనగేంద్రంబు। పరికింపనిట్టి
శ్రీపర్వతంబునకు। ధరణిధరములొండు తత్తుల్యమగునె। యిందున్నశిల
యేఁడు లీశ్వరుమూళి। యందుంన్నయట్టి గ.గాంబుకణములు। యిందు
న్నగుబ్బలు లిమ్మహినొప్పు। మందరకైలాస మహితశైలములు। యిం

దులగోబృంద మిష్టముల్ గురియు। బృందారకులసురభిప్రకరములు। లిం
దులలో పెయ్య లీశుకట్టెద్దుర। మరిదయైయున్న గోమాతృసంఘములు।
యీందులపసిబాల తెలమినజాండ। సందోహములుకోల్చు శతరుద్రవి
భులు। యింద్రులపేదుచెట్టు లిలగాయసిద్ధు। లందరుగూర్చు దివ్యామధా
పళ్లులు॥ యిందులసితిపిరాలినదీధితులను। నిందితంబులుజేయు నిజపుణ్య
మతులు। యిందుల క్రియ్యాట లూప్సితార్థములు। నందించురసరసా
యనసుధావారి। నెలకొన్న యిందుల నీలసతరులు॥ మలయజఘనసార
మహానియ్యాతరులు। కామింపనందుల కడపటిశిలలు। భూమిచింతామ
ణుల్ పుట్టినఘనులు। విలసిల్లునిందుల వెడవృంతలాది। తెలుపారుభాగీర
థీముఖ్యనదులు। పరగనిందులచౌట। పదియులూహింప। నిరశంబుక్షీ
రాబ్ధినిధిపుట్టినిల్లు। కలయగనిందుల గండశైలములు యిలమోచికొని
యున్న కులపర్వతములు। అరయనిందులశబరాలయభూమి। హరిము
ఖ్యసురలకు నవవర్గభూమి। తలపోయనిందుల ధరణీరజంబు। అలమేటి
చామీకరాద్రిక్రిదళము। చరియించునిందుల శ్వపచాధములను। ధరచ
తుర్వేదుల కరయనుత్తములు। పరికింపనిందుల పసలకాపరులు। వరుస
స్మృతి వ్యాఖ్యానపరులు। యీక్షింపనిందుల యీపాపబిడ్డ। తక్షకా
సంతాది దర్వీకరములు। భావింపనిందుల పూవులవడుగు। లావజ్రి
క్రింద త్వమదియిచ్చినారు। వడిగలనిందుల వటకపాపలును కడగిబ్రిం
హకుముంజి గట్టినవారు। కతలేలయిందొక్క కడయింటిగనము। క్షితి
గత్ర గావిష్ణుజెసినవాండు। యూహింపనిందుల యొకపిన్నతపసి। యా
హరిపుత్రునుక్కడచినవాడు। వీక్షింపనిందొక్క వీరగణంబు। దక్షుని
యజ్ఞంబు దహియించినాడు। శీఘ్రంబయిందొక్క చిట్టిగణంబు। వ్యా
ఘ్రాసురాదులపచ్చినవారు। రమణనీశైలోత్తర ద్వారదిభుడు। వామదు
లబించి లోకములేచినాడు। వాల్లియ్యుగ్గిరితూర్పు వాకిటరేడు। గాల్లి
చుతిప్రపురముల్ గాల్చినవాండు। నలినిన్నగము దక్షిణ ద్వారవిభుడు।
యిలచిరంజ్యోతియై యెనగినవాండు। మరువకరిగిపశ్చిమ ద్వారవిభుడు।
పొరిగొనిబ్రింహ్మాల పుట్టించినాడు। స్మరవైరియిందుల మల్లికార్జునుడు।
వరలింగముల చక్రవర్తియైనాడు। మిగులన్నిందులసార మేయమూ

జాలు! ఖగమృగకిన్నరకటకభుజంగముఖ్యు! లోలిని శ్రీగిరి నుండగా దేని!
శైలాసనమునసుండెడ గాదేవతతండు! వనిన శ్రీగిరిమహా మహావల్లభసము!
వనజజునకునైన వర్ణింపనశక్యమె! వినుమభూతలంబున భవిష్యతియనగ! నెనయ
శ్రీనగమున కితర శైలములు! భువిఘరించినయట్టి భూధరేంద్రములు! శివు
ధరించినయట్టి సిరిగిరిసరియె! యెంచగీర్తించుచు హర్షించుగణన!
మంచితుండగు పండితయ్యాచార్యులకు! నంగద శైల మంతయుగూడ
దివ్య! లింగసంరూపమై లీల వెలింగె! సీకృతాత్ములకు శిలానికరమై
తోచు! ననుపురాణోక్తదా నదియేలతప్పు! వినుతింపనద్భక్తి విధియ
ట్లుగాక! అనయంబుపూజా ఫలాపేక్షితులకు! కనుగొనస్థూలలింగస్ఫూ
ర్తిదోచు! ననయంబుభక్తి సుఖాపేక్షితులకు! కనుగొనబరమ లింగ
స్ఫూర్తిదోంచు! ననయంబుభక్తి సుఖాపేక్షితులకు! కనుగొనబరమ
లింగస్ఫూర్తిదొంచు! వరలింగమెట్లుంన్న పాయరియ్యాము! ధరదదీ
యుంత్రివిధరూపమునగ! రతినస్మదాద్య మరాదృశ్యమనగ! యుత
ముగానూక్ష్మంతు యోగిభిరనగ! గరమనుక్తి భక్తైదృశ్యమనగ! ధర
దృశ్యతేనాన్యథాకవిచిత్తనగ! అటుగాకభక్తభావైకదృష్టులకు! స్ఫుట
లింగమూర్తి దోచుటదద్యగాదె! బంగిగాబనవయ్య భావదృష్టులకు!
జంగమంబటిగూడ లింగమైనట్లు! సిద్ధరామయ్యకు శ్రీగిరీశ్వరుడు! శుద్ధ
లింగాకృతి శోభిల్లినట్లు! శ్రీపిళ్లనాయనారికినిలింగస్వ! రూపమైపాత్రి
జేశుడేపారినట్లు! స్ఫారలింగాకృతి బాచిరాజునకు! సౌరాష్ట్రవిభుడు పరి
పన్నమైనట్లు! వెండియు సోమేశ్వరుండుగుడ్డవకు! బండితలింగపరిణామమై
నట్లు! శూలిదాపోరత్న సూరసానికిని! దాలింగమూర్తియై దనరారు
నట్లు! భంగురేతర వీరభద్రేశ్వరోత్త! మాంగములింగమై యలరారి
నట్లు! శ్రీలింగమూర్తియై శివుశుపర్వతుడు! విశాలశిరస్థవిసంధిల్లునట్లు!
స్తుతియించు మల్లికార్జునునకు మెచ్చి! యతులసాక్షాత్కార మంగీక
రించు! గరిపర్వతంబు లింగస్ఫూర్తివెలిగె! మరిదలపోయుపండితునక
క్షణము! మునుమజ్జనాంబువుల్ ముంచినదృష్టు! నినుసారగంధంబు నిం
చినదృష్టు! పౌనరలతాంతముల్ పూచినదృష్టు! పధూమంబునధూబు

గప్పినదృష్టు। పరగనివాళులు బట్టినదృష్టుఁ రమణతాంబూలంబు రంజి
ల్లుదృష్టు। అమరపుష్పాంజలుల నలారదృష్టు। గానిల్లుబర్వత ఘనజంగ
మునకు। దానిరీత్షుణ్ణ సావధానంబునంగ చక్కనలింగావసరముచెల్లించి।
మక్కువ పెక్కువ మల్లికార్జునుడుఁ లెక్కింపశిలలెల్ల లింగరూపములు।
నిక్కంబువినుతిఘనీభవించుటకు। నరయఁ యద్దిమన సాధ్యాయ తేయని
యు। ధరణితర్వాబాన దతియనవరియు। చేకొనిలత్కర్మణాకరోతియని।
యాకాంక్షిశ్రితిజెప్పు నప్పురాణములు। నరిమనస్యేకంవచస్యేకమని
యు। నరియగర్మణ్యేక మనియు మహాత్ము। చేష్టలువిరచించి చెప్పునా
ద్యోక్త। దృష్టంబుగా శైవ శిష్టుపండితుడు। కలయఁ శ్రీనగము సాక్షాలిం
గమనుచు। వలచిరూపించియు దలచినయట్లు। పలికినుతించియు పలికిన
యట్లు। యిలభజించియు భజియించినయట్లు। పదపడిన్ భక్తి దుదము
ట్టలకును। ముదమునభక్తి సమూహంబుబాగడ। నద్భుతంబందుచు నం
తబండితుడు। సద్భక్తిమొక్కుచు నంస్తుతింపుచును। అభిరమ్యలీల నొ
ప్పారుశ్రీగిరికి। నభిముఖుడై కన్నులారజూచుచును। దూరకృతాఘుండు
దోనమరాజు। గారికృపాలోక నవార్థి దేల్చి। అరుగఁ శ్రీగిరి మల్లికార్జు
న దేవు। చరణాంబుజంబులా నక్తిభజింపు। భవుభక్తకోటికి పర్వముల్ న
లుపు। శివరాత్రియప్పుగి జెల్లింగపుమరియు। యిలప్రదత్షిణముగా నీప
ర్వతంబు। వలగొనుసీవు మావ్రతసమాప్తంబు। గావింపుమనిశిష్య గా
రవింపుడుమ। హావినయంబున సాష్టాంగమెరగి। మస్తకవిన్యస్త వఃహిత
స్వహస్త। శస్వావతంసుడై జగతభివినుత। సర్వజ్ఞపండితా సాధ్యుడొల్లి
యును। పర్వతంబననొక్క ప్రిమధుడ్డోబుమయి। పర్వతాకార మెచ్చం
గివాటిల్లె। పర్వతస్థలినెట్లు ప్రబలించెగంగ। ఆదిశ్రీపర్వతంబనునామ
మట్టి। లాదరణీయమైయఁలదెలోకముల। మహిశైలసార్వభౌమత్వనిత్య
త్వ। మహిమయేక్రియన సమానమైపరగ। నఖిలమఃముత్సుల కాదనీ
శైల। శిఖరదర్శనముక్తి సిద్ధియెల్లినగ। మించీనవాశివ మెళితగూప
ముః। పంచవక్త్రిముతెల్లు భ్రాజిల్లెగిరికి। యెల్లపర్వతముల కెల్లశిఖర
ములు। కెల్లయైయెట్లుండె నెల్లకాలంబు। నంహృతాంతకుడు ప్రసన్ను
డైయెట్టు। సింహాసనముగ వసించెనగ్గిరికి। సురపర్వతాది భూధరకోటు

లుండ। హారగణంబులకు గ్రీడాద్రియెట్లయ్యె। రసకసాయనసుధా రసన
రోవరము। లెసగంగనగ్గిరి నెట్లువసించె! సురమణి సురధేను సురమహీ
జాంత। సురసింధుతతుల శాకర మెట్టులయ్యె। నాల్గుదిక్కులయందు నాల్గు
వాకిళ్లు। నాల్గుమూలల నిరు నాలుగుదిడ్డు సుకరమైయొప్పుమది సూకరన
గడ్లు। మకుటతోరణము లిమ్మడివానికనగ। నగములు బిలములు నదు
లు తీర్థములు। నగుకుండములును మహాస్థానములును। దివ్యలింగము
లు జ్యోతిల్లింగములును। భవ్యమైపరుగు నే పంచేమిమరియు। నరులకుదృ
శ్యయానంబయ్యెగాక। పరగనిగ్గిరపీఠ పద్ధతిదనర। మణిలింగములురత్న
మయలింగములును। గణుతింపస్వర్ణ లింగంబులురజిత। లింగంబులు
ను దామ్రలింగముల్ కాంస్య। లింగంబులును లోహజంద్రముల్ జంద్ర।
కాంతలింగంబులు కర మొప్పసూర్య। కాంతలింగముల యస్కాంతలిం
గములు। నమ్మృతలింగములు స్వయంభులింగములు। కోమరార కోటా
డకోటు వెండియును। నరసురాసురము నిశ్వరసిద్ధసాధ్య। గరుడగంధర్వో
రగప్రకరాదు। లిలబ్రతిష్ఠింప లింగములనంతంబు। సాన్నిధ్యమెసగ
శ్రీశైలంబునందు। పన్నుగానొసగు సౌభాగ్యమెట్లొనవె। చక్రిచతుర్ము
ఖశక్రసన్నుత। పరాక్రమునకు లింగచక్రవర్తికని। శూలికి మల్లికా
ర్జుననామమెట్లు। పోలయ్యెమునుస్వయంభూలింగమునకు। యేనగంబే
డెస యేతీర్థమెచట। యేనదియెక్కడ యేస్థానమందు। యేలింగమే
పూజ యెంతంతపుణ్య। మేలాక మేభోగమే ఫలప్రాప్తి। యేపదంబమే
సౌఖ్యమే మోక్షమెట్టు। లాపర్వతంబు మాహాత్మ్యమంతయును। నాన
తియుండని యడుగుల కెరిగి।నానతబుధుడు లోకారాధ్యమూర్తి। యా
నందభరితాత్ముడైకృపాదృష్టి। దోనమ రాజయ్య దొడిదొడిజూచి।
శ్రీగిరిమహిమమదా శేషునకైన। వాగీశ్వరునకైన వాసుకికైన। యాశిలా
దునకైన ననుకీర్తితాయ। గాశక్యమేనీశ గళుడేరుగుగాదె। పనియెపా
ర్వతి తన విభునిచెగారి। తనకంతగుహునకు తానానతిచ్చె। నాతనిచేవి
నర మరులు మునులు। భాతిపురాణోక్తి పర్వతుమహిమ। దనరెడుశ్రు
తులెనంతాలైయనంగ। జనువేద వేదాంత శాఖలుకైన। నూతునకైన
వ్యాసునకైనజ। త్రిశక్తాతనుండట్టి శ్రీపర్వతుమహిమ। యాపురాద్రైక

సారాజ్యాద్యాశంబు। రూపింప నేనసమర్థుండ నేకాను। ఐనను వినుము
గృతార్థతానియతి। నానేచుర్యభంగి శ్రీనగమహత్త్వంబు। వర్ణింప
నత్క వీశ్వరుల్యుత్సహింప। కర్ణామృతధాత్రి నలరున్నేనిన। ఆది
కనానయనాదిశిలాదు। డాదరికమునమహాతపోనియతి। ముక్కంటి మె
ప్పించి ముప్పొంరనుతుల। చక్కనబడయుచో సద్భక్తిబుద్ధి। యిద్ధభవద్భ
క్తి హీనుడద్వైత। బుద్ధుడందొకడైన ప్రభవించె నేని। నెట్టణబొరిగొందు
నీవడ్డపడిన। నిష్ఠైనగొడుకుల నిమ్మునాకనుడు।నిత్యునయో నిజునిర్మల
దేహు। సత్యకీర్తి ద్వితీయ్యశంభు సర్వజ్ఞు। ధర్మావతారు నిత్యసత్యు
శైవ। ధర్మశాస్త్రాచార్య తనువృషాధీశు। నందితప్రమథగణ శ్రేష్ఠున
జరు। నందికేశ్వరు నగ్రనందనునొసగె। నానందికేశ్వరుండతివీరఘోర।
మానితనతపో మహిమాతిశయుతి। శివునిగురించి భజించి మెప్పించి।
భువినిద్వితీయ శంభుండను పేర। వాహనత్వంబు సర్వజ్ఞత్వము నస। మా
హితమగు శ్రీవృషాధిపత్యంబు। శివధర్మ శాస్త్ర విశేషరహస్య। వివిధ
దివ్యాగమ విరచనత్వంబు। సహజలింగైక నిష్ఠాపరతంత్ర। మహితకేవ
లభక్తి మతగురుత్వంబు। ప్రమదేశ్వగత్వంబు బడసీలోకముల। దమ
తేనిధర్మావతారమైపరగె। ఖ్యాపితలీల శిలాదుండు మరియు। దీపితమహా
మహాద్వితీయ్యతనూజు। పుణ్యజనైక శరణ్యునగణ్యు। పుణ్యచతుర్దశ భు
వనవరేణ్యు। నాశాంతకీర్తి గతప్రణుతార్తి। మంగళచరితున భంగు
లింగొత్త। మాంగుసంతతదయా పాంగుదివ్యాంగు। నాతతపంచ మహా
పాతకోప। పాతకనిరసన ప్రఖ్యాతచరితు। నాద్యునాద్యస్తుత్యు నవికల
వేద। వేద్యునభేద్యున విద్యావిదూరు। నక్షుణకరుణా కటాక్షవీక్షణను।
రక్షితసకలము ముక్షునక్షరుని। సర్వజ్ఞు నన్మనీశ్వరసార్వభౌమ। పర్వ
తునీహితాఫలబర్వతుబడయు। బరమేశుకారుణ్య భావాతిశయత। హ
రపాదభక్తి సమగ్రరనందు। సురుతపశ్చరణ కుద్యుక్తుడైతొంటి। వర
మునీంద్రుల తపోవర్తనల్ దలచి। ధరణినజాది దుస్తరజీవరాశు। లిరయ
బణాహారులైకా దెబ్రతుకు। జలచరాదులు వృక్షసస్యభూతాదు। లల
రిజలాహారులైకా దెబ్రతుకు। పారావతాదులు పక్షులుకొన్ని। యార

శిలాహారులై కాదె బ్రతుకు। ఘనభుజంగము మహానాగడు జీవరాసు। లిం
నుజలాహారమ్మై కాదె బ్రదుకు। నటిపిపీలికముఖ్య జంతుప్రతాన। మరయ
ఘనాహారమై కాదె బ్రతుకు। ననుచుపర్ణాగ్ర శిలాదానిలాద। వినుతశ
క్త్యాదాది మునులాచరించు। నాతపోమహిమలనాలంబుజేసి। యాతతో
ద్వ్యక్తిని రాహారయుక్తి। ప్రమథాధిపతులు జితప్రము జితప్రమనగ। నమ
రులత్యాశ్చర్య మాశ్చర్యమనగ। దనుజులెంతయును చోద్యము చోద్య
మనగ। సనకాదులను పమంబను పమంబనగ। పరమమునీశ్వరు విదియరు
దనియనగ। సరులిట్టితపముగా నముకానమనగ। నిష్టురనరశపోనిర్జ
యనియతి! నిష్ఠబర్వతసన్మునిప్రవరుండు। మానితదివ్య వర్షానేకకో
ట్లు। దానట్లుజరియింప ధరణిగణింప। జడధులుగలుగ నిజ్జలశాయియులగ।
బడబాగ్నిమలగ దిక్పాలురుదారగ। చుక్కలురాల వాసుకితేలి వ్రాల।
దిక్కరీంద్రులుదూల దివిభులిగూల। నమరులువంద నజాండముల్ దిండ।
కమలమిత్రుడుగంద కమఠంబుమ్రంద। కులగిరులడగ దిక్కులువీడప
డగ। నలువయుక్కడగ నాద్యులుమొక్కదాడగ। సంతబర్వతుని మ
హాతపోనియతి। కాంతకాంతకుడు బ్రత్యక్షమైనిలిచి। జాగ్రస్మాహా
గ్రి సమగ్రతపోవి। నిగ్రహ విగ్రహ నీకనుగ్రహము। గావింతు కావిం
తు కావింతుకరుణ। భావింతు భావింతు భావింతునిన్ను। మెచ్చితి మె
చ్చితి మెచ్చితివరము। లిచ్చెద నిచ్చెద నిచ్చెదనింక। మాటలేమిటికి
ముమ్మాటికిభక్తి। పాటవధారేయ పర్వతవిభుడు। వేడుము వేడుము
వేడుమీావనుడు। పోడిగా సర్వాంగములు భువిబొంద। తోడి తోడి
జాగిలబడి మొక్కి మొక్కి। కడుభక్తిముకుళిత కరపద్మడగుచు।
త్పద్మగతునీక్షనదుపనీక్షించ। ముత్యాలుకలుమేన మోసులుసాగ। కంఠ
సముద్గత గద్గదస్వరము। కుంఠితంబుగనుతుల్ కత్తుకజిక్క। నానంద
భాష్పధా దాసారవారి। నాననాంభోరుహంపటిదొప్పదోంగ। నింపుసొం
పారెడు కెంపుగన్నులను। పెంపునొప్పారెడు। కంపంబుదోడర। దమలో
నవలుమరు దళింపమొక్కి। దమకించుచు మచ్చరికముదొంగలింప।
నాయంగవిక్రియల విన్యభూషణము। లైయిట్లు జొలుపార నధిగాదో
ల్కాడ। భక్తవత్సలవిస్న పంబయ్యాజయ్యా। భక్తమనోంబుజ భ్రాజిత

కయ్యా। భర్గాపరాపర భవనిష్కళకా। సర్గస్థితిలయ ప్రచరితగు
ణాంక। వరదమహేశ్వర వజ్రిసంత్రాణ పరమదయారస పదనేత్రకాణ।
యనవరతత్రిలోకైక నమస్య। వనజాసనాచ్యుత వాగమితాస్య। గణమ
నోరథ పరికల్పనవ్యసన। ప్రణతజనానీక పాతకగ్రసన। శుభకరయువి
కల శ్రుత్యంతవేద్య। యభవసంసార మహారోగవైద్య। సర్వజ్ఞవిశ్వరక్ష
ణకృపారంభ। పర్వతకన్యకోపరిపరిరంభ। శరణాగతౌఘ. దుస్తపాప
దావ। పురహార చిత్తగింపుము దేవదేవా। యనియిట్లు నినుబర్వతాష్ట
కంబంను। వినుతింపనిష్టార్థ వితతులుజెందు। గావుననిష్టఫలావాప్తి
నీవ। గావింతునావని గైకొనుదేవ। వేండెదనిన్ను నేవిజితాభిషంగ। పో
డిగానవధరింపుముదయాపాంగ। పర్వతుండనుపేర పరమార్థముగను।
బర్వతాకారమే బరవుగాదాల్చి। యుండెదనీవు నాయుత్తమాంగమున।
నుండవేనాథ దివ్యోరులింగాంగ। ఆవక్త్రి హరివిరించాదులుగొలువ। గాను
రగిరినుండ గతియున్కినోల్ల। కైలాసమునమహా గణములుగొలువ। గా
లీలనివుండు గతియున్కినోల్ల। మందరగిరిసుర బృందంబుగొలువ। నొం
దంగయుండు నీయొక్కనేనోల్ల శ్రుతులశిరంబున సూక్ష్మరూపమున।
వితతమైనీయున్కి విధమునేనోల్ల। కూడదిగ్యుంబక ముఖ్య కుధరసం
ఘముల। వేడుకనీయుండు విధమునేనోల్ల। శివలోక ముఖ్య విశేషలోక
ముల। దవిలినీవుండు విధంబు నేనోల్ల। సనకాదియోగుల సన్మనోగతుల।
నొనరయుండెడియున్కి యెల్లవెండియును। అనుపమశైవ నిష్ఠారూపసి
యతి। జనుగౌతమాదుల సజ్జలయందు। దనరంగపాశుపతవ్రతోద్యుక్తి।
జనునగస్త్యాదుల సజ్జయందు। శివయోగులయ్యు వశిష్ఠాదిమునులు। సవి
శేషముగదాల్చు సజ్జలయందు। నీసమయస్థులు వ్యాసాదిభూతి। శాసను
ల్ధరియించు సజ్జలయందు। సురపాగ్ని యమదైత్య దరుణానిలోక్ష
చరసఖేశానుల సజ్జలయందు। యీక్రియమరియుముముక్షుదాల్చు। కక్ష
లగద్దైనగరులమీరాథి। నుండెడువిధమున నోల్లప్రాణేశ। యుండుమిప్పు
డుమదియోత్తమాంగమున। దేవమన్మస్తక దివ్యపీఠమున। సీవులింగాం
గ సన్నిధిజేసి ప్రాతః భువనౌఘ శ్రీస్వయంభూలింగరూప। మవధరిం
చుటకు మహాప్రసాదంబు। నిన్నువినాభావ నిత్యసంబంధ। సన్నిధివేండితి

స్వామివిన్నపము। పతిసర్వతఃపాణి పాదాంతఘనుచు। శ్రుతులులింగాం
గమేల్ రూపించుగాన। ధరయధారాజత ధాత్రిజాయనుట। కరుదగునే
సర్వదాకారమయ్య। దనువెల్లశిరమయి। నినుదలంపంగ। తనువెల్లగ
న్నులై నినుగనుగొనగ। దనువెల్లవీనులై నినువినువినగ। దనువెల్లజి
హ్వ నినువినుతింప। దనువెల్లజేతులై నినుబూజసేయ। దనువెల్లమన
సయి నినుదలంపంగ। నొడగూడదాసోహవృత్తి నద్వైత। జడధిముంపగ
నాకు సద్భక్తియొసగు। రక్షింపుభృత్యగా శిక్షింపుదయని। రక్షింపుమ
య్య మదీశవెండియును। కైలాసశుక్తిమ గౌరీతుషార। నీలమైవాళ
మాణిక్యమహేంద్రి। సైంధవకళ్యాణ సారంగసహ్య। గంధమాధనకింశు
క శ్వేతమాల్య। పద్మశాలోదయ పర్వమానహిమ। విద్వద్వ్యదస్త ప్రి
వాళసువేల। సోమనైమిష్య కుసుమచిత్రకూట। హేమకూటక్రౌంచ
సిమేంద్రికల। హరితపూర్వసంధ్యారుశ్యమూక। వైరోచననిషధ సజా
మ్రితామ్రి। మలయద్రోహణగిరి మానసోత్తరముఖల! రౌప్యకేసరగోవ
ర్ధనశత। మేరుకుంజరవృష వేచకశృంగ। పారియాత్రాద్రి శుంభద్గిరం
ద్రములు। గంగభాగీరధి గంగపాతాళ। గంగభీమరధి సౌగంధికవిరజ।
కాశినగంధారి కావేరియసిలి। పాశపరుణతుంగ। భద్రప్రియాగ। నంద
సరస్వతి నర్మదయమున। మందాకినీ గయగోమతి తామ్రపర్ణి। స్రోత
వేత్రవతి సోమపభాస। వైతరణితమసవంజీరసరవ। వేగపతియుసుర
విశ్రితచంద్ర। భాగవిజయమహా భాగవిచిత్ర। యమరిపంచననిగా య
త్రియుతస్నాహ। విమలవేత్రవనియు పీఫులాభ్రికసక। శోణవేదవతియు
శుక్లప్రిభాస। వేణిపుష్కరకృష్ణ వేణిమలాప। హరిగంధంసతియు నాది
గానిఖిల। ధారుణిగల్గు తీర్థంబులు నదులు। మూర్తివంతంబులై
మొదసినామీద। వర్షింపుచుండెడు వరమిమ్ముమఱియు। సద్రితిబ్రాం
హ్మణ క్షత్రియ వైశ్య। శూద్రాదిసత్కుల జులునుదుష్కులజు। లెట్టు
మ్యాసవులైన యీశమన్నగము। మెట్టునంతనజేసి। మిక్కిలికూర్మి। వారి
పురాకృత ఘోరకర్మములు। నారూఢపాతకావ్యాసీకకోట్లు। హరియిం
చివారి కభీష్టదశిద్ధి। కరుణింపు కరుణింపు। వరములొందొల్ల। ననుచుము
మ్మూర్తికి హరుకతబడసి। యనఘుడప్పుడుసర్వ। తాకారమగుడు। భం

గిగాశివుడు సప్పర్వతోత్తుంగ। శృంగోత్తమాంగ ప్రసిద్ధపీఠమున। పొం
గారుశ్రీస్వయంభూలింగమూర్తి। యంగీకరించె నుద్యన్మహామహిమ।
ప్రచరింప శ్రీశైల భవ్యహర్మ్యాగ్ర। ఖచితమాణిక్యరు కలశవిభాతి।
సప్పర్వతాగ్ర శృంగైకమధ్యమున। నొప్పెనెంతయు దదియొప్పారులిం
గంబు। శివదుందుభులు సముంచితలీలమ్రోసె। దివిపుష్పవర్షంబు
ప్రవితతగురిసె। నంతనంతంత నత్యంతకాంతకుడు। చెంతనెంతయు
మూర్తి వంతంబులగుచు। పుణ్యాయతనములు పుణ్యతీర్థములు। పు
ణ్యసరోవరంబులు పుణ్యగిరులు। పున్యమహాస్థాన వరాలుపున్యనదులు। పు
న్యలోకంబులు పున్యమార్గములు।పుణ్యవనంబులు పుణ్యౌషధములు।
పుణ్యభూములు పుణ్యపురములుసర్వ। పుణ్యంబులునగణ్యపుణ్యాంగుడైన।
పుపుణ్యుండుగిరిశిరంబున వసియింప। నిదియక్రీడాస్థాన మింక మాకనుచు।
ముదమునసప్రమథ సమూహంబుబొదల। కనుగొనపత్యక్ష కైలాసమి
దియ। యనుచు శ్రీరుద్రగణాధిపులలర। నశ్రాంతమును హారాభ్యర్చ
నక్రియల। క్షేత్రియంబిడిమన కనిసురల్ జెలగ। తవిలిబాడిగ పర్వతా
యనిక్షోలువ। భవుగంటిమనిహరి ప్రభృతులు విశ్వ। నాసురభక్తిమైహ
రిగొల్వనదిని। వానమంచునుదైత్య పర్గమ్ము పొంగ। కంటిమిత్రిపథ
గంగాసంగమంబు। మంటిమేమనిసర్వ మనుజులుబొగడ। ననయంబు
జపతపోధ్యానసత్క్రియల। కనువిచ్చుటనిమునులాసక్తినిక్క। సిద్ధించుని
చట నిప్సితసిద్ధులనుచు। సిద్ధసాధ్యాదులు జేరినుతింప। గరుడగంధర్వ
కిన్నరకింపురుష। నికరమిగ్గిరియ సుఖకరమనినిగుడ। నవిజలక్రీడావ
సక్రీడలకును। గలయనిదని దేవ గణికలునొలయ। మానక గుదర్శన మా
త్రన మోక్ష। మనుచుముముక్షులత్యర్థిగామింప। నద్భుతాభ్రలమిది
యగపడెననుచు। సద్భక్తనికర ముత్సవలీలగ్రాల। నాదధీచిభృగుకణ్వ
దగాత్రమశి। లాద్యోరమహ్య కణ్వాదిఘన్మునులు। దేవమహాదేవ దేవాది
దేవ। దేవయుమాదేవ దివ్యలింగాంగ। యిచ్చితిప్రమథత్వ మీశప్రమ
థులకు। నిచ్చితిరుద్రత్వ మీశరుద్రులకు। నిచ్చితిబ్రహ్మత్వ, మీశ
బ్రహ్మలకు। యిచ్చితివిష్ణుత్వ మిందిరాపతికి। సురపాగ్ని యమదైత్య
వరుణసమీర। నరవాహనేశాన వరదగీశులకు। ధరనెండియును సురా

సుర సిద్ధసాధ్య। గరుడగంధర్వోరగపక్షిముఖులకు। నీవిధంబున నిర్వదెని
మిదిగోట్లు। దేవాధికారముల నెల్లనిచ్చితివి। నాకయుత్త్మత్వ్య పాకలిత
సమావ। లోకనామృతవార్ధిఁ నోలలార్చితివి। భంగిగా శ్రీనగోత్తుం
గశృంగోత్త। మాంగవిభేద సమగ్రపీఠమున। నిత్యసల్లింగ సాన్నిధ్యా
నురక్తి। పత్యక్షలింగరూపము దాల్చియుండు। నిట్టి నరంబు మీరి
చ్చినచోట। నెట్టనగలుగునే నిటలాక్షమున్న। భంగిగా వీరభక్తాంగంబు
దివ్య। లింగోత్తమాంగంబు లీలధరించి। భంగునేతర వీరభద్రేశ
మూర్తిఁ। యంగీకరించుట యదిగలదొకడు। భంగిగా నవ్వీరభద్రోత్త
మాంగ। లింగసంబంధంబు లీలదలిర్ప। నుత్తమాంగము లింగమున్నది
దేవ। మత్తరి వీరభద్రాదిక్యమెంత। యదిపర్వతుని దేహ మదిపర్వ
తాగ్రి। మదిపీఠమిదిలింగ మనుభేదబుద్ధి। పర్వతుడనువు శ్రీపర్వతం
బట్టి। పర్వతుశృంగంబు భద్రపీఠంబు। యురుపీఠ మదియె నయోని
లింగంబు। భరితలింగము మోక్ష ఫలదాతయగుట। పరమమునీంద్రుడు
పర్వతవిభుడు। వరతపోధనుడు పర్వతవల్లభుండు। పర్వతోత్తముడు సుప
ర్వతాధిపుడు। సర్వసుపీఠంబు పర్వతవిభుడు। కలితమదీయలింగము పర్వ
తుండు। తలపనశేష నముక్తి దాతపర్వతుడు। మహేశ్వరుండును మహి
తపర్వతుడన మాహాత్మ్యప్రథమనాయకుడు పర్వతుడు। భువనపావన
మూర్తిఁ భువిపర్వతుండు। శివభక్తిశిఖరంబు శ్రీపర్వతుండు। గావునవ
రము శ్రీకరిముఖునదొల్లి। భావింపబడసిన ప్రాజ్ఞులుగలరు। భువినేన్న బ
రగు నిబుధులలోపలను। తవిలియట్లునుగాక తమతమకోలది। పూజించి
పడయరే పూజకుల్తొల్లి। యోజించిపడయరే యోగులుదొల్లి। స్తుతి
యించిపడయరే సుకవులుదొల్లి। మతియించిపడయరే మసకులుదొల్లి।
భజియించిపడయరే భక్తులుదొల్లి। వ్రజియించిపడయరే శీలురుదొల్లి।
భరియించిపడయరే ప్రమథులుదొల్లి। చరియించపడయరే శరణులుదొల్లి।
నమ్మించిపడయరే ధన్యులుదొల్లి। సొమ్మిచ్చిపడయరే శుద్ధులుదొల్లి।
కామించిపడయరే కాంతలుదొల్లి। కీర్తించిపడయరే కృతమతుల్దొల్లి।
సేవించిపడయరే సిద్ధులుదొల్లి। భావించిపడయరే భావకుల్దొల్లి। నిట
క్రిందమీదనె డెందెవ్వ రైన। నిటువలెబడసిర యిలనట్లుగాక॥ అవ

మాతృడననేతరె మర్త్యంపించినక్రి। మనుకులజంప పద్మాక్షుండువడ్రెసె।
హారమీాకుళి మిచ్చి పరశురాముండు। పరశువువడసె భూపతులదుర్రిం
పంగ। శిరములుమీాక్కిచ్చి సురలరావణుడు। హారియింపగాచంద్రహాసం
బువడసె। మృడనిందపోనిష్ఠ మెప్పించికిరీ। బడసెబంధులదుర్రింప పాశు
పతంబు। తనిచ్చిలోకహితముగబర్వతుడు। నన్నుతిబడసె దశకావము
క్తిపథము। వరతపోనిష్ఠబార్వతిమిముగొలిలి। హరుడమీాతనువున నర్ధాం
బుబడసె। వరతపోనిష్ఠబర్వతుడునిగొలిచి। హరుడమీాలి గాంగ మం
తయుబడసె। నలినజసుతుడు సనత్కుమారుండు। కలిగియద్వైత సంగతి
నుష్రిమయ్యె! బర్వతుండుశిలాదుపట్టిసద్భక్తి। పూర్వకంబుగలింగపూంగ
వసికు। నానరంగభక్త్యా మోహిమత్కా। యనగసల్లింగ సింహాస
నంబయ్యె। గానమీాకృపకల్మి గలిగినబడయు। గానిదిగలదే బర్వతనాథ
నాథ। తపములొల్లకయన్యదైవతసేవ। చపలులైకొందరు జడమతుల్ జ
డగ। తపములగోరకకరుణులదృష్టి। దపిమించికొందర ధార్మికుల్ జడగ।
తపములునూక యద్వైతసంగతుల। నపరాధులై కొందరజ్ఞులుసెడగ।
తపములుజేసి యుందకనినుగోర। కపహాతమనికొంద రధములుసెడగ।
నేవికల్పంబులు నేవిఘ్నములును। నేవిషయంబులు నేదురాశలును। నే
యకార్యంబులు నేయహంకృతులు। నేయపాయంబులు నేకోరికలును।
తనకడ్డబడకుండ తాత్పర్యభక్తి। నొనరుతపఃపరిపూర్తిగావించి। సవిశే
షనిర్దోషసంతోషయుక్తి। భవదియ్య మహనియ్య పాథేయభక్తి।
న్పృజియుంచి వీక్షించి సేవించినిన్ను। భజియించి మెప్పించి బడసెవెండి
యును। పుణ్యంపుబర్వతుం పుత్రిగానిల్లు। గన్నశిలాదుండు గాదెధన్యుం
డు। పాదమిదామాయయ్య బడసెరాకొడుకు। బడసినవిటుండ బడయం
గవలదె। కొడుకులుబడయు సిగ్గులుగావెయింక। వెడతపంబులువన్ని వే
డువారలకు। చక్రినేత్రార్పిత చరణాబ్జుండు। శుక్రదన్నాడుకు నిష్ఠు
రనిష్ఠబడసే। మేఘరూపముదాల్చి మిముగొల్చినిగ్గ। రాఘుసాజ్ఞ బ
డసె సాంబుడన్కొడుకు। కడునుగ్రతపమొంది మృడుడమీాచేత। బడ
నసెధోక్షుజు కొడుకుగానజుడు। అమితవక్ష్ఛక్తి పంతిమున్నువడసె। కమ

లాసనుని పుత్రుగా మిమ్ముఁ గొలిచి। యేమని తపము వహించితి వీర। లేమి
గాబడసిరి క్షేమిగాఁగనిరి। యొక్కొక్క కోర్కుల జిక్కిరి గ్గాక। ముక్కం
టిని కాకా జిక్కిరేయిట్లు। భూమిభారము మాన్ప బుట్టినయట్లు। భూమిబ
ర్వతుఁడన। బుట్టెనొ కాక। కాదేని పంచవక్త్రము లొందనిట్లు। మేదుర
కాంతిమై మీఱెబర్వతుఁడు। మహి దర్శనముక్తి మహిమ దానిట్లు। స
హజమై పరగ శ్రీశైలాధిపతికి। హరశిలాదుఁడు మిమ్ము నర్థి భజించి। పర
హితనిహితు శ్రీపర్వతుఁ బడసె। కావున మూఁడుజగంబులు బరమ। పావనం
బుగఁ జేయ బొల్పు శిదాన। యరుదగు తీర్థంబు లందెల్ల పుణ్య। తరమగు
పుణ్యతీర్థంబిదియనఁగ। నతులు పుణ్యక్షేత్ర తతులలోనిదియ। కృతుల
చేకొన్న ముక్తిక్షేత్రమనఁగ। విదితమూలస్థాన। వితతులందెల్ల। మొ
దలి మూలస్థాన మిదియ తాననఁగ। ముఖ్యపర్వత భయంబులలోననిదియ।
ప్రఖ్యాతిముగ రాజపర్వతంబనఁగ। హరుబూర్వసింహాసనాదులందెల్ల।
యరుదగు దివ్య సింహాసనంబనఁగ। పరగు పర్వతు తపోభావాతిశయము। వి
రచింపశక్యమే వేదంబులకును। ధరస్వర్గమర్త్య పాతాళంబులందు।
విరచింపభూత భవిష్యదేతత్రి। కాలంబులందున గలదె శ్రీనగము। బోలం
గనేనగంబులు తీర్థములును। కేదారమునవతి క్లేశమొందవహి। మోద
కంబానక। యొనరదు ముక్తి। చెచ్చెర వారణాసిని నీరవేత్త। గ్రిచ్చరజా
వక కలుగదు ముక్తి। ద్రావంగ నలువదు దాహిమోదకము। చాపంగవల
వేదా స్థానమాసించి। యఖిలమానవుల కల్లైన శ్రీశైల। శిఖరదర్శన
మాత్ర సిద్ధించు ముక్తి। వారణాసిని లక్ష ధరవిప్రతతికి। నారన్నము పెట్టి
నట్టిఫలంబు। గయలోన రెండులక్షలభూసురలకు। బ్రియమార నన్నంబు
బెట్టినఫలము। ననిచినద్విజున కన్నంబు గాదేర। మున మూడులక్షలకును
బెట్టిఫలము। యున్నతీర్థంబుల నొక్కొక్కకోట। యన్నంబు విప్రుల
కందించుఫలము। ఆ కాంక్ష శ్రీగిరియందొక్కజమ్మి। యాకుబట్టెడునంత
యన్న మొక్కఁడికి। దానంబు సేయు నుద్యత్ఫలంబులును। మానుసానవి
య సమానంబులన్ని। బర్వతు మహిమ యే భంగి గీర్తింప। సర్వజ్ఞసద్యః
ప్రసన్నైకమూర్తికి తవిలిచ కిత మభిద తైయనంగ। భువి మేవ మేతన్ని

బోధతయునగ। సంగతినత్యతిష్ఠదశాంగులమ। నంగదాస్త్రర్పతే సచద్భ
శ్యతేయ। నంగవిరించి జనార్ధనాదులకె! రుంగవెల్గంగనుదివ్య లింగనీ
తనుపు। కరతలామలక సంగతిగానుపించె। కరమొప్పు శర్వతు కారణం
బునను। అప్రతిమోద్యద్ధ యంధామనీదు! అప్రసన్నతపెను పతిశయం
బనుచు। దమముని బృందమెంతయు గెడగూడి। క్రమమున రుద్రసూ
క్తములాదియై విరచితగీర్వాద వేదనాదముల। నరుదుగాగీర్తింప హాను
దక్షుఁడమున। కుండతీర్థమసంగ కుంభినినొప్పు। దండిపాతకకోట్ల దా
హరించుచును। అందుమందాకిన యాదిగాగలుగు। నదితంబై మూడు
నదులాశ్రయించి। యదియశిల్లింగ మూలావరణాంగ। మొదవంగనుద
యించె నుత్తరంబునను। మల్లికాకుండ నామమునలోకములు। వల్లభ
త్వమున బాపనముసేయుచును। అందుభాగీరధి యాదిగాను డు। నంది
తంబై మూడు నదులాశ్రయించి। యవిరళనిత్య మహాదేవసర్వ భవ
భీమరుద్రోగ్ర పశుపతిశాన। కమనియ్యతల్లింగ కవితమానాష్ట। కము
నదివ్యాష్ట లింగస్వయాపంబు। నీక్షించుజనులకు మోక్షమిచ్చుచును।
మోక్షేశ్వరంబన ముందట వెలసె। నలరిసూక్ష్మస్థూల యాతనాదేహ।
ములు నాగబుద్రములుమూడుహరించు। నసుపమోద్యత్రిపురాంతకదేవు।
నసగడచ్ఛిఖరేశు నాథర్మైయొప్పె। పాటిమైకోత్పాటనమహిమ, హా
టకేశ్వరమన నలరెయామ్యమున। పాపవినాశన ప్రతిభనొప్పారె। పా
పవినాశనం జేపాగమవల। రమణవరాహేశ్వ రముగిన్నరేశ్వ। రముషు
సారంగేశ్వ రమ్మునుఘంట। సిద్ధేశ్వరంబనా జెలువారిజనుల। శుద్ధులు
గావించుచును దాబ్రతీచి। నద్భుతలీల నాయాస్థానముల। సముద్భవం
బవ్యో లింగోపకంఠమున। యొలసితదీయ సద్యోజాతవదన। ములరె
బ్రహ్మేశ్వరంబన బశ్చిమమున। వామదేవాంచితవక్త్రంబుదనరె। దా
మహేశ్వరమున నగనుత్తరమున। గురిదక్షిణమునన ఘోరవక్త్రంబు।
వరతెజోతిస్సిద్ధ నటనాధుడనగ। గమణతత్పురుష విక్త్రముమహామ
హిమ। నమరెతూర్పునదిగ్ర పురాంతకంబనగ। దనరెసీశాన వక్త్రంబు
నూర్ధ్వంబు। నవ మల్లికార్జున నామంబుదాల్చె। ఆమల్లికార్జు
నూర్ధాత్మ విఖ్యాతి। నామ ఇట్లయ్యె బినాకిశంకరుని। కృపపెక్కుయుగ

ములు। క్రిందశ్రీపర్వత పురాణమహిమ రుద్రాణికిరుద్రు। డానతియు
చ్చుతో నటమున్నయయ్యె ద్దానసనేకయుగాబ్దంబులనాడు। నలి
మల్లికార్జున నామమనార్వాక్య। మఱుటగా జేసి యయ్యుగంబునను। చం
ద్రగుప్తుండన జనుభక్తుఁడొకడు। చంద్రవంశుండు సజ్జనపతితిలకయు। చం
ద్రవతీకన్య సరసచైతన్య। సాంద్రతరాగణ్య సంచితపుణ్య। యనురక్తి
శ్రీమల్లికార్జునదేవు। జనుదెంచి తనతోడి సతులును దాను। ప్రతివా
సరంబును భక్తిగొల్చుచును నతియొక్కనాడు హర్షమ్ముదులుకాడ।
కిన్నరగంధర్వ గీతప్రకలిత। సన్నుతనాద ప్రసన్నతమీరి। యతిమృ
దు మాధురసమంచితాలాప। గతులసప్తస్వర కలితమైశ్రుతులు। సాంగ
మైమ్రోవ దొడంగపరీతి। శృంగముల్ గూడ జెలంగిదిక్కులుగ। రంగ
నాశన మద్యవంగనందున్న। గంగంబల రంగపాతాళి। గంగయంతంత
కుత్తుంగతరంగ। రంగముల్ నలిగదు వంగమీదటికి। బొంగసురల్ నుతిం
పంగశీలలుగ। రంగకాష్ఠములిగుర్వ వంగమాధవములు। గ్రాలరసంబులు
గ్రోలచిత్తములు। సోలకానలతలు ద్రాలకిన్నరులు। దూలనుమానాథు
మోలనానంద। లీలదలిర్చన శ్యాలసంప్రీతి। బాడసుగతులోవి గూడ
నాచంద్ర। చూడభార్వతియును పోడమనంబు। గూడనాదాంబుధి
క్రీడదెలుచునుగ। జూడమెచ్చులుదులు కాడసాంబుండు। మెచ్చితియజ్ఞా
న్య మృగశాబనయన। యచ్చయయ్యదివెండు మెచ్చువదనవిన। శ్రీపర్వ
తోత్తుంగ। శృంగోత్తమాంగ। దీపితఖ్యాపిత దివ్యలింగాంగ। మామాళి
యంమున మేళనంబునను। ప్రేమంబెలర్ప నర్పించినయట్టి। యామల్లికా
దామ మెల్లకాలంబు। మామాళియందున మిళితమైయుండ। దయసేయు
మనుచు చంద్రవతియు వేడుటయు। రయమున తేజోవిరాజితంబైన।
మల్లికాధామము మానాథునిచె। సల్లీలజాహ్నవీచంద్రమధ్యమున।
గంగాతరంగిణీ సంగతోత్తుంగ। వ్యగాంతరంగ పరంపరోద్ధూత। పృథు
లకూలంక షఫేనవిభాతి। కథనీయమగు మల్లికాధామమరియు। సజ్జ
నకాంతి జెల్వగుట శ్రీమల్లి। కార్జునుండమనాము మర్త్యలోకముల।
తక్కకాసలింగ ప్రతతులకునట్లు। యొక్కొక్కనామంబు లొనరనొక్కొ
క్క। కారణంబునను నాఖ్యాతితల్లింగ। చారుపూజాఫల సౌఖ్యమట్లగన।

నగణితంబెట్టి లింగాకరంబైన। నగసంస్మరణ దర్శనస్పర్శనములు। పల
నపస్వర్గాది వర్గాదిసౌఖ్య। మలరారుచున్న దేమనిబ్రస్తుతింప! వినువున
జణాన్మవి విద్య తేయనుచు। ఘనపురాణాదులొక్క టిమోప్రియగాన। యు
నుచు వెండియు మల్లికాజ్జునగురుడు। ఘనుడైన శ్రీపర్వతుని వినుతింప।
వరగురునాథ నీవచనంబులేదు। విరచింపపర్వతు వినుతియేయనుచు। ను
న్న దేవీనుల కొక్కంతతసివి। విన్నపంబేపని వినియొదనాకు। క్షిప్రింబ
యీపని గృపచేయుటకును। నుప్రసన్నాత్మ మహాప్రసాద బు। వారక
పర్వతు వర్ణనయుంగ। మీరానతిచ్చిన చారుసత్కృతిని। లెక్కింపశి
లలెల్ల। లింగరూపములు। యక్కజంబుగవాక్య మదిసాంగముగను। పార
నకేతనావహమూర్తి లింగ। పీఠప్రకాంమై పృథివిశ్రీనగము। మీదివ్య
దృష్టికి మించివెలుంగు। భేదమెరుంగ మీపాదముల్ గాని। మీయాజ్ఞద
లమోచి। పోయెదనిష్ట। దాయకమీప్రసాదము గృపజేసి (రక్షింపుమని
యను రక్తిదోనయ్యె। ఋూక్షితిసాష్టాంగ మెరిగి శ్రీగిరి। నరుగంగ నరు
గ గ సన్నిదిక్కులను। ధరణియీనిభంగి తండతండములు। నెరసుల
యడవుల గరుసులుదోప। వెరసురుగడువంగ సరసలమంది। సరసలజ
నుదెంచు పరసలజూచి। పురుషులగని హర్షపులకలువోదల। వారువా
రునునేంగు దేరనంతపము। గూఁడ మహేశ్వర ద్వారమార్గములు। దం
డడి వెన్క ముందలగూడనడువ। సండడింపకమంచు జక్కరడనుచు। వెన
కజిక్కుడంచు వేగమయంచు। జనుడుముందటయంచు జనకేమియం
చు। తొలతొలడనుచు నాతోవబాండనుచు। జనుడుముందటయంచు
దవ్వెంతయనుచు। సిరిగిరియిదేయంచు జేరితియంచు। పురమున్నదు బో
దునోయంచు। పొదపొదండిపుడేమి బోయెమానుచు। పదినాళ్ళకైన
బోయెదమొకోయనుచు। గుడ్డవెట్టకుడంచు కోరతేమియంచు। నడ్డమేమ
నకేమి యాగుదేర్వనుచు। నీయూరిబగుతు విశ్లెరుగ దేయనుచు। నాయో
దువిడువ మాయీయూరననుచు। బారెడెట్టులనైన బారు తెండనుచు।
వారగింపక మరుగు దేననుచు। లింగావసరము చెల్లిడినేమీకనుచు। జంగ
మోచిత మువశ్యముగదాయనుచు। కావళ్లవారి జిక్కగనీకుడనుచు।
కావళ్లవారిని కానికారనుచు। ముద్దులాడకపొందు ముందటననుచు।

నద్దిరాయిళ్లైన డొద్దపొమ్మనుచు। చలుపట్టునడిగె సాంకెల్లననుచు। చ
లమదీవాగున గలవకాయనుచు। కొన్నిపువ్వులైన గోసికొండనుచు।
నున్నవీకుసుమంబులో కొన్నియనుచు। తో్రివనీకెంకెట్లు ధూపాగ్ని
యనుచు। నావేలసుభక్తు లగ్గలంబనుచు। సొగుదునాకొవత్తు లీపూటక
నుచు। నెగడకున్నను లింగ మెరుగుగాకనుచు। పదియోగిరములలవదు
నొకాయనుచు। పడియోగిరముకాక పథమునకనుచు। సాగెనేలింగావస
రముమీకనుచు। శ్రీగిరియెంగు నారోగణమనుచు। కడిదిఁనోనేమముల్
గడువంకననుచు। కడిదియెబసవంన గలుగంగననుచు। పాదపాదప్రొద్దు
లు బుచ్చకయనుచు। కలదెనీసాతు నిక్కలకుదాననుచు। క్రిందులో
జోరజోరగానేలయనుచు। గ్రిందులోవునగాని గడవలేననుచు। యిదెకం
టిరే శ్రీమహేశ్వరంబనుచు। నదిమీదట మహేశ్వరావాసమనుచు।
కడునొప్పుబహు హేమకలశంబులనుచు। బడుగుదేవరయధ్వ పతివం
ద్యుడనుచు। జయపెట్టుడిటు గూడసాతెల్లననుచు జయజయఖేయుఖేజ
యజయయనుచు। నుల్లాసమడరనిట్లుగుత రాన్యోన్య। సల్లాపనంబులు
నరిమైతనరె। జనుదేర శ్రీమహేశ్వరభూధరేంద్ర। మున విలసిల్లు। న
ప్పురమెట్టులనిన॥ శ్రీశధరోత్తర శృంగసంఘములె। ప్రాకటంబుగ
హేమ భవనంబులవియు। విరచితప్రత్యంత పర్వతావళులె। కరమొప్పు
సౌర్త్య నికాయంబులవియు। యిలనుండిముక్తికి నిడ్డసోపాన। ములయ
ట్లు సోపానములు నొప్పునదియు॥ పటివియత్కన్యకా భరణవిభాతి। నటి
యించుమణి తోరణంబులయదియు। దివిముక్తికాంతలు దవిరశ్రీగిరికి।
సవినయంబువీచు చామలరట్లు। విచువీధిందాక శ్రీవృషభాంకమనుచు। త
నరువిచిత్ర పతాకంబయదియు। ఖ్యాతిగావ్యాస హస్తాంకమైతోంచు।
వాతపూరణముల వడినొప్పునదియు। మహిజటాపదాత్రిత మకుటసంన్న
హిత। మహితజగమలిగ మండలియదియు। ప్రవిమలప్రమథపుష్ప
కపిమానములు। పవిదనొప్పుగుగణ భవనంబులదియు। అణకావఘోషం
బు లట్లుహాసికాశము। ఘణకల్లుబహువాద్య। ఘోషంబులదియు। అట్టి
మహేశ్వరోద్యత్పరసరము। చుట్టుముక్కుఘుకరశు కపికసికర। రవపంక్తి

తరాజితంబనఁగ। సపక్వమైతనరు నారంగావనంబులును। ఘనరుద్రపాదోద
కముఁబోలు ఫలస। కునుగలశంబుల గొనివచ్చియున్న। ఛందంబున నిజఫల
సంపూర్ణమగుచు। నందితంబైయొప్పు నారికేళములు। సల్లశైల సంద
ర్శనఫలముల్వొలుప। నెలమినీజాలదు మేమన్నయట్లు। ఫలభరితంబులై
బధమార్గములనె। యలరారు కదళీఫలానీకములును। చూతమగుశ్రీ
గిరి జూతమన్నాదు। జూతమనుచును రసాన్వితఫలములు। తిమిరిదర్శన
ములీ దెచ్చినయట్టి। పదవినొప్పుగుఫల భరితచూతములు। వినుముమిరా
మీరాయాళ్లు వెడలిసనాడు। ఘనభక్తిమైదమ్ము గడచినారింక। దమచింత
లేల సోదండనుకరణి। సమరియరితంతనొప్పారుచింతలును। చెలగివసంతు
డు శ్రీగిరిచుట్టు। గలయఫలావళుల్ గట్టినమాడ్కి। యిలనొప్పుద్రాక్ష
ల యీరేలమాది। ఫలముల నిమ్మల ఫలమంజరులను। యిలమల్లికా
ర్జును దెసగుమారేర। పొలుపుగానవిచ్చు బొడ్డుమల్లియలు। కుందం
గనేల శ్రీగోత్రంబుజెంది। కుంద కుందని వచ్చు కుందగుచ్ఛములు। సేవ
మ్మెసీశు భజింపనివాని। సేవయేటికినన సేవంతివిరులు। గిరులతో భవనాగ
కేరియనిన। గిరియదేయనునాగ కేసరంబులును। నగములన్నియు బెంటి
నగమిలీనగము। బొగడపున్నగమను పున్నాగములును। పొగడనొప్పారు
శ్రీభూధరేంద్రంబు। పొగడఁ జేయనుచున్న పొగడపువ్వులు। గిరినెవ్వ
రెవ్వరెక్కంతురో తన్ను। వరదుచే నెవ్వరెవ్వరు గొందుపదము। చూచె
దమనుచున్న చూడ్కికందండ। పూచివెండియునొప్పు పువ్వవాటికలు।
కనుగొంచుపొగడుచు గ్రక్కునవచ్చి। తనరారుతత్పురాంతర్వీధులందు।
గ్రందారనొక్కొక్క గములుగాఁగూడి। జంకులువెట్టుచు చిత్తంబులలర।
జెలగుచునలదుచు జెరలుపాడుచుచును। జొలయుచుమెలయుచు పొరిసం
తసిలుచు। మూంగుచు నేంగుచు మూకలుగొనుచు। వీంగుచునాగుచు
విస్మితులగుచు। నుక్కుచుజక్కుచు నుల్లసిల్లుచును। సొక్కుచునిక్కుచు
సుగతినిల్చుల్చుచును। ఆడుచుబాడుచు సల్లమొక్కుచును। గూడుచు
జాటుచు గోయనియార్చుచు। చుసు చప్పటలు వేటుచును సరిపథము।
లను వంచిటింపనాళతులుసేయుచును। సమ్మదంబున నిల్లు జనుదెంచుప
రస। యమ్మహేశ్వర నగంబరిమురిసెక్క। భావింపనుత్తర భాగమంత్ర

యును। ద్రోవలుగట్టి యద్భుతముషట్రిల్ల। చెట్టునుగట్టును సిలలును సెల
లు। మెట్టయుబల్లము మీదునుక్రింద। నదుగూడబరనసైయ యల్లరెవి
చిత్రి। పటముతత్పర్వత పతిగప్పినట్లు। నుగగిరి దేగఢాక్షి హారగిరియైన।
సిరగిరియంతయు నరగిరియయ్యె। సక్కజంబలర నిల్లెక్కుచు నెడల। జిక్కు
చునొండొరు జేయూదుకొనుచు। నుక్కుచేనేచుచు మల్లడిగొనుచు।
ద్రొక్కుచునటత్రొపు ద్రొపులాడుచును। అంతంతజయజయా యత
రావములన। గాంతరంబులదిక్కు లద్రువఘూర్ణిల్ల। చక్కనపరి షత్కో
టిసుగతి। కిక్కయైచనునగంబెక్కిదక్షిణము। వరనిజాధారా ప్రవాహా
ఝుత్కార। విరచితద్వానంబు విన్నయంతటన। భూరిపాతకకోట్లు బో
లియించిరుద్ర। ధారాంబువులద్భుత స్నానులైజనులు। నామహేశ్వర దేవు
నర్థిఁభజింప। దామున్నసమయోచిత క్రియల్ నలిపి। పండితారాధ్యేం
ద్రు పంకితపాద। పుండరీకాంతరంగుండుదోనయ్యె। శ్రీమహేశ్వర దేవు
శివునుతింపుచును। గామించితద్భక్త ఘనసంఘమునకు। ప్రవితతభక్తిమై
బర్వంబునలిపి। యవిరళబీతి గుర్వర్పణజేసి। ధరనూది నప్తపాతాళ
ముల్ గాది। యురుతరంబై మీదనుదు వీధిగడచి। పరగుళ్ళంషుంబులు
ఫలితానుమఃఖ్య। తరుదివ్యగుల్మలతా వితానములు। నందులబహుళ
రక్కటావలిచరులు। నందుగాకులుదక్క నలరుపక్షులును। రుద్రదారయు
పెక్కు రూపంబులైయు। నూద్రుక్తిద్రాగున నూనధారులును। శ్రీకు
బేకేశ్వర సిద్దేశ్వరాద్య। నేకలింగములు మహేశబిలములు। కనుగొని
యద్భుతా కాంతాత్ముడగుచు। ఘనముగుదన్నగా గ్రముశివపురము।
మహివయుదద్వాగ మహిమయుతీర్థ। మహిమయువినుచు ధీమణికో
నమయ్యె। మనముననహర్షించి మల్లికార్జునము। జననభిముఖుడుగా
సాంతునునలరి। నూరెలజియ వెట్టుచును నంతసిలుచు। భోరునవగమధ్య
మునదిగసారి। రతిగల్వవృక్షంబు బ్రాకెదుకల్ప। లతయునుబోలె నల్లన
కుర్వజేరి। యక్కజంబంద న్వర్గావగణములు। నెక్కొననిల్చిన నిశ్రేణు
లట్లు। నెక్కొన్నయారెండు నిచ్చనల్ గడచి। గ్రక్కునదన్నగా గ్రంబె
క్కచనగ। జనగదూక్పునను పంచక్రోశమాత్ర। మున రమ్యమగుచును
మునిపళ్ళమమున। కదునొప్పెసగు బిలకల్యాక్తిసన్న। బడు శ్రీచతుర్మ

చతుర్ముఖబసవేశ్వరుమహిమ.

ఖబసవేశ్వరుండు। ఆదేవదేవుమహత్వమెట్లనిన। నాదిసర్గములకాది। యు
గసృష్టసర్గ। నభవుండుశివుడు। లీలాధర్మమైసృష్టి। నభిముఖుండై శ్రీవృ
షాధీశుజూచి। చనుముగోమాతృ పంచకములోభద్ర। యును నంద
యును శీలయునుసుమనసయు। గొనుచు బ్రహ్మమరులకు సురభినిలుపు।
మొనరంగధరణి బసూత్పత్తిబడయు। శ్రీకుధరోత్తర శృంగంబుననున।
దేశాంతమున వసియించువాపుడను। చనుదెంచియిలనవాసిద్ధనుఃప్ర
మాణ। మునను క్రిందడనొక్క। పురముగావించి। భువినాకృషభ పుర
మునను చతుర్ముఖ వృషభేశ్వరునిల్చి కాంతుగొల్చుచును। నాల్గుము
ఖంబులై నాల్గుదిక్కులను। నాల్గుగోమాతల నలవరింపుచును। తొడరి
గోమాతృ చతుర్ముఖంబందు। బడసెదాపశురాసి బడసివానికిని। ప్రధి
తంబుగా బిలపర్వతంబనగ। పృధివికి వెడలింప బిలముగావింప। నవియు
ను వెడలె కన్యాసిద్ధనాధు। భవనోత్తరమున దత్ప్రభువులు వెడల। గానం
తమునికన్యకలువచ్చి హేమ। ధేనువులకుగొన్ని ధృతికొనిపోవ। చిక్కినప
శురాశి సృష్టిపైనిలిచె। నక్కజంబుననంత నఖిలలోకముల। వృషభేషు
దాసృష్టి విరచింపనదియు। వృషసర్గనావేద। విదితమైచనియె। మూల
మైయూచతుర్ముఖవృషభేశు। నాలుగుముఖముల నందితంబయ్యె। కనుగొ
నధర్మార్థ కామమోక్షములు। కును గారణంబులై గూడుశ్రీత్యక్తి
నదిగారణము మునులందరునదియు మొదలుగా శ్రీచతుర్ముఖబసవేశు।
పరమేశు వృషభేశు పాతాళవృషభ। పురవరాధీశు శ్రీభూధరావాసు।
నచింతురట్ల కన్యాసిద్ధనాధు। నచింతురందుల నరిదులపొద్దు। తము
నర్థి మునికన్యకలు ద్రికాలంబు। నెడపకయావృషభేశలింగంబు। నత
మునియూధు కన్యాసిద్ధనాధు। వ్రితమూపమెపగని వాళింతునర్థి। నది
యాదిగాగ కన్యాబిలంబయ్యె। నదికారణమ్మున కన్యాసిద్ధనాధు। డనన్నొ
ప్పయణిమాది యఖిలసిద్ధులకు। మనికిపట్టైనంత జిననులుగీర్తింప। దక్షి
ణతరకీర్తి యాలింగమూర్తి। దక్షిణంబుననముఖ్యన్మహామహిమ। చేకొ
నిదికట్ట శ్లోకునిపుణ్య। వాకినిహితచక్రి వాకివిస్మరత। లాకినిఃధూర్

మందాకినియమృత। నేకినిదివ్య మంద్దాకినియొప్పి। కావునమును బిల్వో
కమైనయట్టి। ఘ్రూవృషభేశ్వరం బలరారెమున్న। వెలయుజతుర్ముఖ
వృషభేంద్రపేర। నిలచతుర్ముఖ బంవేశ్వరుడొప్పె। పస్థరింపనావృషభపు
రంబుపేర। నస్తుధపైబసవపుపురంబనాబరగె। యీచతుర్ముఖ బసవేశుభ
జింప। యీచతుర్ముఖ వృషభాంకలింగంబు। భజియింపనఖమత ఫలము
లుబొందు। నిజభక్తిముక్తులు నెక్కొనజెందు। నట్టిశ్రీబసవేశ్వ రాలయం
బంత। కట్టెదురనుగాంచె ఘనుడుదోనయ్య। తడయకనిష్టార్థ దాతనా
నెన్న। బడినజతుర్ముఖ బసవలింగంబు। నత్యర్థి నముచితార్చన తుజేసి।
నిత్యలింగార్చనానియమముల్ద్దీర్చి। పండితారాధ్యుణముగా భక్తమం
డవికి। బండువునేయనా పరసయునలరె। అందుండి సాంప్రదాయములు
గూడుచును। జిందులుపాడుచుజలగియాడుచును। చప్పట్లుబెట్టుచు నఖుల
బట్టుచును। యుంపొంగిపేచుర్చు నుబ్బియాచుర్చుచును। మనికులబిలుచుచు
మతులగలచుచు। వినుకులునేయుచు వినుతుబాడుచును। పద్యము
ల్చదువుచు బ్రిబలియొదవుచు। వాద్యముల్గూర్చుచు పడి దన్నుచు
ను। తాళముల్బట్టుచు దరువుదట్టుచును। సాళెముల్జూపుచు జడత
లాపుచును। రమణజొక్కుచు బయసములుద్రొక్కుచును। భ్రమరి
బోల్చుచు నమభంగినిల్చుచును। గతులుగ్రాలుచును నాళతులుసోలు
చును। శ్రుతులవ్రాలుచుభక్తి గతులదేలుచును। యొనగలుజెప్పుచు
నుల యుక్తినొప్పుచును। బసవేశునకు పమర్పణముయానసుచు। యో
విప్రమధులనాద్యుల దలదలంచుచును। లీలవిమ్మాడ్కి గేలికలునేయు
చును। యేతెంచిశ్రీబసవేశుదర్శించి। భాతిగానిష్టార్థ ఫలసిద్ధబొంద।
రసికుత దోనమ రాజయ్యగారు। బసవేశుమహిమయే బ్రస్తుతింపుచును।
శ్రీభిల్లు మల్లికార్జునదేవుపురవ। రాభిముఖుండయ యురుగనంతంత।
సంతసంబునబరి మతోక్కటియునునిరం తరగతిదొంటి యట్లుయాడుచును।
పాడంచునట పెక్కు పథములపరస। గూడుకొనుచు వాద్య ఘోషనం
నగ। బహునదనంగమ। ప్రీసతతేచుర। బహుళభాగీరథీ భావనసిరుగ।
పరసపదాహతి ధరణియుప్పొంగ। జరియించుపథములు జలిమిద్దిదోప
పవుల్లనెండిన పాదములలకురిప। జీవికినరదుల జిగురులుదనర। వాడినలివే

లు పడిపల్లవింప। గూడదారినయట్టి గుల్మముల్ పొదల। జేరిచెందినయట్టి
శిలలుగరంగ। అరిచినగిరులు మూరెడుబెరుగ। తపసిస్థైబారు మేఘము
లురంజిల్ల। నవకాశమగు జయులాద్రిజవంబంద। భంగిగాశ్రీగిరి పరస
రాశకును। పొంగినర్వాంగముల్ జలగించునట్లు। జనుదెంచుపరసలో
జనుదెంచుభక్త। జనములుజనుదెంచు చాళియట్లనిన। పోదగగునంబవు

జంగమ్మకోట్లనడకలు.

ల్ పోదగగుపసిడి। గొడుగులుబావలు గూడలోహంపు। పావలుదం
తపు పావలురాగి। పావలువాగల పాదరక్షలును। దొడుకొనిపదన ఖద్యో
తులుదర్పణము। లడరిశిష్యావళి కిడునట్లువెలుగ। చందనకోవులు సరి
వాటిగావు। అందంబులగు గద్దకంచుకావులును। వలనొప్పుకప్పడంబులు
నుకాపీన। ములు మీద గూడకట్టులుగానుపింప। వెలిచేరెములు గలు
కులుకొంతదోవ। బిలుసనిజోడు కుప్పసములుబూసిపట్టు। దొంగళ్లను
పట్టుపీతాలును। పట్టుతాళ్లను పాత్రిపట్టువస్త్రములును। చందురుకావి
పల్చడినల్వతొల్లు। జందెలుతివళులు జెందికందోళ్లు। లోందమీదకినెత్తి
కిందగీలించి। పరువడిదొడిగి కుప్పసములుమీద। కరమొప్పుగాపటి
కపుసరంబులును। బాహులనుతపేత భాతిజేతులన। మాహితలీల రుద్రా
ముల్ దాల్చి। కాలిపచ్చడములు కావిదువ్వట్లు। తావిమాంజిష్ఠ ఖండం
పుదోపులును। దనరారుబల్లడ దట్టిపచ్చడము। లును రత్నకంబళులును
వెలిపోత్తు। పచ్చడములు జారవడములుపట్టు। పచ్చడములు వెలిపట్టుపై
బెట్లు। మలయునుప్పరము నంచులపటికంపు। వలయముల్ రుద్రాక్ష వల
యముల్ మీద। కలకముల్ మీనట కంచుగుబ్బలును। గెలకులచంద్ర
సూర్యులుగల్గుబీర। మకుటముల్ గంబళి మకుటముల్ నంది। మకుటము
ర్ బులితోలు మకుటముల్ గంగు। మకుటముల్ రుద్రాక్ష మకుటముల్
రాగి। మకుటముల్ నపచిత్ర మకుటముల్ సోగ॥ తత్పరంబులుజోడ తత్ప
రంబులును। లొప్పుతత్పరములు కొమరొప్పదాల్చి। శుద్ధసువర్ణ సన్ను
ద్ధపరిద్ధ। శుద్ధస్ఫటిక పరిశోభితకుండలములు। మందితరుద్రాక్ష మణి
హేమరజిత। కుండలంబులు రాగికుండలంబులును। నందికుండలములు
నాగకుండలము। లంతమైకణాంబు నందుజెల్వారి। బలుపన్నిబెత్తముల్

పలియఖభిత్తములును। పలయుంపుభిత్తముల్ మల్లశభిత్తములు। శక్కుభి
త్తంబులు గాశభిత్తములు। చక్కనిశెమ్మట పాంచాలభిత్తములు। సైర
ణగోలలు చందనంబులును। గైరంపుభాగులు శనఖండములు। ననుము
లగోలలు వసుసుల మొనగడ। లసుముల సంధుల జనులాకులములు। జలపోస
నముల మీసాలవిలాసములు। కలశముల్ పట్టి కుచ్చులు జిత్తరవులు। కడు
సొంగము గు వెలి గొడుగులు బీలి। గొడుగులు ముత్యాల గొడుగులు జీబు।
గొడుగులు పెలిపట్టు గొడుగులు మోపు। గొడుగులు నిడుపొడ గుడ్డలే తేర।
కళులు జిత్రములు కమలముల్ బంధ। ములు పందులు మగూడ జలపో
పనములు। కరమొప్పు రేకుల గద్దెనగలు। పరిగామసజ్జల సజ్జనగరులును।
అనువుగద్దెనగడు బంగసోంకులును। ఘనకరతలముల గద్దెనగలు। చెలు
వారుపట్టు కుచ్చుల శివసూత్ర। ములును వెండిపసిండి గొలుసులు నమర।
సుస్థిర విఖ్యాతి గరస్థలంబులును। రస్థలంబుల నకటి స్థలంబులను। నాభిస్థ
లముల కంధర దేశములశి। భోగముల భక్తి రూఢిదలిర్ప। పాయనిలిం
గసంబంధనిష్ఠాన। పాయతత్వములు సంప్రాప్తిగా జేసి। ప్రభుశక్తి త్రిభు
వన పావనోద్యుక్తి। శుభదైక వృత్తి విఖ్యాతమహాయుక్తి। గనిపరిమ
తోత్కటి గనిభక్తి మొత్క। జనుదెంచు మకుటవర్ణన జంగమంబు। రాగి
కుండలమ్ములు రాగినందులును। రాగినూలులు దొడ్డ రాగికంట్టెలును।
రాగియుంగరములు రాగిదండలును। రాగిజన్నిదములు రాగియుత్తరలు।
వలుదకొక్కెరలు బాలెలు తామ్రఘటన। నిలకొను సరిఫణిల్ నేవళంబు
లును। కీలుకొల్కుల రాగి కీర్తిముఖములు। గ్రాలుసందుల రాగి। కట
కముల్ రాగి। పదకంబులును తామ్ర బంధబంధురస। ముడత ప్రభలనొ
ప్పు నొడ్డియాణములు। పటిక రామలివ సంపదనొప్పు దొడ్డ। కటిసూత్ర
ములనొప్పు కౌపీనములును। అలదినగుల్బాంత మగుభూతి క్రింద। నలలి
తనిజకాంతి జన్నుపదాబ్దములు। నఖనికరాంశులు నయనదీధితులు।
ముఖవిలాసములు సముద్ధతకళలు। విశదభసోద్ధూళిత శరీరములును।
దశనద్యుతులు దిశాతటములముంప। పుట్టమీసములును పెట్టినబొట్టు।
చిట్టితల్లల్లులు సితచామరములు। వసుసులగలశముల మరునాళులము
లును జిలిబిల్కుబంళ్ల సద్దిములును। ధరచోద్యముగ గరస్థలములు।

మీఁద। వలసజుట్టినబహు వన్నెవస్త్రములు। మొల్లసినడుపులు మృదు
భాషణములు। వల్లభత్వములు చిత్తోల్లాసమునను। భక్తిశృంగారముల్
ప్రభుశక్తులనవి। రక్తిభావములు నారాధ్యసంపదలు। జనమనోహార
మగు శాసనమహిమ। లానీరారులాంఛనంబులునై జముగను। మాను
గానొక్కొక్క మండలియనఁగ। బూనియంతయు జగత్ప్రాభవ్యతదనఁ।
నభిరమ్యలీల దులాకాడఁగనిట్టి। లుభయజంగమకోటు లొక్కటనడువ॥

వృద్ధతపోధనులనడకలు.

చనలేకకాళ్లీడ్వ నగమట్టలువిడి। సినబ్రాఁతలగుగూడ చెప్పుటట్టలును।
కుట్టినగుడ్డల గొంగపడంబులును। కట్టుననదిప్రాఁత కచ్చడంబులును। చిం
పిగొడుగులు గుప్పిసినశరీరములు। తెంపిజన్నిదములు త్రెంచులునుజాల।
వంగినవీపులు వడకెడుతలలు। ధంగురంబుగ బ్రాకు వట్టైనపళ్లు। అడి
యఁగవీపుల నంటుకొన్నట్టి కడుపులుబెడతల బడినకన్నులును। తెల్ల
గానరసిన యుల్లిగెడ్డలు। కుళ్ళునకుళ్ళుననుక్క సీల్లుదగ్గుటలు। సుక్కి
ళ్ళుకొన్నట్టి పుక్కిళ్ళవయను। వెక్కిళ్ళుజరముల తెక్కిళ్ళఘర్మ। జలము
లచమరు పూఁతలుగట్టినట్టి। లఁదినతొంటి సర్వాంగభూతులును। అలకు
దద్భూతిమై నన్నికందువల। పొలుపారుచారుద్రిపుండ్రరేఖలును। వడి
వెన్కసంబులుముదిచివైభుడును।తొడివేళ్లలుచేతులయడవేళ్లలుజడలు।భూ
తిపాత్రంబులు। భుజనగపతులు। ఖ్యాతమైయొప్పెడు కామసజ్జలును।
నూతంతయనకాళ్లు నొడలులుదూల। నూతలుగానిండ యాతకోలలు
ను। కడుసాంగములు జగత్కారణాఘనములు। నదరనిట్లుదయించి యు
ధితరూపములు। మహిసర్వతీర్థ నమూహితోయమట। సహజమైతనరు
శ్రీశైలంబుమీఁద। సరసరతీర్థములు జరియించునట్లు। పొరిబారివృద్ధత

మిండజంగములనడకలు.

పోధనుల్నడువ। మిక్కిలికట్టముల్ మేలిచందనపు। చెక్కలునలనతి
చిక్కణంబులును। కస్తూరిమొదలుగా గల్గుసుగంధ। వస్తువులునుగూడ
వాసించినట్టి। కరమొప్పబాగాలకైతావళులును। కరటరుసున్నపు। కర
టలుఖిడిన। యడపత్తితులుమూపు లందుధరించు। వడిబినుసంబెళల్ సం
కలనిదికొ తొడిదాడియాకులు తుడిచియుచ్చుచును। వడువకగుడ్డలు వెను

కొనితేర। గీలించిపసిడి కొక్కెముల్లనుగూళ్ల। గ్రాలురుద్రాక్షంపు కం
ఠమాలికలు। ధవళాంబరంబులు దనులులసమర। కవలయ్యుపానుపుల
గ్రాల్పులిగోళ్ళు। చెప్పులునడపుల యొప్పులుకీలు। గ్రొప్పులుమాట్కల
నొప్పులునొప్పలి। లకములొంటి ముత్తియములనూళ్ళ। కొలదిచాకట్లు
పోగులురుద్రసరులు। వరలునానాముఖ వ్రిణంభుబనములు। సరిభక్తు
లకుమాట పలపకుండుటలు। బగుతులచేత బొవగనిచ్చినట్లు। తగిలిధట్టిం
చి యర్థములుదెచ్చుటలు। రారోరిభక్త తేరాలంజకనుచు। నారంగ
వ్రియమున కడిగితెచ్చుటలు। బసవన్నకరుణ రాబగతమీరనుచు। ఆస
మిచ్చును ధనంబడిగితెచ్చుటలు। కలియుగబసవదలిలనీవయనుచు। నల
రించిభక్తుల నడిగితెచ్చుటలు। ప్రాకటంబుగవచ్చు ఫణ్యాంగనలను।
క్రీగంటజూచుచు గెలిసేయుచును। సరసరపుష్పమంజరులవైచుటలు।
చెరలాడుటంవారి జేరబిల్చుటలు। వేలంబులడుకుచు వెసకనేగుటలు।
నాలోలమతివీడి యంబులిచ్చుటలు। మెండాటములనట్ల మెరయుతో
మాల। దండములుగురివెరు దండలునమర। దరసహారుచులు నుద్దండము
లో తగిన। వరభూషణావళుల్ వాలికగోళ్ళు। వివిధవిచిత్ర నవీనవస్త్ర
ములు। నవధరించినలింగ నివహంపుహోయలు। దొలుకాడుదృగ్దీధితులు
దంతధావ। నలునిజదేహద్యుతులు సాంగముగను। ప్రతిలేని దేశాధిపతు
లభావమున। ధృతిపేర్మినితరుల ధిక్కరింపుచును। నంధిల్లలిటవేష సహ
జమదాంధ। గంధసింధురముల గతిమలయుచును। భూమగోనాదులపోలు
పునదరి। గాముకులుమగని కాలుగ్రొవ్వుచును। పానరుకస్తురి మృగం
బులపోలుపునను। జనులకుదేహ వాసనలొసంగుచును। దేవదేవేశుభో
గావతారములు। భావిసభక్తుల ప్రాణేశులనగ। తనమనోధనము లాద
టహరింపుచును। ననుషక్తలింగ నిరంతరసావ। ధానతత్పరతమై తత్ప్రి
సాదవ్రి। లీనభోగోప భోగానందసౌఖ్య। మంశితనకల నమగ్రత మెరసి।
మిండజంగమకోట్లు మెల్లనేనడువ। వలకనావలనేత పట్టెలుమాచిరి।

శీలవంతులవదక

పాలుపారుపాదరత్నులుభాతిమెట్ట। ముసిగిడిపస్త్రంబు ముంజటిదముల। కె
సలమాడదిలోప్రియ కంతియుదొలగి। భావించిముందట। భక్తులనగా।

దాపెన్కవారి పాదములుజూచుచును। నలినభక్తాలోక నాచ్చైవయనగ
వలిబదార్థకాని వివజ్ఞయొత్తనగ। బొలుచు రేఖలులేని బోనవుభాండ।
ములు విన్నచట్టవంబులు నిదిమీద। చుట్లునుగవసెనల్ జుట్టిబోన।
పుట్టికల్ సంధించి నట్టికావళ్ళు। పలకలన్వేర నేర్పడనపదార్థ। ములచెం।
చులును మార్లుగలయిసప మొలలు। వడిబెట్లు వస్త్రముల్ వంశపాత్రి
ములు। తడికౌత్తు వస్త్రముల్ దగినగుగ్గులము। సంచులును। వీభూతినం
చులు మృగ్గు। సంచులారతపిండి సంచులునూడు। గోళ్ళమడింగ నుదు
ళ్ళపాదముల। గోళ్ళయుప్పించులునులుగోనుగండ్లు। కలయంగమేల్కట్టి
గట్టెడివస్త్ర। ములు దెరచీరలు మునునాదిగాంగ। నతినువిధానంబు
అగునుపకరణ। తతులకట్లవుడెడ్లు తమతోడనడువ। ననసులుచెట్టున
యలతిలాకులము। లొనరంగదాల్చి వ్రతోద్యక్తినమరు। వేషముల్
భక్తి సుభాషలునిత్య। భాషలునవియ విభూషణములుగ। గాంతురుపాప్రి
జ్ఞేశు గానకుజగమ్ము। చింత్రింతురాత్మేశు జంతింపరొండు। మరియుబం
చాక్షరీ. మంత్రింబు గాని। మరియునుదలపరు మాత్రింబులొండు। దల
తురుపాప్రిణేశ దలపరణ్యంబు। వలతురుభక్తికి వలువరొంటికిని। పలుకు
దుగన్నట్లు పలుకరుబొంకు। లుకుదురొడ యులకలుకరన్యులకు। నడు
తురాచారంబు నడువరనీతి। విడుతురుదైన్యంబు విడువరుచలము। కొం
డుప్రిప్రిసాదంబు గొనరనపితము। విందుర్భక్తులకీర్తి వినరొండుకీర్తి।
యిప్పాటసజ్జనులెల్లనుతింప। తప్పకసద్భక్త దానదానియతి। నన్నుతిశుప్రి
తినుతా చారసంపత్తి। జెన్నారజనుదెంచు శీలవంతులును। పరమశాం

విరక్తులనడక.

తత్వంబు భసితంబులెనయ। పారిబారినర్వాంగముల జూసికొనుచు।
శమితేంద్రియావి విషయములకచ్చ। డములను వీడకుండగట్టికొనుచు।
పంచాక్షరంబులు పరహితాలావ। ఘంచితాక్షరములు జపముసేయు
చును। అమరలాకులములు నంతర్ముఖేంద్రి। యములునేపొద్దు బాయ
కధరించుచును। తోలుకాదుపరమ సంతుష్ఠచరిత్రి। ములు మొలచుట్టు
మొగ్గిజుట్టుకొనుచు। తత్పనిస్వనమయొత్సాహంబుకంత। కుప్పనంబున
గౌన గూడదాల్చుచును। నిరశనభిక్షనిత్ప్రియామృతము। తరినీళ్వారున

కల్పితము జేసికొనుచు। యమనియమాది క్రియాధురీణులగుచు। శమ
దమాన్విత సదాచారవర్తనులు। సచలితలఱమి తత్వమతధ్యానపదవి లీల
బచరించుటఁ బుధులు భక్తిపూతశాస్త్రపొగడ। తనుధర్మములుఁదన ప్రేమతోడ నలల
బెంప। మనస్సులు మదిదారిన మదములు వీడు। కోరంబిడఁబిలచు కోర్కెలు
లుడిగిన। భావముల్ హరియించు భక్తిమైఁ బెంచి। ముక్తిదీగంబుల లోన
ముక్తులు బోన్ని। ఘనతరంబుగఁ దాన కారణంబైన। యవికళలింగార్చ
నానురక్తియును। సవిశేషజంగమాసక్తియుక్తియును। సతతలింగావ
మర్పితవిరక్తియును। ధృతినొప్పు భవవిరక్తియు ప్రేమమైఁ। దమకుఁగాం
చినసద్భక్తి దమకుఁ గొనియాడ। రమణఁ సేతెంచు విరక్తిజంగములు॥ బాహు

—॥ శివయోగులపదకలు. ॥—

తలంబుల ఫాలంబులనుస। మాహాతపాలతోర సౌంబుజయుత్సవ్య। కలిత
దంబోలి శంఖశక్రియమ్ము। విలసితవృక్షశాఖలుబోలుపాద। నయనాబ్జ
రుచులునున్నత నాశికములు। ప్రియమతాలాపముల్ వృథుజఘనములు।
జారుభుజములుగ కాలపక్షములు। సారసంస్మిత ముఖాబ్జములుగోంకరటి।
వరపాంగకళలు నాజానుబాహులును। కరమొప్పు శ్రీకార కలితకర్ణ
ములు। కృతులకు దేవిపతులకు భక్తి। మతులకు శివయోగ సతులకు
నొప్పు। మినమతాఖల శుభాస్వతంత్రనాంక। వెసు తావయువరాజి విం
డియునమర। మలినదర్పణములు మాడ్కిజీర్ణాత ములలోనిచ దుర్మల
సాలంఘనమెరయ। కాలియురూపణంగ నిత్యశృపగికి। నూలిదేహను
లులో కాలికిజూడ। గలిగియునహాజ సంగతగుణావళియు। గలుగని నీర
సాంగములువసాంచి। యతిశయఖండంబు లగుఖడలుడిగి। ప్రీతిసఖండి
తది గంబరధగులగుచు। కామితపరదేశి కత్వంబులుడిగి। గాఢమైకవాస
సంగతచర్యులగుచు। యాచితభిక్షంబు లనుభవించుచును। యాచిత
కామ కృతాహారులగుచు। బహుజనోపాక్య ప్రపంచంబులుడిగి। సహ
జగుహ్యాహాస్య సంగతులగుచు। లోకాంతగోష్ఠివిలోలతలుడిగి। యే
కాంతగోష్ఠి మహిష్ఠితులగుచు। వరసుఖాధ్యాత్మకోజ వ్యసనములుడిగి।
పరిముక్తకేశ మస్తకధరులగుచు। నాతపకాము కామ్యాదులులేమి।
వైరాగ్యసంసార వర్జితులగుచు। తతమిడివిధిని పేషక్రియల్ లేమి। పరి

చితోభయకర్మ పరిహారులగుచు। హఠయోగరాజ యోగాదివిభ్రాంతి।
పటిమగువారు యోగబంధంబులేమి। యవిరతనిరత శర్వానంద హేతు।
వస్తునిత్యశివయోగ విశారదులగుచు। తానును నెదురు నింతయును
సంస్మరింపుచు। యోగానుభవానుభవుల్ యేమియూరకవడధి। చలియునుష్ణంబు
విషమ్ము మృతంబు। వలపు నొల్లమియుల్ల వనితలు దల్లి। చుట్టలుబగుతులు
సుఖదుఃఖంబు। పత్తెము చంబు నేల బసిడియు బెంచు। సమమకాని
ద్వంద్వాశమిత సంసార। సముదిత శివయోగ సౌఖ్యమగ్నతలు। సంగంబు
లను లింగసంగమంగలింగ। సంగతి ప్రాణంబు నరిప్రాణలింగ। సంగతి
మనసు భావన్వన్మనోమార్గ। సంగతిద్రష్టులా లింగైకదృష్టి॥ నడగన
మస్తేంద్రియములు నుమనసు। సడగున ర్వేంద్రి యాంగానయానంప్ర॥
భానంబనగసంగతేను ధర్మములవి। లీనంబులగ ప్రాణ లింగంబునందు।
గానదల్లింగత సంగోదష్టి। భవిబ్రదానంబుతను ధర్మవానతదనను। తను
ధర్మహితత దనరుసద్భక్తి। ఘనభక్తి శివుకృప గలుగుగావునను। శివియు
కవీక్షించ్చు దృష్టికు హేతు। దవుగరస్థలమసింహాసనంబుగను। మణతిదీ
పుగరస్థలలింగ। సమనిరీక్షణ నిత్యసంగతినిట్లు। వెలిచూ సదృష్టులు
వీక్షించుజగము। తలపదృష్టులజూచు దన్నునుమరచి। యున్ననిక్కపు
శివయోగులదవులు। గంన్నతటన మొక్కు। ఘనతరాపక్తి। శివునిలో గా
యంబు శివునాత్మలోన। శివునిలో ప్రాణంబు శివుమదిలోన। శివునిలో
సింద్రియ। వివిధవర్తనలు। శివునిజిత్తములోన। శివులోనదృష్టి। యు
యుక్తంబుకాయజ యోగేసయనబ్రి॥ యుక్తిగూచిన ట శివయోగం
బుగాన। శివశాసనస్థులు శివయోగరతులు। శివమంత్రసిద్ధులు శివయో
గరతులు। శివపరిజ్ఞానులు శివయోగరతులు। శివతత్వవేత్తలు శివయో
గరతులు। శివధర్మతత్పరుల్ శివయోగరతులు। శివసద్ధ్యానులు శివయో
గరతులు। శివపదారాధకుల్ శివయోగరతులు। శివభక్తిముక్తులు శివ
యోగరతులు। శివశరణాగతుల్ శివయోగరతులు। శివుప్రసాదాప్తులు
శివయోగరతులు। గాకయుద్వైత సంగతినడిచాన। గా కేమియునుజెల్ల

గాకుగానీక। జీవుండుశివుడండ్రు శివయోగరతులు। శివాదిహీను శివ
యోగరతులు। ద్వైతనాస్తికులె యుత్తమయోగరతులు। భావశూన్యులె
పరాపరయోగరతులు। అద్వైతబుద్ధులే హరయోగమతులు। సద్విధిభ
స్మై యీశ్వరయోగరతులు। పశుయోగులె పశుపతియోగమతులు। పశి
వేతరులె మహేశ్వరయోగరతులు। యొనరవియోగసంయోగంబులనగ।
జనుమాటలైనను జచిఱంచిచూడ। యోగిరెంటుకూటము యోగము
రెండు। యోగివాస్తియనుటిది యోగమో రెండు। యోగియొక్కండైనయు
న్కి యోగమోకాక। యొగిసందోకడులేమి యోగమోతలప। సిద్ధాంత
పక్షసంచితశివయోగ॥ సిద్ధియన్యులకేలసిద్ధించుదలప। శివయోగినేయుని
చెప్పదిగాన। శివుడుదానేగు డెంచెనుకాకయునగ। నిమిషయ్యయోయి
న్ని యంగముల్ దాల్చి। చెనసిరిగిరికి వచ్చెనోకాకయునగ। నజగణదే
వుడీ యవతారమునను। భజియి పవచ్చెనో పర్వతనాధు। రమణయ్య
ముగసిద్ధ గాముడిగ్గిరికి। నముదితగతినెల్లు। చనుదెంచెనొక్క భృంగీశ్వ
రుండిల్లు పెక్కురూపముల। నంగదశ్రీగిరి కనివచ్చెనొక్క। యుపమన్యు
గురు వసిష్ఠపవిత్రపాణి। కపిలభృగుకణ్వాద గౌతమాగస్త్య। శుకవామ
దేవ శౌనక పురోగముని। నికరంబుమామూర్తిఱ నికరముల్ దాల్చి॥ కన
మర్ధిఱమత్యఱ లోకంపుభక్తులను। సిరిగిరిజూడ జెచ్చెరవచ్చిరొక్క।
భువిచోద్యమంచు నద్భుతముదలిర్ప। శివయోగులను బుధశ్రేణిగీర్తింప।
యోగిదర్శనాచ్ఛివ యోగినాయనగ। తగిలితఱదశిఱంచు ధన్యోత్తము
లకు। ననుకీర్తిఱ నర్వాఱధాఱభిషేకభ్య యనదమతో మాట లాడుబుణ్యు
లకు। మొదలగంగాస్నాన ముఖ్యసమస్త। విదితతీర్థఱస్నాన విపులఫ
లాదు। లోనగుదునసమ నముల్లానమహిమ। లెనగుచుశివయోగు లెల

అభ్యాసయోగులనడకలు.

మినేతేర మలక్రవాల్రిలు దామడమలనత్తి। తెలిగాదిపాపవా తెరల
బఱుజించి। తనుదంమ్మిద్వంతుల తలవంపులుడిసినబవడంపు ఘగోనలు
ముద్రించి।జంట వెలుగుమాన్పికుంటెనల్ సిక్క।విఁటి వెంటనుమింట్టిజంట
కునెయిది। వెంస్నెఁనవి వెన్న వెన్నెలల్ జూపి। మిన్నదిదావల మీాదియిల్ల

రసి। వడదోవనిధి తలవాకిలిసెక్కి బడినిర తర వతాభ్యాసపక్వముల। నలఘునాకుంచ నాయతవాయుపూరిత। జలకసై దేహముల్ జొక్కా కులట్లు। తయిక్కింతయిలమోచి యునుమోకునికి। ద్రొక్కినయరజాలు దొంపకుండుటలు। భంగిగాదివ్య ప్రభావటలముల। సంగతిజకుక్క పతం గంబులట్లు। వడెరుచక్షుగోళ కాభ్యంతరమున। ముడివడయంతవ నుదితవిజ్ఞాన। కలితదీపప్రభాగారంబుపోచ్చి। వెలుపలగానని వీక్షణం బులును। నగపడినిజభుక్తి యానమైపలల। దగిలినమత్స్య ఫీతానంబులట్లు। ముంచినఖేచరీ ముద్రానుగతన। మంచితామృతభక్తి నడగుజిహ్వాలుతు। ఆలోలవృత్తి దాధామృతంబాని। యొలిదమ్మెరుగని యురగంబులట్లు। విరచితానాహత వివిధనాధముల। మఱిగియుండెరుగని మహితకర్ణ ములు। పరిచరించుచన్నక ఫ్రిసవసారభము। పన కేంగిమడిసిన భ్రమరం బులట్లు। వ్యాపితాంతయోగవాసనానియతి। వ్యాపించుచున్నట్టి పర నాసికములు। కరణసంయోగ కలితసౌఖ్యమున। ధరగట్టిపడిన మాతం గసంఘములు। ఛాళీపాణిాహీన సంయోగసుఖపు। కాలతజనిన యాస క్త్యంద్రియముల। పొంగిమాతంగ పతంగభుజంగ। భృంగమత్స్యాదుల భంగినొక్కొక్క। విషయంబులైచెడ విజయుడైయుల్ల। విషయపంచక సుఖ విభ్రాంతులుడిగి। శివపదధ్యాన నిశ్చేష్టితావస్థ। నవికలవిషయేంద్రి యంబులనరసి। హరునినంతర్బహిర్యాగసత్క్రియల।నరుదుగాజదసియు నహతాసిద్ధి। క్షితిత్రిదిలోకయానిచిహ్నానియనగ। ధృతితానిచిహ్నపు దేవతోయనగ। నందస్థలగు చిహ్నాలలిసూత్మభాతి। పిండస్థమైనమభి జ్ఞానసృష్టి। యుర్విజాలాగ్ని వాయువ్యోమవితతి। సర్వపర్వతనదీ సాగర ద్వీప। భువనతారాగ్రహనివహాదులాత్మ। భవనంబులనగాన బడునందు

శ్వాసలలక్షణం.

లోన। చంద్రుడిడానాడి సవ్యభాగమున। సాంద్రషోడశకలాహితమై యుండు। నాదిపింగళనాడి నాదిత్యుడుండు। ద్వాదశకళలతో దక్షిణం బునను। లీలసూర్యేందు నాడిప్రచార్యాను। పాలనంబైయుండు పంచ భూతములు। అందుదూర్పున మీదునవలతత్వంబు। క్రిందునాజలతత్వ మొరిడుపశ్చిమము। నరయులోగమ్మి యుత్తరమదిపృధివి। యిరువాట

ములపాయు విలదక్షిణమున। నడుమాక సంబిల్లా నాదియుగమున। మొద
పశఘాతంబు లేనుపతింప। పరుసపర్వదిని శ్రావణముల్ బోణ। కుర
యదశ్వాగ్రిణంబు లారొక్కడియు। రొక్కొక్కగడియ కొక్కగఘాత
వేళ। ఛక్కనసూర్యుండు జందుగ్రిందునడవ। యుడరరొక్కొకనాడి
యంద్రైపవేసి। ఘడియలైచసునైదు గడియలుగూడ। నదియశానాశ
లగ్న మష్టలగ్నంబు। నొదపంగపండ్రెండు నొక్క దినంబందు। పెరసియి
ర్వదిరొక్క వేయున న్నూరు। ప్వరములాప్వరములుపంవ్వత్సరంబు
గడియలైచనునట్టి గడియలర్వదిట। పడిచాలుగానగను పచ్ఛులబ్ధముల।
దినములాదినములు దివ్రులబండ్రెండు। తునసిదిబాల్గొన్న మాసంబుల।
గును। నడిననునట్టి మాసధృవపోక్తి। నడచునాదినవార నక్షత్రయోగ।
కరణగ్రహణ పురోగమకాలచక్రి। పరణియున్వరచక్రి పరణినేకముగ।
యునశశిపక్షంబు వినశశిదిధులు। యునశశిప్రహారంబు వినశశిఘటిక।
యునశశిగ్రహములు హితమైననాడ్లు। జనువిషామృత సమప్వరసంగమ
ముల। హానివృద్ధులునురు జారుజాములును। మానావమానముల్ న్యూ
నాధికములు। నతులజయాప జయాలాపలాఘ। గతులుకాలజ్ఞాన వాల
వంచనలు। కలితహృత్పద్మావకంఠదీపాత్మ। దశజీవహంసనంధాసఫల
ములు। ననయంబునాత్మోదయాంబందకాంచు। ననుభవసిద్ధియు నాత్మ
సిద్ధియును। వరఫలితచ్ఛవివర్జితాంగములు। సురుచిరాకారముల్ సుకు
మారములును। యమనియమాదులు నణిమాదిసిద్ధు। లమరురశపవిత్య
ఘ్నములుసాంగముగ। చరితలుజందులు। ఔషదుల్ యోగ। పరిభాషల
ల్లన పాడుచుమంది। బొతజేరక్కె కొంతపటములు। నత ంతనమచు నఖ్యా

పుణ్యాంగనలనడకలు.

నయోగులును। కుగునేరికట్టముల్ గొంక్కులక్రింద। చెరుగులునొడి
చ్చ జిక్కనిండిచి। కొలువగుబైసంపుచప్పులుమెట్టి। పలచనిడొల్లుకు
ప్పసములుబూని। పదపడియలఁదుప్పట్లకొంగెడలు। వదలకుండగమీద
వల్లరుల్సుట్టి। తొడవులునిజత నుద్యుతులకుమాట। ఏదుననియాత్మలో
భావించితొడక। మొదలిమంగళసూత్రముప దాల్చినట్లు। పోదలుమంగళ
సూత్రములుధరియించి। అలసియునలయని యట్లనాపలును। బిలిబిలిలా

వుల బిగువుచూపుచును। కొమరుదలిర్ప నెక్కుళ్లడిగ్గుడ్ల। దమతమవతుల హస్తములూదికొనుచు। కరముప్పతిలినవికంబులచమట। కరతలాంగుళ ములగమిధివైచుచును। చందనాదిత్వో చలితసంభూత। మందానిలంబు చేమతులుదేలుచును। గాలితుమ్మెదల రెక్కలువింకదాకి। రాలుపు వ్వాడిగి శిరంబులొగ్గుచును। చూతవటాదుల జొంపముల్గన్న। శీతల చ్ఛాయల జిక్కగోరుచును। ప్రస్ఫురబహు వివిధప్రసవసౌరభ్య। లసి తవానవడి కుల్లములుజొన్పుచును। బింబాధరంబుల బీటలడంగ। తాం బూలసారామృతములదడవుచు। వదనపద్మంబులు వాడకుండంగ। బాద విడవిచూలే బాదలడ్డమిడుచు। కరతలంబులను రక్తములూరకుండ। కర తలంబురోడ్ల గదియించుకొనుచు। బిగిసిపెంకొడలు భాంపిరిరాయకుండ। నొగిరాజహంస లట్లొయ్యనబునుచు। నుల్లంబులునుగ మనూపకావ ములు। మల్లడిగొనకుండ మల్లయాయనుచు। వటితరధర సముత్కటని దాఘాగ్ని। చిటులుగొనకయుండ సిరిగిరియనుచు। పౌరిబౌరిని క్రియపురు షులుదారు। సెరమిపుంణ్యాంగ నానికరమే తేర। చుక్కలుబొట్లును

జోగులనడకలు.

చిక్కవెంట్రుకలు। జిక్కనిపాటలు జంగాళములును। యిచువనేవళములు యిత్తడిసరిగ। లును వెంట్రుకల దండలును దగరంపు। బిల్లాండ్లుమట్టెలు బెక్కువన్నియల। డొల్లుకుప్పసములు వల్లగాజులును। కలయంగజెవుల సంకంపుబూసలును। వలుబూసపేరుల బన్నసరములు। కుటుబంపుక న్నులు కొయ్యగాటికలు। పటుకెంపుముక్కెరల్ భారమైతనర। చిలుక లదుప్పుల నెలుకలనేకు। కలగాంతులనుచిచ్చు కలగొరవంక। నక్కల మదుతల నెమళులబరది। కొక్కులగోళ్లను కుక్కతూనలును। సింగిరిక్కల వేండ్లముంగిసలనుని। జాంగనల్గొనిమెన్క నరుగ్సుదేరగను। పలుద్వంన్న కోక బొంతలనట్టనడిమి। తోలుకుప్పసములు దూచిరనమెడలు। విన వుహూపులబూజ వెంట్రుకల్ నెడద। న్వొనలియిట్టికబొట్టు। పసవులుగన్ను। గవకాటికలుదరుద కాయకప్పెరలు। చెవులపింకెలు మొరచెడిబోద ముడ్లు। చాంకిటితిత్తులు చక్రముల్విడుద। తోకకచ్ఛడములు వాంక బొట్టలును। యొడ్డురోమ్ములునొడ్డ యూరులుబిగువు। యొడ్డాణములు

నివ్వయుండగనముఖలు। కడియముల్ ముకురువులు కరిచేతులును। గోడుగులు
గుడియలు కోకజల్లెడలు। వద్దుమొగంబులు వలిపెంపుజెముక। బద్దెల
గూచిరాన పచ్చడంబులును। ముచ్చె పునదుపులు మ్మాపతిత్తులును।
విరవంపుమాటలు వికృతవేషములు। పల్లవినాసంబులు పరికెగడ్డములు।
వల్లషేసములుసుబ్బ నారస బులును। అరిముచ్చితనములు హాంకవైచుటలు।
కిరకతాళ్లు తెంట్లు గదుసాంగములుగను। పచుగోవదముజూచి భవులుభ
వులన। పెచుశీలవంతులు బెట్టువతిములు। నొక్కొక్కలింగంబు నోగి
జూడగున్న। నక్కడజారగ నీక్లొలయనుఘు। గళములగద్దె నగరుబిదో
వంగ। నలకుచుభుకృథకమైధరియించి। జోగిణీలునువారు జోగివేష
ములు। జోగులుగొలువంగ జోగులేతేర। వేళ్ళ్యసులేనరి కాళ్ళనుపిల్ల

పిచ్చుదుంట్లనడకలు.

వేళ్ళపెక్కానరి కాళ్ళరమట్టి। కాళ్లనుమోట మోకాళ్ళనుదోలు।
కాడ్లనుయెండిగ కాళ్లనుమలక। కాళ్ళీచవోయిన కాళ్లనుగుజ్జ। పిరుదు
దులునెండిన పరుదులునోదురు। పిరుదులునొంటంటి పిరుద్ధులబల్ల!
చేతులలో వంక చేతులు తోలు। చేతులు నొంటొంటిచేతులచాల।
కుచుచచేతులులొంమ్ము కొరదులుపీంపు। బోరదులువిరిగిన భుజములు
వందు। వెడగుబొందుగులును పొడవైనమోక్క। మెడలనుకడుగడు
నిడుదమూపులును। ముడుగుమోములు మురుముండెముల్ బండి। బెడ
గురూపంబులు పెడగులొసొట్ట। లటుకిందుడప్ప మీదంతయునొప్ప।
పటురూపసౌందర్య భావాతిశయత। బరగుదేహంబులు బాట్లినల్ల।
తనుణులునాప్తులు తమజూచిబితుక గళములలింగంపు గద్దెనగరులు।
నలలవిభూతి రుద్రాక్షలువలుద। మకుటముల్ నోహాళుల్ మరివేలు
జడలు। ప్రకటితంబుగదాల్ప బడిదీనవృత్తి। గనుగొననివ్వచీదులగట్టి
యున్న। మెనుపోతులునుగుజ్జ శుద్ధులనెక్క। తమిజగత్పావన। సత్వము
నివ్వటిల్ల। నమరుద్ర్పష్ణను గరుణావృత్తియొదువ। పదపడియాక్రియ బల్ల
వలెనడచి। వెదకుచుమాపటి వేలముల్ జేరి। చనజనముంధట వెనుకను
తోడి। జనులెల్లశార మొసంగరాయనుచు। సేలయాయెవ్వగి నింటులో

కరుణ। మాలింటియన్కటా యనుచుమాయట్టి। దీనులమరియొక దేశం
బులకున్న బోనీకవృత్తులు భూములుగన్య। దానములు హిరణ్య దాన
ములు వస్త్ర। దాసముల్ మరియన్న దానంబులెక్క। పోతులనేడ్లను
బోలుగనిచ్చు। దాతమా బసవన దండనాయకుని భూమిలో బోలెడి
స్వామిబగుతుండు। దామరియొకడు లేడామల్లినాథ। రారమొనంగ
లేధర్మాత్ములార। రారోయనుచు మమ్ముజేరంగబిలిచి। యేలయాయ
డ్లలో నివ్వనేకరుణ। మాలించియక్కటా యనుచుమాయట్టి। దీనుల
కునుగ్ర హోదానంబుభూమి। దానంబులభిమత దానంబులిచ్చు। సిరి
యాలసెట్టి। నీకరికాలచోడు। నరిశుమరాజు నేణాదినాథయ్య। చేమ
మరాజయ్య సింధుబల్లహుని। వేరచోడనికరయూరిబోడనిని॥ శివలింగదే
వుని సిద్ధరామునిని। నవరదనాచయ్య సామవేదులను। భూమిలో బో
లెడు స్వామిభక్తుండు। దామరియొకడు లెడామల్లినాథ। పీవంగజే
తులు లేవయ్యనడభి। పోవంగ ాళ్ళను లేవయ్యయంధ। కులమయ్య
పిచ్చుక. గుంటులమయ్య। తలపంగనబ్యాగతులమునుండయ్య॥ అగపడ్డ
వెడగుల మగుమమ్ముబ్రోవ। దగవగుజండయ్య దయగల్గుడయ్య। పర
మమాహేశుండు బసవయ్యకరుణ। సిరిగిరినాథుని కరుణయామీకు।
సంకరబంకయ్య సురియచౌడయ్య। శంకరదాసయ్య వెంకమంచయ్య।
దేవరదాసయ్య తెలుగుజొమ్మయ్య। బాచూరిబ్రహ్మయ్య॥ బాచిరా
జయ్య। భూమిలో బోలెడి సామిబగుతుడు। దామరియొకడు లే. డామల్లి
నాథ। యనుచుబాడంగ ముందర వెన్కదోడి। జనులెల్లదార మొసంగ
రాయనుచు। నితరధార్మికులనిల్లిచ్చుచుమరియు। బ్రీతిజూపుచునుభక్తి
పరులవేండుచును। వచ్చుచుబరస బావనముసేయుచును। పిచ్చుకగుం

→ పెంచుధర్మాత్ములు నడకలు. ←

టుల పెల్లెగుదేర। గదియంగదమతిమ గ్రామముల్ వెడలి। నదియాది
గామల్లికార్జునస్వామి। శ్రీపదబ్జములు దర్శించుసంతకును। చూప
రులనుతింపుచునుగొనియాడ। భాగయ్య వెన్క శంభుడుమునుగన్న। భాగి
దియన్నట్లు భక్తి దవిర్ప। చెలగియంగ ప్రదక్షిణములునిష్ఠ। జలుపుచుపా
రిబోరి జనుదెంచువారు। నలరగనడుగడు గశ్వమేధంపు। ఫలముని

జాంఘ్రి సప్తకమంగమనుట। దనరుశ్రీశైల యాత్రాఫలంబునకు తను వులేభువిమాన ద్వండంబులుగను। దాయసాష్టాంగ దండప్రణామములు। సేయుచుజెలగి చెచ్చెరంవచ్చువారు। కదియంగదమతమ గ్రామముల్ వె డలి।నదియాదిగామల్లికార్జున స్వామి।శ్రీపదబ్జములుదర్శించునంతకును। చూపరులు నుతింపుచుగోనియాడ। నాదిని రావాశుద్దై పర్వతుండు। గాదె యీశ్వరుబొంద గాగాంచెననుచు। నిత్యోపదాసైక నిష్ఠాదికల్ప। సత్య వ్రితోక్తిమై జనుదెంచువారు। గొడుగులుచెప్పులు కుంచెలుమంచి। గడవసంబులునేత కగ్చడంబులెను। కుప్పవంబులుకటి గుడ్డలుబోడ। తప్పరంబులు కమండలువులుగద్ది। కంబళ్ళుకప్పెడి కంబళ్ళుగోర్వ। డం బులుచోగ దండములుదండియలు। పౌత్రిపంచెలు కట్టిత్తులునడవ। తిత్తులు నూకసిద్ధియలును చోగ। పట్టెలునారతి పలకలునాల। పట్టము ల్సిబ్బుల పళ్ళికల్ వెదురు। నరుగులనంబెలల్ సానలుముగ్గు। పలకలు దీపగంబములు విభూతి। పూనలు లుదాత్రములు పటికములు। గ్రాస డంబులుగాని గద్దెనగర్ల। శిససూత్రములు గవిసెనవస్త్రములును। వివి ధోసకరణముల్ విసనకర్రలును। గంద్దంపుజివ్వలు కరవడంబులను। గం దంపుచెక్కలు కప్పడంబులును। మరియునునుచితాభి మతపదార్థ ములు। పెరుకలకావళ్లు పంపొందదెచ్చి। యడిగినచోటన యడిగినవారి। కడిగినవస్తువు లర్థినిచ్చుచును। వలసినచోటన పలయువారలకు। వల యుపదార్థముల్ వారికిచ్చుచును। అలసినచోటన యన్నపానాదు। లలసినవారల కపుడయిచ్చుచును। చలిపందిరులు సత్రశాలలుగుండ్లు। చెలమలునంతంత సేయుబంచుచును। నంతంతబందిరు లంతంతమరుగు। లంతంతవిడిదల లనువుసేయుచును। భంగిగాజెంచు నద్భుతవింమ్మాదిక్కు। జంగమారాధనల్ సలుపుచునడువ॥ మరిబరిచతోట్టి మతులహ

పరసనింగాచకాన.

మీరాంప। తరిదరిపద పదార్థములునిచుచ్చును। యుదకంబులుదకంబు లుదకంబులనుచు। నుదకముల్ బోయుచు నొసెడచ్చువారు। పుష్పముల్ పుష్పముల్ పుష్పంబులనుచు। పుష్పంబులిచ్చుచు బారివచ్చువారు। కజ్జముల్ కజ్జముల్ కజ్జంబులనుచు। కజ్జంబువిచ్చుచు గణుతించువారు।

విడియముల్ విడియముల్ విడియంబులనుచు విడియంబువిచ్చుచు వెన
వచ్చువారు। నడవజాలనివారి నడపించికొనుచు। యెడనెడనొయ్యన నే
తెంచువారు। మరియునీక్రియ జంగమములు భక్తులును। దరితరినేతేర
తండతండములు। సనునయించుచు గొనియాడుచువారి। కనురక్తి మ్రొ
క్కుచు నరుగుచున్నంత॥ ఆకొనిమధ్యాహ్న మగుడుచుబరెన। వీకతో
నొక్కొక్క వేలపాల్ గాంగ। సంతించుచు దరుచ్ఛాయలబాదలఁగొం
దుచుద్రోవల గుహాలశైలనుల। మరుగులగొండల మాట్రిలన్నదుల। కురు
వలబిలముల గుడ్లమొత్తంబును। చక్కనదమృతమ చక్కట్లవిడిసి। యొక్కొ
క్కచరులక్రియ్యాటలబాదల। బాపులగుంటల పద్మాకరముల। వావిరి
యొరల వరతబుగ్గలను। ప్రింతలనేరుల వాగులసెలల। గుంతలజలముల
కూపాదులను। పొత్తిలంబుల పొకపొత్తులగల్లు। తిత్తులరాగిబిందెల చె
రువులను। కుండలగలతేల గుళ్ళగోరను। గిండులదొడ్డ కమండలువులను।
గరిగేలబటువల కాసడ్లుగూడ గరతిత్తులను నుదకంబులుగొనుచు। ఘన
తరంబగుదేవ గంధలిదవన। మునుగుదప్రిజడ మర్వమున ఖండిబిల్వ। పత్తి
రినావుడు బత్తిరి మాచి। బత్తిరి నేరెడుబత్తిరి జమ్మి। బత్తిరి గాంచన
బత్తిరి పచ్చ। పత్తిరి మారెడుపత్తిరి వెలగ। పత్తిరి వావిలిపత్తిరి దు
మ్మత్త। పత్తిరి గన్నేరుపత్తిరి నెల్లి। పత్తిరి చిరినెల్లిపత్తిరి ముసిడి
పత్తిరి సోమిందపత్తిరి గోగు। పుష్పములు నశోకపుష్పముల్ పొగడ
పుష్పముల్ గేదంగిపుష్పముల్ మల్లె। పుష్పముల్ సేమంతిపుష్పముల్
మొల్లె। పుష్పముల్ కరవీరపుష్పముల్ దుమ్మి। పుష్పముల్ జిల్లెడుపు
ష్పముల్ రేల। పుష్పముల్ గురువిందపుష్పముల్ పొన్న। పుష్పముల్
విరవాదిపుష్పముల్ మలక। పుష్పముల్ వాగ్రొంధిపుష్పముల్ జాజి।
పుష్పముల్ దామెరపుష్పముల్ గలవ। పుష్పముల్ కింశుకపుష్పముల్
సురగి। పుష్పముల్ పుమ్మెత్తపుష్పముల్ గోవి। పుష్పముల్ గుమ్ముడుపు
ష్పముల్ గలిజె। పుష్పముల్ తంగెడుపుష్పముల్ మొల్గు। పుష్పముల్
గాంచనపుష్పముల్ గెంటి। పుష్పముల్ మాగేదుపుష్పముల్ మంగ।
పుష్పముల్ గోరింటపుష్పముల్ గొమ్మి। పుష్పముల్ చెంగల్వపుష్పము
ల్ వెలగ। పుష్పముల్ మొల్లెదపుష్పముల్ గొనుచు। నొండొరుగడవంగ

నుద్వృత్తిజనియు। ఖండితమతినారఁ బండిన రేగు। బండ్లను మామిడిబండ్లను
యీడె బండ్లును నేరేడుబండ్లను మొదవి। బండ్లు ఖర్జూరంపుబండ్లను
పరికె। బండ్లను వాంతాలంపుబండ్లను జీడి। బండ్లను చిటిముటుబండ్లను
జాన। బండ్లను దానిమ్మబండ్లను మేడి। బండ్లను జిగినెల్లిపండ్లను మోది।
పండ్లను మారేడుబండ్లను బలుసు। బండ్లను సిరివిందబండ్లను దుమికి।
బండ్లు నారంగంపుబండ్లను। నరిగి। బండ్లను గజనిమ్మబండ్లను। కలిదె।
పండ్లు గమ్మరేవ్వండ్లను జామ। బండ్లను। కలజువ్విబండ్లను। దాక్ష।
బండ్లు మాదిఫలంపుబండ్లను। రావి। బండ్లున్యగ్రోధంపుబండ్లను వేప।
బండ్లను గొడవుకుబండ్లను। బుడమ। పండ్లు। జంచీరంపుబండ్లనుబనస।
బండ్లను పులుగుడుబండ్లను పాల। బండ్లను। చిలివిలిబండ్లననయింటి।
బండ్లను మొదలైనబండ్లను వెల్లంకి। కాయలు రేమిడికాయలు కలివె।
కాయలు మామిడికాయలు జిగురు॥ నిప్పవువ్వులు దేనెలివియాదిగాఁగ।
దప్పకఘునవ నాంతరములుగొనుచు। వేగంబితమ్మతమ వేలంబులకున।
మాగతులై యీశ్వరాచర్చనజేసి। ఫలములుకజ్జములఁ బడియోగిర
ములు। నవినిభక్ష్యాన్న పానములుభోగించి। సంబరంబువపర షత్కో-
టియంత। తాంబూలములగొంచు। తండతండములు। తొల్లింటియట్లయు
త్సుకతబాడుగును। త్రిళ్ళియాడుచు గడ తోడగూడుచును। మెల్లనసాగు
చు మెట్లకెక్కుచును। గొల్లముల్డిగ్గుచు కురువలెక్కుచును। యోల
ములఁ సొచ్చుచు। నుద్ధతిజనుచు। శైలముల్ బ్రాకుచు చగులమీరుచును।
ప్రాంతంబులనుబూర్వ పశ్చిమంబునను। బంతులైసాగిన పర్వతావళులు।
గుంపులుగట్టిన కుధరసంఘములు। బొంపిరిగొనియున్న భూధరచయ
ము। కూటవల్ గూడిన గోత్రసంఘములు। తూటుగట్టినమహాద్రిలు
సమూహములు। కూడనిబ్రహ్మండకొల్లను బెక్కు। జాడలజంగమ స్థావ
రవితతి। యటుగూడనద్రిమ ధ్యంబైనమూడ్కి నటుఱుట కేగిన ముంద
టవెన్కనడుము। నేదేశజూచిన నెన్నికమిగిలి। యీదెసనడరు మహాద్రి
లనద్భుమ। జూచుచు సంతసించుచు మహోత్సవముల్లాచరించుచు వేడ్క
నరుగముందటను॥ శృంగారతరసరాశివపంచమోత్త॥ సూంగఙ్కోటీర
జటాటవీమధ్య। మంగళశ్రీవియ గంగామహాత్త। రంగ్గిణీరంగత్త రంగో

వకంఠ। నగతినొప్పు భాస్వచ్ఛంద్రరేఖ। భృంగిహృదయభంగ పర్వత
కనక। పర్వతః త్రితరి పర్వతగద్య। పర్వతముఖ్యోయ, పర్వతాపుఖుల।
నడుమగంగామహా నదిజూడనొప్పు। తడయకభక్తి చంద్రవతిము
న్నూబ్బు। మల్లికార్జున శిరోమండనంబైన। మల్లికాదామంబు మాడ్కి
వెంకియును। భరితమైకానంగ బడసిమ్రొక్కుచును। పరసహృదయ
భంగ పర్వతంబెక్కి। గిరితుట్టతుదినుండి క్రిందుజూడంగ। నురగలోక
ముగాంచి యుంటకుబెదరి। పందలహృదయంబు భంగంబునొంద। నం
దుండికా చియుయూచియుప్పొంగి। మునుకొనిమాటలు ముడియ
లుపింపు। లను గట్టుకొనుచు దలలుముడుచికొనుచు। గుట్టగచ్చలగట్టు
కొనుచుపైవలువ। చుట్టుకాంచును జయవెట్టుదోయనుచు। మెల్లనమెల్లన
మెట్టుచుజనుచు। నొల్లనొల్లనవంటికోసరింపుచును। యెడ్డురాలెక్కుచు
నొదుకుచుగాండ్లు। గడ్డగింపుచుత్రొవ లంసిద్రొక్కుచును। దిగ్గుచువృ
ద్ధుల దిగబడనీక। దగ్గరిపట్టుచు దాకొనిచనుచు। గడగడవడకుచు గాడ్లు
జెమర్ప। దొడలూదికొనుచు త్రొప్పుద్రొక్కిళ్లు। వాయుచుగ్రింగొళ్ళు
లూరుచునడల। బారుచునుర్రిట జారుచుజనుచు। చిక్కుచునటగొంత
సేదదీర్చుచును। చక్కనహృద్భంగ శైలంబుదరియ। నప్పర్వతాది
మధ్యాంతముల్ గూడ। నొప్పుబరుసప్రవాహాత్త్రిదదనరి। కడుపి
యంభకొనగాగ్రంబునందుండి। కడగొప్పిగాత మిాగంగాప్రవాహ। మేపా
రనిధాత్రి కేతెంచుపగిది। నాపరిషత్కోటి యంత సేతెంచి సంగతిహృ
ద్భంగ శైలసమిాప। గంగాప్రవాహాప కంఠదేశమున। బొంకమా
కులసంది పొన్నలగొంది। మోకమారులరత మొల్లలకురుత। పనసల
పొంత చంపకములవ్రింత। ఘనసారములయిరు వకటులకురువు। కమ్మ
రేనులత్రోవ [illegible]డములకేవ। నిమ్మపొతలగూడ నేరేడ్లనీడ। కొండ
గోంగులపోక గురుజలయాక। బొడ్డుమల్లెలదోర బురుగులనేర। కరవీర
ములమెట్ట గురువులమిట్ట॥ సురగులపీద్ది యశోకంబులఖోద్ది। చెంగలువ
లకుంట చింతలపెంట। గంగరేంగులమూల కాగ్నలమోల। మందా
రములమంద మారేండ్లక్రింద। చందనంబులచెల్వ జాజులకాల్వ। సర
ళులలోయ భూజాంబులడాయ। గురువకంబులచెంత గోవ్రులక్రింత।

హింతాలములచాయ నీడలవాయ। సంతానములయంట జమ్ముల
చెంట। వటములమలల లగంగపుసిలల। కుటజంబులెనల గుగ్గులముల
మడల। గూఢచప్పరములు గుడిసెలుగోడ్లు। గూఢాగారములు తెరలుల్
గొల్లెనల్ బన్ని। వేలముల్ దప్పక విడిసియుత్సుకత। గ్రాలుచుఘనత
గంగాసంగమమున। జనిశ్రుతాస్నానులై జన్మసహస్ర। ఘనఘోరకర్మ
పంకముపొంకమెడల। సంతనిష్ఠాంన్న పానాదివస్తువుల। సంతుష్టమైపరి
షత్కోటియలర। ప్రఖ్యాతి దోనమ రాజయ్యగారు। ముఖ్యంబుగాగ
ణము సహాషణమున। సంతకమున్న సంధ్యాసేళయందు। సంతమహా
నిశి యందుసాంగముగ। నత్యంతభక్తి నమగ్రత మెరసి। నిత్యలింగా
చన నియముల్ దీర్చి। యిష్టలింగప్రసా దేచ్ఛావభాగ। పుష్టసుగా
వాప్తి బొందనత్యంత। బసవన్నగీతముల్ పచరించువారు। బసవపురా
ణ మొప్పగజదువువారు। భరతోక్తి నేలలు బాడెడువారు। నరుదండజిం
దుల కాడెడువారు। నాళతులుసేయుచు నలరెడువారు। శైలముల్ ఘూ
ర్ణిల్ల జయపెట్టువారు। నెట్టణశ్రమమేద నిదిరించువారు। బిట్టమేల్కొని
చూడ బ్రియపడువారు। గిరిసమూహంబొప్ప గీర్తించువారు। తెరు
వులచక్కట్లు దెలిపెడువారు। దమతమరాకలు దలపోయువారు। నమి
తఘోరాట వులకించువారు। ఆరబర్వతపురాణాదులుజదువ। వారును
వినియెడి వారునుజెలగ యిట్టితీర్థములు మున్నెన్నడునెరుగ। మిట్ట
చోద్యములంచు నెన్నెడువారు। చెప్పెడిదేమి యీశ్రీపర్వతుండు। తప్ప
కనానావతారముల్ దాల్చి। చరమలైపరసకుజలములుచూపు। యిలలింగ
మూర్తులై నలుపునేమములు పండినతరువులయి ఫలములనొసగు। నిం
దుమేఘంబులై నీడలుజూపు। పల్లరులై పుష్పవాసనల్ జూపు। చల్లని
గాడ్పులై శ్రమములువాపు। నలివారికాండయి విడిపించువిధము। వెల
యంగవనలైము విడుదలవిచ్చు। పండితులై చెప్పు బరమేశుమహిమ। గం
డుతలవరులై కాయమార్గణములు। మహిబారుమృగములై మరపించు
దప్పి విహగరూపంబులై వేడుకబొలయు। యతిధిరూపంబులై యచర
నలొంధు ధృతితపోమూర్తులై దీవనలిచ్చు శివశివతులై బ్రోచుచు
లుగావించు। నెంతయునొప్పులై వాతములుజూపు। నంతంతవస్తులై యా

నలుజూపు। నతులజంగమరూపమై భక్తిజూపు। భూరితీర్థరూపంబులై పుం
ణ్యుల జేయు। నారంగ జెన్నిధులై ముక్తులొసగు। గాకయీపరమై ఘ
నదయాబుద్ధి। గాకున్న యిట్టి దుర్ఘటమార్గదుర్గతి। భూరిపర్వతమ
హాద్భుతగుహాగహ్వ। రారణ్యదుష్ట మృగాసురచోర। నాగసంశ్రిత ని
ర్జనప్రదేశములు! సీగిరీశ్వరుగాన నెట్లురావచ్చు। ననుచుబర్వతుని
మహాత్వంబుగూడ। వినుతింపనటప్రొద్దు వేపుడునంత। దూరీకృతా

నక్షత్రపర్వతారోహణం.

ఘుండు దోనమ రాజు। గారునునద్భుక గణసమూహంబు। మదినుబ్బి
యవసర మహిమసాంగముగ। నుదయమజ్జనములుద్యుక్తిగావించి।
యరుదెంచినియత సమంచితలీల। పరసయుచారు నపరమితపుణ్య। తర
నిజతీర్థ యాత్రావిఘ్న హేతు। విరసవిస్తర ఘోర విషయనారాశి।
గడచినమాడ్కి గంగాప్రవాహంబు। గడచితదీయ విఖ్యాతప్రవాహ।
పరివ్యతప్రత్యంత పర్వతావళుల, సురుచిరాభ్రంకష చూడానితతుల।
వరలునక్షత్ర పర్వతమంత నెక్కి। తరిబరిషత్కోటి దాదిగసారి। క్రమని
య్యసురగిరీషణ కానిత్యనఁగ। మముగా నదియెరుంగు మాడ్కినొప్పారె।
భోరున నేగుచో బొంగుచుబింక। మారయగొంత దవ్వలరిపారుచును।
నంతసిల్లుచును ఖేచజయజయయనుచు। నంతంతనెక్కుచు నలరియా
చుణచును। తప్పకయుప్పరా తనతీర్థచరులు। చొప్పారనుజ్వల సోపాన
ములుగ। ద్రొక్కుచు నెక్కుచు దాటిప్రెల్లుకొనుచు। జక్కుచుమ్రోక
ళ్ళ జేతులూదుచును। వంగుచుగ్రాలుచు పొంగుచుజనుచు। చెంగుచు
నొండొరు సెయ్యూదికొనుచు। చేదుకోచేదుకో శ్రీగిరినాథ। చేదికోమ
ల్లయ్య చేదికొంమ్మనుచు। చేదుకోచేదుకో శ్రీశైలనిలయ। చేద కోమ
ల్లయ్య చేదుకొంమ్మనుచు। చేదుకోచేదుకో చెజేతనొడయ। చేదుకోమ
ల్లయ్య చేదుకొంమ్మనుచు। కనికనిపాటలు గట్టిపాడుచును। చనిచని
చిందులు జతులకాడుచును। షణ్మోత్సవామృత పరిపూర్ణపుంణ్య।
తరమబిషద్భావ తతులునంధిల్ల। శూలిశ్రీమల్లికార్జునుదుదయాను।
కూటశృంగములచేది కొనవేందుశ్రీశును। కట్టురువడినగా గ్రింజెక్కెపరన।
యట్టిక శారిట్ల హారుశ్రృపతిక। చెచ్చెరమోజనూచ్ఛ్రధమెట్టులెక్కి।వచ్చు

నక్షత్ర పర్వతమునానంత। అంతంత్రత్వధ శ్రీగిరిత్రైజనులు। కొంతవి
శ్రీమమేది। గొబ్బున జెలగి। కట్టలుగట్టి నక్షత్రపర్వతము। బిట్టిగల్లననొక్క
పెట్టనగూడ। పర్వతాంగ్రింబెల్ల పథమునానెరవి। పర్వతయ్యామమ్ము
బాలింపుమనుచు। మ్రొక్కుఘనీడల జొక్కుచుబండ్లుం జొక్కుచులీ
లల నెక్కుచు దేవ। లెక్కుచు కాలకు నృక్కుచు సెలల। జెక్కుచుదెరు
వులమక్కుచుచలవ। తొక్కుచుతాపంబు ద్రొక్కుచునాత్మ। నిక్కు
చుజనిచని నిక్కుచుగిరులు। జూచుచుసుకృతముల్ నూచుచుభవము।
చాచుచుజముశాల దోచుచులీల। నేచుచుమార్గముల్ గాచుచుబరస।
ద్రోచుచు వడివడి వేచుచువ్రతుల। త్రోచుచుచేతుల వీచుచుభటుల।
రాచుచుగూకలు వైనుచుదరుల। దూగుచునయ్యాల లూగుచుశ్రమము।
లీగుచుబూదెనే దోగుచుజలికి। వ్రేగుచుకొండల గాగుచుబ్రియుల।
నాగుచుమదిజెల రేగుచుబ్రీతి। వీగుచుమరుగుల డాగుచుగములు। మూ
గుచునొల్లన నేగుచుబాదలు। దూరుచుగ్రంతల కారుచుదరుల। జూరు
చుజనలేక జీరుచుహితుల। దూఱుచునటుగూడ జేరుచువారి। నూరుచు
నందటి గీరుచుమంది। మీరుచునతిథుల నేరుచుమ్రొక్క। దారుచు
గోర్కుల జేరుచు నెడల। నిలుచుచుఫలముల విలుచుచుదప్పి। దలచుచు
తుష్టిమై బొలచుచుగురుల। గొలుచుచునిష్ఠమై గలచుచుభవము। గె
లుచుచునటుగూడ బిలుచుచుమూక। గలచుచునదులకు వలచుచుఖ
లుల। మలచుచుబసబయ్య దలచుచుప్రీతి। గ్రోలుచుశరణని వ్రాలు
చునాత్మ। సోలుచువెదదప్పి దాలుచునట్లు। తూలుచునాదంబు గ్రోలు
చుగతికి। వ్రాలుచుసుఖలీల తేలుచుభక్తి। దాలుచుభవముల వోలు
చుబుధుల! బోలుచుమదిగోర్కె దేలుచుశివున, గూచుకచునేమంబు
దీచుకచునుతుల। బేచుకచువలికేగి యాచుకచుమునుపు। జనుచువీడి
యములు గొనుచుమీశరణ। మనుచుజంగమము దన్గొనుచుదాళములు।
గూడుచుసిరిగిరి బాడుచుజతుల। కాడుచునొసగులు వీడుచునలరి। నో
యరాచుచాంగుభళాయంచుతుల్ల। యాయంచును ఘయఘాయనుచు
గూడంగ। జయవెట్టిజయపెట్టి జయవెట్టుడనుచు॥ జయజయజయజయ
శరణుయాయనుచు। నరిగలిగొనక్కట్టు లఖిలదేశముల। పరసయునానంద

భరితమైనదువ। నరుదొండదనం దులో నాంధ్రదేశంబు। పరసబంతులుగట్టి

ఆంధ్రదేశపరస.

పాడుడెట్లనిన॥ నల్లవ్రానల్లవ్రా నగరాజరాజ। మల్లయామల్లయా మహా నీయ్యతేజ। పరమపాతకకోట్లు భస్మమైతూలు। సిరిగిరిమల్లన్న శరణన్నజాలు। గారోవనొంతదూరంబైనేనదువ। నేబోదుమల్లయ్య నేటేటగోలువ। పాతాళగంగా ప్రవాహమొంతైన। జూతునేమల్లికార్జున దేవదేవు। చుక్కలపర్వతంబెక్కడొంతైన। చిక్కకపోదునే శిఖరేశ్వగాన। నాయకోత్రైముజిక్క నాయకుదండ। నాయకు బసవన్న బాయకకొలుతు। శృంగిబొప్పయునుత్త మూంగదకేసి। సంగవ బసవన్న శరణనిగొలుతు। పండితారాధ్య శ్రీపతిపండితయ్య। బండారుబసవన్న బాయకకొలుతు। శంకర దాసయ్య వెంక మంచయ్య బంకయ్య శివరాత్రి నంకయ్యశరణ। యేదేశు కేతయ్య యిండె పాంతయ్య। మోళిగమారయ్య మున్నయ్యశరణు। బ్రావూరి బంహ్మయ్య బాచి రాజయ్య। కోవూరి బ్రింహ్మయ్య గొగ్గయ్యశరణు। కింన్నర బ్రింహ్మయ్య కేశి రాజయ్య। కన్నడ బ్రి హ్మయ్య గణదాశిశరణు। బాచయ్యనరద నాచయ్యబిబ్బ। బాచయ్యమడియాలు మాచయ్యశరణు।శిరిగిరిశరణు శ్రీగిరినాధశరణు। సిరిగిరిమల్లయ్య శరణులుశరణు। లనుచు నీక్రియనుబ్బి యాడుచుబాడు। చును బేచిం వేచిం యుత్సుకతమైనదువ॥ చెన్నారమదియిట్టి కన్నడ

కన్నడపడవనడక.

పరస। పన్ననికన్నాటట భావసాంగముగ। అజగమదేవయ్య బిజమాదిరయ్య। నిజభావిదేవయ్య నీవిత్త బన్ని। అల్లమదేవయ్య అందెకహేద। బల్లడదేవయ్య బన్ని దేనీను। శిలముదు దేవయ్య ఛిల్కపీరయ్య। శివరాత్రిబసవయ్య చిత్తువిన్నయ్య। విరుపాక్షిదేవయ్య కరుణమజేగ। వుసువణిసంగయ్య హారుడభారయ్య। మహాలింగదేవయ్య మండిబేడయ్య। సహసుకిదేవయ్య నరనరబన్ని। భవదీగదేవయ్య బందెవల్లయ్య। శివదేవనిలబేడ శీఘ్రితబన్ని। గురుదేవనీకుణికుణిరాడమేకి। సిరిగిరియిద్దినిమ్మసిరిగిరిరకల్లయ్య। సంగదేవయ్య। ప్రసాదిదేవయ్య। లింగదేవయ్య యుత్తుంగదేవయ్య। యమృతదేవయ్య మహాత్తదేవయ్య। విమలాత్మదే

వయ్య విశ్వనాథయ్య। సర్వజ్ఞదేవయ్య శాంతిదేవయ్య। పర్వతదేవయ్య భద్రిదేవయ్య। జాణదయ్య నిర్వాణదేవయ్య బాణదేవయ్య కల్యాణ దేవయ్య। పరసపోయితుబెగ బిన్నిలసగళ। తరలాసినావు నిందతళిల వెనుత। హొమ్మవ్వరుమ్మవ్వ హెగ్గవ్వబన్ని। యమ్మవ్వచిమ్మవ్వ బొమ్మ వ్వబన్ని। గుడ్డవ్వదుగ్గవ్వ గొగ్గవ్వబన్ని। పూడ్డవ్వపూల్లవ్వ పూచ వ్వబన్ని। అక్కవ్వయాదవ్వ రక్కవ్వబన్ని। జక్కవ్వ రేకవ్వ సాకవ్వ బన్ని। సంగవ్వలింగవ్వ సాగవ్వబన్ని। గంగవ్వరామవ్వ కామవ్వబన్ని। పద్మవ్వ సదివ్వ భద్రవ్వబన్ని। కొమరవ్వవీరవ్వ విమలవ్వబన్ని॥ చెన్నవ్వపూన్నవ్వ కన్నవ్వబన్ని। జన్నవ్వసాంకవ్వ సత్తెవ్వబన్ని। శరణవ్వసామవ్వ సకలవ్వబన్ని। పురుషత్వఅప్పవ్వ బొప్పవ్వబన్ని। మ త్రిరిల్లెడిదేవి మల్లడదేవి। బత్తిరేశ్వరదేవి బిసవలదేవి। వరదేవిగుసుదేవి విరుపాక్షదేవి। సిరిదేవి మహాదేవి సిద్ధలదేవి ఉమదేవి శివదేవి యుద్భ టదేవి। సమభావదేవి బాచలదేవిబన్ని। ముదిపాగళుబెడ మంద తొపుల్లి। హేదిదేనిల్లలు బెడయిరుబద్దెభయవు। పూటకదేనిల్ల దే పూంబాగనమ్మ। బలదల్లి కిలదల్లి బన్నిబన్నినుత। వారికారరుతిమ్మ సరఖిల్లదబరము। సారబర్వతవి ద సంతోసదల్లి। యొబ్బరబ్బర నోడి రొంచతల్ ఘనత। రుబ్బెతల్ మత్తెంత పూబ్బుతల్ హాసువు। తొరులతల్ బదలి కజరువుతల్ సుంతి। నెష్పువుతల్ ముదడింద బెసవతల్ శివన। కెడవు భక్తర్గన్ హెదవుతల్ మహిమ। పారుతల్ సమయగల్ మీరుతల్ వంక। మేరుతల్ మంది యాళ్మగుతల్ వెళపి। సిందుగళిక్కతల్ సిద్ధిగాళ గళు। నంధీశుతళు తాళ సదిగెమ్మెటలు। నడివరివత్తువల్ నాలికెపింద। న్నడిన డెయుమత సంధడనల్ల గూడి। కయ్యతాళంగళకలిళు బాదిసుత। మె య్యొల్ల బాయ్దాగి మృదంగ పోడెలబా। పాబ్బుత గొబ్బుత్తి యుబ్బియా డుత్త। పబ్బతద్దొపయుంగె భక్తమాడలిబా। హామత్తలాముత్త పోడు త్తబత్తి। మాడిబోసిరిగిరి మల్లికార్జునగె। బారిసెకపుణగె శివబ్బి తన్నుదల్లు మానాధ పెన్న శ్రీమల్లికార్జునని। పారపార్వశివశివా శర ణునన్నికరు। సిరిగిరిమల్లయ్య శరణన్నిరయ్య మంగళమూర్తి మల్ల య్యనాథు। సంగనబసవయ్య శరణన్నిరయ్య। బసవన్నయ్యప్రాధ పల

కేహాళిగను। పసరినిమాణి భోబత్తిమల్లయగె। అనియిల్లి బాడుచు నా
డుచుబ్రిత్రి। పసుగానికన్నడ పరసయేతేర॥ అరుదుగానల్లితా నారెదే

ఆరెపరసనడక.

శంపు। పరసయుమెరహాట్ల భాష పెంపార। మాగారగొనకొన మజుబాపు
మణత। బాగవతేసలే భక్తి తేమణత। ఫురహారకెతదూరి ఫురహాతేమ
ణుత। శరణదేచిపురిజ వరితేదమణత। అఖసిరికైలాస దెఖికారమణత।
సుఖముఖాములులోగ పురఖయయామణుత। మగమహాటజి మహాదేపు
యాజి। గగణయాణారాజి కైలాసయాజి। అభిమరాణీయాజి। సుభిదేపు
యాజి ఆభివేరెదేహించి అప్పవేలింగ। సిగిరిమల్లయ్య వరమదియత్త।
వరసుకిసుకేచేగ వరదుహేళిత్త। సుఖతాళగతికూన వఖలఖఖణచె। మఖ
రకసిరిగిరి మల్లయ్యరాణ। ఆలానిబద్ధనతానిగీతాచె। మాలానమర్పణ
మల్లయ్యరాణ। ప్రిబ్బతసంతాప సారనాటకనె। ప్రిబ్బతమల్లయ్య ప్రి
బ్బజ్ఞానె। హంకైమణాపుణా హారుబూనుచిత్త। అంశమహాభక్త యా
ఖనెసంమ్మేళ। యనుచుచిందులు వెట్టి యాడుచుబాడు। చును పరసయు

అర్వదేశపుపరస.

జను దేరమరియు। అరుదొందనల్ల సత్యురువ దేశంబు। పరుసయుద్రావిళ
భాసనాంగముగ। అరుగులుగిరి తెంన్నె అరనెవరానె సిరిగిరినిలయునే చిర
నెలందవని। అంగమారుంబానె మరియిందవనె। మంగయారోంగానె
మల్లికార్జునివనె। అనుష్ఠక్కడియను నఖలనాయకనె। యానవిల్లోదాన
యుల్లవిల్లయవ। అరపత్తుముప్పర కాత్మనాయకనె। మరణలుమరియాత
మల్లికార్జునవనె। ఆలోలగండనె యాదిమాళ్ళవనె। చూలియేమల్లికా
ర్జునవనె॥ యన్నవనె। తొల్లయిల్లాదానె వెంగుమళ్ళవనె। చోళ్ళళ్ళు
న్నాదానె మల్లికార్జునసె॥ అరుంప్పు దిందూరు జారుముళ్ళసనె। యెగే
రుళ్గాళనే యెల్లమల్లయనే। వేదిమ్మాడినదిక్కు మోదిమెచివనె। చోది
యెమల్లికార్జునవనె యన్నవనె। యనుచు చిందులుబెట్టి యాడుచుబాడు।

గీర్వాణభాష.

చును పరసయుల్పుకతనేతేర॥ అరవిరిగావక నిట్టులదేశముల। పరస
యుసంస్కృత భాషబెంపార। ఆయాతవరిషదా యాహిపభిత్వ। మా

యామినస్మార్గ మతిరభసేన। ఆతపక్లాంతాస్మి హారమహారమణ। దేవ
దేవహిపుర మిందీవరాక్ష। దృష్ట్వావిశింష్ఠాంస్తు శ్రీహిపప్రమోద। మిష్ఠరా
యినిపదా హేకరభోరు। శ్రాంతాంసికించన శైలతటేషు। శ్రాంతిర్గ
తాపూర్వా। పంపీతు జేన। జలజాక్ష గురుపిపా సాపరిహార్త్రే। కలశ స్తవ
దోద కంపిబస్వాదు। ఉత్తంసితయాంజలి ముద్వీక్ష్యనగర। ముక్త్తాలఫల
సిద్ధి రుపకంఠ మేతి। నాథంభవానీన నాథమన్నాథ॥ నాదమాత్మన మ
ల్లినాథంభజస్వ। అన్యోన్యసల్లాప నానోన్యవంద। నాన్యోన్యకృతవి
నయ యశమేళనేన। శుభకర శ్రీశైల చూడాకరాయ। అభవాయశ్రీ
మల్లికార్జునాయనమో। కరుణాకరాయ శ్రీకంఠాయశర్మ। హారణా
యశ్రీమల్లికార్జునాయనమో। అంబకత్రితయాయ హరశంకరాయ।
సాంబాయశ్రీమల్లికార్జునాయనమో అద్యంతవిరహితాయనమశ్శి
వాయ। అద్యాయతేమల్లికార్జునాయనమో। ఆయురారోగ్య ప్రదా
యకప్రమథ। నాయకశ్రీమల్లి నాథమాంపాహి। మల్లికామాలికా మ
స్తకాభరణ। మల్లికార్జునదేవ మామేవపాహి। మల్లికాఘనసార మం
దారదేహ। మల్లికార్జునదేవ మామేవపాహి॥ మల్లికార్జునయశో
మండితాశాంత। మల్లికార్జునదేవ మామేవపాహి। అనుచుసంస్కృత
భాష నెంతయు నెరవి। యనురక్తి పాడుచు నాడుచునం। మాళవకా
స్మీర మాగధసింధు। గౌళతురష్క కొంకణసూరసేన। బంగాళకాంభోజ
పాండ్యఘూర్జరక। లింగబర్బరసింహళ కేకరహాట। సౌరాష్ట్రలాట
ప్రశస్తదేశముల। వారాదిగాగ జెంపదేశముల। యందునుమధ్య
దేశానీకమర్త్య। సందోహమునుసల్ల సహజభాషలను। మసలియొంటో
రుతో మాటలాడుచును। పసరించిశ్రీగిరి ప్రణుతిసేయుచును। జతిదేశి
బిందుచరితాశాతు। జతియుగ్గళనప దశుత్రియాదిగాగ। జనువ్వదేశవి
దేశ సరణివెండియును। ననుష్ఠక్తిబాడుచు నాడుచుసల్ల। చెలగినానా
దేశ ములకప్పడీలు। కరకలంబుగగముల్ గట్టియాడుచును। అ తనత్యం
త నమగ్రతనంత। కాంతకుండగు మల్లికార్జునుపురము। కడునొప్పి
ముందట గానంగనయ్యో। నడరిదన్మహిమ యేమనిబ్రస్తుతింప। గిరిద
శనముభక్తి కనిహేతువనిన। పురిదర్శనఫల మెపొక్కవన్నించంప।

పర్వతవర్ణన.

గిరినేలయోగులు సురశరదులనిన। పురినదినదములే పోల్కి వర్ణింప। గిరిచుట్టుమ్రాకులు సురతరులనిన। పురియుపవనములే పోల్కి వర్ణింప। గిరిమందరైయ్యుర్శీడు సురభులకనిన। పురిపశురాసియే పోల్కి వర్ణింప। గిరిసమస్తంబును హరిమూర్తియనిన। పురిలింగమహిమయే పోల్కి వర్ణింప। గిరిగిరాతులముక్తి పురినాథులనిన। పురిభక్తవరులనే పోల్కి వర్ణింప। గిరియంత్యజులుధరామరముఖ్యులనిన। పురిబ్రహ్మాదులనే పోల్కి వర్ణింప। గిరిసర్వజీవులు గీర్వాణులనిన। పురిజీవకోట్లనే పోల్కి వర్ణింప। నైననోక్కించుక నానేర్చుభంగి। మానుగాబాగడెద మహివన్మదాది। కవులపాఠకుల వాక్పాదనకరము। భవతృసీకరము దుర్భరకర్మహరము। ప్రమదమందిరము సద్భక్తిభాస్వరము। కమలాకరము చూడ గడుననస్వరము। భంగుకేతరము శ్రీపర్వతుపురము। లింగమేదురమన్న వేదత్రఃపథము। శుభసముత్కరము విశ్రుతసౌఖ్యవరము। నభినవకైలాస మాపురవరము। శ్రీశైలమిదినదా శివుమీదశిరము। నా శిరోమణిమల్లికార్జునస్వామి। దేశిగానప్పురిదివ్యలింగములు। నానదాశివుని నేత్రాదీంద్రియములు। చెనసిదర్శనముక్తి శిఖరమద్దేవు। ఘననజటాజూట సంగతశిఖరంబు। మల్లికాకుండ యామ్యజకుండసలిల। వల్లరిశివుమౌళి మల్లికామాల। పరివృతపురవర ప్రాకారమీగు। వరమధ్యమేఖలా వలయభూషణము। భవ్యచతుద్వార భరితహర్మ్యయములు। నవ్యభూషణ నాయకమణులు। భావింపతత్పుర భ్రాజితనదులు। దేవదేవేశ్వరు దివ్యాంబరములు। వరసపురోద్యాన వనములీశాను। చరణార్చితలతాంత చారుమంజరులు। వరగుణప్పురివీర భక్తపుంగవులు। హరువరకర చరణాద్యంగకములు। భంగిగానప్పురి జంగమావళులు। సంగజహరుసపరావతారములు। నటుగూడపరసయు నాపౌరజనులు। వటురతిశివుమోలిల బ్రసరించుప్రజలు। పురిబహురత్న భాసురతోరణములు। కరమొప్పు పురనాదుగ్రైవేయకములు। అమితత్పురవ. రోద్యత్కేతనములు। ప్రమథేంద్రిలిడు చామరప్రతానములు। గానిట్లుపురము సాక్షాద్త్రిరూప। మైనిప్పటిల్లదదీయమహత్వమునను।

యేపారసిల్లొందు హేతుదృష్టాంత। రూపనిరూపణల్ రూపింపనట్లు।
మొగుడుకీర్తనసేత కలనట్లుపొంగ। మగుడగవంగగ నాకారమవగ।
నాగిసాగగలసాగ గోపమ్ముంబునగ। జగదభిమతలీల శైలాధినాథు। పుర
మపురిపునే పోలుగాకనక। నగధరుశ్రీమల్లి కార్జునప్రభము। శ్రీగిరం
బైజగ త్త్యైక్యమైయుండు। శాశ్రీకటంబుగగని పరవయుప్పొంగి। సంతసిల్లు
చును భేజములయుచు। సంతనెంతయుబ్రీతి నప్పారిదరియ। మంది
యుమందియు మల్లడిగొనగ। క్రిందుమక్రిందుమ గజిబిజిప్పంగ। పద
గలుపడగలు ముడివడిగాడ్పు। గొడుగులుగొడుగులు ద్రొడిద్రొడినగర।
కల్లయంగి సత్రపంద్రికలు సరసంద్ర। రులు। మేఘవంద్రులు రుచిద్రవిబ్బవ।
వినుకులువినుకులు విద్వధమార్గము। మనిషులుమనిషులు మానకతగుల।
మదళీలుమదళీలు మత్పరింపంగ। సుదతులుసుదతులు శ్రీతిగారవింప।
తాళధరుల్ తాళధరులు నుప్పొంగ। తాళముల్ తాళముల్ దండడిగొనగ।
గాళెలుగాళెలు గల్లసిమ్మాన్నిల్ల। నాళములునాళములు టిదాట్లికొనగ।
నటుకులునటుకులు నలిదేగిపూర। నటవిలునటవిలు నలిబ్రిస్తరింప।
వాద్యముల్ వాద్యముల్ వసునలుదప్ప। పద్యముల్ పద్యముల్ గద్యము
గాగ। పాటలుపాటలు పరిపాటుదప్ప। మాటలమాటల మంద్రియడంగ।
రసముతురసములు రత్తులుదలిర్ప। రసికులురసికులు సునగులువీడ।
దిట్టలుదిట్టలు తెల్లెల్లజెప్ప। దొట్టరుల్ దొట్టరుల్ తోలగిచనంగ। మిండ
మిండలు మొలత్తలునెత్తయ। మండిలుమండిలు మందగింపంగ। దాను
లుదానులు దమకించిపెట్ట। వీనులువీనులు విరుగుడుపడగ। చూపరుల్
చూపరుల్ సుడివడితిరుగ। మోపరుల్ మోపరుల్ ముందటనడవ। కావ
ల్లుకావల్లు గ్రిందుకొసంగ। జావళ్ళుజావళ్ళు వందడింపంగ। నందలాలం
దలా లందమైవెలుగ। మందళ్ళుమందళ్ళు మల్లయుచుపడవ। నాయకుల్
నాయకుల్ దాయునేతేర। గాయకుల్ గాయకుల్ ఖచరములేబాడ।
భట్టులుభట్టులు ప్రీతిగట్టిబొగడ। గట్టులుగట్టులు జట్టులుతెలగ। సేవకుల్
సేవకుల్ జేరికోల్యంగ। భావకుల్ భావకుల్ పద్ధముచ్చితోలగ। బాంధ
వుల్ బాంధవుల్ ప్రీతిగాంగలింగ। సంధులుసంధులు పటమున్ననడవ।
సంగళ్ళుసంగళ్ళు నటయిటదనర। సంగళ్ళుసంగళ్ళు జనులేంగిపిలువ।

మిన్నుటిజలములు। మ్రొత్తనిమణులు। క్రొన్ననలతిలకముల్ క్రొమ్మరుబ్రా
ఛ్రూములు। చుక్కలసేరులు సురధేనువులును। చక్కనిమావులు సంతా
నతరులు। నిజధామరత్నంబు। లైరావతమ్ములు। గజవైరిజడలును గావ
రూపములు। రవితేరిషాకుల్లును రథరూపములును। దివిమొక్కనిచ్చెనలి
దీర్ఘాయువులును। వెన్నెలప్రాతలు విద్యుల్లతలును। కిన్నరగానముల్
ఖేచరత్వములు। జంగమతరువులు స్వర్గాంగములును। సింగంపుకాద
ములుసి ద్ధమాలికలు। భవగదౌషధములు పండితత్వములు। దివిజేం
ద్రపదవులు దివ్యదేహములు। నిలగమ్మపసిడియు నిత్యఫలములు। మల
యనుపుష్పముల్ మించుముద్దలును। అష్టాంగయోగము లణిమాదు
లైన। యిష్టసిద్ధులును దృష్టాదృష్టసౌఖ్య। ములు నేదుకన్నులు పులిజు
న్నవిలుగ। గలుగుచత్పవిధమార్గములుజూపుచును। నరిమురిదనర
నయ్యంతఃపురంబు।దరియంగజొచ్చునత్తరినటుగూడ।నడతెంచువరనయు
నడవమందిరులు గొడుగులుపడగలు నడువీధినర। నాలుగుద్రోవల నలి
వచ్చుభరన। నేలయునడివియు నిగియుదెసలు। గోపురద్వారముల్ గోట
లుకోమ్మ। లాపురంబును మల్లికార్జునుగుడియు। మండపంబులునిండ్లు
మార్గముల్ నదులు। కుండముల్ వనములు గూడంగముంచి। శ్రీగిరీశ్వ
రుశిరశ్శేఖరమైన। యాగంగపరిమత్స్యమార్గము వేళ। నలరియుప్పొంగి
మిన్నందివెవ్విరియు। పొల్లుపువపరనయుప్పరివెల్లివిరిసి। గిరికూరినెక్కొని
పిక్కటిల్లగిరి। గుర్రికిందంబైకట్టు కొనిగుండుగూలి॥ నిట్టుద్రోచియలమి
దట్టమైతూట్లి। కట్టిసంపూర్ణమై బిట్టచ్చికూడ॥ నక్కడనంతెంత నెచ్చో
టదెలిపి। నక్కడనక్కడ నటగూడపడియు పండితమల్లయ్య పదపద్మ
మట్టు। దుండగుశిష్యుండు దోనయ్యగారు। శ్రీపర్వతావాసు శివుభక్తు
జిరధ। యీపరుశ్రీమల్లికార్జునదేవు। దక్షిణంచిహాషిణంచి తద్భక్తి
పరుల। దక్షిణంచియుతులితోత్సవలీలదనర। జంగమారాధనల్ జక్కో
ల్పినిత్య। లింగార్చనములు నల్లీలగావించి। వండకప్పూవక బత్తిరియుందు।
నిండారుఫలములునిటలాక్షుబూవ్పు। పండొక్కడీశ్వరార్పణచేయనొక్క
పండువండనకల్లు ఫలగోట్లమరియు। శ్రీగిరీశ్వరున। కంచితరత్నమణిపు।
రోగమణిమావిధా రూఢవస్తు ప్రకాశనసమర్పణ ద్రవ్యమంతయును।

గానుక యగునిది గడుచిత్రమనుచు। ఫలములుపుష్పముల్ పత్త్రిరిగాచు
కలుదర్శనంబులీ గాంచునంతంత। గంతులునెరసి సంగడములువెరసి॥
బంతులేర్పడిబెట్టి బట్టలుబట్టి। కట్టలుగట్టి తీగెలుసాగియల్లి। పెట్టెలుబట్టి
కుప్పలుగోనిగములు। గట్టిపేరెలువారి తిట్టలుద్రవ్వి। దట్టంబులైన ముద్ద
తినేగుదెంచి॥ కూడనప్తార్ణ వఘోష జేలంగ। నాడెడిపాడెడి యబరెడి
బృంద। ముల వినుకుల వేలములుసంప్రదాయ। ముల కొలువుల భోగ
ముల దీళ్ళపంగ। డముల తోయముల తండమ్ములనాట। కముల మొ
త్తముల జోకలమంగపరచి యుదిక్త మైశ్రీన గోత్తుంగనిలయ। రుద్ర
శ్రీమల్లి కార్జునుదర్శింప। నలినుబ్బిపౌరగణ సహాయులగుచు। కలక
లాకర్ణ సాగరముత్తరించి చనువారుదర్శించి చనుదెంచువారు। చన
లేకనడప్పుగ్ర చ్చరజిక్కువారు। కెరలినందడికోడి గిలబడువారు। మొక్క
బలిమినుమును మట్టజన్వారు। పరసపాదంబులు బాయంగనడుచు। కర
ణినందడివాయగానడ్పువారు। అట్టులబుష్ప మాల్యప్రతానములే। నట్టు
లగైకొని యరిగెడివారు। మహితత్ప్రసాద మంటపేద్వార। గహనప్ర
దేశముల్ గాచుండువారు। తమకించిచొచ్చి తత్ప్రసాదమంట। పము
నందతిరుగుడు పడితిరుగువాడు। చొత్తముగాంచు సోకనాసినుండి।
వత్తుమేయని యురువడిజొచ్చువారు। యిరిసినసందడి దరసిక్రిందేరపి।
నరిమురిగర్భ గృహముజొచ్చువారు। తోమానునొరగుచు దోట్రిలు
గొనుచు। పాచుచులింగంబు పైబడువారు। పిరివీరులనుమంది బెనుగు
లాడుచును। పరపరిలింగంబు తడవేకువారు। తలలులింగంబుతో దాకిం
చుకొనుచు। మలయమల్లయ్యయని మలసెడువారు॥ పరసపమ్మగబోక
పసిడియయనుచు హారునొకమరిముట్టి యరిగెడువారు। మాటిమిమల్ల
య్య గంటిమిముట్ట గంటిమిమేమంచు గ్రమ్మరువారు। వచ్చెజమ్మయ్య
యాపత్రమమ్మల్లమ్మ। విచ్చజూచెదమంచు నేతెంచువారు। మల్లయ్య
రక్షించు మాపర్వతంపు। మల్లుమీరంచును మగుడెడువారు। పలికిన
స్వర్ణ పుష్పములుమల్లయ్య। యెలమిగైకొనుమంచు నేతెంచువారు।
నెల్ల మొక్కులునీకు నిక్కజమ్మయ్య। మల్లయ్యయంచు గ్రమ్మనద
ర్శించి। వచ్చువారును జూచువారునుజాతి। వచ్చువారును జొచ్చువారు

వెండియును। కర్మలజూచిన కర్తృరిపుదృష్ట్యా। కర్తేత్రునిజూడ గాడన్న
మనట్లు। కన్నులుగెలిక్కి గాకుచ్చనటిచ్చికొత్త। కన్నులుబడసి లింగము
జూచువారు। నమనేత్రిగారి తత్వ్వమియునింక। నమ్మనేత్రుడైయున్కి
చాతుర్యమునుము। నమమకానొకకన్ను శంభునకిచ్చి। గ్రమమునను
కొక్కకకన్ను చ్చువారు। చిన్నగాహారికి తన్కిన్నిజమునమా। రన్నెత్రి
మనగ నేత్రి బొందుబూన్ప। గలిగెందునభక్తి। ఘనతయేయనుచు।
కలగకరెట్టుగా కన్నులుబూన్ప। పూచినకన్నులు భక్తియుముక్తి। యుం
చునేత్రిద్వయం జపించుచువారు। యిదుత్రి మడాన్యవాగీందాద్రివాను।
క్రిందగత్తలకు నేతినేత్రిములు। తనులెల్లగూడ నేత్రిములుగావలదె।
యనినమపించుచు నవ్వీరగణము। కన్నులవృష్టి ముక్కంటికిపైగురియు।
నన్నుతినేయుచు శరణనువా। కడుబిత్రికానుకులొగట్ట్న ములిచ్చి। యు
డుగుడురేమైన యడుగమేమట్లు। కడుభక్తినిచ్చిన కన్నులునుగుడ। నడు
గుడురేయంచు నక్కొగువారు। పరులగీత్తించుచుపాపంపునాలుకల। హరు
నిగీత్తించుట న్యాయమన్నట్లు। నాలుకలగోసి పినాకిచేగొత్త। నాలు
కలబడసి- వర్ణనసేయువారు। యుదరార్థమైచేతు లోరులకెత్తు
చును। మదనారికెత్త సన్మార్గమన్నట్లు॥ చేతులునరికి యాశివునిచే
గొత్త। చేతులుబడసి చెచ్చెరమొత్రుక్కువారు। కలలోనజంటిమొగ
ముగాగడనుచు। నిలనిచ్చుకిత్రియజన్ను లిచ్చెడివారు। తలలేనిశివుడని
తలగాంచిబ్రతుకు। తలలెదనెడిమాడ్కి తలలిచ్చువారు। గరళాంకుకృప
లేని కర్మదేహములు। ధరయించియస్కియు దప్పన్నయట్లు। చయిలని
స్సార సంసారవిరక్తి। నటుగూడదనుపుల నవించుబరిభ। వృత్తాత్రిమజు
లభక్తి విధిధూపదిప। పాత్రిలునిజకర పల్లవంబులుగ। బరమేశుమె
ప్పించ్చి బడిసినధైత్యా। వరులంతబోక తద్పతునిగురించి। ధృతిశిరంబులు
ధూపదీపపాత్రిములు। గతినావహించిన కరణియువ్రాలె। శిరములుదా
ల్చిన చిరధూపదీప। పరిమళవ్రిభలు శ్రీపర్వతముంచు। చూడచోద్యం
బంగ ధూపరుల్బొగడ। నాడుచుబాడుచు నలరెడివారు। ఆరంగవెం
డియు నతివలుదారు। నిచ్చిరిశోద్ధతి వేషంబులలర। ఘనకీర్తిపలకాల
గంటపెండెరము। లును పేరమద్దియలును నందియలును। చాలనొప్పను

చేతి సంకిలయలును। వ్రేలియాడెడు పలువేల్పు గొమ్మనుచు। కనుగడుదే
లుపారు కర్ణపత్రములు। నిసుద పావలును నేరసొల్లెములును। నిండారు
గందంపు నెరపూతలును। ఖండితనేత్ర వికస్వరాంశుములు। నిండారు
గందంపు నెరపూతలును। ఖండితనేత్రవికస్వరాంశులును। వదీటులో
నారసంబులు బొట్టుబొందె। కాలలుబసపులు కాటుకలును। భసితంపు
తిలకముల్ బాసికంబులును। వెనతోటినదుపులువీరపట్టములు। దనరా
రుపువ్వుల దండలుగండ। ఘనతరంబగు మొల గచ్చుతోకలును। గొరిగిన
గడ్డముల్ గోరమీసములు। మెరుగుపట్టెసలును మిళితమైతనర। తలల
మూపుల గరతలముల వ్రేళ్ళ। గళములజింహ్వల గర్ణరంధ్రముల।
కడుపుల మెడల వక్షములబుక్కిళ్ళ। తొడలరెప్పలతోడి తొడదీవితతు
లల రంగ పెనుదివిటీలకారసములు। కలయంగశరమొనలు గాఢసం
ధించి। శ్రీపర్వతునికి సుస్థితినివాళింప। దీపవృక్షంబు లేతెంచుభావ
ము। లీలబర్వతుని వాళించుచునట్లు। గాలిలుచుసొలుచు నతివాడువారు।
మొలయుచు వెండియు నొక్కొక్క గెలన। ములు సమర్పించుచు ముద
మందువారు। యేకాంతమున హాటకేశ్వరంబేగి। యాకాంత గెలసంబు
లర్పించు వారు। కలను బాతాళగంగాస్నానవిధులు। సలుపంగ దీర్ఘమై
జనియెడువారు। ఖ్యాతిమైత్రిపద గంగాన్వితమైన। పాతాళగంగాప్ర

పాతాళగంగవర్ణన.

వాహ మెట్లనిన॥ ఉరగాంకు శ్రీచరణోద్భూతయగుచు। బరగుభాగవతి
నాపాతాళమునను। భవునముద్ధూళిత భస్మసంజనిత। యవున్ముభాగీరథి
యనగమర్త్యమున। కరకంఠువర జటోత్కరజాతయగుచు। వసలుమం।
దాకిని స్వర్గలోకమున। ధరస్వర్గమర్త్యపాతాళప్రవాహ। చరం।
సంగమంబు శ్రీశైలమాడమ్మున। ప్రకటితంబగుచున్కి పాతాళగంగ
సకలతీర్థత్వ సంపాదితమహిమ। దావెలుంగుచున్న దర్శనస్పర్శ
స్నావగాహన పూరణాదులువలన। సాలోక్యసామీప్యసారూప్యముక్తి।
లోలిసీజాలు మహోర్మిదోర్లతిక। యనిమిషలోచన యావర్తనాభి।
ఘనతరపులినజఘనకమలాస్య। యునురథాంగస్తని యనుఫేన
హార। వరహంసగమన ప్రవాహంగయగుచు। కారండహంస బకక్రౌం

చభసల। సారసకుక్కుట చక్రవాకాది జలపక్షిరవవాద్య శబ్దముల్
మ్రోయు। నలిమృదురీతినా నాగనమెసగ। వడిబరిత్తోత్కటి నడతేర
గాంచి। డీయకబి ంచు హస్తములనటించు। భంగిబాల్పారు నుత్తుంగ
తరంగ। రంగిణిశ్రీ శౌళి గంగదర్శించి। తగుయథానంభవ దానధ
ర్మంబు। నొగినియోగించి బుణ్యోపేతులగుచు। నరిగిశ్రీగంద్రి పాదాభి
వందనము। కరమధీజేసియా కర్మారినురుకు। ననిఘులభవ పరిత్యక్త
మానసుల। గనుగొంచునద్భుతా కాశ్రితాంత్ములగుచు। నతిముదినకలి
కర్మారీశ్వరము। నునుకుపుణ్యులజూచి యొగినుతించుచును। పాపక్షం
టక మనోతాప్యటనముగుల। పాపవినాశక ప్రభృతిలింగముల। నంతం
గదర్శించి యంతనప్పరన। యంతయునాశ్చర్య హృదయమైపోగడ।
సిరిగిరినిట్టు విచిత్రంబుగలదే। వరనయింతనిగుట్టు పరపంగరాదు। యొ
క్కొక్కకోటికి నొక్కొక్కరుడు రుకు। నక్కబంబైన కర్మారీశ్వరమున।
నునవృత్తివింటి కాథునువీథినేయు। నాద్యంతమధ్య బాణాటనంబట్లు।
నడియడి దేహంబు వడిన దేహంబు। నడిమి దేహంబు లెన్న గబెక్కొడు।
చుండెనద్దిశముల నుడుగకయునిన। వెండితీశాధులాల వీవరింప రామె॥

పర్వతవర్ణన.

వరభక్తి శ్రీవారణాసికిని। కరమధీ జను సాతుకరణిజూచితిమి। గుడి
పూడిసోమేశు కూర్మిపెండ్లికి। నడతెంచుపరనల నాంగుజూచితిమి।
పెనుమెట్టపురి శివుబెండ్లిండ్లకధీ జనుదెంచిదర్శించు పాతుజూచితిమి।
చిరతరభక్తిమై సిద్ధవటంపు తిరునాళ్ళకేతెంచు పరసబూచితిమి। గడ్డ
న్యాపురమున కునుజాలి వచ్చు। దొడ్డవందడివాడు తోలుతజూచితిమి।
బీరదాక్షారామభీమేశు పెండ్లి। కేతెంచుపరన నాడేముజూచితిమి।
విజయాపురంబున వీరసోమంన్న। భజయింపజను దెంచు వరనజూచితిమి।
సరిబేచుకాక్షేత్ర పూజలకుపాన్నలిక। పురమున కేతెంచు వరనచూచి
తిమి। సౌరాష్ట్రనాథుని చీరగట్టించు వారంబులకువచ్చువార్లజూచితిమి।
ఆదటసింహాబృహన్నలపరన। గోదావరినిజూడు కొలగిజూచితిమి। మహా
నివృత్తినిర విగ్రహోణాదులందు। బహుళంబుగాగూడు వరనజూచితిమి।
నలిగాలితీకంపు పుంన్నమనాటిపరస। కలిమియద్రిపురాంతకమునజూ

చితిమి। రమణశ్రీరామేశ్వరంబేగువరన। గ్రమమునఁ బలుమారుఁ గందు
ముగాని। యట్టిపెన్నందడ్ల నంతంబుగాంతు। మిట్టునఁదడిగాంతు మే
యందునైన। మరియొక్కచోద్యమీ మల్లికార్జునుడె। యెఱుగుదానె
ట్లంన్న నేమనిచెప్ప। నెంతెంతపరసదా నేతెంచిపిడియు! నంతంతనాయ
తంబై యుండుపురము। యెంతెంతబఁసదా। నేతెంచికోరు। నంతంతజ
లపూరమైయుండునదులు। యెంతెంతపరసదా తె చియుండ। నంతంతవి
స్తీర్ణమగుశివాలయము। యెంతెంతపరసతా యేతెంచికాంచు। నం
తంతయున్నత బగులింగమూర్తి। లక్షింపగసపాద। లక్షనేపాళ। మీ
క్షింపగసపాద లక్షకేదార। మీక్షింపగసపాద। లక్షకేదార। మీక్షిం
పగసపాద లక్షదీర్ఘాకృర్తి। యీక్షింపగసపాద లక్షకాశ్మీర। మీక్షింప
గసపాద లక్షకన్నోజ! లక్షింపగసపాద లక్షకొంకణము। లక్షి పగసపాద
లక్షకళింగ। మీక్షింపసిరికొట్ట యిలసపలక్ష। శ్రీము మొందజాలంధర
బష్టలక్ష। ప్రమితయాదహాలక్ష వంగాళభూమి। గురిసపదహాలక్ష గుజ
రాష్ట్రభూమి॥ మరియుపదహాలక్ష మాళవభూమి। జానొందనెరవి పంచ
దాశ్రవిళములు। లోకనపలక్ష తెలుంగుపీనికని। యమ్మకిముమ్మడి యుతర
దేశంబు। నిన్నుహిదేశంబు లెన్నంగనేల। ధరదూరుపునవేగి దాసగ
రంబు। పరగద్వారావతి పశ్చిమంబునను॥ వరుసనుత్తరమున వాలుకా
నదియు। తరమిడిగంధమాదనము యామ్యమున। రతిననంత్యంబుత్తరాప
థంబనగ। క్షితివామవంతంబు సీమగామరియు। యెంన్నంగదేశంబు
లెన్ని యెన్నియను। యెంన్నంగమూతవూర్ధుణ లెందరెందరును। శముని
ప్రదక్షిణ కైలాసమనగ। బహుగానయిట్టశ్రీపర్వతాధీశు। వారకదర్శింప
వచ్చినయపుడు తారొక్కకొలదియై తనరుననిన్నియును। మానుగాబర్వ
తుమహిమ యెట్టిదియో। జానొందశివుడైన చదివంపలెంతు। యొగినెట్లు
బోయెననోయనుచుండ। నొగ్గివచ్చితిమికులబుద్ధగించితిమి। మటిమిశ్రీ
రిగిరి మల్లయ్యజూడ। గంట్టిమిగట్టముల్ గడచితిమింక। ఘట్టవుల్ సఫలత
షాంపెగర్మములు। చెట్టులనటమున్న గట్టవచ్చితిమి। పెళ్లిడగంటిమి బిడ్డ
లదొల్లి। యూళ్లమొక్కిన మొక్కు లోగిబూరగించె। మదిలోనశివ
యని మముమేమర్కింగి। నదిమాదిగాకబో యెదముపో యెదము। సిరిగిరి

కనుచుండ సిద్ధించెనిప్పుడు। ధర నెట్టకేలకుద మభాగ్యమహిమ। నగునగు
నట్టి పుణ్యక్షేత్రమహిమ। గనిచ్చిపోవనా మగుడనాళ్ళకును। యేటికే
న్నియులిరిగ మెరుగుబోయింక। నేటికిసంసార మేలజీవనము। యయ్య
జూభక్తి విహీనులీబ్రతుకు। కొయ్యకోవనిదాని కొనిపోయికొల్చు।
తల్లులుదమ్ములు తనూలాత్మజుల। మొత్తంముధనములు మునుముమ
భూము। లూళ్ళునృత్యులును యోగసౌఖ్యములు బేళ్ళును పెంపులు పెద్ద
రికములు। బలపరాక్రమములు బ్రాయముల్ రాజ్య। ములు సంపదలు
వంశములునటుగూడ। జలబుద్బుదంబులు శారదాభ్రములు। జలతరం
గములింద్ర చాపముల్ నిట్లు। పాలులుబయుపు దీపములబొలకుల। మా
టల్ పిపీలికా మార్గణంబులేండ। మావులు మొయిళ్ల మహిమలు మొ
రుగు। దీవెల్ గతాగత ద్వారదక్షణములు। మానవరుప్రలునీటి వ్రాంత
లుగాంక। దానిత్యములె మాయాతకలునేజ్ఞా। నుచుద క్షేత్ర
మసాత్వినమగ్ర। మునజేసి వైరాగ్యమున మోసువదల। వచ్చువారును
జొచ్చువారును వెనక। వచ్చువారును జూచువారునైయుండ। నారూఢ
మతి మల్లికార్జున పండి। తారాధ్య గురుడు దోనయ్యసంప్రీతి। నాగ

దోనమయ్యశివరాత్రిజాగరణం.

మోక్తముగ భక్తావలిదాను। జాగరణోద్యుక్త సంగతిబుద్ధి। మానిత
ప్రసాద మంటపగోపు। రానీక దీప ప్రభాంభ్యంతరమున। విలసితవివిధన
వీనాంబరప్ర। కలితసూటపమొప్ప। గావించి కుందు। పరిచితక్రము క
రంభాస్త భములు। భరితోత్తరంగ శుంభద్వ్యాగతతులు। స చితనీల
దృషితుకృత్రిమములు। నంచితోత్పల సమాయతతోరణములు। కంబక
ట్లును మేలుకట్లును। చుంబి। తంబులైయొప్పు నూత్నఫలావళులును। నుత
ఫలావళులు పుష్పోపహారములు। సుపద్మముకురములు పరత్నముకును।
మానిత బహువర్ణ మహితోపవార్థి ఫేనపూజంబులు ప్రఘుతరంగ
ములు। కమనీయనిజరత్న కందుకావళులు। నమితసువర్ణాల తాంత
మ జముల। పరిమితవ్రాతాది ఫలగుచ్ఛములును। గురుతరవిద్రు మాం
కురలతావళులు। భర్మాంబురాజిత। పటిచిత్రవస్త్ర। నిర్మితబహుపతు
సివహాతిశయము। పక్వాంన్నవలయముల్ పక్వఫలములు। పక్వాంన్న

పూఁనముల్ బలుపతాకలును। అరుణాబ్జకణిశ కారాశోకరక్త। కర
వీరవంశక కైరవాద్యఖిల। సురుచిరపత్రనవని సూత్రతమాలావ్రతర।
బంధతత్పువ్వు ఘంటికావళులు। యింతయునింపు వహింపగల్పింప। నం
తద్భక్త మహోత్సవంబుచూచి యిలదివాహంతి బహిస్తిమోయునగ।
వెలిచీకటిన హేమవేళనుకాని। చెడదుసూర్యాచుకల చేతశ్రీగిరిని నడి
నసుభక్త దర్శనమాత్రమునను। పడిబహిరంతర్వి వానిశంబనగ। పడి
యునురాత్రింటి పగలింటలోన। వెలితమం బంతయు వేగంబ కాగ।
నిలమీఁదదనబ్రతు కేటికినచుచు। డుగునులజ్జచే గడగివారాసి। బడిన
భావంబున భానుండుగ్రుంక। నూను సూర్యాస్త మానంబుజెప్పి।
జానొందనారాత్రి సంస్తుతిసేత। దానవశ్యముకివి శాధర్మమునకు। యే
నింకనీరాత్రి యెట్లువర్ణింతు స్ఫధులకాహళ శంఖభేరీరవంబు। వ్రధి
తమృదంగాది బహుఘోషణంబు। నాస్యతాళానేక ఘంటికాతీవ్ర। శ
స్తోక్తరావంబు జయజయధ్వనులు। నలరిసంధ్యావేళ లందంద మేని। నిల
వాద్యరవమెదా నొప్పోద్దుగూడ। గర్జిల్లునప్పుడు ఘనఘనాటోప।
గర్జనంబునగిరుల్ గర్జిల్లుచుండ। వారకచీకటి వర్ణింపమంద। యూ
రాదుతద్దీప మాలికాతతులు। ప్రాసాదగోపుర బహుహేమకలశ। భా
సురద్యుతులు శుంభద్ధ్వజదండ। ఖచితభాస్వద్రత్న కలితదీధితులు। ప్రి
చురవ్రబలపెంపు। రాత్రిల్ బగిల్లు। శెరగున వెలుగారతి మిరుమఫ్పురిని।
గిరికన్నడును లేరు నేడేలచెప్ప। నరిజాడచోరుల చచ్చింతమేని। వరి
తాధవంతలు శైలాగ్రచరులు। యుడుపతివర్ణింప నూహింతమేని।
యుడుపతిగనక దాంగుడునభావి। పంక్తింపుంన సముద్భవ ధూపధూమ।
పటలంబునీలాభ్ర పటలమైయునికి। జలజోత్పలావి కస్వరవిక స్వరత।
కవవవర్ణింప। కందమేయును। భానురాభ్రాంకమ పర్వతోన్నతిక।
నాసూర్యచంద్రోద యాస్తమానములు। కొలకులకలువలకును దామ
రుకు। నలినహాన్నిశమను గా నంగరాకునికి। యచ్చోటవర్ణించుట

మృగవ్యాధునికథ

వివేకమెట్లు। చెప్పచిత్రంబగు శివరాత్రిమహిమ। యొక్కమృగవ్యాధు
డుతుకాననమున। గ్రిక్కనొక్క మృగంబువీక్షించి। శరమరిబోసి భా

స్వదృష్టిముష్టి। నరసనంధానకౌశలమువటిల్లు। తోడరియేయుడు గోల
తోడనమిట్టి। పడినమృగమునుచ్చి పోరితభ్భరము। చక్కసిసిమ్మ భ్రాన్తి
లినతినిద్రి నక్కొన్నకాల్పులి నత్తిపైబడుడు। చిట్టిల్కపడి పరిస్ఫీతో
గ్రివృత్తి। గట్టికట్టి వ్యాఘ్రింబుశీఘ్రింబ। పైబడనతిభయ భ్రాంతిమై
యెరుకు। చేబారియొకబిల్వ వృక్షమెక్కుడున। తలచుట్టుపెనుంక్త
ధారలుగ్రింమ్మ। పులినొచ్చివచ్చియా భూరుహాగ్రిమున। నున్నలుబ్ధకు
గని యురుకోపనహిన్ను। కన్నులగ్రిమ్మ నుత్కటధూమలతలు। ముక్కు
నవెడల సమిద్ధతివృత్తు। మెక్కజూచుచుశాఖ లిడగమించుచును। సరి
మురిసూచుచు సరచుచుకరచి। కరచివైచుచునౌడు కరచుచుచుట్టి। చు
ట్టివచ్చుచు మూల్గుచును। బోరచరచి। బిట్టప్పళించుచు బిల్వవృక్షంబు।
తోవాలమడచుచు దాటికొల్చుచును। పోవకయిష్మాడ్కి పులియునిక్క
గలిగి। తానెక్కపచ్చునే ధరనెల్ల పులికి। నైనవృత్తాగ్రింబు ననకవ్యా
ఘ్రుండు। ప్రాణభయంబున భ్రమసియాత్మయు। బ్రాణతాపోపతాప
మునవ్యాఘ్రింబు। యెట్టునుబోనేర దెగురుమాప్రినక్కు। పట్టుజంపును
తను భంగించునోంచు। సంగుతదీయబిల్వానీరూహాన। మంచితస్కం
దంబు హారమూర్తిగాగ। పులికిజిక్కితిని పొగలుదచ్చోక। జలబిందు
తతులు మజ్జనజలంబులుగ। వరులైన వేతపత్త్రిదుంచివైవ। తరిదరినది
నిరంతరపూజగాంగ। పులియేనుజంపక పోవనియుండ। పులికోడియ్యా
తంపు బోదకయుండ్క। దలిలియాకామ కృతమునజెంచుచుకు। శివరాత్రి
యదియట్ల చెల్లెజాగరము। కందర్పహారుడిట్లు గైకొంగ యెరుకు బొంది
తోడన గానిపోయెంగవునను। యల్లరాత్రిలయట్ల యీశివరాత్రి। జె
ల్లునేకవితావి శేషతబాగడ। శివరాత్రిమహిమా యీశివుడెగ్గుంక।
తవిలియుట్లాప్పు సంధ్యకాలమునను। అత్యర్థిబ్రీణుశ సంయ్యముడో
నయ్య। నిత్యలింగార్చనానియమముల్దీర్చి। శ్రీలింగచక్రపత్రికిభ
క్తసత్కృ్రి। యాలోలుశ్రీమల్లికార్జునదేవు। సంధ్యాయతాంబోద
సద్వర్ణజూట। సంధ్యోచితార్చనా సంతుష్టుజేసి। అంతంతదీయుని
తాంతోపమంట। పాంతరంబునపురాంతరంబునను। రంతరదేవా యాం
తరంబులను। భాస్వరసద్భక్త భవనంబులను స। ఉస్వతివాహి నిషాం

తదేశములు। సుఖతరగోపుర చూడాగ్రగృహములు। శిఖరశృంగాటక। సిద్ధ
శృంగములు। రమణసారంగేశ్వరము హాటకేశ్వ। రమును వరాహేశ్వ
రమును సిద్ధేశ్వ। రమును పాపవినాశనము గిన్నరేశ్వ। రము నాదియ
గు నీశ్వరస్థానములును। సల్లలితంబుగా దర్శించి పెల్లుబుకు
గ్గులు బెట్టంగబనిచి। విదితలింగార్చనా వేదికాస్థలులు। పనపడిబింది
యల్ పడిగంబులఘ్యాల। పాత్రిలునూతన భాండముల్ వంశ। పాత్రిలు
ఘంటలు బహుళధూపదీప। పాత్రిలుబహుళాపూమ పాత్రిలురజత।
పాత్రిలువిడెములు ఫలములుకజ్జ। ములుసుగంధద్రవ్యములు సి పుష్ప।
ములు మాలికానికరముల ఖండబిల్వ। పత్రిరిచయ్యలు పంచామృత
ములు సత్తమాక్షతలు దివ్యోదనావళులు। సతిసుగంధంపుద శాంగంబు
గంధ। వతిసురభియును నావర్త్రధూపంబు। మలయానిలంబును మహి
సాక్షిమద్ది। కలహంసధూపంబు కామికామోద। మునుమనోహర
ధూపమునుందివ్యధూప। మునుజనవల్లభా మోదధూపంబు। లాదిగా
ధూపం లానందసత్ర్త। యాదివర్త్రలును గృహాంగవస్త్రాది। వాస
స్సులునుగూడ పరభక్తతతికు। పావనామతిసమర్పణ జేసిమరియు। నే
వస్తువలుబ్రియం జెప్పుడువలయు। నావేళవారికి నభిమతార్థములు!
సేయుచునిభంగి। శివరాత్రిపర్వ। మాయతమతిజెల్లె నంతభక్తులకు। కల
పంబుబన్నీరు కస్తూరీచాందు। నలిగూర్చిసమ్మార్జనము సేయువారు।
కళకలుపత్రి లకమలముల్ బంధ। ములు ముకుళంబులు ముత్తియం
బులును। నిగ్గారు నైదు వన్నెలులతోగూర్చి। మ్రుగ్గులత్యాశ్చర్య ము
గబెట్టువారు। తలకానిసంతత ధరానహోప్రి। కలశాభిషేకముల్ గావిం
చువారు। శివాగమోక్త విశిష్టతదనర। సప్తవిధార్చన నంబలరించువారు।
నలినుబ్బిభక్తగణప్రకర ము। దలచుచు ధూపార్తికము సేయువారు।
మంగళంబగుభక్త మండలికనుచు। రంగత్కర్పూరము నాళతులెత్తువారు।
అంచితభక్త హితార్థకల్పనల। పంచభక్ష్యాదు లర్పణ సేయువారు।
కర్పూరసహితంబు గావిడియంబు। లర్పించువారు సొంపారంగనిట్లు।
సముచితాష్టోత్తర శతసంఖ్యనవన। రములు నంకల్పించిరతి జేయువారు।
అష్టోత్తరసహస్ర మవనరతతివిః శిష్టమైనట్లు సేయించువారు।నాల్గు

యామములు సన్మతిసేయువారు। నాలుగుపండ్రెండు నైననక్ష్మ్రియుల।
ప్రేమతో నావగల్ సేయునుజాము। జామునకర్చనల్ సరిసేయువారు।
ఘటికలర్వ్వదియును గలయుజెన్నాలయ। ఘటికావసరములు గల్పించు
వారు। తరిబూన్నపూజయు దరముపూజయును। వరలబూన్నగ నలవర
చుపూజయును। గానిరంతరపరి కల్పితార్చనలు నానందలీల బాయక
సేయువారు। శతశోడశోప చారక్రియార్చనలు। సతతంబునతిభక్తి నలి
పెటివారు। ఆదిరుగ్వేదాది నలదారుసూక్త। లాదిగాబ్రాహ్మణాద్యం
తసూక్తములు। తుదిగాగరుద్ర సంస్తోత్రసూక్తములు। చదువుచుబో
దవి ప్రశంసించువారు। రుద్రవిధానని రూపితన్యాస। భద్రాత్మసం
జ్ఞలు పదనకొంటికిని। గ్రమమొందచమక సూత్రంబులేకాద। శములు
నొంటొంటికి శాంతులుగాంగ। తివిరిచందోబుషి దేవతాశక్తు। లవిగూ
చిబీజాక్ష రాన్వితంబులుగ। సద్రతిశ్రీశత రుద్రంబుగూర్చి। రుద్రం
బునంద పురుషసూక్తములును। నాయజుర్వేద వేదాంతసూక్తములు।
బాయకచదువుచు ప్రణుతించువారు। సామంబుదా వేద సామరహస్య।
సామాదులగు నవసామాదులందు। జనుసీశ్వరప్రశంసావరసూక్తు। లను
షక్తిజదువుచు సగ్గించువారు। ప్రవిమలాథర్వ శిరశ్శిఖాదులను। తివిరు
రుద్రపశుపతివ్రతవరదు। శ్రీరుద్రమహిమయు జెప్పుసూక్తములు।
వారక జదువుచు వర్ణించువారు। అంచితభాణగద్యాక్షరగద్య। పంచ
గద్యాదులు పటిగణాడంబ। రంబు వర్ణాడంబరంబు వ్యాసాష్ట। కం
బును శ్రీనీలకంఠస్తవంబు। శ్రీరుద్రకవచంబు శారభంబునుమ। యూ
రస్తవముహాలా యుధమనామయము। మలహాణమును మహిమ్నంబను
స్తవము। మలయరాజియ్యంబు మానిదండకము। స్తుతిమూలమగు ను
హాస్తోత్రసూత్రములు। శతకంబు శివతత్త్వ సారంబుదీవ। కళికమహానాట
కమును దాహరణ। ములు రుద్రమహిమయు ముక్తకావళులు। గీతసూ
క్తములు భృంగిస్తవంబులు జ। రాతమునిముఖ్య రచితాష్టకములు। హా
రలీలరుద్ర సహస్రనామాదు। లరుదొంద జదువుచునంకించువారు। నరు
దగుదాసయ్య నరువత్తుమూరు। చరితంబులును శ్రీబసవపురాణంబు।
నేలలంవెట్టంగ నింపుసొంపారు। శైలిచేగ్రాలుచు। జదివెడువారు। చాతు

ర్యమెసగ బసవదండనాథు। గీతంబులాదిగా గీతాధ్యులైన। సకలపు
రాతన చారుగీతములు। ప్రకటించిప్రకటించి పాడెడువారు। చదువుల
పాటల సంగతిశ్లేషి। పోదవిమాటల యందపొగడెడువారు। ఆమాట
లకు మనంబందమి మల్ల। యామల్లయామల్లయాయన్నవారు। జయజ
యయ ఘోష ఘోషజయజయయనుచు। జతువెట్టు మొక్కుచు సరిబే
చుటవారు। నలరుచుపడిహారు లట్లయందరును। లలినుబ్బిచాంగు భళా
యనువారు। తనరశబ్దము గద్గదంబున వెడల। కునికితప్పక చూచుచుం
డెడువారు। చూపులుశివసుఖాశ్రుల వెల్లిముంప। నాపోలకెగయుచు నాడె
డువారు। మెఱయంగమెగమెంగ నెంతయుగాళ్ళ। మెగయనన్నెక్కి
యిలవ్రాలువారు। ఆటలాత్మీయ్య సర్వాంగవిస్ఫురణ। పాటివప్పినజొక్కి
పడియెడువారు। చప్పట్టువెట్టంగ జక్కనలేచి। యప్పాటవెడలంగ నాడె
డువారు। వేడుకతో జిందులాడంగనుబ్బి। కోడంగియాటలు గునిసెడు
వారు। ప్రస్ననినిజదేశ భాషలజతల। కన్నిబోటంగాట లాడెడువారు।
భ్రమరులుజాళెముల్ బయనముల్ మెరసి। రమణపంచాంసిపేరణియా
డువారు। ప్రమధపురాతన పదుచరిత్రములు। క్రమమొందబహునాట
కములాడువారు। లలితాంగరస కళాలంకార రేఖ। లలవడబహురూప
మాడెడువారు। కరములు మెరములు గతులుజిత్రములు। నరుదుగ వేదాగ
మాడెడువారు। అమరాంగనలు దివినాడెడుమాడ్కి। నమరంగగడలపై
నాడెడువారు। అవియద్గతి బత్తులాడెడియట్టి। భావనమోక్రుల పైనా
డువారు। భారతాదికధరు చిత్రమరుగుల। నారంగబొమ్మల నాడించు
వారు। కడునద్భుతంబుగ గంభసూత్రంబు। లడర్వంగబొమ్మల నాడిం
చువారు। నాదిటగంటర్వ యక్షవిద్యాదధ। రాదులైపాడెడి యాడెడి
వారు। విధమునవచ్చన్న వెషముల్ దాల్చి। యధికోత్సవము దొలంకా

ఆటలపాటలు.

టనట్లాడు। శిరమునసురమున జెవులగంఠమున। కరములగాకట గాళ్ళ
జెల్వార। కవదండలును గనుగవకరుణికలు। జవరంబులును। గలశముల
దరడలును। భసితపుపూతపై బరగుపచ్చనలు। ననలారుచిరుగజ్జియలు
నందియలును। సరిరత్నపంజ్తుల జలపోసనములు। కరముప్పతంగళ్ళ గల

చల్లడముబు। పొల్చుదంతావళుల్ పుష్పమాలికలు। దాల్చియత్యద్భు
తోత్సవలీలదనర। జనులు హర్షించి నాస్థానముల్ జొచ్చి॥ యనుకూలవి
ధ, వాద్యసమేళనమున। నార్భటంబిచ్చి యొయ్యనజవనికుల। గర్భం
బువెడలి యక్కజముపటిల్ల। నండకముందట నభినయంబొలయ। జూ
డఃముందట చోద్యంబుదనర। సిక్కుచునిత్రిభంగి నిలుచుచునట్లు। సొ
క్కుచుసభజూచి యొక్కింతనగుచు। నలినంగసంచలనమునందగతులు।
లలిగొనిభ్రూలత। లనసర్జనంబు। మొనయుచిత్తోల్లాసముననర జగతి।
దనరకటాక్షంబు ననుకూలంబు। అలరిశిరఃకంప మాచరింపుచును। నలి
నంగుళిస్ఫోట నంబుసేయుచును। లాగువంజళ్లను దాళమువళితిరువు।
బాగువహించాళి బయగతిసుగతి। బహుగతిగతియునా బరిపాటిదనర।

భరతశాస్త్రిలక్షణం.

సహజమైతనుగతి స్వరవంచనములు। పటురసాలంకార భావముదనర।
స్ఫుటవాద్యతాళ సంఘటన ఘటిల్ల। తనపాదఘట్టన దనదునుద్భటన।
లనునటించుచు, నందియల్ గదల్చుచును। ఓహో యనుచు గతు
లొడగించుచును। నాహా యనుచు లాస్యవర్ణయింపుచును। జతులుబా
డుచు తాళగతులనాడుచును। శ్రుతులగూడుచునేల ద్రొక్కనూకు
చును। వీగుచుగరణికల్ విస్తరించుచును। లోగుచుదంతావళులు నటిం
పుచును। బొబ్బలువడచుచుపొంగియార్చుచుచును। గుబ్బనలేచుచుగునిసి
యాడుచును। జాచుచుజంగలె జాచుచుమంది। నూర్చుచుమొగంబోర
వచ్చుచును। జంకజాపుమబయల్ జప్పరింపుచును। చంకలదనుకాంచు
శంకరుబాడు। చున్ను నురుకుచు కెళ్ళుచూపుచుబన్ని కొనుచు గంతు
లువైచుచును మణికట్లు। చెడమురింపుచు వేళ్ళు ఫిడికిలించుచును। యొ
డలడంచుచును। రంబొగ్గుచువీంపు। విరిచికొనుచు పురివిచ్చుచుమోము।
బోరడుపుచ్చుచు భుజంబులుబవియుచును। మోకాళ్ళుదొడలును ము
డివరచుచును। గూంకటిగిరపుచు గోకటింపుచును। మూతులునురుపుచు
మురకటింపుచును। మోతికునుబ్బుచు మురియుచుజనుచు। మిన్నక
చూచుచు మెడవిర్చికొనుచు। కన్నులార్చుచు చెవుల్గత్తిరించు
చున్న వెప్పరలాటుచు వెక్కరింపుచును। గప్పానతమతమ గతులుపుచ్చు

చును। బొమలెత్తి త్రిప్పుచును। బుగ్గరించుచును। తమకించి దాటుచు
దండయిచ్చుచును। కొంకుచు వడకుచు గొనరుచు మూఁడు। వంకలఁబోవు
చు శంకించికొనుచు। బరులచే వేయుచు। బకపకననుచు। కొరనుబ్బు
చును। చొల్లుగారించికొనుచు। సరసంబులాడుచు జప్పటవిడుచు। విర
సంబులాడుచు విఱ్ఱవీగుచును। యొండోలగంబులో నొరసితిరుగుచును।
సద్దంబు విగటంబు నన్ని వారుచును। మరగాలనడచుచు మట్టిగాలగుచు।
నొరిగాలఁ ద్రొక్కుచు ధరగంతుగొనుచు। మోఁకాళ్ళనడచుచు మొగిఁగా
ళ్ళనేల। దాకుచుండగ నెగసి తటుకున జనుచు। కూచుండి నడచుచు గుం
పించియుచట। నాచుట్టుచు మొరములందందవైచుచును। యురమున నడు
చుచు। నూడకుండనుచు। ధగబొరలుచు సముద్ధతి లేచినగుచు। యుర్వి
ద్రిప్పటమున నొక వ్రేలయిడియు। గుర్వగాదిరుగుచు గుర్వించికొనుచు।
గరతలంబూని శీఘ్రమసారియట్లు। ధరదిరుగుచు దెసల్దన్ని నిల్చుచును।
ధరబొమ్మరమునట్లు దలక్రిందులేచి। తిరుగుచు దిక్కిదన్ని తిప్పుటనిచ్చు
చును। నమలియుబోవెనున్నతి నటించుచును। భ్రమరంబుక్రియను దా
బరిఘటించుచును। జలుకయుంబోలె జెన్నొలయుబల్కుచును। జలచరం
బులవ్రాలె జనులకుల్కుచును। కలహంసయునుబోలె గతులనెంచుచు
ను। యిలమృగమట్లరిమి చూచుచును। గండుగోయిలవోలె కడగికూయు
చును। వెండికోతియుంబోలె వికృతిసేయుచును। అలకాంతనువోలె నట
యింటజనుచు। జలకాడునుబోలె కూర్మనగొనుచు। మదగజంబునవోలె
మారుమలయుచు। పొదలివ్యాఘ్రంబట్ల పొరినులియుచును। కేసరివోలె
లంఘించిపట్టుచును। వానటీదునువోలె మడ్డలెట్టుచును। మహాభుజంగ
మున్బోలె మలకలుకొనుచు। విహంగంబుక్రియ నభోవీధుంజనుచు। నరివి
లాసినివోలె సభలమురియుచును। వరవియినట్ల భావంబులరయుచు। కలి
యట్లఁ వరస గ్రహించుండగుచు శివయోగియట్టులచిరినవ్వునగుచు। పగ
లేనిన్నృపునట్ల బరిణమించుచును। పొగలేనివహ్నియు పోలిమించుచును।
ఛాయలేని వెలుంగు చాలిగవ్వుచును। మాయలేని శివుని మాయనొప్పు
చును। పురముఁగాల్చిన పొల్కి యాడుచును। మరుజిరుపుచ్చిన మాడ్కి
యాడుచును। సతికర్ధమిచ్చిన చందమాడుచును। యతులుఁగోల్వగ

కొనక్క తేయతేజ తపోరుదుష్టు। అంధస్థానమనుచు అంబతమటాధ్యమనుచు గంధ
గజాయురు। గసప్తాటాదిమనుచు। జన్మంబు దుంప్రభవ। ఉదాలియ్యాదుస్తుమా।
పాలన్యూ రంజకస్థు చుం వేళయాడుచుము। గక్ష శంఖుఖాల్బ్య వ। శక్షతియ్యాడు
మను। హరిణ జాతిలగాన్న ప్రత్తీతమామ చుమ। అంతయుద్ధ వ్రుమమ్మా। విధ
విచిత్రములు। ఘంటికశతినాటుక్రంబులాము మాతు। శృంగియును విముక్త త్రి
తనత్యంత। శృంగంబులకే దానుశృంగిణియైయాదు। వీణోత్పత్తి ముబ్రి
హ్మ వీణాకైలాస వీణయు పారంగసీణయు తలార్క్యు। వీణయు మహానాక
వీణయు నారద వీణయు రావణవీణయు గౌరి। వీణయు గంధర్వవీణయు
బాణ। వీణయు గాన్యవవీణా ద్వయము భు। వీణయును। భుజంగవీణయు
భోజ। వీణయు గిన్నరవీణయు డిన్నరి। వీణ సరస్వతి వీణయు, తుంబుర। వీ
ణ మనోరథవీణయు వనిక। గణనాధవీణయు - కౌమారి వీణ। అగ్నివా
ణీ తాళ హస్త రయుడివిర। శ్రీ చిత్రనటనాగ। రికయు
గుంభి కవిపంచికనరోషవీణ। పరివాదివీణ కులాఢ్య। స్వరమం
డలంబు ఘోషావతియునవి। తంత్రిసాగరము। శంఖు
వీణయు నాదిగాపరియు। సమరంగగీతాన్ను గముసుభయాను। గము
ముఖ వీణాసుగ యుగుస్థానుగము। అనలశృణోత్తము లఘుచుము వ్రిమాణ।
విని ఘోరగ తతుపులసుకరణి కి। బొబువారుదండియు జితంబు మృదువు।
లలియును మాధుర్యమమల్ల వనంబునిలయు। మయూరగాణమును ముగధాళం
బుసుకళ। పాఠక గానమును దరహాశ్రయునారణము। ఘట్టకణిత తిరువున
వత్తి కతాళ। పట్టుకత్తెరలయు నేపథ్యపత్యణము। విరచనల్ దళు నొత్త
వీణాధ్యాత్మనా నతల్లలో గలసి కిన్నరులు వాయింప। అచ్చుగాముస్వరవ
ణాంగముల్ మెరసి। పాచ్చ్యలుబడయుదు మృదు మెట్ట్రిలమరియు। మద
మున సమహస్తము నుపైరవంబు। పదమునంతర ముఖ - భారణాదోత్తర।
కలితంబుతలియు దుర్నిరమురవ్యంబు। వలయంబుముఖవాద్య విలజ
ల్లడంబు। బొల్లావణియుయు అపునుమిమహాగానము। నుల్లంఘియును మోత
యుతాళవిషము। పాణియునధానాధర- పాణియునధ్ర। పాణియ్యుధళు
కుంభవాణియ్యు తడ। హస్తజోవాణి నముగ్రీతబద్ధి। హస్తశంఖాత్రి
యు నిజవతివంధ। హస్త దదీయాంతరావృత్తవల్లి। హస్తకయ్యుంభేరి

తూర్యాంగభేద। జతిజొజ్జెలవాణి సమహాణిభేదు। గతిపరిక్రియమును
గభణినిన్నాణ యము। లసు బంధయులును వృషాస్యే జలులాది। జనువత్రి
బంధముఖరంద జతియాతినువళ్ళి। తుంతుంకు ఘింకారంబులంజ జముతాపిర।
మదరంగవాద్యమానాదులదొరసి నవులిల్లధరతుంగముసింతికేశ్వనుమ।
ధరమొద్దెలలతోడ ద్రాగుణాయులవ। సప్రాటకర బొగజంపు ఘటితయును
జార। పుటయుక్తగతి తయుతస్ఫురితసమాచి। మజనునయుతాళ వదప్రిభేద
యునగ। బయుపేయుఃదిరాయను ప్రిమథతాళమాలు। రొండబహుమరియెగ
యును యుంపెయును। మదహాడయునగా జహాతక యుజంధ। కరణ
చాదకరణ క్రింపపడంబు। సంకరణయును నాస్థావమంటపము। ఫల
చక్రికాకంబు కలహంస యూర్వ్య। లలితయునద్గవళయును యునంత।
రయు మత్తయాతంగర చమత్కవలము। రయు బంధుముత్యంబు ఏరసా
పకంబు। నలరారుయెక తాళ మటతాళమునగ। సులభద్ధతాళంబు విను
వదియేను। ఖండాతతరయును ఖండకంకాళ। ఖండితచండకి ఖండవణా
యువి। ఘూర్ణితకుటివేరి ఘూర్ణితగోడ్డ। యూణారచ్చిణయానియు
త్యంత। రతుణపుత్రియుద్విషుణ చచటి। యతిహారిక చదిక యష్టికపూర్వ।
కంకాణమణిమిశ్రి కంకాళఖండ। కంకాణతావ్య కంకాణవంచాళి। భిన్న
కకాకిల ప్రియుఃరపద్య। రన్నకుంజరఫణిరాజచతుశ్రి। దారకృత్తి చవి
ద్యాధరరక్త। దారయుత్తమమేరు తాంబూలియురణ। మలపుయుద్భ
ల్లికమాతంగయర్ధణ। కళిక సరస్వతి కంఠాభరణయు। మిశ్రిదాళయును
సమిశ్రివాసయును। మిశ్రినత్తరియును మిశ్రివణాములును। సింహవి
క్రీడిత సింహనాదయును। సింహనందకయు లక్ష్మస్థనముక్త। తాళపంచ
బ్రహ్మ దళవృద్ధపంచ। తాళవాయున పరితాళప్రసక్త। ఖురవిసరఖుర
యుత్తరపంచవాణ్వ। హారిణమాయాకణయాదికంకాణ। ఖంజరచతుర
శ్రిఖంబురకృష్ణ। ఖంజరయునమాన ఖంజరతాళ। లఘూపతియుధ్రు
వలయుతనభద్రి। లఘుశియాణ విలంబితయాది। మత్తవల్లీధృతి మత్త
యుజంపె। మరేయుమును తెగ మానంభుమత్త। అనియిట్లుప్రిధమ శుద్ధా
దివిభంగ। వినుతభంగాభంగ వివిధతాళములు। నమ్మ్రతాష్టోత్తర శత
సంఖ్యజనబ్రి। సిన్న తాళముదూర్వ్య సంగతిజెలగు। భాసురంబగుజ్యోతి

వానవిశ్వోత్తి వాసయుమగ్నమార్గ వానయుబుద్ధి పానయునుభువన వానయుశ్వేత। వానయుభూపుర పానయురుద్ర। హాగివానవిధివాన యశ్వదిగ్వస। కరమెుప్పబ్బుఘనవాన కార్తీకవాస। జీవనుకాఘోర వానయుబ్రహ్మవాస। శానసిద్ధిపురవాస। శివశక్తివాస। వాలివభు వనాది పతివానయుకలే। వాలిఉషస్థాదశ వాంశనామములు। అశాప హోళ నవ్యాప్తిబెడంగు। పాళనముల్కేయుదరమింపునుంపు। అణుపృతి రుపు జయుజయుముజయకాంత। ప్రణవప్రాణవల్లిభజ వణపాల్గునిశణ। వహా ణీవప్యాంగు శివహాహివిజయునదర। షహాణియొ నాసికవది రెండుగతులు। సరిగమపదనిసా సప్తస్వరములు। నరయంగనారోహి యనరొవాజక్రి। హాళిసంపదల ఇబ్బిన్యస్తసుషృప్త। లాలితనొప్పు నప్తాలాపనములు। తెలి యనల్పదితొమ్మిది విధంబులందు। ధలుకొత్త వంశ నాదంబులింపార। జనగషడ్జయును బుషభయుగాంధారి। యును మరిమధ్యమంబును పం చమంబు। ధైవతయును నిషాదయునునాసిట్లు। భావింపబరగునస్త గాత్రజనిత। ములును। దితస్వరంబులుపుట్టి కాల। ములు తిథినక్ష త్రముల యోగములును। జాతిభేదములు స్వజాతిస్వరములు। జాతులు దనర నాస్వరములలోన। కళయుగూడ నిష్కళసంపూతయు। ప్రకటం పషడ్జ సంభవములువాల్గు। అవలిమధుర యొకాక్షరనాగ। భావింపరు షభ సంభవములుమూడు। శృంగిజాతియునా। బరాంగతియునగ। నంగ తిగాంధార జనితముల్మూడు। చనబూణ్ణరాశి పింజకయలంకారి। నీనంగమధ్యమ జనితముల్మూడు। వరరేణుకయు ప్రస్తావాసియుల లిత। స్వరంపాసిపంచమ జనితముల్నాల్గు। దనధుభూపాగ్ని నర్తకియు నాపూర్ణ। యును నాగధైవత జనితముల్మూడు। వరనపత్రిన్న సర్వవ్యాప్తులనగ। బరగునిషాద సంభవములు రెండు। తలపసప్త స్వరా త్మకముల్లైయిట్లు। యిలనొప్పుశ్రుతుల్లు నిర్వగరెండు। దీర్ఘలాలిత యును దీర్ఘకదీర్ఘ। దీర్ఘోల్లసితమును దీర్ఘకంపితము। యొల్ల సితంబు సమొల్లసితంబు। నుల్లాసితంబును। నుచ్చరితంబు। స్ఫురితము వర్ణ క్షిత్తమునుగోమలంబు పరగునక్షిత్తంబు భ్రమితమహాతేము। లలితొత్తమంబును। లలితప్రస్తుతము। వలరుగుంపితము సూక్ష్మాంతం

బుగుంది। తేముగర స్తితము సాధర్వ్యతివరధ్రావము వరువెదాళము
కమకముల్ మరియు। ఘరగర్వితము స్వ్యరితమువిదవానగ। వరుడాభిన్న
తర నవ దాయనగ। వలకిసాంవలి యాటితయుతుసూళ్ళ। కలత్రము
వ్రాత్యక గమకములేమి। సుసుచిరతర్వ్య కుత్తిగమ్మకవి। కవగితతాళ
రాగవ్రిభేదములు॥ శ్రీరాగమాందాళి చితాంగిలలిత। సీరరాగము
గౌళి శంకరాభరణ। గాంధారిమధ్యము గాంధారిరశక్రి గాంధారదాళ
మ గాంధారిదేవ। సువశ్రీకాళిత గుప్తమాం దూణి గుత్తపాదారణ గుత్త
కన్నడిక। దేశికుంభకము దన్నాశికామాట। దేశాక్షి మధుకరి జటిక
ఘరంజి। వంరంవరాళిత రంగిణిబహుళి। బగగాళిహుపాచరిబ్రిహస్త్రాళిసిద్ధ।
వాహిణిప్రహాతి। శవక్రియమహావిసాహావర్జ్యరథ। ప్రసిద్ధవరాళి నాట
ప్రసింధవిసిరాణిభిన్న। పారాణియత్రిపడహంసధ్వని। నాగవరాళి
కర్ణాటవరాళి నాగధ్వని ఘువరిజ నాటదిగ్వసిరి మాళవిగౌళ రామక్రి
యచాయ। గౌళదాప్రివిళ గౌళ కర్ణాటగౌళ సౌరాష్ట్రిగౌళిర మాళ
గౌళంబు। భైరవిసారంగ భైరవినంద। వసంతినాదోత్తరి యన్యసాంధవవ।
సంతమేధచ్ఛవిలి సాందరిదర్క। రాగంబుకామోదరక్తసిసామ। రాగము
పారవ రాళివల్లాతి। కాళిందిద్రైవతి ఘంటారవంబు। శోహ్రలిందిదేశాళి
యభ్రివంచకము। గంధికామోది శ్రీకంఠ కాంభోజి సిరధువిరాళి కాళి
కపూర్ణనాట। గుజ్జరిసౌరాష్ట్రి గుజ్జరిద్రావిళి। గుజ్జరిమలహారి కోలాహ
లంబు। మాళవిగౌళిక మధ్యవిభిన్న। పాళంగనాట భూపాళంబుచాయ।
తోడిసావిర హిందోళంబుతురుక। తోడిదవ్యావతి గుండక్రియసట। నా
రాయణిరువ ఛినత్రకిశుద్ధ నారక్తైరక వ్యభిచారిక రామ్మరి। వేళాపుళి
యుజితి వేళాపుళియును। మాళవశ్రీమధు మాళవతిసాగ। సాళగతా
గాంగ భూపాంగక్రియాంగ। వంగతోసాంగ నంజనితరాగములు। కుు
దలివషడ్జగ్రామ ముఖ్యతద్రామ। విదితవంధవరాగ పతతులలోన। విల
సెన్నబడునాట। యునిమిదిరాగ। ములయందు శ్రీపూర్ణతాంసరాగ।
ములపాధవోడ వంబులువిభేదములు। నవిగానబరభేద స రాటమిత్రి
కాలుశధ్వని చతుష్క శేవిష్ఠలిల గావిరచునారాట యాపూర్ణధ్వనులు।
పూరితంబుగను శారీరచతుష్క। నారపూరాంచాల యాకారములరు।

పరివారకంబులు జయుద్ధయు నజ్జయయు। నరుసగుసండయు హోయినుహోయి।
గాణ్యాయి ఘాఘాయి గాఘాయివాయి। దేణాయిబహుళాయి ధృతిబతి
యాయి। ఘనసభిడాయి చోఖ్ఖాయితిఖ్ఖాయి। యనగనీవండ్రెండు
నీవాచకములు। పిరగమడ్వాదు సప్తస్వాదునాగ। రురుతరాష్టావళియును
ననస్వాదు। పరనవోగాయి నాజయిపంచకంబు। బరగుదేహావళి పటు
మరావళియు। నోనమకంఠావళియును నాగనిట్టి। లను జయత్రయమునిం
పొందగనండ। ఘనవిజయస్థాన కంబునుపలిగ। యును సంతతంబును
యుప్పరవట్టి। యును మందరణపాళ మును సర్వగతియు। దరుసంగా
స్థానమును గమళాయి। రతినాభిగతియుదర గతకంఠగతి। పత్రితతులితిరు
పుబు పండ్రెండువెలయు। యుద దేహనాభి వక్షోదకంఠ। విదితపంచ
స్థాన విహితజాతములు। పరిహారిచకగాట సర్వాగహాణి। పరకత్రికా
పాళి పట్టిమునుకటము। ధరముదుపయును సైతబునునాగ। పరసనపద
కొలను వహాణిభేదములు లలితగాఢయుగాఢ లలితయుబొచ్చు। లలిత
యు నేకళయుల పులంగితము। గహాగుహికముబొచ్చు గాఢవిసరణ।
మహీదొక్కటియున వాకముదొక్కటియు। కంపితంబువివశ గాణాయి
లంబు। యిపుగొష్ఠాగోష్ఠి నుంపునుదీన। వౌను పెల్లా పల్లి ఘల్లిస్వభావ।
కాకునుగొను గంపితంబనుసు। తరహారంబునణనను తాయియు నూజి।
సరిదిపేతాపేత్రి సరిబరసంబు। ముట్టాయిలమునాగ ముప్పదిరెండు। నట్టివి
శుద్ధ తాయంబులొప్పార। మొదలనునేనణ్ణా సతియు తాను౦ఫు। పొద
లెడిసప్తేనా బూరణలియు।రంగునానదిసోపర క్తనాజిగియు। సంగతిమగళ
నాజనుకంపితంబు।ఆలాడమనగదా నారైక మదియు।బోలండసమననాపొ
నరుగొంతాయి। పరవడిగవణనా బరగువాతాళ। యరుదగున్యక్తి నానేది
బ్రిబంధంబు। నలాగాను క్షేత్రాంగ మదియుయక్కూళి। చెలగుషడక్షరి
చెప్పినవజ్న। యుదియంగవిరహంబును భీయకాళాన। మదియుదాహు
త్తర యదిభజవణియు। చెలువగుభజన చేసిగనిలుపట్టు। లలివదిహేనుసాళ
గతాళగతులు। ప్రియమొందసౌగాపతియునునందావ। తియు వరభద్రి
వతియు వినయావ। తియు జిరభోగావతియును ధీందాత్రివ। తియు నాగ
నారునుద్దీప్తమైమించి ఆళతలవిని బద్ధానిబద్ధోక్తి గాళివైదభక్ష పాం

చాళకీతులును। ఘూనంబులగుమంచి మధ్యతారములు। శానాంగతత్వం గతను బడులాడి బేసియుమార్గణంబు దీటుకొనంగ। భాసురంబుగదళ పాత్రాములుబియ। లలితసావర్ణ నాలంకారభావ। ముల్లు మృదుమధు రసముచితోక్తులలర। మున్ననువావేశములలోనవేసు। గొన్న బాణుల లోన కుపితవేషమున। కంబళాస్వదరాది గాణాదిపతులు। తుంబురునార దులు బీతిబాడ। అంగదాగంబుగ తాంగరేఖయును। రంగశోభయు ముఖరాగంబుతతము। వితతంబునిదయుంబు విగతంబునంళ। గతియు నావర్త సంగ్రహాగతిలవణి। దేశకారతన భాదిరదయుమనుక। లాళం బుబొక్క చళావళిభ్రమరి। అవధానమును సంధియునానాకవిధము। వ్యవసాయము ను నిజవణియు గ్గితము। తాళమభినయము తాపనయు నుము। తాళమభినయము తాపనయునుసు। తాళంబునుబ్రిసన్నవయు వివర్తనయు। పయువాటము లలితపవయుగనిష్ఠ కయును వప్పణ మునుళయునుగోమలక। యుల్లాసమును లళియునుమనోహరము। దిల్లా యితుశాణి దేవయుజంకె। డాలంబుకరగి సౌష్ఠవమువిభ్రమము। చాళి యొయ్యారంబు సరసంబుచనర। వరుసచతుర్విధ వక్త్రవిభ్రమము। శోరిసప్తవిధ నిజభ్రూలతానటన। షడ్వింశతికరను చతుదింకతము। ష డ్విధనాసాల నత్కుంచితంబు। ఘనయుక్తిదళ విధకర్ణావధాన। మును నవవిధగళముఖోల్లసనము। సుకుచిరత్రివిధ వక్షోవిలాసంబు। ధరజెప్ప నొప్పు బాదద్వయపంచ। కంబునూరుద్వయకలితపంచకము। పంచిను గతి సమభంగద్విభంగ। అరుదగువింశతి యంగహారములు। ధరనిరుజది రెండు చానకంబులును। సత్రిశద్దృష్టి చౌనష్ఠహానహాస్తములు। చిత్ర విక్రియలు పచింపముప్పదియు। యోగిగరణంబు లష్టోత్తరశతము। మొగి నూరలంకార ములుశిరోభేద। ములు బదమూడును ముప్పదిరెండు। హా లుఘారుమంటనంబులునొప్పహంస। గతియును మాతంగగతియును వృ షభ। గతియును। మర్కటగతియునుమేష। గతియును మాయూరగతి యును సింహ। గతియును నాబెక్కగతులుబోల్పా। రంభయాదిగనప్సర సమ్యాహంబు। కుంభిణీసతులలో గూడియాడంగ। నాదటినుభ యాము

రాచార్యులు। నాదఖీధియుపన్యా లాదిగాగొల్వ। తక్కినతాపసోత్తము
లలోదలసి। మొక్కుచుభృగుముఖ్య మునులుభజింప। ప్రమథులప్పరి
పీర భక్తసంఘంబు। రమణనుబ్బుచు శివార్చనములు సేయ। నాజనా
దను దుపయోజగర్భుండు। పూజారితపసుల పోల్కెబూజింప। విభు
తరంబగుదాన పతులలో గలసి। యిభముఖషణ్ముఖులిరు దెసగొలువ।
చండాంశుశశికర జ్వలనతారకలు। ఖండదీపములలో గలసివెలుంగ। నా
రంది మహాకాళవిభులు। ద్వారపాలకులలో దారునుగొలువ। కమనీయ
మగు మౌక్తిక చత్రధరులు। రమణనిందుచందు ఛత్రముబట్టిగొలువ। బొ
నరుచు భోనసంబులవారిలోన। ననలుండుశాక పాకాదులోనర్ప। వా
లాయపూరితల పరులలోగలసి। బాలుబాలాయంచు జమదనుగొల్వ। పరి
చర్యలోనరించు ఫణిహారులట్లు। గరమధిక ఖడిపనుల్ నిరుతిసేయంగ।
సమ్మార్జనము సేయు జనులలోవరుణు। డిమ్ములసమ్మార్జన వంమ్ము
సేయంగ। కనవులుదుచుచు కింకరులలోగలసి। శ్వసనుండునటమున్న
కసవులునూక। భువినిమ్ముగ్గులుపెట్టు పుణ్యులలోన। నవరత్నములమ్ముగ్గు
నరవాహుడిడగ। తవిలితాండవమాడు తవనులలోన। దవిలియాశా
ను దు తాండవంబాడ। బాణాసురాది శుంభదైత్యవితతి। క్షోణీశ్వరుల
లోన గూడిభజింప। పండితనత్కవి ప్రవరులగలసి। చండకీర్త్యాదులు
సంస్తుతిసేయు। అరయతక్కినవాన వామరముఖ్య। గరుడగంధర్వ కిన్న
రసాధ్యసిద్ధ। వరగణావళి నొంటివరసలవారి। పరువనబనిసేయ బానసం
బునకు। సురగిరిముఖ్య భాసురగిరితతులు। పురవరగిరి నంఘములకిరియ
గొలువ। సురతరుముఖ్య భాసురతలతరులు। పురితరువర చయంబులలో
నగొలువ। సురధేనుముఖ్య భాసురధేనుతతులు। పురిధేనువులలోన పారి
బారిగొలువ। సురమణిముఖ్య భాసురమణితతులు। పురమణి తోరణంబు
లలోనగొలువ। ఖ్యాతిభాగీరథి గంగాదినదులు। పాతాళగంగాను బంధ
మైగొలువ। మేదువార్ధులలోని మేదుద్వీపములు। వేదుకబురవీధి వీధు
లగొలువ। ఆకాంక్షముప్పది యారుతత్వములు। పాకారహర్మ్య సోపానం
బులైగొలువ। మల్లోకములనాదు మల్లికార్జునుని। మల్లోకములలో
నమున్నతికెక్క। సచరాచరములు శ్రీశైలంబుమీద। సచరాచర్యాదుల

చొప్పనగొలువ। సుస్థితిమల్లికార్జునదేవ దేవు। నాస్థానమిట్లు చెంన్నారం
గపరగ। నంత నంబునను ఖేచరుజయయంగ। నంతసూర్యోదయంబయ్యె

సూర్యోదయం.

నట్లయిన। మందరకందరమందిరనియతి। సుందరుండగు సుకేశునినసంధ్యా
మున। నొప్పమిచేసిన నొడలికినలిగి। యెప్పుడీయుదియంచు నప్పారవైరి।
నివ్వాలుకన్నుల నుప్పతిల్లంగ। తప్పజూచిన నప్పదుధరణి। తాళఫల
ములు వాతూలచేబడిన। చాలిదోప్పనబడి జలజమిత్రుండు। వడితొల్లి
డొల్లి శ్రీవారణాసికిని। కడుపిత్రిమనివ ఖల్ గమిగట్టిచూడ। నప్పుడ
బోయి యుద్యద్భక్తిముక్తి। తప్పక శివునాజ్ఞదలమోచియుచట। నవ్యయు
నభవుచాలార్కేశునాఖ్యు। దివ్యలింగంబు బ్రతిష్ఠగావించి। చిరతపోనిష్ఠ
భజించిమెప్పించి। హరుచేతతొంటి సూర్యత్వంబుబడసి। భాతిగాతొల్లిం
టి వగిదినభాను। డేతెంచియుదయాద్రి యెక్కినమాడ్కి। నంతసూర్యో
దయంబగుడుమపరస। యెంతయుబ్రీతితో నిట్లుహాళికేళీసు। నవికళమతి
మల్లికార్జునమౌళి। శివరాత్రిపర్వంబు జెల్లుటజేసి। భావింపదమత్తము
భవరాత్రిలెల్ల। తెలిగిసక్రియపొద్దు వేలేలెండనుచు। పాతాళగంగాడ
బారెడువారు। భాతిగాశిఖరేశు భజియించువారు। పారణసేయు నొప్ప
గభోపువారు। యూరకదమతమ యూళ్లేంగువారు। తరలక శ్రీపర్వత
ప్రదక్షిణము। యెలమి ల్పించుక యేగెడువారు। వరలసంతోత్సవమునొ
య్యజూచి। మరికానిపోమని మసలెడువారు। తప్పకపంచరాత్రింబునిక్క
చాలు। నొప్పశ్రీగిరినంచు। నుండెడువారు। దండివిరక్తిమై తత్పురంబు
నను। యుండెడువారునై యుండంగనంత। పండితుడోనయ్య వచరా
త్రింబు। యుండంగదలచి సూర్యోదయవేళ। నలిదీటికొన మల్లినాథున

దోనమ రాజయ్యగారికి మల్లికార్జునుడు ప్రత్యక్షం.

ఘనశ్రీకలశాభిషిక్తుని గాజేసిమరియు। తడయకపంచామృతస్నపనంబు।
నెడధూపదీపాదు లెత్తి ముక్కుచు సు। క్రమమున షష్ఠోప కములగం
ధోద। కములను మరిజలకంబు గావించి। సంధిల్లదడికొత్తు లంభునలిచ్చి
బంధురాంబర మహాభరణముల్ బూన్చి। ఖ్యాపితభక్తి నక్షతగంధపుష్ప।
ధూపదీపాదులుత్సుకతనొనరించి। యుంచితప్రీతి మహానివేద్యముగ। పం

చభత్తౌదు లేవఁ డసమర్పించి శిష్టసద్భక్త రాజికి బ్రేమమీఱ। నిష్టాం
స్నపానోదు లెలమినర్పించి। కర్పూరసహితంబు గావిడి కుంబు।
లర్పించిసవ్య పుష్పాంజలులిచ్చి। వరుసనేవేమార్లు వలగొనివచ్చి।
పాదుచెక్కుభంగుల నభినుతించుచును। కనుమూయనంతట కలయును
బోలె। తనుసేయుభక్తి తత్పరతకుమెచ్చి॥ మదనసంహారుఁడు శ్రీమల్లి
కార్జునుఁడు। పొదలుచువృద్ధత పోధనులీల। యరుగుదేవర. శరణార్థి
సేయుచును। గురుమూర్తిదసయొద్ద గూర్చున్న జూచి। యెటవండీవ
చ్చెద రేయూరుమీరు। లిటయేగుదెంచితి రెంతగాలంబు। నావుఁడుదపసి
దోసయ గారెమీరు। శైవలోకమున కాచార్యుండుపండి। తారాధ్యవి
భుఁడ లైస్సియున్నవాండ। వారును మేముబూర్వస్నేహితులము। నా
పండితుండు మేలైకూర్చుమాకు। మాపేరుసర్వజ్ఞ మల్లికార్జునుడు।
సనయంబుసిరిగిరి యదటిగూడ। వనములగిరుల దుర్వారకాంతార।
ఘనబిలాంతరముల గంహారంబులను। యునికియాశివరాత్రి యొప్పు
చూపంగ। యాగుగుదెంచినవార మనుచుదోనయ్య।కరపద్మములుమోడ్చి
ఘనుడుసర్వజ్ఞ। చూచినమునువిన్న చోద్యముల్గలుగు। నాచెవ్వజూప
శ్రీగమునసఖుడు। రమ్మని దోనమ రాజుదోడ్కొనుచు। గ్రమ్మరబిల్వ
వనమ్ముమధ్యమున। సరసతనందొక్క శైలశృంగమున। విరచింపజనుదీప
వృక్షమెక్కించి। శిరమునజెయ్యిడి శ్రీగిరిగూడ। గరతలామలకమై గా
నవచ్చుఁడును। అన్యభాకాంక్రాంతాత్మ డతఁడుదోసయ్య। సద్భక్తిదపసికి
శరణార్థఁ జేసి। నెడనెడనేగంగ నేటికిజూడ। బడసితిజూడ శ్రీపర్వతంబెల్ల।
సముదుతపోధనుండద్దేవుపురము। ఘనతరంబగుహేమ కలశముల్గుళ్లు।
కోటలుగొమ్మలు గోపురంబులును। నాటకూటంబులు నామల్లికేశు।
ప్రాసాదముసుమంట ప-బునక్షేత్రి। న్నానులౌభగ్గఁ ఋగ్గఁబులజూడు।
హాటకేశ్వరమదేయుందుసద్భక్తి। హాటకెక్కినవీర భక్తవర్గంబు। వీర
శంకరుడును వీరభద్రయ్య। వీరభోగయ్య వీరదేవయ్యయు మలహర్రుస
ద్భక్తి మతిగల్గినట్టి। పొలతిచాకలదేవి పోరిపత్రిభాతయ్య। మరియువీరా
దిగా మహితసద్భక్తి। నెంబ్రతిష్ఠించిన నిష్ఠులజూడు। శిఖరేశ్వరముజూడు
శ్రీనగేంద్రంబు। శిఖరంబునముక్తి శిఖరమైవెలుగు। సిద్ధకామేశ్వర

మల్లి దేచూడు। మహాసిద్ధులకు నిజావాసమదియు। యోషధనంబుల యాగ్రా
శుభజింప। వేడుకకామ్యార్థ విభవంబులొసగు। యిదె చూడు కర్మ

కర్మహరిమహిమ.

హారేశ్వరంబనగ। మదనాంతకుండు దన్మహిమ మెరుంగు। నచ్చారుశృం
గంబునందొక్కపాము। చచ్చి తద్దేహంబు ప్రచ్చియున్నదను। ఆరిము
రియొకగద్ద యాపాపశబము। గరచికొంచు నదీవ్ర గతిమీదకెగయ।
వాతోపహతినందు వడి రెండు పురువు। లే తెంచి కర్మహారేశ్వరంబందు।
బడి జలంబులలోన ప్రాణముల్ విడువ పుడమిబల్లహాలవంశమున ప్రభ
వించి। యాపుణ్యఫలమున నతివయుబతియు। నై పూర్వజనియంత నని
లోపహతిని। కర్మహారేశ్వరోద్గత నరంని। నిర్మలవారి మునింగి చచ్చు
టయు। ప్రవిమలతత్పుణ్య వటుఫలప్రాప్తి। భువిబల్లహాలునివంశమున
బుట్టుటయును। జాతిస్మరాత్వాను నంధిగాజేసి। యీ తెరంగంతయు
నిద్దరు నెరిగి। వేగంబ సకల నియోగంబు గొలువ। శ్రీగిరికే తెంచి చెలువ
యుదాను। బల్లహాలునత్యంత। భక్తి సంయుక్తి। మల్లికార్జునిమహా
మహానిదర్శించి। భాసుందివ్య ప్రభాభామరముగ। ప్రాసాదమును మం
టపంబు బానసము। మఠము వదంతిక మఠముగా నొక్క। మఠముగ
ల్పించి ;యామఠమునిండంగ। మరకత మౌక్తిక మణి పుష్యరాగ। వర
వజ్ర విద్రుమ వైడూర్యముఖ్య। భూరిరత్నావళుల్ ప్రోకలుస్నోళి।
చారుషోడశవర్ణ సంపూర్ణమైన। వ్రితిలేనితనయింటి బండరుధనము।
శతసహస్రార్బుద సంఖ్యానునిలిపి। వివిధాభరణములు వివిధాంబరములు।
వివిధవస్తువులును వివిధమాల్యములు। కనకచామరములు కనకచత్ర
ములు। దనరారు బహుసుగంధద్రవ్యములును। స్వర్ణోపకరణముల్
స్వర్ణపుష్పములు। స్వర్ణభాండములు సకలవాద్యములు। గనకధ్వ
జములు ముక్తావితానంబు। లును సర్వసంపదలును। నివేశించి। యతిశ
యకరితురగాందోళకస్థవి। తతులు గోమహిషీ ప్రకతులొప్పించి। మం
త్రులు విబుధులు మాత్యులు నీశు। మంత్రులు విబుధుల మాత్యులు గాంగ।
భృత్యులు కరణముల్ పెగ్గడలు నీశు। భృత్యులు కరణముల్ పెగ్గడలు
గాంగ। బండరుగోష్ఠకు బానిసలీశు। బండరుగోష్ఠకు బానిసల్ గాగ।

తలవర్లులెంకల్ ప్రధానులునీశు। దలవర్లులెంకల్ ప్రధానులుగాంగ।
హితులునాప్తులు పురోహితులునీశు। హితులునాప్తులు పురోహితు
లునుగాంగ। గాయకుల్ నర్తకుల్ గలివరులీశు। గాయకుల్ నర్తకుల్
కలివరుల్ గాంగ। పండితుల్ తార్కికుల్ పాఠకులీశు। పండితుల్ తార్కి
కుల్ పాఠకుల్ గాంగ। దాసులుబంట్లు విలాసినులీశు। దాసులుబంట్లు
విలాసినుల్ గాంగ॥ దండనాయకులును। తంత్రింబులీశు। దండనాయకు
లును। తంత్రిముల్ గాంగ। పౌరాణికుల శివు పౌరాణికులుగ। ద్వారపా
లురు శివు ద్వారపాలురుగ। ఘనకీర్తి వెండియు। గలుగబహాత్త। విని
యోగమునునతి।ప్రీతినపిలంచి।ఘనభక్తులంక్కజంబునయెన్న వేయు। నన
నేలతానును నతివయుదక్క। నటుగూడగా దేశ మంతయునపుడ। పటు
భక్తినిశ్వరావర్ణణముగావించి। తరుణిపీఠింప నత్తరుణియునట్లు। యుర
సమరంబున నంద్రాక్కమరము। పెండిగట్టించి యవ్విభునట్టితనదు। బం
డకువఖల నంపద్విస్తునమితి। యఖిలరత్నావళు లఖిలాంబరములు। నఖి
లాభరణములు నందుబెట్టించి। ముక్కంటిశిరణంచు ముగుదయుదాను।
నొక్కచీరయుకట్ట యొగిబల్లవాండు। ఘోరదుర్వార సంసారవారాసి।
పారమొందింపుమో పర్వతనాథ। పాయనిదుష్కర్మ పాశబంధములు।
కోయవేదేవ శ్రీకుధరాధివాన। యెల్లకాలమునిట్లు యిరువురవనుల।
చెల్లింపమకొనుమయ్య సిరిగిరినాధ। వరలంగవింపు నావాడనినంన్న।
తురువకుమయ్య శ్రీమల్లినాథయ్య। యిలవేయునెన్నంగ నేలనాయిచ్చి
నలుపుమోజయ్య శ్రీశైలవల్లభుడ। యనుచుదేవియుదాను సాహంగ
మెరసి। చనుదెంచిమొక్కినచౌదంతిలోన।మొదపకకర్మహారిశ్వరంబందు।
ఇడియుగారీశు గళ్ళమునందుజొచ్చి। భల్లవాండుశివుని భజియించు
నపుడు। నల్లలితాంగియు శంభునిదలచు। భవహరుండైన శ్రీపార్వతీర
మణు। శివునభిషేకంబు చేసినయన్ని। పాలుకొలనిలోపలనూటపడల।
పాలూటయనభువి బరగెదామరియు। పడికామితార్థముల్ బడసిన
వారలడరనసంతంబు లట్లనుగాక। అమ్మాదుర్గ్యంగంబులందునుభూరు।
హమ్ములుమూడున్న యదియపెచూడు। నరుడెవ్వడే దర్శనంబాచ
రించు। నరిదియాకారత్రి యంబుసిద్ధించు।. నొకచెట్టుమొదల నంఘ్రోక

చెట్టునడుమ। నొకచెట్టుతుదియు నుద్యుక్తిముట్టినను। ధరస్వర్గమర్త్య
పాతాళలోకముల। చరితంబులెల్ల నిశ్చయముగాన్పించు। నొకచెట్టు
మూలంబు నొకచెట్టునత్రి। నొకచెట్టుపుష్పంబు నొగిధరియింప। మూఢి
బ్రింపాఁగ్మషేంద్రరుద్రులలోన। వేడుకనేపొద్దు విహరింపుచుండు। నొక
చెట్టుకాయయు నొకచెట్టుపండు। నొకచెట్టుబీజంబు నొక్కటనదుల। శివు
టనుత్పత్తి స్థితిలయముల్ దక్క। శివుపుంబునునుండు శివగణాలీల। కా
మించియవ్వడే కాలత్రియంబు। నామూడుతరువుల నాహారముట్టి।
నవిలిమూడేసి దినములాగమోక్త। కవితోపచార సంగతిభజియింప।
సాయూజ్యసామీప్య సాలోక్యమహిమ। లారంగసిద్ధించు నదెవారిమ
హిమ। దావల్లిగాన్పించి దరువులంటేని। మానాకపాలూట మల్లికా
జునుని। నిత్యంబుబాలను। నేతబేర్పునను। ప్రత్యేకమవియ ముప్పం
దుమునందు। చెఱువారజలకంబు చేసినహస్త్ర। కలశాభిషేకంబు గావించి
గొంగు। పూవులు దామరపూవులు గిలువ। పూవులు వెయ్యేసిపూవులు
గుగ్గు। లమును మూడేసిఫలములర్పించి। ప్రమతివెయ్యేసి హారతుల
లర్థినెత్తి। పాయసంబులు పంచభక్ష్యముల్ షడ్రి। సాయతాన్న
ములు సమర్పణజేసి। యాసక్తిమూల పంచాక్షరిమూడు। జేసి జపం
బులుసేయంగ మూడు। దినములకీశుండు దివ్యదృష్టియును। ఘనతరజ్ఞా
నంబు గరుణించునపుడు। గానంగవచ్చు వృక్షత్రియంబందు। దాననేక
ములు చోద్యములువెండియును। అనుపమదివ్యవనాంతరంబదియు। విను
పంచయోజన విస్తీర్ణమందు। వేవెంటనొక్క వృక్షంబులగదు।
గోవులు దివ్యౌషధాకారంబులవియు। నల్లెంటినొక్క నపలతగలదు।
చల్లుసాధకఘన సేవ్యంబులవియు। జాటెంటనొక్క చోద్యంబుగ
లదు। యట్టున్నవారికి నెరుగంగరాదు। జేనొంటనొక్క శివమూ
ర్తిగలదు। దానభిమతఫలదత్తంబులవియు। మూరెంటనొక్క
మునిపల్లెగలదు। భూరిశ్రుతిస్మృతి స్ఫురితంబులవియు। చేతెంటనొక్క
సెలయేరుగలదు। ఖ్యాతదివ్యాంగనా కవితంబులవియు। బారెంటినొ
క్కొక్క పర్వతముండు। నానాథదివ్య రత్నాంగంబులవియు। కూకెం
టనొక్క కూటంబుగలదు। యోగీంద్రసిద్ధిని యుక్తంబులవియు।

సంతంతనొక్క హర్మ్యంబుగలదు। సంతతప్రమథప్రచారంబులవి
యు। పాటింటనొక్క భవనంబుగలదు। మేటివిరక్తుల కూటంబు
లవియు। సామటనొక్క యాద్యంబుగలదు। కాఖితలోన సంకలి
తంబులవియు। వదియునుగాక ఛాయాభ్రమనగ। మొదలుతుదయు
లేదు మొగుడునులేదు। వదవడియానీడపై బారునరుల। కొదవంగగ
లపు యిష్టోపభోగములు। తరులిదేచూడు మిత్త్రిసీడలేను। ధరనదృశ్య
కరణి దానిమూలంబు। మోహినిగజముదే ముందటిదెసన। మాహిత
పృథుల శిలాకారగజము। సాధకుడెవ్వడే సాధించియొక్క। క్రొధిల్లు
జనునెట్ట కొనుర్ఘూళిసేయు। కుప్పించునురుకుమై నొప్పించునను। దప్పిం
చదలచును నువ్వరంబెగయు। బ్రిల్లనల్లంత బతుజిరదిరుగు। నల్లాచుణ
ఘిరఘిరనుబాదుతారు। నిట్టవిజృంభించి నిటయటపడగ। బిట్టాడియ
లకక బెగడకచవక। తరగగతలకక తల్లడపడక। మొసగక లెక్క సేయ
కడిర్లపడక। వ్రీలకకొంకక వడకకయున్న। గ్రాలుచుమోహినీ గజ
మంతమెచ్చి। సర్వసిద్ధులునిచ్చు సాధకులకును। గుర్వగామదియు యు
ల్లకుధరంబులీను। యీావనమధ్యమదించిరాగ్రమున। భావించుచూడు
బిల్వావనీరుహము। సామహిజముక్రిందనదెబిల్వవనశి। రోమణిబిల్వేశ్వరు
నిశివాలయము। సాధకుండద్దెపు సప్తరాత్రములు। బాధితనిష్ఠమై బా
యకకొలువ। భవుదీపతైల సంపాదితాజనము। దివిరిదాల్పగ దిద్యదృ
ష్టిబొల్పారు। కామారినగరోప కంఠదేశమున। ద్వామరియొక్క దద్దడ
మునునందు। లోనొక్క క్షేత్రపాలునిశరీరంబు। గానంగమరిదాని లో
నభైరవుడు। యెడనెడసాధకుండే తెరదాను। గుడియుబెరుగును పక్రో
ధోక్తటాని। ముక్కునబొగలు సముద్ధతివెడలు। నెక్కున్న మొగమున
విస్ఫులురాల। కరముబ్బిమంటలు గన్నులగ్రమ్మ। దెరల్చుచు దేహంబు
తెకతెకనుడుక। మూవులఘంటల మ్రోతనొక్కటది। శావలిర్ఘూం
ఘూంయటంచునుజప్ప। రించును నోరలుచు రేగుచు దప్ప। రించుచురాకు.
రాకంచుచుగహక। హట్టహాసధ్వను లదురిలజేలగ। గట్టురువడిభీతి సుట్టిం
పనిలువ। కాభైరవునిభీక రాకారమునకు। దాభయంపడక సాధకుడున
ప్పుడును। యుబ్బుచునాచుణచు నురవడించుచును। బొబ్బలుబొడచుచు

పొంగుచుమారు। గబ్బరించుచు కలగకుకల్లకనుచు। నిబ్బరంబొందుచు
నిక్కుచునింత। గొబ్బలయనుచును గచ్చించికొఱుచు। నబ్బితినాకంచు
చు నటనిల్వుమనుచు। వరతెంచియెగసి యావ్రిలిమశిరంబు। వెరవింత
యునులేక విరగదన్నుచును। ధరమిట్టిపడియంత శిరముగవ్వుచును। బిరు
దులబిరుదన పృథుశౌర్యమునకు। సత్యంబునకు సాహసమునకునిర్భ-
యత్వంబునకును దారత్వంబునకును। మెచ్చితిదలకిలు ఫుచ్చితిమార్గ-
మిచ్చితిబిలమిపు జొచ్చితిగాక। నిక్కడనన్ను జయించినపిదప। నెక్కడి
దెక్కడి యెదురింకనీకు। వారకనాగళద్వారంబబిళము। ద్వారంబుజొరు
చొరు దడయకయనుచు। నల్లనబిలములో తరసెదననక। యెల్లస ధర
జేతులూదెదననక। మెల్లనకాపలు మెట్టెదననక। పల్లనసులుకవ పా
యమానననక। తలలని భైరవు దండరుండంబు। గళగంహ్వారంబాదిగా
లోంతునూరు। మగనిల్వులువెడల్పు మరితత్ప్రమాన। మకుబిలముఖమూ
నందరిమురినురికి యంతదక్షిణ ముఖంబైయెంగనేంగి। నంతకంతనుచాల
నన్నువడైన। బిలమునకడ్డంబు బెట్టినయట్టి। తలుపుభావమున నంతక
మున్నవచ్చి। కుపితవేషంబున కుటిలభైరవుడు। తపసియైయున్న సాధకు
డువీక్షించి। యటయుండపోదపోద మట్లుగాలేని। యిటయెండెరమ్ము
తెర్వెఱుమ్మవెంమ్మనుచు। నేలయాకొడకనీకింతడల్లడము। చాలమిచనాడు
నీసాధకత్వంబు। యిటగానియేబిరుదెరుగంగరాదా। కటకటా శిరణాధీ-
శరువెజ-హ్వాకును కరములువంగ వేశిరముచక్కటికి। పరమదారిద్ర్య
మేభక్తినీమతికి। తపసులమేము పెద్దలముపెక్కండ్లు। లుపవాసముల
బాయకున్నారమిచట। మముతేభరముసేచి మగిపోయిబడయు। నమ
రత్వమైన నీకదిమంచియదియో। యింతనబడసితే యిష్టార్థసిద్ధి। యంత
రంబెరుగవు యదియేలవేయు। చెప్పెదనామాట చెవియొగ్గివినుము। యి
ప్పటియట్ల కాదిటమీదమనును। అదెపులిముందట నడ్డమున్నదియు।
యిదినూరుమగనిల్వు లీయున్నబిలము। మున్నునెక్కడగను ముందు
టనుయ్యా। యున్నచందమున గార్యంబున్నయదియు। దిగనుర్కవచ్చు
బోడిగ్గుమగాన। యెగయనూర్మకనిప్పు లెల్లగుబిలము। తరులుముందర
లేవు। శావఖలేవు। అరయలొతెంత దానంతవెడల్పు। పోరాదువెక్కను

బోకముందరికి। బోరాదుబిలముల బోవుదమనిన। బూనినీపాద్దు బూ
జించులింగ। మీనిలియాబిలంబినూర్పవయ్య। పృథివినద్భక్తులే బిలము
లుజొచ్చి ప్రసిద్ధితదృష్టాదృష్ట ఫలసిద్ధిగనిరి। పత్రతతల్పంబు బట్టియెయుం
క। గర్వించితలక్రిందుగాబడియెదవు। కుడిచెడికట్టెడి కొమరుబ్రాయ
మున। కొడకయచ్చటిసేమి కుడువబోచ్చితివి। చలమునవచ్చితి చావగ
గాక। యిలసిద్ధసిద్ధుల కిదిమెశ్రీగిరికి। బిలముచతుద్వార బిలమును
వృషభ॥ బిలమునుభేచర బిలమునుబావ। బిలమునాదిగగిరి బేరొకన్న
బిలము। రెలమినిర్వదిగోట్ల యేణ్బారునందు। భుక్తిప్రదస్థానములు
నూరుగోట్లు। ముక్తిప్రదస్థానములు వేయుగోట్లు। వలదియేకైక ప్రదస్థా
నకార్య। ములనంతకోటులు గలవందులోన। వినుకొన్నిబిలములు విస్త
రించెదను। చనువాడవెట్లును జనియెదుగాక। ననవుడుమూఖుడత
యరుగంగనేల। యనుచునాకణకంప నభిముఖుడగుచు। తపసిచెప్ప
దొడంగె దానొక్కనాడు। విసినాంతరంబున। విహరింపనంత। యొలసిత
దీపు వనోపకంఠమున। పాలుపారుకొలనిలో బుగ్గనబోడిచి। దివ్యాం
గదీధితుల్ దివ్యాంబరములు। దివ్యాభరణములు దివ్యచిహ్నములు।
నుల్లసితంబుగా నురమునవొప్ప। మల్లెపూవులపెక్కు మాలికెలమర।
కుసలకపసిడి తామరవిరగేల। కనలారనిడి మల్లికార్జునదేవు। పుర
ముదిక్కేగ నేబోయియాయయ్య। చరణాబ్జములుమోవ జాగిలిమ్రొ
క్కి। పరవనాంతర సరోవరమధ్యమమున। కరముద్భవించిన కారణం
బేమి। నరుడవో నీవు కిన్నరుడవో భక్త। పరుడవో బ్రచ్ఛన్నహరు
డవో ప్రమథ। వసుడవో ఖాతాళచరుడవో యమృత। కరుడవో తరు
ణభాస్కరుడవో శ్రాంతి। మరుడవో దానవేశ్వరుడవో వజ్రి। ధరుడ
వో యొక్కనిజరుడవో చెపుమ। యేలోకమునునుండి యేగుతెంచి
తివి। యేలోకమునకింక యేగెదవనుడు। వినుముతపోమూర్తి విస్మ
యంబొందు। వినవయ్యనాపోవు విధముజెప్పెదము, కరవీరుడనగ రాక్ష

కరవీరునికథ.

సవిభుండొక్క। డరుదరుదనగ నీయచలంబునందు। రతిగరవీరేశ్వరంబ
నప్రమథ। పతిప్రతిష్ఠించి తపంబాచరింప। హర్షుమబ్రత్యక్షమై యడు

గడుగుమునిన। వరదానివేరొండు ప్రశ్నముసేనొల్ల। భువినిసర్వాంగములు
నుధాతువులు। వివిధసూక్ష్మస్థూల వృతురూపిములు। గావించితత్స
ముద్గతిపుష్పవితతి। నీవెప్పుడునుబ్రి యాన్వితుడవై తాల్పు। మే దొకిచ్చి
ద్ధళంబైననిన్నర్చన్ప। నొంగ దేవేంద్రత్వ మొసగుమత్యుక్షలకు నటుగా
కనాపుష్పమంతయు నొకడు। పటుభక్తిమీాపదాబ్జములు బూన్ప। మరి
పూర్వజన్మ సమాధులులేని। నెఱముక్తిగరుణింపు నిజమట్లుగాక। యొక
పూవునినుబూన్ప నొరుశైనబనుప। నకలేశమత్త కుంజరసహస్రములు।
ధరవాజిమేధ శతంబులుశ్రుతుల। నసుదగుకోటి కన్యామహాదాన।
ములఫలంబులుబొంద ముక్కంటిరొ యొనగు। బిలిబిలివరములు బ్రియగా
వనుడు। ననమాత్ముదొసగె నట్లదియాదిగాగ। సుధనీకరవీర వనమొప్పె
మరియు। నావిభ్రవంబయ్యె నఖిలలోకములు। గావింపజను బహుకర
వీరజాతి। యకృతాత్మలకు నరిదియివ్వనము। సుకృతాత్మలకు గాన
మలభమివ్వనము। పూనినీబాత్రైన పుణ్యఫలమున గానంగనయ్యెనీ కర
వీరవనము। అట్టునుగాక దివ్యాంజనతిలక మొంటిన్న వాడవీమీాదినమందు।
యెట్టిపుణ్యుడవొ నీవిచ్చోటనుండ। కట్టెదుటమున్న గానంగబడియె।
తదలకుమీావింక కదిలితివేని। కదసిచూచిన మముగానంగరాదు। అదిగ
రవీర మహత్వమీాకొలను। విదితప్రభావంబు వినుతపోధనుడు। యురు
దగుసురదీర్ఘిక కాంశమీాకొలను। వరగభాగీరథీ పాయయీాకొలను।
నివుడుభోగవతిని నిట్టయీాకొలను। ఘ్రువముగోదావరి తోర్ధివయీాకొ
లను। వరకుండతీర్థాల వాలమీాకొలను। నరిమల్లికాకుండ సరణియీా
కొలను। పోలుపారజలదునీ బీజమీాకొలను। ఘనకీర్తి శివమాళి గంగ
యీాకొలను। యిందులపద్మంబు లీశుబూజించి। సుందరిదేవకీ సుతువిష్ణు
బడసె। యీాదామరలశౌరి యీాశానుబూన్ప। కాదెచక్రింబును కన్ను
నుబడసె। సరసిజగర్భుడీ సరసిలోనొక్క। సరసిజంబునగాదె। సంభవం
బయ్యె। కరపద్మములలోటి కలువఃగాం। నరిదాల్చులీలాంబుజములివి
గాదె। తరుణియీాపద్మమైత్రిముజేసిగాదె। స్ఫురితతేజోవృద్ధి బొదతె
లోకముల। యీాపద్మములగాదె యింతియాకుంతి। పాపారిబూజించి పడ
సెపాండవుల। చెంతియీాపద్మముల్ శివుబూన్చికాదె। సుందరిభృగు

పత్ని శుక్తినిబడసె। నదిగాక యీపూల హారుబూన్నగాదె। సుదతికా
నల్య సత్పుత్రురాముబడసె। హారునిందుభ్రమరాన్విదానంబుగాదె।
దరజూర్ప్రశశినత్రి తనయుగాబడసె। భామలుశుభవేళ బాడెకునట్టి।
తామరవిరులు సీదామములగానే। వసుధబున్యులకు సువర్ణపుష్ప
ములు। వసుధగర్మలకు కేవలమంబుజములు। ధృతిపుణ్యులకునివి దివ్య
తీర్థములు। క్షితిదర్మలకునివి కేవలోదకము। సంస్మృతినిందుల జల
చరావళులు। యెన్నిచూడగవేళ హేతువులివియె। హరిపేరిమత్స్య
కూర్మాదులీకొలను। చరజీవులకుమన్మ సంతతియగుట। మహిసిట్టిపసిడి
తామరయాకొలను। మహిమజెప్పితినింక మక్కియవియును। పుట్టితి శాం
కరి పురవరంబునను। అట్టినామము ఘరికగుటేమియనిన। మొలయని
బాల క్రీడలలోలినాడంగ। దలచి పార్వతి తోడితరుణులజూచి। రాజకీరా
లావ రంజితవాణి। రాజకీరమ్ముల రమణిదెమ్మమ్మ। కోకిలకలనాద కోమ
లినీవు। కోకిలానీకంబు గొంచురమ్మమ్మ। వరహంస గామినివనితాలలామ।
వరహంసనిచయంబు వరుసదెమ్మమ్మ। బర్హిణబర్హ నిభరకేశభార।
బర్హిణానీకంబు పరగదెమ్మమ్మ। తరుణిపుత్రికల రత్నంపుపుత్రికల।
కరమొప్పుమణిపుత్రికలను ముత్తెంపు। బొమ్మల దంతపుబొమ్మల బసిడి।
బొమ్మల గురుగుల బోసగదెమ్మనుచు। సురకన్యలు హిమకరకన్యకలును।
వరరుద్రకన్యలు నురగకన్యలును। ప్రమధకన్యలు దనుబలసికొల్వంగ।
హిమనగకన్య బూర్ణేందునిభాస్య। గిరిజమున్ శైశవక్రీడాభిరతవి।
యరుగుచునరుగుచు నర్ధదులాడ। త్రివిరిభాగీరథీ తీర దేశమున। భువి
బొమ్మరిండ్లు గాపుర్యముగల్పించి। దన్మధ్యమునగౌరి తానచేముట్టి। సన్మ
తినొక్క ప్రాసాదము బ్బార। గావించినొక్క లింగముబ్రతిష్ఠించి। శి
వాభిరతితోడి చెలియలుగాను। శివుగొల్చిమరియు విశేషవినోద। విని
ధోత్సవంబుల వేడ్కజల్పుచును। కొండొకప్రొద్దుండి కోమలియరిగ।
యుండ సైకత పురంబుర్విపైనట్లు। అంతనగ్గౌరి మహాతపోనిష్ఠతి। గంతు
మర్దనుపతి గాబ్రీతిబడసి। హరుడునుదాను నన్యోన్యానురక్తి। నరిన
వినాభావ సంబంధమమర। నానందలీల నోలాడుచునంత। దానప్పు
రంబత్రి తనయదలంప। తలచినతలపు తత్పతియెరిగినీవు। తలచినయొక

స్వీకృతాపురంబదియు। నిక్కంబుపురమయ్యె నివ్వటిల్లంగ। నిక్కంబునకు
గరుణించితిననుడు। శంకరవల్లభీశాంకరిదలప। శాంకరిపురమన జరియె
లోకములు। నాశాంకరీపురంబందనాయునికి। శ్రీశైలమునకు వచ్చితివచ్చి
యంత। నిర్జితపాపు నిర్జితమహిమ। నూర్జితయగ్గు మల్లికార్జున
దేవు। సత్యార్థిమై సమభ్యర్చితు జేసి। నిత్యంబుసత్క్రియా నిష్ఠము
ప్రొద్దు। సంకల్పనానాసు గంధప్రసూన। బంధురపూజాను। బంధప్ర
బంధ। పటుతరసోద్యుక్తి పరమప్రశక్తి। స్ఫుటభక్తియుక్తి సంపూజ్యు
గావించి తనపౌరువిల పుష్పదంతుడనంగ। ననయుంబువర్తింప నట్లొ
క్కనాడు। పూవులవడుగు పుష్పవాటికల తో ప్రవజూపుడువచ్చి తుది
శాఖనున్న। కరవీరపుష్పముల్ గమియంగగోయు। నిరవుజూచున్న శా
ఖలేనెగ్గునడను। గీతవాద్యముజనా కర్ణఘోషణము। నాతతపరభ
మహాశబ్దరవము। చప్పుడుదిక్కుల గప్పుడుభ్రమసి। యప్పుడుగతికీలు
దప్పుడుక్రింది। కొలనిలోపడకుచు। గుబ్బునబడుడు। నలరినాగాంగ నల
ర్థితన్ బట్టి। పూర్వజన్మమున నీభోగనాధునకు। పూర్వపూజాబంధము
లువిరచింప। గానొక్కసద్మంబు లోనొక్కతెంటి। తానొక్కడున్న
యాతప్పుస జేసి। పావకాంబగు భోగపతిశాపమున ను। భూవలయంబున
బుట్టితితొల్లి। శిఖుడుగారుణ్యంబు జేసెరమ్మనుచు। నువిదలుగోనిపోవ
నురగలోకములు। ఫలితభోగపతి తిప్పధగ నూప్రవాహ। పులినతలంబున
బొరలనక్షణము। దివ్యతేజమున జాతిస్మరత్వమున। దివ్యాంగనలపల్క
ధృఢముగాదెలసి। శ్రీభాగిరాట్సమర్చిత పాదపద్మ। నాభోగనంధు
నత్యర్థిభజించి। తరుణతరారుణ తరణివిస్తరణ। కిరణాపహారణ విస్ఫు
రణమాణిక్య। కలశవిభ్రాజితా గణితాజ్రిదప్రి। భవజెందిలోక సప్త
కము నువెలగ। ద్వారాష్టకముల భవంతిపంక్తులను। చారుమంటపముల
నహజవేదికల। భూరివిప్రముల్ల గోపురముల దిక్య। తోరణంబుల సర్వ
తోభద్రమనగ। భ్రాజిల్లుదివ్య విస్ఫారతేజోవి। రాజితమగుచు దత్ప్రా
స్వాదమమర॥ అష్టదిక్పతులు మూర్త్యష్టకంబునుని। జ్యేష్ఠమహాహీన
హాస్రముల్ గొలువ। హరివిరించాది సురాసురప్రముఖ। గరుడగంధర్వ
సంఘంబులుగొలువ। శుంభత్ప్రమధ గణస్తోమంబుగొలువ। రంభయా

దిగనప్పురస్త్రీలుగొల్వ। శ్వేతదధీచి వసిష్ఠోపమన్యు। గౌతమాగస్త్యత్రి
గాడదభిమ్మ। పుణ్యాప్రియుండగు। భోగనాథుండు। గణ్యపుణ్యమునాకు
గరుణింపనట్టి। లందుభజింతు బాయనభోగనాథు। నింద్రప్పుడును శ్రీగిరి
శుభజింతు। నశుచుపురంబున కరిగెనాయయ్య। విమల్లుగాక నవ్వాపి
నాంతరమున కేబత్తరికి వేడ్క నేరిగయొక్క। యాబోతునివ్వ సమగ్ర
తబేచిన। భవుడెక్కుదనవృషభంబునకదియ। కవగాంగసృజియించె గా
కయన్నట్లు। స్ఫుటతరసౌందర్య భుపనైకవినుత। పటుదేహకాంతివిభ్రాం
తిదలిర్ప। నొక్కభక్తుండు సమున్నతప్రీతి। మ్రొక్కిప్రదక్షిణంబులు
వచ్చివచ్చి। మ్రొక్కుచు మ్రొక్కుచు నక్కడమగుడ। జక్కనవృష
భంబు జనియాబిలంబు। చొచ్చుడునిదియేమి చోద్యమోయనుచు। న
చ్చటకేంగియూ యయ్యకు మ్రొక్కి। యెక్కడనుండుదు రెవ్వరుమీరు।
యెక్కడిమాంబోతు మ్రొక్కెదవేల। యెక్కడికేగెద రిందేమిసిద్ధి।
నిక్కంబుజెప్పుమా నీయానయనుడు। వినవయ్యయిదియాది వృషభం
బుకర్మ। జనులకువేరొండు చందమైతోంచు। జగములోనొండవ శంభు
డనంగ। బొగడంగనెగడు శ్రీభూధరాగ్రజుడు। ధర్మావతారుండు దాం
తుదుద్ధాత। కర్ముండు నాల్గుయుగంబులయందు। ధర్మంబు నాల్గుపాదం
బులనడుచు। ధర్మమైయ్యేయుగాంతరములనేగి। తద్ధర్మమీమూర్తిన
ధరియించిసజ్జ। గద్ధితాధనంబు జగంబునకుండు। జనులెవ్వరేనియు న త్త
రాత్రింబులనశనవిధిత దేకాగ్రచిత్తమున। నాబిల్వద్వారంబు నండుం
డగరెద। యాబుద్ధినావృషభాంశుడే తేర। తొలగకావృషభంబు తోంక
వట్టుదురు। బిలములోపలికి సంప్రీతిగొంపోవు। నలిమనోవేగంబు నవె
గొనిపోయి। పొలుపారువృషభేంద్రు పురసమీపమున। నావృషభాం
కుండు నట్లాదృశ్యముగ। భావించియావృషభ పురంబునమ్ము। వృషభతీ
ర్థంబాడి। వేడ్కదత్కృతులు। వృషభేశునర్చించి। వినమితులుగను।
నావృషభేశ్వరుండంత ప్రత్యక్షమైవారి కొనగుదృష్టాదృష్టసిద్ధి। వారి
లోమోక్షాబి నాంచితులైన। వారజనంది కేశ్వరుపురంబునకు। వనుచు
దదీయ మోక్షానాసుఖము। నసుభవింపగ బండెనట్లనుగాంగో మణి
గణానీకముల్ మంత్రముల్ దేవ। గణికావభాగముల్ కామరూపములు।

కామదుఘంబులు కల్పవృక్షములు। కామితాలోక లోకపవిత్రనలు।
సంజీవసంధాన శల్యాదికరణు। లంజనరసరసాయనధాతుకళలు। మృగ
చోరరాక్షస మృత్యువిషాహి। ఖగమహోల్కాశనిఖడ్గశైనాగ్ని। పవనబా
లాతవ ప్రతిపక్షరాగ॥ జవిస్మృపస్తంభన పరచిత్తకళలు। గారుడాదుల ప
రకాయప్రవేశ। భూరిదివ్యౌషధంబులు మొదలైన। దృష్టసిద్ధులు గోరువృ
ష్టార్థులకును। దృష్టసిద్ధులనిచ్చు దేవుడిచ్చుడును। తమనిజావాసముల్
దలపంగనప్పుడ। విమలాత్మరుచిబోల్చు వృషభేంద్రమూర్తి। వచ్చు
దొల్లింటి యట్లవాలంబుబట్టి। తెచ్చుబిలములెల్ల జొచ్చునబ్బిలము। అట్ల
యేనేగి యిష్టార్థముల్ బడసి। యిట్లువచ్చితినంచు యేగవెండియును।
చనినిర్ఝరప్రదేశంబున నొక్క। వనమధ్యమున ఫలావళులు నేగోయ।
భువినుండియొక తాడు దివిదాక బెరిగి। దివినుండియల్ల క్రిందికిఁగబడగ।
కదలకేతాళ వృక్షముజూడపొద్దు। గదియ తత్తాళ వృక్షముతుట్టతు
దిని। శతరుద్రీయోకమ శ్రీశైలేంద్రుజూడ। నతులవృక్షాగ్రాధ్యుడైవచ్చె
నాగ। బాలార్కరుచిదను ప్రభలుబొల్పార। తాళాగ్రమున నొక్క తప
సియుదోంచె। తపసుండుగ్రుంక్కుడు దానుగ్రుంక్క। తపసియుధర
జిక్క దానంతగదసి। తాడెట్లుదివికేంగె ధరణినెట్లణగె। యోడ కెట్టులు
మీాదనుండితివీవు। అందెవ్వగినిగంటి రంటేమిసిద్ధి। పొద్దెట్టులయ్యెనీ
భూజంబునీకు। ననవుడు శ్రీగిరియుండ యేపొద్దు। వనములనడవుల వర్తించు
తునేను। అనఘుయీపాంత మే కాంతంబుగాన। జనుదెంచియుదయ
మజ్జనకాలమునను। చర్చింప లింగవంశమునచట। గూర్చుండియిష్ట
లింగార్చనసేయ। తుదలనర్కాంశులు దోచనితాడి। దుదలయాకుల
తుట్టతుదలునుదోంచె। నుదయాద్రిరుచులు దళ్కొత్తనీతాడి। యుదయా
దినాకుల తుదలుదళ్కొత్త। మొదలియాకిరణముల్ మొలవనిక్కుజము।
మొదలియాకులమొట్ట। మొదళులుమొలచె। కదిసియాద్యుతులు సాం
గంగసీదుప్రమము। గదసివమాదటి కమ్మలుసాగ। పొదలుచురవియును
బొదమనిత్తరువు। బొదలుచునినుగూడ బొదచెవన్నునుగ। కొక్కనలిం
గావనరవేళగాని యక్కడిక్కడజూడ కట్లయుండితిని (గాలునంబుజ।
మధ్య కర్ణికభాతి। తాళాగ్రవృత్త్య మధ్యమునసేనుండ। రవిరథంబేగు

తీవ్రమున నీతరువు। దివిదాక బెరుగుచు రవియుమధ్యాహ్న। వేళనీడను
తాళ వృక్షంబుగదిసి। నాలాంఛనంబును నన్నునుజూచి। సముచితస
త్కార సంతుష్టు జేసి। యమలాత్మయీప్సితంబడుగునావుడును। ఫలిత
పర్వతసార్వ భౌమాతిశయత। నోలయుశ్రీగిరియు నాకునికిపట్టేని। అజ
హరియుష్మ దాత్మమహితార్చితుండు। త్రిజగన్నుతుండు ముక్తిప్రదా
యకుడు। సుమహాదపార భాసురదయాంభోధి। ప్రమథనాయకుడు శ్రీ
పర్వతుప్రాణ। వల్లభుండైన శ్రీమల్లికార్జునుడు। తెల్లంబు నాప్రాణ
వల్లభుండేని। పంన్నగాంకుని వలెనైన్నననిన్న। కన్నులారగజూడగా
గంటినేను। వేండనింతటమీద వేరొండువిధము। పోడిగానున్న దే భువ
నలోచనుడ। యేమియునేనొల్ల నీతాళవృక్ష। మీమహిమనుదయించు
టేమిగారణము। చనజనగొనసాగు శక్తియీవృక్ష। మొనకట్లోదవె
సరుమోడ్చుటేమిటికి। యెప్పటిభువిగుర్రింకు టేమిగారణము। చెప్పుమింతి
యేచాలు శివనేత్రియనుడు। శ్రీగిరిదనమాళి సృజియించుపుణ్యాభాగుం
డుమత్యులల బ్రతికింపదలచి। సూర్యవశంబున సూర్యనగంబు। సూర్య
కుండలంబున సూర్యేశ్వరంబు। తావెండియును సూర్యతాళంబునసగ।
గావించెనిహపర కాంక్షపరులకు। సూర్యకుండంబాది సూర్యేశుగొలువ।
సూర్యవశంబగు సూర్యాక్షుకరుణ। ద్వాదశాదిత్యులు తమతమపదము।
లాదిపసూర్యేశు నర్చించికనిరి। తానుదయింపనీ తాడియుబొడను।
దానస్తమింపనీ తాడియుగుర్రింకు। పురహరుగృప తాళ భూరుహంబెక్కి।
యరుగుదెంచినవారి కభీప్సితంబిత్తు। దనరునీగతి చంద్రతాళంబుగలదు।
జనులిట్లజనుదేర చంద్రునిచ్చు। లీలనక్షత్రతాళీ సమూహంబు।
శైలంబునందిట్ల జనియింపుచుండు। గావునచోద్యమ్ములిగలవిట్లయొక్కడు।
నీవుగామింపవేనియును దప్పేమి। మానితాంబుజరాగ మణిశ్రీవకోనుము।
పూనిశ్రీగిరినాథు బూజింపుపొమ్ము। అనుచునంతటసూర్య డలిగిన
తరువు। జనుదెంచియట్లన జగతిలోనడగె। ననిచంద్రసూర్య తాళాది
వృక్షముల। ఘనమహత్వముజెప్ప గావింటిమరియు। వెండియునొకనాడు
విపినాంతరమున। నుండంగతనప్రోలి నొక్కంతభీతి। గొనియురంబు
నానట్టి।ఱొనియొక్కగర్భిణి। కునికబంబుడంగ గుబ్బునబడుచు। చక్కం

నినజేర జనివిభీతాత్మ| యొక్కడనుంచి నీవేతెంచివడితి| వడగగర్భం
బు లోపలిపాపనీను| గుడుగకయురమున నునికియెట్లనుడు| పురముననుండి
యేపుష్పంబులకును| కరుముకువడిబార కడుపుగలంగి| జలతీరమ్మున జేతి
సజ్జయుబెట్టి| యిలనొక్కకొంతదవ్వేగిగూర్చుండి| మ్రావరవాకిట మద్ది
శంకలేక| రెూవెరిగ్రికూర్చుండ యుచితమేనీకు| ననినవిభ్రాంతిపై
యాతడుబెదరి| ఘనవిస్మయముదోంపగా నుల్కిపడుచు| దిగ్గనలేచి నద్ది
సలునజూచి| తగ్గించిపల్క శబ్దంబెట్లుదోచె| నిక్కడనూరు లేదిల్లులేద
నుచు| నక్కడనొకరాయి యిక్కగాచెట్టు| చక్కనినొక్కింత జనికూ
రుచుండ| నక్కడనిట్లన నటయిక్కచెట్టు| రాక్కడికక్కడి కరిగికూ
ర్చుండ| నక్కడనక్కడ నట్లవారింప| నిక్కలుబెట్టుచు నిలదూరమేగి|
చక్కనమరిబహిశ్చరణంబుదీర్చి| శౌచాదికము జలస్నానక్రియాదు|
లాచరించితదీశ్వరార్చనసలిపి| ఘనతరంబుగదొప్ప కరములబట్టి| య
నపక్తినేగియయ్యైయింకలున్న| కందువలందు భిక్షాందేహియనుడు|
సుందరుల్ దమయొడల్ చూపకవచ్చి| యాదరునతుల దివ్యాన్నాదుల
న్ని కందువలందు భిక్షములువెట్టుడును| పరమున కారగింపగబెట్టకుడువ|
నరగదివ్యాన్న భోజనమహత్వముగ| నప్పుడకర్మక్షయంబునాకగుడు|
నప్పురవరము నయ్యవగానవచ్చి| నందుండదివ్య కన్యారత్నమొక్క|
సుందరి సర్వాంగసుందరి వచ్చి| తనగృహంబునకును దాంతసంప్రీతి|
గనుగొనిపోయి యున్నతహర్మ్యమునను| యుసిచియభ్యంజ క్రియో
పేతుజేసి| యనుపమదివ్యాంబరావళులిచ్చి| బంధురషోడ శాభరణసం
ధాన| గంధమాల్యాది శృంగారంగుజేసి| యమితదివ్యాన్న పానాదు
లుదనిపి| యమరతాంబూలాదు లర్పించియంత| వరియించిన్ననవరత
సంభోగ| సురసుఖాంబుధి జొక్కింపుచుండ| ననుపమదివ్య వర్షానేక
కోట్లు| జనగతద్గర్భంబు సతికైనజూచి| చిక్కినాకీనతి దక్కబొమ్మ
నుచు| నొక్కింతదలప నాయుగ్మలిరొగి| చెచ్చెరగర్భంబు వ్రచ్చి
యర్భకుని| బుచ్చినాపైనిది బొంమ్మంచువైవ| నేప్పుడోవచ్చితా దో
ప్పుడపడితి| నిప్పాటనని చెప్ప నిదివింటిమరియు| నరిగితినటు వినోదా
ర్థమైదూర| మరుగునరుగనొక్క గిరికంధరమున| నొక్కయయ్యబిలము

బోనుండియే తేర। నెక్కడనుండి యెటారేంగెదరనుడు। యిదిపాపబిలమం
డ్రి యీద్వారమున్నను। కదలక దినసత్త కంబుండనొక్క। యువిదయు
బిల్మములో నుండియే తెంచి। సవినయంబుగనంద చాంకిటిపాప। నిట్టి
మని చేతికిచ్చుచుబోవ। కటకటనేచ్చుచు కరచుచువ్రచ్చు। కొనుచు
గోష్ఠనుదుస్సికొనుచుం దోళ్ళావిచి। కొనుచు కండలుగెల్కి కొనుచు సాధ
కుని। తనువుమాంసంబెల్ల దరిమిడిగూడ। దినగనెమ్ములుదక్క ధృతివే
ర్మినపుడు। కలుగక పండ్లిల కరవకచనక। యులగకయులగక హాయనక
చట। గదలక మెదలక కరమడ్డమిడక। యదరక బెదరక నక్కటాయనక।
విక్కక మనగక పింగక మసల। కొక్కింతయును గొంక్కకున్న నుమెచ్చి।
జనసియప్పుడువచ్చి తనకూంతుబుచ్చు। కొని దివ్యదేహ మెక్కుడుగూ
ర్మినిచ్చి। నాభామవెండియు నభిమతసిద్ధి। గావించునని బిలకల్ప్యోక్తినట్ల।
దలరక తనువొగ్గి తనుమనోరథము। పొలతిచేబడసియే పోయెదననుచు।
రోగవాగలుమెట్టి యుటృక్కడైన। వాగలుగిరులపై బదిలమేయనుడు।
వాగలూరక కావు బడసితియేంగ। వాగలెట్లసిన నీవర్వతాగ్రమున। కర
మధికతో పాదుకాసిద్ధనాదు। బరగుశూలంబుల వాగలుమెట్టి। తొల
మిదోవేయును నెనిమిదిమాల్లుు। వలగొనిమ్రొక్కుచు వచ్చికల్పోక్తి।
పథమిడిపోవు చోపర్వతాకృతిని। వ్రిథితమై యొక్కసపకంబున్న దాని।
వదనంబుబిలమని వరలంగజొచ్చి। యదిపాముకడుపులో నొననియెరిగి।
సర్వజ్ఞభోజుని జంపంగవచ్చు। గర్వనాగంబు నుక్కడచినసూక్తి। వలి
నన్యథాశరణంనాస్తి యనగ।నిలరక్షరక్షమహేశ్వరయనగ। మహితమం
త్రింబు సన్మతినమ్ష్ఠింప। నహిపతివ్రక్కలైయరుచుమద్రెళ్ళ। వినిరొు
క్కసర్పము వ్యాత్తినతుణము। జుదెంచితొలగియే జనగదచ్ఛవము।
జక్కొల్పియూరెండు వ్రక్కలుగూర్చి। గ్రక్కునసంధాన కరణిముట్టించి।
యురగంబుగొనిపోయె నుమిసెనంధాన కరణియునంతనే గనివుచ్చుకొ
నుదు। నరుగుచుమరియొక్క సరసిజాకరము। దరిద్రొక్కిజలములు దాగ్రి
గునపేతు ముట్టుడుజలములు ముట్టినచెయ్యి। ముట్టినంతన తెగి ముందట
బడుడు। చట్టనతునకలు సంతానకరణి। ముట్టింపగనువట్టి ముందటి
రెక్కు। యుదకముల్గరకలో నొకకొన్నిగొనుగు। కదలికతోడిపాణి

గావంతనెరిగి। యొరుగంగ నేదురుమ దాఁటగజములు। తఁగొనితనమీఁద
బరతేరఁగాంచి। కత్తెరిపాణియా కరులపైఁజల్లి। ధూత్తమత్తేభముల్
దునిసిపారంగ। నంటిగాలంటిన నటికొంన్నిచిక్క। నంటిరాలకుఁజన కం
దొక్కగజము। తనతుండమున శిలోదకమప్పుడు తెచ్చి। చననీనియం
ఘ్రుల నందులఁజల్లి। బాసియేనుగులేగ బట్టితిగ్రొవ్వి। నానశిలోదక మం
తముండటికి। నరుగంగనరుగంగ నంటిరాలంట। దరమిడిదచ్చి లోదక
ములుజల్లి। విడుచునంటాణ్ణిలు వేనవేల్నాట। పుడమియు దెనయు నఖో
॥ యోజనోచ్ఛేదంబు యోజనాయుతము। యోజనవిస్తీర్ణ
మొకవృక్షమున్న। కనుగొనియిదియె మార్గంబనియొక్క। తనకంతనా
కశాఖ్రతి తనువువాటిల్ల। నమ్మొయివిడువక యామ్రానికొమ్మ। కొమ్మ
దాఁకుచు నురుకుచుబావబోవ। నాకలివుట్టును సందొక్కఫలము।
వీకతోనమలంగ వేగంబతనకు। చిలుకశరీరంబు సిద్ధింపనంత। చిలుకనై
యామ్రాన జిక్కకనరుగు। శ్చమముదొఱచుచు నొక్కశాఖపైపువ్వ।
సమితయశయ్యకా శయనించియుండ। తనకంతతుంమ్మెద తనువుసి
ద్ధింప। ఘనపుష్పపరిమళా కాంతుజిక్కకయు। కడకతద్వృక్ష శాఖాతతి
గడచి। యుడువీధిజననొక్క యుర్వీధనంబు। పడకుననొక్క తాపసి
యున్నవారి ।యపగులబడుఁడు భృంగాకారముఁడిగి।తనకుదివ్యాంగమా
తాపసియొసగి। పెనువారఖేచర బిలమిడేయనుచు। మండెడుమఁటలమో
డ్కయొల్లడల। యుండునునీవది యోడకద్రొక్కి।పనువడిని జివియోగవా
మితంబయ్యె। పర్వతాధీశు శుగ్గభక్త్యపజేసి। సర్వసిద్ధులను సంసాధ్యం
బులయ్యె। గ్రొక్కనయోగ వాగలుమెట్టునడువ। నక్కడఖేచర త్వాధ్య
తగలిగె। నేలోకమునకు నానేగంగవలయు। నాలోకమువకు పయ్యనగొ
నిపోక। భోగవతికి నేంగి పుంణ్యోందకములు। నాగలోకస్వర్ణ నలినము
ల్ దెత్తు। భాగీరథికినేంగి భవ్యోదకములు। బాగొందదత్త్రట వ్రిసవము
ల్ దెత్తు। మందాకినికినేంగి మహితోదకములు। కెందామరులు దెత్తు
క్రియఁడులుకాఁడ। మానితభక్తి శ్రీమల్లికార్జునుని। దానందుబూ
జింత్తు ననుచునాయయ్య। జనికాఁ నెచ్చటికేని యనుచుసాధకుఁడు। విని
యత్తపోధను గనుఁగొనినఁచు। శ్రీగిరిమీఁది విశేషంబులెన్న వాగీశ్వ

దునకైన వళ మెట్టుగాదు। యెన్ని యుగ్గిరివరులన్ని చోద్యంబు। లెన్ని యొగ్గిరి గిరులన్ని చోద్యములు। చనజూడవినజెప్ప సాధింపబడయు। వనుకీర్తిగా సేయు శక్యమెయింతజాలు। చాలుపోయెద్దనివు చాలదేరమ్ము। చాలదే చిక్కు-ము చనలోవియిమ్ము। జడుడనైగురుశిష్య సంవాదమునకు। నోడబడనింకనీ యుక్తులుమాను। పట్టుదుజలినైన దట్టుదుభీతి। ముట్టు దుతుదితల పట్టుదుగాని। తక్కనాగమనంబు చిక్కనేమిటను। సృక్కనోటికినక్క జిక్కునెట్లైన। జొత్తుబిలముదోచి పుత్తువిఘ్నంబు।లిత్తు నన్నైనను వత్తుజయించి। పొదలనీలాంచనంబులునిన్నుజూచి। ముద లించినను బోకమున్నుంటిగాని। నన్నాగళీగిరి నాధుండుచాల। డెన్న శక్యమెయింక నిన్నియునేల। పొమ్ముబిలముచూర గొమ్ముజయించి। రమ్ముమేమెల్ల నీసొమ్మనమ్మమ్ము। బోనీకపోవత పోధనపోవ। నానతి యీమల్లికార్జునదేవు। నానయేమాకునీ యానయద్దేవు। నానసీకింక నోండాడిననుడు। మ్రలకలబడడు నామాయలబడడు। మలుకువబడడు నామాటలబడడు।టక్కులబడడు। నాడబ్బులబడడు। చోక్కులబడడు వాచూపులబడడు। మరుగులబడడునామతముబడడు। వరటలబడడునా నాతీలబడడు। జంకులబడడు నానటలనుబడడు। యింకజంకింపరాది చ్చుటనను। తపసియున్ననికిన తానదృశ్యముగ। తపసినికుటిలంపు తపసిగానెరిగి। తెరువిదియాతడు దృష్టివటిల్లి। నరుగంగనరుగంగ వం తకమున్న। సరకునేయకమీరి సాధకోత్తముడు। నరుగదలంచిన నాఘై రవుండు। బిలము వాకిటకట్లు వృధుతరాగశాళమ। పొలువుననొకజెబ్బు లిహాపుదాల్చి! పొంగుచుపొదలుచు బుగ్గరించుచును। మొఱ్ఱుకుచు మూల్గుచు మురకటించుచును। ముక్కువిరచుచు బొమల్ముడివెట్టుకొనుచు। మొఱ్ఱుకుచుముందర నిక్కుచునాపు। లించుచు జిహ్వసాగించుచు నూల। గించుచు నోసిలుస్రుక్కించుచు నదురు। తారుచు మీరుచు ధరణిముంగాళ్ళ। నూకుచు నింగలనొడయుచు వడగ। వడఘుచు మూ . తులునాకుచు। వాల। మడచుచు నేలతోనప్పళించుచును। యొడలుగిర్రు చు మీనలోరగించుచును। గడబడించుచు చెవుల్గత్తరింపుచును? కన లుచుబొనలుచు। గరవనూకించు। చును గుర్తుమిడుకించుచు జూచుచుండ।

గ్రీష్మమొందఁ గృష్ణరక్తశ్వేతవర్ణ। సముదితశిఖిశిఖాసకలసంఘములు।
పొడిగాఁ బెనుప్రోవు పోసినయట్లు। మూఁడువన్నెలుమేన ముదివడఁగూడ।
కరులమందంబు కేసరులకోపంబు। ధరనాగకీట కోత్కరములవిషము।
ననలంబువేఁడి మిసమిసలకూర్మి। మెనిలునీతీవ్రంబు సటుగూడవెరసి।
యాపోవకాకరూపమైయున్నయట్లు। మాపులిసాధకుండుత్తరిఁ డాసి। పులి
రక్కసునిచావు ఘూంకుగానోపు। జ్వలనాక్షుచేనాడు జచ్చనేనియును।
యిటబిలాంతరమున నెట్లున్నవాఁడు। నిటలాక్షునకు గాక నిట్లోడివచ్చి।
యొండేలయిలడాగి। యున్నాఁడొకాక। వెండియావ్యాఘ్రాసురుండు దా
ననగ। తపసి నెప్పినపులి దానెకానోపు। తపసిచందముకాక దండిమై
నిలువ। గలరెనాయెదుర వ్యాఘ్రంబుసీఘ్రంబ। తొలఁగక యున్నను
త్రోవయీకున్న। జిక్కఁగాకంక నాచేత నెట్లున్న। నెక్కడఁజొచ్చిన నేల
పోనిత్తు। దండింత్తుదలగింత్తు ధట్టంతునలతు। ఖండింతుమదియింతు గత
ము నేయుదును। గాక సైరింతునే గర్వమైతినదు। భీకరాకారంబు నాకు
జూపెడినే। యనుచు డగ్గరుడు దానంతలోపలను। దవరాగ్రకుల పర్వత
ముబడ్డయట్లు। మండుచునుల్కంబు మహిఁబడ్డయట్ల। దండిమృత్యువు
మహోద్ధతిబడ్డయట్లు।ఘనఘనగర్జనంబు కకుబంతములుగ। జనుదేర నమ్మ
హాశనిబడ్డయట్లు। సంగతవ్రీళ యూగ్నికీలంబువడ్డ। భంగినవ్వులిబట్టి
[illegible]దుడుసాధకుడు। బెదరకబెదరక బిఱ్ఱుటుగొనక। యుదరకనుదరక నట
ట్టుజినక। యుళకకబెలకక యుత్తలపడక। వలయకసొలయక నరగలి
గొనక। తలకకసులకక॥ ధైర్యంబు సెడక। తొలఁగకలగకతొట్రిలుపడక।
యొకచేతపులిమీఁద లోడసిమున్నట్టి। యొకచెయ్యిపులిదోడ నొడకజ
నిపి। శరణముల్ జరణముల్ జరిగొనబెసచి। ధరవెలికల నూకిత్రాటం
చియార్వ। పులియునదృశ్యమై పోవసాధకుడు। కలగవిమేల్కన్న గతి
చోద్యమంది। యంతదెర్వ్యనదొంటి యట్టిలనరుగ। యంతకంటైనుమున్న
యాభైరవుండు। మూర్తిఁ గైకొని వినిముందట నెన్ని। వతఙానలనుగెలు
వంగ్యరాదనుచు। నంతకంతకుఁబిలంబున్న వజేసి। యంతంబుననువహ్ని
యొమండుచుండ। తరిదరిజొచ్చి సాధకునికిఁజొరగ। కరకటమైయున్న నిల
వంగివంగి। బోవంగబోవంగ బోవరాకున్న। దావెండిగూర్చుండి ధర

భోవపోవ। మెలమికూచుండియు। నేగరాకున్న। యులదొంగితొంగిచూ
క్కంతజనంగ। పోరిబారితొంగియు భోవరాకున్న। సకసరథకజక్క
జాగిలితారి। యంతకట్టిను రదనానలాచుల లను। ంతరింపని ప్రళయా
నలశిఖలు। గరళాంకుచిచ్చర కంటెమంటలను। పరవగురాతితి పటిన
యట్లు। తనరుచుతద్బిలాంతరమునసుండి। కనలుచునొనరుచు కరుడుగ
ట్టుచును। పొనరుచుభుగభుగ భుగుభుగల్లుచు। పెనుమంటలెగయుచు
చిట్లిగజిట్లు। చుచు నాలుకలుగోయుచును ప్రస్ఫురింపు। చుచు శిఖలెదురె
క్కచును సుళ్ళుగొనుచు। మెసపకవారాను లేకుఘూర్ణిల్లు। వడవు
నమోగ్రియున్న వరలుఘోరాగ్ని। పొండగనిపిరిదికి పోకసాధకుడు। వడి
నడితారియూ వహ్నిలోబడుడు। నయ్యగ్నియునుదానయై భైరవుండు।న
య్యనంత ప్రసన్నుడై మెచ్చు। వచ్చినేరిచ్చెద వాంచితార్థంబు।
లచ్చుగననుచు ప్రత్యక్షమైనిలువ। యేగొంసయెదిదేమి యేలనీతోడి। పొం
గెమునీకేల బగమేశుడుండ। నడరుచసాహూప్య మ కిగెద నేని। కదువిక్ర
తంబు భీకరమునీరూపు। సామీప్యమేనియు। జనురక్తశవసు। రామాంస
సములక నారతమునాలయము। సాలోక్యమేవిపిశాచ భేతాళ। తాళభూ
తాది సంకరములోకంబు। యదిగారణముగ నీయుండేమిగుడువ। గదిసి
నీయందేమి గట్టదృష్టముగ। తప్పకనభిమతార్థం బిత్తు నేని। చెప్పిన బెర
వన జేటవుగాన। నటవులుమాని ననస్సగిపోనిమ్ము। కుటిలంబుదక్క చి
క్కులుమానుమనుచు। భైరవుమాయల బడకసాధకుడు। వారకతో ంటె
తీవ్రమునవయరుగ। నా ణావనప్త కంబకియొక్కమాట। ఘూర్ణిల్లు
క్రియమహా ఘోషణగనర। రంగత్తరంగముల్ పొంగుపాతాళ। గంగ
మున్ వచ్చిన కనమయోయనగ। బిలమునకెదురెక్కి పృథులప్రవాహ
జలముమందరగాంచి సాకొధత్తనుడు। యుచ్చుచుతప్రవాహహార్వ
స్థలమున। గుబ్బునబడి సాధకుడుమున్గిలేచి। యంతనదివ్యాంగ మగుడుత
ద్దేహ। కాంతిదిగంత విశ్రాంతమై వెలుగ। తనుదానజూచి సాధకుడువూ
పింంచి। గసజననెదుర భాస్వద్రత్నఖచిత। మైనసువర్ణ దేవాలయో
పాంత। మానితరమ్యహర్మ్యస్థలంబునను। గాంచనాంచితకారితి గర
మొప్పభేరి గాంచితద్దివ్య లింగంబుభజించి। తవిలియాభేరి సాధకుడు

వాయింప। దివిజాంగనలు సముద్వృత్తి నర్తెంచి॥ యతని నైరావ తేం
ద్రారూఢు జేసి। సతులు జేకొనిపోయి స్వర్గలోకమున। సదెకల్పభూరు
హాము దెకామధేను। వదెయూర్వసిప్రముఖాంగనానీక। మదె యమృతం
బదె యజరామరత్వ। మదె యణిమామహి మాద్యష్టసిద్ధి। సదమలదే
వేంద్ర సామ్రాజ్యసిద్ధి। యిదె యిందులోనీకు నభిమతంబెద్ది। యదియె
యర్థింపు మీయనుచు బ్రార్థింప। ముదము మనంబున ముప్పిరిగొనగ।
సాధకుండభిమత త్రైశ్వర్యభోగముల। బాలి త్రైశ్వర్య సంపద దెప్ప దేలి। య
వికలదివ్య వర్షానేక కోట్లు। వివిధ దేవేంద్రాది విపులభోగములు। జెందు
నంతటిలోన శివలోకసుఖము। లందునిట్టివిదాన నందుబిలంబు। లెందు
శ్రీనగము పెంపేమని చెప్ప। నిందువహాళి యెఱింగిట జూడుమనుడు।
యురుతర శ్రీపర్వతోత్తరద్వార। వరమహత్వంబు తద్వారహస్త్వ్య। దై
నమహేశ్వరోద్యల్లింగమూర్తి। మానితంబగు గుత్త మాహేశ్వరంబు।
చరుకేశ్వరంబును సధ్యాసమాధి। గరుడేశ్వరంబును గాలహ్రదేశ్వ
రంబు పాపవినాశనంబు గణేశ్వ। రంబును దేవహ్రదంబు సిద్ధేశ్వ। రం
బును నీలహ్రదంబును నాగ। పంబియేకాదశ భవ్యతీర్థములు। మొద
మ శ్రీచతుర్ముఖవృషభేశు। పదపద్మములు భజింపక భుజించినను। కర
మునిష్ఫలము లేకాదశతీర్థ। వరలింగదర్శన వందనార్చనలు। యట్ట
న్న శ్రీనందికేశుడు లేని। యట్టిలింగోపాస్తి యట్టిదగాన నాసక్తి నట్టిక
వ్యాసిద్ధనాథు। ప్రాసాదపూర్వదిగ్భరితమై యొప్పు: భూవరేణ్యాన్వయం
లింగదేవ। దేవునైయమర్త్యావతీపురిజూడు। తివిరిమందాకినీ తీరోత్తర
ాన। దివిజవంద్యుని జూడు దేవునిం ద్రేశు। దక్షదపాపారిదల్లింగమూర్తి।
తూర్పున జూడు సంస్తుత్యమైగుప్త। మాహేశ్వరంబొప్పు మహితత
ల్లింగ। మాహాత్మ్యమదియ వాఙ్మనసాత్మకము। ఆవల దేవేశ్వరంబనగ
తూర్పున వను। భువిలింగములు నగంబులు కుండములును। కామితస్వర్గ
మోక్షప్రదములును। మామహేశ్వరమును రామేశ్వరంబు। సంగమే
శ్వరమును జ్వాలహరేశ్వరము। సాంగమూలస్థాన జమరేశ్వరముది। లేశ్వ
సిద్ధమ క్తిశ్వగాత। మేశ్వరాదులు జూడు మిలశైలాచలము। వేదపర్వత
ము నశ్వేతాద్రినీల। మ్మేదినీధరము న్వ మేథశిలోచ్ఛ। యుండును లింగ

శృంగంబు గన్యాకన। గంబును మహాగిరికనకనగంబు। కుండ శిఖరిరామ
కుండంబు భీమ। కుండంబును బ్రియాగకుండంబు। వేద। కుండంబును ది
ల్లాకకుండంబు నీల। కుండంబును బిశాచకుండంబు గౌరి। కుండంబు ను
రిరసకుండంబులను। ఖండితలీల నొక్కటజూడుమనుచు। నోలయుగం
గాప్రవాహప్రాభవప్రాశస్త్యములను తొమ్మిది శివపుణ్యతీర్థము
లు। దానితూర్పునను మాతంగేశ్వరంబు। నానొప్పునకల జనస్తుత్య
మగుచు। శతకోటియద్భుత స్థానంబు జూడు। శతమఖుదేశంబు జనిత
మైయొప్పు। తత్తీర ధర్మరాజికి దక్షిణంబునను। దాత్తమహిమఁద్రిపురాం
తకంబొప్పు। నాక్షేత్రమహిమ దానదియెట్టులనిన। నీక్షితిమంత్రి జూలి
రువురుగూడి। యక్షీణపశుకర్మ మాచరింపఁగ। నాక్షితిభర్త పాపా
త్ములైనట్టి యిరువుర తనతలవరులయొప్పింప। నరిగికుమారగిరీంద్రంబు
చుట్టు। త్రోడుగులబరపదోద్దోనప్రాణంబు। విడిచియాబల్లహు కడుపున
బుట్టి। జాతిస్మరత్వంబు సంధిల్లనపుడ। యేతెంచివృత్తాంత మెరిగించిత
మ్ము। బట్టవచ్చినవారి పారిమున్ తాచి। నట్టికత్తులజూప రచ్చారువురగను
ఆసకలముజూపి। యంతనాక్షేత్రి। వాసులైరాజు సన్యాసంబునేసి। జగ
దభినుతిజ్జ్ఞు। జగదేవులనగ। నెగడియకల్పిత నిజపూర్వజన్మ। లలితకు
మార శైలప్రదక్షిణవి। పులఫలమహిమ శంభునిగూడిరట్టి। పృథులకు
మార భూభృత్సార్వభౌము। ప్రథితమహాత్మ్య మెబ్భంగివర్ణింప।
ధరబురారిధ్వజదర్శనంబనగ। తరితాఘతధ్వజదర్శనఫలము। నక్కుం
పసరుదన్న నాకుమారాచ। లాంకితశ్రీత్రిపురాంతకదర్శ। నస్పర్శ
నాభ్యర్చనంబులమహిమ। విస్పష్టముగనట్ల విరచింపమరియు। నందు
లభజన మహాత్త్వంబునకును। కుందేలువెలుకయు కుడిసాక్షి కాదె। గంధ
వతికితూర్పు కదళీనివాస। బంధురాభీష్టద ప్రఖ్యాతమహిమ। భువినొ
ప్పశ్రీస్వయంభూలింగమూర్తి। లలియ్యుమూలస్థాన మగుత్రిపురాంత।
కంబన గాళేశ్వరంబు సోమేశ్వ। రంబు కేదారేశ్వరంబు ఖడ్గేశ్వ। రంబు
పాపవినాశనంబు గౌరీశ్వ। రంబుత్తరేశుక్షేత్రముగపిశేశ్వ। రమును వి
క్తేశ్వరము మల్లికార్జు। నమును గన్యాసిద్ధనాథలింగంబు। లనగ్రహ్యా
దశ సముద్యన్మహాస్థాన। ఘనలింగమహిమ యూళ్కజము దెచూడు। తత్రి

పురాంతక స్థానంబునకు వి। చిత్రమైయొప్పు దక్షిణమునమరియు। సిద్ధ వటాద్య ప్రసిద్ధపాపార్శ్వములు। వృద్ధగిరియు రససిద్ధేశ్వరంబు। గోశృం గమునురుద్రకోటియుబ్బి। మాకామఖంబున నన్నుతేశ్వరము ప్రి ధమమల్లికార్జునోదాత్తలింగంబు। భీమేశ్వరంబును పాపవినాశ। నంబును సూరభిరంబును క్రీశ్వ। రంబును ధర్మేశ్వరంబు నిందీశ్వ। రం బును బ్రహ్మేశ్వరంబు గాశేశ్వ। రంబును భీమేశ్వరంబును పటుహా। కర్ణేశ్వరంబు నేకశిలయుగుంభ। కర్ణేశ్వరము గనకగిరియుభాను। పర్వలింగము భూతిపర్వత లింగ। పర్వల రుద్రాక్షపర్వతావళులు। ఘన తరంబగు కర్ణికారవనంబు। సనుఘటికాసిద్ధ నాథలింగంబు। క్షమలేశ్వ రంబు శ్రీస్కందసోమేశ్వ। రమును సాలంకేశ్వరంబును మత్స్య। కుండ విభూషణకుండ కుమార। కుండ రావణకుండ గుప్తకుండములు। భీమే శ్వరంబు విభీషణేశ్వరము। రామేశ్వరంబును రావణేశ్వరము। లనుమ త్స్యలంక సాలంకేశ్వరములు। గనుమరియుపహారిద్భువనగంబునను। దే వశిఖామణి దేవదేవేశు। భావించిచూడు మేర్పడవటేశ్వరము। సురుచిర మృదుతర జ్యోతిర్మయాంగ। ధరునిదక్షిణ దక్షిణద్వార। వరునిజ్యో తిఃసిద్ధ వటసిద్ధనాథు। వరదుపేన్నానది పరతటివాసు। శాశ్వతపుణ్య దర్శనలనన్ముక్తి। విశ్వైకనుతుదైవ వేశ్యాభుజంగ। దేవశిఖామణి దే వదేవేశు। భావించిచూడు మేపడరమేశ్వరుని। నందితువటమూల మందిరుజూడు। ముందుమూలస్థాన మైనసిద్ధేశ్వ। రంబును వరుణేశ్వ రంబు దయేశ్వ। రంబును భవనేశ్వరంబు సిద్ధేశ్వ। రంబిష్ట సిద్ధేశ్వరంబు బ్రహ్మేశ్వ। రంబిష్ట కామేశ్వరంబునుజూడు। చంద్రప్రభావు పుష్పగిరి వాస్తవ్య। నిందీశ్వరునిజూడు। మింద్రపూజితుని। వందితసురనర వాి తరామేశు। వంద్యచూడుముత్రిపురాంతకదేవు। వరకుకామేశ్వరు బాల కర్ణేశు। సారునిశంకరు మల్లికార్జునుజూడు। కుందప్రభునిజూడు క క్కుటేశ్వరుని। వెండిబ్రహ్మేశ్వరు విమలేశ్వరములు। నగముశృంగం బును నగమునరుండు। నగున్నసింహుడు హిరణ్యాక్షువధించ। గావెం డిశ్రీగిలగళుబ్రతిష్ఠించి। యావాహనముసేయు నతియాదిగాగ। బూని వంతతమును। బూజించునట్టి। యానరసింహేశ్వరాదిసిద్ధేశ్వ। దానవేశా

దుల తరిదరిఁజూడు। దానిపశ్చిమమున దానొప్పుప్రమథ। నందియు
నా కాశనందియు గృష్ణ। నందియు నాబ్రహ్మనందియు సోమ॥ నంది
యు భాస్కరనందియు గరుడ। నందియు భగవతినందియు భీమ। నంది
యును బినాకనందియు నాగ। నందియు నాశివనందియు శ్వేత। నంది
యు భైరవినందియు గ్రామ నందియు మరియొకనందియు గౌరి। నంది
యు నవిముక్తనందియునింద్ర। నందియు నాభువనత్రయంబునను। సం
న్నుతాభీష్టార్థసౌఖ్యకారణము। లన్నందిమండలంబల్లదేచూడు॥ యు
ర్వినొప్పుగదాని యుత్తరంబునను। దూర్వాసతీర్థముత్సుకతమైఁజూడు।
తరమిడి దానియుత్తరమునఁజూడు॥మరుదగునింద్రేశ్వరాదితీర్థములు।పం
బియంతటబల భద్రరామేశ్వ। రంబులాంగూల తీర్థంబులుజూడు। తె
ల్లంబుగూర్మ ప్రతిష్ఠితకూర్మ। మల్లికార్జును పశ్చిమంబునఁజూడు।
తుంగభద్రాంకిత తుంగభద్రాత। రంగిణి చారుతీర్థాళిచాయామల్లి
కార్జు। న ముగణి కాసిద్ధనాథమోక్షేశ్వ। రములు భుజంగేశ్వరము
నారదేశ్వ। రమును। బ్రహ్మేశ్వరంబమర రామేశ్వ। రంబు ను నగ్నేశ్వ
రంబు భోగేశ్వ। రంబును। సోమేశ్వరంబు ను కాపి। లేశ్వరమును నాగ
నన్నంగజనుప। నీశ్వరైకాదశ నవ్యతీర్థములు। ఆదిశ్రీరుద్ర పాదాది
తీర్థములు। కాదిమూలస్థానమైనబ్రహ్మేశ్వ॥ రము బలభద్రేశ్వరము
విమలేశ్వ। రమును బాపవినాశనము ప్రయోగేశ్వ। రమును నగస్త్యేశ్వ
రమును నాగేశ్వ। రము సప్తకోటీశ్వరము గుక్కుటేశ్వ। రము నశ్వమే
ధేశ్వరము నకులేశ్వ। రమును శ్రీరాఘవేశ్వరము లక్షణేశ్వ। రంబును
ధవళేశ్వరంబు। ధనేశ్వ।రంబును భీమేశ్వరంబు నింద్రేశ్వ। రంబును గ
ణేశ్వరంబు వ్యాసేశ్వ। రంబును లక్ష్మణేశ్వరంబును నుత్తరేశ్వరబును॥
నేశ్వరంబును మోళనేశ్వర పంచ। లింగంబులును సప్తలింగంబులుభయ
సంగమేశ్వరములు సకలేశ్వరమును। శ్వనకేశ్వరంబు స్వర్గద్వారసీమ।
దనరుచుబ్రహ్మసితాత్రిపురాంత। కాదులుగజ మల్లికార్జునంబునుని।
పాదితభస్మాశ పరశురామేశ్వ। రంబులు హేమకుండంబు సిద్ధేశ్వ। రం
బుకలక్షయుట్లనకుండయుగము। ఖ్యాపితలేల నొక్కటజూడుమిట్లు।జ్ఞావం
గవలెసని జూపితిగాని। యీపురిలింగ సహస్రార్బుదములు। నూవజె

ప్పంగ శేషునకక్కజంబు। యిన్నిగోట్లన్ని గోట్లన్నిలింగంబు। లన్నంత
బ్రిత్య వాయుంబుసిద్ధించు। యెన్నియుగంబుల నెందరుజిష్ణు। లెన్నియు
గంబుల నెందరుబ్రహ్మ। లెన్నియుగంబుల నెందరువిష్ణు॥ లెన్నియుగం
బుల నెందరుమునులు। యెన్నియుగంబుల నెందరుదివిజు। లెన్నియుగం
బుల నెందగుడనుజు। లెన్నియుగంబుల వెందరునృపులు। యెన్నియుగం
బుల నెందరందరును। యిలదమదమ పేళ్ళ యీద్వారములను। గలయ
నొక్కొక్క లింగంబులునిలిపి। పరిచితాభీష్టముల్ బడయగా భువిని। బర
గులింగంబుల్ పాటిబండరువు। అదిలింగపర్వతంబదిలింగనగర। మదిలింగ
మందిరంబదిలింగవార్ధి। యదిలింగమంజరి యదిలింగరాశి। యదిలిం
గసురభూజ మదిలింగసురభి। గూడనొప్పాప్పు నీకుధరపశ్చిమము। నీడిత
ద్వార మ్మహిమ్మతీర్థపద్రి। కరముతూరుపు జగత్ఖ్యాపితలీల నగనొప్పు
కూడలి సంగమేశ్వరము। తనరారుతుంగ భద్రియుగృష్ణవేణి। యును
గూడకూడలి యననొప్పుజూడ। దానితూర్పున। సముద్యన్మహామహి
మ॥ దానొప్పుదివ్యతీర్థముననివృత్తి। మంగళతరదివ్యమహితవాస్తవ్యు।
సంగమేశ్వరుజూడు జననాపహరణ। యిటదూర్పునవలన యజ్ఞేశ్వరు
జూడు। పటుదక్షిణాగ పృథంజనస్థలిని। దమితేశునస్పర్వత పద్రదర్శ
నము। నమితేశు శ్రీసిద్ధనాథునిజూడు। యుత్తరదత్ప్రివాహోత్తరా
శాద్రి। వారణునక్కడ జూడునయ్యగస్త్యేశు। నాయగస్త్యేశు నకమరేం
ద్రిదిశము। యీయుసంప్రీతి సోమేశ్వరుజూడు। తలపోయినయ్యుమాధ
రణీధరంబు। చెలువారునద్దెసోద్ధు శిలజూడుమనుచు। నంతనాసోమ శిలా
దిమహేశ్వ। రాంతతీర్థావళులట్లచూపుచుబ్రి। శస్త్రమైయొప్పు త్రింశ
ద్యోజనములు విస్తీర్ణమైభువి వెలయులోకముల। సకలతీర్థంబులు
సకలలింగములు। నొకమాత్రిలో వెండియునుజూపిచూపి। శ్రీపర్వతప్రి
దక్షిణమార్గగిరి। నిరూపితలింగమూర్తులు తీర్థములును। శ్రీపర్వత
మునుజూచితీగదాకలయ। మీపండితయ్య కర్మలిసట్లజెప్పు। కన్నరజా
డంగ గంటగాపుమను। జెన్నరగిరిప్రదక్షిణ ముసింధించు। శ్రీపర్వతప్రద
క్షిణాన్కోటిఫలము। శ్రీపార్వతీశుండు సిద్ధింపజేసి। నని చెప్పమామల్లికా
జున సేవంచి। తనకంచు నవ్వాదద్భుతముగహింప। మానుగాసర్వజ్ఞ మ

డెద శ్రీ సుడు। దానదృశ్యంబయ్యె తదనంతరంబు। చక్కనహాపాతశుద్ధి
రెడ్డు రాజాల। మళ్ళదొరగ కోనయ్యనర్వజ్ఞ। మల్లికార్జునుడు। తెల్లం
డెన నుపదేశించెనయుచు। మల్లికార్జున మహామహిమశ్రీశైల। వల్ల
భుయానవర్ణ నజేసి। మద్గురుదేవ్వ సమ్యక్కరుణాన। మద్గతమహిమా
మహాన్నతిజేసి। కంటిమీ శ్రీపాదకమలయుగంబు। మంటిధన్యుడ
నైతి మరియట్లుగాక। దిగ్ద్వారనికర విధిగ్ద్వారచయంబి। దిగ్ద్వారమధ్య ప్రి
తిద్వారమార్గ। మార్గతిద్వార తన్మహిమాంతరాళ। దుగాదిరి
దుగాంబు దుగదేశముల। నటుగూడశ్రీ ర్వతాగ్రిభివాసు। పను
లింగకోట్లనేపడగూడ నటి। కలయునిక్కల ముగాగంటిశ్రీనగము। పల
గొనుశీ ఫలావాప్తులుగంటి। యిలజరితాధుండనేనపోయనుచు। నలను
చువెండియు సాష్టాంగమెరిగి। పలుమారుకలగన్న భావంబునాత్మ। నల
పోసీతలపోసి తద్గిరిడిగ్గి। వెలటూరికేతెంచి వింతసంతసము। దళుకొత్త
నరుదేవ్వ దర్శించిదివ్య। చరణాబ్జములకుండ జాగిలిమొక్కి। నరసాం
తరంగుడై సంస్తుతిజేసి। పలగొనితనబోయి వచ్చినవిధము। నలనేసు వేర
విన్న పమాచరింప। నలరిపండితమల్లికార్జునారాధ్యు। డిలజరితాధుండ
నేనపోయనుచు। తలగిగదాపర్వతస్వామితనకు। జెలువందనీయట్టి శిష్య
నీకలిమి। యంచుపద్రసాద నిరీక్షకటాక్ష। గాంచితామృతవార్ధి నతని
నూలాచి। శివలింగమయుమగు శ్రీగిరియొక్క। డవనీతియగ్గిరి యం
దునుండేమి। యవనీతియెక్కిన నంఘ్రులుసోంకు। నవయవంబులతోడ
నందుబోరాదు। అవయవరహితమై యందుబోరాదు। శివశివయిదియు
ట్లు సిద్ధించెదవు। ప్రాణంబుమనసు పర్వతరాజులోబ్రి। మానింప
రాసి సమ్మదమునగూడి। యెనసియుండెడి విధ మెట్లుకోయనుచు।
మనమునన్నూహించి మరిసిచ్చ్బయించి। తనువునపర్వావిధంబువనమూని।
మనసునద్భావ నామగ్న తనొందె। ప్రాణంబునకునుండ పట్టొందుగలదె।
ప్రాణేశనీపదాబ్జంబులేకాక। యనాజత తీపరమధాత్మ యుండేమిమల్లిక
ర్జునపండితుండ నకనిచ్చోట। మంచటకంటు నెన్నండకావ్రిమధ।
మండలిలో భవన్మహాద్వాక్షజేసి। యుండంగగాంతునాకోయనిసోను। చుం
మనుసన్నల యుసుపునదయ్య। దేవయానంసార తీవ్రదాహార్తి

వెడల్చి ప్రమథలోకంబెరుంగ। నావాఁడువీఁడు నుండనిదయన్నలన్నంత
మనుపవేగణములనడుమ। పిన్ననాఁటనుం గోలె బిలిబిలిసురల। నె
గిలన్నైన నెరుగుదునయ్య। గణనాథభవభీతి గాడుగా షేరిశ। రణుఁడయుగం
పుత్రిమిత్రకలత్రసహిత। మిలనుదాసీపుత్రి మిచ్చినయట్టి। యిలుప్రట్టి
దాసి నన్నెరుగవే దేవ। చాఁ నీభవమహా జాలంబుల్తోడి। జాతినేబడజాల
జాలశ్రీశైల। వల్లభనీయాజ్ఞ వచ్చితివచులు। చెల్లబెట్టితిభక్తి చేవదలిర్ప।
నాసనతో బసవన్ననీగర్భ। వాసంబుజొచ్చి దేవాపర్వతేంద్ర। యెవ్వ
రివాడనై యేఁడుండువాఁడ। నివ్వసుంధరభక్తి కెల్లనుపట్టి। గొమ్మంగ
నెవ్వడు గోర్కెలుసలిపి నెమ్మిజంగమకోటి నీవఁ నమ్మి నమ్మివారల
నమ్మింపవిన్ను। టమ్మగావివిధ దృష్టప్రత్యయములు। చూపిబిజ్జలుసేపు
మాపిసంశయము। బాపితార్క్కికులు। బోజొంపినవైది। కమువీరభక్తి
మార్గంబుసజంగ। మము లింగమని ప్రపాదనుయిహసౌఖ్య। మోక్షసా
ధనమని ముల్లోకములకు। త్ర్యక్షుండుపతియని యఖిలంబునెరుగ।
విసమమృతంబు గావించిసేవించి। యసదృశుల్ శివభక్తు లనివివరించి।
పరసమయంబుల భంగించికీర్తి। పరియించి లోకపావనముగ్గావించి।
భవదీయసమయంబు పాలించిపేర్మి। భవము లుసారించి పంచినపనుల।
భర్గనినిన్ మెప్పించి భక్తినీప్రమథ। వర్గంబుకవిలయ వాయించిమించి।
నీలోనలీనమై నిలిచినీయాజ్ఞ। బాలించెబండరు బసవలింగంబు। ఇటు
గానియేనుత దంఘ్రిపద్మములు। నిటలతటంబున నెక్కొనదాల్చి। నుం
డంగనోరెద నూపరమేశ। ఖండేందుమౌళినీగర్భంబులోన। చొరనీవె
నన్ను నీపురియగుచున్న। సిరిగిరినుండెద శివశరణనుచు। శివశివశివశివశివ
శివయనుచు। శివయంచునిన్నునే జేరగోరెదను। చొరనీవెనన్ను నీపురియ
గుచున్న। సిరిగిరినుండెద శివశరణనుచు। యోలెదాకెదిపులబోలెనీభవ
ము। దొలంగదునిబార దోలివేగంగ। చొరనీవెనన్ను నీపురియగుచున్న।
సిరిగిరినుండెద శివశరణనుచు। పరిమళభవలత పెరికిపెటాడి। వెరవార
ననుగావ బరితేరయనుచు। చొరనీవెనన్ను నీపురియగుచున్న। సిరిగిరి
[illegible] శివశరణనుచు। బొందచుట్టుగొనినన్ను విడువకయున్న। ఖడమగు
[illegible] చొరనీవెనన్ను నీపురి[illegible]గుచున్న। సిరిగిరినుం

డెద శివశరణనుచు। కనివినితిని ఘూరుకొనిముట్టు చెవులు। కను కనిపా
రెడు మనసునిన్ జేచిన చోటనినెనన్ను నీపురియగుచున్న। శిరిగిరినుం
డెద శివశరణనుచు। కరుచుచుపుడుచుచు గట్టుభునిట్లు। యొడలికై యి
డుముల బడిపోయిపోద్దు। చోంనీవెనన్ను నీపురియగుచున్న। శిరిగిరినుం
డెద శివశివయనుచు। యెరమంటబొగడసి యురికెదుమిడుత। తెరగున
విషయాగ్ని బరచుపాటుడిగి। చోరనీవెనన్ను నిపురియగుచున్న శిరిగిరి
నుండెద శివశరణననుచు। చిరమరపనులకు పొరిగారియురుగ। యరపు
గానీదిమేలు తెరవురమ్మనుచు। చోరనీవెనన్ను నీపురియగుచున్న। సిరి
గిరినుండెద శివశరణనుచు। ననుచుగన్నడగాళ నక్కించిపదము। లను
రాగముల నెన్న నభవుండుమెచ్చి। పండితేద్వ్యజ్ఞానపరిపూర్ణుడగుచు।
ఖండితపర్వతాకారలింగంబు। సిభరకారుంణ్యా సికటకటాక్షు। గర్భ
భరనినాత్మ గర్భస్థుజేసి। నంతలోనపండి తారాధ్యునాత్మ। న త
తిమునుగల నతిసమేతముగ। లింగోదరంబున లీననైరట్లు। సంగతంబుగ
శివాజ్ఞాపత్రసరణి। శివగణప్రార్థన జిక్కినసకల। భువనపావనుతన
పూర్వతనూజు। దళితన సారు గేదారయ్యబుణ్య। భరితు లోకారాధ్య
పట్టంబుగట్టి। ప్రస్తుతులోకూడా పండితారాధ్య। హస్తాగ్రజుడు దోన
మయ్యయుభక్త। వర్గంబుగోని యాడవసుధతద్గురుడు। సర్గశభక్తి
రాజ్యముసేయుచుండె। అంత కేదారయ్య యాత్మసంతాన। సంతతియును
శైవసంతానసంత। తియు భువనారాధ్యతేజోవిభాతి। గిరిజనవతుల
భాగీరథీవాహ। భావనలోకముల్ బరమపావనము। గావింపమరియట్లు
గాక నదీయ। కేదారదేశికు గీతచరిత్ర। గాదిలిసుతే చతుష్కముజెప్ప
నొప్పు। మనుచుపండితుడు భీమనపండితయ్య। యును మహాదేవయ్య
యు నజన్నవిభుడు। ననగురుచతుష్కమాత్మసంతాన। తనయపరంపరో
త్తరపరంపరల। పరిచితగురు వరంపర దేజరిల్లు। ధరవృషభేంద్ర పాదచ
తుష్కవరణి। దుర్విబుధసాధన చతుష్కలిక్పుజన। సవిశేషహృచ్చ
తుష్కప్రాకారమున। వాలారుశ్రీనగ ద్వారచతుష్క। లీలవాదీచ
తుష్కవేలాధరిత్రి। సముదితమహిమ ప్రసాదవితైక। విమలాంబసిద్ధి
మధ్య విభ్రమానఘ్నుల। నాయకరత్నంబు నాలోక గురున। మాయత

ప్రీతి యొప్పారియివటూరి। సోమనాథయ్య విశ్రుతవీర భక్తి। భూమాభిరామ విస్ఫురణ వెలుంగు। వారిపుత్త్రులుభక్తి వర్ధనకరులు। సూరేశ్వరుడు లోకారాధ్యపదవి। హెసుందువిశ్వనాథప్పయ్యవాఙ। కారుణ్యనిధియు సింగనమ చిగారు। ననగగురుత్రిత యాన్వితదనయ। తనయపరంపరోత్తరపరంపరలు। ప్రభుతరగురుపరంపర దేజరిల్లు। త్రిభువనంబుల బర్వ త్రిపథగాభాతి। వేదత్రియవిభాతి విశ్రుతాగ్ని। ప్రభోః తకలిత మహాన్నతఖ్యాతి। దానిల్లకృతినమాప్తంబయ్యెనవగ। మూడు గానిది పంచమప్రకరణము॥ అరయనీకృతిసార్థమగుచతుర్థప్రకరణము ధ్యమున సంకలితమై వెలుగు। నవ్యగతసాహస్ర నామస్తవంబు భవ్యంబుపఠించుఫలకాంక్షులకును। యైహికాముష్మికాద్యఖిలసంపత్స। మహితాభీష్టముఖ్యములొందుననిన। ప్రమథరుద్రాదిపురాతననూత్న। నమహాగణాభి వర్ణనములోకముల। కారూఢమగుమల్లికార్జున పండి। తారాధ్యచరితమాద్యంతంబువినిన చదివినవ్రాసిన సంగ్రహించిన సముదితాభిమతములు। నొందుటయరుదె। కావుననీకృతి గారవించినను। వావిరిజదివిన వ్రాసినవిన్న। నరుదొందవారికి నభిమతార్థములు। గరుణించుశివుడు మంగళమహా శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ.

ఇదియసంఖ్యాత మహేశ్వరదివ్య। పదపద్మసారభభ్రమరాయమాన। జంగమలింగప్రసాదోపభోగ। సంగతసుఖసుధాశరధినిమగ్న। సుకృతాత్మపాలకురికిసోమనాథ। సుకవిప్రణీత భాసుర శరదండ। నాయకబసవాంక సఖ్యాతగుణగ। ణాయతకీర్తిణది గంతత్రిలోక। గురుపండితారాధ్యచరితంబునందు। కరముపంచమప్రకరణమొప్పును శ్రీశ్రీశ్రీశ్రీశ్రీ.

శ్రీమదిటూరారాధ్య గురుస్వామినేనమః శ్రీ శ్రీ శ్రీ.

శ్రీమదసంఖ్యాతనూతనపురాతన భక్తమాహేశ్వర పాదారవిందాభ్యాంనమః శ్రీ శ్రీ శ్రీశ్రీ.

శ్రీమచ్ఛెన్నమల్లికార్జునేష్టలింగాయనమః శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ.

పంచమప్రకరణము.

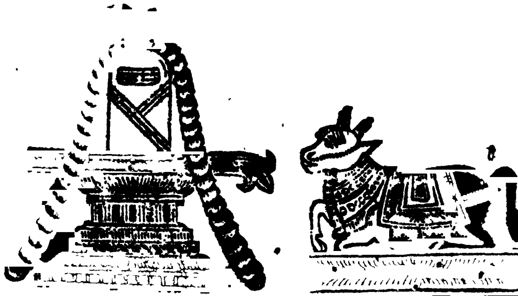
శుద్ధపత్రం.

పుటసంఖ్య	(అచ్చుపొరపాటు)	(సవరణ)	పంక్తిసంఖ్య
౧౧	పరిస్థితుండుశివుడు	పరిస్ఫీతుండ్మశివుడు	౨౦
౧౨	ఉద్రేకలోచనుండు	ఊర్ధ్వైకలోచనుండు	౫
౧౪	శ్రీచెలిదేవి	శ్రీబెలిదేవి	౧౩
౨౨	మపలివర్తులం	మసలివర్తులం	౧౦
౨౬	గ్రహోపశమనము	గ్రహోపశమనము	౨
౨౭	నెయ్యాలిగ	నెయ్యావియనగ	౭
౩౩	మీదయియాత్మ్యతే	మీదనయియాత్మ్యతే	౧౬
౩౯	మృదుప్రసాదం	మృదుప్రసాదం	
౪౨	కుడుజిక్కైన	కుడువజిక్కిన	౧౪
,,	వడ్డించుకనిన	వడ్డించుకొనిన	౧౫
౪౩	సరిదాలి	సరిదావి	౮
,,	తానునులగు	తామసులగు	౨౩
౪౬	దరసి	నరసి	౨౬
౪౭	వమోభవాయ	నమోభవాయ	౨౦
౪౮	యిట్లనిరెమో	యిట్లనిరిమో	౧౫
౭౦	నెత్తరంగుననెడల్	నెత్తరంగుననొడల్	౨౦
౭౧	మృత్యులకు	మర్త్యులకు	౧౦
౭౨	అరయ	అర్ఘయ	౧౨
౭౯	అభవుదీశ్యగుడు	అభవుడీశ్వరుడు	౬
౮౦	దొసలికంన్ను	నొసలికన్ను	౨౮
౮౧	యక్కడనక్క	యక్కడనక్కడ	౮
౯౧	అంతరంగుడైపోగి	ఆంతరంగుడై సోలిగి	౨౫
౯౬	వెడయు	వెండియు	౨
౯౭	వతితపుష్పములు	పతితపుష్పములు	౧౧
౯౯	మేదిసినునుకలై	మేదినిదునుకలై	౭

పుటసంఖ్య	(అచ్చుపొరపాటు)	(సవరణ)	పంక్తిసంఖ్య
౧౦౦	మృదుదీప	మృదుదీప	౩
౧౦౨	యిహానదంబులకు	యిహాపరంబులక్షు	౧౭
౧౦౯	మృదుమూర్తి	మృదుమూర్తి	౨౨
౧౧౧	వరవివిర్మల	వరవినిర్మల	౭
౧౧౬	సాధ్వసబు	సాధ్వసంబు	౨౫
౧౧౯	ప్రసాదమృతాబి	ప్రసాదామృతాబ్ధి	౫
౧౨౦	నెరతీరతాయనియు	నేతరాయనియు	౧౩
౧౨౫	బెందనిత్యంబని	చెందనిత్యంబని	౧౧
౧౪౨	మండెడుపెసముపై	మండెడుపెనముపై	౨౧
౧౬౨	చీరాలనేలుని	చీరాలదేవుని	౨౫
౧౬౪	నాపపడిభంగి	నాపాపడీభంగి	౧
,,	నడుగురకరిగి	నడుగులకెరిగి	౧౬
౧౭౨	నెడతాలికు	నెడతాకు	౧౭
౧౮౧	వావితతులు	వాద్యతతులు	౨౦
౧౯౯	మదినోదకంబుల	మలినోదకంబుల	౨౧
౨౦౦	సంపాదన	సంవాదన	౨౭
౨౦౪	తాలేకువాిెతత్మ్ముని జంపి	కాగితంవాిెతత్మ్ముని బంపి	౪
౨౧౮	మూర్తామూర్తా	మూర్త్యామూర్త్యా	౩
,,	హుతడహ	హుతవహ	౨౬
౨౩౦	జావిశంభుమృడ	జావిశంభునృడః	౧౯
౨౩౨	శృతినమోాభగవతే	శృతినమోభగవతే	౧౭
౨౩౨	గీర్వాభము	గీర్వాభవము	౨౮
౨౩౩	లాలాను	లాలానురోదరకీలావవిహింతి కే లీవిలోలంబు, శూలంబెసాక్షి	౧౭
౨౩౪	కాకాంజనాదలజలపాప	కాకాంజనాచలకజ్జలపాప	౬
౨౩౫	నెవ్వాడునోపుమేముభాల్ప	నెవ్వాడునోపు వేముముదాల్ప	౨౧
౨౪౪	తత్పల్పుద్విత్రతి	తతులుదిగ్విత్రతి	౧౬

పుటసంఖ్య	(అచ్చుపొరపాటు)	(సవరణ) పర్యాతం.	పంక్తిసంఖ్య
౨	శృంగినవింధ్యా	శృంగినవింధ్యాద్రి	౧౯
,,	హిమవన్నగగు	హిమసన్నగంబు	౨౫
౧౪	లీక్రసుమున	లీక్రవమున	౧౯
౧౮	నబ్యాల	నబ్బాల	౧౫
౧౯	పురమున్నదు	పురమునకెన్నదు	౨౧
,,	నారగింపకి	నారగింపకిచాల	౨౬
౨౧	మీామీాయూళ్లకు	మీామీాయూళ్లకు	౮
,,	నాగకేరిన	నాగకేసరిన	౧౫
౨౨	సదుగూడ	నటుగూడ	౨
,,	చక్కనపరి	చక్కనతత్వరి	౭
,,	పంచశాౖశ	పంచశోౖశ	౨౭
౨౪	ఘోషనంసగ	ఘోషసంబెసగ	౨౬
౩౦	మినమాతాఖల	వినమితాఖల	౧౬
౩౨	శేవావిహీను	శేవావిహీనులే	౧
౩౩	కలాహితమైయుండు	కలానహితమైయుండు	౨౪
౩౪	నర్వదిత్యాసలు	నిర్వదిశ్వాసలు	౨
,,	లమరురశ	లమరుదశ	౧౯
౪౧	భక్తికని	భక్తికిని	౨౮
౫౫	వరభక్తి	వరభక్తిముక్తి	౧౬
౬౦	ములుసిపుష్ప	ములుసితపుష్ప	౮
౬౪	యులమృగంబుల	యులమృగంబులయుట్లరి	౧౭
౭౦	గతులుబొల్ప	గతులుబొల్పర	౨౬
౯౧	తరింపని	యంతరింపని	౩

ఈశుద్ధపత్రిముక్రింద అచ్చుపొరపాటు అక్షరములను కొన్ని వ్రాయించితిమి.

ఈపండితారాధ్యచరిత్రము పురాతన మహాకవియగు పాల్కురికి సోమనారాధ్యులే పురాతనగ్రంథమని పేర్కొనిన కతంబున పండితపరిష్కృతము అని వ్రాయించమైతిమి. మహాకవియనుటకు నుదాహరణము. బసవపురాణము ప్రథమాశ్వాసము:

సీ. లిపి లిఖింపకమున్న యుపశమితార్థోక్తి
శక్తియాతని జిహ్వా జరుగుచుండు
ఛందాది కరణాది సరణిజూడకమున్న
మదినుండు కావ్యనిర్మాణశక్తి
భాష్యసంతతులు చెప్పంగ జూడకమున్న
రుద్రభాష్యక్రియా రూఢి వెలయు
తర్కశాస్త్రాదివిద్యలు పఠింపకమున్న
పరపక్షనిగ్రహ ప్రౌఢి వెలయు॥
తే.గీ. నతని నుతియింప నాబోటి కలవియగునె
జైనమస్తక విన్యస్త శాతశూల
కలితబిజ్జల తలగుండు గండబిరుద
శోభితుడు పాల్కురికి సోమనాథుండు.

10078